BREVIARIUM ROMANUM,

EX DECRETO SS. *CONCILII* TRIDENTINI

RESTITUTUM,

S. PII V, PONTIFICIS MAXIMI, JUSSU

editum

CLEMENTIS VIII ET URBANI VIII AUCTORITATE

recognitum;

CUM OFFICIIS SANCTORUM

HIC USQUE CONCESSIS.

PARS AUTUMNALIS.

PARISIIS, [illegible]

[illegible]

BREVIARIUM
ROMANUM.

PARS AUTUMNALIS.

A dominica prima septembris usque ad dominicam primam Adventus.

PARISIIS, EX TYPOGRAPHEO ECCLESIASTICO POUSSIELGUE-RUS
via vulgo dicta de Sèvres, n° 2.

BREVIARIUM
ROMANUM,
EX DECRETO SS. CONCILII TRIDENTINI

RESTITUTUM,

S. PII V, PONTIFICIS MAXIMI, JUSSU

editum

CLEMENTIS VIII ET URBANI VIII AUCTORITATE

recognitum;

CUM OFFICIIS SANCTORUM

HUC USQUE CONCESSIS.

PARS AUTUMNALIS.

PARISIIS,

APUD RUSAND, BIBLIOPOLAM ECCLESIAST

via vulgo dicta du Pot-de-Fer, n. 8;

Lugduni,

APUD EUMDEM, REGIS ET CLERI TYPOGRAP

1828.

25.

[redacted]

SUMMA BULLARUM

SUMMORUM PONTIFICUM

PRO EDITIONE HUJUS BREVIARII.

PIUS V, bulla quæ incipit *Quod a nobis*, data Romæ septimo idus julii anno 1568, significat causam edendi hujus Breviarii, nempe ad tollendam orandi varietatem.

Enarrat ea quæ in hac re præstitere Paulus et Pius nomine quarti et quam ipse adhiberi operam curavit, ex decreto concilii tridentini.

Tollit et abolet omnino Breviarium a cardinale S. Crucis compositum, quod erat brevissimum; item alia breviaria romana, et alia quæ ex institutione vel consuetudine legitima non superant ducentos annos.

Permittit tamen ut antiquiora ducentis annis possint mutari in hoc Breviarium, iis omissis, si episcopus et universum capitulum consentiant.

Revocat omnes permissiones, consuetudines, statuta, privilegia, licentias et indulta precandi et psallendi more et ritu prædictorum Breviariorum suppressorum.

Præcipit observari hoc Breviarium in toto orbe, cum exceptione 200 annorum, de qua supra.

Statuit in eo nihil mutandum, addendum et detrahendum.

Obligat quosque qui tenentur horas canonicas recitare ut hoc utantur Breviario, alias non satisfaciant muneri suo.

Jubet omnibus prælatis ut hoc introducant tam in choro quam extra chorum.

Tollit peccati obligationem quæ erat recitandi in choro Officium parvum B. Mariæ Virginis et Defunctorum, Psalmos Pœnitentiales et Graduales juxta rubricas Breviarii.

Hortatur ut recitentur eadem, propositis indulgentiis dierum centum recitantibus Officium parvum B. Mariæ Virginis et Defunctorum; quinquaginta recitantibus Psalmos Pœnitentiales et Graduales, quando Rubricæ ea præscribant.

Non tamen tollit laudabilem consuetudinem ubi est recitandi Officium parvum B. Mariæ Virginis in choro, imo eamdem confirmat, et tandem tempus decernit obligationis ad usum Breviarii post ejusdem publicationem.

CLEMENS VIII, bulla *quæ incipit Cum in Ecclesia*, data Romæ di… 1 maii *anno 1602, declarat se per viros pios et* eruditos Breviarium

romanum a Pio V editum, et progressu temporis in multis depravatum, examinasse, et in statum pristinum restituisse, illudque sic restitutum in typographia vaticana imprimi et divulgari jussisse. Prohibet ne alibi imprimatur nisi juxta exemplar Vaticanum, et habita ordinariorum licentia, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ. Interdicit usum Breviariorum impressorum absque tali ordinariorum licentia in scriptis, quæ fidem faciat de collatione facta prædictorum Breviariorum cum originali romano : cujus etiam licentiæ copia initio vel in calce cujusque Breviarii semper imprimatur. Prædictis ordinariis prohibet ne aliquid addi, vel detrahi permittant, et hæc sub pœna excommunicationis, suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu ecclesiæ. Verumtamen in gratiam pauperum Breviaria hactenus impressa vendere, apud se retinere, ac illis uti permittit.

Urbanus viii, bulla quæ incipit *Divinam psalmodiam*, data Romæ die 25 januarii anno 1631, declarat se, piorum doctorumque virorum adhibita cura, Breviarium a Pio V editum, et a Clemente VIII recognitum, a pluribus mendis expurgasse ; hymnos ad metri et latinitatis regulas revocasse ; in Psalmis et canticis interpunctionem editionis vulgatæ restituisse ; sermones, homilias, et sanctorum historias, collatis veteribus manuscriptis, recognovisse. Quamobrem jubet ut juxta hanc correctionem Romæ imprimatur, alibi juxta romanum exemplar excudatur, servatis conditionibus in suprascripta Clementis bulla enumeratis, quas fere iisdem verbis repetit, adjungens easdem conditiones servandas in impressione eorum quæ a Breviario romano ortum habent, cujusmodi sunt Missalia, Diurnalia, Officia parva B. Mariæ Virginis, Officia majoris hebdomadæ, et alia id genus.

EX DECRETORUM REGISTRO S. RITUUM CONGREGATIONIS HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

Sacra rituum congregatio declaravit et decrevit non potuisse post bullam Pii V de Breviario romano, neque posse locorum ordinarios, tam sæculares quam regulares, addere kalendariis etiam propriis sanctorum officia, nisi ea duntaxat quæ Breviarii romani rubricis, vel sacræ rituum congregationis, seu sedis apostolicæ licentia conceduntur : neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum qui habetur in kalendario romano seu rubricis Breviarii in altiorem ritum, neque extendere concessa officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit celebrari per totam civitatem vel diœcesim, etiam de cujuscumque ordinarii auctoritate, festum cum officio, eo quod in loco adsit ecclesia parochialis, vel regularis, vel abbatialis, aut aliqua reliquia ; sed tantum in ipsius sancti ecclesia titulari, seu ubi asservatur corpus aut insignis reliquia, et non alibi.

Insignes autem reliquias declaravit esse caput, brachium, crus,

ad illam partem corporis in qua passus est martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab ordinariis approbata.

De sanctis episcopis locorum, martyribus, civibus, et aliis festis, de quibus in kalendario romano seu rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate instituatur; sed omnino consulatur sacra rituum congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione sanctorum in patronos, et impressum, omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit, innovando pœnas constitutionis Pii V respective.

Facta demum relatione horum decretorum sanctissimo domino nostro Urbano, Papæ VIII, ea laudavit et approbavit, atque ab omnibus aliquæ sub prædictis pœnis servari præcepit, nec non in novis Breviariis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi jussit.

Loco ✝ sigilli. T. TEGRIMIUS
Episc. Assisiens. Secret.

EADEM PRO SANCTIS AD LIBITUM.

Eadem sacra rituum congregatio, habita die 2 decembris 1675, statuit, ex mandato Clementis X, festa sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem dominicam vel aliquem diem festorum mobilium; sed tunc illo anno eorum officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius, papa XI, in congregatione habita 24 januarii 1682, generali decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad octavas et natalitia sanctorum, de præcepto in aliqua religione vel diœcesi, ex indulto apostolico, recitanda. Ita ut ne quidem dictis festis vel octavis festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen ut festum translatum, quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur, item ut eodem die omitti possit officium semel per hebdomadam aut mensem recitandum ex indulto apostolico, ut ita locus sit celebrando officio ad libitum.

EADEM PRO SANCTIS IN MARTYROLOGIO DESCRIPTIS.

Officia sanctorum ratione corporis seu insignis reliquiæ recitanda ex decreto sacræ rituum congregationis 11 augusti 1691, intelligi debere de sanctis duntaxat in Martyrologio romano descriptis, et dummodo constet de identitate corporis seu reliquiæ insignis illiusmet sancti qui reperitur in Martyrologio romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a S. Sede non fuerit specialiter concessum, officia recitari et missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum corpora vel insignes reliquiæ in ecclesiis asserventur, quibus tamen ab ordinariis locorum approbatis debitam *fidelium venerationem* (prout hacten

servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque officio et missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi officium, aliisque in constitutione S. Pii V contentis die 11 augusti 1691, et sanctissimus approbavit die 19 octobris ejusdem anni 1691.

Loco † sigilli.

F. VALLEMANUS,
S. R. C. Secretarius.

DECRETA GENERALIA CIRCA RUBRICAS.

Cum sacrorum rituum congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare:

Primum, an, cum i[illegible]bus, religionibus, sive ecclesiis vel nationibus [illegible]cta sede apostolica ut semel, vel pluries in s[illegible] vel mensibus celebrentur varia officia per annu[illegible]cto Sacramento vel de sanctis, in diebus non i[illegible]luplici vel semiduplici, facere liceat ejusmodi o[illegible] sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum et [illegible] etiam si de his diebus nulla sit facta specialis menti[illegible]orum concessionibus.

Secundum, an die[illegible]luplici vel semiduplici pro dictis officiis recitandis, [illegible] dies, in quibus ponendum est officium de festo duplici, vel semiduplici translato, quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a sacra congregatione, quod scilicet festum duplex, vel semiduplex etiam translatum, nec non dies octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum.

Tertium, an regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum religionum possint addere nomen sancti fundatoris in litaniis, et Confiteor, itemque recitare officia et missas concessas aliis religionibus.

Sacrorum rituum eadem congregatio ad relationem eminentissimi et reverendissimi domini Cardinalis Colloredo respondit.

Ad primum, negative, et hujusmodi indulta non habere locum in feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum sive cum jejunio, sive absque jejunio, nec in feria secunda Rogationum, nec in illa feria in qua secundum rubricas sit reponendum officium dominicæ.

Ad secundum, affirmative.

Ad tertium, negative in omnibus.

Et ita declaravit, ac servari voluit, ac insuper ut declarationes seu decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit die 20 martii 1706.

Loco † sigilli. G. CARD. CARPINEUS. B. INGHIRAMI,
Sac. Rit. Congreg. Secret.

[redacted]

DE ANNO
ET EJUS PARTIBUS.

Annus menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum; dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas: tanto enim temporis intervallo sol zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc annus ille intercalaris, bissextus vel bissextilis dicitur.

DE ANNI CORRECTIONE,
EJUSDEM NECESSITATE, AC KALENDARIO GREGORIANO.

Quod dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas, et factum est ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem, qui causam dederunt ut æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII, non solum æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a concilio nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582, præcedendo recesserat, quod a concilio ad xij kalendas aprilis fuerat constitutum, et xiv lunam paschalem suo in loco reposuit: sed viam quoque tradidit et rationem qua cavetur ut in posterum et æquinoctium vernum, et xiv luna paschalis a propriis sedibus nunquam removerentur.

Ut enim æquinoctium vernum ad xij kalendas aprilis restitueretur, statuit ut dicti decem dies in mense octobris ipsius anni 1582, eximerentur, et post quartam diem octobris, sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decimaquinta octobris; et ita error, qui in præteritum tot annorum *circulis irrepserat*, in momento temporis fuit *correctus.*

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xij kalend

a*

[redacted]

aprilis æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius bissextum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis; qui quamvis bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600, anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur centesimi, non omnes bissextiles essent, sed in quadringintis quibusque annis primi quique tres centesimi sine bissexto transigerentur; quartus vero quisque centesimus esset bissextilis, ita ut anni 1700, 1800, 1900 bissextiles non sint; anno vero 2000, more consueto, dies bissextus intercaletur, februario dies 29 continente, idemque ordo intermittendi intercalandique bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

QUATUOR TEMPORA.

Quatuor Tempora celebrantur quarta et sexta feria ac sabbato post tertiam dominicam Adventus, post primam dominicam Quadragesimæ, post dominicam Pentecostes, post festum Exaltationis sanctæ Crucis.

NUPTIÆ QUANDO CELEBRARI NON POSSUNT JUXTA DECRETUM CONCILII TRIDENTINI.

A dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a feria quarta Cinerum usque in octavam Paschatis inclusive, sancta synodus solemnitates nuptiarum prohibet; in aliis vero temporibus nuptias solemniter celebrari permittit.

DE CYCLO DECENNOVENNALI AUREI NUMERI.

Cyclus decennovennalis aurei numeri est revolutio numeri 19 annorum ab 1 usque ad 19, qua revolutione peracta, iterum ad unitatem reditur. Verbi gratia: anno 1577 numerus cycli decennovennalis, qui dicitur aureus, est 1 anno sequenti 1578 est 2, et ita deinceps in sequentibus annis, uno semper amplius usque ad 19, qui aureus numerus cadet in annum 1595, post quem iterum ad unitatem redeundum est; ita ut anno 1596 aureus numerus sit rursus 1, et anno 1597 sit 2, etc.

Igitur ut aureus numerus quolibet anno proposito inveniatur, composita est sequens tabella aureorum numerorum, cujus usus incipit ab anno correctionis 1582 inclusive, duratque in perpetuum. Ex ea enim aureus numerus cujuslibet anni post annum 1582 reperietur hoc modo.

6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19.
1, 2, 3, 4, 5.

[redacted]

Anno 1582 tribuatur primus numerus tabellæ, qui est 6, secundus autem, qui est 7, sequenti anno 1583, et ita deinceps in infinitum, donec ad annum cujus aureum numerum quæris perveniatur, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris; nam numerus in quem annus propositus cadit dabit aureum numerum quæsitum.

DE EPACTIS ET NOVILUNIIS.

Epacta nihil aliud est quam numerus dierum quibus annus solaris communis dierum 365 annum communem lunarem dierum 354 superat, ita ut epacta primi anni sit 11, cum hoc numero annus solaris communis lunarem annum communem excedat: atque adeo sequenti anno novilunia contingant 11 diebus prius quam anno primo; ex quo fit, epactam secundi anni esse 22, cum eo anno rursum annus solaris lunarem annum superet 11 diebus, qui additi ad 11 dies primi anni efficiunt 22, ac proinde, finito hoc anno, novilunia contingere 22 diebus prius quam primo anno; epactam autem tertii anni esse 33, quia si rursus 11 dies ad 22 adjiciantur, efficietur numerus 33, a quo si rejiciantur 30 dies, qui unam lunationem embolismalem constituunt, relinquentur 3, atque ita deinceps. Progrediuntur enim epactæ omnes per continuum augmentum 11 dierum, abjectis tamen 30, quando rejici possunt. Solum quando perventum erit ad ultimam epactam aureo numero 19 respondentem, quæ est 29, adduntur 12, ut abjectis 30 ex composito numero 41, habeatur rursus epacta 11 ut in principio. Quod ideo fit, ut ultima lunatio embolismica, currente aureo numero 19, sit tantum 29 dierum. Si enim 30 dies contineret ut aliæ sex lunationes embolismicæ, non redirent novilunia post 19 annos solares ad eosdem dies, sed versus calcem mensium prolaberentur, contingerentque uno die tardius quam ante 19 annos. De qua re plura invenies in libro novæ rationis restituendi kalendarii romani. Sunt autem novemdecim epactæ, quot et aurei numeri, respondebantque ipsis aureis numeris ante kalendarii correctionem eo modo quo in hæc tabella dispositæ sunt.

TABELLA EPACTARUM

respondentium aureis numeris ante kalendarii correctionem.

Aur. num.	1,	2,	3,	4,	5,	6,	7,	8,	9,	10,
Epactæ.	xj,	xxij,	iij,	xiv,	xxv,	vj,	xvij,	xxviij,	ix,	xx,
	11,	12,	13,	14,	15,	16,	17,	18,	19.	
	j,	*xij,*	*xxiij,*	*iv,*	*xv,*	xxvj,	vij,	xviij,	xxix.	

Quia vero cyclus decennovennalis aurei numeri imperfectus est, cum novilunia post 19 annos solares non præcise ad eadem loca redeant, ut dictum est, imperfectus etiam erit hic cyclus 19 epactarum. Quamobrem ita emendatus est, ut in posterum loco aurei numeri et dictarum 19 epactarum utamur 30 numeris epactalibus ab 1 usque ad 30 ordine progredientibus, quamvis ultima epacta, sive quæ ordine est trigesima, notata numero non sit, sed signo hoc *, propterea quod nulla epacta esse possit 30. Variis autem temporibus ex his 30 epactis respondent decem et novem aureis numeris variæ decem et novem ep[illegible] anni ac lunaris æquatio exposcit: quæ quidem [illegible]tæ progrediuntur, ut olim, per eumdem numerum [illegible] semper 12 illi epactæ quæ respondet aureo numer[illegible] sequens epacta respondens aureo numero 1, ob ra[illegible] dictam; id quod sequens tabella perspicuum fac[illegible] aureos numeros et epactas inter se respondentes a[illegible]ve usque ad annum 1900 exclusive. Quamvis aute[illegible]nutentur in martio, re ipsa tamen in principio ann[illegible]a cum aureo numero, in cujus locum hæc nostra [illegible]t.

ALIA TABELLA EPACTARUM

respondentium aureis numeris ab anno 1700 inclusive ad annum 1900 exclusive.

Aur. num.	10,	11,	12,	13,	14,	15,	16,	17,	18,	19;
Epactæ.	ix,	xx,	j,	xij,	xxiij,	iv,	xv,	xxvj,	vij,	xviij,
	1,	2,	3,	4,	5,	6,	7,	8,	9.	
	*,	xj,	xxij,	iij,	xiv,	xxv,	vj,	xvij,	xxviij.	

Itaque si epacta quocumque anno proposito invenienda sit, quærendus est aureus numerus illius anni in superiori ordine illius tabellæ, quæ illi tempori in quo propositus annus continetur congruit. Mox enim sub aureo numero in inferiori ordine tabellæ reperietur epacta anni propositi, vel certe hoc signum * : ubi ergo illa epacta vel signum * in kalendario inventum fuerit, eo die novilunium fiet. Invenietur autem aureus numerus vel ex antecedente canone, vel ex tabella epactarum proposito tempori congruente, tribuendo primum aureum numerum illius tabellæ illi anno a quo usus tabellæ incipit, et secundum aureum numerum sequenti anno, etc. Eodem modo reperietur epacta sine aureo numero, si prima epacta tabellæ tribuatur illo anno a quo ejus usus incipit, et secunda epacta sequenti anno, etc.

Exemplum : anno 1700 aureus numerus est 10; nempe primus primæ tabellæ. Erit ergo tunc epacta ix, quæ sub aureo numero 10 collocatur, fietque novilunium die 22 januarii, 20 februarii, 22 martii. Item anno 1701 aureus numerus est 11, cui in eadem tabella supposita est epacta xx; quæ toto eo anno in kalendario novilunium indicabit ut in januario die 11, in februario die 9, in martio die 11, etc.

TABELLA LITTERARUM DOMINICALIUM

ab anno 1700 *inclusive usque ad annum* 1800 *exclusive.*

d c	b A g	f e	d c b	A g	f e d	c b

A g f	e d	c b A	f g	e d c	b A	g f e

Usus hujus tabellæ hic est : anno 1700 tribuatur unica littera inferior c primæ cellulæ, relicta littera d superiori, quia annus ille 1700 non est bissextilis, sed communis, et littera d fuit dominicalis præcedenti anno 1699; anno sequenti 1701 tribuatur littera b secundæ cellulæ, etc.; item anno 1704 tribuantur geminæ litteræ f, e, quintæ cellulæ, et sic deinceps aliis annis per ordinem aliæ cellulæ tribuantur donec ad annum propositum pervenias, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris; nam cellula in quam annus propositus cadit, dummodo minor sit quam annus 1800, dabit litteram dominicalem propositi anni ; quæ si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, bissextilis, et tunc superior littera dominicam diem ostendet in kalendario a principio anni usque ad festum S. Mathiæ apostoli inferior autem ab hoc festo usque ad finem anni.

DE INDICTIONE.

Indictio est revolutio 15 annorum ab 1 usque ad 15; qua revolutione peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus cycli a januario in bullis pontificiis; et quoniam indictionum frequens usus est in diplomatibus, et scripturis publicis, facile annum indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est : initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

TABELLA INDICTIONIS
ab anno correctionis 1582.

10,	11,	12,	13,	14,	15,	1,	2,	3,	4,	5,	6,	7.	8,	9.

Nam si anno 1582 tribuas primum numerum, qui est 10, et sequenti anno 1583 secundum numerum, qui est 11, et sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris, cadet annus propositus in indictionem quæ quæritur.

DE FESTIS MOBILIBUS.

Quoniam ex decreto ... ani Pascha ex quo reliqua festa mobilia pendent, ... die dominico qui proxime succedit xiv lunæ primi ... apud Hebræos vocatur primus mensis, cujus xi ... n diem verni æquinoctii, quod die 21 mensis ... el propius ipsum sequitur) efficitur ut si epacta c ... itur, et ab ea in kalendario notata inter diem octa ... e et quintum aprilis inclusive (hujus enim e ... lit vel in diem æquinoctii verni, id est in diem ... ir ... eum propius sequitur) numerentur inclusive deorsu ... st ... quatuordecim, proximus dies dominicus diem hunc xiv sequens (ne cum Judæis conveniamus, si forte dies xiv lunæ caderet in diem dominicum) sit dies Paschæ.

Exemplum: anno 1605 epacta est x et littera dominicalis b; et quoniam invenimus epactam x inter diem 8 martii et 5 aprilis inclusive positam esse e regione diei 21 martii, a quo inclusive si deorsum versus numerentur 14 dies, inveniemus xiv lunam die 3 aprilis, quæ est dominica, cum e regione illius sit littera dominicalis b. Ne igitur cum Judæis conveniamus, qui Pascha celebrant die xiv lunæ, sumenda est littera dominicalis b, quæ sequitur xiv lunam, nempe ea quæ e regione diei 10 aprilis collocatur; atque eo anno Pascha celebrandum erit die 10 aprilis. Item anno 1604 epacta est xxix, et duplex littera dominicalis d c cum annus ille sit bissextilis. Si igitur ab epacta xxix, quæ e regione diei 1 aprilis ponitur inter diem 8 martii et 5 aprilis inclusive, numerentur dies 14, cadet xiv luna in diem 14 aprilis. Et quia tunc currit posterior littera dominicalis, nempe c, quæ post diem 14 aprilis, id est post xiv lunam collocata est e regione diei 18 aprilis, celebrabitur eo anno Pascha die 18 aprilis.

Ceterum ut facilius omnia festa mobilia inveniantur, compositæ sunt duæ sequentes tabulæ Paschales, una antiqua, et nova altera. Ex antiqua ita festa mobilia reperientur: in latere sinistro tabulæ accipiatur epacta currens, et in linea litterarum dominicalium sumatur littera dominicalis currens, infra tamen epactam currentem: ita ut si *littera dominicalis currens* reperiatur e regione epactæ currentis, assu-

menda sit eadem littera dominicalis proxime inferior; nam e regione hujus litteræ dominicalis omnia festa mobilia continentur.

Exemplum : anno 1822 epacta est vij et littera dominicalis f. Si igitur in tabula antiqua sumatur littera dominicalis quæ primo infra epactam vij occurrit, reperietur e regione hujus litteræ dominica Septuagesimæ die 3 februarii, dies Cinerum 20 februarii, Pascha 7 aprilis, Ascensio Domini 16 maii, Pentecostes 26 maii, et festum Corporis Christi 6 junii. Dominicæ autem inter Pentecosten et Adventum eo anno erunt 26 et Adventus celebrabitur die 6 decembris; et sic de ceteris. Item anno 1859 epacta est xxvj, et littera dominicalis b, quæ in tabula reperietur e regione epactæ xxvj. Quare sumenda est alia littera b, quæ proxime infra epactam invenitur, e regione cujus invenies Septuagesimam die 20 februarii, diem Cinerum 9 martii, Pascha 24 aprilis, etc.

Notandum autem est quod quemadmodum in anno communi, cadente littera dominicali e regione epactæ in tabula antiqua, sumitur eadem littera proxima infra epactam, ut diximus; ita quoque in anno bissextili, si alterutra duarum litterarum dominicalium tunc currentium e regione epactæ reperiatur, assumendæ sunt aliæ duæ similes litteræ proxime inferiores, ut festa mobilia inveniantur.

Ex tabula vero Paschali nova ita eadem festa mobilia reperientur. In cellula litteræ dominicalis currentis quæratur epacta currens; nam e directo omnia festa mobilia deprehendentur. Ut anno 1823, in cellula litteræ dominicalis e, tunc currentis, e regione epactæ xviij, quæ eodem anno currit, habetur Septuagesima die 26 januarii, dies Cinerum 12 februarii, Pascha 30 martii, etc.

Sed sive antiqua sive nova tabula paschali utamur, invenienda sunt omnia festa mobilia in annis bissextilibus per litteram dominicalem posteriorem, quæ nimirum currit post festum S. Mathiæ apostoli, ne scilicet ambigamus utra duarum litterarum pro hoc aut illo festo indagando accipienda sit, ita tamen ut Septuagesimæ et diei Cinerum inventæ in januario aut februario addatur unus dies. Quod ideo fit quia ante diem S. Mathiæ currit prior littera dominicalis quæ in kalendario posteriorem semper sequitur; post festum autem S. Mathiæ in februario, licet posterior littera currat, additur tamen tunc dies intercalaris, ita ut dies 24 februarii dicatur 25, et dies 25 dicatur 26, etc. Quod si dies Cinerum cadat in martium, nihil addendum est, quia tunc et littera posterior currit, et dies mensis propriis numeris respondent, cum dies intercalaris februario sit additus. Imo nisi per posteriorem litteram investigarentur, non inveniretur recte Septuagesima in anno bissextili, currente epacta xxiv vel xxv, et litteris Dominicalibus d c, ut in secundo ac tertio exemplo perspicuum fit pro annis 4088 et 3784. Exempli *gratia : anno* 2096 bissexti epacta erit v, *et litteræ Dominicales A g. Si* igitur per posterior

litteram, quæ est g, Festa mobilia investigentur, reperietur Septuagesima die 11 februarii, et dies Cinerum 28 februarii. Si autem addatur unus dies, cadet Septuagesima in diem 12 februarii, quæ est dominica, et dies Cinerum in diem 29 februarii, quæ est feria quarta. Pascha autem et reliqua festa in eos dies cadent qui in tabula expressi sunt. Item anno 4088 bissextili epacta erit xxiv, et litteræ dominicales d c. Si igitur per litteram c, quæ posterior est, inquirantur festa mobilia, invenietur Septuagesima die 21 februarii, et si addatur unus dies, cadet in diem 22 februarii, quæ est dominica; dies autem Cinerum cadet in diem 10 martii, quare nihil additur, etc. Rursus anno [illegible] pacta erit xxv, et litteræ dominicales d c. Ergo iter[illegible] a, c reperietur Septuagesima die 21 februarii, hoc [illegible] e 22. Quod si per priorem litteram d in utroqu[illegible] annorum agendum esset, nihil efficeretur, cum [illegible] iv et xxv littera d indicet Septuagesimam die 1[illegible] falsum esset, cum eo anno posterior littera c P[illegible] 5 aprilis, ac proinde Septuagesima die 22 februa[illegible], ut liquido constat, si a die Paschæ, Dominicæ ret[illegible] r usque ad Septuagesimam.

In priori porro tabu[illegible] antiqua reformata, epactis ad sinistram præposuimus aureos numeros eodem ordine quo ante emendationem kalendarii collocari solebant, ut ex iis festa mobilia invenirentur. Hoc autem idcirco a nobis factum est ut Pascha cetera que festa mobilia a concilio nicæno usque ad annum 1582 quilibet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio ex aureis numeris ita distributis festa mobilia eruuntur quo ex epactis. Sit enim explorandum, exempli causa, quando festa hæc celebrata fuerint anno 1450. Quoniam eo anno aureus numerus fuit 7, et littera dominicalis d, si aureus numerus 7 in sinistro latere accipiatur, et prima littera d infra eum occurens, reperietur e regione hujus litteræ d Septuagesima die 1 februarii, dies Cinerum 18 februarii, Pascha die 5 aprilis, etc.

Adventus Domini celebratur semper die dominico qui propinquior est festo S. Andreæ apostoli, nempe a die 27 novembris inclusive usque ad diem 3 decembris inclusive : ita ut littera Dominicalis currens, quæ reperitur in kalendario a die 27 novembris usque ad diem 3 decembris indicet dominicam Adventus. Ut verbi gratia, si littera dominicalis est g, dominica Adventus cadet in diem 2 decembris, quia ibi est littera g in kalendario.

Ad finem tandem tabularum paschalium apposita est tabula temporaria multorum annorum, e regione quorum omnia Festa mobilia inveniuntur; quæ quidem tabula ex tabulis paschalibus excerpta est, ex quibus infinitæ aliæ erui possunt pro quibuscumque annis.

Aur. Num.	Cyclus Epactar.		Litt. Dom.	Septuages.	Dies Ciner.	Pascha.	Ascensio.	Pentecost.	Corp. Chr.	D. post Pent.	Dom. I Adv.
16		xxiij	c	jan	febr.	mart.	ap.	maii.	maii.		
5		xxij	d	18	4	22	30	10	21	28	29n.
		xxj	e	19	5	23	1 maii	11	22	28	30
13		xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1 d.
2		xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2
		xviij	A	22	8	26	4	14	25	28	3
10		xvij	b	23	9	27	5	15	26	27	27n.
		xvj	c	24	10	28	6	16	27	27	28
18		xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29
7		xiv	e	26	12	30	8	18	29	27	30
		xiij	f	27	13	31	9	19	30	27	1 d.
15		xij	g	28	14	1 Ap.	10	20	31	27	2
4		xj	A	29	15	2	11	21	1 jun.	27	3
		x	b	30	16	3	12	22	2	26	27n.
12		ix	c	31	17	4	13	23	3	26	28
1		viij	d	1 f.	18	5	14	24	4	26	29
		vij	e	2	19	6	15	25	5	26	30
9		vj	f	3	20	7	16	26	6	26	1 d.
		v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
17		iv	A	5	22	9	18	28	8	26	3
6		iij	b	6	23	10	19	29	9	25	27n.
		ij	c	7	24	11	20	30	10	25	28
14		j	d	8	25	12	21	31	11	25	29
3		*	e	9	26	13	22	1 jun.	12	25	30
		xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1 d.
11		xxviij	g	11	28	15	24	3	14	25	2
		xxvij	A	12	1 mar.	16	25	4	15	25	3
19	25	xxvj	b	13	2	17	26	5	16	24	27n.
8	xxv.	xxiv	c	14	3	18	27	6	17	24	28
			d	15	4	19	28	7	18	24	29
			e	16	5	20	29	8	19	24	30
			f	17	6	21	30	9	20	24	1 d.
			g	18	7	22	31	10	21	24	2
			A	19	8	23	*1 jun.*	11	22	24	3
			b	*20*	*9*	24	2	12	23	23	27n.
			c	*21*	*10*	25	3	13	24	[illegible]	[illegible]

Autumn.

[redacted]

TABULA PASCHALIS

Litt. Domi.	Cyclus Epactarum.	Septuagesima.	Dies Cinerum.
D.	23,	18 jan.	4 feb.
	22, 21, 20, 19, 18, 17, 16,	25 jan.	11 feb.
	15, 14, 13, 12, 11, 10, 9,	1 feb.	18 feb.
	8, 7, 6, 5, 4, 3, 2,	8 feb.	25 feb.
	1, *, 29, 28, 27, 26, 25, 25, 24.	15 feb.	4 mar.
E.	23, 22, [illegible]	19 jan.	5 feb.
	21, 20, 1[illegible] 15,	26 jan.	12 feb.
	14, 13, 12, [illegible],	2 feb.	19 feb.
	7, 6, 5, 4, 3, [illegible]	9 feb.	26 feb.
	*, 29, 28, 27, [illegible] 24.	16 feb.	5 mar.
F.	23, 22, 21,	20 jan.	6 feb.
	20, 19, 18, 17, [illegible] 15, 14,	27 jan.	13 feb.
	13, 12, 11, 10, [illegible], 7,	3 feb.	20 feb.
	6, 5, 4, 3, 2, 1, *,	10 feb.	27 feb.
	29, 28, 27, 26, 25, 25, 24.	17 feb.	6 mar.
G.	23, 22, 21, 20,	21 jan.	7 feb.
	19, 18, 17, 16, 15, 14, 13,	28 jan.	14 feb.
	12, 11, 10, 9, 8, 7, 6,	4 feb.	21 feb.
	5, 4, 3, 2, 1, *, 29,	11 feb.	28 feb.
	28, 27, 26, 25, 25, 24.	18 feb.	7 mar.
A.	23, 22, 21, 20, 19,	22 jan.	8 feb.
	18, 17, 16, 15, 14, 13, 12,	29 jan.	15 feb.
	11, 10, 9, 8, 7, 6, 5,	5 feb.	22 feb.
	4, 3, 2, 1, *, 29, 28,	12 feb.	1 mar.
	27, 26, 25, 25, 24.	19 feb.	8 mar.
B.	23, 22, 21, 20, 19, 18,	23 jan.	9 feb.
	17, 16, 15, 14, 13, 12, 11,	30 jan.	16 feb.
	10, 9, 8, 7, 6, 5, 4,	6 feb.	23 feb.
	3, 2, 1, *, 29, 28, 27,	13 feb.	2 mar.
	26, 25, 25, 24.	20 feb.	9 mar.
C.	23, 22, 21, 20, 19, 18, 17,	24 jan.	10 feb.
	16, 15, 14, 13, 12, 11, 10,	31 jan.	17 feb.
	9, 8, 7, 6, 5, 4, 3,	7 feb.	24 feb.
	2, 1, *, 29, 28, 27, 26, 25,	14 feb.	3 mar.
	25, 24.	21 feb.	10 mar.

NOVA REFORMATA.

Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Dominic. post Pentec.	Dom. I. Advent.
22 mar.	30 apr.	10 maii	21 maii	28	29 nov.
29 mar.	7 maii	17 maii	28 maii	27	29
5 apr.	14 maii	24 maii	4 jun.	26	29
12 apr.	21 maii	31 maii	11 jun.	25	29
19 apr.	28 maii	7 jun.	18 jun.	24	29
23 mar.	1 maii	11 maii	22 maii	28	30 nov.
30 mar.	8 maii	18 maii	29 maii	27	30
6 apr.	15 maii	25 maii	5 jun.	26	30
13 apr.	22 maii	1 jun.	12 jun.	25	30
20 apr.	29 maii	8 jun.	19 jun.	24	30
24 mar.	2 maii	12 maii	23 maii	28	1 dec.
31 mar.	9 maii	19 maii.	30 maii	27	1
7 apr.	16 maii	26 maii.	6 jun.	26	1
14 apr.	23 maii	2 jun.	13 jun.	25	1
21 apr.	30 maii	9 jun.	20 jun.	24	1
25 mar.	3 maii	13 maii	24 maii	28	2 dec.
1 apr.	10 maii	20 maii	31 maii	27	2
8 apr.	17 maii	27 maii	7 jun.	26	2
15 apr.	24 maii	3 jun.	14 jun.	25	2
22 apr.	31 maii	10 jun.	21 jun.	24	2
26 mar.	4 maii	14 maii	25 maii	28	3 dec.
2 apr.	11 maii	21 maii	1 jun.	27	3
9 apr.	18 maii	28 maii	8 jun.	26	3
16 apr.	25 maii	4 jun.	15 jun.	25	3
23 apr.	1 jun.	11 jun.	22 jun.	24	3
27 mar.	5 maii	15 maii	26 maii	27	27 nov.
3 apr.	12 maii	22 maii	2 jun.	26	27
10 apr.	19 maii	29 maii	9 jun.	25	27
17 apr.	26 maii	5 jun.	16 jun.	24	27
24 apr.	2 jun.	12 jun.	23 jun.	23	27
28 mar.	6 maii	16 maii	27 maii	27	28 nov.
4 apr.	13 maii	23 maii	3 jun.	26	28
11 apr.	20 maii	30 maii	10 jun.	25	28
18 apr.	27 maii	6 jun.	17 jun.	24	28
25 apr.	3 jun.	13 jun.	24 jun.	23	28

TABULA PASCHALIS

Litt. Domi.	Cyclus Epactarum.	Septuagesima.
D.	23 [illegible] 22, [illegible]1, 20, 19, 18, 17, 16, 15, [illegible]4, 13, 12, 11, 10, 9, 8, [illegible] 6, 5, 4, 3, 2, 1, *, 29, 28, 27, 26, 25, 25, 24.	18 jan. 25 jan. 1 feb. 8 feb. 15 feb.
E.	23, [illegible] 21, [illegible], 15, 14, [illegible] 8, 7, 6, 5, [illegible] *, 29, 28 [illegible] 25, 24.	[illegible]
F.	23, 22, [illegible] 20, 19, 18, [illegible], 14, 13, 12, 11, 10, [illegible] 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, [illegible] 29, 28, 27, 26, 25, 25, 24.	[illegible]
G.	23, 22, 21, 20, 19, 18, 17, 16, 15, 14, 13, 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, *, 29, 28, 27, 26, 25, 25, 24.	[illegible]
A.	23, 22, 21, 20, 19, 18, 17, 16, 15, 14, 13, 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, *, 29, 28, 27, 26, 25, 25, 24.	[illegible]
B.	23, 22, 21, 20, 19, 18, 17, 16, 15, 14, 13, 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, *, 29, 28, 27, 26, 25, 25, 24.	[illegible]
C.	23, 22, 21, 20, 19, 18, 17, 16, 15, 14, 13, 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1, *, 29, 28, 27, 26, 25, 25, 24.	[illegible]

[redacted]

SEPTEMBER.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xiij	b	iij	11	De Octava, *et commem.* SS. Proti et Hyacinthi, martyrum.
xij	c	*Prid.*	12	De Octava Nativitatis B. M. V.
xj	d	*Idib.*	13	De Octava.
x	e	xviij	14	*Exaltatio S. Crucis*, dupl. maj., *cum commem.* Oct. Nativitatis B. M.
ix	f	xvij	15	Octava Nativitatis B. M. V., *dupl. cum commem.* S. Nicomedis, martyr.
				Dominica III *celebratur Festum septem Dolorum B. M. V.*, duplex majus.
viij	g	xvj	16	Cornelii et Cypriani, pontificum et martyrum, *semid. cum commem.* S. Euphemiæ, Luciæ et Geminiani, mart.
vij	A	xv	17	Impressio sacr. Stigm. S. Francisci, *duplex.*
vj	b	xiv	18	Josephi a Cupertino, confessoris, *duplex.*
v	c	xiij	19	Januarii, episcopi, et socior. mart., *duplex.*
iv	d	xij	20	Eustachii et socior. martyr., *duplex*, *et commem.* Vigiliæ.
iij	e	xj	21	Matthæi, *apostol. et evangel.*, duplex ii classis.
ij	f	x	22	Thomæ de Villanova, episc. et conf., *semid. cum commem.* SS. Mauritii et socior. martyrum.
j	g	ix	23	Lini, papæ et mart., *semid. cum commem.* S. Theclæ, virg. et martyris.
*	A	viij	24	*B. Virg. Mariæ de Mercede*, duplex maj.
xxix	b	vij	25	
xxviij	c	vj	26	Cypriani et Justinæ, martyrum.
xxvij	d	v	27	Cosmæ et Damiani, mart., *semid.*
25 xxvi	e	iv	28	Wenceslai, ducis et mart., *semid.*
xxv xxiv	f	iij	29	Dedicatio sancti Michaelis Archangeli, duplex ii classis.
xxiij	g	*Prid.*	30	Hieronymi, presb., conf. et eccl. doctoris, *dup.*

OCTOBER.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
				Dominica quæ vel occurrit in kalendis, vel prima est post kalendas octobris, *Solemnitas SS. Rosarii B. Mariæ Virginis*, dupl. majus *cum commem.* dominicæ.
xxij	A	*Kal.*	1	Remigii, episc. et conf., *semid. ad libitum, vel simplex de præcepto.*
xxj	b	vj	2	Angelorum Custodum, *duplex.*
xx	c	v	3	
xix	d	iv		...ris, *duplex.*
xviij	e	iij		...uartyr.
xvij	f	*Prid.*		...ris, *duplex.*
xvj	g	*Non.*		...t confess., *cum commem.* ...cchi, Marcelli, et Apuleii
xv	A	viij	8	Birgittæ viduæ, ...*plex.*
xiv	b	vij	9	Dionysii, Rusti... t Eleutherii, mart., *semid.*
xiij	c	vj	10	Francisci Borgiæ, conf., *semid.*
xij	d	v	11	
xj	e	iv	12	
x	f	iij	13	Eduardi, confess., *semid.*
ix	g	*Prid.*	14	Callisti, papæ et mart., *duplex.*
viij	A	*Idib.*	15	Teresiæ virginis, *duplex.*
vij	b	xvij	16	
vj	c	xvj	17	Hedwigis, viduæ, reginæ Poloniæ, *semiduplex.*
v	d	xv	18	*Lucæ Evangelistæ*, dupl. ii clas.
iv	e	xiv	19	Petri de Alcantara, conf., *duplex.*
iij	f	xiij	20	Joannis Cantii, confess., *duplex.*
ij	g	xij	21	Hilarionis, abbatis, *et commem.* SS. Ursulæ et sociar. virg. et mart.
j	A	xj	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviij	d	viij	25	Chrysanthi et Dariæ, martyr.
xxvij	e	vij	26	Evaristi, Papæ et martyris.
xxvj	f	vj	27	Vigilia.
25 xxv	g	v	28	SIMONIS ET JUDÆ *Apostolorum*, duplex secundæ classis.

[redacted]

SEPTEMBER.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xiij	b	iij	11	De Octava, *et commem.* SS. Proti et Hyacinthi, martyrum.
xij	c	*Prid.*	12	De Octava Nativitatis B. M. V.
xj	d	*Idib.*	13	De Octava.
x	e	xviij	14	*Exaltatio S. Crucis*, dupl. maj., *cum commem.* Oct. Nativitatis B. M.
ix	f	xvij	15	Octava Nativitatis B. M. V., *dupl. cum commem.* S. Nicomedis, martyr.
				Dominica III *celebratur Festum septem Dolorum B. M. V.*, duplex majus.
viij	g	xvj	16	Cornelii et Cypriani, pontificum et martyrum, *semid cum commem.* S. Euphemiæ, Luciæ et Geminiani, mart.
vij	A	xv	17	Impressio sacr. Stigm. S. Francisci, *duplex.*
vj	b	xiv	18	Josephi a Cupertino, confessoris, *duplex.*
v	c	xiij	19	Januarii, episcopi, et socior. mart., *duplex.*
iv	d	xij	20	Eustachii et socior. martyr., *duplex, et commem.* Vigiliæ.
iij	e	xj	21	Matthæi, *apostol. et evangel.*, duplex ii classis.
ij	f	x	22	Thomæ de Villanova, episc. et conf., *semid. cum commem.* SS. Mauritii et socior. martyrum.
j	g	ix	23	Lini, papæ et mart., *semid. cum commem.* S. Theclæ, virg. et martyris.
*	A	viij	24	*B. Virg. Mariæ de Mercede*, duplex maj.
xxix	b	vij	25	
xxviij	c	vj	26	Cypriani et Justinæ, martyrum.
xxvij	d	v	27	Cosmæ et Damiani, mart., *semid.*
25 xxvi	e	iv	28	Wenceslai, ducis et mart., *semid.*
xxv xxiv	f	iij	29	Dedicatio sancti Michaelis Archangeli, duplex ii classis.
xxiij	g	*Prid.*	30	Hieronymi, presb., conf. et eccl. doctoris, *dup.*

[redacted]

NOVEMBER.

Cyclus. Epact.	L. D.	M. D.		
iij	A	xiij	19	Elisabeth, reginæ, *duplex*, *cum commem.* S. Pontiani, papæ et mart.
ij	b	xij	20	Felicis de Valois, conf., *duplex*.
j	c	xj	21	*Præsentatio B. Mariæ Virg.*, duplex majus.
*	d	x	22	Cæciliæ, virg. et mart., *duplex*.
xxix	e	ix	23	Clementis, papæ et mart., *duplex*, *cum commem.* S. Felicitatis, martyris.
xxviij	f	viij	24	Joannis a Cruce, conf., *semid.*, *cum commem.* S. Chrysogoni, mart.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, virg. et mart., *duplex*.
25, xxvj	A	vj	26	Petri Alexandrini, episc. et mart.
xxv xxiv	b	v	27	
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	Vigilia, *et commemor.* S. Saturnini, mart.
xxj	e	*Prid.*	30	*Andreæ Apostoli*, duplex ii classis.

Dominica 1 Adventus non erit ante diem 27 novemb. usque post 13 decembris.

DECEMBER.

Cyclus. Epact.	L. D.		D. M.	
xx	f	*Kal.*	1	
xix	g	iv	2	Bibianæ, virg. et mart., *semid.*

[redacted]

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS EXCERPTÆ.

In quarum prima statim videri poterit de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die festa occurrant.

In secunda vero quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo in quo festa de quibus est controversia sibi invicem occurrunt : deinde legatur regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia : Quadrangulus in quo sibi invicem occurrunt duplex primæ classis, et Dominica primæ classis erit qui est in angulo superiori primæ tabellæ, in quo signatus est numerus 1, quia si ad eum tam duplex quam Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet, 1 *Translatio de primo, Officium de secundo*, id est duplex primæ classis prædictum transferatur, et Officium fiat de Dominica primæ classis : quia cum in his regulis dicitur, de primo, seu præcedenti, intelligitur de festo in superiori parte tabellæ apposito, ut duplex prædictum; cum de secundo vel sequenti, intelligitur de festo in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occursus neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis adnotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet quæ sint Duplicia primæ et secundæ classis, et majora per annum, et quæ Dominicæ et feriæ majores dicantur.

DUPLICIA PRIMÆ CLASSIS *in quibus nulla fit commemoratio quorumcumque festorum occurrentium, nisi prout supra in Rubricis.*

Nativitas Domini.

Epiphania Domini.

Pascha Resurrectionis cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus.

Ascensio Domini.

Pentecostes cum duobus sequentibus diebus.

Festum Corporis Christi.

Nativitas sancti Joannis Baptistæ.

Festum sanctorum Apostolorum Petri et Pauli.

Assumptio beatæ Mariæ virginis

Festum omnium Sanctorum.

[redacted]

Dedicatio propriæ Ecclesiæ.

Patronus *vel* Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA SECUNDÆ CLASSIS

in quibus de simplicibus fit commemoratio in Laudibus tantum.

Circumcisio Domini.

Festum sancti Nominis Jesu.

Festum sanctissimæ Trinitatis.

Purificatio, Annuntiatio, Nativitas, Conceptio } Beatæ Mariæ.

Natalitia duodecim Apostolorum.

Festa Evangelistarum.

Festum S. Stephani Protom.

Festum SS. Innocentium.

Festum S. Joseph.

Inventio Sanctæ Crucis.

Festum sancti Laurentii.

Dedicatio S. Michaelis Archangeli.

DOMINICÆ MAJORES.

Dividuntur in duas classes.

DOMINICÆ PRIMÆ CLASSIS,

quæ nunquam omittuntur

Prima Adventus. Prima Quædragesimæ. Passionis. Palmarum. Paschæ. In Albis. Pentecostes. Trinitatis.

DOMINICÆ SECUNDÆ CLASSIS,

quæ non omittuntur, nisi occurrente Patrono vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicatione, et tunc de iis fit semper commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus.

Secunda, Tertia, Quarta } Adventus.

Dominicæ { Septuagesimæ. Sexagesimæ. Quinquagesimæ.

Secunda, Tertia, Quarta } Quadragesimæ.

DUPLICIA MAJORA PER ANNUM,

quæ aliis duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.

Exaltatio sanctæ Crucis.

Festum Septem Dolorum, Visitatio, Festum de Monte Carmelo, Festum ad Nives, Festum SS. Nominis, Festum de Mercede, Festum SS. Rosarii, Præsentatio } Beatæ Mariæ.

Conversio S. Pauli Apostoli.

Cathedra S. Petri, utraque.

Festum sancti Joannis ante portam latinam.

Apparitio S. Michaelis Archang.

S. Barnabæ Apostoli.

Festum S. Annæ, matris beatis virginis Mariæ.

Festum S. Petri ad Vincula.

Festum S. Joachim confessoris.

Festum Decollationis S. Joannis Baptistæ.

Patronorum minus principalium.

FERIÆ MAJORES

de quibus semper fit commemoratio.

Adventus.

Quadragesimæ.

Quatuor Temporum.

Secunda Rogationum.

[redacted]

SI OCCURRAT EODEM DIE

	Vigilia.	Feria Major.	S. Maria in Sabbato.	Simplex.	Semiduplex.	Dies Octavæ.	Dies infra Octavam.	Duplex per annum.	Duplex secundæ classis.	Duplex primæ classis.	Dominica per annum.	Dominica secundæ classis.	Dominica primæ classis.
Duplex primæ classis et	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Duplex secundæ classis,	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1	1
Duplex per annum,	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	4	1	1
Dies infra octavam,	4	4	0	4	3	3	7	3	5	5	3	3	3
Dies octavæ,	4	4	0	4	2	7	4	2	3	3	4	3	3
Semiduplex,	4	4	0	4	8	1	4	1	1	1	1	1	1
Simplex,	3	3	3	0	3	3	3	3	3	5	3	3	3
S. Maria in Sabbato;	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria Major,	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia,	0	5	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0	0

1. Translatio de primo, officium de secundo.
2. Officium de primo, Translat. de secundo.
3. Commemoratio de primo, Officium de secundo.
4. Officium de primo, commemoratio de secundo.
5. Nihil de primo. Officium de secundo.
6. Officium de primo, nihil de secundo.
7. Officium de digniori, commemoratio de minus digno.
8. Officium de digniori, translatio de minus digno.

Notandum quod duplex quodcumque, etiam Patroni, et Tituli ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in vigiliis Nativitatis Domini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die octava Epiphaniæ, in feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra octavas Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in festo Corporis Christi, in festo Assumptionis beatæ Mariæ virginis, et omnium sanctorum, transfertur.

Infra octavam Epiphaniæ fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, et ejusdem Dedicatione, cum commemoratione octavæ: alia festa transferuntur post octavam.

Infra octavam Corporis Christi, semiduplex transfertur, neque fit de duplici translato; et de ea, quocumque adveniente duplici, fit commemoratio.

[redacted]

Infra illas octavas in quibus fit de festis occurrentibus, semiduplex occurrens in dominica, transfertur in proxime sequentem diem : quæ si fuerit impedita alio simili festo, transfertur post octavam.

De octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ et Corporis Christi, semper fit commemoratio quocumque festum in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in kalendario, nihil fit a feria quarta Cinerum usque ad dominicam in albis, et a vigilia Pentecostes usque ad festum Trinitatis inclusive; et a die 17 decembris usque ad Epiphaniam.

Dies octavæ nunquam transfertur : ideo quanquam Nativitas sancti Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem, non tamen transfertur octava, sed de ea fit tantum commemoratio in officio de octava Corporis Christi.

Si occurrat ut Patronus vel Titulus ecclesiæ descriptus sit eodem die in kalendario cum aliis sanctis, in ea ecclesia fit tantum de Patrono vel Titulari absque commemoratione aliorum. Qui si in dicto kalendario descripti sint sub officio duplici, vel semiduplici, transferuntur in primam diem simili officio non impeditam, et de eis fiat officium semiduplex : nisi tamen sint de majoribus festis, quia tunc de translato quoque fiet officium duplex, ac si proprio die celebraretur. Si vero in kalendario omnes sint tanquam festum simplex, de aliis nihil fit.

De feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit officium, fit commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus cujuscumque festi : de Quatuor Temporibus, et feria secunda Rogationum, ac vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus, vel in diebus festorum duplicium primæ classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

QUANDO CONCURRIT.

	Sancta Maria in Sabbato.	Die infra Octavam.	Die Octavæ.	Simplici.	Semiduplici.	Duplici per annum minori.	Duplici per annum majore.	Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.	Duplici secundæ classis.	Duplici primæ classis.	Dominica quæcumque.
Dominica major seu primæ et sec. classis cum,	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dominica minor, seu per annum,	0	4	2	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex primæ Classis,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	6	4
Duplex secundæ Classis,	4	4	4	4	4	4	4	3	6	5	4
Patronus seu Titulus Ecclesiæ,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex per Annum majus,	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Duplex per annum minus,	4	4	5	4	4	3	3	1	3	1	4
Semiduplex,	4	5	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octavæ,	4	4	3	4	4	3	3	1	3	1	4
Dies infra Octavam,	0	0	3	4	5	3	3	1	1	1	3

1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3. Totum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
4. Totum de præcedenti, commemoratio de sequenti.
5. Capitulum de sequenti, commemoratio de præcedenti.
6. Totum de digniori, commemoratio de minus digno.

Simplex, et Sancta Maria in Sabbato, Feria, et Vigilia non concurrunt.

Notandum quod in primis Vesperis diei octavæ Ascensionis, et Corporis Christi, totum officium fit de octava, cum commemoratione præcedentis festis duplicis, nisi fuerit festum solemne principale, vel primæ, vel secundæ classis : quia tunc de festo fieret Officium et commemoratio de octava.

In secundis Vesperis diei Octavæ Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis et Corporis Christi, de sequenti duplici fit tantum commemoratio, nisi illud fuerit primæ vel secundæ classis, seu Patronus vel Titulus, aut Dedicatio ecclesiæ, quia tunc de festo fieret Officium, et de Octava commemoratio. Et similiter die octava Corporis Christi in secundis Vesperis concurrente cum die Octava S. Joannis Baptistæ, Vesperæ erunt de octava Corporis Christi, cum commemoratione octavæ sancti Joannis.

In secundis Vesperis duplicis secundæ classis non fit commemoratio de die infra octavam, nisi quando de ea fieri debeat officium die sequenti.

Cum plures fiunt commemorationes, servetur hic ordo. De duplici, de dominica, de semiduplici, de die infra octavam; de feria majori, seu vigilia, de *sancta Maria in sabbato*, de simplici.

[redacted]

ORATIO

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

Aperi, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab omnibus vanis, pervérsis, et aliénis cogitatiónibus : intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte, ac devóte hoc Officium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas persólvo.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit.

Sacrosanctæ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ, sempérque vírginis Maríæ fœcúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Filium.

℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Pater noster.

Ave, María.

[redacted]

ABSOLUTIONES

ET

BENEDICTIONES

DICENDÆ ANTE LECTIONES IN OFFICIO NOVEM ET TRIUM LECTIONUM.

IN PRIMO NOCTURNO,

ET PRO SECUNDA ET QUINTA FERIA.

ABSOLUTIO.

Exaudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis : qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus.

℟. Amen.

2. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur.

3. Spíritus Sancti grátia illúminet sensus et corda nostra.

IN SECUNDO NOCTURNO,

ET PRO TERTIA ET SEXTA FERIA.

ABSOLUTIO.

Ipsius píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

4. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens.

℟. Amen.

5. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ.
6. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris.

IN TERTIO NOCTURNO,

ET PRO FERIA QUARTA ET SABBATO.

ABSOLUTIO.

A VINCULIS peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

7. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio.
℟. Amen.
8. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
9. Ad societátem cívium supérnorum perdúcat nos Rex Angelórum.

Si Officium fit de Sancto novem Lectionum, octava Benedictio erit

Cujus festum cólimus, ipse, *vel* ipsa intercédat pro nobis ad Dóminum.

Quando sunt plures dicitur, Quorum *vel* Quarum festum cólimus, ipsi, *vel* ipsæ intercédant pro nobis ad Dóminum.

Si Officium fit de S. Maria, octava Benedictio erit

Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit

Per Evangélica dicta deleántur nostra délicta.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ, ordine superius in Rubricis generalibus, et in prima Dominica de Adventu descripto: et in eo, quando non legitur Homilia cum Evangelio, et Benedictiones sumendæ sunt ex tertio Nocturno, prima Benedictio erit

1. Ille nos benedícat qui sine fine vivit et regnat.
2. Divínum auxílium.
3. Ad societátem.

[redacted]

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia cum Evangelio, prima Benedictio erit

1. Evangélica léctio.
2. Divínum auxílium.
3. Ad societátem.

Si Officium fit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit

1. Ille nos benedícat qui sine fine vivit et regnat.
2. Cujus *vel* Quorum.
3. Ad societátem.

In Officio de sancta Maria in Sabbato, Absolutio et Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

PSALTERIUM

DISPOSITUM

PER HEBDOMADAM,

CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

PARS AUTUMNALIS.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum et omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto.

PATER noster, qui es in cœlis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cœlo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimitte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed libera nos a malo. Amen.

AVE, María, grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio Matutini et Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CREDO in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

et Filio, et Spirítui Sancto: Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Sic dicitur Allelúia *ad omnes horas per Annum.*

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Invitatorium.—Adorémus Dóminum,* Qui fecit nos. *Repetitur* Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

PSALMUS 94.

VENÍTE, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem

vestra, sicu
secúndum
in desérto
me patres
runt, et vid

Qui fecit

Quadrag
mus fui ge
dixi: Sempe
ipsi vero r
vias meas,
ira mea, si
quiem mea

Adorém
fecit nos.

Glória P.
Spiritui San
principio,
per, et in sa
Amen.

Qui fecit

Adorém
fecit nos.

Sequens
ab Octava I

[redacted]

Voce concórdi Dómino canámus
Dúlciter hymnos;
Ut pio Regi pariter canéntes
Cum suis Sanctis mereámur aulam
Ingredi cœli, simul et perénnem
Dúcere vitam.
Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.
Amen.

Sequens Hymnus dicitur a Dominica proximiori Calendis Octobris usque ad Adventum.

HYMNUS.

Primo die quo Trínitas
Beáta mundum cóndidit,
Vel quo resúrgens Cónditor
Nos morte victa líberat,
Pulsis procul torpóribus,
Surgámus omnes ócyus,
Et nocte quærámus Deum,
Prophéta sicut præcipit:
Nostras preces ut áudiat
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus;
Ut, quique sacratíssimo
Hujus diéi témpore
Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret.
Jam nunc, Patérna cláritas,
Te postulámus áffatim,
Absint faces libídinis,
Et omnis actus nóxius.
Ne fœda sit, vel lúbrica,
Compágo nostri córporis,
Ob cujus ignes ígnibus
Avérnus urat ácrius.
Mundi Redémptor, quæsumus,
Tu probra nostra díluas:
Nobísque largus cómmoda
Vitæ perénnis cónferas.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

IN I° NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona Servíte Dómino.

Asteriscus (*) notat pausam cantus in Choro.

PSALMUS I.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii

[redacted]

in judicio : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Hic versus Glória Patri *semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur.*

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convénerunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

PSALMUS 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

[redacted]

PSALMUS 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, usquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam,

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Per Annum, Antiphona.

Servíte Dómino in timóre, et exultáte ei cum tremóre.

Antiphona Deus judex justus.

PSALMUS 7.

Dómine Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam ; * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis,

[redacted]

et patiens : * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum, * et íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini Altíssimi.

PSALMUS 8.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi;

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

PSALMUS 9.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exultábo in te : * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum : * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum et causam meam : * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Increpásti Gentes, et périit ímpius : * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu : * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum : * et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi, * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquisti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes stúdia ejus:

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblitus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

Exultábo in salutári tuo, * infixæ sunt gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non peribit in finem.

Exúrge, Dómine, non confortétur homo: * judicéntur gentes in conspéctu tuo.

Constitue, Dómine, legislatórem super eos: * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid, Dómine, recessisti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis animæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor: * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit

nus Deum? * dixit enim in orde suo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labó-em et dolórem consideras: ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium pecca-óris et maligni: * quærétur eccátum illius, et non inve-iétur.

Dóminus regnábit in ætér-ium, et in sæculum sæculi: peribitis, gentes, de terra llius.

Desidérium páuperum ex-udivit Dóminus: * præpa-atiónem cordis eórum au-livit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, ut non appónat ultra magni-icáre se homo super terram.

PSALMUS 10.

N Dómino confido: quó-nodo dicitis animæ meæ: *

et impium: * qui git iniquitátem od suam.

Pluet super pec queos: * ignis, et s spiritus procelláru licis eórum.

Quóniam justus et justitias diléxit tem vidit vultus e

Per Annum, An

Deus judex jus et longánimis, nun cétur per síngulos

Antiphona Tu,

PSALMUS I

SALVUM me fac, quóniam deféit quóniam diminút ritátes a filiis hóm

Vana locúti sun que ad próximum lábia dolósa, in corde locúti sunt.

[redacted]

Propter misériam inopum, et gémitum páuperum, * nunc exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos: et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

PSALMUS 12.

Usquequo, Dómine, oblivíscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quándiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me exultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

PSALMUS 13.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospéxit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum: linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium inopis confudístis: * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ,

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Per Annum, Antiphona.

Tu, Dómine, servábis nos, et custódies nos.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine.

℟. Et custodívi legem tuam.

Post versiculum cujuslibet Nocturni dicitur Pater noster

℟. Amen.

Deinde leguntur ... cum responsoriis ... prio de Tempore

Pro secunda ... nedictio. — Unigenitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur.

℟. Amen.

Pro tertia lectione ... dictio. — Spíritus Sancti grátia illúminet sensus et corda nostra.

℟. Amen.

IN II° NOCTURNO

Per Annum. ...

Bonórum meórum ...

PSALMUS ...

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

[redacted]

* nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * insuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Per Annum, Antiphona.

Bonórum meórum non índiges; in te sperávi; consérva me, Dómine.

Antiphona Propter verba.

PSALMUS 16.

Exaudi, Dómine, justítiam meam, * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui videant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus: * inclina aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exúrge, Dómine, prævéni eum, et supplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio,

... in justitia ap-
parébo conspéctui tuo: * sa-
iábor cum apparúerit glória
ua.

Per Annum, Antiphona.

Propter verba labiórum
iórum ego custodívi vias
uras.

Antiphona Díligam te.

*Et non repetitur in Psal-
mo, quod semper fit quando
Antiphona incipit a primo
ersu Psalmi, et Psalmus
inc incipitur ab eo verbo in
uo desinit Antiphona, sive
tegra dicatur, sive tantum
choata; si tamen eadem
nt verba, et continuetur An-
phona cum Psalmo.*

PSALMUS 17.

DILIGAM te, Dómine, forti-
do mea: * Dóminus firma-
éntum meum, et refúgium
eum, et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus:

...

sancto suo ...
et clamor me...
ejus introívit...

Commóta...
muit terra:...
móntium co...
et commóta...
irátus est eis.

Ascéndit fu...
et ignis a fáci...
carbónes succ...

Inclinávit ...
céndit: * et c...
bus ejus.

Et ascéndit...
bim, et voláv...
per pennas v...

Et pósuit t...
lum suum, i...
tabernáculum...
brósa aqua in...

Præ fulgór...
ejus nubes...
grando et carb...

Et intónuit...

rum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrarum.

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me : * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortissimis, et ab iis qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ : * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam : * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:

Quia custodívi vias Dómini, * nec impie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo : * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo : * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam : * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte innocens eris.

Et cum elécto eléctus eris : * et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine : * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus impollúta via ejus : elóquia Dómini igne examináta : * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum ? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtúte : * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum : * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium : * et posuisti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ : * et déxtera tua suscépit me.

Et disciplína tua corréxit me in finem : * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me : * et non sunt infirmáta vestigia mea.

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos : * et non convértar donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare; * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxisti me virtúte

ad bellum : * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum :* nec exaudívit eos.

Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli : * constítues me in caput géntium.

Pópulus, quem non cognóvi servívit mihi : * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi ; * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus, Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, et fáciens misericórdiam Christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

Per Annum, *Antiphona.*

Díligam te, Dómine, virtus mea.

℣. Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine.

℟. Deus meus, illúmina ténebras meas.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed libera nos a malo.

ABSOLUTIO.

Ipsius píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens.

℟. Amen.

Pro quinta lectione, Benedictio. — Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ.

℟. Amen.

Pro sexta lectione, Benedictio. — Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris.

℟. Amen.

IN III° NOCTURNO.

Per Annum, *Antiphona*

Non sunt loquélæ.

PSALMUS 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum,* et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque

sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exivit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam : * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea : * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Per Annum, Antiphona.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

Antiphona Exáudiat.

PSALMUS 19.

Exaudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * protégat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cœlo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus et eréctì sumus.

Dómine, salvum fac regem, * et exáudi nos in die qua invocavérimus te.

[redacted]

Per Annum, Antiphona.

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.

Antiphona Dómine.

PSALMUS 20.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Per Annum, Antiphona.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua.

℟. Cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

ABSOLUTIO.

A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. — Evangélica lectio sit nobis salus et protéctio.

℟. Amen.

Pro octava lectione, Benedictio. — Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Pro nona lectione, Benedictio. — Ad societátem ci-

-vium supernórum perdúcat nos rex angelórum.

℟. Amen.

Sequens Hymnus semper dicitur post ultimam Lectionem in omnibus Dominicis et Festis tantum : in Feriali Officio non dicitur; sed ejus loco ponitur nonum aut tertium Responsorium.

HYMNUS SS. AMBROSII ET AUGUSTINI.

Te Deum laudámus; * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes angeli, * tibi cœli et univérsæ potestátes,

Tibi chérubim et séraphim * incessábili voce proclámant,

Sanctus, Sanctus, Sanctus, * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra * majestátis gloriæ tuæ.

Te gloriósus * apostolórum chorus,

Te prophetárum * laudábilis númerus,

Te mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia

Patrem * imménsæ majestátis ;

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium,

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu rex * glóriæ, Christe,

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devicto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.

Judex * créderis esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemisti.

Ætérna fac cum sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto, * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine; * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi; * non confúndar in ætérnum.

DOMINICA AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et

Spirítui Sancto : Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

Ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, Antiphona Allelúia.

PSALMUS 92.

Dóminus regnávit, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos : * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

PSALMUS 99.

Jubilate Deo, omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus : * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

PSALMUS 62.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo : adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ, * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui ju-

rant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

PSALMUS 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri, et Fílio.

Per Annum, Antiphona.

Allelúia, allelúia.

Antiphona Tres púeri.

CANTICUM TRIUM PUERORUM.

[Danielis c. 3.]

Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino ; * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, ángeli Dómini, Dómino : * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino : * benedícite, stellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino : * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino : * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino : * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino : * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino : * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino : benedícite, omnes vólucres cœli, Domino.

Benedícite, omnes bestiæ et pécora, Dómino : * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Israel Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ justórum, Domino: * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri, *neque* Amen. *In aliis Canticis dicuntur.*

Per Annum, Antiphona.

Tres púeri jussu regis in fornácem missi sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes: Benedíctus Deus.

Antiphona Allelúia.

PSALMUS 148.

Laudate Dóminum de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes ángeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, et omnes colles; * ligna fructífera, et omnes cedri;

Béstiæ et univérsa pécora; * serpéntes, et vólucres pennátæ;

Reges terræ, et omnes pópuli; * príncipes et omnes júdices terræ;

Júvenes, et vírgines; senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœlum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória.

PSALMUS 149.

Cantate Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exultábunt sancti in gló-

ria, * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis :

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis ;

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória

PSALMUS 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in tympano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri, et Fílio.

Per Annum, Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

Sequens Capitulum dicitur in Dominicis, a Dominica tertia post Pentecosten usque ad Adventum.

CAPITULUM.
[Apoc. c. 7.]

BENEDÍCTIO, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro, in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

Ab Octava Pentecostes usque ad Dominicam proximiorem Calendis Octobris.

HYMNUS.

ECCE jam noctis tenuátur umbra,
Lux et auróræ rútilans corúscat :
Súpplices rerum Dóminum canóra
Voce precémur ;

Ut, reos culpæ miserátus, omnem
Pellat angórem, tríbuat salútem,
Donet et nobis bona sempitérnæ
Múnera pacis.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.
Amen.

Per Annum, ℣. Dóminus regnávit; decórem índuit.

℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

A Dominica proximiori

Calendis Octobris usque ad Adventum.

HYMNUS.

ÆTÉRNE rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastidium;
Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.
Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígine;
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déserit.
Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta:
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.
Surgámus ergo strénue,
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.
Gallo canénte, spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.
Jesu, labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.
Tu lux, refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute:
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum.
Amen.

Per Annum, ℣. Dóminus regnávit, decórem induit.

℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcinxit se virtúte.

CANTICUM ZACHARIÆ.
[Lucæ c. 1.]

BENEDÍCTUS Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David puéri s

cut locútus est per os s tórum, * qui a sæculo su, prophetárum ejus:

lútem ex inimícis nostr * et de manu ómnium odérunt nos:

d faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi,

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis se-

dent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

Deinde dicitur Antiphona, et Oratio propria, et post eam, si occurrat eo die aliquod festum simplex, fit de eo commemoratio. Postremo (si id tempus requirit) fiunt commemorationes de S. Maria, de Apostolis, et de Patrono Ecclesiæ in ordine aliarum commemorationum secundum illius dignitatem, et ultimo loco de Pace, ut infra in Vesperis Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dicitur Antiphona Salve, Regina, *ut habetur infra post Completorium.*

DOMINICA AD PRIMAM.

Pater noster. Ave, Maria. Credo.

℣. Deus, in adjutórium, *ut supra*, 17.

HYMNUS.

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror insonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absistat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas;

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, Antiphona Allelúia.

PSALMUS 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me : et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi : * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Sequens Psalmus Confitémini Dómino *dicitur tantum in Dominicis quando fit Officium de Dominica, ut in Psalterio.*

PSALMUS 117.

Confitémini Dómino, quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus, * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum : * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor : * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor : * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine :

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus e
in salútem.

Vox exultatiónis, et s
* in tabernáculis justór

Déxtera Dómini feci
tem : déxtera Dómini
vit me, * déxtera Dómi
virtútem.

Non móriar, sed vi
et narrábo ópera Dóm

Castígans castigávit
minus : * et morti non t
me.

Aperíte mihi portas
tiæ, ingréssus in eas c
bor Dómino : * hæc por
mini, justi intrábunt in

Confitébor tibi quóni
audísti me : * et factus
in salútem.

Lápidem, quem re
vérunt ædificántes : *
tus est in caput ánguli

A Dómino factum est
* et est mirábile in ócul
tris.

Hæc est dies, qua
Dóminus : * exultémus
témur in ea.

O Dómine, salvum
o Dómine, bene prosp
benedíctus qui venit in
ne Dómini.

Benedíximus vobis
mo Dómini : * Deus Dó
et illúxit nobis.

Constitúite diem sol
in condénsis, * usque ad
altáris.

Deus meus es tu, et
tébor tibi : * Deus meu
et exaltábo te.

ītébor tibi quóniam ex-
me : * et factus es mihi
em.
itémini Dómino quó-
onus : * quóniam in sæ-
misericórdia ejus.
PSALMUS 118.
immaculáti in via : *
bulant in lege Dómini.
i qui scrutántur tes-
a ejus : * in toto corde
unt eum.
enim qui operántur
item * in viis ejus am-
runt.
andásti * mandáta tua
iri nimis.
m dirigántur viæ meæ,
todiéndas justificatió-
s.
non confúndar, * cum
cero in ómnibus man-
is.
itébor tibi in directió-
lis : * in eo quod dídici
justítiæ tuæ.
ficatiónes tuas custó-
non me derelínquas
uáque.
io córrigit adolescén-
m suam? * in custo-
sermónes tuos.
oto corde meo exqui-
* ne repéllas me a man-
is.
rde meo abscóndi eló-
: * ut non peccem tibi.
díctus es, Dómine : *
e justificatiónes tuas.
biis meis, * pronuntiá-
ia judícia oris tui.
a testimoniórum tuó-
rum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

Retribue servo tuo, vivífica me : * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos, * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur : * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum quando fit Officium de Dominica, ut in Psalterio.

SYMBOLUM S. ATHANASII.

Quicumque vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem :

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum peribit.

Fides autem cathólica hæc est : * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus Sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divínitas, * æqualis glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

[illegible] tamen non tres ætérni, [illegible] unus ætérnus.

[illegible]cut non tres increáti, nec [illegible] imménsi; * sed unus in[illegible]us, et unus imménsus.

[illegible]militer omnipotens Pater, om[illegible]ipotens Fílius, * omnipotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes; * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii; * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini; * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur : * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est, * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et

Filio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres; unus Filius, non tres Filii; * unus Spiritus Sanctus, non tres Spiritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus; * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trinitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Filius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus: * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo, * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem; * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui licet Deus sit, et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem, non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo: * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra: descéndit ad inferos: * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cœlos: sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis: * et reddítúri sunt de factis propriis ratiónem.

Et qui bona egérunt ibunt in vitam ætérnam: * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque crediderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri, et Filio.

Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

CAPITULUM.

[I. Tim., c. 1.]

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

… Christe, adjuva nos.

℟. Et libera nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas; sed tunc, dicto responsorio brevi, dicitur Dóminus vobíscum, *et Oratio* Dómine Deus omnípotens, *ut infra*, 29.

KYRIE, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Pater noster *secreto*.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed libera nos a malo.

Credo in Deum *secreto*.

℣. Carnis resurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi.

℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

lutáris tui.

℟. Et spi
firma me.

℣. Adju
nómine D

℟. Qui f
ram.

Deinde
cit Confes

CONFITEO
ténti, beá
vírgini, b
chángelo,
tístæ, sanc
et Paulo, ó
vobis fratr
nimis cogit
ópere: me
pa, mea m
precor beá
per vírgine
lem Archá
Joánnem B

tis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur vobis fratres *et* vos fratres, *dicatur* tibi pater *et* te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri omnipotens Deus, et, dimissis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tribuat nobis omnipotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre, Dómine, die isto.

℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine.

℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO.

Dómine Deus omnipotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecísti, tua nos hódie salva virtúte, ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum JesumChristum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium; et quando dicenda est Prima de beata Maria, præponitur Lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini.

℟. Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Oremus.

ORATIO

Sancta María et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter; ultimo additur Glória Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige filios eórum.

℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri.

℟. Sicut erat.

Orémus.

ORATIO.

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum, ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi, qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.—Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens.

℟. Amen

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis et Feriis per Annum, ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exclusive.

LECTIO BREVIS.

[II. Thess., c. 3.]

Dóminus autem dirigat corda et córpora no ritáte Dei, et patié Tu autem, Dómir nobis.

℟. Deo grátias

Post Lectionen citur ℣. Adjutóri in nómine Dómi

℟. Qui fecit c ram.

℣. Benedícite.

℟. Deus.

Benedictio.—I benedícat, et ab defendat, et ad v cat ætérnam : et f mæ per miseric requiéscant in p

℟. Amen.

IN FERIALI

AD PRIM

Pater noster. Credo.

℣. Deus, in *ut supra*, 17.

HYMN

Jam lucis orto si
Deum precémur
Ut in diúrnis ác
Nos servet a no
Linguam refr peret,
Ne litis horror i
Visum fovéndo
Ne vanitátes háu
Sint pura cor
Absistat et vecó
Carnis terat sup
Potus cibíque p
Ut, cum dies
Noctémque sors

Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

Per Annum, Antiphona Beáti qui ámbulant.

PSALMUS 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Post Psalmum Deus, in nómine tuo, *loco Psalmi* Confitémini, *dicitur unus ex infra scriptis Psalmis, secundum Ferias distinctis: Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi, sicut in Festis.*

FERIA SECUNDA.

PSALMUS 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus; * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

FERIA TERTIA.

PSALMUS 24.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in

te confido, non erubéscam :

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi qui sústinent te non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus, et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israel * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

FERIA QUARTA.

PSALMUS 25.

Judica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum : * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, et tenta me : * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua

ante óculos meos est: * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concilio vanitátis: * et cum iníqua geréntibus non introibo.

Odivi ecclésiam malignántium: * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum, Dómine:

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ: * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam:

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in diré cto: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

FERIA QUINTA.

PSALMUS 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

FERIA SEXTA.

PSALMUS 21.

Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me derisé-

runt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas, et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam : * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum : * univérsum semen Jacob, glorificáte eum.

Timeat eum omne semen Israel : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ.

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adora-

vérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica, 31.

Deinde dicitur Psalmus 118.

Beati immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ: * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non obliviscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos, * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos, * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contémptum, * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

[redacted]

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum instrue me: * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Per Annum, Antiphona.

Beáti qui ámbulant in lege tua, Dómine.

CAPITULUM.

[Zachariæ c. 8.]

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

Et repetitur Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis.

℣. Qui sedes ad déxteram Patris.

℟. Miserére nobis.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum *secreto.*

℣. Carnis resurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi.

℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude.

℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis.

℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus.

℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua.

℟. Et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui.

℟. Et spíritu principáli confírma me.

Quando ad Laudes non sunt dictæ Preces feriales, statim dicitur Adjutórium

[redacted]

nostrum, *et* Confiteor Deo, *etc., ut infra.*

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales inferius positæ post Laudes Feriæ secundæ, tunc ad Primam prædictæ Preces et sequentes dicuntur flexis genibus.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo.

℟. A viro iniquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem.

℟. Et de viris sánguinum salva me.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi.

℟. Ut reddam vota mea de die in diem.

℣. Exáudi nos, Deus salutáris noster.

℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

℣. Sanctus, Deus Sanctus fortis, Sanctus immortális.

℟. Miserére nobis.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino.

℟. Et ómnia quæ intra me sunt nómini sancto ejus.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino.

℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis.

℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam.

℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum.

℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONFITEOR Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet:

MISEREATUR tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis,

tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur vobis fratres *et* vos fratres, *dicatur* tibi pater *et* te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri omnipotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre, Dómine, die isto.

℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine.

℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO.

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti, tua nos hódie salva virtúte, ut hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium; et quando dicenda est Prima de beata Maria, præponitur Lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini.

℟. Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Oremus.

ORATIO.

Sancta Maria et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter; ultimo additur Gloria Patri. Sicut erat. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

noster *secreto.*
t ne nos indúcas in
nem.
d libera nos a malo.
spice in servos tuos,
, et in ópera tua, et
lios eórum.
sit splendor Dómini
tri super nos, et opera
n nostrárum dirige
os, et opus mánuum
um dirige.
lória Patri.
cut erat.
ms.

ORATIO.

ERE et sanctificáre,
t gubernáre dignáre,
Deus, Rex cœli et
hódie corda et cór-
stra, sensus, sermó-
ictus nostros in lege
opéribus mandató-
órum, ut hic, et in
n, te auxiliánte, salvi
esse mereámur, Sal-
undi, Qui vivis et reg-
æcula sæculórum.
men.
ube, Domne, benedí-

dictio.—Dies et actus
in sua pace dispónat
us omnípotens.
men.
Absolutionem Capituli
minicis et Feriis per
, ab Octava Pente-
usque ad Adventum
ve.

LECTIO BREVIS.
[II. Thess., c. 3.]

Dóminus autem dírigat corda et córpora nostra in charitáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

Post Lectionem brevem dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Benedícite.

℟. Deus.

Benedictio.—Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam : et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

IN FESTIS

PER ANNUM.

Post Psalmum Deus, in nómine tuo, *dicuntur tantum Psalmi* Beáti immaculáti *et* Retríbue, 25.

Deinde Antiphona competens, et reliqua ut supra in Dominica, 27; *sed in Duplicibus et infra Octavas non dicuntur Preces.*

Dicto Benedicámus Dómino, *dicitur Prima de B. Maria, si dicenda est : postea legitur Martyrologium in Choro. Deinde dicitur* ℣. Pretiósa *cum reliquis ut supra,* 38.

Ad Absolutionem Capituli

[redacted]

in Festis dicitur Capitulum Nonæ.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave, María.

Deus, in adjutórium, 17.

HYMNUS.

Nunc, Sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, Antiphona Allelúia.

In feriali Officio per Annum Antiphona Deduc me.

PSALMUS.

Legem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * qui mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant

usquequáque : * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo, Dómine : * et consolátus sum.

Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine : * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo : * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus : * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me : * et legem tuam non sum oblitus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te : * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra : * justificatiónes tuas doce me.

Bonitatem fecísti cum servo tuo, Dómine : * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam et sciéntiam doce me : * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego delíqui : * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu : * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum : * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me : * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : * da mihi intelléctum, et díscam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua : * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam : * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi,

[redacted]

quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis: * ut non confúndar.

Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

Sequens Capitulum et alia in aliis Horis dicuntur in Dominicis a tertia post Pentecosten usque ad Adventum. Responsoria brevia similiter et quæ sequuntur in feriali Officio.

CAPITULUM.

[I. Joan., c. 4.]

Deus cháritas est: et qui manet in charitáte in Deo manet, et Deus in eo.

℟. *breve.* Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína.

℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: in via tua vivífica me.

℟. In testimónia tua.

Glória Patri. Inclína cor.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio conveniens.

In feriali Officio per Annum, Antiphona.

Deduc me, Dómine, in sémitam mandatórum tuórum.

CAPITULUM.

[Jerem., c. 17.]

Sana me, Dómine, et sanábor: salvum me fac, et salvus ero: quóniam laus mea tu es.

℟. *breve.* Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei.

℟. Quia.

Glória Patri. Sana.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me.

℟. Neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, ad Tertiam, Sextam et Nonam flexis genibus dicitur Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

[redacted]

℟. *Et cum spíritu tuo.*
Orémus.
Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

Pater noster. Ave, María.
Deus, in adjutórium, 17.

HYMNUS.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem.
Extíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, *Antiphona* Allelúia.

In feriali Officio per Annum, *Antiphona* Adjuva me.

PSALMUS.

Defécit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui: * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut perderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me

[redacted]

intelléxi : * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi : * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos : * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi : * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo ?

A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine : * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum : * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum : * propter retributiónem.

Iniquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.

Adjútor et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me maligni : * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam : * et non confúndas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero : * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis : * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeo diléxi testimónia tua.

Confige timóre tuo carnes meas : * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum : * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam : * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia man-

dita tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

CAPITULUM.

[Galat., c. 6.]

Alter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi.

℟. *breve.* In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum.

℣. In sæculum sæculi véritas tua.

℟. Pérmanet.

Glória Patri. In ætérnum.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit.

℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In feriali Officio per Annum,

Antiphona.

Adjuva me, et salvus ero, Dómine.

Capitulum Alter altérius, *ut supra.*

℟. *breve.* Benedicam Dóminum, * In omni témpore. Benedicam.

℣. Semper laus ejus in ore meo.

℟. In omni.

Glória Patri. Benedicam.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit.

℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater noster. Ave, María.

Deus, in adjutórium, 17.

HYMNUS.

Rerum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans.

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, Antiphona Alléluia.

In feriali Officio per Annum, Antiphona Aspice in me.

PSALMUS.

Mirabília testimónia tua : * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat : * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum : * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et m mei, * secúndum judi ligéntium nomen tuu

Gressus meos dirig dum elóquium tuum dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum : * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum : * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei : * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, Dómine : * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua : * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus : * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter : * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contémptus : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua justítia in ætérnum : * et lex tua véritas.

Tribulátio et angústia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum : * intelléctum da mihi, et vivam.

Clamavi in toto corde meo, exáudi me, Dómine : * justifi- iónes tuas requíram.

amávi ad te, salvum me fac : * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi : * quia in verba tua rsperávi.

ævenérunt óculi mei ad te dilúculo : * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine : * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti : * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine : * et omnes viæ tuæ véritas.

Initio cognóvi de testimóniis tuis : * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me : * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus : * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ,

Dómine : * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me et tríbulant me : * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam : * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas : * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi : * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum, Dómine : * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine; * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine : * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te : * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi sicut ovis quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

CAPITULUM.

[I. Cor., c. 6.]

Empti enim estis prétio magno. Glorificáte, et portáte Deum in córpore vestro.

℟. *breve.* Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me, Dómine. Clamávi.

℣. Justificatiónes tuas requíram.

℟. Exáudi.

Glória Patri. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine.

℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In feriali Officio per Annum, Antiphona.

Aspice in me, et miserére mei, Dómine.

Capitulum Empti enim, *ut supra.*

℟. *breve.* Rédime me, Dómine, * Et miserére mei.

Rédime.

℣. Pes enim meus stetit in via recta.

℟. Et miserére.

Glória Patri. Rédime.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine.

℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis genibus dicitur Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed libera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et libera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio conveniens.

Vesperæ in Dominica in Feriis habentur inferi post Laudes Sabbati.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave, Mari Credo.

℣. Dómine, lábia mea ap ... s, *ut supra*, 2.

Invitatorium. — Venite, ultémus Dómino.

Psalmus Jubilémus D utári nostro, *ut supra*, 2.

HYMNUS.

[S]omno reféctis ártubus,
[S]preto cubíli súrgimus:
Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te depóscimus.

Te lingua primum cóncina
Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum sequéntium
Tu, sancte, sis exórdium.

Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi:
Ut culpa, quam nox intulit
Lucis labáscat múnere.

Precámur iidem súpplice
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum
Amen.

Invitatoria per Ferias di cuntur in Feriali Officio a Octava Pentecostes usque a Adventum. Hymni vero tan ad Matutinum quam a

Laudes et Vesperas, et Antiphonæ Nocturnorum, ut infra.

Antiphona Dóminus defénsor.

PSALMUS 26.

Dominus illuminátio mea et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tribulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini, ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini, * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

PSALMUS 27.

Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me: * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum

peccatóribus : * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me :

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tribue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus : * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea : * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ : * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ : * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Antiphona.

Dóminus defénsor vitæ meæ.

Antiphona Adoráte.

PSALMUS 28.

Afferte Dómino, filii Dei : * afférte Dómino filios ar tum :

Afférte Dómino glóri et honórem, afférte Dómi glóriam nómini ejus : * ad ráte Dóminum in átrio san to ejus.

Vox Dómini super aqu Deus majestátis intónuit Dóminus super aquas mult

Vox Dómini in virtute vox Dómini in magnificé tia.

Vox Dómini confringé tis cedros : * et confrin Dóminus cedros Líbani :

Et comminuet eas ta quam vítulum Líbani : * diléctus quemádmodum fili unicórnium.

Vox Dómini intercidén flammam ignis : * vox D mini concutiéntis desértu et commovébit Dóminus d sértum Cades.

Vox Dómini præparán cervos, et revelábit condé sa : * et in templo ejus om nes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhal táre facit : * et sedébit D minus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópu suo dabit : * Dóminus ben dicet pópulo suo in pace.

PSALMUS 29.

Exaltabo te, Dómine, quó niam suscepísti me : * ne delectásti inimícos meos su per me.

Dómine, Deus meus, cl mávi ad te, * et sanásti me

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar :* Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Antiphona.

Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Antiphona In tua justítia.

PSALMUS 30.

In te, Dómine, sperávi; non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi : * exultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus:

Quóniam defécit in dolóre

fugérunt a me : * obliviόni datus sum, tanquam mόrtuus a corde.

Factus sum tanquam vas pérditum : * quόniam audivi vituperatiόnem multόrum commorántium in circúitu :

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine, non confúndar quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et de-

linguárur

Benedi

niam mi

diam sua munita.

Ego au mentis m a fácie o

Ideo e tiónis me ad te.

Dilígit sancti eju tátem re retríbuet tibus sup

Viríli tétur cor qui sperá

P

BEATI qu iniquitáte sunt pecc

Beátus

mea, dum configitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci : * et injustitiam meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsum me injustitiam meam Dómino : * et tu remisisti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxillas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte, justi, * et gloriámini, omnes recti corde.

Antiphona.

In tua justitia libera me, Dómine.

Antiphona Rectos decet.

PSALMUS 32.

Exultate, justi in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cithara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Diligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consilium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem et generatiónem.

Beáta gens cujus est Dóminus Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus : * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo : * respéxit super omnes qui hábitant terram.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

PSALMUS 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

... qui sp
Timéte
sancti eju
est inópia
Dívites
runt : * inq
minum nc
bono.
Veníte,
timórem I
Quis est
tam : * c
bonos ?
Próhibe
malo, * et lá
tur dolum.
Divérte
num : * in
perséquere
Oculi Do
* et aures
rum.
Vultus au
faciéntes m
terra mem

t de ómnibus his li-
os Dóminus.
lit Dóminus ómnia
um : * unum ex his
erétur.
eccatórum péssima:
odérunt justum de-

et Dóminus ánimas
suórum : * et non
t omnes qui spe-
.
Antiphona.
decet collaudátio.
ona Expúgna.
ALMUS 34.
Dómine, nocéntes
púgna impugnántes

héndé arma et scu-
t exúrge in adjutó-
i.
e frámeam, et con-
érsus eos qui per-
r me : * dic ánimæ
lus tua ego sum.
dántur et revereán-
uæréntes ánimam

intur retrórsum, et
intur * cogitántes
a.
anquam pulvis ante
enti : * et Angelus
coárctans eos.
a illórum ténebræ et
: * et Angelus Dó-
sequens eos.
am gratis abscondé-
hi intéritum láquei
pervácue exproba-
nimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat : et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine, quando respícies? * restítue ánimam meam a

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixérunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne síleas, * Dómine, ne discédas a me.

Exúrge et inténde judício meo : * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna lo-

Verba oris
et dolus : * n
ut bene ágere

Iniquitátem
in cubíli suo
viæ non bonæ
tem non odív

Dómine, in
dia tua : * et v
ad nubes.

Justítia tua
Dei : * judíci
multa.

Hómines et j
bis, Dómine :
dum multiplic
diam tuam, D

Fílii autem
tégmine alárun
rábunt.

Inebriabúnt
domus tuæ : * e
luptátis tuæ p

Quóniam ap
vitæ : * et in l

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Antiphona.

Expúgna impugnántes me.

Antiphona Revéla.

PSALMUS 36.

Noli æmulári in malignántibus : * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tanquam fœnum velóciter aréscent : * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino : * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo : * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, et judícium tuum tanquam merídiem : * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo qui prosperátur in via sua : * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem : * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur exterminabúntur : * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor : * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram, * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum : * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum : * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres : * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem et ínopem : * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum : * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur : * confírmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum : * et hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur : * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini, mox ut honorificáti fúerint et exaltáti, * deficiéntes, quemádmodum fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet : * justus autem miserétur, et tribuet.

Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram : * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus

modat : * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum : * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat judícium, et non derelínquet sanctos suos : * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur : * et semen impiórum períbit.

Justi autem hæreditábunt terram : * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus : * et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum : * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non dere-
[illegible]

simul : * reliq
interíbunt.

Salus auten
Dómino : * et
rum in tempor

Et adjuvábit
et liberábit eo
eos a peccató
vábit eos, qu
in eo.

PSALM

Domine, ne
árguas me, * n
corrípias me.

Quóniam s
fixæ sunt mih
másti super m

Non est sá
mea a fácie i
est pax óssib
peccatórum n

Quóniam ini
pergréssæ sur
* et sicut onu
sunt super m

[redacted]

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei, * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam, * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me, * et multiplicáti sunt qui odérunt me ínique.

Qui retríbuunt mala pro bonis detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Antiphona.

Revéla Dómino viam tuam.

Per Annum, ℣. Dómine, in cœlo misericórdia tua.

℟. Et véritas tua usque ad nubes.

Pro uno Martyre, ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice, et non Pontifice, ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pro una Sancta, ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

Miserere mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et

Docébo ini
* et ímpii ad t
Líbera me d
Deus, Deus sa
exultábit ling
tiam tuam.
Dómine, lá
ries : * et os
tiábit laudem
Quóniam si
crifícium, ded
* holocáustis n
ris.
Sacrifícium
contribulátus :
tum et humili
non despícies.
Benígne fac
bona voluntáte
ut ædificéntur
lem.
Tunc accep
cium justítiæ,
holocáusta : * t
super altáre tu

[redacted]

* Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem : * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos : * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiphona. ✠

Intéllige clamórem meum, Dómine.

Antiphona.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Psalmus idem, 18.

Antiphona Convérsus.

CANTICUM ISAIÆ PROPHETÆ.

[Cap. 12.]

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo.

Quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris : * et dicétis in illa die : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * meméntóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit, * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exúlta, et lauda, habitátio Sion, * quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Antiphona.

Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me.

Antiphona.

Laudáte Dóminum * de cœlis.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

FERIA SECUNDA
AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde, *ut supra*, 17.

Antiphona Miserére.

PSALMUS 50.

Miserere mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam, * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea ... Deus: * et spíritum r... ínnova in viscéribus ...

Ne projícias me a ... tua: * et spíritum san... tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam ... táris tui; * et spíritu ... cipáli confírma me.

Docébo iníquos vias ... * et ímpii ad te convert...

Líbera me de sanguin... Deus, Deus salútis me... exultábit lingua mea ... tiam tuam.

Dómine, lábia mea ... ries: * et os meum an... tiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisse... crifícium, dedíssem úti... * holocáustis non delect... ris.

Sacrifícium Deo spi... contribulátus: * cor con... tum et humiliátum, D... non despícies.

Benígne fac, Dómine, ... bona voluntáte tua Sion ... ut ædificéntur muri Jeru... lem.

Tunc acceptábis sacr... cium justítiæ, oblatióne... holocáusta: * tunc impón... super altáre tuum vítulos.

Antiphona.

Miserére mei, Deus.

Antiphona Intéllige.

PSALMUS 5.

Verba mea áuribus pe... cipe, Dómine, * intéllige cl... mórem meum.

Inténde voci oratiónis me...

Psalmus idem, 20.

Capitulum sequens dicitur in feriali Offi o ab Octava Pentecostes us ue ad Adventum.

CAPITULUM.

[Rom. c. 13.]

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum : et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

HYMNUS

Splendor Patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans :

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti :
Jubárque Sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ,
Culpam relégeat lúbricam.

Confírmet actus strénuos :
Dentes retúndat invidi :
Casus secúndet ásperos :
Agénda recte dírigat.

Mentem gubérnet, et regat :
Sit pura nobis cástitas :
Fides calóre férveat :
Fraudis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit cibus :
Potúsque noster sit fides :
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.

Lætus dies hic tránseat :
Pudor sit ut dilúculum :
Fides velut merídies :
Crepúsculum mens nésciat.

Auróra lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat,
In Patre totus Filius,
Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum
Amen.

Per Annum, ℣. Repléti s
s mane misericórdia tua.
℟. Exultávimus, et delec
sumus.

d Benedictus Antiphona.
Benedictus Dóminus * De
Israel.

In Feriis tantum Quatuc Temporum, et Vigiliarun quæ jejunantur post Anti phonam ad Benedictus, et i Vesperis post Antiphonai ad Magnificat, dicuntur se quentes Preces flexis genibu

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

Pater noster *totum dicitu clara voce, etiam in Vesperi*

℣. Et ne nos indúcas i tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a mal

℣. Ego dixi, Dómine, mi serére mei.

℟. Sana ánimam meam quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine úsquequo.

℟. Et deprecábilis esto su per servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.

℟. Et sancti tui exúltent.

℣. Dómine, salvum fac Regem.

℟. Et exáudi nos in die qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ.

℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto congregatiónis tuæ.

℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.

℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus.

℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflictis et captívis.

℟. Líbera eos, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psalmus De profúndis, *qui infra habetur in Vesperis Feriæ quartæ, et in fine* Glória Patri. *In Vesperis ejus loco dicitur Psalmus* Miserére mei, Deus, * secúndum magnam, 60. *Finito Psalmo, dicitur* ℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exúrge, Christe; ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria; et quando in feriali Officio fiunt Commemorationes communes de S. Maria, de Apostolis et de Pace, ante eas tam in Laudibus quam in Vesperis fit sequens commemoratio de Cruce.

Antiphona.

Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus.

ORATIO.

Perpetua nos, quæsumus, Dómine, pace custódi, quos

per lignum sanctæ Crucis redimere dignátus es.

Quæ Commemoratio de Cruce fit etiam quando non dicuntur Preces in feriali tantum Officio.

FERIA TERTIA
AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Jubilémus Deo, * Salutári nostro.

Psalmus Veníte, exultémus, *ut supra*, 2.

HYMNUS.

Consors Patérni lúminis,
Lux ipse lucis, et dies;
Noctem canéndo rúmpimus:
Assiste postulántibus.

Aufer ténebras méntium:
Fuga catérvas dæmonum:
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic, Christe, nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus
Quod præcinéntes psállimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona Ut non delínquam.

PSALMUS 38.

Dixi: Custódiam vias meas:* ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam,* cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in meditatióne mea exardéscet ignis:

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum,

Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuisti dies meos: * et substántia mea tanquam nihilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat: * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? * nonne Dóminus? et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam, Dómine, et deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena

ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

PSALMUS 39.

Expectans expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus et protéctor meus es tu : * Deus meus, ne tardáveris.

Antiphona.

Ut non delínquam in lingua mea.

Antiphona Sana, Dómine.

PSALMUS 40.

Beatus qui intélligit super egénum et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi, Dómine, miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantiónem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus su[illegible]e.

[illegible] autem propter inno[illegible]m suscepísti : * et con[illegible]sti me in conspéctu tuo [illegible]érnum.

[illegible]nedíctus Dóminus Deus Is[illegible] a sæculo, et usque in sæ[illegible]um : * fiat, fiat.

PSALMUS 41.

Quemadmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam et apparébo ante fáciem Dei.

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam, * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :

In voce exultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

[redacted]

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimíci mei :

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiphona.

Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Antiphona Eructávit.

PSALMUS 43

Deus áuribus nostris audívimus, * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos : * afflixísti pópulos, et expulísti eos :

Nec enim in gládio suo possedérunt terram : * et bráchium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui, * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus, * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo : * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos, * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos : * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * et qui odérunt nos diripiébant sibi.

Dedísti nos tanquam oves escárum : * et in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio : * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísum his qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus : * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobránt... loquéntis : * a fácie i... persequéntis.

Hæc ómnia venérunt s... nos, nec obliti sumus te... inique non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Si obliti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum :

Nónne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die : * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exúrge, quare obdórmis, Dómine? * exúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.

Exúrge, Dómine, ádjuva nos : * et rédime nos propter nomen tuum.

PSALMUS 44.

Eructavit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

...ciósus forma præ filiis ...num, diffúsa est grátia ...iis tuis : * proptérea be...it te Deus in ætérnum.

...cingere gládio tuo su...emur tuum, * potentis-...

...écie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem, et mansuetúdinem et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent : * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamicta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Antiphona.

Eructávit cor meum verbum bonum.

Antiphona Adjútor.

PSALMUS 45.

Deus, noster refúgium et virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus; * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

PSALMUS 46.

Omnes gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem

suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti sunt.

Antiphona.

Adjútor in tribulatiónibus.

Antiphona Magnus Dóminus.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis : * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam :

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est [illegible]ra tua.

[illegible]tétur mons Sion, et exúl[illegible]íliæ Judæ, * propter ju[illegible] tua, Dómine.

[illegible]cúmdate Sion, et com[illegible]mini eam : * narráte in [illegible]bus ejus.

[illegible]nite corda vestra in virt[illegible] ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

PSALMUS 48.

AUDITE hæc, omnes gentes : * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem :

Quique terrígenæ, et fílii hóminum : * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam : * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me :

Qui confídunt in virtúte sua : * et in multitúdine di-

...itiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédi...net homo : * non dabit Deo ...lacatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ...nimæ suæ : * et laborábit in ...térnum, et vivet adhuc in ...nem.

Non vidébit intéritum, cum ...íderit sapiéntes moriéntes : * simul insípiens et stultus per...íbunt.

Et relínquent aliénis diví...tias suas : * et sepúlcra eórum ...domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in pro...génie, et progénie : * vocavé...runt nómina sua in terris ...suis.

Et homo, cum in honóre ...esset, non intelléxit : * com...parátus est juméntis insipién...tibus, et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis : * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pó...siti sunt : * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno : * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ín...feri, * cum accéperit me.

Ne timúeris cum dives fac...tus fúerit homo : * et cum multiplicáta fúerit glória do...mus ejus.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia : * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi, cum beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum : * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Antiphona.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

Antiphona Deus deórum.

PSALMUS 49.

Deus deórum Dóminus locútus est : * et vocávit terram,

A solis ortu usque ad occásum : * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus manifésté véniet : * Deus noster, et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet : * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cœlum desúrsum : * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus : * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cœli justítiam ejus : * quóniam Deus judex est.

Audi, pópulus meus, et loquar : Israel, et testificábor tibi : * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis ár-

guam te : * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos : * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli : * et pulchritúdo a ... me-cum est.

Si esuríero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam : * et projecísti sermónes meos retrórsum.

Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia : * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti inique quod ero tui símilis : * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me : * et illic iter quo osténdam illi salutáre Dei.

PSALMUS 51.

... gloriáris in malítia, *
... otens es in iniquitáte?
... ta die injustítiam cogi-
... lingua tua : * sicut no-
... a acúta fecísti dolum.
... exísti malítiam super be-
n... tátem : * iniquitátem ma-
g... uam loqui æquitátem.
... léxisti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem : * evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo, et radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent : * Ecce homo qui non pósuit Deum adjutórem suum.

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum : * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum quia fecísti : * et expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Antiphona.

Deus deórum Dóminus locútus est.

Per Annum, ℣. Immola Deo sacrifícium laudis.

℟. Et redde Altíssimo vota tua.

Pro uno Martyre, ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætítia.

Pro Confessore Pontifice, ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice, ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

FERIA TERTIA

AD LAUDES.

Antiphona.

Dele, Dómine, * iniquitátem meam.

Psalmus Miserére, 60.

Antiphona Salutáre.

PSALMUS 42.

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiphona.

Salutáre vultus mei, et Deus meus.

Antiphona.

Ad te de luce * vígilo, Deus.

Psalmus Deus, Deus meus, * ad te, 18.

Antiphona Cunctis diébus.

CANTICUM EZECHIÆ.

[Isaiæ c. 38.]

Ego dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum, * dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est,

[redacted]

et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane,* quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit ?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non expectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.

Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Antiphona.

Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac, Dómine.

Antiphona.

Omnes Angeli ejus,* laudáte Dóminum de cœlis.

Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis, 20.

CAPITULUM.

[Rom., c. 13.]

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus.

HYMNUS.

Ales diéi núntius
Lucem propínquam præcinit,
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.

Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides :
Castíque, recti, ac sóbrii
Vigiláte : jam sum próximus.

Jesum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii :
Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.

Tu, Christe, somnum díscute :
Tu rumpe noctis víncula :
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.

[redacted]

℟. Exultávimus et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. Eréxit nobis * Dóminus cornu salútis, in domo David púeri sui.

Preces, quando dicuntur, habentur supra in Feria secunda, 62.

FERIA QUARTA
AD MATUTINUM.

Invitatorium. — In manu tua, Dómine, * Omnes fines terræ.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster, áspice:
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.
Te, sancte Christe, póscimus,
Ignósce culpis ómnibus:
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.
Mentes manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.
Vides malum quod fécimus:
Occúlta nostra pándimus:
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona Avértit Dóminus.

PSALMUS 52.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, et lætábitur Israel.

PSALMUS 54.

Exaudi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes : * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me : * et formido mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me : * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens : * et mansi in solitúdine.

Expectábam eum qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus, et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum : * quóniam vidi iniquitátem et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas : * et labor in médio ejus, et injustitia.

Et non defécit de pláteis ejus, * usúra et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is qui óderat me super me magna locútus fuísset : * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis : * dux meus, et notus meus :

Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos : * et descéndant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum : * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi : * et Dóminus salvábi me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi : * quóniam inte multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum * exténdit manum suam in re tribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt al ira vultus ejus : * et appropinquávit cor illíus.

Molliti sunt sermónes eju super óleum : * et ipsi sun jácula.

Jacta super Dóminum cu ram tuam, et ipse te enútriet * non dabit in ætérnum fluc tuatiónem justo.

Tu vero, Deus, dedúces eo * in púteum intéritus.

Viri sánguinum et doló non dimidiábunt dies suos * ego autem sperábo in te Dómine.

Antiphona.

Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.

[redacted]

Antiphona Quóniam.

PSALMUS 55.

Miserere mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum, in malum.

Inhabitábunt et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum.

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

PSALMUS 56.

Miserere mei, Deus, miserére mei * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos, Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exúrge, glória mea, exúrge, psaltérium et cíthara: * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis

Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Antiphona.

Quóniam in te confidit ánima mea.

Antiphona Justa judicáte.

PSALMUS 57.

Si vere útique justítiam loquímini :* recta judicáte, filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini : * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis : * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium : * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decúrrens : * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur : * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum : * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum víderit vindíctam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo : * útique est Deus júdicans eos in terra.

PSALMUS 58.

Eripe me de inimícis meis, Deus meus : * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem :* et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine : * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israel.

Inténde ad visitándas omnes gentes : * non misereáris ómnibus qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam : et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum : * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos protéctor meus, Dómine.

Delictum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de execratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne: * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob: * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.

Antiphona.

Justa judicáte, filii hóminum.

Antiphona Da nobis.

PSALMUS 59.

Deus, repulísti nos, et destruxísti nos: * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, et partíbor Sichimam: et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munitam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos: * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet *tribulántes nos.*

PSALMUS 60.

Exaudi, Deus, deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam : * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Antiphona.

Da nobis, Dómine, auxílium de tribulatióne.

Antiphona Nonne Deo.

PSALMUS 61.

Nonne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus : * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem : * interfícitis univérsi

vos : tanquam par
náto et macériæ d
Verúmtamen préti
cogitavérunt repél
cúrri in siti : * or
nedicébant, et cord
ledicébant.
Verúmtamen De
esto, ánima mea : *
ab ipso patiéntia n
Quia ipse Deus
salvátor meus : * adj
non emigrábo.
In Deo salutáre
glória mea : * Deus a
et spes mea in De
Speráte in eo, o
gregátio pópuli, ef
ram illo corda vest
adjútor noster in
Verúmtamen va
minum, mendáces
num in statéris : * ut
ipsi de vanitáte in
Nolite speráre in
et rapinas nolite c
re : * divítiæ si áfflu
cor appónere.
Semel locútus
duo hæc audívi, qu
Dei est, et tibi, Dó
sericórdia : * quia
unicuíque juxta óp

PSALMUS 6

Exaudi, Deus,
meam cum déprec
móre inimíci érip
meam.
Protexísti me a
malignántium : * a
ne operántium ini
Quia exacuérun

guas suas : * intendé-
um rem amáram, ut
: in occúltis immacu-

o sagittábunt eum,
imébunt : * firmavé-
i sermónem nequam.
iverunt ut abscónde-
queos : * dixérunt :
débit eos?
áti sunt iniquitátes : *
unt scrutántes scruti-

det homo ad cor al-
et exaltábitur Deus.
tæ parvulórum factæ
agæ eórum : * et infir-
int contra eos linguæ

urbáti sunt omnes qui
it eos : * et timuit om-
no
nnuntiavérunt ópera
et facta ejus intellexé-

bitur justus in Dómi-
perábit in eo, * et lau-
ur omnes recti corde.

Antiphona.

ne Deo subjécta erit
mea?

phona Benedícite.

PSALMUS 65.

TE Deo, omnis terra,
m dícite nómini ejus : *
lóriam laudi ejus.
te Deo : Quam terribí-
t ópera tua, Dómine! *
ltitúdine virtútis tuæ
éntur tibi inimíci tui.
nis terra adóret te, et

psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant non exalténtur in semetipsis.

Benedícite, gentes, Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus :

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus. * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso ariétum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo,

omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo: * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus,* et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

PSALMUS 67.

Exurgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus : * et fúgiant qui odérunt eum a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei qui ascéndit super occásum : Dóminus nomen illi.

Exultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in

conspéctu pópuli tu
pertransíres in desé

Terra mota est
cœli distillavérunt a
Sínai, * a fácie Dei I

Plúviam voluntá
gregábis, Deus, h
tuæ : * et infirmáta
vero perfecísti eam.

Animália tua habi
ea : * parásti in dulc
páuperi, Deus.

Dóminus dabit
evangelizántibus,
multa.

Rex virtútum dil
ti : * et speciéi don
dere spólia.

Si dormiátis inte
cleros, pennæ colún
gentátæ, * et poster
si ejus in pallóre au

Dum discérnit co
ges super eam, niv
búntur in Selmon
Dei, mons pinguis.

Mons coagulátu
pinguis : * utquid su
montes coagulátos?

Mons, in quo b
tum est Deo habitá
étenim Dóminus ha
finem.

Currus Dei decen
múltiplex míllia læt
Dóminus in eis in
sancto.

Ascendísti in altu
captivitátem : * accep
in homínibus:

Etenim non credé
habitáre Dóminum

[redacted]

Benedictus Dóminus die quotídie : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delictis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in sánguine : * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei : Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus : * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In Ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ, * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino :

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ : * benedíctus Deus.

Antiphona.

Benedícite, gentes, Deum nostrum.

Per Annum, ℣. Deus, vitam meam annuntiávi tibi.

℟. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Pro uno Martyre, ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Justi autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pro Confessore Pontifice, ℣. Tu es sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pro Confessore non Pontifice, ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus.

℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pro una Sancta, ℣. Elégit

runt nos libera nos, Dómine.

Preces, quando dicuntur, habentur supra in secunda Feria, 62.

FERIA QUINTA

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Dóminum, qui fecit nos, * Venite, adorémus.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Nox atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium;
Nos confiténtes póscimus
Te, juste judex córdium,
Ut áuferas piácula,
Sordésque mentis ábluas;
Donésque, Christe, grátiam,
Ut arceántur crímina.

Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia:
Obscúra gestit tóllere,
Et te, Redémptor, quærere.

Repélle tu calíginem
Intrínsecus quam máxime,
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona Dómine Deus.

PSALMUS 68.

Salvum me fac, Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui expéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur qui sedébant in porta: *

[redacted]

Recédant vétera de ore vestro : quia Deus scientiárum Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius pro pánibus se locavérunt : * et famélici saturáti sunt,

Donec stérilis péperit plúrimos :* et quæ multos habébat fílios infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat páuperem :

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscent : * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus : * et super ipsos in cœlis tonábit :

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium Regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Antiphona.

Dóminus judicábit fines terræ.

Antiphona.

Cœli cœlórum, * laudáte Deum.

Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis, 20.

CAPITULUM.

[Rom., c. 13.]

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

HYMNUS.

Nox et ténebræ et núbila,
Confúsa mundi, et túrbida ;
Lux intrat ; albéscit polus ;
Christus venit : discédite.

Calígo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit
Vultu niténtis síderis.

Te, Christe, solum nóvimus :
Te mente pura et símplici,
Flendo et canéndo, quæsúmus,
Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis íllita,
Quæ luce purgéntur tua :
Tu vera lux cœléstium
Vultu seréno illúmina.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.

℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

De manu ómnium* qui odé-

ciet Sion : * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam : * et qui díligunt nomen ejus habitábunt in ea.

PSALMUS 69.

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et reveréantur * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Antiphona.

Dómine Deus, in adjutórium meum inténde.

Antiphona Esto mihi.

PSALMUS 70.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris : * et de manu contra legem agéntis et iníqui :

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine : * Dómine, spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus :

In te cantátio mea semper : * tanquam prodígium factus sum multis : et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam consílium fecérunt in unum,

Dicéntes : Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus, ne elongéris a me : * Deus meus, in auxílium meum réspice.

Confundántur et defíciant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adjiciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam, * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a juventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium: * Deus, ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra est:

Poténtiam tuam et justítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, et malas; et convérsus vivificásti me: * et de abyssis terræ iterum reduxísti me.

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus, psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.

Exultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

PSALMUS 71.

Deus, judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis:

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo, * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent;

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem a poténte: * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi: *

et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Antiphona.

Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.

Antiphona Liberásti virgam.

PSALMUS 72.

Quam bonus Israel Deus * his qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zélavi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum : * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur.

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * et iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum : * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas :

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in sanctuárium Dei : * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter do-

los posuísti eis : * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt : * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt : * et ego ad nihilum redáctus sum, et nescivi.

Ut juméntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.

Tenuisti manum déxteram meam : et in voluntáte tua deduxísti me : * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea, Deus, in ætérnum.

Quia ecce qui elóngant se a te períbunt : * perdidísti omnes qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis filiæ Sion.

PSALMUS 73.

Ut quid, Deus, repulísti in finem : * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hæreditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * et quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum : * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, jam non est Prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo Deus improperábit inimícus : * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula : * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte

tua mare : * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis : * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ : * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino : * et pópulus insipiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum : * supérbia eórum qui te odérunt ascéndit semper.

Antiphona.

Liberásti virgam hæreditátis tuæ.

Antiphona Et invocábimus.

PSALMUS 74.

CONFITEBIMUR tibi, Deus : * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

PSALMUS 75.

NOTUS in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus

t : * et habitátio ejus in n.
bi confrégit poténtias ár-m, * scutum, gládium, ellum.
lluminans tu mirabiliter a ntibus ætérnis : * turbáti t omnes insipiéntes corde.
ormiérunt somnum suum: t nihil invenérunt omnes i divitiárum in mánibus s.
Ab increpatióne tua, Deus ob : * dormitavérunt qui endérunt equos.
Tu terríbilis es, et quis stet tibi ? * ex tunc ira tua.
De cœlo auditum fecisti icium : * terra trémuit et évit,
Cum exúrgeret in judicium us: * ut salvos fáceret om-mansuétos terræ.
Quóniam cogitátio hómi-confitébitur tibi : * et re-iæ cogitatiónis diem fes-a agent tibi.
Vovéte, et réddite Dómi-Deo vestro, * omnes qui circúitu ejus affértis mú-ra.
Terribili et ei qui aufert ritum principum : * terri-i apud reges terræ.

Antiphona.

Et invocábimus nomen um, Dómine.

Antiphona Tu es Deus.

PSALMUS 76.

oce mea ad Dóminum cla-ívi :* voce mea ad Deum, inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum : et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projiciet Deus : * aut non appónet ut complacitior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscindet : * a generatióne in generatiónem ?

Aut obliviscétur miseréri Deus ? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi, Nunc cœpi : * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab initio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua : quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es, Deus, qui facis mirabília.

Notam fecisti in pópulis

tua mare : * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis : * dedisti eum escam pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ : * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino : * et pópulus insipiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, et ánimas páuperum tuórum ne oblivíscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge, Deus, júdica causam tuam : * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne oblivíscáris voces inimicórum tuórum : * supérbia eórum qui te odérunt ascéndit semper.

Antiphona.

Liberásti virgam hæreditátis tuæ.

Antiphona Et invocábimus.

PSALMUS 74.

Confitébimur tibi, Deus : confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : et exaltabúntur córnua justi.

PSALMUS 75.

Notus in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus

cit tanquam flúmina

osuérunt adhuc pec-
* in iram excitavé-
lsum in inaquóso.
tavérunt Deum in
suis, * ut péterent
nábus suis.
locúti sunt de Deo:
t: Numquid póterit
áre mensam in de-

m percússit petram,
int aquæ, * et tor-
ndavérunt.
iid et panem póterit
ut paráre mensam
io?
ndivit Dóminus, et
* et ignis accénsus
ob, et ira ascéndit
:
non credidérunt in
nec speravérunt in
jus:
ndávit núbibus dé-
et jánuas cœli apé-

t illis manna ad man-
m, * et panem cœli
.
Angelórum man-
homo: * cibária mi-
abundántia.
tulit Austrum de cœ-
ndúxit in virtúte sua

uit super eos sicut
n carnes: * et sicut
maris volatília pen-

cidérunt in médio

castrórum eórum: * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis: * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum, * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc: * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum: * et anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum: * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum: * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei:

Cor autem eórum non erat rectum cum eo: * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem et miséricors, et propítius fiet peccátis eórum: * et non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam: * et non accéndit omnem iram suam:

Et recordátus est quia caro sunt: * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt

eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum : * et sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis,

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum : * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos : * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum, * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ : * indignatiónem, et iram, et tribulatiónem; immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum : * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti : * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit eos tanquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum gentes : * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum : * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum : * quemádmodum patres eórum convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit : * et ad níhilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum : * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum : * et hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis : * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio

[redacted]

cecidérunt : * et viduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph : * et tribum Ephraim non elégit.

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium : * de post fœtántes accépit eum,

Páscere Jacob servum suum, * et Israel hæreditátem suam :

Et pavit eos in innocéntia cordis sui : * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Antiphona.

Tu es, Deus, qui facis mirabília.

Antiphona Propítius esto.

PSALMUS 78.

Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum : * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cœli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris : * subsannátio et illúsio his qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * et in regna quæ nomen tuum non invocavérunt.

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutáris noster : et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos : * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in géntibus : Ubi est Deus eórum ? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum : * impropérium ipsórum, quod

exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum :

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

PSALMUS 79.

Qui regis Israel, inténde : * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine, Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum : * et potum dabis nobis in lácrymis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris : * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægypto transtulísti : * et ejecísti gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus : * plantásti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus : * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare : * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus : * et vindémiant eam omnes qui prætergrediúntur viam?

Extermінávit eam aper de silva : * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum, convértere : * réspice de cœlo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ, * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te : vivificábis nos : * et nomen tuum invocábimus.

Dómine, Deus virtútum, convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Antiphona.

Propítius esto peccátis nostris, Dómine.

Per Annum, ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi.

℟. Et ánima mea, quam redemísti.

Pro uno Martyre, ℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum su-

[redacted]

per ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice et non Pontifice, ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pro una Sancta, ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

FERIA QUINTA

AD LAUDES.

Antiphona.

Tibi soli peccávi,* Dómine; miserére mei.

Psalmus Miserére, 60.

Antiphona Dómine.

PSALMUS 89.

Domine, refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis: * a sæculo et usque in sæculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies hestérna quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat et tránseat: * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo, * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua, * et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini

Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.

Antiphona.

Dómine, refúgium factus es nobis.

Antiphona.

In matutínis * meditábor in te.

Psalmus Deus, Deus meus, * ad te, 18.

Antiphona Cantémus.

CANTICUM MOYSI.

[Exodi c. 15.]

Cantemus Dómino: gloriósè enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Iste Deus meus, et glorificábo eum: * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, omnipotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare.

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in mari Rubro.* Abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: déxtera tua, Dómine, percússit inimícum; * et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos.

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam, * et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ.

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérsequar et comprehéndam, * dívidam spólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis vehementíbus.

Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra: * dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti?

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui.

Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmissimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ : * Dóminus regnábit in ætérnum, et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equitibus ejus in mare : * et redúxit super eos Dóminus aquas maris.

Filii autem Israel ambulavérunt per siccum : * in médio ejus.

Antiphona.

Cantémus Dómino glorióse.

Antiphona.

In sanctis ejus * laudáte Deum.

Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis, 20.

CAPITULUM.

[Rom., c. 13.]

Nox præcéssit, dies autem, appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

HYMNUS.

Lux ecce surgit áurea :
Pallens facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi :
Nihil loquámur súbdolum :
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.

Speculátor adstat désuper,
Qui nos diébus ómnibus
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.

℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

In sanctitáte * serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in secunda Feria, 62.

FERIA SEXTA

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Tu Trinitátis únitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde laudis cánticum
Quod excubántes psállimus.

Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.

Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus delíquimus,

Abstérgat illud cœlitus
Tuæ potéstas glóriæ.
Ne corpus adstet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Nec críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.
Ob hoc, Redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.
Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona Exultáte.

PSALMUS 80.

Exultate Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in neoménia tuba, * in insigni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israel est: * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: * Israel, si audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israel si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

PSALMUS 81.

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem: * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno et pupíllo: * húmilem et páuperem justificáte.

Erípite páuperem: * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbu-

lant : * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * et filii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini : * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram, * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

Antiphona.

Exultate Deo adjutóri nostro.

Antiphona Tu solus.

PSALMUS 82.

Deus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris, Deus :

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt : * et qui odérunt te extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium : * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt : Veníte, et disperdámus eos de gente : * et non memorétur nomen Israel ultra.

Quóniam cogitavérunt unanímiter : * simul advérsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismaelítæ.

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec : * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis : * facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, *et* Sísaræ : * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor : * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb et Zeb, * et Zébee, et Sálmana :

Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt : Hæreditáte possideámus sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam : * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit silvam : * et sicut flamma combúrens montes :

Ita persequéris illos in tempestáte tua : * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia : * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi : * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus : * tu solus Altíssimus in omni terra.

PSALMUS 83.

Quam diléctà tabernácula tua, Dómine virtútum ! * concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum : * Rex meus, et Deus meus.

Beáti qui hábitant in do-

[redacted]

mo tua, Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus : * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Antiphona.

Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Antiphona Benedixísti.

PSALMUS 84.

BENEDIXISTI, Dómine, terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis ? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem ?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam ;

Et super sanctos suos, * et in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi : * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

PSALMUS 85.

INCLINA, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops et pauper sum ego.

[redacted]

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti vénient et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo: * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, * da impérium tuum púero tuo: et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Antiphona.

Benedixísti, Dómine, terram tuam.

Antiphona Fundaménta ejus.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

[redacted]

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

PSALMUS 87.

Dómine, Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber,

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Utquid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Antiphona.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Antiphona Benedíctus.

PSALMUS 88.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo : * usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatió-

nem et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi: * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua: * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt tota die: * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra: * et sancti Israel Regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti: * Pósui adjutórium in poténte, et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus: * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et

[redacted]

testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem derelíquerint filii ejus legem meam, * et in judíciis meis non ambuláverint:

Si justítias meas profanáverint, * et mandáta mea non custodíerint,

Visitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum: * et quæ procédunt de lábiis meis non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum: et testis in cœlo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti: * distulísti Christum tuum:

Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus: * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum: * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium,

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

PSALMUS 93.

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum libere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dó-

mine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur?

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt:* et hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupillos occidérunt,

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intelligite, insipiéntes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem non áudiet? * aut qui finxit óculum non considerat?

Qui córripit gentes non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine: * et de lege tua docúeris eum.

Ut mitiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hæreditátem suam non derelinquet:

Quoadúsque justítia convertátur in judicium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi adversus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi: * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum, et in malítia eórum dispérdet eos, * et dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Benedictus Dóminus in ætérnum.

Antiphona Cantáte.

PSALMUS 95.

Cantate Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dómi-

nus, et laudábilis nimis : * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Confėssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

Per annum, ℣. Intret orá-

tio mea in conspéctu tuo, Dómine.

℟. Inclína aurem tuam ad precem meam.

Pro uno Martyre, ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro pluribus Martyribus, ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delectént ur in lætítia.

Pro Confessore Pontifice, ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice, ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

FERIA SEXTA
AD LAUDES.

Antiphona.

Spíritu principáli * confírma cor meum, Deus.

Psalmus Miserére mei, 60.

Antiphona In veritáte.

PSALMUS 142.

Dómine, exáudi oratiónem meam: áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam, * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, et in misericór-

dia tua dispérdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Antiphona.

In veritáte tua exáudi me, Dómine.

Antiphona.

Illúmina, Dómine, * vultum tuum super nos.

Psalmus Deus, Deus meus, * ad te, 18.

Antiphona Dómine.

CANTICUM HABACUC.

[Cap. 3.]

DOMINE, audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine, opus tuum : * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies : * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet : * et sanctus de monte Pharan :

Opéruit cœlos glória ejus : * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : * córnua in mánibus ejus :

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus : * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes : * et contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentó-

ria Æthiópiæ, * turbabún
pelles terræ Mádian.

Numquid in fluminibus
tus es, Dómine? * aut in
mínibus furor tuus? ve
mari indignátio tua?

Qui ascéndes super e
tuos : * et quadrigæ tuæ
vátio.

Súscitans suscitábis ar
tuum : * juraménta trib
quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ
dérunt te, et doluérunt m
tes :* gurges aquárum trá

Dedit abyssus vocem su
* altitúdo manus suas lev

Sol et luna stetérunt in
bitáculo suo : * in luce s
tárum tuárum, ibunt in sp
dóre fulgurántis hastæ t

In frémitu conculcábis
ram : * et in furóre obst
fácies gentes.

Egréssus es in salútem
puli tui : * in salútem
Christo tuo.

Percussísti caput de d
ímpii : * denudásti fu
méntum ejus usque ad
lum.

Maledixísti sceptris
cápiti bellatórum ejus :
niéntibus ut turbo ad di
géndum me.

Exultátio eórum : *
ejus qui dévorat páup
in abscóndito.

Viam fecísti in mari
tuis, * in luto aquárum
tárum.

Audívi, et conturbát

venter meus : * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis,* et subter me scáteat :

Ut requiéscam in die tribulatiónis, * ut ascéndam ad pópulum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit :* et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ : * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovili pecus : * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo : * et exultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Antiphona.

Dómine, audivi audítum tuum, et tímui.

Antiphona.

In tympano * et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Psalmus Laudáte Dóminum de cœlis, 20.

CAPITULUM.
[Rom., c. 13.]

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus.

HYMNUS.

Æterna cœli glória,
Beáta spes mortálium,
Summi tonántis Unice,
Castæque proles Vírginis,

Da déxteram surgéntibus,
Exúrgat ut mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Ortus refúlget lúcifer,
Præítque solem núntius :
Cadunt ténebræ nóctium :
Lux sancta nos illúminet.

Manénsque nostris sénsibus,
Noctem repéllat sæculi,
Omníque fine témporis
Purgáta servet péctora.

Quæsita jam primum Fides
In corde radíces agat,
Secúnda Spes congáudeat,
Qua major extat Cháritas.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.

℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Per víscera misericórdiæ * Dei nostri visitávit nos óriens ex alto.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria secunda, 62.

SABBATO
AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Dóminum

Deum nostrum, * Venite, adorémus.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Summæ parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Unius et substántiæ,
Trinúsque persónis Deus,

Nostros pius cum cánticis
Fletus benigne súscipe,
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgius.

Lumbos, jecúrque mórbidum,
Flammis adúre cóngruis,
Accincti ut artus éxcubent,
Luxu remóto péssimo.

Quicúmque ut horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus
Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.

Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona Quia mirabília.

PSALMUS 97.

Cantate Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis s
dómui Israel.

Vidérunt omnes térm
terræ * salutáre Dei nos

Jubiláte Deo, omnis ter
* cantáte, et exultáte, et ps
lite.

Psállite Dómino in citha
in cíthara et voce psalm
in tubis ductílibus, et v
tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu
gis Dómini : * moveátur m
et plenitúdo ejus : orbis
rárum, et qui hábitant in

Flúmina plaudent ma
simul montes exultábu
conspéctu Dómini : * quón
venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrá
in justítia, * et pópulo
æquitáte.

PSALMUS 98.

Dominus regnávit, iras
tur pópuli : * qui sedet s
Chérubim, moveátur ter

Dóminus in Sion mag
* et excélsus super o
pópulos.

Confiteántur nómini
magno, quóniam terr
et sanctum est : * et h
regis judícium díligit.

Tu parásti directióne
judícium et justítiam in
cob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum D
nostrum, et adoráte sc
lum pedum ejus : * quó
sanctum est.

Móyses et Aaron in s
dótibus ejus : * et Sámu

ter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus: * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Quia mirabília fecit Dóminus.

Sequens Antiphona et Psalmus Jubiláte *hic prætermittitur quando dicitur in Laudibus, ut in Sabbatis in quibus fit Officium de S. Maria, et ejus loco dicitur Antiphona et Psalmus* Bonum est confitéri Dómino.

Antiphona Jubiláte.

PSALMUS 99.

Jubilate Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: *confitémini illi.*

Laudáte nomen ejus quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Vel PSALMUS 91.

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo psaltério: * cum cántico in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ:

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus

inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus Deus noster :* et non est iníquitas in eo.

PSALMUS 100.

MISERICORDIAM et judícium * cantábo tibi, Dómine.

Psallam, et intélligam in via immaculáta,* quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua non di-

réxit in conspéctu o
meórum.

In matutino inter
omnes peccatóres te
dispérderem de civi
mini omnes operánte
tátem.

Antiphona.
Jubiláte Deo, omı
Vel Antiphon
Bonum est confit
mino.

Antiphona Clamo

PSALMUS 101

DOMINE, exáudi o
meam : * et clamor
te véniat.

Non avértas fáci
a me : * in quacún
tríbulor, inclína ad n
tuam.

In quacúmque d
cávero te, * velócite
me :

Quia defecérunt
mus dies mei : * et
sicut crémium arué

Percússus sum u
et áruit cor meum
oblítus sum coméde
meum.

A voce gémitus m
hæsit os meum car
Símilis factus su
cáno solitúdinis : * f
sicut nycticorax in d

Vigilávi, * et fa
sicut passer solitáriu

Tota die exprobr
hi inimíci mei : * et
dábant me advérsu
rábant :

Quia cinerem tanquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt,* et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt géntes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion, et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit,

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum, * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur,* tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Filii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

PSALMUS 102.

Benedic, ánima mea, Dómino : * et ómnia quæ intra me sunt nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus :

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dó-

minus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israel voluntátes suas.

Miserátor et miséricors Dóminus : * longánimis et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo sicut fœnum dies ejus, tanquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus.

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in
sedem suam : *
síus ómnibus d
Benedícite Dó
Angeli ejus : *
túte, faciéntes
ad audiéndam
num ejus.
Benedícite Dó
virtútes ejus : *
qui fácitis volun
Benedícite Dó
ópera ejus : *
dominatiónis ej
ánima mea, Dó
Antiph
Clamor meus
Deus.
Antiphona B
PSALMUS
BENEDIC, ánima
no : * Dómine,
magnificátus es
Confessiónem
induísti, * amíct
cut vestiménto :
Exténdens cœ
lem : * qui tegis
rióra ejus.
Qui ponis nu
sum tuum : * qu
per pennas vent
Qui facis áng
ritus : * et mi
ignem uréntem.
Qui fundásti
stabilitátem sua
clinábitur in sæc
Abyssus, sicu
tum amictus e
montes stabunt
Ab increpati

* a voce tonitrui tui
ibunt.
ndunt montes, et des-
t campi, * in locum
undásti eis.
inum posuisti, quem
ansgrediéntur : * ne-
vertentur operíre ter-

emittis fontes in con-
is: * inter médium món-
ertransibunt aquæ.
ibunt omnes béstiæ
expectábunt ónagri in

er ea vólucres cœli ha-
nt : * de médio petrá-
ibunt voces.
ns montes de superió-
uis : * de fructu ópe-
órum satiábitur terra.
ucens fœnum jumén-
herbam servitúti hó-

ucas panem de terra:
um lætíficet cor hó-

ilaret fáciem in óleo:
s cor hóminis con-

búntur ligna campi,
ibani, quas plantá-
c pásseres nidificá-

i domus dux est eó-
ntes excélsi cervis:
ígium herináciis.
uñam in témpora:
óvit occásum suum.
i tenébras, et facta
* in ipsa pertrans-
nes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exibit homo ad opus suum, * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecisti : impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te expéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur : * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.

Emittes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis.

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita

mea : * psallam Deo meo quándiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

PSALMUS 104.

CONFITEMINI Dómino, et invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini : * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit : * prodigia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham servi ejus: * filii Jacob elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui : * verbi quod mandávit in mille generatiónes :

Quod dispósuit ad Abraham : * et juraménti sui ad Isaac :

Et státuit illud Jacob in præcéptum : * et Israel in testaméntum ætérnum :

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis vestræ.

Cum essent número
* paucíssimi et íncolæ

Et pertransiérunt d
in gentem, * et de re
pópulum álterum.

Non relíquit hómin
cére eis : * et corrípu
eis reges.

Nolíte tángere c
meos : * et in prophét
nolíte malignári.

Et vocávit famem
terram : * et omne firn
tum panis contrívit.

Misit ante eos viru
servum venúndatus
seph.

Humiliavérunt in c
dibus pedes ejus, ferru
tránsiit ánimam ejus, *
veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini i
mávit eum : * misit r
solvit eum; princeps
lórum, et dimísit eum

Constítuit eum dó
domus suæ : * et prin
omnis possessiónis su

Ut erudíret príncip
sicut semetípsum : * e
ejus prudéntiam docé

Et intrávit Israel in
tum : * et Jacob áccola
terra Cham.

Et auxit pópulum
veheménter : * et firmáv
super inimícos ejus.

Convértit cor eór
odírent pópulum eju
dolum fácerent in serv

Misit Móysen servun
* Aaron, quem elégit i

Pósuit in eis verba signórum suórum : * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit : * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem : * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas, * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía : * et cinifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum : * et contrivit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat número :

Et comédit omne fœnum in terra eórum : * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum : * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro : * et non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum : * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix : * et pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ : * abiérunt in sicco flúmina :

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exultatióne : * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium : * et labóres populórum possedérunt :

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

Antiphona.

Bénedic, ánima mea, Dómino.

Antiphona Vísita nos.

PSALMUS 105.

Confitemini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : * vísita nos in salutári tuo :

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ : * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília

tua : * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare,* mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum , * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et increpuit mare Rubrum, et exsiccátum est: * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium : * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos : * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus: * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus : * et non sustinuérunt consilium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto : * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum : * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris : * Aaron sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan : * et opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum : * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vitulum in Horeb : * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vituli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham , terribília in mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos * si non Móyses eléctus ejus stetisset in confractióne in conspéctu ejus ,

Ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos : * et pro nihilo habuérunt terram desiderábilem.

Non credidérunt verbo ejus, et murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos : * ut prostérneret eos in desérto :

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus : * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor: * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis , * et multiplicáta est in eis ruina.

Et stetit Phínees, et placávit : * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justitiam : * in generatiónem et generationem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis : * et vexátus est Móyses propter eos, quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distinxit in lábiis suis: * non disperdidérunt gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commixti sunt inter gentes, et didicérunt ópera eórum, et serviérunt sculptílibus eórum: * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt filios suos, * et filias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem: * sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum: * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum: * et abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium: * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in concílio suo: * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cum tribularéntur: * et audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * et pœnituit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ:

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, * et cóngrega nos de natiónibus,

Ut confiteámur nómini sancto tuo, * et gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum: * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

PSALMUS 106.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci, * et de regiónibus congregávit eos.

A solis ortu, et occásu, * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus filiis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem, * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et

umbra mortis, * vinctos in mendicitáte, et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris et umbra mortis, * et víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas æreas, * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum, * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos : * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacrificent sacrificium laudis : * et annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * et faciéntes operatiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ : * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cœlos, et descéndunt usque ad abyssos : * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius : * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram : * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt : * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis : * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum : * et éxitus aquárum in sitim :

Terram fructíferam in salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum, * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esurién-

tes : * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas : * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis : * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt, * et vexáti sunt a tribulatióne malórum et dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes : * et erráre fecit eos in invio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia : * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur : * omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens, et custódiet hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?

Antiphona.

Visita nos, Dómine, in salutári tuo.

Antiphona Confitébor Dómino.

PSALMUS 107.

Paratum cor meum, Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psallam in glória mea.

Exúrge, glória mea; exúrge, psaltérium et cithara : * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cœlos misericórdia tua : * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos, Deus, et super omnem terram glória tua : * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxtera tua, et exáudi me : * Deus locútus est in sancto suo.

Exultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

PSALMUS 108.

Deus, laudem meam ne tacúeris, * quia os peccatóris et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me : * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuéruntadvérsum me mala pro bonis, * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem : * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus : * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci : * et episcopátum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus órphani, * et uxor ejus vidua.

Nutántes transferántur filii ejus, et mendicent : * et ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus : * dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum, * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem *inopem* et mendicum : * et

compúnctum corde
ficáre.

Et diléxit maledict
et véniet ei : * et nól
nedictiónem, et elon
ab eo.

Et índuit maledi
sicut vestiméntum :
trávit sicut aqua in i
ejus, et sicut óleum
bus ejus.

Fiat ei sicut vestim
quo operítur, * et sic
qua semper præcingi

Hoc opus eórum
trahunt mihi apud Dó
* et qui loquúntur m
vérsus ánimam mean

Et tu, Dómine, D
fac mecum propter
tuum, * quia suávis e
ricórdia tua.

Líbera me, quia eg
pauper ego sum, *
meum conturbátum
me.

Sicut umbra cum
ablátus sum : * et
sum sicut locústæ.

Génua mea infirm
a jejúnio : * et caro
mutáta est propter ó

Et ego factus sum
brium illis : * vidér
et movérunt cápita

Adjuva me, Dómir
meus : * salvum me fa
dum misericórdiam

Et sciant quia m
hæc : * et tu, Dómine
eam.

Maledicent illi, e

: * qui insúrgunt in nfundántur : servus tuus lætábitur.

ántur qui détrahunt udóre : * et operián- it diplóide confusióne

itébor Dómino nimis meo : * et in médio um laudábo eum.

ástitit a dextris páu- ut salvam fáceret a per- tibus ánimam meam.

Antiphona.

itébor Dómino nimis meo.

Annum, ℣. Dómine, oratiónem meam.

t clamor meus ad te

Beata Maria, ℣. Dif- t grátia in lábiis tuis. ropterea benedíxit te n ætérnum.

SABBATO

AD LAUDES.

Antiphona.

gne fac in bona volun- a, Dómine.

lmus Miserére, 59.

iphona Bonum est.

PSALMUS 91.

t est confitéri Dómino: állere nómini tuo, Al- .

annuntiándum mane córdiam tuam, * et ve- n tuam per *noctem.*

In decachórdo psaltério, * cum cántico in cíthara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insipiens non cognóscet, * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum, * et apparúerint omnes qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * et dispergéntur omnes qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum, * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes *erunt*, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Antiphona.

Bonum est confitéri Dómino.

Antiphona.

Métuant Dóminum * omnes fines terræ.

Psalmus Deus, Deus meus, * ad te, 18.

Antiphona Date magnitúdinem.

CANTICUM MOYSI.

[Deut., c. 32.]

Audite, cœli, quæ loquor, * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrina mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina ; * quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo nostro : * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia.

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus : * peccavérunt ei, et non filii ejus in sórdibus.

Generátio prava atque pervérsa. * Hæccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens ?

Numquid non ipse est pater tuus, qui possédit te, * et fecit, et creávit te ?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas.

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi : * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes, * quando separábat filios Adam.

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dómini pópulus ejus : * Jacob funiculus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris et vastæ solitúdinis.

Circumdúxit eum, et dócuit : * et custodívit quasi pupillam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit : * et non erat cum eo deus aliénus.

Constituit eum super excélsam terram, * ut coméderet fructus agrórum.

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Bútyrum de arménto, et lac de óvibus, * cum ádipe agnórum et aríetum filiórum Basan :

Et hircos cum medúlla trítici, * et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit : * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

[redacted]

Derelíquit Deum factórem suum, * et recésssit a Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis et non Deo, * diis, quos ignorábant.

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te génuit, dereliquísti, * et oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est, * quia provocavérunt eum filii sui et filiæ.

Et ait : Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum.

Generátio enim pervérsa est, * et infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis :

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima :

Devorabitque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo.

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi : Ubinam sunt ? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli : * ne forte superbírent hostes eórum.

Et dícerent : Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent.

Quómodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem míllia ?

Nonne ídeo quia Deus suus véndidit eos : * et Dóminus conclúsit illos ?

Non enim est Deus noster ut dii eórum : * et inimici nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ :

Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * et venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt

apud me, * et signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, et ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum :

Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur :

Vidébit quod infirmáta sit manus, * et clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum.

Surgant et opituléntur vobis, * et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius deus præter me.

Ego occídam, et ego vívere fáciam : percútiam, et ego sanábo, * et non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his qui odérunt me retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas sánguine : * et gládius meus *devorábit carnes.*

De cruóre occisór
de captivitáte, nudá
córum cápitis.

Laudáte, gentes, p
ejus : * quia sánguin
vórum suórum ulcis

Et vindíctam retr
hostes eórum, * et p
erit terræ pópuli sui.

Antiphona.

Date magnitúdin
nostro.

Antiphona.

In cymbalis * benes
bus laudáte Deum.

Psalmus Laudáte
num de cœlis, 20.

CAPITULUM
[Rom., c. 13.]

Nox præcéssit, die
appropinquávit : abj
ergo ópera tenebrár
induámur arma luci
in die honéste ambu

HYMNUS.

Aurora jam spargit
Terris dies illábitur ;
Lucis resúltat spícul
Discédat omne lúbri

Phantásma noctis
Mentis reátus córrua
Quidquid ténebris h
Nox áttulit culpæ ca

Ut mane, quod n
mum
Hic deprecámur cér
Cum luce nobis éfflu
Hoc dum canóre cór

Deo Patri sit glóri
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Parácli

Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Repleti sumus mane misericórdia tua.

℟. Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Illumináre, Dómine, * his qui in ténebris sedent: et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria secunda, 62.

DOMINICA

AD VESPERAS.

Pater noster. Ave, María.

℣. Deus, in adjutórium, 18.

Antiphona Dixit Dóminus.

PSALMUS 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Antiphona.

Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Antiphona Fidélia.

PSALMUS 110.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus

[redacted]

faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Antiphona.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi.

Antiphona In mandátis.

PSALMUS III.

Beatus vir qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória et divítiæ in domo ejus, * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus : * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi; * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet, et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Antiphona.

In mandátis ejus cupit nimis.

Antiphona Sit nomen Dómini.

PSALMUS 112.

Laudate, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiphona.

Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Antiphona Nos qui vívimus.

PSALMUS 113.

In éxitu Israel de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro :

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit : * Jor-

dánis convérsus est retrórsum.

Montes exultavérunt ut arietes: * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugisti, * et tu, Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes, exultástis sicut arietes, * et colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua et veritáte tua, * nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo: * ómnia quæcúmque vóluit fecit.

Simulácra géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum speravérunt in Dómino: * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:

Benedíxit dómui Israel: * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos: * super vos, et super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes qui descéndunt in inférnum:

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Antiphona.

Nos qui vívimus benedícimus Dómino.

CAPITULUM.

[II. Cor., c. 1.]

Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

[redacted]

HYMNUS.

Lucis creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ
Mundi parans oríginem,

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis,
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crímine
Vitæ sit exul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.

Cœléste pulset óstium;
Vitále tollat præmium;
Vitémus omne nóxium;
Purgémus omne péssimum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.

Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Prædictus Hymnus cum suo versu dicitur a Dominica tertia post Pentecosten usque ad Adventum; Capitulum vero prædictum dicitur in eisdem Dominicis post Pentecosten. Dicitur etiam in feriali Officio ab Octava Pentecostes usque ad Adventum; similiter et Versiculi. Antiphonæ autem cum Psalmis semper dicuntur ut supra, quando fit Officium de Dominica.

CANTICUM
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.
[Lucæ c. 1.]

Magníficat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus, * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Deinde dicitur Antiphona et Oratio propria.

FERIA SECUNDA
AD VESPERAS.

Antiphona Inclinávit.

PSALMUS 114.

Dilexi quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam

mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Antiphona.

Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Antiphona Crédidi.

PSALMUS 115.

Credidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi ?

Cálicem salutáris accípiam, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, et filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Antiphona.

Crédidi, propter quod locútus sum.

Antiphona Laudáte.

PSALMUS 116.

Laudate Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Antiphona.

Laudáte Dóminum, omnes gentes.

Antiphona Clamávi.

Canticum Graduum.

PSALMUS 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi; * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam ?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus *prolongátus* est; habitávi cum habitántibus Cedar:

* multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Antiphona.

Clamávi, et exaudívit me.

Antiphona Unde véniet.

PSALMUS 120.

Levavi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dórmitet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum et éxitum tuum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Antiphona.

Unde véniet auxílium mihi.

CAPITULUM.

[II. Cor., c. 1.]

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

Immense cœli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent
Aquæ fluénta dívidens,
Cœlum dedísti límitem,

Firmans locum cœléstibus
Simúlque terræ rívulis,
Ut unda flammas témperet
Terræ solum ne díssipent;

Infúnde nunc, Piíssime,
Donum perénnis grátiæ :
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.

Lucem Fides adáugeat;
Sic lúminis jubar ferat;
Hæc vana cuncta próterat;
Hanc falsa nulla cómprimant.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.

Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, oratio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Magníficat ánima mea Dóminum, * quia respéxit Deus humilitátem meam.

In Feriis Quatuor Temporum post Antiphonam ad Magnificat dicuntur sequentes Preces flexis genibus, dicendæ sint.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *totum dicitur clara voce.*

[redacted]

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo.

℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.

℟. Et sancti tui exúltent.

℣. Dómine, salvum fac Regem.

℟. Et exáudi nos in die qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ.

℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto congregatiónis tuæ.

℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.

℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus.

℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis.

℟. Líbera eos, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psalmus Miserére, 60, *et in fine* Glória Patri.

Finito Psalmo dicitur:

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exúrge, Christe, ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti, ut habetur in Proprio de Tempore.

Antiphonæ cum Psalmis semper dicuntur ad Vesperas in Officio feriali, ut hic in Psalterio; Hymni vero et Antiphonæ ad Magnificat ab

Octava Pentecostes usque ad Adventum.

FERIA TERTIA
AD VESPERAS.

Antiphona In domum Dómini.

PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut civitas, * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judicio, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Antiphona.

In domum Dómini lætántes ibimus.

Antiphona Qui hábitas.

PSALMUS 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominó rum;

Sicut óculi ancill nibus dóminæ suæ: * nostri ad Dóminun nostrum, donec mi nostri.

Miserére nostri, miserére nostri, *quia repléti sumus despe

Quia multum re ánima nostra, * opp abundántibus, et d supérbis.

Antiphona.

Qui hábitas in co serére nobis.

Antiphona Adjut

PSALMUS 123

NISI quia Dóminus nobis, dicat nunc Isr quia Dóminus erat i

Cum exúrgerent in nos, * forte vivo tissent nos.

Cum irascerétur f rum in nos, * fórsit absorbuísset nos.

Torréntem pertran ma nostra: * fórsitan isset ánima nostra a tolerábilem.

Benedictus Dómi non dedit nos in ca déntibus eórum.

Anima nostra sic erépta est * de láque tium.

Láqueus contrit et nos liberáti sumu

Adjutórium nostru

mine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

Antiphona.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Antiphona Bénefac.

PSALMUS 124.

Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.

Antiphona.

Bénefac, Dómine, bonis et rectis corde.

Antiphona Facti sumus.

PSALMUS 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum,* et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes:* Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit *Dóminus fácere nobiscum*: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Antiphona.

Facti sumus sicut consoláti.

CAPITULUM.

[II. Cor., c. 1.]

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

Telluris alme Cónditor,
Mundi solum qui séparans,
Pulsis aquæ moléstiis,
Terram dedísti immóbilem,

Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fœcúnda fructu sísteret,
Pastúmque gratum rédderet;

Mentis perústæ vúlnera
Munda viróre grátiæ;
Ut facta fletu díluat,
Motúsque pravos átterat.

Jussis tuis obtémperet;
Nullis malis appróximet;
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis ictum nésciat.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,

Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exúltet spíritus meus * in Deo salutári meo.

Preces, si dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ, 136.

FERIA QUARTA

AD VESPERAS.

Antiphona Non confundétur.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum, * ecce hæréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis, * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiphona.

Non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiphona Beáti.

PSALMUS 127.

Beati omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novéllæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Antiphona.

Beáti omnes qui timent Dóminum.

Antiphona Sæpe.

PSALMUS 128.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsum omnes qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum, * quod priúsquam evellátur exáruit:

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manipulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Antiphona.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

Antiphona De profúndis.

PSALMUS 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine, * Dómine, quis sustinébit.

Quia apud te propitiátio est, * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Antiphona.

De profúndis clamávi ad te, Dómine.

Antiphona Speret.

PSALMUS 130.

Dómine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Antiphona.

Speret Israel in Dómino.

CAPITULUM.

[II. Cor., c. 1.]

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

Cœli Deus sanctíssime,
Qui lúcidas mundi plagas
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine,

Quarto die qui flámmeam
Dum solis accéndis rotam;
Lunæ minístras órdinem,
Vagósque cursus síderum,

Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiónis términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notíssimum,

Expélle noctem córdium;
Abstérge sordes méntium;
Resólve culpæ vínculum;
Evérte moles críminum

Præsta, Pater piíssime,

Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Respéxit Dóminus * humilitátem meam, et fecit in me magna, qui potens est.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ, 136.

FERIA QUINTA
AD VESPERAS.

Antiphona Et omnis.

PSALMUS 131.

Memento, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ : * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanc tiónis tuæ.

Sacerdótes tui indu justítiam, * et sancti tui tent.

Propter David s tuum, * non avértas Christi tui.

Jurávit Dóminus veritátem, et non fru tur eam : * de fructu tui ponam super sedem

Si custodíerint fílii t taméntum meum, * et mónia mea hæc quæ d eos.

Et fílii eórum usque culum, * sedébunt su dem tuam.

Quóniam elégit Dó Sion : * elégit eam in tiónem sibi.

Hæc réquies mea in lum sæculi : * hic hab quóniam elégi eam.

Víduam ejus bene benedícam : * páuper saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índu lutári : * et sancti ejus tatióne exultábunt.

Illuc prodúcam corr vid, * parávi lucérnam C meo.

Inimícos ejus induar fusióne : * super ipsum efflorébit sanctificátio

Antiphona.

Et omnis mansuet ejus.

Antiphona Ecce.

PSALMUS 132.

Ecce quam bonum, et quam jucúndum, * habitáre fratres in unum:

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illuc mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Antiphona.

Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Antiphona Omnia.

PSALMUS 134.

Laudate nomen Dómini, * laudáte, servi, Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit in cœlo et in terra, * in mari et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis: * qui percússit primogénita Egypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa et prodigia in médio tui, Ægypte: * in Pharaónem et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas, * et occídit reges fortes.

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum: * et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient; * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex

Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Antiphona.

Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit.

Antiphona Quóniam in ætérnum.

PSALMUS 135.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit mirabília magna solus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intelléctu : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam et stellas in potestátem noctis : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israel de médio eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti
chio excélso : * quó
ætérnum misericórdi

Qui divísit mare R
in divisiónes : * quó
ætérnum misericordi

Et edúxit Israel p
dium ejus : * quón
ætérnum misericórdi

Et excússit Pharaó
virtútem ejus in mari R
quóniam in ætérnum
córdia ejus.

Qui tradúxit pópulu
per desértum : * quó
ætérnum misericórdi

Qui percússit reg
nos : * quóniam in æ
misericórdia ejus.

Et occídit reges fo
quóniam in ætérnum
córdia ejus.

Sehon, regem Amo
rum : * quóniam in æ
misericórdia ejus.

Et Og, regem Basan
niam in ætérnum mis
dia ejus.

Et dedit terram eór
reditátem : * quóniam
num misericórdia eju

Hæreditátem Israel
suo : * quóniam in æ
misericórdia ejus.

Quia in humilitáte
memor fuit nostri : * q
in ætérnum misericór

Et redémit nos ab i
nostris : * quóniam i
num misericórdia eju

Qui dat escam omn

*quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Antiphona.

Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Antiphona Hymnum cantáte.

PSALMUS 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus * cum recordarémur Sion :

In salícibus in médio ejus, *suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum :

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna ?

Si oblítus fúero tui, Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui :

Si non proposúero Jerúsalem * in princípio lætitiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúsalem :

Qui dicunt : Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis misera : * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Antiphona.

Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

CAPITULUM.
[II. Cor., c. 1.]

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

Magnæ Deus poténtiæ,
Qui fértili natos aqua
Partim relínquis gúrgiti,
Partim levas in áera,

Demérsa lymphis ímprimens,
Subvécta cœlis érigens,
Ut stirpe ab una pródita
Divérsa répleant loca,

Largíre cunctis sérvulis,
Quos mundat unda sánguinis,
Nescíre lapsus críminum,
Nec ferre mortis tædium;

Ut culpa nullum déprimat,
Nullum éfferat jactántia;
Elísa mens ne cóncidat;
Eláta mens ne córruat.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, *orátio mea.*

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Fac, Deus, poténtiam * in bráchio tuo : dispérde supérbos, et exálta húmiles.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ, 136.

FERIA SEXTA

AD VESPERAS.

Antiphona In conspéctu.

PSALMUS 137.

CONFITEBOR tibi, Dómine, in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me :* et super iram inimicórum

meórum extendísti
tuam, et salvum me f
tera tua.

Dóminus retríbuet
* Dómine, misericór
in sæculum : ópera n
tuárum ne despícias.

Antiphona.

In conspéctu Ang
psallam tibi, Deus m

Antiphona Dómin

PSALMUS 138.

DOMINE, probásti me,
novísti me : * tu cog
sessiónem meam et re
tiónem meam.

Intellexísti cogit
meas de longe : * s
meam et funículum
investigásti.

Et omnes vias me
vidísti, * quia non est
in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu
vísti ómnia, novíssim
tiqua : * tu formásti
posuísti super me
tuam.

Mirábilis facta est
tua ex me : * confortá
et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tu
quo a fácie tua fúgian

Si ascéndero in cœl
illic es : * si descénder
férnum, ades.

Si súmpsero penna
dilúculo, * et habitáv
extrémis maris :

Etenim illuc manus
dúcet me, * et tenébit
tera tua.

xi : Fórsitan ténebræ
ábunt me : * et nox il-
io mea in delíciis meis.
ténebræ non obscu-
r a te, et nox sicut
minábitur : * sicut té-
jus, ita et lumen ejus.
tu possedísti renes
uscepísti me de útero
meæ.
tébor tibi quia terri-
agnificátus es : * mi-
ópera tua, et ánima
nóscit nimis.
est occultátum os
te, quod fecísti in oc-
et substántia mea in
bus terræ.
rféctum meum vidé-
uli tui, et in libro
nes scribéntur : * dies
íntur, et nemo in eis.
autem nimis honori-
nt amíci tui, Deus : *
nfortátus est princi-
rum.
merábo eos, et super
multiplicabúntur : *
, et adhuc sum te-

cíderis, Deus, pecca-
viri sánguinum, de-
me :
dícitis in cogitatióne:
ent in vanitáte civi-
s.
e qui odérunt te, Dó-
leram : * et super ini-
os tabescébam?
to ódio óderam illos:
íci facti sunt mihi.
me, Deus, et scito
cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.

Antiphona.

Dómine, probásti me, et cognovísti me.

Antiphona A viro iníquo.

PSALMUS 139.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in córde : * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : *

labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos : * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Antiphona.

A viro iníquo líbera me, Dómine.

Antiphona Dómine.

PSALMUS 140.

Domine, clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone, Dómine, custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum * : absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi, * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránseam.

Antiphona.

Dómine, clamávi ad te, exáudi me.

Antiphona Pórtio mea.

PSALMUS 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

[redacted]

Clamávi ad te, Dómine : * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.

Antiphona.

Pórtio mea, Dómine, sit in terra vivéntium.

CAPITULUM.

[II. Cor., c. 1.]

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

HYMNUS.

Hominis supérne Cónditor,
Qui, cuncta solus órdinans,
Humum jubes prodúcere
Reptántis et feræ genus,

Et magna rerum córpora,
Dictu jubéntis vívida,
Per témporum certas vices
Obtemperáre sérvulis;

Repélle quod cupídinis
Ciénte vi nos ímpetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérserit.

Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera,
Dissólve litis víncula,
Astringe pacis fœdera.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.

℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Depósuit poténtes * sanctos persequéntes, et exaltávit húmiles Christum confiténtes.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ, 136.

SABBATO

AD VESPERAS.

Antiphona Benedíctus.

PSALMUS 143.

Benedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea et refúgium meum ; * suscéptor meus, et liberátor meus :

Protéctor meus, et in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei ? * aut fílius hóminis, quia réputas eum ?

Homo vanitáti símilis factus est : * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, et descénde : * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos : * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, éripe me, et líbera me de aquis multis : * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum déxtera iniquitátis.

Deus, cánticum novum cantábo tibi : * in psaltério decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus, * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno, éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum déxtera iniquitátis :

Quorum fílii sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ : * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis : * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus: * neque clamor in pláteis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc sunt : * beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus.

Antiphona.

Benedictus Dóminus Deus meus.

Antiphona Per singulos dies.

PSALMUS 144.

EXALTABO te Deus, meu
* et benedicam nómin
in sæculum, et in sæ
sæculi.

Per singulos dies b
cam tibi : * et laudábo n
tuum in sæculum, et i
culum sæculi.

Magnus Dóminus et
bilis nimis : * et magn
nis ejus non est finis.

Generátio et generát
dábit ópera tua : * et
tiam tuam pronuntiáb

Magnificéntiam glória
titátis tuæ loquéntur : *
rabília tua narrábunt.

Et virtútem terri
tuórum dicent : * et n
túdinem tuam narrábu

Memóriam abundánt
vitátis tuæ eructábunt
justítia tua exultábunt.

Miserátor et miséric
minus : * pátiens, et m
misericors.

Suávis Dóminus uni
* et miseratiónes ejus
ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi, D
ómnia ópera tua : * et
tui benedicant tibi.

Glóriam regni tui di
et poténtiam tuam loqu

Ut notam fáciant fil
minum poténtiam tuam
glóriam magnificéntiæ
tui.

Regnum tuum regnu
nium sæculórum : * et

[redacted]

nátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt : * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine : * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam : * et imples omne ánimal benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum : * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet : * et deprecatiónem eórum exáudiet : et salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se : * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum : * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

Antiphona.

Per síngulos dies benedícam te, Dómine.

Antiphona Laudábo.

PSALMUS 145.

LAUDA, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quándiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus, * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum et terram, mare et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula Deus tuus, Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Antiphona.

Laudábo Deum meum in vita mea.

Antiphona Deo nostro.

PSALMUS 146.

LAUDATE Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda decoráque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Antiphona.

Deo nostro jucúnda sit laudátio.

Antiphona Lauda.

PSALMUS 47.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum: * Lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emittet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Antiphona.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum.

CAPITULUM.

[Rom., c. 11.]

O ALTITUDO divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei, quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viæ ejus!

HYMNUS.

Jam sol recédit ígneus,
Tu lux perénnis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere;
Dignéris ut te súpplices
Laudémus inter Cœlites.

Patri, simúlque Filio,

te Spiritus,
júgiter
omne glória.

ina orátio ascén-
ómine.
éndat super nos
tua.
O altitúdo *di-*
eris Sabbati, ab
ecostes usque ad
um Hymno et
ti. Antiphona ad
dicitur prout as-
a in Proprio de
ost Antiphonam
io propria.
fiunt sequentes
ationes commu-
ffragia Sancto-
icuntur etiam ad

EMORATIO
CRUCE,
tantum Officio.
eras et Laudes
tiphona.
im Crucis de ini-
s líbera nos, Deus

s terra adóret te,
bi.
um dicat nómini
ne.

ORATIO.
nos, quæsumus,
ace custódi, quos
sanctæ Crucis re-
nátus es.

COMMEMORATIONES
COMMUNES,
sive suffragia Sanctorum.

DE SANCTA MARIA,
quando non dicitur ejus officium parvum.

Ad Vesperas et Laudes, Antiphona.

Sancta Maria, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei génitrix.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

ORATIO.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

DE APOSTOLIS.

Ad Vesperas, Antiphona.

Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Laudes, Antiphona.

Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus.

ORATIO.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapóstolum ejus Paulum tértio naufragántem de profúndo pélagi liberávit, exáudi nos propítius, et concéde ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur.

De Patrono vel Titulari Ecclesiæ fiat Commemoratio consueta ante vel post Commemorationes prædictas, pro dignitate illius, et ultimo loco de Pace.

Ad Vesperas, et Laudes, Antiphona.

Da pacem, Dómine, in diébus nostris, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus.

ORATIO.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera, da servis tuis illam quam mundus dare non potest pacem, ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster.

Sic terminatur Officium ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.

Dictæ Commemorationes seu suffragia dicuntur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, exceptis Duplicibus et infra Octavas.

Quando dicitur Officium beatæ Mariæ, non fit alia Commemoratio de ea.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit ℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.—Noctem quiétam et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens.

℟. Amen.

REVIS.
. 5.]
ii estóte, et
adversárius
tanquam leo
uærens quem
esistite fortes
em, Dómine,

s.
n nostrum in
-
cœlum et ter-

dicitur totum

omadarius fa-
n.

eo omnipo-
Iariæ semper
Michaéli Ar-
o Joánni Bap-
póstolis Petro
bus Sanctis, et
quia peccávi
ne, verbo, et
lpa, mea cul-
a culpa. Ideo
Mariam sem-
eátum Michaé-
lum, beátum
stam, sanctos
um et Paulum,
, et vos fratres,
ad Dóminum
ı.
ondet:

R tui omnípo-
dimissis peccá-

tis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur vobis fratres *et* vos fratres, *dicatur* tibi pater *et* te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

MISEREATUR vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

INDULGENTIAM, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tribuat nobis omnipotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

Et facta Absolutione dicitur ℣. Convérte nos, Deus salutáris noster.

℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Filio.

Sicut erat in princípio.

Antiphona Miserére.

PSALMUS 4.

CUM invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei: * et exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum, úsquequo *gravi corde?* * ut quid diligi-

tis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino:* Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum: * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

PSALMUS 30.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii:* ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu, * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas commendo spíritum meum: * redem me, Dómine, Deus verità

PSALMUS 90.

Qui hábitat in adjutório tíssimi, * in protectióne cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscép meus es tu, et refúgi meum:* Deus meus, sper in eum.

Quóniam ipse liberávit de láqueo venántium, * verbo áspero.

Scápulis suis obumbrá tibi: * et sub pennis ejus s rábis.

Scuto circúmdabit te ritas ejus: * non timébis móre noctúrno.

A sagítta volánte in di negótio perambulánte in nebris: * ab incúrsu, et d mónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mil et decem míllia a dextris t * ad te autem non approp quábit.

Verúmtamen óculis considerábis: * et retribut nem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómi spes mea: * altíssimum suísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malu * et flagéllum non approp quábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis m dávit de te, * ut custódiant in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt t ne forte offéndas ad lápid pedem tuum.

r áspidem et basilis-
ibulábis, * et concul-
eónem et dracónem.
iiam in me sperávit,
o eum; * protégam
uóniam cognóvit no-
eum.
ábit ad me, et ego
m eum : * cum ipso
tribulatióne; erípiam
t glorificábo eum.
itúdine diérum re-
eum : * et osténdam
táre meum.

PSALMUS 133.

nunc benedícite Dó-
, * omnes servi Dó-

statis in domo Dó-
in átriis domus Dei

óctibus extóllite ma-
tras in sancta, * et
ite Dóminum.
dicat te Dóminus ex
ui fecit cœlum et ter-

Antiphona.
ére mihi, Dómine,
di oratiónem meam.

HYMNUS.

cis ante términum
Creátor, póscimus,
tua cleménti
esul et custódia.
ul recédant sómnia,
tium phantásmata:
nque nostrum cómpri-
ne,
lluántur córpora.
sta, Pater piíssime,
ne compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum.
Amen.

CAPITULUM.
[Jerem. c. 14.]

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine Deus noster.

℟. Deo grátias.

℟. *breve.* In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus.

℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis.

℟. Comméndo.

Glória Patri. In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi.

℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Antiphona Salva nos.

CANTICUM SIMEONIS.
[Lucæ, c. 2.]

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum.

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum;

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Glória Patri.

Antiphona.

Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Sequentes Preces semper dicuntur, præterquam in Officio Duplici, et infra Octavas, quæ in feriali Officio, et in Quatuor temporibus, quando dictæ sunt Preces in Vesperis, dicuntur flexis genibus.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Pater noster, *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum, *secreto.*

℣. Carnis resurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℟. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum.

℟. Et laudábilis, et gloriósus in sæcula.

℣. Benedicámus Patrem et Filium cum Sancto Spíritu.

℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli.

℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

℣. Benedicat et custódiat nos omnipotens et misericors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista.

℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére n
mine.

℟. Miserére n

℣. Fiat miseri
Dómine, super

℟. Quemádmo
vimus in te.

℣. Dómine, e
tiónem meam.

℟. Et clamor
véniat.

℣. Dóminus

℟. Et cum spi

Orémus.

ORATIC

Visita, quæsur
ne, habitatiónen
omnes insídias ir
longe repélle:
sancti hábitent in
in pace custódiar
díctio tua sit sup
per. Per Dóminu

℣. Dóminus v

℟. Et cum spí

℣. Benedicám

℟. Deo grátia

Benedictio.—I
custódiat nos
et misericors Dó
ter, et Filius,
Sanctus.

℟. Amen.

*Et non dicitu
ánimæ, sed imm
tur sequens Ant*

*A primis Ves
Trinitatis, usque
Sabbati ante A*

Antipho

Salve, Regina,

ricórdiæ, vita, dulcédo, spes nostra, salve. Ad te amámus éxules, filii Evæ. d te suspirámus geméntes flentes in hac lacrymárum lle. Eia ergo, advocáta nos-a, illos tuos misericórdes ulos ad nos convérte. Et sum, benedictum fructum ntris tui, nobis post hoc ilium osténde. O clemens, pia, o dulcis virgo María.

℣. Ora pro nobis, sancta ei Génitrix.

℟. Ut digni efficiámur pro-issiónibus Christi.

ORATIO.

MNIPOTENS sempitérne eus, qui gloriósæ vírginis atris Maríæ corpus et áni-am, ut dignum Fílii tui bitáculum éffici mererétur, iritu Sancto cooperánte æparásti, da ut cujus com-emoratióne lætámur, ejus intercessióne ab instánti-s malis, et a morte perpé-a liberémur. Per eúmdem ristum Dóminum nos-um.

℟. Amen.

℣. Divínum auxílium má-eat semper nobíscum.

℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pa-er noster, Ave, María, *et* redo.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicatur Pater noster, Ave, María, *et* Credo, *quia Completorium, quod est finis Officii, sic terminari debet; et ante Matutinum iterum repetitur pro principio Officii sequentis diei.*

Antiphona prædicta dicitur etiam in fine Laudum, quando discedendum est a Choro: sed si immediate post Matutinum subsequatur Prima, vel alia Hora, dicitur in fine ultimæ Horæ, ita ut dicatur semper quando terminata aliqua Hora discedendum est a Choro; et tunc post ℣. Fidélium ánimæ, *et* Pater noster *secreto, dicitur.*

℣. Dóminus det nobis suam pacem.

℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Deinde prædicta Antiphona, et in fine, Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Extra Chorum autem dicitur in fine Laudum si tunc terminandum sit Officium, alioquin in fine ultimæ Horæ. Post alias vero Horas, quando terminatur Officium, dicitur tantum Pater noster, *secreto.*

[illegible]

[illegible]

[redacted]

PROPRIUM DE TEMPORE.

PARS AUTUMNALIS.

SABBATO

PROXIMO KALENDIS SEPTEMBRIS.

Ad Magnificat, *Antiphona*.

Cum audísset * Job nuntiórum verba, sustínuit patiénter, et ait : Si bona suscépimus de manu Dómini, mala autem quare non sustineámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

DOMINICA PRIMA

SEPTEMBRIS.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber Job.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Vir erat in terra Hus, nómine Job, et erat vir ille simplex, et rectus, ac timens Deum, et recédens a malo. Natíque sunt ei septem filii, et tres fíliæ. Et fuit posséssio ejus septem míllia óvium, et tria míllia camelórum, quingénta quoque juga boum, et quingéntæ ásinæ, ac família multa nimis, erátque vir ille magnus inter omnes Orientáles.

℟. Si bona suscépimus de manu Dei, mala autem quare non sustineámus : * Dóminus dedit, Dóminus ábstulit : sicut Dómino plácuit, ita factum est : sit nomen Dómini benedíctum.

℣. Nudus egréssus sum de útero matris meæ, et nudus revértar illuc. Dóminus.

LECTIO II.

Et ibant filii ejus, et faciébant convívium per domos, unusquísque in die suo. Et mitténtes vocábant tres soróres suas ut comédèrent et bíberent cum eis. Cumque in orbem transissent dies con-

vivii, mittébat ad eos Job, et sanctificábat illos, consurgénsque dilúculo offerébat holocáusta pro singulis. Dicébat enim: Ne forte peccáverint filii mei, et benedíxerint Deo in córdibus suis. Sic faciébat Job cunctis diébus.

℟. Antequam cómedam, suspíro, et tanquam inundántes aquæ, sic rugítus meus: quia timor quem timébam, evénit mihi, et quod verébar, áccidit: nonne dissimulávi? nonne sílui? nonne quiévi?* Et venit super me indignátio.

℣. Ecce non est auxilium mihi in me, et necessárii quoque mei recessérunt a me.

Et venit super me.

LECTIO III.

Quadam autem die cum venissent filii Dei ut assistérent coram Dómino, áffuit inter eos étiam satan. Cui dixit Dóminus: Unde venis? Qui respóndens, ait: Circuívi terram, et perambulávi eam. Dixítque Dóminus ad eum: Numquid considerásti servum meum Job, quod non sit ei símilis in terra: homo simplex, et rectus, ac timens Deum, et recédens a malo? Cui respóndens satan, ait: Numquid Job frustra timet Deum? nonne tu vallásti eum, ac domum ejus, universámque substántiam per circúitum, opéribus mánuum ejus *benedixisti*, et posséssio ejus

crevit in terra? Sed e
páululum manum tu
tange cuncta quæ pó
nisi in fáciem bene
tibi.

℟. Quare detraxísti
mónibus veritátis: ad
pándum verba comp
et subvértere nitimin
cum vestrum?* Verúm
quæ cogitástis, explete

℟. Quod justum est
cáte: et non inveni
lingua mea iniquitáte

Verúmtamen.

Glória Patri.

Verúmtamen.

IN SECUNDO NOCTU

Ex libro Morálium
Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

[Lib. 2, cap. 1.]

Scriptura sacrament
lis quasi quoddam spé
oppónitur, ut intérna
fácies in ipsa videátu
étenim fœda, ibi p
nostra cognóscimus: i
timus quantum profi
ibi a proféctu quam
distámus. Narrat auten
sanctórum, et ad imit
corda próvocat infirm
dumque illórum vi
facta commémorat,
vitiórum prælia debili
tra confirmat: fitque
illíus, ut eo mens minu
certámina trépidet, qu
se pósitos tot virórun
tium triúmphos videt.

nduta est caro mea pu-
ıe, et sórdibus púlve-
tis mea áruit, et con-
est. * Meménto mei,
ıe, quóniam ventus est
ea.

Dies mei velócius tran-
quam a texénte tela
itur, et consúmpti sunt
ulla spe.

néento.

LECTIO V.

UNQUAM vero non so-
bis eórum virtútes ás-
sed étiam casus inno-
ut et in victória fór-
quod imitándo arri-
t rursum videámus in
ıs quid debeámus ti-
Ecce enim Job descri-
entatióne auctus, sed
tentatióne prostrátus:
majórum virtus spem
n fóveat, et majórum
d cautélam nos humi-
accingat: quátenus
lla gaudéntes súble-
ista metuéntes pre-
et audiéntis ánimus il-
ei fidúcia, hinc humi-
móris eruditus, nec te-
e supérbiat, quia for-
prémitur, nec pressus
despéret, quia ad spei
m virtútis exémplo
tur.

Páucitas diérum meó-
niétur brevi: dimítte
Dómine, ut plangam
ım dolórem meum, *
ıam vadam ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine.

℟. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu, et sic repénte præcípitas me?

Antequam vadam.

LECTIO VI.

[Lib. 1. Moral. c. 1.]

VIR erat in terra Hus, nómine Job. Idcírco sanctus vir ubi habitáverit, dícitur, ut ejus méritum virtútis exprimátur. Hus namque quis nésciat, quod sit in terra Gentílium? Gentílitas autem eo obligáta vítiis éxtitit, quo cognitiónem sui conditóris ignorávit. Dicátur ítaque, ubi habitáverit, ut hoc ejus láudibus profíciat, quod bonus inter malos fuit. Neque enim valde laudábile est, bonum esse cum bonis, sed bonum esse cum malis. Sicut enim gravióris culpæ est, inter bonos bonum non esse: ita imménsi est præcónii, bonum étiam inter malos extitísse.

℟. Non abscóndas me, Dómine, a fácie tua: manum tuam longe fac a me: * Et formído tua non me térreat.

℣. Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad nihilum rédigas me.

Et formído.

Glória Patri.

Et formído.

℟. vij. Quis mihi tribuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus, * Et constítuas mihi tempus, in quo recórderis mei.

℣. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum et Spíritus Sanctus, et hi tres unum sunt.

Sanctus.

Glória Patri.

Plena est.

Infra Hebdomadam, Feria quarta, post secundam et tertiam Lectionem dicitur secundum et tertium Responsorium Feriæ secundæ sequentis.

FERIA SECUNDA.

De Libro Job.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Cum autem quadam die filii et filiæ ejus coméderent, et bíberent vinum in domo fratris sui primogéniti, núntius venit ad Job, qui díceret: Boves arábant, et ásinæ pascebántur juxta eos, et irruérunt Sabæi, tulerúnt[...] nia, et púeros perc[...] gládio, et evási ego [...] nuntiárem tibi. Cu[...] huc ille loquerétur, [...] ter, et dixit: Ignis D[...] e cœlo, et tactas [...] rósque consúmpsit, [...] ego solus ut nuntiá[...]

℟. Versa est in lu[...] thara mea, et orgánu[...] in vocem fléntium: [...] mihi, Dómine: ni[...] sunt dies mei.

℣. Cutis mea den[...] super me, et ossa [...] runt.

Parce.

LECTIO II.

Sed et illo adhuc [...] venit álius, et dixit [...] fecérunt tres turma[...] sérunt camélos, et [...] eos, nec non et pú[...] cussérunt gládio, e[...] solus ut nuntiárem [...] huc loquebátur ill[...] álius intrávit, et di[...] tuis et filiábus vesc[...] bibéntibus vinum [...] fratris sui primog[...] pénte ventus véhem[...] a regióne desérti, [...] sit quátuor ángulo[...] quæ córruens oppr[...] ros tuos, et mórtu[...] effúgi ego solus ut [...] tibi.

℟. Utinam appe[...] peccáta mea, qui[...] mérui, * Et calám[...] pátior, in statéra.

℣. Quasi aréna maris hæc
ávior apparéret, unde et
rba mea dolóre sunt plena.
Et calámitas.

LECTIO III.

UNC surréxit Job, et scidit
stiménta sua, et tonso cá-
te córruens in terram, ado-
vit, et dixit: Nudus egrés-
s sum de útero matris meæ,
nudus revértar illuc. Dó-
inus dedit, Dóminus ábs-
lit: sicut Dómino plácuit,
factum est: sit nomen
ómini benedíctum. In óm-
ibus his non peccávit Job
biis suis, neque stultum
uid contra Deum locútus est.

℟. Quare detraxístis ser-
ónibus veritátis: ad incre-
ándum verba compónitis,
subvértere nitimini ami-
um vestrum? * Verúmtamen
uæ cogitástis expléte.

℣. Quod justum est judicá-
et non inveniétis in lingua
ea iniquitátem.
Verúmtamen.
Glória Patri.
Verúmtamen.

Responsoria hujus secun-dæ Feriæ dicuntur etiam in secunda Feria Hebdomadæ sequentis.

FERIA TERTIA.

De libro Job.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

FACTUM est autem, cum qua-
dam die venissent filii *Dei, et* starent coram Dómino, venísset quoque satan inter eos, et staret in conspéctu ejus, ut díceret Dóminus ad satan: Unde venis? Qui respóndens, ait: Circuívi terram, et perambulávi eam. Et dixit Dóminus ad satan: Numquid considerásti servum meum Job, quod non sit ei símilis in terra, vir simplex et rectus, ac timens Deum, et recédens a malo, et adhuc rétinens innocéntiam? Tu autem commovísti me advérsus eum, ut afflígerem eum frustra. Cui respóndens satan, ait: Pellem pro pelle, et cuncta quæ habet homo, dabit pro ánima sua: alióquin mitte manum tuam, et tange os ejus, et carnem, et tunc vidébis quod in fáciem benedícat tibi.

℟. Indúta est caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit, et contrácta est, * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea.

℣. Dies mei volócius transiérunt quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe.
Meménto mei.

LECTIO II.

DIXIT ergo Dóminus ad satan: Ecce in manu tua est, verúmtamen ánimam illíus serva. Egréssus ígitur satan *a fácie Dómini*, percússit

de útero matris meæ, et nudus revértar illuc.

LECTIO II.

Recordare, obsécro te, quis unquam innocens périit? aut quando recti deléti sunt? quin pótius vidi eos, qui operántur iniquitátem, et séminant dolóres, et metunt eos flante Deo periísse, et spíritu iræ ejus esse consúmptos. Rugítus leónis, et vox leænæ, et dentes catulórum leónum contríti sunt. Tigris périit, eo quod non habéret prædam: et cátuli leónis dissipáti sunt.

℟. Antequam cómedam suspíro, et tanquam inundántes aquæ, sic rugítus meus; quia timor quem timébam, evénit mihi: et quod verébar áccidit: nonne dissimulávi? nonne silui? nonne quiévi? * Et venit super me indignátio.

℣. Ecce non est auxílium mihi in me, et necessárii quoque mei recessérunt a me.

Et venit.

LECTIO III.

Porro ad me dictum est verbum abscónditum, et quasi furtive suscépit auris mea venas susúrri ejus. In horróre visiónis noctúrnæ, quando solet sopor occupáre hómines, pavor ténuit me, et tremor, et ómnia ossa mea pertérrita sunt: et cum spíritus me præsénte tránsiret, inhorruérunt pili carnis meæ. Stetit quidam cujus non agnoscébam vultum, imágo coram óculis meis, et vocem quasi auræ lenis audivi. Numquid homo, Dei comparatióne justificábitur, aut factóre suo púrior erit vir? Ecce, qui sérviunt ei, non sunt stábiles, et in ángelis suis réperit pravitátem.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis: ad increpándum verba compónitis, et subvértere nitímini amícum vestrum? * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte.

℟. Quod justum est, judicáte, et non inveniétis in lingua mea iniquitátem.

Verúmtamen.

Glória Patri.

Verúmtamen.

FERIA SEXTA.

De libro Job.

LECTIO I.

[Cap. 6.]

Respondens autem Job, dixit: Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, et calámitas, quam pátior, in statéra. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret: unde et verba mea dolóre sunt plena, quia sagíttæ Dómini in me sunt, quarum indignátio ébibit spíritum meum, et terróres Dómini militant contra me.

℟. Indúta est caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit, et contrácta est : * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea.

℣. Dies mei velócius transiérunt quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe.

Meménto.

LECTIO II.

Numquid rúgiet ónager cum habúerit herbam? aut múgiet bos cum ante præsépe plenum stéterit? aut póterit cómedi insúlsum, quod non est sale cónditum? Aut potest áliquis gustáre, quod gustátum affert mortem? Quæ prius nolébat tángere ánima mea, nunc præ angústia cibi mei sunt.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi : dimítte me, Dómine, ut plangam páululum dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine.

℣. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu, et sic repénte præcípitas me?

Antequam.

LECTIO III.

Quis det ut véniat petítio mea : et quod expécto, tríbuat mihi Deus? Et qui cœpit, ipse me cónterat : solvat manum suam, et *succídat* me? et hæc mihi sit consolátio ut afflígens me dolóre, non parcat, nec contradícam sermónibus Sancti. Quæ est enim fortitúdo mea, ut sustíneam? aut quis finis meus, ut patiénter agam? Nec fortitúdo lápidum fortitúdo mea, nec caro mea ænea est. Ecce, non est auxílium mihi in me, et necessárii quoque mei recessérunt a me.

℟. Non abscóndas me, Dómine, a fácie tua : manum tuam longe fac a me : * Et formído tua non me térreat.

℣. Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me.

Et formído.

Glória Patri.

Et formído.

SABBATO.

De libro Job.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

Milítia est vita hóminis super terram : sicut et dies mercenárii, dies ejus. Sicut servus desíderat umbram, et sicut mercenárius præstolátur finem óperis sui : sic et ego hábui menses vácuos, et noctes laboriósas enumerávi mihi. Si dormíero, dicam : Quando consúrgam? et rursum expectábo vésperam, et replébor dolóribus usque ad *ténebras.*

℟. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus, * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei?

℣. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere?

Et constítuas.

LECTIO II.

Induta est caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit, et contrácta est. Dies mei velócius transiérunt quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto quia ventus est vita mea, et non revertétur oculus meus ut vídeat bona. Nec aspíciet me visus hóminis: óculi tui in me, et non subsístam.

℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, * Et calámitas quam pátior, in statéra.

℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde et verba mea dolóre sunt plena.

Et calámitas.

LECTIO III.

Sicut consúmitur nubes, et pertránsit: sic qui descénderit ad ínferos, non ascéndet. Nec revertétur ultra in domum suam, neque cognóscet eum ámplius locus ejus. Quaprópter non parcam ori meo, in tribulatióne spirit confabulábor cum a dine ánimæ meæ. quid mare ego su cetus, quia circum me cárcere?

℟. Quare detraxís mónibus veritátis: a pándum verba com et subvértere nitími cum vestrum: * V men quæ cogitástis,

℣. Quod justum dicáte: et non inve lingua mea iniquitá

Verúmtamen.

Glória Patri.

Verúmtamen.

Ad Magníficat, Ant

In ómnibus his n cávit Job lábiis suis, stultum áliquid contr locútus est.

DOMINICA I

SEPTEMBRIS.

IN PRIMO NOCTU

De libro Job.

LECTIO I.

[Cap. 9.]

Et respóndens Job, re scio quod ita sit, non justificétur hom pósitus Deo. Si volú téndere cum eo, n terit ei respondére pro mille. Sápiens est, et fortis róbor réstitit ei, et pacem

[redacted]

Qui tránstulit montes, et nesciérunt hi quos subvértit in furóre suo.

℟. Si bona suscépimus de manu Dei, mala autem quare non sustineámus? * Dóminus dedit, Dóminus ábstulit: sicut Dómino plácuit, ita factum est; sit nomen Dómini benedíctum.

℣. Nudus egréssus sum de útero matris meæ, et nudus revértar illuc.

Dóminus.

LECTIO II.

Qui cómmovet terram de loco suo, et colúmnæ ejus concutiúntur. Qui præcipit soli, et non óritur: et stellas claudit quasi sub signáculo. Qui exténdit cœlos solus, et gráditur super fluctus maris. Qui facit Arctúrum, et Oriόna, et Hyadas, et interióra Austri. Qui facit magna, et incomprehensibília, et mirabília, quorum non est númerus.

℟. Antequam cómedam, suspíro, et tanquam inundántes aquæ, sic rugitus meus: quia timor quem timébam, evénit mihi: et quod verébar, áccidit: nonne dissimulávi? nonne sílui? nonne quiévi? * Et venit super me indignátio.

℣. Ecce non est auxílium mihi in me, et necessárii quoque mei recessérunt a me.

Et venit super.

LECTIO III.

Si vénerit ad me, non vidébo eum: si abíerit, non intélligam. Si repénte intérroget, quis respondébit ei? vel quis dícere potest: Cur ita facis? Deus, cujus iræ nemo resístere potest, et sub quo curvántur qui portant orbem. Quantus ergo sum ego ut respóndeam ei, et loquar verbis meis cum eo? Qui étiam si habúero quídpiam justum, non respondébo, sed meum júdicem deprecábor. Et cum invocántem exaudíerit me, non credo quod audíerit vocem meam. In túrbine enim cónteret me, et multiplicábit vúlnera mea étiam sine causa.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis: ad increpándum verba compónitis: et subvértere nitímini amícum vestrum? * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte.

℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem.

Verúmtamen.

Glória Patri.

Verúmtamen.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

[Lib. 9, cap. 2.]

Vere scio quod ita sit, et quod non justificábitur homo compósitus Deo. Homo quippe Deo non compósitu

justitiam pércipit, compósitus amittit: quia quisquis se auctóri bonórum cómparat, bono se, quod accéperat, privat. Qui enim accépta bona sibi árrogat, suis contra Deum donis pugnat. Unde ergo despéctus erigitur, dignum est, ut eréctus inde destruátur. Sanctus autem vir, quia omne virtútis nostræ méritum, esse vítium cónspicit, si ab intérno árbitro distrícte judicétur, recte subjúngit: Si volúerit conténdere cum eo, non póterit respondére ei unum pro mille.

℟. Indúta est caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit, et contrácta est: * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea.

℣. Dies mei velócius transiérunt quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe.

Meménto mei.

LECTIO V.

In scriptúra sancta millenárius númerus pro universitáte solet intélligi. Hinc étenim Psalmísta ait: Verbi, quod mandávit in mille generatiónes: cum profécto constet, quod ab ipso mundi exórdio usque ad Redemptóris advéntum per Evangelístam non ámplius quam septuaginta et septem propágines numeréntur. Quid ergo in millenário número, nisi ad proferéndam novam sóbolem perfécta univérsitas præscítæ generatiónis exprimitur? Hinc et per Joánnem dícitur: Et regnábunt cum eo mille annis: quia vidélicet regnum sanctæ Ecclésiæ universitátis perfectióne solidátur.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi: dimitte me, Dómine, ut plangam páululum dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine.

℣. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu, et sic repénte præcípitas me?

Antéquam vadam.

LECTIO VI.

Quia vero monas décies multiplicáta in denárium dúcitur: denárius per semetípsum ductus in centenárium dilatátur; qui rursus per denárium ductus, in millenárium ténditur: cum ab uno incípimus, ut ad millenárium veniámus, quid hoc loco unius appellatióne, nisi bene vivéndi inítium: quid millenárii número amplitúdine, nisi ejúsdem bonæ vitæ perféctio designátur? Cum Deo autem conténdere, est, non ei tribúere, sed sibi glóriam suæ virtútis arrogáre. Sed sanctus vir conspíciat,

quia et qui summa jam dona percépit, si de accéptis extóllitur, cuncta quæ accéperat, amíttit.

℟. Non abscóndas me, Dómine, a fácie tua, manum tuam longe fac a me: * Et formído tua non me térreat.

℣. Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me.

Et formído.

Glória Patri.

Et formído.

℟. vij. Quis mihi tribuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus: * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei.

℣. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam: cum sit nemo qui de manu tua possit erúere?

Et constítuas.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt.

Sanctus.

Glória Patri.

Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro Job.

LECTIO I.

[Cap. 17.]

Addidit quoque Job, assúmens parábolam suam, et dixit: Vivit Deus, qui ábstulit judícium meum, et Omnípotens, qui ad amaritúdinem addúxit ánimam meam. Quia donec súperest hálitus in me, et spíritus Dei in náribus meis, non loquéntur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium. Absit a me, ut justos vos esse júdicem: donec defíciam, non recédam ab innocéntia mea.

℟. Versa est in luctum cíthara mea, et órganum meum in vocem fléntium: * Parce mihi, Dómine: nihil enim sunt dies mei.

℣. Cutis mea denigráta est super me, et ossa mea aruérunt.

Parce mihi.

LECTIO II.

Justificationem meam, quam cœpi tenére, non déseram: neque enim reprehéndit me cor meum in omni vita mea. Sit ut ímpius inimícus meus: et adversárius meus quasi iníquus. Quæ est enim spes hypócritæ, si aváre rápiat, et non líberet Deus ánimam ejus? Numquid Deus áudiet clamórem

ejus, cum vénerit super eum angústia? Aut póterit in omnipoténte delectári, et invocáre Deum in omni témpore?

℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, * Et calámitas quam pátior, in statéra.

℣. Quasi aréna mari[illegible] grávior apparéret, u[illegible] verba mea dolóre sunt [illegible]

Et calámitas.

LECTIO III.

Docebo vos per manum Dei quæ Omnípotens hábeat, nec abscóndam. Ecce, vos omnes nostis, et quid sine causa vana loquímini? Hæc est pars hóminis ímpii apud Deum, et hæréditas violentórum, quam ab Omnipoténte suscípient. Si multiplicáti fúerint filii ejus, in gládio erunt, et nepótes ejus non saturabúntur pane. Qui relíqui fúerint ex eo, sepeliéntur in intéritu, et víduæ illíus non plorábunt.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis: ad increpándum verba compónitis, et subvértere nitímini amícum vestrum? * Verúmtamen, quæ cogitástis, expléte.

℣. Quod justum est, judicáte, et non inveniétis in lingua mea iniquitátem.

Verúmtamen.

Glória Patri.

Verúmtamen.

FERIA TERTIA.

De libro Job.

LECTIO I.

[Cap. 28.]

Sapientia ubi invénitur? et
quis est locus intelligéntiæ?
Nescit homo prétium ejus,
nec invenitur in terra suávi-
[illegible] viventium. Abyssus dicit:
[N]on est in me: et mare lo-
[q]uitur: Non est mecum. No[n]
[adæq]uábitur aurum obrizum pr[o]
ea, nec appendétur argén-
tum in commutatióne eju[s].
Non conferétur tinctis Indi[æ]
colóribus, nec lápidi sard[o]-
nycho pretiosissimo, vel sa[p]-
phíro.

℟. Indúta est caro mea [p]u-
trédine, et sórdibus pulv[eris]:
cutis mea áruit, et contr[acta]
est. * Meménto mei, Dómi[ne],
quóniam ventus est vita [mea].

℣. Dies mei velócius t[ransi]-
iérunt quam a texénte [tela]
succiditur, et consúmp[ti sunt]
absque ulla spe.

Meménto.

LECTIO II.

Non adæquábitur ei [aurum]
vel vitrum, nec co[mmuta]-
búntur pro ea vas[a auri].
Excélsa et eminéntia [non me]-
morabúntur comp[aratione]
ejus: tráhitur autem [sapien]-
tia de occúltis. Non [adæqua]-
bitur ei topázius d[e Æthio]-
pia, nec tinctúræ [mundis]-
simæ componétu[r. Unde]
ergo sapiéntia ven[it? et quis]
est locus intelligé[ntiæ?]

[redacted]

cóndita est ab óculis ómnium viventium, vólucres quoque cœli latet. Perdítio et mors dixérunt: Auribus nostris audívimus famam ejus.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi: dimítte me, Dómine, ut plangam páululum dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine.

℣. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circuítu, et sic repénte præcípitas me. Antequam.

LECTIO III.

Deus intélligit viam ejus, et ipse novit locum illíus. Ipse enim fines mundi intuétur: et ómnia quæ sub cœlo sunt, réspicit. Qui fecit ventis pondus, et aquas appéndit in mensúra. Quando ponébat plúviis legem, et viam procéllis sonántibus: tunc vidit illam, et enarrávit, et præparávit, et investigávit. Et dixit hómini: Ecce timor Dómini, ipsa est sapiéntia: et recédere a malo, intelligéntia.

℟. Non abscóndas me, Dómine, a fácie tua, manum tuam longe fac a me, * Et formído tua non me térreat.

℣. Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. Et formído.

Glória Patri. Et formído.

FERIA QUARTA.

De libro Job.

LECTIO I.

[Cap. 31.]

Pepigi fœdus cum óculis meis, ut ne cogitárem quidem de vírgine. Quam enim partem habéret in me Deus désuper, et hæreditátem Omnípotens de excélsis? Numquid non perdítio est iníquo, et alienátio operántibus injustítiam? Nonne ipse considérat vias meas, et cunctos gressus meos dinúmerat? Si ambulávi in vanitáte, et festinávit in dolo pes meus: Appéndat me in statéra justa, et sciat Deus simplicitátem meam.

℟. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei.

℣. Numquid sicut dies hóminis, dies tui, ut quæras iniquitátem meam, cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? Et constítuas.

LECTIO II.

Si declinávit gressus meus de via, et si secútum est óculos meos cor meum, et si

mánibus meis adhæsit mácula, seram, et álius cómedat: et progénies mea eradicétur. Si decéptum est cor meum super mulíere, et si ad óstium amíci mei insidiátus sum: scortum altérius sit uxor mea, et super illam incurvéntur álii. Hoc enim nefas est, et iníquitas máxima. Ignis est usque ad perditiónem dévorans, et ómnia eradicans genímina.

℟. Utinam appendérentur peccáta mea, quibus iram mérui: * Et calámitas quam pátior, in statéra.

℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde et verba mea dolóre sunt plena.

Et calámitas.

LECTIO III.

Si contémpsi subíre judícium cum servo meo, et ancílla mea, cum disceptárent advérsum me. Quid enim fáciam cum surréxerit ad judicándum Deus? et cum quæsíerit quid respondébo illi? Numquid non in útero fecit me qui et illum operátus est: et formávit me in vulva unus? Si negávi, quod volébant, paupéribus, et óculos víduæ expectáre feci. Si comédi buccéllam meam solus, et non comédit pupíllus ex ea: quia ab infántia mea crevit mecum miserátio, et de útero matris meæ egréssa est mecum.

℟. Quare detraxistis mónibus veritátis: ad in pándum verba compón et subvértere nitimini cum vestrum? Verúmta quæ cogitástis, expléte.

℣. Quod justum est, j cáte, et non inveniéti lingua mea iniquitátem.

Verúmtamen.

Glória Patri.

Verúmtamen.

FERIA QUINTA.

. De libro Job.

LECTIO I.

[Cap. 38.]

Respondens autem D nus Job de túrbine, d Quis est iste invólvens téntias sermónibus im tis? Accínge sicut vir lu tuos: interrogábo te, et pónde mihi. Ubi eras q do ponébam fundaménta ræ? índica mihi si h intelligéntiam. Quis p mensúras ejus; si nosti quis teténdit super ea neam? Super quo bases solidátæ sunt? aut quis d sit lápidem angulárem cum me laudárent simu tra matutína, et jubil omnes filii Dei?

℟. Si bona suscépim manu Dei, mala autem non sustineámus? * D nus dedit, Dóminus á lit: sicut Dómino plá ita factum est: sit n Dómini benedictum.

℣. Nudus egréssus sum de
ero matris meæ, et nudus
vértar illuc.
Dóminus

LECTIO II.

ris conclúsit óstiis mare,
ndo erumpébat quasi de
lva procédens? Cum pó-
rem nubem vestiméntum
s, et calígine illud quasi
nnis infántiæ obvólverem?
rcúmdedi illud términis
is, et pósui vectem, et
tia; et dixi: Usque huc
nies, et non procédes ám-
ius, et hic confrínges tu-
éntes fluctus tuos. Num-
iid post ortum tuum præ-
písti dilúculo, et osten-
sti auróræ locum suum?
tenuísti concútiens extré-
a terræ, et excussísti ímpios
ea?

℟. Antequam cómedam
spiro, et tanquam inundán-
s aquæ, sic rugítus meus:
uia timor quem timébam,
vénit mihi, et quod veré-
r, áccidit: nonne dissi-
ulávi? nonne sílui? nonne
uiévi? * Et venit super me
dignátio.

℣. Ecce non est auxílium
ihi in me, et necessárii
uoque mei recessérunt a
e.

Et venit.

LECTIO III.

Restituetur ut lutum sig-
áculum, et stabit sicut ves-
méntum: Auferétur ab ím-
iis lux sua, et bráchium
excélsum confringétur. Num-
quid ingréssus es profúnda
maris, et in novíssimis abyssi
deambulásti? Numquid apér-
tæ sunt tibi portæ mortis, et
óstia tenebrósa vidísti? Num-
quid considerásti latitúdinem
terræ? índica mihi, si nosti
ómnia, in qua via lux hábi-
tet, et tenebrárum quis locus
sit: ut ducas unumquódque
ad términos suos, et intélli-
gas sémitas domus ejus.

℟. Quare detraxístis ser-
mónibus veritátis: ad incre-
pandum verba compónitis,
et subvértere nitímini amí-
cum vestrum? * Verúmta-
men quæ cogitástis, expléte.

℣. Quod justum est, judi-
cáte, et non inveniétis in lin-
gua mea iniquitátem.

Verúmtamen.

Glória Patri.

Verúmtamen.

FERIA SEXTA.

De libro Job.

LECTIO I.

[Cap. 40.]

Respondens autem Dómi-
nus Job de túrbine, dixit:
Accínge sicut vir lumbos
tuos: interrogábo te: et índi-
ca mihi. Numquid írritum fá-
cies judícium meum, et con-
demnábis me, ut tu justifi-
céris? Et si habes bráchium
sicut Deus, et si voce símili
*tonas? Circúm*da tibi decó-

rem, et in sublime erígere, et esto gloriósus, et speciósis indúere véstibus.

℟. Indúta est caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit, et contrácta est. * Meménto mei Dómine, quóniam ventus est vita mea.

℣. Dies mei velócius transiérunt, quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe.

Meménto.

LECTIO II.

Disperge supérbos in furóre tuo, et respíciens omnem arrogántem humília. Réspice cunctos supérbos, et confúnde eos, et cóntere ímpios in loco suo. Abscónde eos in púlvere simul, et fácies eórum demérge in fóveam: et ego confitébor quod salváre te possit déxtera tua. Ecce, Béhemoth, quem feci tecum, fœnum quasi bos cómedet: et fortitúdo ejus in lumbis ejus, et virtus illíus in umbilíco ventris ejus.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi: dimítte me, Dómine, ut plangam páululum dolórem meum: * Antequam vadam ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine.

℣. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me: et plasmavérunt me totum in circúitu, et sic repénte præcípitas me?

Antequam.

LECTIO III.

[Cap. 42.]

Respondens autem Job Dómino, dixit: Scio quia ómnia potes, et nulla te latet cogitátio. Quis est iste, qui celat consílium absque sciéntia? Ideo insipiénter locútus sum, et quæ ultra modum excéderent sciéntiam meam. Audi, et ego loquar: interro- [illegible] te, et respónde mihi. [illegible] u auris audívi te, nunc au[illegible] óculus meus videt te. Id[illegible]o ipse me reprehéndo, et ago pœniténtiam in favilla et [illegible]ere.

℟. Non abscóndas me, D[illegible]ne, a fácie tua: manu[illegible] tuam longe fac a me: * Et formído tua non me térreat.

℣. Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me.

Et formído.

Glória Patri.

Et formído.

SABBATO.

De libro Job.

LECTIO I.

[Cap. 42.]

Postquam autem locútus est Dóminus verba hæc ad Job, dixit ad Eliphaz Themanitem: Irátus est furor meus in te, et in duos amicos tuos, quóniam non

im locúti ,estis ad me
icut servus meus Job.
Quis mihi tríbuat, ut
rno prótegas me, et
das me, donec per-
at furor tuus, Dómi-
si tu, qui solus es
* Et constítuas mihi
s, in quo recordéris

Numquid sicut dies
is, dies tui : ut quæras
átem meam, cum sit
qui de manu tua
erúere?
constítuas.

LECTIO II.

RUNT ergo Elíphaz
nites, et Baldad Su-
et Sophar Naamatí-
et fecérunt sicut lo-
fúerat Dóminus ad
suscépit Dóminus fá-

peccáta mea, quibus iram mérui, * Et calámitas quam pátior, in statéra.

℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde et verba mea dolóre sunt plena.

Et calámitas.

LECTIO III.

Dominus autem benedíxit novíssimis Job magis quam princípio ejus. Et facta sunt ei quatuórdecim míllia óvium et sex míllia camelórum, et mille juga boum, et mille ásinæ. Et fuérunt ei septem fílii, et tres fíliæ. Et vocávit nomen uníus Diem, et nomen secúndæ Cássiam, et nomen tértiæ Cornustíbii. Non sunt autem invéntæ mulíeres speciósæ sicut fíliæ Job in univérsa terra : de-

lingua mea iniquitátem.
Verúmtamen.
Glória Patri.
Verúmtamen.

SABBATO

ANTE DOMINICAM TERTIAM SEPTEMBRIS.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ne reminiscáris,* Dómine, delícta mea, vel paréntum meórum: neque vindíctam sumas de peccátis meis.

DOMINICA III

SEPTEMBRIS.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber Tobíæ.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Tobias, ex tribu et civitáte Néphthali (quæ est in superióribus Galilææ supra Náas-

terram erípias me
miniscáris delícta
paréntum meórui
vindíctam sumas
tis meis: quia éruis
tes te, Dómine.

℣. Omnia enim j
justa sunt, et omn
misericórdia et v
nunc, Dómine, men
Ne reminiscáris.

LECTIO II

Denique cum ire
ad vítulos áureos,
róboam fécerat re
hic solus fugiébat
ómnium: sed pe
Jerúsalem ad tem
mini, et ibi adorá
num Deum Israel
primitíva sua et dé
fidéliter ófferens,
tértio anno prosél
venis ministráret o
cimatiónem. Hæc

℟. Omni témpore bénedic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dírigat: * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant.

℣. Inquíre ut fácias quæ plácita sunt illi in veritáte, et in tota virtúte tua.

Et in omni.

LECTIO III.

Igitur cum per captivitátem devenisset cum uxóre sua, et fílio in civitátem Níniven cum omni tribu sua (cum omnes éderent ex cibis Gentílium) iste custodívit ánimam suam, et nunquam contaminátus est in escis eórum. Et quóniam memor fuit Dómini in toto corde suo, dedit illi Deus grátiam in conspéctu Salmánasar regis, et dedit illi potestátem quocúmque vellet ire, habens libertátem quæcúmque fácere voluísset. Pergébat ergo ad omnes qui erant in captivitáte, et mónita salútis dabat eis.

℟. Memor esto, fili, quóniam páuperem vitam gérimus: * Habébis multa bona, si timúeris Deum.

℣. In mente habéto eum, et cave nequándo prætermíttas præcépta ejus.

Habébis.
Glória Patri.
Habébis.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis *Papæ*.

LECTIO IV.

[Serm. 9 de jej. 7 mensis.]

Scio quidem, dilectíssimi, plúrimos vestrum ita in iis, quæ ad observántiam Christiánæ fídei pértinent, esse devótos, ut nostris cohortatiónibus non indígeant admonéri. Quod enim dudum et tradítio decrévit, et consuetúdo firmávit: nec erudítio ignórat, nec píetas prætermíttit. Sed quia sacerdotális offícii est, erga omnes Ecclésiæ fílios curam habére commúnem, in id quod et rúdibus prosit, et doctis, quos simul dilígimus, páriter incitámus: ut jejúnium, quod nobis séptimi mensis recúrsus indicit, fide álacri per castigatiónem ánimi et córporis celebrémus.

℟. Sufficiébat nobis paupértas nostra, ut divítiæ computaréntur: nunquam fuisset pecúnia ipsa, pro qua misísti fílium nostrum, * Báculum senectútis nostræ.

℣. Heu me, fili mi, ut quid te mísimus peregrinári, lumen oculórum nostrórum?

Báculum.

LECTIO V.

Ideo enim ipsa continéntiæ observántia quátuor est assignáta tempóribus, ut in idípsum totíus anni redeúnte decúrsu, cognoscerémus nos *indesinénter* purificatiónibus

indigére: sempérque esse niténdum, dum hujus vitæ varietáte jactámur, ut peccátum, quod fragilitáte carnis et cupiditátum pollutióne contráhitur, jejúniis atque eleemósynis deleátur. Esuriámus páululum, dilectíssimi, et aliquántulum, quod juvándis possit prodésse paupéribus, nostræ consuetúdini subtrahámus.

℞. Benedícite Deum, cœli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei: * Quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

℣. Ipsum benedícite, et cantáte illi, et enarráte ómnia mirabília ejus.

Quia fecit.

LECTIO VI.

Delectetur consciéntia benignórum frúctibus largitátis, et gáudia tríbuens, quo es lætificándus, accípies. Diléctio próximi, diléctio Dei est, qui plenitúdinem legis et Prophetárum in hac géminæ charitátis unitáte constítuit: ut nemo ambígeret Deo se offérre, quod hómini contulísset, dicénte Dómino Salvatóre, cum de aléndis juvandísque paupéribus loquerétur: Quod uni eórum fecístis, mihi fecístis. Quarta ígitur et sexta Féria jejunémus: Sábbato vero apud beátum Petrum Apóstolum vigílias celebrémus: cujus nos méritis et oratiónibus

crédimus adjuvándos, ut misericórdi Deo jejúnio nostro et devotióne placeámus.

℞. Tempus est ut revértar ad eum qui misit me: * Vos autem, benedícite Deum, et enarráte ómnia mirabília ejus.

℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

Vos autem.
Glória Patri.
Vos autem.

℞. vij. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passi sunt, et defécimus: timor et hebetúdo mentis cécidit super nos, et super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: Dómine, miserére.

℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Dómine.

℞. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt

Sanctus.
Glória Patri.
Plena.

Infra Hebdomadam, Fe-

rta, et Sabbato, post
um et tertiam Lectio-
itur secundum et ter-
Responsorium primi
ai Dominicæ.

RIA SECUNDA.
ibro Tobiæ.
LECTIO I.
[Cap. 2.]

hæc vero, cum esset
stus Dómini, et fac-
set prándium bonum
io Tobiæ, dixit filio
ade, et adduc áliquos
bu nostra, timéntes
, ut epuléntur nobís-
Cumque abiisset, re-
nuntiávit ei, unum ex
rael jugulátum jacére
a. Statímque exíliens
ibitu suo, relinquens
um, jejúnus pervénit
pus, tolléns que illud,
it ad domum suam
, ut, dum sol occu-
, caute sepelíret eum.
'eto, Dómine, ut de
impropérii hujus ab-
me, aut certe désuper
erípias me: * Ne re-
áris delícta mea, vel
um meórum, neque
am sumas de peccátis
quia éruis sustinéntes
mine.
mnia enim judícia tua
unt, et omnes viæ tuæ
córdia et véritas, et
Dómine, meménto
reminiscáris.

LECTIO II.

Arguebant autem eum omnes próximi ejus, dicéntes: Jam hujus rei causa intérfici jussus es, et vix effugisti mortis impérium, et íterum sépelis mórtuos? Sed Tobías plus timens Deum quam regem, rapiébat córpora occisórum, et occultábat in domo sua, et médiis nóctibus sepeliébat ea. Cóntigit autem, ut quadam die fatigátus a sepultúra véniens in domum suam, jactásset se juxta parietem, et obdormísset, et ex nido hirúndinum dormiénti illi cálida stércora incíderent super óculos ejus, fierétque cæcus. Hanc autem tentatiónem ídeo permísit Dóminus evenire illi, ut pósteris darétur exémplum patiéntiæ ejus, sicut et sancti Job.

℟. Omni témpore bénedic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dírigat, * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant.

℣. Inquíre ut fácias quæ plácita sunt illi in veritáte, et in tota virtúte tua.

Et in omni.

LECTIO III.

Nam cum ab infántia sua semper Deum timúerit, et mandáta ejus custodíerit, non est contristátus contra Deum, quod plaga cæcitátis evénerit ei, sed immóbilis in Dei timóre permánsit, agens grá-

tias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. Nam sicut beáto Job insultábant reges, ita isti paréntes et cognáti ejus irridébant vitam ejus, dicéntes: Ubi est spes tua, pro qua eleemósynas et sepultúras faciébas? Tobías vero increpábat eos, dicens: Nolíte ita loqui, quóniam filii Sanctórum sumus, et vitam illam expectámus, quam Deus datúrus est his qui fidem suam nunquam mutant ab eo.

℟. Memor esto, fili, quóniam páuperem vitam gérimus: * Habébis multa bona, si timúeris Deum.

℣. In mente habéto eum, et cave nequándo prætermíttas præcépta ejus.

Habébis.

Glória Patri.

Habébis.

FERIA TERTIA.

De Libro Tobiæ.

LECTIO I.

[Cap. 2. et 3.]

Anna vero uxor ejus ibat ad opus textrínum quotídie, et de labóre mánuum suárum victum, quem cónsequi póterat, deferébat. Unde factum est, ut hœdum caprárum accípiens detulísset domi. Cujus cum vocem balántis vir ejus audísset, dixit: Vidéte, ne forte furtívus sit, réddite eum dóminis suis, *quia non* licet nobis aut édere ex furto ál contingere.

℟. Sufficiébat n pértas nostra, ut di putaréntur, nunqu pecúnia ipsa, pro fílium nostrum, senectútis nostræ.

℟. Heu me, fili m te mísimus pereg men oculórum no

Báculum.

LECTIO

Ad hæc uxor eju póndit: Manifést ta est spes tua, synæ tuæ modo ap Atque his, et áli modi verbis expr Tunc Tobías in cœpit oráre cum dicens: Justus es et ómnia judícia sunt: et omnes v sericórdia, et vé dícium. Et nunc memor esto mei, díctam sumas meis, neque remi lícta mea, vel meórum.

℟. Benedícite I et coram ómnibu confitémini ei: Q biscum misericór

℣. Ipsum ben cantáte illi, et e nia mirabília ejus

Quia fecit.

LECTIO

Quoniam non

præcéptis tuis, ideo tráditi sumus in direptiónem, et captivitátem, et mortem et in fábulam, et in impropérium ómnibus natiónibus, in quibus dispersisti nos. Et nunc, Dómine, magna judícia tua, quia non égimus secúndum præcépta tua, et non ambulávimus sincériter coram te. Et nunc, Dómine, secúndum voluntátem tuam fac mecum, et præcipe in pace récipi spíritum meum: éxpedit enim mihi mori magis quam vívere.

℟. Tempus est ut revértar ad eum qui misit me: * Vos autem benedícite Deum, et enarráte ómnia mirabília ejus.

℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

Vos autem.
Glória Patri.
Vos autem.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM SEPTEMBRIS.

Léctio sancti evangélii secúndum Marcum.

LECTIO I.
[Cap. 9.]

In illo témpore, Respóndens unus de turba, dixit ad Jesum: Magister, áttuli fílium meum ad te habéntem spíritum mutum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.
[Lib. 9, cap. 38 in Marc. c. 9.]

Dæmoniacum hunc, quem descéndens de monte Dóminus sanávit, Marcus quidem surdum, mutúmque, Matthæus vero lunáticum fuisse commémorat. Signíficat autem eos, de quibus scriptum est: Stultus ut luna mutátur. Qui nunquam in eódem statu permanéntes, nunc ad hæc, nunc ad illa vitia mutáti, crescunt atque decréscunt. Qui muti sunt, Non confiténdo fidem: surdi, nec ipsum aliquátenus veritátis audiéndo sermónem. Spumant autem, cum stultítia tabéscunt. Stultórum namque, et languéntium, atque hébetum est, spumas salivárum ex ore dimíttere. Strident déntibus, cum iracúndiæ furóre flamméscunt: aréscunt, cum ótio torpénte languéscunt, et nulla virtútis indústria confortáti enérviter vivunt.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: timor et hebetúdo mentis cécidit super nos, et super líberos nostros, ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine, miserére.

℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Dómine.

LECTIO II.

Quod autem ait : Et dixi discípulis tuis ut ejícerent illum, et non potuérunt : laténter Apóstolos accúsat ; cum impossibílitas curándi intérdum non ad imbecillitátem curántium, sed ad eórum qui curándi sunt, fidem referátur, dicénte Dómino : Fiat tibi secúndum fidem tuam. Qui respóndens eis, dixit : O generátio incrédula, quándiu apud vos ero ? quándiu vos pátiar ? Non quod tædio superátus sit, mansuétus ac mitis, qui non apéruit sicut agnus coram tondénte os suum, nec in verba furóris erúpit : sed quo in similitúdinem médici, si ægrótum vídeat contra sua præcépta se gérere, dicat : Usquequo accédam ad domum tuam ? quoúsque artis meæ perdam indústriam, me áliud jubénte, et te áliud perpetránte ?

℟. Omni témpore bénedic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dírigat : * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant.

℣. Inquíre ut fácias quæ plácita sunt illi in veritáte, et in tota virtúte tua.

Et in omni.

LECTIO III.

Et dixit illis : Hoc genus in nullo potest exíre, nisi in oratióne et jejúnio. Dum docet Apóstolos, quómodo dæmon nequissimus débeat omnes instituit ad ut scilicet novérim vissima quæque vel dórum spirituum, minum tentaménta et oratiónibus esse da : iram quoque cum in ultiónem n scélerum fúerat hoc remédio singul placári. Jejúnium a nerále est, non s escis, sed et a cu cebris abstinére ca imo ab ómnibus continére se passió et orátio generális bis solum est, qui nam cleméntiam in verum étiam in quæ in obséquiu Conditóris fídei gérimus.

℟. Memor esto, niam páuperem vi mus : * Habébis mu si timúeris Deum.

℣. In mente hab et cave nequánd míttas præcépta ej

Habébis.

Glória Patri.

Habébis.

Ad Benedictus, A.

Hoc genus dæ in nullo potest e in oratióne et jejú

Deinde dicuntu ut in Psalterio, 6

ORATIO.

Misericordiæ tuæ

quæsumus, Dómine, fragílitas nostra subsistat: ut quæ sua conditióne attéritur, tua cleméntia reparétur. Per Dóminum.

Et dicitur per Horas diei tantum.

Ad Vesperas, si fit de Feria, dicuntur Preces feriales, 136, *cum Oratione Dominicæ præcedentis.*

FERIA QUINTA.

De libro Tobiæ.

LECTIO I.

[Cap. 12.]

Vocavit ad se Tobías fílium suum, dixítque ei: Quid póssumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Respóndens Tobías, dixit patri suo: Pater, quam mercédem dábimus ei? aut quid dignum póterit esse benefíciis ejus? Me duxit et redúxit sanum, pecúniam a Gabélo ipse recépit, uxórem ipse me habére fecit, et dæmónium ab ea ipse compéscuit, gáudium paréntibus ejus fecit, me ipsum a devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cœli, et bonis ómnibus per eum repléti sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te, pater mi, ut roges eum, si forte dignábitur medietátem de ómnibus, quæ alláta sunt, sibi assúmere.

℟. Peto, Dómine, ut de vínculo impropérii hujus absólvas me, aut certe désuper terram erípias me: Ne reminiscáris delícta mea, vel paréntum meórum, neque vindíctam sumas de peccátis meis; quia éruis sustinéntes te, Dómine.

℣. Omnia enim judícia tua justa sunt, et omnes viæ tuæ misericórdia et véritas: et nunc, Dómine, meménto mei.

Ne reminiscáris.

LECTIO II.

Et vocántes eum, pater, scílicet et fílius, tulérunt eum in partem: et rogáre cœpérunt ut dignarétur dimídiam partem ómnium quæ attúlerant, accéptam habére. Tunc dixit eis occúlte: Benedícite Deum cœli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscóndere bonum est: ópera autem Dei reveláre et confitéri honoríficum est. Bona est orátio cum jejúnio et eleemósyna, magis quam thesáuros auri recóndere: quóniam eleemósyna a morte líberat, et ipsa est quæ purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam et vitam ætérnam. Qui autem fáciunt peccátum et iniquitátem, hostes sunt ánimæ suæ.

℟. *Omni* témpore bénedic

Deum, et pete ab eo ut vias tuas dirigat: * Et in omni témpore consilia tua in ipso permáneant.

℣. Inquire ut fácias quæ plácita sunt illi in veritáte, et in tota virtúte tua.

Et in omni.

LECTIO III.

MANIFESTO ergo vobis veritátem, et non abscóndam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necésse fuit ut tentátio probáret te. Et nunc misit me Dóminus ut curárem te, et Saram uxórem filii tui a dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphael Angelus, unus ex septem qui astámus ante Dóminum. Cumque hæc audissent, turbáti sunt, et treméntes cecidérunt super terram in fáciem suam. Dixítque eis Angelus: Pax vobis, nolíte timére.

℟. Memor esto, fili, quóniam páuperem vitam gérimus: * Habétis multa bona, si timúeris Deum.

℣. In mente habéto eum, et cave nequándo prætermíttas præcépta ejus.

Habébis.

Glória Patri.

Habébis.

FERIA SEXTA

QUATUOR TEMPORU

Léctio sancti Evang cúndum Lucam.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

IN illo témpore, R Jesum quidam de Pha ut manducáret cum il ingréssus domum Ph discúbuit. Et réliqua.

Homilía sancti Gr Papæ.

[Hom. 33. in Evang.]

QUEM Pharisæus d justítia præsúmens, dáicum pópulum : peccátrix múlier ad v Dómini véniens et pl nisi convérsam Gentil desígnat ? Quæ cum a tro venit, unguéntum retro secus pedes stetit, lácrymis pedes vit, capíllis tersit, eosd quos infundébat et te pedes osculári non Nos ergo, nos illa expréssit, si toto cor Dóminum post peccá deámus, si ejus pœni luctus imitémur. Quid que unguénto, nisi odor opiniónis expri Unde et Paulus dicit: ti bonus odor sumus omni loco.

℟. Sufficiébat nobis pértas nostra, ut divíti putaréntur : nunquam

set pecúnia ipsa, pro qua misisti filium nostrum, * Báculum senectútis nostræ.

℣. Heu me, filí mi, ut quid te misimus peregrinári, lumen oculórum nostrórum! Báculum.

LECTIO II.

Si ergo recta ópera ágimus, quibus opiniónis bonæ odóre Ecclésiam respergámus, quid in Dómini córpore, nisi unguéntum fúndimus? sed secus pedes Jesu múlier stetit: contra pedes enim Dómini stétimus, cum in peccátis pósiti, ejus itinéribus renitebámur. Sed si ad veram pœniténtiam post peccáta convértimur, jam retro secus pedes stamus: quia ejus vestigia séquimur, quem impugnabámus. Lácrymis múlier pedes ejus rigat: quod nos quoqueveráciter ágimus, si quibúslibet últimis membris Dómini per compassiónis afféctum inclinámur, si sanctis ejus in tribulatióne compátimur, si eórum tristitiam, nostram putámus.

℟. Benedícite Deum, cœli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei: * Quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

℣. Ipsum benedícite, et cantáte illi: et enarráte ómnia mirabília ejus. Quia fecit.

LECTIO III.

Capillis ergo pedes Dómini térgimus, quando sanctis ejus, quibus ex charitáte compátimur, étiam ex his quæ nobis supérfluunt, miserémur: quátenus sic mens per compassiónem dóleat, ut étiam larga manus afféctum dolóris osténdat. Rigat namque lácrymis Redemptóris pedes, sed capíllis suis non tergit, qui utcúmque proximórum dolóri compátitur, sed tamen eis, ex his quæ sibi supérfluunt, non miserétur. Plorat, et non tergit, qui verba quidem dolóris tribuit: sed non ministrándo quæ desunt, vim dolóris mínime abscindit. Osculátur múlier pedes, quos tergit: quod nos quoque plene ágimus, si studióse dilígimus, quos ex largitáte continémus: ne gravis nobis sit necéssitas próximi, ne ipsa nobis ejus indigéntia, quæ sustentátur, fiat onerósa: et cum manus necessária tríbuit, ánimus a dilectióne torpéscat.

℟. Tempus est ut revértar ad eum qui misit me: * Vos autem benedícite Deum, et enarráte ómnia mirabília ejus.

℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

Vos autem.

Glória Patri.

Vos autem.

Ad Benedictus, Antiphona.

Múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, stans retro secus pedes Dómini, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, et capillis cápitis sui tergébat, et deosculabátur pedes ejus, et unguénto ungébat.

Deinde dicuntur Preces ut in Psalterio, 62.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, et córpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum nostrum.

Et dicitur per horas diei tantum.

In Vesperis, nisi fiat de Festo novem Lectionum, dicuntur Preces feriales, 136, et Oratio Dominicæ præteritæ.

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO I.
[Cap. 13.]

In illo témpore, Dicébat Jesus turbis hanc similitúdinem: Arborem fici habébat quidam plantátam in vinea sua, et venit quærens fructum in illa, et non invénit. Et réliqua.

Homilía sancti Grægórii Papæ.
[Hom. 31. Evang.]

Dominus ac Redémptor noster per Evangélium suum

aliquándo verbis,
do rebus lóquitur,
áliud verbis, atqu
bus: aliquándo a
verbis, quod re
étenim res ex Evan
tres, audistis: ficú
fructuósam, et
curvam: et utriq
pietas impénsa. Ill
dixit per similitúd
tud egit per exh
Sed hoc significa
infructuósa, quod
clináta: et hoc fi
serváta, quod múl

℟. Tribulatióne
audívimus, quas p
et defécimus: tim
betúdo mentis c
nos, et super lib
tros: ipsi montes
cipere fugam nost
mine, miserére.

℣. Peccávimus
bus nostris, injús
iniquitátem fécim
Dómine.

LECTIO

Quid arbor fici,
nam natúram desi
múlier inclináta,
dem natúram s
denúntiat? Qu
plantáta est sicu
bene creáta sic
sed in culpam pr
te lapsa, neque f
vat operatiónis,
tum rectitúdinis.
cátum quippe e
córruens, quia fr

ferre nóluit, statum
linis amisit. Quæ ad
ilitúdinem cóndita,
sua dignitáte non
t, quod plantáta vel
fúerat, serváre con-
. Tértio Dóminus
ad ficúlneam venit,
atúram géneris hu-
nte legem, sub lege,
tia expectándo, admo-
, visitándo requisívit.
mni tempore bénedic
et pete ab eo ut vias
irigat: * Et in omni
e consília tua in ipso
neant.
nquire ut fácias quæ
sunt illi in veritáte,
ta virtúte tua.
n omni.

LECTIO III.

ante legem, quia per
lem intelléctum quid
isque exémplo sui,
r erga próximum
debuisset, innótuit.
in lege, quia præci-
dócuit. Venit post
per grátiam, quia pie-
æ præséntiam exhi-
monstrávit. Sed tamen
us annis fructum se
venísse conquéritur:
uorúmdam pravórum
nec inspiráta lex na-
córrigit, nec præcépta
nt, nec incarnatiónis
irácula convértunt.
vero per cultórem vi-
isi præpositórum ordo
itur? Qui dum *præ-*

sunt Ecclésiæ, nimírum Domínicæ víneæ curam gerunt.

℟. Memor esto, fili, quóniam páuperem vitam gérimus: *Habébis multa bona, si timúeris Deum.

℣. In mente habéto eum, et cave nequándo prætermíttas præcépta ejus.

Habébis.

Glória Patri.

Habébis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Illumináre, Dómine, iis qui in ténebris sedent, et dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Deinde dicuntur Preces ut in Psalterio.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui per continéntiam salutárem corpóribus medéris et méntibus, majestátem tuam súpplices exorámus, ut pia jejunántium deprecatióne placátus, et præséntia nobis subsídia tríbuas, et futúra. Per Dóminum nostrum.

Et dicitur per Horas diei tantum.

SABBATO

ANTE DOMINICAM QUARTAM SEPTEMBRIS.

Ad Magnificat, Antiphona.

Adónai, Dómine, * Deus magne et mirábilis, qui dedisti salútem in manu fœmi-

næ, exáudi preces servórum tuórum.

DOMINICA IV SEPTEMBRIS.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber Judith.

LECTIO I.

[Cap. 1. et 2.]

Arphaxad ítaque rex Medórum subjugáverat multas gentes império suo, et ipse ædificávit civitátem potentissimam, quam appellávit Ecbátanis, ex lapídibus quadrátis et sectis : fecit muros ejus in altitúdinem cubitórum septuaginta, et in latitúdinem cubitórum triginta : turres vero ejus pósuit in altitúdinem cubitórum centum. Per quadrum vero eárum latus utrúmque vicenórum pedum spátio tendebátur, posuítque portas ejus in altitúdinem túrrium, et gloriabátur quasi potens in poténtia exércitus sui, et in glória quadrigárum suárum.

℟. Adónai, Dómine, Deus magne et mirábilis, qui dedísti salútem in manu fœminæ, * Exáudi preces servórum uórum.

℣. Benedíctus es, Dómine, qui non derelínquis præsuméntes de te, et de sua virtúte gloriántes humílias. *Exáudi.*

LECTIO II.

Anno igitur duodécim
ni sui Nabuchodónosc
Assyriórum, qui regná
Nínive civitáte magna
gnávit contra Arpháx
obtinuit eum in camp
gno qui appellátur R
circa Euphráten, et
et Jádason in campo
regis Elicórum. Tunc
tum est regnum Nabu
nosor, et cor ejus ele
est : et misit ad omn
habitábant in Cilícia,
másco, et Líbano, et a
tes quæ sunt in Carm
Cedar, et inhabitánte
læam in campo mag
drelon, et ad omnes q
in Samaría, et trans
Jordánem usque ad
lem : et omnem terran
quoúsque perveniátur
minos Æthiópiæ.

℟. Tribulatiónes ci
audívimus, quas pass
et defécimus : timor
betúdo mentis cécidi
nos, et super liber
tros : ipsi montes no
cipere fugam nostram
mine, miserére.

℣. Peccávimus cu
bus nostris, injúste
iniquitátem fécimus.
Dómine.

LECTIO III.

Ad hos omnes misit
Nabuchodónosor re
riórum : qui omnes
mo contradixérunt,

sérunt eos vácuos, et sine honóre abjecérunt. Tunc indignátus Nabuchodónosor rex advérsus omnem terram illam, jurávit per thronum et regnum suum, quod defénderet se de ómnibus regiónibus his. Anno tertiodécimo Nabuchodónosor regis, vigésima et secúnda die mensis primi, factum est verbum in domo Nabuchodónosor regis Assyriórum ut defénderet se. Vocavitque omnes majóres natu, omnésque duces et bellatóres suos, et hábuit cum eis mystérium consílii sui: dixitque cogitatiónem suam in eo esse, ut omnem terram suo subjugáret império.

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros; * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum.

℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum et terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit.

Ut non.

Glória Patri.

Ut non.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi, de Elia et jejúnio.

LECTIO IV.

[Cap. 9.]

Potentes vinum prohibéntur bíbere, ne, cum bíberent, oblivíscántur sapiéntiam. Dénique bibébant vinum in ebrietáte poténtes, qui Holoférni príncipi milítiæ regis Assyriórum se trádere gestiébant: sed non bibébat fœmina Judith, jejúnans ómnibus diébus viduitátis suæ, præter festórum diérum solemnitátes. His armis munita procéssit, et omnem Assyriórum circumvénit exércitum. Sóbrii vigóre consílii ábstulit Holoférnis caput, servávit pudicítiam, victóriam reportávit.

℟. Nos álium Deum nescímus præter Dóminum, in quo sperámus: * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro.

℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrymis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras.

Qui non.

LECTIO V.

Hæc enim succíncta jejúnio in castris prætendébat aliénis: ille vino sepúltus jacébat, ut ictum vúlneris sentíre non posset. Itaque uníus mulíeris jejúnium innúmeros strávit exércitus Assyriórum. Esther quoque púlchrior facta est jejúnio: Dóminus enim grátiam sóbriæ mentis augébat. Omne genus suum, id est, totum pópulum Judæórum, a persecutiónis acerbitáte liberávit, ita ut regem sibi fáceret *esse subjéctum*.

℞. Dominátor, Dómine, cœlórum et terræ, creátor aquárum, rex univérsæ creaturæ, * Exáudi oratiónem servórum tuórum.

℣. Tu, Dómine, cui humílium semper et mansuetórum plácuit deprecátio.

Exáudi.

LECTIO VI.

Itaque illa, quæ tríduo jejunávit contínuo, et corpus suum aqua lavit, plus plácuit, et vindíctam rétulit: Aman autem, dum se regáli jactat convívio, inter ipsa vina pœnam suæ ebrietátis exsólvit. Est ergo jejúnium reconciliatiónis sacrifícium, virtútis increméntum, quod fecit étiam fœminas fortióres augménto grátiæ. Jejúnium nescit fœneratórem, non sortem fœnoris novit, non rédolet usúras mensa jejunántium: étiam ipsis jejúnium convíviis dat grátiam. Dulcióres post famem épulæ fiunt, quæ assiduitáte fastídio sunt, et diutúrna continuatióne viléscunt. Condiméntum cibi jejúnium est. Quanto avídior appeténtia, tanto esca jucúndior.

℞. Dómine Deus, qui cónteris bella ab inítio, éleva bráchium tuum super Gentes, quæ cógitant servis tuis mala: * Et déxtera tua glorificétur in nobis.

℣. Allíde virtútem eórum in virtúte tua: c
eórum in iracúndi

Et déxtera tua.
Glória Patri.
Et déxtera tua.

℞ vij. Confórt
sanctórum princi
nens: * Et da serm
tum et bene soná
meum.

℣. Dómine, re
potestátis, convé
lium eórum super

Et da sermóne

℞ viij. Duo Sér
mábant alter ad
Sanctus, sanctus, s
minus Deus Sábao
est omnis terra gl

℣. Tres sunt q
nium dant in cœ
Verbum, et Spírit
et hi tres unum su

Sanctus.
Glória Patri.
Plena.

*Feria quarta h
domadæ post sec
tertiam Lectionem
cundum et tertium
rium primi Noctu
nicæ.*

FERIA SEC
De libro Judith

LECTIO I.
[Cap. 4.]

Filii Israel qui
in terra Juda, timué
a fácie Holoférnis.
horror invásit sens

hoc fáceret Jerúsalem et
nplo Dómini, quod fécerat
teris civitátibus et templis
rum. Et misérunt in om-
n Samaríam per circúitum
que Jéricho : et præoccu-
vérunt omnes vértices món-
m : et muris circumdedé-
nt vicos suos, et congrega-
runt fruménta in præpara-
ónem pugnæ.

℟. Adónai, Dómine, Deus
agne et mirábilis, qui de-
isti salútem in manu fœmi-
e, * Exándi preces servó-
m tuórum.

℣. Benedíctus es, Dómine,
ui non derelinquis præsu-
éntes de te, et de sua vir-
íte gloriántes humílias.

Exáudi.

LECTIO II.

SACERDOS étiam Elíachim
cripsit ad univérsos, qui
rant contra Esdrelon, quæ
st contra fáciem campi ma-
ni juxta Dóthain, et univér-
os, per quos viæ tránsitus
sse póterat : ubi obtinérent
scénsus móntium, per quos
ia esse póterat ad Jerúsa-
em, et illuc custodírent, ubi
ngústum iter esse póterat
nter montes. Et fecérunt fi-
i Israel secúndum quod
onstitúerat eis sacérdos Dó-
nini Elíachim. Et clamávit
mnis pópulus ad Dóminum
nstántia magna, et humilia-
érunt ánimas suas in jejúniis
t oratiónibus, ipsi et mulíe-
es eórum.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos, et super liberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, miserére.

℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Dómine.

LECTIO III.

ET induérunt se sacerdótes cilíciis, et infántes prostravérunt contra fáciem templi Dómini, et altáre Dómini operuérunt cilício : et clamavérunt ad Dóminum Deum Israel unanímiter, ne daréntur in prædam infántes eórum; et uxóres eórum in divisiónem, et civitátes eórum in extermínium, et sancta eórum in pollutiónem, et fierent oppróbrium Géntibus. Tunc Elíachim, sacérdos Dómini magnus, circuívit omnem Israel, allocutúsque est eos, dicens : Scitóte, quóniam exáudiet Dóminus preces vestras, si manéntes permansé-ritis in jejúniis et oratiónibus in conspéctu Dómini.

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros : * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum.

℣. Benedíctus Dóminus, *qui creávit* cœlum et terram :

qui hódie nomen tuum ita magnificávit.

Ut non deficiat.

Glória Patri.

Ut non deficiat.

FERIA TERTIA.

De libro Judith.

LECTIO I.

[Cap. 8.]

Et factum est, cum audísset hæc verba Judith vídua, quæ erat fília Merári, fílii Idox, fílii Joseph, fílii Ozíæ, fílii Elai, fílii Jamnor, fílii Gédeon, fílii Ráphaim, fílii Achitob, fílii Melchíæ, fílii Enan, fílii Nathaníæ, fílii Saláthiel, fílii Símeon, fílii Ruben: et vir ejus fuit Manásses, qui mórtuus est in diébus messis hordeáceæ: instábat enim super alligántes manípulos in campo, et venit æstus super caput ejus, et mórtuus est in Bethúlia civitáte sua, et sepúltus est illic cum pátribus suis. Erat autem Judith relícta ejus vídua jam annis tribus, et ménsibus sex.

℟. Nos álium Deum nescímus præter Dóminum, in quo sperámus: * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro.

℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrymis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras.

Qui non.

LECTIO II.

Et in superióribus dom suæ fecit sibi secrétum cul culum, in quo cum puél suis clausa morabátur: habens super lumbos su cilícium, jejunábat ómnib diébus vitæ suæ, præter sá bata, et neoménias, et fes domus Israel. Erat aute elegánti aspéctu nimis, c vir suus relíquerat diviti multas, et famíliam copic sam, ac possessiónes a méntis boum, et grégib óvium plenas. Et erat hæc i ómnibus famosíssima, qu niam timébat Dóminum va de, nec erat qui loquerét de illa verbum malum.

℟. Dominátor, Dómin cœlórum et terræ, creát aquárum, Rex univérs creatúræ, * Exáudi oratióne servórum tuórum.

℣. Tu, Dómine, cui hum lium semper et mansuetóru plácuit deprecátio.

Exáudi.

LECTIO III.

Hæc ítaque cum audísset quóniam Ozías promisíss quod transácto quinto d tráderet civitátem, misit a presbyteros Chabri et Cha mi. Et venérunt ad illam, dixit illis: Quod est hoc ve bum, in quo consénsit Ozía ut tradat civitátem Assyrii si intra quinque dies non v nerit vobis adjutórium? E

qui estis vos, qui tentátis Dóminum?

℟. Dómine Deus, qui cónteris bella ab initio, éleva bráchium tuum super Gentes, quæ cógitant servis tuis mala: * Et déxtera tua glorificétur in nobis.

℣. Allide virtútem eórum in virtúte tua: cadat robur eórum in iracúndia tua.

Et déxtera tua.
Glória Patri.
Et déxtera tua.

FERIA QUARTA.

De libro Judith.

LECTIO I.

[Cap. 10.]

Factum est autem, cum cessásset clamáre ad Dóminum, surréxit de loco, in quo jacúerat postráta ad Dóminum. Vocavítque Abram suam, et descéndens in domum suam, ábstulit a se cilícium, et éxuit se vestiméntis viduitátis suæ, et lavit corpus suum, et unxit se myro óptimo, et discriminávit crinem cápitis sui, et impósuit mitram super caput suum, et induit se vestiméntis jucunditátis suæ, induítque sandália pédibus suis, assumpsítque dextraliola, et lília, et ináures, et ánnulos, et ómnibus ornaméntis suis ornávit se. Cui étiam Dóminus cóntulit splendórem.

℟. Confórta me, Rex, *sanctórum* principátum tenens: * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum.

℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos.

Et da sermónem.

LECTIO II.

Factum est autem, cum descénderet montem, circa ortum diéi, occurrérunt ei exploratóres Assyriórum; et tenuérunt eam, dicéntes: Unde venis? aut quo vadis? Quæ respóndit: Filia sum Hebræórum, ídeo ego fugi a fácie eórum, quóniam futúrum agnóvi, quod dentur vobis in deprædatiónem, pro eo quod contemnéntes vos, noluérunt ultro trádere seipsos, ut invenírent misericórdiam in conspéctu vestro.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: timor et hebetúdo mentis cécidit super nos, et super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine, miserére.

℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Dómine.

LECTIO III.

Duxeruntque illam ad tabernáculum Holoférnis, annuntiántes eam. Cumque intrásset ante fáciem ejus, statim captus est in suis óculis

Holofernes. Dixerúntque ad eum satéllites ejus: Quis contémnat pópulum Hebræórum, qui tam decóras mulíeres habent, ut non pro his mérito pugnáre contra eos debeámus? Videns ítaque Judith Holoférnem sedéntem in conopéo, quod erat ex púrpura, et auro, et smarágdo, et lapídibus pretiósis intéxtum, et cum in fáciem ejus intendísset, adorávit eum, prostérnens se super terram.

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum.

℣. Benedíctus Dóminus qui creávit cœlum et terram, quia hódie nomen tuum ita magnificávit.

Ut non defíciat.

Glória Patri.

Ut non defíciat.

FERIA QUINTA.

Si hæc fuerit ultima Hebdomada Septembris, hac nocte ponitur liber Esther cum sua historia, ut infra in Dominica quinta hujus mensis, et legitur de eo etiam duobus sequentibus diebus. Quod si hoc triduo non occurrat Feria, in qua possint poni Responsoria, eo anno omittuntur.

Si vero non fuerit ultima Hebdomada, legunt[...] quentes Lectiones.

De libro Judith.

LECTIO I.

[Cap. 12.]

Et factum est, in qua[...] Holoférnes fecit cœn[...] vis suis, et dixit ad [...] eunúchum suum: Va[...] suáde Hebræam ill[...] sponte conséntiat h[...] mecum. Fœdum es[...] apud Assyrios, si fœ[...] rídeat virum, agénd[...] múnis ab eo tránseat[...] introívit Vágao ad [...] et dixit: Non vereát[...] puélla introíre ad dó[...] meum, ut honorificét[...] fáciem ejus, ut m[...] cum eo, et bibat vi[...] jucunditáte. Cui Jud[...] póndit: Quæ ego s[...] contradícam dómin[...]

℟. Adónai, Dómin[...] magne et mirábilis, [...] dísti salútem in man[...] næ: * Exáudi preces [...] rum tuórum.

℣. Benedíctus es, [...] qui non derelínquis [...] méntes de te, et de [...] túte gloriántes humi[...] Exáudi.

LECTIO II.

[Cap. 13.]

Ut autem sero fac[...] festinavérunt servi [...] hospítia sua, et [...] Vágao óstia cubículi [...] Erant autem omne[...]

a vino : erátque Judith sola in cubículo. Porro Holoférnes jacébat in lecto, nimia ebrietáte sopítus. Dixítque Judith puéllæ suæ ut staret foris ante cubículum, et observáret. Stetítque Judith ante lectum, orans cum lácrymis, et labiórum motu in siléntio, dicens: Confírma me, Dómine, Deus Israel, et réspice in hac hora ad ópera mánuum meárum, ut, sicut promisísti, Jerúsalem civitátem tuam érigas: et hoc quod credens per te posse fieri cogitávi, perfíciam.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: timor et hebetúdo mentis cécidit super nos, et super liberos nostros: ipsi montes nolunt recipere fugam nostram: * Dómine, miserére.

℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Dómine.

LECTIO III.

Et cum hæc dixisset, accéssit ad colúmnam, quæ erat ad caput léctuli ejus, et pugiónem ejus, qui in ea ligátus pendébat, exsólvit. Cumque evaginásset illum, apprehéndit comam cápitis ejus, et ait: Confírma me, Dómine Deus, in hac hora. Et percússit bis in cervícem ejus, et abscídit caput ejus: et ábstulit conopéum *ejus a* colúmnis, et evólvit corpus ejus truncum. Et post pusíllum exívit, et trádidit caput Holoférnis ancíllæ suæ, et jussit ut mítteret illud in peram suam.

℟. Benedícat te Dóminus virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum.

℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum et terram, quia hódie nomen tuum ita magnificávit.

Ut non.

Glória Patri.

Ut non.

FERIA SEXTA.

De libro Judith.

LECTIO I.

[Cap. 15.]

Cumque omnis exércitus decollátum Holoférnem audísset, fugit mens et consílium ab eis, et solo tremóre et metu agitáti, fugæ præsídium sumunt, ita ut nullus loquerétur cum próximo suo, sed inclináto cápite, relíctis ómnibus, evádere festinábant Hebræos, quos armátos super se veníre audiébant, fugiéntes per vias campórum, et sémitas cóllium. Vidéntes itaque fílii Israel fugiéntes, secúti sunt illos. Descenderúntque clangéntes tubis, et ululántes post ipsos.

℟. Nos álium Deum nescímus *præter* Dóminum, in

quo sperámus : * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a género nostro.

℣. Indulgéntiam ipsius fusis lácrymis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras. Qui non.

LECTIO II.

Misit ítaque Ozías núntios per omnes civitátes et regiónes Israel. Omnis ítaque régio, omnisque urbs eléctam juventútem armátam misit post eos, et persecúti sunt eos in ore gládii, quoúsque pervenírent ad extremitátem fínium suórum. Réliqui autem, qui erant in Bethúlia, ingréssi sunt castra Assyriórum : et prædam, quam fugiéntes Assyrii relíquerant, abstulérunt, et onustáti sunt valde.

℟. Dominátor, Dómine, cœlórum et terræ, creátor aquárum, rex univérsæ creatúræ, * Exáudi oratiónem servórum tuórum.

℣. Tu, Dómine, cui humílium semper et mansuetórum plácuit deprecátio. Exáudi.

LECTIO III.

Joacim autem summus Póntifex, de Jerúsalem venit in Bethúliam cum univérsis presbyteris suis, ut vidéret Judith. Quæ cum exisset ad illum, benedixérunt eam omnes una voce, dicéntes : Tu glória Jerúsalem, tu lætítia *Israel*, tu honorificéntia pópuli nostri: quia fecisti liter, et confortátum e tuum, eo quod casti amáveris, et post tuum álterum nescieris et manus Dómini confo te, et ideo eris benedi ætérnum. Et dixit omn pulus : Fiat, fiat.

℟. Dómine Deus, qu teris bella ab initio, bráchium tuum super g quæ cógitant servis tuis * Et déxtera tua glorif in nobis.

℣. Allíde virtútem e in virtúte tua: cadat eórum in iracúndia tua Et déxtera. Glória Patri. Et déxtera.

SABBATO.

De libro Judith.

LECTIO I.

[Cap. 16.]

Et factum est post omnis pópulus post riam venit in Jerúsalem ráre Dóminum, et m purificáti sunt, obtul omnes holocáusta, et v repromissiónes suas. Judith univérsa vasa Holoférnis, quæ ded pópulus, et conopéum, ipsa sustúlerat de cub sius, óbtulit in ana oblivionis.

℟. Confórta me, sanctórum principátu

Et da sermónem rec-
t bene sonántem in os

Dómine, rex univérsæ
átis, convérte consí-
órum super eos.
la sermónem.

LECTIO II.

autem pópulus jucún-
cúndum fáciem sanc-
, et per tres menses
um hujus victóriæ ce-
um est cum Judith.
dies autem illos unus-
ue rédiit in domum
, et Judith magna facta
Bethúlia, et præclá-
erat univérsæ terræ Is-
Erat étiam virtúti cás-
adjúncta, ita ut non
ósceret virum ómnibus
is vitæ suæ, ex quo de-
us est Manásses vir ejus.
autem diébus festis pro-
is cum magna glória.
Tribulatiónes civitátum
imus, quas passæ sunt,
efécimus: timor et he-
do mentis cécidit super
et super líberos nos-
: ipsi montes nolunt
ere fugam nostram: *
ine, miserére.
Peccávimus cum pátri-
nostris, injúste égimus,
uitátem fécimus.
ómine.

LECTIO III.

NSIT autem in domo viri
annos centum quinque,
imisit Abram suam líbe-
, et defúncta est ac sepúlta cum viro suo in Bethúlia. Luxitque illam omnis pópulus diébus septem. In omni autem spátio vitæ ejus non fuit qui perturbáret Israel, et post mortem ejus annis multis. Dies autem victóriæ hujus festivitátis, ab Hebræis in número sanctórum diérum accípitur, et cólitur a Judæis ex illo témpore usque in præséntem diem.

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum.

℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum et terram, quia hódie nomen tuum ita magnificávit.

Ut non.
Glória Patri.
Ut non.

SABBATO

ANTE DOMINICAM QUINTAM SEPTEMBRIS.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine, rex omnípotens,* in ditióne tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit tuæ resístere voluntáti.

DOMINICA V

SEPTEMBRIS.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber Esther.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

In diébus Assuéri, qui reg-

návit ab India usque Æthiópiam super centum viginti septem províncias, quando sedit in sólio regni sui, Susan cívitas regni ejus exórdium fuit. Tértio ígitur anno impérii sui fecit grande convívium cunctis princípibus, et púeris suis, fortíssimis Persárum, et Medórum ínclytis, et præféctis provinciárum coram se, ut osténderet divítias glóriæ regni sui, ac magnitúdinem atque jactántiam poténtiæ suæ, multo témpore, centum vidélicet et octoginta diébus.

℟. Dómine mi, Rex omnípotens, in ditióne tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit resístere voluntáti tuæ : * Líbera nos propter nomen tuum.

℣. Exáudi oratiónem nostram, et convérte luctum nostrum in gáudium.

Líbera nos.

LECTIO II.

Cumque impleréntur dies convívii, invitávit omnem pópulum, qui invéntus est in Susan, a máximo usque ad mínimum, et jussit septem diébus convívium præparári in vestíbulo horti, et némoris, quod régio cultu manu cónsitum erat. Et pendébant ex omni parte tentória ærei colóris, et carbásini ac hyacínthini, sustentáta fúnibus byssinis, *atque purpúreis*, qui ebúr-
neis círculis insérti e
et colúmnis marmórei
ciebántur. Léctuli qu
áurei et argéntei, supe
viméntum smarágdino
rio stratum lápide, dis
erant : quod mira var
pictúra decorábat.

℟. Confórta me,
sanctórum principátun
nens : * Et da serm
rectum et bene sonánt
os meum.

℣. Dómine, Rex uni
potestátis, convérte
lium eórum super eos.

Et da.

LECTIO III.

Bibebant autem qui in
erant, áureis póculis, e
atque áliis vasis cibi in
bántur. Vinum quoque
magnificéntia régia di
erat, abúndans, et p
puum ponebátur. Nec
qui noléntes cógeret a
béndum, sed sicut re
túerat, præpónens m
síngulos de princípibus
ut súmeret unusquisque
vellet. Vasthi quoque r
fecit convívium fœmin
in palátio, ubi rex Ass
manére consuéverat.

℟. Spem in álium nun
hábui, prætérquam i
Deus Israel : * Qui irás
et propítius eris, et
peccáta hóminum in t
latióne dimíttis.

℣. Dómine Deus, cr

œli et terræ, réspice ad humilitátem nostram.

Qui irásceris.

Glória Patri.

Qui irásceris.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Episcopi.

LECTIO IV.

[Lib. 3. cap. 15.]

Quid Esther regina, nonne ut pópulum suum perículo erúeret (quod erat decórum atque honéstum) morti se óbtulit, nec immítis regis trepidávit furórem? Ipse quoque rex Persárum ferox atque túmido corde, tamen decórum judicávit, indici insidiárum, quæ sibi parátæ forent, grátiam repræsentáre, populúmque líberum a servitúte erípere, erúere neci, nec párcere neci ejus qui tam indecóra suasísset. Dénique quem secúndum a se, ac præcípuum inter omnes amícos habéret, cruci trádidit, quod dehonestátum se ejus fraudulén-tis consíliis animadvertísset.

℟. Meménto mei, Dómine Deus, in bonum: * Et ne déleas miseratiónes meas, quas feci in domo Dei mei, et in ceremóniis ejus.

℣. Recordáre mei, Dómine Deus meus.

Et ne déleas.

LECTIO V.

[Cap 16.]

Ea enim amicítia probábilis, quæ honestátem tuétur, præferénda sane ópibus, honóribus, potestátibus: honestáti vero præférri non solet, sed honestátem sequi. Qualis fuit Jónathæ, qui pro pietáte nec offénsam patris, nec salútis perículum refugiébat. Qualis fuit Achímelech, qui pro hospitális grátiæ officiis necem pótius sibi, quam proditiónem fugiéntis amíci, subeúndam arbitrabátur. Nihil igitur præferéndum honestáti: quæ tamen ne amicítiæ stúdio prætereátur, étiam hoc Scriptúra ádmonet.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: timor et hebetúdo mentis cécidit super nos, et super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine, miserére.

℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Dómine.

LECTIO VI.

Sunt enim pleræque philosophórum quæstiónes: Utrum amíci causa quisquam contra pátriam sentíre, necne, débeat, ut amíco obédiat: Utrum opórteat ut fidem déserat, dum indúlget atque inténdit amíci commoditátibus. Et Scriptúra quidem ait: Clava, et gládius, et sagítta ferráta: sic homo est testimónium dans falsum advérsus

amícum suum. Sed consídera quid ástruat. Non testimónium reprehéndit dictum in amícum, sed falsum testimónium. Quid enim si Dei causa, quid si pátriæ cogátur áliquis dícere testimónium? Numquid præponderáre debet amicítia religióni, præponderáre charitáti vítium?

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum.

℣. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum et terram, quia hódie nomen tuum ita magnificávit.

Ut non.

Glória Patri.

Ut non.

℟. vij. Nos álium Deum nescímus, præter Dóminum, in quo sperámus: * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro.

℣. Indulgéntiam ipsius fusis lácrymis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras.

Qui non.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt.

Sanctus.

Glória Patri.

Plena.

Feria quarta huju[s heb]domadæ post secun[dam et] tertiam Lectionem di[cuntur se]cundum et tertium re[sponso]rium primi Noctur[ni] Dominicæ.

FERIA SECUN[DA]

De libro Esther.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

Erat vir Judæus i[n Susan] civitáte, vocábulo [Mardo]chæus, fílius Jair, fílii [Semei], fílii Cis, de stirpe [Jémini], qui translátus fúerat [de Jerú]rúsalem eo témpore, [quo Je]choníam regem Juda [Nabu]chodónosor rex Ba[bylónis] transtúlerat, qui fui[t nutri]tius fíliæ fratris sui [Edissæ], quæ áltero nómine vo[cabátur] Esther: et utrúmque [paren]tem amíserat: pulchr[a nimis] et decóra fácie. Mor[tuísque] patre ejus ac matre, [Mardo]chæus sibi eam adopt[ávit in] fíliam.

℟. Dómine mi, Re[x omní]potens, in ditióne tua [cuncta] sunt pósita, et non [est qui] possit resístere volunt[áti tuæ]: * Líbera nos propter [nomen] tuum.

℣. Exáudi oratióne[m nos]tram, et convérte [luctum] nostrum in gáudium.

Líbera nos.

LECTIO II.

...que percrebuisset regis ...érium, et juxta mandá... illíus multæ pulchræ ...ines adduceréntur Su... et Egéo traderéntur ...ícho; Esther quoque in... céteras puéllas ei trádita ... ut servarétur in núme... fœminárum. Quæ plácuit ... et invénit grátiam in ...spéctu illíus. Et præcépit ...ú̆cho, ut acceleráret mun... muliebrem, et tráderet ... partes suas, et septem ...éllas speciosíssimas de do... regis, et tam ipsam ...am pedíssequas ejus orná... atque excóleret. Quæ nó... indicáre ei pópulum et pá... ...iam suam. Mardochæus ... præcéperat ei, ut de ... re omnino reticéret, qui ...ambulábat quotídie ante ...estíbulum domus, in qua ...écta vírgines servabántur, ...uram agens salútis Esther.

℟. Confórta me, rex, sanc... ...órum principátum tenens: Et da sermónem rectum ... bene sonántem in os meum.

℣. Dómine, rex univérsæ ...testátis, convérte consí... ...ium eórum super eos.

Et da.

LECTIO III.

Evoluto autem témpore ...er órdinem, instábat dies, ...uo Esther fília Abiháil fra...ris Mardochǽi, quam sibi adoptavérat in fíliam debé...ret intráre ad regem. Quæ non quæsívit muliébrem cultum, sed quæcúmque vóluit Egéus eunúchus custos vírginum, hæc ei ad ornátum dedit. Erat enim formósa valde, et incredíbili pulchritúdine, ómnium óculis gratiósa et amábilis videbátur. Ducta est ítaque ad cubículum regis Assuéri mense décimo, qui vocátur Tebeth, séptimo anno regni ejus. Et adamávit eam rex plus quam omnes mulíeres, habuítque grátiam et misericórdiam coram eo super omnes mulíeres, et pósuit diadéma regni in cápite ejus, fecítque eam regnáre in loco Vasthi.

℟. Spem in álium nunquam hábui, prætérquam in te, Deus Israel: * Qui irásceris, et propítius eris: et ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis.

℣. Dómine, creátor cœli et terræ, réspice ad humilitátem nostram.

Qui irásceris.
Glória Patri.
Qui irásceris.

FERIA TERTIA.

De libro Esther.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Post hæc rex Assuérus exaltávit Aman fílium Amadáthi, qui erat de stirpe

Agag: et pósuit sólium ejus super omnes principes, quos habébat. Cunctíque servi regis, qui in fóribus palátii versabántur, flectébant génua, et adorábant Aman: sic enim præcéperat eis Imperátor. Solus Mardochæus non flectébat genu, neque adorábat eum. Cui dixérunt púeri regis, qui ad fores palátii præsidébant: Cur præter céteros non obsérvas mandátum regis?

℟. Meménto mei, Dómine Deus, in bonum: * Et ne déleas miseratiónes meas, quas feci in domo Dei mei, et in ceremóniis ejus.

℣. Recordáre mei, Dómine, Deus meus.

Et ne déleas.

LECTIO II.

Cumque hoc crébrius dícerent, et ille nollet audíre, nuntiavérunt Aman, scire cupiéntes, utrum perseveráret in senténtia: díxerat enim eis se esse Judæum. Quod cum audísset Aman, et experiménto probásset quod Mardochæus non fléctercet sibi genu, nec se adoráret, irátus est valde, et pro níhilo duxit in unum Mardochæum míttere manus suas.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: timor et hebetúdo mentis cécidit super nos, et super líberos nostros,

ipsi montes nolunt fugam nostram: * miserére.

℣. Peccávimus tribus nostris, inj mus, iniquitátem Dómine.

LECTIO III

Audierat enim q gentis Judææ, mag luit omnem Judæó erant in regno pérdere natiónem primo (cujus vocál Nisan) anno duodé ni Assuéri, missa e Urnam, quæ hebr tur Phur, coram A die et quo mense dæórum deberet et exívit mensis du qui vocátur Adar.

℟. Benedícat te in virtúte sua, q ad níhilum redégit nostros: * Ut no laus tua de ore hó

℣. Benedíctus qui creávit cœlum quia hódie nom ita magnificávit.

Ut non defíciat.

Glória Patri.

Ut non defíciat

FERIA QUA

De libro Esther.

LECTIO I

[Cap. 4.]

Quæ cum audíss chæus, scidit vestin

est sacco, spar-
m cápiti, et in
æ civitátis voce
ábat, osténdens
m ánimi sui, et
usque ad fores
iens. Non enim
indútum sacco
intráre. In ómni-
provínciis, óp-
cis, ad quæ cru-
gma pervénerat,
ens erat apud Ju-
um, ululátus, et
et cínere multis
éntibus. Ingréssæ
puéllæ Esther, et
ntiaverúntque ei.
iens consternáta
m misit, ut abláto
erent eum : quam
óluit. Accitóque
úcho, quem rex
i déderat, præcé-
iret ad Mardo-
disceret ab eo cur

lium Deum nescí-
r Dóminum, in
nus : * Qui non
s, nec ámovet sa-
a génere nostro.
géntiam ipsíus fu-
postulémus, et
illi ánimas, nos-

CTIO II.

UE Athach ivit ad
m stantem in plá-
ante óstium pa-
ndicávit ei ómnia

quæ accíderant, quómodo Aman promisísset, ut in thesáuros regis pro Judæórum nece inférret argéntum. Exémplar quoque edícti, quod pendébat in Susan, dedit ei, ut regínæ osténderet, et monéret eam, ut intráret ad regem, et deprecarétur eum pro pópulo suo. Regréssus Athach, nuntiávit Esther ómnia quæ Mardochæus díxerat. Quæ respóndit ei, et jussit ut díceret Mardochæo : Omnes servi regis, et cunctæ, quæ sub ditióne ejus sunt, norunt provínciæ, quod sive vir, sive múlier non vocátus, intérius átrium regis intráverit, absque ulla cunctatióne statim interficiátur, nisi forte rex áuream virgam ad eum teténderit pro signo cleméntiæ, atque ita possit vívere. Ego ígitur quómodo ad regem intráre pótero, quæ trigínta jam diébus non sum vocáta ad eum?

℟. Confórta me, rex, sanctórum principátum tenens : * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum.

℣. Dómine, rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos.

Et da sermónem.

LECTIO III.

Quod cum audísset Mardochæus, rursum mandávit Esther, dicens : Ne putes quod ánimam tuam tantum líberes, *quia in domo* regis es præ

dochæo verba mandavit : Vade, et cóngrega omnes Judæos, quos in Susan repéreris, et oráte pro me. Non comedátis, et non bibátis tribus diébus et tribus nóctibus : et ego cum ancíllis meis simíliter jejunábo, et tunc ingrédiar ad regem contra legem fáciens, non vocáta, tradénsque me morti et perículo. Ivit itaque Mardochæus, et fecit ómnia quæ ei Esther præcéperat.

℟. Spem in álium nunquam hábui, prætérquam in te, Deus Israel. * Qui irásceris, et propítius eris : et ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis.

℣. Dómine Deus, Creátor cœli et terræ, réspice ad humilitátem nostram.

Qui irásceris.

Glória Patri.

contra eam virgam
quam tenébat manu.
cédens, osculáta est
tátem virgæ ejus.
ad eam rex : Quid v
regina ? quæ est pet
étiam si dimidiam
regni petíeris, dáb
At illa respóndit : Si
cet, óbsecro, ut v
me hódie, et Aman
convívium quod pa
timque rex : Vocáte,
cito Aman, ut Est
diat voluntáti.

℟. Dómine mi, re
potens, in ditióne tu
sunt pósita, et non
possit resístere volun
* Líbera nos propter
tuum.

℣. Exáudi oratión
tram, et convérte luct
trum in gáudium.

Líbera.

vérsus in domum
ocávit ad se ami-
et Zares uxórem
xpósuit illis ma-
divitiárum suá-
inque turbam, et
glória super om-
es et servos suos
t. Et post hæc ait:
oque Esther nul-
vocávit ad convi-
rege, præter me:
étiam cras cum
úrus sum. Et cum
hábeam, nihil me
o, quándiu vi-
ochæum Judæum
nte fores régias.
rta me, Rex, sanc-
ncipátum tenens:
nónem rectum et
ntem in os meum.
ne, Rex univérsæ
convérte consíli-
super eos.
rmónem.

CTIO III.

RUNTQUE ei Zares
et céteri amici:
ri excélsam tra-
béntem altitúdi-
gínta cúbitos, et
egi ut appendátur
Mardochæus, et
m rege lætus ad
. Plácuit ei consí-
ssit excélsam pa-
n.
n in álium nun-
i, prætérquam in
rael: *Qui irásce-
pitius *eris: et óm-*
nia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis.

℣. Dómine Deus, creátor cœli et terræ, réspice ad humilitátem nostram.

Qui irásceris.

Glória Patri.

Qui irásceris.

FERIA SEXTA.

De libro Esther.

LECTIO I.

[Cap. 6.]

NOCTEM illam duxit rex insómnem, jussítque sibi afférri histórias et annáles prióorum témporum. Quæ cum illi præsénte legeréntur, ventum est ad illum locum ubi scriptum erat, quómodo nuntiásset Mardochæus insídias Bágathan et Thares eunuchórum, regem Assuérum juguláre cupiéntium. Quod cum audísset rex, ait: Quid pro hac fide honóris ac præmii Mardochæus consecútus est? Dixérunt ei servi illíus ac ministri: Nihil omnino mercédis accépit. Statímque rex, Quis est, inquit, in átrio? Aman quippe intérius átrium domus régiæ intráverat, ut suggéreret regi, et jubéret Mardochæum affígi patíbulo, quod ei fúerat præparátum. Respondérunt púeri: Aman stat in átrio. Dixítque rex: Ingrediátur.

℟. Meménto mei, Dómine Deus, in bonum: * Et ne

déleas miseratiónes meas, quas feci in domo Dei mei, et in ceremóniis ejus.

℣. Recordáre mei, Dómine, Deus meus.

Et ne déleas.

LECTIO II.

Cumque esset ingréssus, ait illi: Quid debet fieri viro quem rex honoráre desiderat? Cógitans autem in corde suo Aman, et réputans, quod nullum álium rex, nisi se, vellet honoráre, respóndit: Homo, quem rex honoráre cupit, debet indui véstibus régiis, et impóni super equum, qui de sella regis est, et accípere régium diadéma super caput suum, et primus de régiis princípibus ac tyránnis téneat equum ejus, et per plateam civitátis incédens clamet, et dicat: Sic honorábitur, quemcúmque volúerit rex honoráre.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: timor et hebetúdo mentis cécidit super nos, et super líberos nostros, ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine, miserére.

℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Dómine.

LECTIO III.

Dixitque ei rex: Festína et sumpta stola et equo, fac, ut locútus es, Mardochæo, *Judæo, qui* sedet ante fores

palátii. Cave,
de his quæ lo
termittas. Tulit
stolam et equu
que Mardocha
civitátis, et im
præcedébat, at
Hoc honóre c
quemcúmque
honoráre. Re
Mardochæus a
látii, et Aman
in domum sua
opérto cápite
Zares uxóri su
ómnia quæ eve

℟. Benedicat
in virtúte sua,
níhilum redégi
tros: * Ut non
tua de ore hó

℣. Benedict
qui creávit cœl
quia hódie no
magnificávit.

Ut non defi
Glória Patri
Ut non defic

SABB

De libro E

LECT

[Cap.

Intravit i
Aman, ut bib
gina. Dixítque
secúnda die, p
incalúerat: Q
tua, Esther, ut
quid vis fieri
mídiam parte

, impetrábis. Ad
la respóndit: Si in-
ítiam in óculis tuis,
t si tibi placet, dona
imam meam pro qua
et pópulum meum
o obsécro. Tráditi
unus ego et pópulus
it conterámur, jugu-
et pereámus. Atque
in servos et fámulas
émur, esset tolerábile
, et gemens tacérem:
utem hostis noster
jus crudélitas redún-
egem.
os álium Deum nes-
præter Dóminum, in
erámus: * Qui non
t nos, nec ámovet sa-
uam a génere nostro.
ndulgéntiam ipsius fu-
ymis postulémus, et
émus illi ánimas nos-

non.

LECTIO II.

NDENSQUE rex Assué-
Quis est iste, et cujus
æ, ut hæc áudeat fá-
Dixítque Esther: Hos-
nimicus noster péssi-
e est Aman. Quod ille
, íllico obstúpuit,
regis ac reginæ ferre
stinens. Rex autem
urréxit, et de loco
i intrávit in hortum
us cónsitum. Aman
surréxit ut rogáret
reginam *pro ánima*
sua: intelléxit enim a rege sibi parátum malum.

℟. Confórta me, Rex, sanctórum principátum tenens: * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum.

℣. Dómine, rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos.

Et da sermónem.

LECTIO III.

Qui cum revérsus esset de horto nemóribus cónsito, et intrásset convívii locum, répérit Aman super léctulum corruísse, in quo jacébat Esther, et ait: Etiam regínam vult opprímere, me præsénte, in domo mea? Necdum verbum de ore regis exíerat, et statim operuérunt fáciem ejus. Dixítque Harbóna, unus de eunúchis, qui stabant in ministério regis: En lignum, quod paráverat Mardochæo, qui locútus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitúdinis quinquagínta cúbitos. Cui dixit rex: Appéndite eum in eo. Suspénsus est ítaque Aman in patíbulo quod paráverat Mardochæo: et regis ira quiévit.

℟. Spem in álium nunquam hábui, prætérquam in te, Deus Israel: * Qui irásceris, et propítius eris: et ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis.

℣. *Dómine* Deus, creátor

cœli et terræ, réspice ad humilitátem nostram.

Qui irásceris.

Glória Patri.

Qui irásceris.

SABBATO

ANTE DOMINICAM PRIMAM OCTOBRIS.

Ad Magnificat, Antiphona.

Adapériat * Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem Dóminus Deus noster.

DOMINICA PRIMA

OCTOBRIS.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber primus Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Et factum est, postquam percússit Alexánder Philíppi Mácedo, qui primus regnávit in Græcia, egréssus de terra Cethim, Daríum regem Persárum et Medórum: constítuit prælia multa, et obtínuit ómnium munitiónes, et interfécit reges terræ, et pertránsiit usque ad fines terræ, et accépit spólia multitúdinis Géntium: et síluit terra in conspéctu ejus. Et congregávit virtútem, et exércitum fortem nimis, et exaltátum est, et elevátum cor ejus: et obtínuit regiónes géntium, et tyránnos: et facti sunt illi *in tribútum*. Et post hæc décidit in lectum, et
quia moreerétur. Et
púeros suos nóbiles
cum erant nutríti
túte: et divísit illis
suum, cum adhuc v

℟. Adapériat Dón
vestrum in lege su
præcéptis suis, et f
cem in diébus vestri
cédat vobis salútem
mat vos a malis.

℣. Exáudiat Dóm
tiónes vestras, et re
tur vobis, nec vos d
témpore malo.

Concédat.

LECTIO II.

Et regnávit Alexá
nis duódecim, et
est. Et obtinuéru
ejus regnum, unusq
loco suo, et imposué
nes sibi diadémata p
tem ejus, et filii eó
eos annis multis, et
cáta sunt mala in
éxiit ex eis radix p
Antiochus illústris,
tiochi regis, qui fúer
obses: et regnávit
centésimo trigésim
regni Græcórum.

℟. Exáudiat Dóm
tiónes vestras, et r
tur vobis, nec vo
in témpore malo: *
Deus noster.

℣. Det vobis cor
ut colátis eum, e
ejus voluntátem.

Dóminus.

[redacted]

LECTIO III.

In diébus illis exiérunt ex Israel filii iníqui, et suasérunt multis dicéntes : Eámus, et disponámus testaméntum cum géntibus, quæ circa nos sunt : quia ex quo recéssimus ab eis, invenérunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in óculis eórum. Et destinavérunt áliqui de pópulo, et abiérunt ad regem : et dedit illis potestátem ut fácerent justítiam géntium. Et ædificavérunt gymnásium in Jerosólymis secúndum leges natiónum. Et fecérunt sibi præpútia, et recessérunt a testaménto sancto, et juncti sunt Natiónibus, et venúmdati sunt ut fácerent malum.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster.

℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine.

Ut cognóscant.

Glória Patri.

Ut cognóscant.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi.

LECTIO IV.

[Lib. 1. c. 40.]

Fortásse áliquos béllica defixos glória tenet, ut putent solam esse præliárem fortitúdinem : et ídeo me ad ista deflexísse, quia illa nostris déforet. Quam fortis Jesus Nave, ut uno prælio quinque reges captos stérneret cum pópulis suis ? Deínde cum advérsum Gabaonítas urgéret prælium, et vererétur, ne nox impedíret victóriam, magnitúdine mentis et fídei clamávit : Stet sol, et stetit, donec victória consummarétur. Gédeon in trecéntis viris de ingénti pópulo et acérbo hoste revéxit triúmphum. Jónathas adoléscens virtútem magnam fecit in prælio.

℟. Impetum inimicórum ne timúeris : mémores estóte quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cœlum, et miserébitur nostri Deus noster.

℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercítui ejus in mari Rubro.

Et nunc clamémus.

LECTIO V.

Quid de Machabæis loquar? Sed prius de pópulo dicam patrum : qui cum essent paráti ad repugnándum pro templo Dei, et pro legítimis suis, dolo hóstium die lacessíti Sábbati, maluérunt vulnéribus offérre nuda córpora, quam repugnáre, ne violárent Sábbatum. Itaque

omnes læti se obtulérunt morti. Sed Machabæi considerántes quod hoc exémplo gens omnis posset períre, Sábbato étiam, cum ipsi in bellum provocaréntur, ulti sunt innocéntium necem fratrum suórum. Unde póstea stimulátus rex Antíochus, cum bellum accénderet per duces suos Lysiam, Nicánorem, Górgiam, ita cum Orientálibus suis et Assyriis attrítus est cópiis, ut quadragínta et octo míllia in médio campi a tribus míllibus prosternaréntur.

℟. Congregátæ sunt Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus.

℣. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos?

Dómine.

LECTIO VI.

Virtutem ducis Judæ Machabæi de uno ejus mílite consideráte. Namque Eleázarus, cum supereminéntem céteris elephántem loríca vestítum régia advérteret, arbitrátus, quod in eo esset rex, cursu cóncito in médium legiónis se prorúpit: et abjécto clypeo, utráque manu interficiébat, donec perveníret ad béstiam, atque intrávit sub subjécto gládio eam. Itaque caden oppréssit Eleázaru ita mórtuus est. Q tur virtus ánimi! mortem non timér de ut circumfúsus bus inimicórum, i tos raperétur hos dium penetráret a contémpta morte abjécto clypeo, utr nu vulnerátæ mole subíret ac sustiné infra ipsam succéd plenióri feríret ict ruína inclúsus, ma oppréssus, suo est triúmpho.

℟. Tua est potén regnum, Dómine: t omnes gentes: * D Dómine, in diébus

℣. Creátor ómni terríbilis et fortis, miséricors.

Da pacem.

Glória Patri.

Da pacem.

℟. vij. Refúlsit s peos áureos, et res runt montes ab eis titúdo géntium dis

℣. Erat enim magnus valde, et appropiávit Judas, citus ejus in præli

Et fortitúdo.

℟. viij. Duo Séra mábant alter ad * Sanctus, sanctus,

Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus, et hi tres unum sunt.

Sanctus.

Glória Patri.

Plena est.

Infra hebdomadam, Feria quarta et Sabbato post secundam et tertiam Lectionem dicitur secundum et tertium responsorium Feriæ secundæ sequentis.

Responsoria hujus Dominicæ dicuntur in sequentibus Dominicis usque ad Dominicam primam Novembris.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Et parátum est regnum in conspéctu Antiochi, et cœpit regnáre in Terra Ægypti, ut regnáret super duo regna. Et intrávit in Ægyptum in multitúdine gravi in cúrribus, et elephántis, et equítibus, et copiósa návium multitúdine: et constituit bellum advérsus Ptolemæum regem Ægypti; et véritus est Ptolemæus a fácie ejus, et fugit, et cecidérunt vulneráti multi. Et comprehéndit civitátes munitas in Terra Ægypti, et accépit spólia Terræ *Ægypti.*

℟. Dixit Judas Simóni fratri suo: Elige tibi viros, et vade, libera fratres tuos, in Galilæam: ego autem, et Jónathas frater tuus, íbimus in Galaaditim; * Sicut fúerit volúntas in cœlo, sic fiat.

℣. Accingímini, filii poténtes, et estóte paráti: quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ, et sanctórum.

Sicut.

LECTIO II.

Et convértit Antíochus, postquam percússit Ægyptum in centésimo et quadragésimo tértio anno: et ascéndit ad Israel, et ascéndit Jerosólymam in multitúdine gravi. Et intrávit in Sanctificatiónem cum supérbia, et accépit altáre áureum, et candelábrum lúminis, et univérsa vasa ejus, et mensam propositiónis, et libatória, et phíalas, et mortariola áurea, et velum, et corónas, et ornaméntum áureum quod in fácie templi erat: et comminuit ómnia.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo.

℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum.

Et facta.

LECTIO III.

Et accépit argéntum, et au-

rum, et vasa concupiscibilia: et accépit thesáuros occúltos quos invénit: et sublátis ómnibus ábiit in terram suam. Et fecit cædem hóminum, et locútus est in supérbia magna. Et factus est planctus magnus in Israel, et in omni loco eórum: et ingemuérunt príncipes, et senióres: vírgines et júvenes infirmáti sunt, et speciósitas mulierum immutáta est. Omnis marítus sumpsit laméntum: et quæ sedébant in thoro maritáli, lugébant. Et commóta est terra super habitántes in ea, et univérsa domus Jacob índuit confusiónem.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens.

℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino.

Qui magna.

Glória Patri.

Qui magna.

Responsoria hujus secundæ Feriæ repetuntur in aliis secundis Feriis, usque ad Dominicam primam Novembris.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

In diébus illis surréxit Mathathías fílius Joánnis, filii Simeónis, sacérdos e Jóarib ab Jerúsalem, sédit in monte Mod habébat fílios quinque nem, qui cognomin Gaddis: et Simónem cognominabátur Tha Judam, qui vocabátu chabæus: et Eleázaru cognominabátur Abar Jónathan, qui cogn bátur Apphus. Hi vi mala, quæ fiébant in Juda et in Jerúsalem.

℟. Hic est fratrum tor, et pópuli Israel est qui multum orat p pulo, et univérsa san vitáte Jerúsalem.

℣. Vir iste in pópul mitíssimus appáruit. Hic est.

LECTIO II.

Et dixit Mathathías mihi, ut quid natus s dére contritiónem mei, et contritiónem c sanctæ, et sedére illic datur in mánibus in rum? Sancta in mar traneórum facta sunt plum ejus sicut hom bilis. Vasa glóriæ eju tíva abdúcta sunt: tr sunt senes ejus in et júvenes ejus cecidé gládio inimicórum. Qu non hæreditávit regnu et non obtínuit spólia

℟. Tu, Dómine, u sórum, qui nullam ha digéntiam: voluísti te

[redacted]

'uum fieri in nobis: * Consérva domum istam immaculátam in ætérnum, Dómine.

℣. Tu elegísti, Dómine, domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus oratiónis et obsecratiónis pópulo tuo.

Consérva domum.

LECTIO III.

Et scidit vestiménta sua Mathathías, et filii ejus: et operuérunt se cilíciis, et planxérunt valde. Et venérunt illuc qui missi erant a rege Antíocho, ut cógerent eos, qui confúgerant in civitátem Modin, immoláre, et accéndere thura, et a lege Dei descéndere. Et multi de pópulo Israel consentiéntes accessérunt ad eos: sed Mathathías, et filii ejus constánter stetérunt.

℟. Aperi óculos tuos, Dómine, et vide afflictiónem nostram: circumdedérunt nos gentes ad puniéndum nos: * Sed tu, Dómine, exténde bráchium tuum, et líbera ánimas nostras.

℣. Afflige opprimentes nos, et contuméliam faciéntes in supérbiam, et custódi partem tuam.

Sed tu, Dómine.

Glória Patri.

Sed tu, Dómine.

Responsoria hujus tertiæ Feriæ repetuntur in aliis tertiis Feriis, usque ad Dominicam primam Novembris.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

Et respóndit Mathathías, et dixit magna voce: Et si omnes gentes regi Antíocho obédiunt, ut discédat unusquísque a servitúte legis patrum suórum, et conséntiat mandátis ejus: ego et filii mei, et fratres mei, obediémus legi patrum nostrórum. Propítius sit nobis Deus: non est nobis útile relínquere legem, et justítias Dei: non audiémus verba regis Antíochi, nec sacrificábimus transgrediéntes legis nostræ mandáta, ut eámus áltera via.

℟. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo géntium dissipáta est.

℣. Erat enim exércitus magnus valde, et fortis: et appropiávit Judas, et exércitus ejus in prælio.

Et fortitúdo.

LECTIO II.

Et ut cessávit loqui verba hæc, accéssit quidam Judæus in ómnium óculis sacrificáre idólis super aram in civitáte Modin, secúndum jussum

regis: et vidit lathatías, et dóluit, et conti muérunt renes ejus, et ac énsus est furor ejus secúndum judícium legis, et insíliens trucidávit eum super aram: sed et virum, quem rex Antíochus miserat, qui cogébat immoláre, occidit in ipso témpore et aram destrúxit
est legem sicut fe
Zamri fílio Salóm

℟. Ornavérunt
pli corónis áureis
cavérunt altáre I
Et facta est lætitia magn
pópulo.

℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum.

Et facta.

LECTIO III.

Et exclamávit Mathathias voce magna in civitáte, dicens: Omnis, qui zelum habet legis státuens testaméntum éxeat post me. Et fugit ipse, et fílii ejus in montes, et reliquérunt quæcúmque habébant in civitáte. Tunc descendérunt multi quæréntes judícium et justítiam in desértum: et sedérunt ibi ipsi, et fílii eórum, et mulíeres eórum, et pécora eórum, quóniam inundavérunt super eos mala.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in *Israel*, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens.

℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino.

Qui magna.
Glória Patri.
Qui magna.

FERIA QUINTA.

libro primo Macha-
um.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

ppropinquavérunt dies
athíæ moriéndi, et dixit
suis. Nunc confortáta
es uperbia, et castigátio, et tempus eversiónis, et ira indignatiónis. Nunc ergo, o fílii, æmulatóres estóte legis, et date ánimas vestras pro testaménto patrum vestrórum, et mementóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatiónibus suis: et accipiétis glóriam magnam, et nomen ætérnum. Abraham nonne in tentatióne invéntus est fidélis, et reputátum est ei ad justítiam? Joseph in témpore angústiæ suæ custodívit mandátum, et factus est Dóminus Ægypti. Phinees pater noster, zelándo zelum Dei, accépit testaméntum sacerdótii ætérni.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris: *

[redacted]

Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis.

℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo.

Concédat.

LECTIO II.

Jesus, dum implévit verbum, factus est dux in Israel. Caleb, dum testificátur in Ecclésia, accépit hæreditátem. David in sua misericórdia consecútus est sedem regni in sæcula. Elías, dum zelat zelum legis, recéptus est in cœlum. Ananías, et Azarías, et Mísael credéntes, liberáti sunt de flamma. Dániel in sua simplicitáte liberátus est de ore leónum. Et ita cogitáte per generatiónem et generatiónem : quia omnes qui sperant in eum, non infirmántur. Et a verbis viri peccatóris ne timuéritis : quia glória ejus stercus et vermis est : hódie extóllitur, et cras non inveniétur : quia convérsus est in terram suam, et cogitátio ejus périit.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo, * Dóminus Deus noster.

℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem.

Dóminus.

LECTIO III.

Vos ergo, filii, confortámini, et viríliter ágite in lege, quia in ipsa gloriósi éritis. Et ecce Simon frater vester, scio quod vir consílii est : ipsum audíte semper, et ipse erit vobis pater. Et Judas Machabæus fortis víribus a juventúte sua, sit vobis princeps milítiæ, et ipse aget bellum pópuli. Et adducétis ad vos omnes factóres legis : et vindicáte vindíctam pópuli vestri. Retribúite retributiónem géntibus, et inténdite in præcéptum legis. Et benedixit eos, et appósitus est ad patres suos.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant quia non est álius qui púgnet pro nobis, nisi tu, Deus noster.

℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine.

Ut cognóscant.

Glória Patri.

Ut cognóscant.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 2 et 3.]

Defunctus est Mathathias

[redacted]

anno centésimo et quadragésimo sexto : et sepúltus est a filiis suis in sepúlcris patrum suórum in Modin, et planxérunt eum omnis Israel planctu magno. Et surréxit Judas, qui vocabátur Machabæus : filius ejus pro eo : et adjuvábant eum omnes fratres ejus, et univérsi qui se conjúnxerant patri ejus, et prœliabántur prœlium Israel cum lætítia. Et dilatávit glóriam pópulo suo. Et persecútus est iníquos, perscrutans eos : et qui conturbábant pópulum suum, eos succéndit flammis, et repúlsi sunt inimíci ejus præ timóre ejus, et omnes operárii iniquitátis conturbáti sunt : et dirécta est salus in manu ejus.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster.

℟. Mementóte mirabilium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercítui ejus in mari Rubro.

Et nunc clamémus.

LECTIO II

Et exacerbábat reges multos, et lætificábat Jacob in opéribus suis, et in sæculum memória ejus in benedictióne. Et perambulávit civitátes Juda : et pérdidit ímpios ex eis, et avértit iram ab Israel. Et nominátus est usque ad novíssimum terræ, et congregávit pereúntes. Et congregávit Apollónius gentes : et a Samaría virtútem multam et magnam, ad bellándum contra Israel. Et cognóvit Judas, et éxiit óbviam illi : et percússit, et occídit illum : et cecidérunt vulneráti multi, et réliqui fugérunt. Et accépit spólia eórum : et gládium Apollónii ábstulit Judas : et erat pugnans in eo ómnibus diébus.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dimicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus.

℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos.

Dómine.

LECTIO III.

Et cécidit timor Judæ, ac fratrum ejus, et formído super omnes gentes in circúitu eórum. Et pervénit ad regem nomen ejus : et de prœliis Judæ narrábant omnes gentes. Ut audívit autem rex Antiochus sermónes istos, irátus est ánimo : et misit, et congregávit exércitum univérsi regni sui, castra fórtia valde : et apéruit ærárium suum, et de

...dia exercítui in an-
... mandávit illis ut
...aráti ad ómnia.
...a est poténtia, tuum
... Dómine: tu es su-
...es gentes: * Da pa-
...Dómine, in diébus
...

...átor ómnium Deus,
... et fortis, justus et
...rs.
...cem.
... Patri.
...cem.

SABBATO.

...bro primo Macha-
...

LECTIO I.

[Cap. 3.]

...it Judas, et fratres
...ia multiplicáta sunt
...exércitus applicábant
...eórum: et cognové-
...ba regis, quæ man-
...ópulo fácere in in-
...et consummatiónem:
...runt unusquisque ad
...am suum: Erigámus
...nem pópuli nostri,
...némus pro pópulo
... et sanctis nostris.
...egátus est convéntus
...t paráti in prælium:
...rent, et péterent mi-
...liam et miseratiónes.
...salem non habitabá-
... erat sicut desértum:
...at qui ingrederétur
...erétur de natis ejus:
...tum conculcabátur: et fílii alienigenárum erant in arce: ibi erat habitátio géntium: et abláta est volúptas a Jacob, et defécit ibi tíbia et cíthara.

℟. Refúlsit sol in clypeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo géntium dissipáta est.

℣. Erat enim exércitus magnus valde, et fortis, et appropiávit Judas, et exércitus ejus in prælio.

Et fortitúdo.

LECTIO II.

Et congregáti sunt, et venérunt in Maspha contra Jerúsalem; quia locus oratiónis erat in Maspha ante in Israel. Et jejunavérunt illa die, et induérunt se cilíciis, et cínerem imposuérunt cápiti suo: et discidérunt vestiménta sua: et expandérunt libros legis, de quibus scrutabántur gentes similitúdinem simulacrórum suórum: et attulérunt ornaménta sacerdotália, et primítias, et décimas: et suscitavérunt Nazaræos, qui impléverant dies: et clamavérunt voce magna in cœlum dicéntes: Quid faciémus istis, et quo eos ducémus? et sancta tua conculcáta sunt, et contamináta sunt, et sacerdótes tui facti sunt in luctum, et in humilitátem. Et ecce natiónes convenérunt advérsum nos *ut nos* dispérdant: tu scis

quæ cógitant in nos. Quómodo poterimus subsístere ante fáciem eórum, nisi tu, Deus, ádjuves nos?

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo.

℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum.

Et facta.

LECTIO III.

Et tubis exclamavérunt voce magna. Et post hæc constítuit Judas duces pópuli, tribúnos, et centuriónes, et pentacontárchos, et decuriónes. Et dixit his, qui ædificábant domos, et sponsábant uxóres, et plantábant víneas, et formidolósis, ut redírent unusquisque in domum suam secúndum legem. Et movérunt castra, et collocavérunt ad Austrum Emmaum. Et ait Judas: Accingímini, et estóte fílii poténtes, et estóte paráti in mane, ut pugnétis advérsus natiónes has, quæ convenérunt advérsus nos dispérdere nos, et sancta nostra: quóniam mélius est nos mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ, et sanctórum. Sicut autem fúerit volúntas in cœlo, sic fiat.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens.

℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino.

Qui magna.

Glória Patri.

Qui magna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Refúlsit sol * in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis: et fortitúdo Géntium dissipáta est.

DOMINICA II OCTOBRIS.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro primo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Dixit autem Judas, et fratres ejus: Ecce contríti sunt inimíci nostri: ascendámus nunc mundáre sancta, et renováre. Et congregátus est omnis exércitus, et ascendérunt in montem Sion. Et vidéruntSanctificatiónem desértam, et altáre profanátum, et portas exústas, et in átriis virgúlta nata sicut in saltu, vel in móntibus, et pastophória dirúta. Et scidérunt vestiménta sua, et planxérunt planctu magno, et imposuérunt cínerem super caput suum. Et cecidérunt in fáciem super terram, et exclamavérunt tubis signó-

clamavérunt in cœ-

aperiat Dóminus
um in lege sua, et
ptis suis, et fáciat
diébus vestris: *
vobis salútem, et
os a malis.
udiat Dóminus ora-
stras, et reconcilié-
s, nec vos déserat
re malo.
dat.

LECTIO II.

rdinávit Judas viros
árent advérsus eos
nt in arce, donec
rent sancta. Et elé-
rdótes sine mácu-
ntátem habéntes in
i: et mundavérunt
et tulérunt lápides
natiónis in locum
lum. Et cogitávit de
olocaustórum, quod
tum erat, quid de
ret. Et incidit illis
m bonum ut destrúe-
d: ne forte illis esset
óbrium, quia conta-
unt illud Gentes, et
sunt illud. Et repo-
lápides in monte do-
loco apto, quoad-
eniret Prophéta, et
déret de eis.
áudiat Dóminus ora-
estras, et reconcilié-
is, nec vos déserat in
e malo, * Dóminus
oster.
t vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem.

Dóminus.

LECTIO III.

Et accéperunt lápides íntegros secúndum legem, et ædificavérunt altáre novum secúndum illud quod fuit prius: et ædificavérunt sancta, et quæ intra domum erant intrínsecus: et ædem et átria sanctificavérunt. Et fecérunt vasa sancta nova, et intulérunt candelábrum, et altáre incensórum, et mensam in templum. Et incénsum posuérunt super altáre, et accendérunt lucérnas, quæ super candelábrum erant, et lucébant in templo. Et posuérunt super mensam panes, et appendérunt vela, et consummavérunt ómnia ópera quæ fécerant.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua: Cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos, * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster.

℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine.

Ut cognóscant.

Glória Patri.

Ut cognóscant.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro sancti Augustini *Epíscopi* de Civitáte Dei.

[redacted]

LECTIO IV.

[Lib. 18, c. 45.]

Posteaquam gens Judæa cœpit non habére prophétas, procul dúbio detérior facta est: eo scilicet témpore, quo se sperábat, instauráto templo, post captivitátem, quæ fuit in Babylónia, futúram esse melićrem. Sic quippe intelligébat pópulus ille carnális, quod prænuntiátum est per Aggæum prophétam, dicéntem: Magna erit glória domus istíus novíssimæ plus quam primæ. Quod de novo Testaménto dictum esse paulo supérius demonstrávit, ubi ait apérte Christum promíttens: Et movébo omnes gentes, et véniet desiderátus cunctis géntibus.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cœlum, et miserébitur nostri Deus noster.

℟. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercítui ejus in mari Rubro. ℣. Et nunc clamémus.

LECTIO V.

Talibus enim eléctis géntium, domus Dei ædificátur per testaméntum novum lapídibus vivis, longe gloriósior, quam templum illud fuit, quod a rege Salomóne constrúctum est, et post captivitátem instaurátum. Propter hoc ergo nec prophétas ex illo témpore hábuit illa gens, sed multis cládibus afflicta est ab alienígenis régibus, ipsísque Románis, ne hanc Aggæi prophetíam in illa instauratióne templi opinarétur implétam. Non multo enim post adveniénte Alexándro, subjugáta est: quando etsi nulla facta est vastátio, quóniam non sunt ausi ei resístere, et ídeo placátum facíllime súbditi recepérunt, non erat tamen glória tanta domus illíus, quanta fuit in suórum regum líbera potestáte.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus.

℣. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo poterímus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

LECTIO VI.

Deinde Ptolemæus, Lagi fílius, post Alexándri mortem captívos inde in Ægyptum tránstulit: quos ejus succéssor Ptolemæus Philadélphus benevolentíssime inde dimísit: per quem factum est ut Septuagínta intérpretum Scriptúras haberémus. Deinde contríti sunt bellis, quæ in Machabæórum libris explicántur. Post hæc capti a rege Alexandríæ Ptolemæo,

ppellátus Epíphanes,
Antiocho rege Syriæ
t gravissimis malis
colénda compúlsi:
ique ipsum replétum
s superstitiónibus
, quod tamen dux
trenuissimus Judas,
n Machabæus dictus
iochi dúcibus pulsis,
i idololátriæ conta-
ie mundávit.
a est poténtia, tuum
Dómine: tu es super
gentes: * Da pacem,
, in diébus nostris.
eátor ómnium Deus,
s et fortis, justus et
rs.
cem.
a Patri.
cem.
. Refúlsit sol in cly-
reos, et resplendué-
ntes ab eis: * Et for-
éntium dissipáta est.
Erat enim exércitus
valde, et fortis: et
ávit Judas, et exérci-
in prælio.
rtitúdo.
j. Duo Séraphim cla-
alter ad álterum:
s, sanctus, sanctus,
s Deus Sábaoth:
est omnis terra gló-

es sunt qui testimó-
int in cœlo, Pater,
, et Spíritus Sanctus:
s unum sunt.

Sanctus.
Glória Patri.
Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæórum.

LECTIO I.
[Cap. 4.]

Ante matutínum surrexérunt quinta et vigésima die mensis noni (hic est mensis Casleu) centésimi quadragésimi octávi anni: et obtulérunt sacrifícium secúndum legem super altáre holocaustórum novum, quod fecérunt. Secúndum tempus et secúndum diem, in qua contaminavérunt illud gentes, in ipsa renovátum est in cánticis, et cítharis, et cínyris, et cymbalis. Et cécidit omnis pópulus in fáciem, et adoravérunt, et benedixérunt in cœlum eum, qui prosperávit eis.

℟. Dixit Judas Simóni fratri suo: Elige tibi viros, et vade, líbera fratres tuos in Galilæam: ego autem, et Jónathas frater tuus, íbimus in Galaadítim: * Sicut fúerit volúntas in cœlo, sic fiat.

℣. Accingímini, filii poténtes, et estóte paráti: quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ, et sanctórum.

Sicut fúerit.

LECTIO II.

Ut fecérunt dedicatiónem altáris diébus octo, et obtulérunt holocáusta cum lætítia, et sacrificium salutáris, et laudis. Et ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et scútulis : et dedicavérunt portas, et pastophória, et imposuérunt eis jánuas. Et facta est lætitia in pópulo magna valde, et avérsum est oppróbrium Géntium. Et státuit Judas, et fratres ejus, et univérsa Ecclésia Israel, ut agátur dies dedicatiónis altáris in tempóribus suis ab anno in annum per dies octo, a quinta et vigésima die mensis Casleu, cum lætítia et gáudio.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo.

℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum.

Et facta.

LECTIO III.

Et ædificavérunt in témpore illo montem Sion, et per circúitum muros altos, et turres firmas, nequándo venirent Gentes, et conculcárent eum sicut ántea fecérunt. Et collocávit illic exércitum, ut servárent eum, et munivit eum ad custodiéndam Bethsúram, ut habéret pópulus munitiónem contra fáciem Idumææ.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum : * Qui magna fecit in Israel, dedit illis Dóminus omnipotens.

℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino.

Qui magna.
Glória Patri.
Qui magna.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 5.]

Et factum est, ut audiérunt Gentes in circúitu, quia ædificátum est altáre, et sanctuárium sicut prius, irátæ sunt valde : et cogitábant tóllere genus Jacob, qui erant inter eos : et cœpérunt occídere de pópulo, et pérsequi. Et debellábat Judas filios Esau in Idumæa, et eos qui erant in Acrabatháne, quia circumsedébant Israelítas, et percussit eos plaga magna. Et recordátus est malitiam filiórum Bean, qui erant pópulo in láqueum, et in scándalum, insidiántes ei in via. Et conclúsi sunt ab eo in túrribus, et applicuit ad eos, et anathematizávit eos, et incéndit turres

gni, cum ómnibus
is erant.
c est fratrum amá-
pópuli Israel: * Hic
multum orat pro pó-
univérsa sancta ci-
erúsalem.
r iste in pópulo suo
us appáruit.
st.

LECTIO II.

nsívit ad filios Am-
invénit manum for-
pópulum copiósum,
ótheum ducem ipsó-
t commísit cum eis
nulta, et contríti sunt
péctu eórum, et per-
eos: et cepit Gazer
n, et filias ejus, et
s est in Judæam. Et
gátæ sunt Gentes quæ
Gálaad, advérsus
s qui erant in finibus
ut tóllerent eos, et
t in Dátheman mu-
m.
u, Dómine, univer-
qui nullam habes in-
m: voluísti templum
eri in nobis: * Con-
omum istam imma-
in ætérnum, Dó-

u elegísti, Dómine,
istam ad invocándum
tuum in ea, ut esset
oratiónis et obsecra-
pópulo tuo.
érva.

LECTIO III.

sérunt litteras ad Judam, et fratres ejus, dicéntes: Congregátæ sunt advérsus nos Gentes, per circúitum, ut nos áuferant, et parant veníre, et occupáre munitiónem, in quam confúgimus: et Timótheus est dux exércitus eórum. Nunc ergo veni, et éripe nos de mánibus eórum, quia cécidit multitúdo de nobis. Et omnes fratres nostri, qui erant in locis Tubin, interfécti sunt: et captívas duxérunt uxóres eórum, et natos, et spólia, et peremérunt illic fere mille viros.

℟. Aperi óculos tuos, Dómine, et vide afflictiónem nostram: circumdedérunt nos Gentes ad puniéndum nos: * Sed tu, Dómine, exténde bráchium tuum, et líbera ánimas nostras.

℣. Afflíge oppriméntes nos, et contuméliam faciéntes in supérbiam: et custódi partem tuam.

Sed tu, Dómine.
Glória Patri.
Sed tu, Dómine.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 5.]

In diébus, quibus erat Judas et Jónathas in terra Gálaad, et Simon frater ejus in Galilæa contra fáciem Pto-

lemáidis, audívit Joséphus Zacharíæ fílius, et Azarías princeps virtútis, res bene gestas, et prælia, quæ facta sunt, et dixit: Faciámus et ipsi nobis nomen, et eámus pugnáre advérsus Gentes, quæ in circúitu nostro sunt. Et præcépit his, qui erant in exercítu suo, et abiérunt Jámniam.

℟. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo géntium dissipáta est.

℣. Erat enim exércitus magnus valde, et fortis, et appropiávit Judas, et exércitus ejus in prælio.

Et fortitúdo.

LECTIO II.

Et exívit Górgias de civitáte, et viri ejus óbviam illis in pugnam. Et fugáti sunt Joséphus et Azarías usque in fines Judææ, et cecidérunt illo die de pópulo Israel ad duo míllia viri, et facta est fuga magna in pópulo, quia non audiérunt Judam, et fratres ejus, existimántes fórtiter se factúros. Ipsi autem non erant de sémine virórum illórum per quos salus facta est in Israel.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino, * Et facta est lætítia magna in pópulo.

℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant minum.

Et facta est.

LECTIO III.

Et viri Juda magnificát valde in conspéctu omn rael, et géntium ómn ubi audiebátur nomen rum. Et convenérunt a fausta acclamántes. Et Judas, et fratres ejus, pugnábant fílios Esau i ra quæ ad Austrum es percússit Chebron et ejus, et muros ejus, et t succéndit igni in circúit movit castra ut iret in te alienigenárum, et peran lábat Samaríam. In die cecidérunt sacerdótes in lo, dum volunt fórtite cere, dum sine con éxeunt in prælium.

℟. In hymnis et confe nibus benedicébant D num: * Qui magna fecit i rael, et victóriam dedit Dóminus omnípotens.

℣. Ornavérunt fáciem pli corónis áureis, et cavérunt altáre Dómino

Qui magna.
Glória Patri.
Qui magna.

FERIA QUINTA.

De libro primo Ma bæórum.

LECTIO I.

[Cap. 6.]

Et rex Antíochus peran

superióres regiónes, divit esse civitátem Ely- em in Pérside nobilíssi- , et copiósam in argénto uro, templúmque in ea ples valde, et illic velá- áurea, et lorícæ, et , quæ relíquit Alexán- Philíppi rex Macédo, qui ávit primus in Græcia. enit, et quærébat cápere tátem, et deprædári eam: on pótuit, quóniam in- uit sermo his, qui erant civitáte, et insurrexérunt prælium, et fugit inde, et it cum tristítia magna, et vérsus est in Babylóniam. venit qui nuntiáret ei in rside, quia fugáta sunt stra, quæ erant in terra Ju- , et quia ábiit Lysias cum tùte forti in primis, et fu- tus est a fácie Judæórum.

℟. Adapériat Dóminus cor strum in lege sua, et in ecéptis suis, et fáciat pa- n in diébus vestris: * Con- dat vobis salútem, et rédi- t vos a malis.

℣. Exáudiat Dóminus ora- nes vestras, et reconcilié- r vobis, nec vos déserat in mpore malo.

Concédat.

LECTIO II.

r invaluérunt armis, et ví- bus, et spóliis multis, quæ pérunt de castris quæ ex- dérunt: et quia diruérunt ominatiónem, quam ædifi- verat super altáre, quod erat in Jerúsalem, et sanctificatiónem, sicut prius, circumdedérunt muris excélsis, sed et Bethsúram civitátem suam. Et factum est, ut audívit rex sermónes istos, expávit, et commótus est valde: et décidit in lectum, et íncidit in languórem præ tristítia, quia non factum est ei sicut cogitábat. Et erat illic per dies multos, quia renováta est in eo tristítia magna, et arbitrátus est se mori.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo, * Dóminus Deus noster.

℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem.

Dóminus.

LECTIO III.

Et vocávit omnes amicos suos, et dixit illis: Recéssit somnus ab óculis meis, et cóncidi, et córrui corde præ sollicitúdine, et dixi in corde meo: In quantam tribulatiónem devéni, et in quos fluctus tristítiæ, in qua nunc sum, qui jucúndus eram, et diléctus in potestáte mea! Nunc vero reminíscor malórum quæ feci in Jerúsalem, unde et ábstuli ómnia spólia áurea et argéntea, quæ erant in ea, et misi auférre habitántes Judæam sine causa. Cognóvi ergo, quia proptérea *invenérunt me* mala ista: et

ecce péreo tristitia magna in terra aliéna.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos: * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster.

℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine.

Ut cognóscant.

Glória Patri.

Ut cognóscant.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

Anno centésimo quinquagésimo primo éxiit Demétrius Seléuci filius ab urbe Roma, et ascéndit cum paucis viris in civitátem marítimam, et regnávit illic, et sedit Demétrius super sedem regni sui, et venérunt ad eum viri íniqui et ímpii ex Israel: et Alcimus dux eórum, qui volébat fieri sacérdos. Et accusavérunt pópulum apud regem, dicéntes: Pérdidit Judas, et fratres ejus, omnes amícos tuos, et nos dispérsit de terra nostra. Nunc ergo mitte virum, cui credis, ut eat, et vídeat extermínium *omne* quod fecit nobis, et

regiónibus regi
omnes amicos e
tóres eórum.

℟. Impetum
ne timuéritis :
tóte, quómod
sunt patres nost
clamémus in cc
serébitur nostri

℣. Mementót
ejus, quæ feci
et exercítui e
Rubro.

Et nunc.

LECTIO

Et elégit rex
Bácchidem, qu
tur trans flun
in regno, et
et misit eum, u
termínium quo
sed et Alcimum
títuit in sace
mandávit ei fác
in filios Israel.
runt, et venéru
citu magno in
et misérunt nú
cúti sunt ad J
fratres ejus,
cis in dolo. Et
runt sermónibu
dérunt enim q
cum exércitu

℟. Congregá
tes in multitú
micent contra
rámus quid
mus : * Dómi
te sunt óculi
reámus.

℣. Tu scis q

: quómodo potérimus
sistere ante fáciem illó-
n, nisi tu ádjuves nos?
Dómine.

LECTIO III.

convenérunt ad Alci-
um et Bácchidem congregá-
o Scribárum requírere quæ
sta sunt: et primi, Assidæi
qui erant in filiis Israel, et
exquirébant ab eis pacem.
Dixérunt enim: Homo sa-
cérdos de sémine Aaron ve-
nit, non decípiet nos. Et lo-
cútus est cum eis verba pa-
cífica: et jurávit illis, dicens:
Non inferémus vobis malum,
neque amícis vestris. Et cre-
didérunt ei. Et comprehén-
it ex eis sexaginta viros,
occídit eos in una die se-
cúndum verbum quod scrip-
tum est: Carnes sanctórum
órum et sánguinem ipsó-
m effudérunt in circúitu
rúsalem, et non erat qui
pelíret.

℟. Tua est poténtia, tuum
gnum, Dómine: tu es su-
r omnes gentes: * Da pa-
m, Dómine, in diébus
ostris.

℣. Creátor ómnium Deus,
rríbilis et fortis, justus et
iséricors.
Da pacem.
Glória Patri.
Da pacem.

SABBATO.

De libro primo Macha-
æórum.

LECTIO I.

[Cap. 8.]

Et audívit Judas nomen Romanórum, quia sunt poténtes víribus, et acquiéscunt ad ómnia quæ postulántur ab eis: et quicúmque accessérunt ad eos, statuérunt cum eis amicítias, et quia sunt poténtes víribus. Et audiérunt prælia eórum, et virtútes bonas, quas fecérunt in Galátia, quia obtinuérunt eos, et duxérunt sub tribútum, et quanta fecérunt in regióne Hispániæ, et quod in potestátem redegérunt metálla argénti et auri, quæ illic sunt, et possedérunt omnem locum consílio suo, et patiéntia: lócaque quæ longe erant valde ab eis, et reges, qui supervénerant eis ab extrémis terræ, contrivérunt, et percussérunt eos plaga magna: céteri autem dant eis tribútum ómnibus annis.

℟. Refúlsit sol in clypeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo géntium dissipáta est.

℟. Erat enim exércitus magnus valde, et fortis: et appropiávit Judas, et exércitus ejus in prælio.

Et fortitúdo.

LECTIO II.

Et elégit Judas Eupólemum filium Joánnis, filii Jacob et Jásonem filium Eleázari, *et misit eos* Romam cons-

titúere cum illis amicítiam et societátem: et ut auférrent ab eis jugum Græcórum, quia vidérunt quod in servitútem prémerent regnum Israel. Et abiérunt Romam viam multam valde, et introiérunt cúriam, et dixérunt: Judas Machabæus, et fratres ejus, et pópulus Judæórum misérunt nos ad vos statúere vobíscum societátem et pacem, et conscríbere nos sócios et amicos vestros. Et plácuit sermo in conspéctu eórum. Et hoc rescríptum est, quod rescripsérunt in tábulis æreis, et misérunt in Jerúsalem, ut esset apud eos ibi memoriále pacis et societátis.

℞. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætitia magna in pópulo.

℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum.

Et facta.

LECTIO III.

Bene sit Románis, et genti Judæórum, in mari et in terra in ætérnum: gladiúsque et hostis procul sit ab eis. Quod si institerit bellum Románis prius, aut ómnibus sóciis eórum in omni dominatióne eórum: auxilium feret gens Judæórum, prout *tempus* dictáverit corde ple-

no: et præliántibu
bunt neque submi
tríticum, arma, p
naves, sicut plácu
nis: et custódient
eórum, nihil ab eis
tes. Similiter auten
ti Judæórum prius
bellum, adjuvábun
ex ánimo, prout
permiserit.

℞. In hymnis et
nibus benedicéba
num: * Qui magn
Israel, et victóri
illis Dóminus omn

℣. Ornavérunt fá
pli corónis áureis,
cavérunt altáre D

Qui magna.

Glória Patri.

Qui magna.

Ad Magnificat, *A*

Lugébat autem
rael planctu mag
cébat: Quómod
potens in prælio,
faciébas pópulum

DOMINICA

OCTOBRI

IN PRIMO NOC

De libro prim
bæórum.

LECTIO

[Cap. 9.]

Interea, ut audi
trius, quia cécidi
et exércitus ejus
appósuit Bácchid
mum rursum mitt

, et dextrum cornu
llis. Et abiérunt viam,
ucit in Gálgala, et cas-
suérunt in Másaloth,
est in Arbéllis: et oc-
érunt eam, et peremé-
ánimas hóminum mul-
In mense primo anni
tésimi et quinquagésimi
úndi, applicuérunt exér-
um ad Jerúsalem: et sur-
erunt, et abiérunt in Bé-
am viginti míllia virórum,
duo míllia équitum. Et
das posúerat castra in
Láisa, et tria míllia viri eléc-
cum eo: et vidérunt mul-
túdinem exércitus quia multi
ent et timuérunt valde: et
multi subtraxérunt se de cas-
tris, et non remansérunt
eis nisi octingénti viri.

℟. Adapériat Dóminus cor
estrum in lege sua, et in
ræcéptis suis, et fáciat pa-
em in diébus vestris: * Con-
dat vobis salútem, et ré-
imat vos a malis.

℣. Exáudiat Dóminus ora-
ónes vestras, et reconci-
étur vobis, nec vos déserat
témpore malo.

Concédat.

LECTIO II.

Et vidit Judas quod deflúxit
exércitus suus, et bellum
perurgébat eum, et confrác-
tus est corde, quia non ha-
bébat tempus congregándi
eos, et dissolútus est. Et dixit
his qui resídui erant: Sur-
gámus, et eámus ad advérsários nostros, si potérimus
pugnáre advérsus eos. Et
avertébant eum, dicéntes:
Non potérimus, sed liberé-
mus ánimas nostras modo,
et revertámur ad fratres nos-
tros, et tunc pugnábimus
advérsus eos: nos autem
pauci sumus. Et ait Judas:
Absit istam rem fácere ut
fugiámus ab eis: et si appro-
piávit tempus nostrum, mo-
riámur in virtúte propter
fratres nostros, et non in-
ferámus crimen glóriæ nos-
træ. Et movit exércitus de
castris, et stetérunt illis ób-
viam: et divísi sunt équites
in duas partes, et fundibu-
lárii et sagittárii præíbant
exércitum et primi certámi-
nis omnes poténtes.

℟. Exáudiat Dóminus ora-
tiónes vestras, et reconci-
liétur vobis, nec vos déserat
in témpore malo: * Dóminus
Deus noster.

℣. Det vobis cor ómnibus,
ut colátis eum, et faciátis
ejus voluntátem.

Dóminus.

LECTIO III.

Bacchides autem erat in
déxtero cornu, et proximá-
vit légio ex duábus párti-
bus, et clamábant tubis:
exclamavérunt autem et hi,
qui erant ex parte Judæ,
étiam ipsi, et commóta est
terra a voce exercítuum,
et commissum est prælium
a mane usque ad vésperam.

Et vidit Judas, quod firmior est pars exércitus Bácchidis in dextris, et convenérunt cum ipso omnes constántes corde: et contríta est déxtera pars ab eis, et persecútus est eos usque ad montem Azóti. Et qui in sinístro cornu erant, vidérunt quod contrítum est dextrum cornu, et secúti sunt post Judam, et eos qui cum ipso erant, a tergo: et ingravátum est prælium, et cecidérunt vulneráti multi ex his, et ex illis. Et Judas cécidit, et céteri fúgerant. Et Jónathas et Simon tulérunt Judam fratrem suum, et sepeliérunt eum in sepúlcro patrum suórum in civitáte Modin. Et flevérunt eum omnis pópulus Israel planctu magno.

℟. Congrégati sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos: * Ut cognóscant quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster.

℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine.

Ut cognóscant.

Glória Patri.

Ut cognóscant.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Episcopi.

LECTIO IV.

[Lib. 1, cap. 41.]

Quia fortitúdo non sol
cúndis rebus, sed étia
vérsis probátur, spec
Judæ Machabæi exiti
enim post victum N
rem, regis Demétrii d
secúrior advérsus
míllia exércitus regis,
octingéntis viris bellun
sus, voléntibus his c
ne multitúdine opprir
tur, gloriósam magis
tem, quam turpem
suásit. Ne crimen, i
nostræ relinquámus g
ita commísso prælio,
primo ortu diéi in vés
dimicarétur, dextrum
in quo validíssimam n
advértit hóstium, aggr
fácile avértit. Sed du
giéntes séquitur, a
vúlneri locum præbui
que gloriosiórem triu
mortem invénit.

℟. Impetum inimi
ne timuéritis: mémor
tóte quómodo salvi
sunt patres nostri: * E
clamémus in cœlum, e
rébitur nostri Deus r

℣. Mementóte mira
ejus, quæ fecit Pha
et exercitui ejus in ma
bro.

Et nunc.

LECTIO V.

Quid Jónatham fratre
attéxam, qui cum par
nu advérsus exércitus

ıns, desértus a suis, et luóbus tantum relictus, ívit bellum, avértit hosfugitántes suos ad soem revocávit triúmphi? s fortitúdinem béllicam non mediocris honésti córi forma est, quod em servitúti præferat, rpitúdini. Quid autem ártyrum dicam passió-? et ne lóngius evagé- non minórem de su- rege Antíocho Machaıúeri revexérunt triúm-, quam paréntes pró- síquidem illi armáti, ne armis vicérunt.

Congregátæ sunt Genmultitúdine, ut dimicontra nos, et ignoráquid ágere debeámus: inus Deus, ad te sunt nostri, ne pereámus. Tu scis quæ cógitant s: quómodo potérimus stere ante fáciem illó-, nisi tu ádjuves nos? ómine.

LECTIO VI.

ɪɪᴛ invicta septem puen cohors, régiis cincgiónibus: defecérunt lícia, cessérunt tortónon defecérunt mártyAlius córium cápitis exúspéciem mutáverat, vira áuxerat. Alius linguam s amputándam prómeespóndit: Non solos Dós audit loquéntes, qui ébat Móysen tacéntem. Plus audit tácitas cogitatiónes suórum, quam voces ómnium. Linguæ flagéllum times, flagéllum sánguinis non times! Habet et sanguis vocem suam, qua clamat ad Deum, sicut clamávit in Abel.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine, tu es super omnes gentes: * Da pacem, Dómine, in diébus nostris.

℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors.

Da pacem.

Glória Patri.

Da pacem.

℟. vij. Refúlsit sol in clypeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium dissipáta est.

℣. Erat enim exércitus magnus valde, et fortis, et appropiávit Judas, et exércitus ejus in prælio.

Et fortitúdo.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus, et hi tres unum sunt.

Sanctus.

Glória Patri.

Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Machabæórum.

LECTIO I.
[Cap. 9.]

Et congregáti sunt omnes amíci Judæ, et dixérunt Jónathæ: Ex quo frater tuus Judas defúnctus est, vir símilis ei non est, qui éxeat contra inimícos nostros, Bácchidem, et eos qui inimíci sunt gentis nostræ. Nunc ítaque te hódie elégimus esse pro eo nobis in príncipem et ducem ad bellándum bellum nostrum. Et suscépit Jónathas témpore illo principátum, et surréxit loco Judæ fratris sui. Et cognóvit Bácchides, et quærébat eum occídere.

℟. Dixit Judas Simóni fratri suo: Elige tibi viros, et vade, líbera fratres tuos, in Galilæam: ego autem, et Jónathas frater tuus íbimus in Galaadítim; * Sicut fúerit volúntas in cœlo, sic fiat.

℣. Accingímini, filii poténtes, et estóte paráti: quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ, et sanctórum.

Sicut fúerit.

LECTIO II.

Et cognóvit Jónathas, et Simon frater ejus, et omnes qui cum eo erant: et fugérunt in desértum Thécuæ, et consedérunt ad aquam lacus Asphar. Et cognóvit Bácchides, et die sabbatórum venit ipse, et omnis exércitus ejus trans Jordánem. Et Jónathas misit fratrem suum ducem pópuli, et rogávit Nabuthæos amícos suos, ut commodárent illis apparátum suum, qui erat copiósus. Et exiérunt filii Jambri ex Mádaba, et comprehendérunt Joánnem, et ómnia quæ habébat, et abiérunt habéntes ea.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo.

℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum.

Et facta.

LECTIO III.

Post hæc verba, renuntiátum est Jónathæ, et Simóni fratri ejus, quia filii Jambri fáciunt núptias magnas, et ducunt sponsam ex Mádaba filiam uníus de magnis princípibus Chánaan cum ambitióne magna. Et recordáti sunt sánguinis Joánnis fratris sui: et ascendérunt et abscondérunt se sub teguménto montis. Et elevavérunt óculos suos, et vidérunt; et ecce tumúltus, et apparátus multus, et sponsus procéssit et amíci ejus, et fratres ejus óbviam illis cum

[redacted]

tympanis, et músicis, et armis multis. Et surrexérunt ad eos ex insídiis, et occidérunt eos, et ceciderunt vulneráti multi, et resídui fugérunt in montes, et accepérunt ómnia spólia eórum.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens.

℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino.

Qui magna.

Glória Patri.

Qui magna.

FERIA TERTIA.

De libro primo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 12.]

Et vidit Jónathas quia tempus eum juvat, et elégit viros, et misit eos Romam statúere, et renováre cum eis amicítiam: et ad Spartiátas, et ad ália loca misit epístolas secúndum eámdem formam: et abiérunt Romam, et intravérunt cúriam, et dixérunt: Jónathas summus sacérdos, et gens Judæórum misérunt nos, ut renovarémus amicítiam et societátem secúndum prístinum. Et dedérunt illis epístolas ad ipsos per loca, ut dedúcerent eos in terram Juda cum pace.

℟. Hic est fratrum amátor, et pópuli Israel: * Hic est qui multum orat pro pópulo, et univérsa sancta civitáte Jerúsalem.

℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit.

Hic est.

LECTIO II.

Et hoc est exémplum epistolárum, quas scripsit Jónathas Spartiátis: Jónathas summus sacérdos, et senióres gentis, et sacerdótes, et réliquus pópulus Judæórum, Spartiátis frátribus salútem. Jam pridem missæ erant epistolæ ad Oníam, summum sacerdótem ab Ario, qui regnábat apud eos, quóniam estis fratres nostri, sicut rescríptum cóntinet, quod subjéctum est. Et suscépit Onías virum, qui missus fúerat, cum honóre: et accépit epístolas, in quibus significabátur de societáte et amicítia.

℟. Tu, Dómine, universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluísti templum tuum fieri in nobis: * Consérva domum istam immaculátam in ætérnum, Dómine.

℣. Tu elegísti, Dómine, domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus oratiónis et obsecratiónis pópulo tuo.

Consérva domum.

LECTIO III.

Nos, cum nullo horum indigerémus, habéntes solá-

tio sanctos libros, qui sunt in mánibus nostris : malúimus míttere ad vos renováre fraternitátem et amicítiam, ne forte aliéni efficiámur a vobis : multa enim témpora transiérunt, ex quo misístis ad nos. Nos ergo in omni témpore sine intermissióne in diébus solémnibus, et céteris, quibus opórtet, mémores sumus vestri in sacrifíciis quæ offérimus, et in observatiónibus, sicut fas est, et decet meminísse fratrum.

℟. Aperi óculos tuos, Dómine, et vide afflictiónem nostram : circumdedérunt nos gentes ad puniéndum nos : * Sed tu, Dómine, exténde bráchium tuum, et líbera ánimas nostras.

℣. Afflíge oppriméntes nos, et contumeliam faciéntes in supérbiam : et custódi partem tuam.

Sed tu, Dómine.
Glória Patri.
Sed tu, Dómine.

FERIA QUARTA.

De libro primo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 12.]

Et cum cogitásset Tryphon regnáre Asiæ, et assúmere diadéma, et exténdere manum in Antíochum regem : timens ne forte non permítteret eum Jónathas, sed pugnáret advérsus eum, quærébat comprehéndere eum, et occídere. Et exúrgens ábiit in Bethsan. Et exívit Jónathas óbviam illi cum quadragínta míllibus virórum electórum in prælium, et venit Bethsan. Et vidit Tryphon quia venit Jónathas cum exércitu multo ut exténderet in eum manus, tímuit. Et excépit eum cum honóre, et commendávit eum ómnibus amícis suis, et dedit ei múnera : et præcépit exercítibus suis ut obedírent ei, sicut sibi.

℟. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est.

℣. Erat enim exércitus magnus valde, et fortis, et appropiávit Judas, et exércitus ejus in prælio.

Et fortitúdo.

LECTIO II.

Et dixit Jónathæ : Ut quid vexásti univérsum pópulum, cum bellum nobis non sit? Et nunc remítte eos in domos suas : élige autem tibi viros paucos qui tecum sint, et veni mecum Ptolemáidam, et tradam eam tibi, et réliqua præsídia, et exércitum, et univérsos præpósitos negótii, et convérsus abíbo : proptérea enim veni. Et crédidit ei, et fecit sicut dixit : et dimísit exércitum, et abié-

in terram Juda. Reti-
autem secum tria millia
um : ex quibus remisit
lilæam duo millia, mille
n venérunt cum eo.
Ornavérunt fáciem tem-
orónis áureis, et dedi-
runt altáre Dómino : * Et
est lætitia magna in pó-

In hymnis et confes-
bus benedicébant Dó-
um.
facta.

LECTIO III.

autem intrávit Ptolemái-
Jónathas, clausérunt
as civitátis Ptoleménses,
mprehendérunt eum : et
es, qui cum eo intráve-
, gládio interfecérunt. Et
t Tryphon exércitum et
tes in Galilæam, et in
pum magnum, ut pérde-
omnes sócios Jónathæ.
li cum cognovíssent quia
prehénsus est Jónathas,
ériit, et omnes qui cum
rant, hortáti sunt semet-
s, et exiérunt paráti in
ium. Et vidéntes hi, qui
cúti fúerant, quia pro
na res est illis, revérsi
: illi autem venérunt
es cum pace in terram
. Et planxérunt Jóna-
, et eos qui cum ipso
ant, valde.

. In hymnis et confes-
ibus benedicébant Dó-
um : * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens.

℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino.

Qui magna.

Glória Patri.

Qui magna.

FERIA QUINTA.

De libro primo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 13.]

Et audívit Simon quod congregávit Tryphon exércitum copiósum ut veníret in terram Juda, et attéreret eam. Videns quia in tremóre pópulus est, et in timóre, ascéndit Jerúsalem, et congregávit pópulum, et adhórtans, dixit : Vos scitis quanta ego, et fratres mei, et domus patris mei, fécimus pro légibus et pro sanctis prælia, et angústias quales vídimus : horum grátia periérunt fratres mei omnes propter Israel, et relictus sum ego solus. Et nunc non mihi contingat párcere ánimæ meæ in omni témpore tribulatiónis ; non enim mélior sum frátribus meis. Vindicábo ítaque gentem meam et sancta, natos quoque nostros, et uxóres, quia congregátæ sunt univérsæ gentes contérere nos inimicítiæ grátia.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in

præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris;* Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis.

℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo.

Concédat.

LECTIO II.

Et accénsus est spíritus pópuli simul ut audívit sermónes istos, et respondérunt voce magna, dicéntes: Tu es dux noster loco Judæ et Jónathæ, fratris tui: pugna prælium nostrum: et ómnia, quæcúmque díxeris nobis, faciémus. Et cóngregans omnes viros bellatóres, accelerávit consummáre univérsos muros Jerúsalem, et munívit eam in gyro. Et misit Jónathan fílium Absalómi, et cum eo exércitum novum, in Joppen: et ejéctis his qui erant in ea, remánsit illic ipse. Et movit Tryphon a Ptolemáida cum exércitu multo, ut veníret in terram Juda, et Jónathas cum eo in custódia. Simon autem applícuit in Addus contra fáciem templi.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo, * Dóminus Deus noster.

℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

LECTIO III.

Et ut cognóvit Tryp
quia surréxit Simon
fratris sui Jónathæ, et
commissúrus esset cun
prælium, misit ad eum
tos, dicens: Pro argé
quod debébat frater tuu
nathas in ratióne regis, p
ter negótia quæ hábuit,
tinúimus eum. Et nunc
argénti talénta centum
duos fílios ejus óbside
non dimíssus fúgiat a n
et remittémus eum. Et
nóvit Simon quia cum
loquerétur secum: jussi
men dari argéntum et
ros: ne inimicítiam mag
súmeret ad pópulum Is
dicéntem: Quia non mi
argéntum et púeros, p
térea périit. Et misit pu
et centum talénta: et mei
est, et non dimísit Jónat

℟. Congregáti sunt in
nostri, et gloriántur in
túte sua: cóntere forti
nem illórum, Dómine, e
pérge illos, * Ut cognó
quia non est álius qui
net pro nobis, nisi tu,
noster.

℣. Dispérge illos in
túte tua, et déstrue eos,
téctor noster, Dómine.

Ut cognóscant.

Glória Patri.

Ut cognóscant.

FERIA SEXTA.

De libro primo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 14.]

Et audítum est Romæ, quia defúnctus esset Jónathas, et usque in Spartiátas: et contristáti sunt valde. Ut audiérunt autem quod Simon, frater ejus, factus esset summus sacérdos loco ejus, et ipse obtinéret omnem regiónem, et civitátes in ea, scripsérunt ad eum in tábulis æreis, ut renovárent amicítias, et societátem quam fécerant cum Juda et cum Jónatha frátribus ejus. Et lectæ sunt in conspéctu Ecclésiæ in Jerúsalem. Et hoc exémplum epistolárum, quas Spartiátæ misérunt.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cœlum et miserébitur nostri Deus noster.

℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercítui ejus in mari Rubro. Et nunc clamémus.

LECTIO II.

Spartianorum príncipes, et civitátes, Simóni Sacerdóti magno, et senióribus, et Sacerdótibus, et réliquo pópulo Judæórum frátribus, salútem. Legáti, qui missi sunt ad pópulum nostrum, nuntiavérunt nobis de vestra glória, et honóre, ac lætitia: et gavísi sumus in intróitu eórum. Et scrípsimus quæ ab eis erant dicta in concíliis pópuli, sic: Numénius Antíochi, et Antipater Jásonis fílius, legáti Judæórum, venérunt ad nos, renovántes nobíscum amicítiam prístinam. Et plácuit pópulo excípere viros glorióse, et pónere exémplum sermónum eórum in segregátis pópuli libris, ut sit ad memóriam pópulo Spartiatárum. Exémplum autem horum scrípsimus Simóni magno Sacerdóti.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus.

℣. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

LECTIO III.

Post hæc autem misit Simon Numénium Romam, habéntem clypeum áureum magnum, pondo mnarum mille, ad statuéndam cum eis societátem. Cum autem audísset pópulus Románus sermónes istos, dixérunt: Quam gratiárum actiónem reddémus Simóni, et fíliis ejus? Restítuit enim ipse fratres suos, et expugnávit inimícos Israel ab eis: et statué-

runt ei libertátem, et descripsérunt in tábulis æreis, et posuérunt in títulis in monte Sion.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine: tu es super omnes gentes: * Da pacem, Dómine, in diébus nostris.

℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors.

Da pacem.
Glória Patri.
Da pacem.

SABBATO.

De libro primo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 16.]

Simon autem perámbulans civitátes, quæ erant in regióne Judææ, et sollicitúdinem gerens eárum, descéndit in Jéricho ipse, et Mathathías filius ejus, et Judas, anno centésimo septuagésimo séptimo, mense undécimo: hic est mensis Sabath. Et suscépit eos filius Abóbi in munitiúnculam, quæ vocátur Doch, cum dolo, quam ædificávit: et fecit eis convívium magnum, et abscóndit illic viros. Et cum inebriátus esset Simon, et filii ejus, surréxit Ptolemæus cum suis, et sumpsérunt arma sua, et intravérunt in convívium, et occidérunt eum, et duos filios ejus, et quosdam p
ros ejus. Et fecit decep
nem magnam in Israel
réddidit mala pro boni

℟. Refúlsit sol in cly
áureos, et resplendué
montes ab eis: * Et for
do géntium dissipáta e

℣. Erat enim exér
magnus valde, et fortis
appropiávit Judas, et e
citus ejus in prælio.

Et fortitúdo.

LECTIO II.

Et scripsit hæc Ptolem
et misit regi ut mítter
exércitum in auxílium
tráderet ei regiónem, e
vitátes eórum, et tribút
misit álios in Gázaram
lere Joánnem: et trib
misit epístolas, ut veni
ad se, et daret eis ar
tum, et aurum, et d
Et álios misit occupáre
rúsalem, et montem te
Et præcúrrens quidam,
tiávit Joánni in Gázara,
périit pater ejus, et fr
ejus, et quia misit te
que intérfici.

℟. Ornavérunt fáciem
pli corónis áureis, et d
cavérunt altáre Dómino
Et facta est lætítia magn
pópulo.

℣. In hymnis et con
siónibus benedicébant
minum.

Et facta.

LECTIO III.

Ut audívit autem, v

ménter expávit, et comprehéndit viros qui vénerant pérdere eum, et occidit eos: cognóvit enim quia quærébant eum pérdere. Et cétera sermónum Joánnis, et bellórum ejus, et bonárum virtútum quibus fórtiter gessit, et ædificii murórum quos extrúxit, et rerum gestárum ejus: ecce hæc scripta sunt in libro diérum sacerdótii ejus, ex quo factus est princeps sacerdótum post patrem suum.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnipotens.

℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino.

Qui magna.

Glória Patri.

Qui magna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo Dóminus Deus noster.

DOMINICA IV OCTOBRIS.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber secúndus Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Fratribus, qui sunt per Ægyptum, Judæis, salútem dicunt fratres qui sunt in Jerosólymis, Judæi, et qui in regióne Judææ, et pacem bonam. Benefáciat vobis Deus, et memínerit testaménti sui, quod locútus est ad Abraham, et Isaac, et Jacob servórum suórum fidélium, et det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem corde magno, et ánimo voléнti. Adapériat cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, ut fáciat pacem. Exáudiat oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Et nunc hic sumus orántes pro vobis.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis.

℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo.

Concédat.

LECTIO II.

Facturi ígitur quinta et vigésima die mensis Casleu purificatiónem templi, necessárium dúximus significáre vobis, ut et vos quoque agátis diem scenopégiæ, et diem ignis, qui datus est quando Nehemías ædificáto templo, et altári óbtulit sa-

crificia. Nam cum in Pérsidem duceréntur patres nostri sacerdótes, qui tunc cultóres Dei erant, accéptum ignem de altári, occúlte abscondérunt in valle, ubi erat púteus altus et siccus, et in eo contutáti sunt eum, ita ut ómnibus ignótus esset locus.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo, * Dóminus Deus noster.

℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem.

Dóminus.

LECTIO III.

Cum autem præterissent anni multi, et plácuit Deo ut mitterétur Nehemías a rege Pérsidis: nepótes sacerdótum illórum, qui abscónderant, misit ad requiréndum ignem; et sicut narravérunt nobis, non invenérunt ignem, sed aquam crassam. Et jussit eos haurire, et afférre sibi: et sacrificia, quæ impósita erant, jussit sacérdos Nehemías aspérgi ipsa aqua, et ligna, et quæ erant superpósita. Utque hoc factum est, et tempus áffuit quo sol refúlsit, qui prius erat in núbilo, accénsus est ignis magnus, ita ut omnes miraréntur.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos, * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster.

℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine.

Ut cognóscant.

Glória Patri.

Ut cognóscant.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex Tractátu sancti Joánnis Chrysóstomi super Psalmum quadragésimum tértium.

LECTIO IV.

Deus, áuribus nostris audívimus, Patres nostri annuntiavérunt nobis opus quod operátus es in diébus eórum. Hunc Psalmum dicit quidem Prophéta, dicit autem non ex persóna própria, sed ex persóna Machabæórum, narrans et prædicens quæ futúra erant illo témpore. Tales enim sunt Prophétæ: ómnia témpora percúrrunt, præséntia, prætérita, futúra. Quinam sint autem hi Machabæi, quidque passi sint, et quid fécerint, necessárium est primum dícere, ut sint apertióra quæ in arguménto dicúntur. Ii enim, cum invasisset Judæam Antiochus, qui dictus est Epíphanes, et ómnia devastásset, et multos qui tunc erant, a pá-

triis institútis resilíre coegisset, permansérunt illæsi ab illis tentatiónibus.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores estóte quómodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cœlum, et miserébitur nostri Deus noster.

℣. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit Pharaóni, et exercítui ejus in mari Rubro.

Et nunc clamémus.

LECTIO V.

Et quando grave quidem bellum ingruébat, nec quidquam possent fácere quod prodésset, se abscondébant: nam hoc quoque fecérunt Apóstoli. Non enim semper apparéntes in média irruébant perícula, sed nonnúnquam et fugiéntes, et laténtes secedébant. Postquam autem parum respirárunt, tanquam generósi quidam cátuli ex antris exiliéntes, et e látebris emergéntes, statuérunt non se ámplius solos serváre, sed étiam álios quoscúmque possent: et civitátem et omnem regiónem obeúntes, collegérunt quotquot invenérunt adhuc sanos et íntegros: et multos étiam qui laborábant et corrúpti erant, in statum prístinum redegérunt, eis persuadéntes redíre ad legem pátriam.

℟. Congregátæ sunt Gentes in multitúdine, ut dimícent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus.

℣. Tu scis quæ cógitant in nos, quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos?

Dómine.

LECTIO VI.

Deum enim dicébant esse benígnum et cleméntem, nec unquam adímere salútem, quæ profíciscitur ex pœniténtia. Hæc autem dicéntes, habuérunt deléctum fortissimórum virórum. Non enim pro uxóribus, líberis, et ancíllis, patriæque eversióne et captivitáte, sed pro lege et pátria república pugnábant. Eórum autem dux erat Deus. Cum ergo áciem dirígerent, et suas ánimas prodígerent, fundébant adversários, non armis fidéntes, sed loco omnis armatúræ, pugnæ causam sufficere ducéntes. Ad bellum autem eúntes non tragœdias excitábant, non pæána canébant, sicut nonnúlli fáciunt: non adscivérunt tibícines, ut fit in áliis castris; sed Dei supérne auxílium invocábant, ut adésset, opem ferret, et manum præbéret, propter quem bellum gerébant, pro cujus glória decertábant.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine, tu es super omnes gentes: * Da pa-

cem, Dómine, in diébus nostris.

℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors.

Da pacem.

Glória Patri.

Da pacem.

℟. vij. Refúlsit sol in clypeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo Géntium dissipáta est.

℣. Erat enim exércitus magnus valde, et fortis : et appropiávit Judas, et exércitus ejus in prælio.

Et fortitúdo.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt.

Sanctus.

Glória Patri.

Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

Invenitur autem in descriptiónibus Jeremiæ Prophétæ, quod jussit eos ignem accipere qui transm
significátum est
dávit transmigr
illis legem, ne
tur præcépta D
non exerrárent
déntes simulácr
argéntea, et or
rum. Et ália hu
cens, hortabát
amovérent a co

℟. Dixit Juda
tri suo : Elige t
vade, líbera fra
Galilæam : ego a
nathas frater tu
in Galaaditim :
rit volúntas in c

℣. Accingimin
tes, et estóte par
mélius est nobis
lo, quam vidér
nostræ, et sanct

Sicut fúerit.

LECTIO

Erat autem in
túra, quómodo
lum et arcam ju
divíno respónso
comitári secum
éxiit in monte
Móyses ascéndit
hæreditátem. Et
Jeremías invénit
lúncæ : et taber
arcam, et altáre
tulit illuc, et
trúxit. Et acces
dam simul, qu
tur, ut notárent
et non potuérun

℟. Ornavérunt

[redacted]

pli corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo.

℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum.

Et facta.

LECTIO III.

Ut autem cognóvit Jeremías, culpans illos, dixit: Quod ignótus erit locus, donec cóngreget Deus congregatiónem pópuli, et propítius fiat: et tunc Dóminus osténdet hæc, et apparébit majéstas Dómini, et nubes erit, sicut et Móysi manifestabátur, et sicut cum Sálomon pétiit ut locus sanctificarétur magno Deo, manifestábat hæc. Magnífice étenim sapiéntiam tractábat: et ut sapiéntiam habens, óbtulit sacrifícium dedicatiónis et consummatiónis templi.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens.

℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino.

Qui magna.

Glória Patri.

Qui magna.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Igitur cum sancta cívitas habitarétur in omni pace, leges étiam adhuc óptime custodiréntur, propter Oníæ pontíficis pietátem, et ánimos ódio habéntes mala, fiébat, ut et ipsi reges et príncipes locum summo honóre dignum dúcerent, et templum máximis munéribus illustrárent, ita ut Seléucus Asiæ rex de reddítibus suis præstáret omnes sumptus ad ministérium sacrificiórum pertinéntes. Simon autem de tribu Bénjamin præpósitus templi constitútus, contendébat obsisténte sibi príncipe sacerdótum, iníquum áliquid in civitáte molíri.

℟. Hic est fratrum amátor, et pópuli Israel: * Hic est qui multum orat pró pópulo, et univérsa sancta civitáte Jerúsalem.

℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit.

Hic est.

LECTIO II.

Sed cum víncere Oníam non posset, venit ad Apollónium Tharseæ fílium, qui eo témpore erat dux Cœlesyriæ, et Phœnícis: et nuntiávit ei, pecúniis innumerabílibus plenum esse ærárium Jerorólymis, et commúnes cópias imménsas esse, quæ non pértinent ad ratiónem sacrificiórum: esse autem

possíbile sub potestáte regis cádere univérsa. Cumque retulísset ad regem Apollónius de pecúniis, quæ delátæ erant, ille accítum Heliodórum, qui erat super negótia ejus, misit cum mandátis ut prædíctam pecúniam transportáret. Statímque Heliodórus iter est aggréssus, spécie quidem quasi per Cœlesyriam et Phœnícen civitátes esset peragratúrus, re vera autem regis propósitum perfectúrus.

℟. Tu, Dómine, universórum, qui nullam habes indigéntiam: voluísti templum tuum fieri in nobis: * Consérva domum istam immaculátam in ætérnum, Dómine.

℣. Tu elegísti, Dómine, domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus oratiónis et obsecratiónis pópulo tuo.

Consérva.

LECTIO III.

Sed, cum venísset Jerosólymam, et benígne a summo sacérdote in civitáte esset excéptus, narrávit de dato indício pecuniárum: et, cujus rei grátia adésset, apéruit: interrogábat autem, si vere hæc ita essent. Tunc summus sacérdos osténdit depósita esse hæc, et victuália viduárum et pupillórum: quædam vero esse Hircáni Tobíæ, viri valde eminéntis, in his, quæ detúlerat Simon: univérsa aut génti talénta esse q génta, et auri ducénta vero eos, qui credidis co et templo, quod p vérsum mundum hon pro sui veneratióne titáte omníno imp esse.

℟. Aperi óculos tu mine, et vide affli nostram: circumd nos Gentes ad pun nos: * Sed tu, Dómi ténde bráchium tuun bera ánimas nostras.

℣. Afflíge oppr nos, et contuméli ciéntes in supérbiam tódi partem tuam.

Sed tu, Dómine.

Glória Patri.

Sed tu, Dómine.

FERIA QUAR

De libro secúndo bæórum.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Heliodorus autem decréverat, perficié dem loco ipse cum bus circa ærárium Sed spíritus omni Dei magnam fecit tensiónis evidéntiam omnes, qui ausi fúe rere ei, ruéntes Dei in dissolutiónem et nem converteréntur

ruit enim illis quidam equus terribilem habens sessórem, óptimis operiméntis adornátus: isque cum ímpetu Heliodóro prióres calces elisit. Qui autem ei sedébat, videbátur arma habére áurea.

℟. Refúlsit sol in clypeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis, * Et fortitúdo Géntium dissipáta est.

℣. Erat enim exércitus magnus valde, et fortis: et appropiávit Judas, et exércitus ejus in prælio.

Et fortitúdo.

LECTIO II.

Alii étiam apparuérunt duo júvenes virtúte decóri, óptimi glória, speciosíque amictu: qui circumstetérunt eum, et ex utráque parte flagellábant, sine intermissióne, multis plagis verberántes. Súbito autem Heliodórus cóncidit in terram, eúmque multa calígine circumfúsum rapuérunt, atque in sella gestatória pósitum ejecérunt. Et is, qui cum multis cursóribus et satellítibus prædíctum ingréssus est ærárium, portabátur nullo sibi auxílium ferénte, manifésta Dei cognita virtúte. Et ille quidem per divínam virtútem jacébat mutus, atque omni spe et salúte privátus.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætitia magna in pópulo.

℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum.

Et facta.

LECTIO III.

Considerans autem summus sacérdos, ne forte rex suspicarétur malítiam áliquam ex Judæis circa Heliodórum consummátam, óbtulit pro salúte viri hóstiam salutárem. Cumque summus sacérdos exoráret, iídem júvenes eísdem véstibus amícti, astántes Heliodóro dixérunt: Oniæ sacérdoti grátias age: nam propter eum Dóminus tibi vitam donávit. Tu autem a Deo flagellátus, núntia ómnibus magnália Dei et potestátem. Et his dictis, non comparuérunt.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens.

℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino.

Qui magna.

Glória Patri.

Qui magna.

FERIA QUINTA.

Si hæc Hebdomada fuerit ultima Octobris, in tribus sequentibus diebus leguntur Lectiones Dominicæ quintæ,

et Feriæ secundæ et tertiæ ejusdem Hebdomadæ : quæ si fuerint impeditæ, eo anno omittantur illæ Lectiones, quæ his diebus legi non possunt. Si vero in sequenti Hebdomada hæ Lectiones in suis Feriis legi non possint, ponantur in sequentibus Feriis ejusdem Hebdomadæ, juxta ordinem Historiæ et Martyrii Machabæorum.

De libro secúndo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Simon autem prædictus pecuniárum et pátriæ delátor, male loquebátur de Onía tanquam ipse Heliodórum instigásset ad hæc, et ipse fuísset incéntor malórum : provisorémque civitátis ac defensórem gentis suæ, et æmulatórem legis Dei, audébat insidiatórem regni dícere. Sed, cum inimicítiæ in tantum procéderent, ut étiam per quosdam Simónis necessários homicídia fíerent, consíderans Onías perículum contentiónis, et Apollónium insaníre, útpote ducem Cœlesyriæ et Phœnícis, ad augéndam malítiam Simónis, ad regem se cóntulit, non ut cívium accusátor, sed commúnem utilitátem apud semetipsum univérsæ multitúdinis consíderans.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris:* Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis.

℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo.

Concédat.

LECTIO II.

Videbat enim sine regáli providéntia impossíbile esse pacem rebus dari, nec Simónem posse cessáre a stultítia sua. Sed post Seléuci vitæ excéssum, cum suscepísset regnum Antíochus, qui Nóbilis appellabátur, ambiébat Jason frater Oníæ summum sacerdótium : ádito rege, promíttens ei argénti talénta trecénta sexagínta, et ex redditibus áliis talénta octogínta, super hæc promittébat et ália centum quinquagínta, si potestáti ejus concederétur gymnásium, et ephébiam sibi constitúere, et eos, qui in Jerosólymis erant, Antiochénos scríbere.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo,* Dóminus Deus noster.

℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem.

Dóminus.

LECTIO III.

Quod cum rex annuísset,

et obtinuisset principátum, statim ad Gentilem ritum contríbules suos transférre cœpit. Et amótis his, quæ humanitátis causa Judæis a régibus fúerant constitúta, per Joánnem patrem Eupólemi, qui apud Romános de amicítia et societáte functus est legatióne legítima, cívium jura destítuens, prava institúta sanciébat.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos: * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster.

℟. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos protéctor noster, Dómine.
Ut cognóscant.
Glória Patri.
Ut cognóscant.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 5.]

Eodem témpore Antiochus secúndam profectiónem parávit in Ægyptum. Cóntigit autem per univérsam Jerosolymórum civitátem vidéri diébus quadragínta per áera équites discurréntes, aurátas stolas habéntes, et hastis quasi cohórtes, armátos, et cursus equórum per órdines digéstos, et congressiónes fíeri cóminus, et scutórum motus, et galeatórum multitúdinem gládiis districtis, et telórum jactus, et aureórum armórum splendórem, omnísque géneris loricárum. Quaprópter omnes rogábant in bonum monstra convérti.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cœlum, et miserébitur nostri Deus noster.

℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercítui ejus in mari Rubro.

Et nunc.

LECTIO II.

Sed cum falsus rumor exísset, tanquam vita excessísset Antíochus, assúmptis Jason non minus mille viris, repénte aggréssus est civitátem, et cívibus ad murum convolántibus, ad últimum apprehénsa civitáte, Meneláus fugit in arcem: Jason vero non parcébat in cæde cívibus suis, nec cogitábat prosperitátem advérsum cognátos malum esse máximum, árbitrans hóstium et non cívium se trophæa captúrum. Et principátum quidem non obtínuit, finem vero insidiárum suárum confusiónem accépit: et prófugus íterum ábiit in Ammaníten.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dimicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri ne pereámus.

℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos ?

Dómine.

LECTIO III.

Ad últimum, in exítium sui conclúsus ab Areta Arabum tyránno fúgiens de civitáte in civitátem, ómnibus odiósus, ut réfuga legum, et execrábilis, ut pátriæ et cívium hostis, in Ægyptum extrúsus est : et qui multos de pátria sua expúlerat, péregre périit Lacedæmonas proféctus, quasi pro cognatióne ibi refúgium habitúrus, et qui insepúltos multos abjécerat, ipse et illamentátus et insepúltus abjícitur, sepultúra neque peregrína usus neque pátrio sepúlcro partícipans.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine, tu es super omnes gentes : * Da pacem, Dómine, in diébus nostris.

℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors.

Da pacem.
Glória Patri.
Da pacem.

SABBAT

De libro secúnd
bæórum.

LECTIO
[Cap. 6.]

Sed non post mu
poris misit rex
senem quemdam
num, qui compé
dæos, ut se tran
pátriis et Dei légi
mináre étiam quo
sólymis erat tem
cognomináre Jovi
et in Garízim, pr
hi, qui locum inha
Jovis hospitális. P
tem et univérsis g
malórum incúrsio :
plum luxúria et co
nibus géntium era
et scortántium c
trícibus : sacratisq
mulíeres se ultro in
intro feréntes ea
licébat.

℟. Refúlsit sol i
áureos, et resple
montes ab eis : * E
géntium dissipáta

℣. Erat enim
magnus valde, et
appropiávit Judas
citus ejus in prælio

Et fortitúdo.

LECTIO II

Altare étiam ple
illícitis, quæ légi
hibebántur. Nequ
sábbata custodiebá

que dies solémnes pátrii servabántur, nec simpliciter Judæum se esse quisquam confitebátur. Ducebántur autem cum amára necessitáte in die natális regis ad sacrifícia, et, cum Líberi sacra celebraréntur, cogebántur hédera coronáti Líbero circuíre. Decrétum autem éxiit in próximas Gentílium civitátes, suggeréntibus Ptolemæis, ut pari modo et ipsi advérsus Judæos ágerent, ut sacrificárent: eos autem, qui nollent transíre ad institúta géntium, interfícerent: erat ergo vidére misériam.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo.

℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum.

Et facta est.

LECTIO III.

Duæ enim mulíeres delátæ sunt natos suos circumcidísse: quas, infántibus ad úbera suspénsis, cum públice per civitátem circumduxíssent, per muros præcipitavérunt. Alii vero, adpróximas coeúntes spelúncas, et laténter sábbati diem celebrántes, cum indicáti essent Philíppo, flammis succénsi sunt, eo quod verebántur propter religiónem et observántiam, manu sibimet auxílium ferre. Obsecro autem eos qui hunc librum lectúri sunt, ne abhorréscant propter advérsos casus, sed réputent ea, quæ accidérunt, non ad intéritum, sed ad correptiónem esse géneris nostri.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens.

℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino.

Qui magna.
Glória Patri.
Qui magna.

SABBATO

ANTE DOMINICAM QUINTAM OCTOBRIS,

nisi sit dimittenda, quia hæc proximior sit kalendis Novembris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tua est poténtia,* tuum regnum, Dómine, tu es super omnes gentes: da pacem, Dómine, in diébus nostris.

DOMINICA V

OCTOBRIS.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro secúndo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 6.]

Igitur Eleázarus, unus de primóribus Scribárum, vir ætáte provéctus, et vultus

decórus, apérto ore hians, compellebátur carnem porcinam manducáre. At ille gloriosíssimam mortem magis quam odíbilem vitam compléctens, voluntárie præíbat ad supplícium. Intuens autem quemádmodum oportéret accédere, patiénter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. Hi autem qui astábant iníqua miseratióne commóti, propter antíquam viri amicítiam, tolléntes eum secréto, rogábant afférri carnes, quibus vesci ei licébat, ut simularétur manducásse, sicut rex imperáverat, de sacrifícii cárnibus: ut, hoc facto, a morte liberarétur, et propter véterem viri amicítiam, hanc in eo faciébant humanitátem.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis.

℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo.

Concédat.

LECTIO II.

At ille cogitáre cœpit ætátis ac senectútis suæ eminéntiam dignam, et ingénitæ nobilitátis canítiem, atque a púero óptimæ conversa-

tiónis actus, et
sanctæ et a Deo c
gis constitúta, re
to, dicens, præmi
in inférnum. Non
nostræ dignum e
fíngere: ut multi
tium, arbitrántes
nonagínta annóru
se ad vitam alien
et ipsi propter m
latiónem, et prop
cum corruptíbilis
pus decipiántur, e
máculam atque exe
meæ senectúti c
Nam etsi in præsé
re supplíciis hóm
piar, sed manum
téntis nec vivus,
fúnctus effúgiam.
rem fórtiter vita e
senectúte quidem
parébo, adolescén
tem exémplum fo
quam, si promp
ac fórtiter pro g
ac sanctíssimis lé
nésta morte perfú
dictis conféstim a
cium trahebátur.

℟. Exáudiat Dón
tiónes vestras, et
liétur vobis, nec v
in témpore malo,
nus Deus noster.

℣. Det vobis c
bus, ut colátis eum
tis éjus voluntáten

LECTIO III

[Cap. 7.]

Contigit autem

a cum matre sua
os compélli a rege
ra fas carnes por-
ris et táureis cru-
us autem ex illis,
primus, sic ait:
is, et quid vis dis-
ois? paráti sumus
gis quam pátrias
prævaricári. Irátus
, jussit sartágines
æneas succéndi:
im succénsis, jus-
prior fúerat locú-
tári linguam; et
s abstrácta, sum-
e manus et pedes
idi, céteris ejus
t matre inspicién-
um jam per ómnia
us esset, jussit ig-
véri, et adhuc spi-
réri in sartágine:
diu cruciarétur,
cum matre ínvi-
tabántur mori fór-

gregáti sunt ini-
, et gloriántur in
: cóntere forti-
lórum, Dómine,
e illos: * Ut cog-
quia non est álius
pro nobis, nisi
oster.
érge illos in vir-
déstrue eos, pro-
ter, Dómine.
óscant.
Patri.
nóscant.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

LECTIO IV.

[Orat. 20 de Machabæis.]

Eleazarus primitiæ eórum qui hic ante Christum sunt passi, quemádmodum post Christum Stéphanus. Is vir et sacérdos et senex, canus capíllis, canus et prudéntia, prius quidem pro pópulo sacrificábat et orábat: nunc autem semetípsum hóstiam óbtulit Deo perfectíssimam ad totíus pópuli expiatiónem, faustum certáminis inítium, ad quod loquens páriter ac tacens cohortabátur. Obtulit autem et fílios septem, suæ fructus disciplínæ, hóstiam vivéntem, sanctam, beneplácitam Deo, omni legáli sacrifício splendidiórem et puriórem: quæ sunt enim filiórum, ad patrem reférri, æquíssimum ac justíssimum est.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores estóte quómodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cœlum, et miserébitur nostri Deus noster.

℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercítui ejus in mari Rubro.

Et nunc.

LECTIO V.

Ibi tum generósi et magnánimi *púeri*, generósæ ma-

tris nóbilis proles, glorióśi veritátis propugnatóres, Antíochi tempóribus excelsióres, veri Mosáicæ legis discípuli, paternórum rítuum observantíssimi, númerus apud Hebræos laudábilis, et propter septenáriæ quiétis mystérium venerábilis, unum spirántes, unum spectántes, unum illud ad vitam iter agnoscéntes, ut mortem Dei causa susciperent: non minus ánimis fratres quam corpóribus, inter se mútuæ mortis æmuli: o rem admirándam! torménta quasi thesáuros præripiéntes, pro magistra lege perícula subeúntes, quæ non magis illáta formidábant, quam relicta requirébant: unum illud vériti, ne tyránnus a pœnis desísteret, ne quis ipsórum sine corónæ præmio discéderet, ne inviti fratres álii ab álio sejungeréntur, et ne, in eo discrímine cruciátibus erépti, mala victória superárent.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus.

℣. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

LECTIO VI.

Erat ibi fortis et generósa

mater, puerórum s
Dei amans, cujus
víscera supra natú
suetúdinem dilani
Non enim filiórum
torméntis erant, m
tur, sed timóre an
ne non ea suscípere
que magis eos qui
migráverant desid
quam precabátur, u
cum illis conjunge
de quibus filiis mag
de mórtuis erat
Horum enim dúbi
certámen, at illóru
rus vitæ éxitus, atq
quidem jam Deo adjú
de his vero, quóm
Deus susciperet, la
O virílem ánimum
pore muliebri: o
bile magni ánimi in
tum!

℟. Tua est poténti
regnum, Dómine: t
per omnes gentes: *
cem, Dómine, in
nostris.

℣. Creátor ómniu
terríbilis et fortis, j
miséricors.

Da pacem.

Glória Patri.

Da pacem.

℟. vij. Refúlsit sol
peos áureos, et resp
runt montes ab eis
fortitúdo géntium d
est.

℣. Erat enim e
magnus valde, et fo

rit Judas, et exér-
in prælio.
itúdo.
Duo Séraphim cla-
lter ad álterum: *
sanctus, sanctus:
Deus Sábaoth: *
omnis terra glória

s sunt qui testimó-
nt in cœlo, Pater,
et Spiritus Sanc-
i tres unum sunt.
s.
Patri.
est.

IA SECUNDA.

ro secúndo Macha-

LECTIO I.
[Cap. 7.]

) itaque illo primo
lo, sequéntem de-
t ad illudéndum: et,
tis ejus cum capillis
, interrogábant, si
ret prius quam to-
re per membra sin-
irétur. At ille, res-
pátria voce, dixit:
iam. Propter quod
equénti loco, primi
suscépit: et in úl-
ritu constitútus, sic
uidem, scelestíssime,
nti vita nos perdis:
mundi defúnctos nos
légibus in ætérnæ
urrectióne suscitábit.

Post hunc tértius illúditur, et linguam postulátus cito prótulit, et manus constánter exténdit, et cum fidúcia ait: E cœlo ista possídeo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despício, quóniam ab ipso me ea receptúrum spero: ita ut rex, et qui cum ipso erant, miraréntur adolescéntis ánimum, quod tanquam níhilum dúceret cruciátus.

℟. Dixit Judas Simóni fratri suo: Elige tibi viros, et vade, líbera fratres tuos in Galilæam: ego autem, et Jónathas frater tuus, íbimus in Galaadítim: * Sicut fúerit volúntas in cœlo, sic fiat.

℣. Accingímini, fílii poténtes, et estóte paráti: quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ, et sanctórum.

Sicut fúerit.

LECTIO II.

Et hoc ita defúncto, quartum vexábant simíliter torquéntes. Et cum jam esset ad mortem, sic ait: Pótius est ab homínibus morti datos spem expectáre a Deo, íterum ab ipso resuscitándos: tibi enim resurréctio ad vitam non erit. Et cum admovissent quintum, vexábant eum. At ille respíciens in eum, dixit: Potestátem inter hómines habens, cum sis corruptíbilis, facis quod

vis : noli autem putáre genus nostrum a Deo esse derelictum. Tu autem patiénter sústine, et vidébis magnam potestátem ipsíus, quáliter te et semen tuum torquébit. Post hunc ducébant sextum, et is mori incípiens, sic ait : Noli frustra erráre : nos enim propter nosmetípsos hæc pátimur, peccántes in Deum nostrum, et digna admiratióne facta sunt in nobis, tu autem ne exístimes tibi impúne futúrum, quod contra Deum pugnáre tentáveris.

℟. Ornavéruntfáciem templi corónis áureis,et dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætitia magna in pópulo.

℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum.

Et facta.

LECTIO III.

Supra modum autem mater mirábilis, et bonórum memória digna, quæ pereúntes septem fílios sub uníus diéi témpore conspíciens, bono ánimo ferébat, propter spem quam in Deum habébat: síngulos illórum hortabátur voce pátria fórtiter repléta sapiéntia : et fœmíneæ cogitatióni masculínum ánimum ínserens, dixit ad eos : Néscio quáliter in útero meo apparuístis : neque enim ego spíritum et ánimam donávi vobis et vitam, et singulórum membr ego ipsa compégi, sed mundi Creátor, qui f vit hóminis nativitáten que ómnium invénit nem, et spíritum vol rum cum misericórdi det et vitam, sicut nu metípsos despícitis p leges ejus.

℟. In hymnis et c siónibus benedicéban minum : * Qui magna Israel: et victóriam de Dóminus omnípotens.

℣. Ornavérunt templi corónis áureis, dicavérunt altáre Dóm

Qui magna.

Glória Patri.

Qui magna.

FERIA TERTIA

De libro secúndo M bæórum.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Antiochus autem con se arbitrátus, simul et c brántis voce despécta adhuc adolescéntior ésset , non solum hortabátur, sed et c raménto affirmábat, s tem et beátum factúr translátum a pátriis amicum habitúrum, necessárias ei præbi Sed ad hæc cum ado nequáquam inclinarét cávit rex matrem, et bat ei ut adolescénti f

salútem. Cum autem multis eam verbis esset hortátus, promísit suasúram se filio suo. Itaque inclináta ad illum, irrídens crudélem tyránnum, ait pátria voce: Fili mi, miserére mei, quæ te in útero novem ménsibus portávi, et lac triénnio dedi et álui, et in ætátem istam perdúxi.

℟. Hic est fratrum amátor, et pópuli Israel: * Hic est qui multum orat pro pópulo, et univérsa sancta civitáte Jerúsalem.

℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit.

Hic est.

LECTIO II.

Peto, nate, ut aspícias ad cœlum et terram, et ad ómnia quæ in eis sunt: et intélligas, quia ex níhilo fecit illa Deus, et hóminum genus: ita fiet, ut non tímeas carníficem istum; sed dignus frátribus tuis efféctus párticeps, súscipe mortem, ut in illa miseratióne cum frátribus tuis te recípiam. Cum hæc illa adhuc díceret, ait adoléscens: Quem sustinétis? non obédio præcépto regis, sed præcépto legis, quæ data est nobis per Móysen. Tu vero, qui invéntor omnis malítiæ factus es in Hebræos, non effúgies manum Dei. Nos enim pro peccátis nostris hæc pátimur. Et si nobis propter increpatiónem et correptiónem Dóminus Deus noster módicum irátus est: sed íterum reconciliábitur servis suis.

℟. Tu, Dómine universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluísti templum tuum fieri in nobis: * Consérva domum istam immaculátam in ætérnum, Dómine.

℣. Tu elegísti, Dómine, domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus oratiónis et obsecratiónis pópulo tuo.

Consérva domum.

LECTIO III.

Tu autem, o sceléste, et ómnium hóminum flagitiosíssime, noli frustra extólli vanis spebus in servos ejus inflammátus. Nondum enim omnipoténtis Dei, et ómnia inspiciéntis judícium effugísti. Nam fratres mei, módico nunc dolóre sustentáto, sub testaménto ætérnæ vitæ efficti sunt: tu vero judício Dei justas supérbiæ tuæ pœnas exsólves. Ego autem, sicut et fratres mei, ánimam et corpus meum trado pro pátriis légibus: ínvocans Deum matúrius genti nostræ propítium fieri, teque cum torméntis et verbéribus confitéri, quod ipse est Deus solus. In me vero et in frátribus meis désinet Omnipoténtis ira, quæ super omne genus nostrum juste

superdúcta est. Tunc rex accénsus ira, in hunc super omnes crudélius desævit, indígne ferens se derísum. Et hic ítaque mundus óbiit per ómnia in Dómino confídens. Novíssime autem post fílios et mater consúmpta est.

℟. Aperi óculos t... mine, et vide affl... nostram : circum... nos gentes ad pu... nos : * Sed tu, Dó... ténde bráchium tu... et líbera ánimas nostras.

℣. Afflíge oppriméntes nos, et contuméliam faciéntes in supérbiam : et custódi partem tuam.

Sed tu, Dómine.

Glória Patri.

Sed tu, Dómine.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 8.]

Constituit autem Nicánor, ut regi tribútum, quod Románis erat dandum, duo míllia talentórum, de captivitáte Judæórum suppléret : statímque ad marítimas civitátes misit, cónvocans ad coemptiónem Judaicórum mancipiórum, promíttens se nonagínta mancípia talénto distractúrum, non respíciens ad vindíctam, quæ eum ab Omnipoténte esset consecutúra. Judas autem ubi cómperit, indicávit his, qui secum erant Judæis, Nicanóris advéntum. Ex quibus quidam formidántes, et non credéntes Dei justítiæ, in fugam vertebántur : álii vero si quid eis supérerat vendé-..., simúlque Dóminum ...ecabántur ut eríperet e... b ímpio Nicanóre.

℟. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est.

℣. Erat enim exércitus magnus valde, et fortis : et appropiávit Judas, et exércitus ejus in prælio.

Et fortitúdo.

LECTIO II.

Convocatis autem Machabæus septem míllibus, qui cum ipso erant, rogábat ne hóstibus reconciliaréntur, neque metúerent iníque veniéntium advérsum se hóstium multitúdinem : sed fórtiter conténderent, ante óculos habéntes contuméliam, quæ loco sancto ab his injúste esset illáta, itémque et ludíbrio hábitæ civitátis injúriam, adhuc étiam véterum institúta convúlsa. Nam illi quidem armis confídunt, ait, simul et audácia : nos autem in omnipoténte Dómino, qui potest et veniéntes advérsum nos, et univérsum mundum uno nutu delére, confídimus. Admónuit autem eos et de

...filiis Dei, quæ facta sunt ...ga paréntes: et quod sub ...nnácherib centum octogín... quinque míllia periérunt.

℟. Ornavérunt fáciem tem... coronis áureis, et dedica...runt altáre Dómino: * Et ...cta est lætítia magna in pó...lo.

℣. In hymnis et confes...iónibus benedicébant Dó...inum.

Et facta.

LECTIO III.

His verbis constántes effécti sunt, et pro légibus et pátria mori paráti. Constítuit ítaque fratres suos duces utríque órdini, Simónem, et Joséphum, et Jónathan, subjéctis unicuíque millénis et quingenténis. Ad hoc étiam ab Esdra lecto illis sancto libro, et dato signo adjutórii Dei, in prima ácie ipse dux commísit cum Nicánore. Et facto sibi adjutóre Omnipoténte, interfecérunt super novem míllia hóminum: majórem autem partem exércitus Nicánoris vulnéribus débilem factam fúgere compulérunt. Pecúniis vero eórum, qui ad emptiónem ipsórum vénerant, sublátis, ipsos usquequáque persecúti sunt: sed revérsi sunt hora conclúsi: nam erat ante sábbatum: quam ob causam non perseveravérunt inseguéntes. Arma autem ipsórum et spólia congregántes, sábbatum agébant: benedicéntes Dóminum, qui liberávit eos in isto die, misericórdiæ inítium stillans in eos. Post sábbatum vero, debílibus, et órphanis, et víduis, divisérunt spólia: et resídua ipsi cum suis habuére.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens.

℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino.

Qui magna.

Glória patri.

Qui magna.

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 9.]

Eodem témpore Antiochus inhonéste revertebátur de Pérside. Intráverat enim in eam, quæ dícitur Persépolis: et tentávit expoliáre templum, et civitátem opprímere: sed multitúdine ad arma concurrénte, in fugam versi sunt: et ita cóntigit, ut Antíochus post fugam túrpiter redíret. Et cum venísset circa Ecbátanam, recognóvit quæ erga Nicánorem et Timótheum gesta sunt. Elátus autem in ira, arbitrabátur se

injúriam illórum qui se fugáverant, posse in Judæos retorquére : ideóque jussit agitári currum suum, sine intermissióne agens iter, cœlésti eum judício perurgénte, eo quod ita supérbe locútus est se ventúrum Jerosólymam, et congériem sepúlcri Judæórum eam factúrum.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris: * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis.

℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo.

Concédat.

LECTIO II.

Sed qui univérsa cónspicit Dóminus Deus Israel, percússit eum insanábili et invisíbili plaga. Ut enim finívit hunc ipsum sermónem, apprehéndit eum dolor dirus víscerum, et amára internórum torménta : et quidem satis juste, quippe qui multis et novis cruciátibus aliórum tórserat víscera, licet ille nullo modo a sua malítia cessáret. Super hoc autem supérbia replétus, ignem spirans ánimo in Judæos, et præcípiens acceleréri negótium, cóntigit illum ímpetu eúntem de curru cádere, et gravi córporis collisióne membra vexári.

℟. Exáudiat Dómin
tiónes vestras, et reco
tur vobis, nec vos d
in témpore malo, * Dó
Deus noster.

℣. Det vobis cor óm
ut colátis eum, et faciát
voluntátem.

Dóminus.

LECTIO III.

Isque, qui sibi vid
étiam flúctibus maris
ráre, supra humánum m
supérbia replétus, et mó
altitúdines in statéra a
dere, nunc humiliát
terram, in gestatório
bátur, maniféstam De
tútem in semetípso c
tans : ita ut de córpore
vermes scaturírent,
véntis in dolóribus
ejus efflúerent, odóre
illíus et fœtóre exércitu
varétur. Et qui paulo
sídera cœli contíngere
bitrabátur, eum nem
terat propter intolerá
fœtóris portáre.

℟. Congregáti sunt i
nostri, et gloriántur i
túte sua : cóntere fort
nem illórum, Dómine,
pérge illos: * Ut cognó
quia non est álius qui p
pro nobis, nisi tu, Deu
ter.

℣. Dispérge illos in
túte tua, et déstrue eos
téctor noster, Dómine.

Ut cognóscant.

Glória Patri.

Ut cognóscant.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Machabæórum.

LECTIO I.

[Cap. 10.]

Machabæus autem, et qui cum eo erant, Dómino se protegénte, templum quidem et civitátem recépit: aras autem, quas alienigenæ per pláteas extrúxerant, itémque delúbra demolitus est. Et purgáto templo, áliud altáre fecérunt: et de ignitis lapidibus igne concépto, sacrificia obtulérunt post biénnium, et incénsum, et lucérnas, et panes propositiónis posuérunt. Quibus gestis, rogábant Dóminum prostráti in terram, ne ámplius tálibus malis inciderent: sed et si quando peccássent, ut ab ipso mitius corriperéntur, et non bárbaris ac blasphémis homínibus traderéntur. Qua die autem templum ab alienígenis pollútum fúerat, cóntigit eádem die purificatiónem fieri, vigésima quinta mensis, qui fuit Casleu.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores estóte quómodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cœlum, et miserébitur nostri Deus noster.

℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercítui ejus in mari Rubro.

Et nunc.

LECTIO II.

At Timótheus qui prius a Judæis fúerat superátus, convocáto exércitu peregrínæ multitúdinis, et congregáto equitátu asiáno, advénit quasi armis Judæam captúrus. Machabæus autem, et qui cum ipso erant, appropinquánte illo, deprecabántur Dóminum, caput terra aspergéntes: lumbósque cilíciis præcincti, ad altáris crepídinem provolúti, ut sibi propítius, inimícis autem eórum esset inimícus, et adversáriis adversarétur, sicut lex dicit. Et ita post oratiónem, sumptis armis, lóngius de civitáte procedéntes, et próximi hóstibus effécti, resedérunt.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus.

℣. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos?

Dómine.

LECTIO III.

Primo autem solis ortu utríque commisérunt, isti quidem

quibus duo Machabæum médium habéntes, armis suis circumséptum incólumem conservábant: in adversários autem tela et fúlmina jaciébant, ex quo et cæcitáte confúsi, et repléti perturbatióne cadébant. Interfécti sunt autem viginti míllia quingénti, et équites sexcénti. Timótheus vero confúgit in Gázaram præsídium munítum, cui præerat Chæréas.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine, tu es super omnes gentes: * Da pacem, Dómine, in diébus nostris.

℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis et fortis, justus, et miséricors.

Da pacem.
Glória Patri.
Da pacem.

monens étiam certá
fécerant prius, pro
constituit eos: et it
eórum eréctis, simu
débat géntium fall
juramentórum præ
nem. Síngulos auter
armávit, non clypei
munitióne, sed ser
óptimis et exhorta
expósito digno fide
per quod univérsos
vit.

℟. Refúlsit sol in
áureos, et resple
montes ab eis: * Et
Géntium dissipáta e

℣. Erat enim
magnus valde, et f
appropiávit Judas,
citus ejus in prælio.

Et fortitúdo.

LECTIO II.

Erat autem huj

pópulo Judæórum. Post hoc apparuisse et álium virum, ætáte et glória mirábilem, et magni decóris habitúdine circa illum: Respondéntem vero Oniam dixisse: Hic est fratrum amátor, et pópuli Israel: hic est qui multum orat pro pópulo, et univérsa sancta civitáte, Jeremias Prophéta Dei. Extendisse autem Jeremíam dextram, et dedisse Judæ gládium áureum, dicéntem: Accipe sanctum gládium munus a Deo, in quo dejícies adversários pópuli mei Israel.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo.

℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum.

Et facta.

LECTIO III.

Exhortati itaque Judæ sermónibus bonis valde, de quibus extólli posset ímpetus, et ánimi júvenum confortári, statuérunt dimicáre et confligere fórtiter: ut virtus de negótiis judicáret, eo quod civitas sancta et templum periclitaréntur. Erat enim pro uxóribus, et filiis, itémque pro frátribus, et cognátis, minor sollicitúdo: máximus vero et primus pro sanctitáte timor erat templi. Sed et eos, qui in civitáte erant, non mínima sollicitúdo habébat pro his qui congressúri erant.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnipotens.

℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino.

Qui magna.
Glória Patri.
Qui magna.

SABBATO

ANTE DOMINICAM PRIMAM NOVEMBRIS.

Ad Magnificat, Antiphona.

Vidi Dóminum * sedéntem super sólium excélsum, et plena erat omnis terra majestáte ejus, et ea quæ sub ipso erant replébant templum.

DOMINICA I

NOVEMBRIS.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quin-

cens : Et factum est in trigésimo anno: quia hoc verbum quod foris prótulit, illi verbo quod intus audierat, conjúnxit. Continuávit ergo verba quæ prótulit, visióni íntimæ, et idcírco íncipit dicens: Et factum est. Subjúnxit enim hoc quod extérius loqui ínchoat : ac si et illud foris sit, quod intus vidit. Hoc autem quod dícitur, quia in trigésimo anno spíritum prophetíæ accéperit. Indicat áliquid nobis considerándum : vidélicet quia juxta ratiónis usum, doctrínæ sermo non súppetit, nisi in ætáte perfécta. Unde et ipse Dóminus anno duodécimo ætátis suæ in médio Doctórum in templo sedens, non docens, sed intérrogans vóluit inveníri.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos.

℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam.

Non in.

Glória Patri.

Non in.

℟. vij. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens, Opus mánuum meárum tu es, hæréditas mea, Israel.

℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hæreditátem.

Quem Dóminus.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória

Tres sunt qui testimó-
dant in cœlo, Pater,
um, et Spiritus Sanc-
et hi tres unum sunt.
nctus.
ória Patri.
riena est.

Infra Hebdomadam, Feria quarta dicuntur Responsoria ibi assignata : in Sabbato autem dicitur primum Responsorium Laudábilis; *secundum et tertium Feriæ secundæ sequentis.*

Responsoria hujus Dominicæ dicuntur in aliis Dominicis usque ad Adventum.

FERIA SECUNDA.

De Ezechiéle Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

Et audívi loquéntem ad me et dicéntem : Fili hóminis, mitto ego te ad fílios Israel, ad gentes apostatríces, quæ recessérunt a me, ipsi et patres eórum prævaricáti sunt pactum meum usque ad diem hanc. Et fílii dura fácie, et

indomábili corde sunt, ad quos ego mitto te: et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus: Si forte vel ipsi áudiant, et si forte quiéscant, quóniam domus exásperans est: et scient quia Prophéta fúerit in médio eórum.

℟. Redémit pópulum suum, et liberávit eum: et vénient, et exultábunt in monte Sion: et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino, et óleo: * Et ultra non esúrient.

℣. Eritque ánima eórum quasi hortus irríguus.

Et ultra.

LECTIO II.

Tu ergo, fili hóminis, ne tímeas eos, neque sermónes eórum métuas: quóniam incréduli et subversóres sunt tecum, et cum scorpiónibus hábitas. Verba eórum ne tímeas, et vultus eórum ne formides, quia domus exásperans est. Loquéris ergo verba mea ad eos si forte áudiant, et quiéscant, quóniam irritatóres sunt.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro. * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei.

℣. Si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras.

Mélius est.

LECTIO III.

Tu autem, fili hóminis, audi quæcúmque loquor ad te: et noli esse exásperans sicut domus exasperátrix est: áperi os tuum, et cómede quæcúmque ego do tibi. Et vidi: et ecce manus missa ad me, in qua erat involútus liber: et expándit illum coram me, qui erat scriptus intus et foris: et scriptæ erant in eo lamentatiónes, et carmen, et væ.

℟. Misit Dóminus Angelum suum, et conclúsit ora leónum: * Et non contaminavérunt: quia coram eo injustítia invénta non est in me.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Et non.
Glória Patri.
Et non.

Responsoria hujus secundæ Feriæ repetuntur in aliis secundis Feriis usque ad Adventum.

FERIA TERTIA.

De Ezechiéle Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Et dixit ad me: Fili hóminis, quodcúmque invéneris cómede: cómede volúmen istud, et vadens lóquere ad filios Israel. Et apérui os

meum, et cibávit me volúmine illo: et dixit ad me: Fili hóminis, venter tuus cómedet, et víscera tua complebúntur volúmine isto, quod ego do tibi. Et comédi illud: et factum est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me: Fili hóminis, vade ad domum Israel, et loquéris verba mea ad eos.

℟. A fácie furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra, * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummatiónem.

℣. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum!

Sed miserére.

LECTIO II.

Non enim ad pópulum profúndi sermónis et ignótæ linguæ tu mitteris, ad domum Israel, neque ad pópulos multos profúndi sermónis et ignótæ linguæ, quorum non possis audíre sermónes: et si ad illos mitteréris, ipsi audírent te. Domus autem Israel nolunt audíre te, quia nolunt audíre me. Omnis quippe domus Israel attríta fronte est, est duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum, et frontem tuam duriórem fróntibus eórum. Ut adamántem, et ut sílicem dedi fáciem tuam: ne tímeas eos, neque métuas a fácie eórum, quia domus exásperans est.

℟. Civitátem istam tu circúmda, Dómine, et Angeli tui custódiant muros ejus. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia.

℣. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo, et a civitáte sancta tua.

Exáudi.

LECTIO III.

dixit ad me: Fili hó-
s, omnes sermónes meos,
ego loquor ad te, assú-
n corde tuo, et áuribus
udi. Et vade, ingrédere
... ransmigratiónem, ad fílios pópuli tui: et loquéris ad eos, et dices eis: Hæc dicit Dóminus Deus. Si forte áudiant, et quiéscant. Et assúmpsit me spíritus, et audívi post me vocem commotiónis magnæ: Benedícta glória Dómini de loco suo: et vocem alárum animálium percutiéntium álteram ad álteram, et vocem rotárum sequéntium animália, et vocem commotiónis magnæ.

℟. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus.

℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui.

Dómine Deus.

Glória Patri.

Dómine Deus.

Responsoria hujus tertiæ Feriæ repetuntur in aliis tertiis Feriis usque ad Adventum.

RIA QUARTA.

zechiéle Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

us est sermo Dómini
dicens : Et tu, fili hó-
hæc dicit Dóminus
rræ Israel: Finis ve-
t finis, super quátuor
erræ. Nunc finis super
immíttam furórem
n te, et judicábo te
s tuas: et ponam con-
mnes abominatiónes
t non parcet óculus
per te, et non mise-
sed vias tuas ponam
e, et abominatiónes
médio tui erunt : et
uia ego Dóminus.
dicábo tibi, homo,
t bonum, aut quid
s requírat a te: * Fá-
dícium et justítiam,
citum ambuláre cum
o.
pera in Dómino, et
itátem; et inhábita

re judícium.

LECTIO II.

icit Dóminus Deus,
o una: afflictio ecce ve-
s venit, venit finis, evi-
dvérsum te, ecce venit.
ontrítio super te, qui
in terra: venit tem-
ope est dies occisió-
non glóriæ móntium.
de propínquo effúndam iram meam super te, et complébo furórem meum in te: et judicábo te juxta vias tuas, et impónam tibi ómnia scélera tua. Et non parcet óculus meus, nec miserébor, sed vias tuas impónam tibi, et abominatiónes tuæ in médio tui erunt : et sciétis quia ego sum Dóminus percútiens.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro. * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei.

℣. Si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras.

Mélius est.

LECTIO III.

Ecce dies, ecce venit, egréssa est contrítio, flóruit virga, germinávit supérbia. Iníquitas surréxit in virga impietátis : non ex eis, et non ex pópulo, neque ex sónitu eórum: et non erit réquies in eis. Venit tempus, appropinquávit dies : qui emit, non lætétur, et qui vendit, non lúgeat, quia ira super omnem pópulum ejus. Quia qui vendit, ad id quod véndidit, non revertétur, et adhuc in vivéntibus vita eórum.

℟. Misit Dóminus Angelum suum, et conclúsit ora leónum : * Et non contaminavérunt: quia coram eo in-

justítia invénta non est in me.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Et non.

Glória Patri.

Et non.

Responsoria hujus quartæ Feriæ repetuntur in aliis quartis Feriis usque ad Adventum.

FERIA QUINTA.

De Ezechiéle Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 13.]

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, vaticináre ad prophétas Israel, qui prophétant: et dices prophetántibus de corde suo: Audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus, Væ prophétis insipiéntibus, qui sequúntur spíritum suum, et nihil vident. Quasi vulpes in desértis, prophétæ tui Israel erant. Non ascendístis ex advérso, neque opposuístis murum pro domo Israel, ut starétis in prælio in die Dómini. Vident vana, et divínant mendácium, dicéntes: Ait Dóminus, cum Dóminus non míserit eos: et perseveravérunt confirmáre sermónem.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum, et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum.

℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri.

Et ea.

LECTIO II.

Numquid non visiónem cassam vidístis, et divinatiónem mendácem locúti estis? et dícitis, ait Dóminus: cum ego non sim locútus. Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: Quia locúti estis vana, et vidístis mendácium: ídeo ecce ego ad vos, dicit Dóminus Deus. Et erit manus mea super prophétas, qui vident vana, et divínant mendácium: in consílio pópuli mei non erunt, et in scriptúra domus Israel non scribéntur, nec in terram Israel ingrediéntur: et sciétis quia ego Dóminus Deus. Eo quod decéperint pópulum meum, dicéntes: Pax, et non est pax: et ipse ædificábat paríetem, illi autem liniébant eum luto absque páleis.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi: * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram.

℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph.

Aperi.

LECTIO III.

Dic ad eos, qui líniunt absque temperatúra, quod casúrus sit: erit enim imber inúndans, et dabo lápides prægrándes désuper irruéntes, et ventum procéllæ dissipántem. Siquidem ecce cécidit páries: numquid non dicétur vobis: Ubi est litúra, quam linístis? Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: et erúmpere fáciam spíritum tempestátum in indignatióne mea, et imber inúndans in furóre meo erit: et lápides grandes in ira in consumptiónem. Et déstruam paríetem, quem linístis absque temperaménto.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divitiis, sed et in tristítia dómina géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster.

℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxillis ejus.

Non est.

Glória Patri.

Non est.

FERIA SEXTA.

De Ezechiéle Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 15.]

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, quid fiet de ligno vitis ex ómnibus lignis némorum, quæ sunt inter ligna sylvárum? Numquid tollétur de ea lignum, ut fiat opus: aut fabricábitur de ea paxíllus, ut dependeat in eo quodcúmque vas? Ecce igni datum est in escam: utrámque partem ejus consúmpsit ignis, et medietas ejus redácta est in favíllam: numquid útile erit ad opus? Etiam cum esset íntegrum, non erat aptum ad opus: quanto magis cum illud ignis devoráverit et combússerit, nihil ex eo fiet óperis.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes: * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam.

Tota die.

LECTIO II.

Propterea hæc dicit Dóminus Deus: Quómodo lignum vitis inter ligna silvárum, quod dedi igni ad devorándum, sic tradam habitatóres Jerúsalem. Et ponam fáciem meam in eos: de igne egrediéntur, et ignis consúmet eos, et sciétis quia ego Dóminus, cum posúero fáciem meam in eos, et dédero terram ínviam et desolátam: eo quod prævaricatóres extitérint, dicit Dóminus Deus.

℟. Muro tuo inexpugnábili

circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera, Dómine Deus Israel, clamántes ad te.

℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo.

Libera.

LECTIO III.

[Cap. 16.]

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, notas fac Jerúsalem abominatiónes suas, et dices: Hæc dicit Dóminus Deus Jerúsasalem : Radix tua, et generátio tua de terra Chánaan; pater tuus Amorrhæus, et mater tua Cethæa. Et quando nata es in die ortus tui, non est præcísus umbílicus tuus, et aqua non es lota in salútem, nec sale salíta, nec involúta pannis. Non pepércit super te óculus ut fáceret tibi unum de his, misértus tui : sed projécta es super fáciem terræ in abjectióne ánimæ tuæ, in die qua nata es.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio; cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos.

℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam.

Non in.

Glória Patri.

Non in.

SABBATO.

De Ezechiéle Prophé

LECTIO I.

[Cap. 19.]

Et tu assúme planctu per príncipes Israel, e ces : Quare mater tua inter leónes cubávit, i dio leunculórum enu cátulos suos? Et edúxit de leúnculis suis, e factus est, et dídicit pere prædam, homi que comédere. Et audi de eo gentes, et non a vulnéribus suis decep eum : et adduxérunt e caténis in terram Æ Quæ cum vidísset qu infirmáta est, et périit e tátio ejus, tulit unu leúnculis suis, leónem títuit eum. Qui incedéb ter leónes, et factus es et dídicit prædam cá et hómines devoráre : d víduas fácere, et civ eórum in desértum add et desoláta est in terr plenitúdo ejus a voce r illíus.

℟. Laudábilis pópul Quem Dóminus exerc benedíxit, dicens : Op nuum meárum tu es, ditas mea Israel.

℣. Beáta gens cuju Dóminus Deus, pópulu tus in hæreditátem.

Quem Dóminus.

LECTIO II.

Et convenérunt advérsus eum Gentes úndique de provínciis, et expandérunt super eum rete suum, in vulnéribus eárum captus est. Et misérunt eum in cáveam, in caténis adduxérunt eum ad regem Babylónis; miserúntque eum in cárcerem, ne audirétur vox ejus ultra super montes Israel. Mater tua quasi vínea in sánguine tuo super aquam plantáta est: fructus ejus, et frondes ejus crevérunt ex aquis multis. Et factæ sunt ei virgæ sólidæ in sceptra dominántium, et exáltata est statúra ejus inter frondes: et vidit altitúdinem suam in multitúdine pálmitum suórum.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro. * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei.

℣. Si enim hoc égero, mors mihi est, si autem non égero non effúgiam manus vestras. Mélius est.

LECTIO III.

Et evúlsa est in ira, in terrámque projécta, et ventus urens siccávit fructum ejus, marcuérunt, et arefáctæ sunt virgæ róboris ejus, ignis comédit eam. Et nunc transplantáta est in desértum, in terra ínvia, et sitiénti. Et egréssus est ignis de virga ramórum ejus, qui fructum ejus comédit: et non fuit in ea virga fortis, sceptrum dominántium. Planctus est, et erit in planctum.

℟. Misit Dóminus Angelum suum, et conclúsit ora leónum: * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Et non.
Glória Patri.
Et non.

SABBATO

ANTE DOMINICAM SECUNDAM NOVEMBRIS.

Ad Magnificat, Antiphona.

Aspice, Dómine,* quia facta desoláta cívitas plena divítiis; sedet in tristítia dómina Géntium, non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster.

Si november habeat quinque Dominicas, tunc secunda Dominica leguntur sequentes Lectiones de Ezechiele: si vero habuerit tantum quatuor, Dominica secunda legetur liber Danielis positus in tertia Dominica, et Sabbato ad Magnificat dicetur An-

tiphona Muro tuo, *et duabus sequentibus Dominicis leguntur Prophetæ minores.*

DOMINICA II NOVEMBRIS.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Ezechiéle Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 21.]

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, pone fáciem tuam ad Jerúsalem, et stilla ad sanctuária, et prophéta contra humum Israel. Et dices terræ Israel: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ad te, et ejíciam gládium meum de vagína sua, et occídam in te justum et impium. Pro eo autem quod occídi in te justum et ímpium, idcírco egrediétur gládius meus de vagína sua ad omnem carnem ab Austro usque ad Aquilónem: ut sciat omnis caro quia ego Dóminus edúxi gládium meum de vagína sua irrevocábilem.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum, et elevátum, et plena erat omnis terra majestáte ejus, * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum.

℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri.

Et ea.

LECTIO II.

Et tu, fili hóminis, ingemisce in contritióne lumbórum, et in amaritudínibus ingemisce coram eis. Cumque dixerint ad te: Quare tu gemis? dices, Pro audítu, quia venit, et tabéscet omne cor, et dissolvéntur univérsæ manus, et infirmábitur omnis spíritus, et per cuncta génua fluent aquæ: ecce venit, et fiet, ait Dóminus Deus. Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, prophéta, et dices: Hæc dicit Dóminus Deus: Lóquere Gládius, gládius exacútus est, et limátus. Ut cædat víctimas, exacútus est, ut spléndeat, limátus est: qui moves sceptrum filii mei, succidísti omne lignum. Et dedi eum ad levigándum ut teneátur manu, iste exacútus est gládius, et iste limátus est ut sit in manu interficiéntis.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi, * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram.

℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph.

Aperi.

LECTIO III.

Clama, et úlula, fili hóminis, quia hic factus est in pópulo meo, hic in cunctis dúcibus Israel, qui fúgerant, gládio

t cum pópulo meo,
ude super femur,
átus est : et hoc,
trum subvérterit,
it, dicit Dóminus
ergo, fili hóminis
et pércute manu
, et duplicétur glá-
triplicétur gládius
rum : hic est glá-
iónis magnæ, qui
ere eos facit, et
scere, et multípli-

ce, Dómine, quia
soláta cívitas plena
det in tristítia dó-
tium : * Non est
létur eam, nisi tu,
er.
ns plorávit in noc-
ymæ ejus in maxíl-

t.
Patri.
t.

NDO NOCTURNO.

xpositióne sancti
i Presbyteri in Eze-
rophétam.

LECTIO IV.

7 in Ezech. cap. 21.]

pra díxerat : Ipsi
me, Numquid non
olas lóquitur iste?
n pópulus flagitá-
ntiam : idcírco id
ninus per metápho-
parábolam, et ut
e, provérbium est
nunc manifestius

lóquitur : saltus Nageb, et Daron, et Theman esse Jerúsalem, et templum illíus, Sancta Sanctórum, et omnem terram Judææ : flammámque, quæ combustúra sit saltum, intélligi gládium devorántem, qui edúctus sit de vagína sua, ut interfíciat justum et ímpium. Hoc est enim lignum víride, et lignum áridum. Unde et Dóminus: Si in ligno, ait, víridi tanta fáciunt, in sicco quid fácient?

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes : * Tota die et nocte, non tacébunt laudáre nomen Dei.

℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam.

Tota.

LECTIO V.

PRIMUM díxerat : Vaticináre, vel stilla ad Austrum, Africum, et Merídiem, et ad saltum Meridiánum. Quod quia videbátur obscúrum, et dicta Prophétæ pópulus nesciébat, secúndo pónitur maniféstius, saltum Meridiánum esse Jerúsalem, et omnes infructuósas árbores, ad quarum radíces secúris pósita sit, intélligi habitatóres ejus, gladiúmque interpretári pro incéndio. Tértio jubétur Prophétæ, ut tacéntibus illis, nec interrogántibus cur ista vaticinátus sit, fáciat per

quæ interrogétur, et respóndeat quæ Dóminus locútus est.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcinge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera, Dómine Deus Israel, clamántes ad te.

℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo.

Líbera.

LECTIO VI.

Ingemisce, inquit, ejuláre non levi voce, nec dolóre moderáto, sed in contritióne lumbórum: ut gémitus tuus ex imis viscéribus et amaritúdine ánimi proferátur. Et hoc fácies coram eis, ut cum te interrogáverint, cur tanto gémitu conteráris, et quid tibi mali accíderit, ut sic ingemiscas: tu eis meo sermóne respóndeas, Idcírco plango, et dolórem cordis mei dissimuláre non váleo, quia audítus, qui semper meis áuribus insonúerat, ópere complétur, et venit imminens vidélicet Babylónii furéntis exércitus: qui cum vénerit, et valláverit Jerúsalem, tunc tabéscet omne cor, et dissolvéntur univérsæ manus: ut occupánte pavóre mentes hóminum, nullus áudeat repugnáre.

℟. Sustinúimus pacem, et *non* venit: quæsívimus bona, et ecce turbát
nóvimus, Dómine,
nostra: * Non in p
obliviscáris nos.

℣. Peccávimus, i
simus, iniquitátem
Dómine, in omnem
tuam.

Non in perpétuu
Glória Patri.
Non in perpétuu

℟. vij. Laudábilis
* Quem Dóminus ex
benedixit dicens: (
nuum meárum tu
ditas mea Israel.

℣. Beáta gens,
Dóminus Deus, póp
tus in hæreditátem.

Quem Dóminus.

℟. viij. Duo Séra
mábant alter ad á
Sanctus, sanctus, sa
minus Deus Sábaot
est omnis terra gló

℣. Tres sunt qu
nium dant in cœl
Verbum, et Spíritu
et hi tres unum sun

Sanctus.
Glória Patri.
Plena est.

FERIA SECU
De Ezechiéle Pr

LECTIO I.
[Cap. 33.]

Et factum est ve
mini ad me, dic
hóminis, lóquere
pópuli tui, et dice

Terra cum indúxero super eam gládium, et túlerit pópulus terræ virum unum de novíssimis suis, et constitúerit eum super se speculatórem: et ille víderit gládium veniéntem super terram, et cecínerit búccina, et annuntiáverit pópulo: áudiens autem, quisquis ille est, sónitum búccinæ, et non se observáverit, veneritque gládius, et túlerit eum: sanguis ipsius super caput ejus erit. Sonum búccinæ audívit, et non se observávit, sanguis ejus in ipso erit: si autem se custodíerit, ánimam suam salvábit.

℟. Redémit pópulum suum, et liberávit eum: et vénient, et exultábunt in monte Sion, et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino, et óleo: * Et ultra non esúrient.

℣. Eritque ánima eórum quasi hortus irríguus.

Et ultra.

LECTIO II.

Quod si speculátor víderit gládium veniéntem, et non insonúerit búccina, et pópulus se non custodíerit, veneritque gládius, et túlerit de eis ánimam: ille quidem in iniquitáte sua captus est, sánguinem autem ejus de manu speculatóris requíram. Et tu, fili hóminis, speculatórem dedi te dómui *Israel*, áudiens ergo ex ore meo sermónem, annuntiábis eis ex me. Si me dicénte ad ímpium: Impie, morte moriéris: non fúeris locútus ut se custódiat ímpius a via sua: ipse ímpius in iniquitáte sua moriétur, sánguinem autem ejus de manu tua requíram.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam, ignóro. * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei.

℣. Si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras.

Mélius.

LECTIO III.

Si autem annuntiánte te ad ímpium ut a viis suis convertátur, non fúerit convérsus a via sua: ipse in iniquitáte sua moriétur, porro tu ánimam tuam liberásti. Tu ergo, fili hóminis, dic ad domum Israel: Sic locúti estis, dicéntes: Iniquitátes nostræ, et peccáta nostra super nos sunt: et in ipsis nos tabéscimus quómodo ergo vívere potérimus? Dic ad eos: Vivo ego, dicit Dóminus Deus: nolo mortem ímpii, sed ut convertátur ímpius a via sua, et vivat. Convertímini, convertímini a viis vestris péssimis: et quare moriémini, domus *Israel*?

animam meam eripuit de medio catulórum leónum.

Et non.

Glória Patri.

Et non.

FERIA TERTIA.

De Ezechiéle Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 34.]

Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, prophéta de pastóribus Israel: prophéta et dices pastóribus: Hæc dicit Dóminus Deus: Væ pastóribus Israel, qui pascébant semetipsos: nonne greges a pastóribus pascúntur? Lac comedebátis, et lanis operiebámini, et quod crassum erat occidebátis: gregem autem meum non pascebátis. Quod infirmum fuit non consolidástis, et quod ægrótum non sanás-

eo quod non esset p
factæ sunt in devo
ómnium bestiárum
dispérsæ sunt. Er
greges mei in cunc
tibus, et in univé
excélso: et super om
ciem terræ dispé
greges mei, et non
requíreret: non e
quam, qui requírere
térea, pastóres, au
bum Dómini: Vivo
cit Dóminus Deus:
eo quod facti sunt
mei in rapínam,
meæ in devoratión
nium bestiárum a
quod non esset pas
que enim quæsiérun
res mei gregem
sed pascébant
metipsos, et g
non pascébant: pr

pópulo tuo, et
ncta tua.

IO III.
Dóminus Deus:
se super pastó-
gregem meum
um, et cessáre
ut ultra non
gem, nec pas-
pastóres semet-
berábo gregem
eórum: et non
in escam. Quia
óminus Deus:
e requíram oves
itábo eas. Sicut
r gregem suum
do fúerit in mé-
uárum dissipa-
visitábo oves
berábo eas de
cis, in quibus
rant in die nu-
inis.
peccatríci, pó-
ccáto miserére,
us.
lacábilis super
puli tui.
eus.
ri.
Deus.

QUARTA.
iéle Prophéta.
TIO I.
p. 40.]
quinto anno
nis nostræ, in
, décima mensis,
o anno post-

quam percússa est cívitas: in ipsa hac die facta est super me manus Dómini, et addúxit me illuc. In visiónibus Dei addúxit me in terram Israel, et dimísit me super montem excélsum nimis: super quem erat quasi ædifícium civitátis vergéntis ad Austrum. Et introdúxit me illuc.

℟. Indicábo tibi, homo, quid sit bonum, aut quid Dóminus requírat a te: * Fácere judícium et justítiam, et sollícitum ambuláre cum Deo tuo.

℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram.

Fácere.

LECTIO II.

Et ecce vir, cujus erat spécies quasi spécies æris, et funículus líneus in manu ejus, et cálamus mensúræ in manu ejus: stabat autem in porta. Et locútus est ad me idem vir: Fili hóminis, vide óculis tuis, et áuribus tuis audi, et pone cor tuum in ómnia quæ ego osténdam tibi: quia ut ostendántur tibi addúctus es huc: annúntia ómnia, quæ tu vides, dómui Israel.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro. * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei.

℣. Si enim hoc égero,

mors mihi est : si autem non égero, non effúgiam manus vestras.

Mélius est.

LECTIO III.

Et ecce murus forínsecus in circúitu domus úndique, et in manu viri cálamus mensúræ sex cubitórum, et palmo : et mensus est latitúdinem ædificii cálamo uno, altitúdinem quoque cálamo uno. Et venit ad portam, quæ respiciébat viam Orientálem, et ascéndit per gradus ejus : et mensus est limen portæ cálamo uno latitúdinem, id est, limen unum cálamo uno in latitúdine.

℟. Misit Dóminus Angelum suum, et conclúsit ora leónum : * Et non contaminavérunt : quia coram eo injustítia invénta non est in me.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Et non.

Glória Patri.

Et non.

FERIA QUINTA.

De Ezechiéle Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 41.]

Et introdúxit me in templum, et mensus est frontes, sex cúbitos latitúdinis hinc, et sex cúbitos latitúdinis inde, latitúdinem tabernáculi. Et latitúdo por cem cubitórum erat tera portæ, quinque hinc, et quinque cúl de : et mensus est l dinem ejus quadragi bitórum, et latitúdi ginti cubitórum. Et gréssus intrínsecus est in fronte portæ d bitos : et portam, se tórum ; et latitúdine tæ, septem cubitóru

℟. Vidi Dóminum tem super sólium ex et elevátum : et ple omnis terra majestát * Et ea quæ sub ipso replébant templum.

℣. Séraphim staban illud : sex alæ uni, alæ álteri.

Et ea quæ.

LECTIO II.

Et mensus est longit ejus viginti cubitórun titúdinem ejus vigint tórum, ante fáciem t et dixit ad me : Hoc e tum Sanctórum. Et est paríetem domus bitórum : et latitúdi teris quátuor cubitór dique per circúitum Látera autem, latus a bis trigínta tria, et era néntia, quæ ingred per paríetem domus, téribus per circúitu continérent, et non a rent paríetem templi.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi : * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram.

℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph.

Aperi.

LECTIO III.

Et plátea erat in rotúndum, ascéndens sursum per cóchleam, et in cœnáculum templi deferébat per gyrum: idcirco látius erat templum in superióribus : et sic de inferióribus ascendebátur ad superióra in médium. Et vidi in domo altitúdinem per circúitum, fundáta látera ad mensúram cálami sex cubitórum spátio : et latitúdinem per parietem láteris forínsecus quinque cubitórum : et erat intérior domus in latéribus domus.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina Géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster.

℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus.

Non est.

Glória Patri.

Non est.

FERIA SEXTA.

De Ezechiéle Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 43.]

Et duxit me ad portam quæ respiciébat ad viam Orientálem. Et ecce glória Dei Israel ingrediebátur per viam Orientálem, et vox erat ei quasi vox aquárum multárum, et terra splendébat a majestáte ejus. Et vidi visiónem secúndum spéciem quam víderam, quando venit ut dispérderet civitátem ; et spécies secúndum aspéctum quem víderam juxta flúvium Chobar : et cécidi super fáciem meam. Et majéstas Dómini ingréssa est templum per viam portæ, quæ respiciébat ad Oriéntem. Et elevávit me spíritus, et introdúxit me in átrium intérius : et ecce repléta erat glória Dómini domus.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes : * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam.

Toto die.

LECTIO II.

Et audívi loquéntem ad me de domo, et vir qui stabat juxta me, dixit ad me : Fili

hóminis, locus sólii mei, et locus vestigiórum pedum meórum, ubi hábito in médio filiórum Israel in ætérnum: et non pólluent ultra domus Israel nomen sanctum meum, ipsi et reges eórum, in fornicatiónibus suis, et in ruínis regum suórum, et in excélsis. Qui fabricáti sunt limen suum juxta limen meum, et postes suos juxta postes meos: et murus erat inter me et eos: et polluérunt nomen sanctum meum in abominatiónibus quas fecérunt: propter quod consúmpsi eos in ira mea.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Libera, Dómine Deus Israel, clamántes ad te.

℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo.

Líbera.

LECTIO III.

Nunc ergo repéllant procul fornicatiónem suam, et ruínas regum suórum a me: et habitábo in médio eórum semper. Tu autem, fili hóminis, osténde dómui Israel templum, et confundántur ab iniquitátibus suis, et metiántur fábricam: et erubéscant ex ómnibus quæ fecérunt. Figúram domus, et fábricæ ejus éxitus, et intróitus, et omnem descriptiónem ejus, et univérsa præcépta ejus, cunctúmque órdinem ejus, et omnes leges ejus osténde eis, et scribes in óculis eórum, ut custódiant omnes descriptiónes ejus, et præcépta illíus, et fáciant ea.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit: quæsívimus bona, et ecce turbátio: cognóvimus, Dómine, peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos.

℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam.

Non in perpétuum.

Glória Patri.

Non in perpétuum.

SABBATO.

De Ezechiéle Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 47.]

Et convértit me ad portam domus, et ecce aquæ egrediebántur subter limen domus ad Oriéntem: fácies enim domus respiciébat ad Oriéntem: aquæ autem descendébant in latus templi dextrum ad Merídiem altáris. Et edúxit me per viam portæ aquilónis, et convértit me ad viam foras portam exterióres, viam quæ respiciébat ad Oriéntem: et ecce aquæ redundántes a látere dextro.

℟. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens: Opus má-

um tu es, hæré-
rael.
gens cujus est
us, pópulus eléc-
itátem.
minus.
CTIO II.
lerétur vir ad
ui habébat funi-
nu sua, et men-
cúbitos, et tra-
r aquam usque
rsúmque men-
, et tradúxit me
usque ad gé-
sus est mille, et
per aquam usque
mensus est mille,
quem non pótui
: quóniam intu-
uæ profúndi tor-
non potest trans-

iæ mihi sunt ún-
uid éligam ignó-
s est mihi inci-
anus hóminum,
linquere legem

im hoc égero,
st: si autem non
effúgiam manus

t.
CTIO III.
me: Certe vidis-
nis. Et edúxit me,
ad ripam torrén-
e me convertís-
in ripa torréntis
nimis ex utráque
it ad me: Aquæ

istæ, quæ egrediúntur ad túmulos sábuli Orientális, et descéndunt ad plana desérti, intrábunt mare, et exíbunt, et sanabúntur aquæ. Et omnis ánima vivens, quæ serpit, quocúmque vénerit torrens, vivet: et erunt pisces multi satis postquam vénerint illuc aquæ istæ, et sanabúntur, et vivent ómnia ad quæ vénerit torrens.

℟. Misit Dóminus Angelum suum: et conclúsit ora leónum: * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et non.
Glória Patri.
Et non.

SABBATO

ANTE DOMINICAM TERTIAM NOVEMBRIS.

Ad Magnificat, Antiphona.

Muro tuo inexpugnábili * circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper.

DOMINICA TERTIA

NOVEMBRIS.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber Daniélis Prophétæ.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Anno tértio regni Jóakim

regis Juda, venit Nabuchodónosor, rex Babylónis, in Jerúsalem, et obsédit eam; et trádidit Dóminus in manu ejus Jóakim regem Juda, et partem vasórum domus Dei: et asportávit ea in terram Sénnaar in domum dei sui, et vasa íntulit in domum thesáuri dei sui. Et ait rex Asphenez præpósito eunuchórum ut introdúceret de filiis Israel, et de sémine régio et tyrannórum, púeros, in quibus nulla esset mácula, decóros forma, et erudítos omni sapiéntia, cautos sciéntia, et doctos disciplína, et qui possent stare in palátio regis, ut docéret eos lítteras, et linguam Chaldæórum.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum, et elevátum: et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum.

℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri.

Et ea quæ.

LECTIO II.

Et constituit eis rex annónam per singulos dies de cibis suis, et de vino unde bibébat ipse, ut enutriti tribus annis, póstea starent in conspéctu regis. Fuérunt ergo inter eos de filiis Juda, Dániel, Ananías, Mísael, et Azarías. Et impósuit eis præpósitus eunuchórum nómina: Daniéli, Baltássar: Ananíæ, Sidrach: Misaéli, Misach: et Azaríæ, Abdénago. Propósuit autem Dániel in corde suo, ne pollueréetur de mensa regis, neque de vino potus ejus, et rogávit eunuchórum præpósitum ne contaminarétur. Dedit autem Deus Daniéli grátiam et misericórdiam in conspéctu príncipis eunuchórum.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi: * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram.

℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph.

Aperi.

LECTIO III.

Et ait princeps eunuchórum ad Daniélem: Tímeo ego dóminum meum regem, qui constítuit vobis cibum et potum: qui si víderit vultus vestros macilentióres præ céteris adolescéntibus coævis vestris, condemnábitis caput meum regi. Et dixit Dániel ad Málasar, quem constitúerat princeps eunuchórum super Daniélem, Ananíam, Misaélem, et Azaríam: Tenta nos, óbsecro, servos tuos diébus decem, et dentur nobis legúmina ad vescéndum, et aqua ad bibéndum: et contempláre vultus nostros, et vultus puerórum qui ves-

cibo régio: et sicut
, fácies cum servis
i audíto sermóne hu-
di, tentávit eos dié-
em. Post dies autem
apparuérunt vultus
neliores et corpulen-
ræ ómnibus púeris,
ebántur cibo régio.
ıpice, Dómine, quia
desoláta cívitas ple-
iis, sedet in tristítia
géntium : * Non est
ɪolétur eam, nisi tu,
ster.
ɪransplorávit in noc-
crymæ ejus in maxil-

est.
Patri.
est.
CUNDO NOCTURNO.
pro sancti Athanásii
ad Vírgines.
LECTIO IV.
lib. 2 de Virginate.]
lant áliqui, et dicant
frequénter jejúnes,
cillior fias: ne credas
que auscúltes, per
n inimícus hæc súg-
miníscere ejus, quod
est, quod cum tres
Dániel, et álii ado-
li captivi ducti essent
hodónosor rege Ba-
jussúmque esset ut
mensa régia comé-
et de vino bíberent,
t tres púeri illi no-
póllui ex mensa re-
dixérunt eunúcho, qui eos curándos suscéperat: Da nobis de semínibus terræ, et vescémur. Quibus ait eunúchus: Tímeo ego regem, qui constítuit vobis cibum et potum, ne forte fácies vestræ appáreant regi squalidióres præ céteris púeris, qui régia mensa alúntur, et púniat me.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constitui custódes: * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam.

Tota die.

LECTIO V.

Cui dixérunt illi: Tenta servos tuos dies decem, et da nobis de semínibus. Et dedit eis legúmina ad vescéndum, et aquam ad bibéndum, et introdúxit eos in conspéctu regis, et visæ sunt fácies ipsórum speciosióres præter céteros púeros, qui régiæ mensæ cibis nutriebántur. Vidésne, quid fáciat jejúnium? Morbos sanat, destillatiónes córporis exsíccat, dæmones fugat, pravas cogitatiónes expéllit, mentem clariórem reddit, cor mundum éfficit, corpus sanctíficat, dénique ad thronum Dei hóminem sistit. Et ne putes hæc témere dici, habes hujus rei testimónium in Evangéliis a Salvatóre prolátum.

Cum enim quæsivissent discípuli, quonam modo immúndi spíritus ejiceréntur, respóndit Dóminus : Hoc genus non ejícitur, nisi in oratióne et jejúnio.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcinge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera, Dómine Deus Israel, clamántes ad te.

℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo.

Líbera.

LECTIO VI.

Quisquis ígitur ab immúndo spíritu vexátur, si hoc animadvértat, et hoc phármaco utátur, jejúnio inquam, statim spíritus malus oppréssus abscédet, vim jejúnii métuens. Valde enim dæmones oblectántur crápula, et ebrietáte, et córporis cómmodis. Magna vis in jejúnio, et magna ac præclára fiunt per illud, alióqui unde hómines tam mirífica præstárent, et signa per eos fíerent, et sanitátem infírmis per ipsos largirétur Deus, nisi plane ob exercitatiónes spirituáles, et humilitátem ánimi, et conversatiónem bonam? Jejúnium enim Angelórum cibus est : et qui eo útitur, órdinis Angélici censéndus est.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos.

℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam.

Non in.

Glória Patri.

Non in.

℟. vij. Laudábilis pópulus, quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens : Opus mánuum meárum tu es, hæréditas mea Israel.

℣. Beáta gens cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hæreditátem. Quem.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt.

Sanctus.

Glória Patri.

Plena.

FERIA SECUNDA.

De Daniéle Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 2.]

Tu rex vidébas, et ecce quasi státua una grandis : státua illa magna, et statúra sublímis stabat contra te, et intúitus ejus erat terríbilis. Hu-

státuæ caput ex auro óp-
o erat, pectus autem et
chia de argénto, porro
ter et fémora ex ære. Ti-
autem férreæ, pedum
edam pars erat férrea,
edam autem fictilis. Vidé-
ita, donec abscíssus est
s de monte sine mánibus:
ercússit státuam in pédi-
ejus férreis et fictílibus,
omminuit eos. Tunc con-
a sunt páriter ferrum,
a, æs, argéntum, et au-
a, et redácta quasi in fa-
am æstívæ áreæ, quæ rapta
t vento: nullúsque locus
éntus est eis: lapis autem,
percússerat státuam, fac-
est mons magnus, et im-
vit univérsam terram.

. Redémit pópulum suum,
iberávit eum: et vénient,
exultábunt in monte Sion:
gaudébunt de bonis Dó-
ni super fruménto, vino,
óleo: * Et ultra non esú-
nt.

℣. Erítque ánima eórum
asi hortus irríguus.

Et ultra.

LECTIO II.

oc est sómnium: interpre-
iónem quoque ejus dicé-
s coram te, rex. Tu rex
gum es, et Deus cœli
gnum, et fortitúdinem, et
périum, et glóriam dedit
i: et ómnia, in quibus há-
ant fílii hóminum, et bés-
agri: vólucres quoque
li dedit in manu tua, et sub ditióne tua univérsa constítuit: tu es ergo caput áureum. Et post te consúrget regnum áliud minus te argénteum: et regnum tértium áliud æreum, quod imperábit univérsæ terræ. Et regnum quartum erit velut ferrum. Quómodo ferrum comminuit, et domat ómnia, sic comminuet et cónteret ómnia hæc.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro, * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei.

℣. Si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras.

Mélius.

LECTIO III.

Porro quia vidisti pedum et digitórum partem testæ figuli, et partem férream: regnum divísum erit, quod tamen de plantário ferri oriétur, secúndum quod vidísti ferrum mistum testæ ex luto. Et dígitos pedum ex parte férreos, et ex parte fictiles: ex parte regnum erit sólidum, et ex parte contrítum. Quod autem vidisti ferrum mistum testæ ex luto, commiscebúntur quidem humáno sémine, sed non adhærébunt sibi, sícuti ferrum miscéri non potest testæ. In diébus autem regnórum illórum suscitábit Deus cœli regnum, quod in ætérnum non

dissipábitur, et regnum ejus álteri pópulo non tradétur: comminuet autem et consúmet univérsa regna hæc: et ipsum stabit in ætérnum.

℟. Misit Dóminus Angelum suum: et conclúsit ora leónum: * Et non contaminavérunt: quia coram eo injustítia invénta non est in me.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Et non.
Glória Patri.
Et non.

FERIA TERTIA.

De Daniéle Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Pronuntiansque Nabuchodónosor rex, ait eis: Veréne Sidrach, Misach, et Abdénago deos meos non cólitis, et státuam áuream, quam constitui, non adorátis? Nunc ergo si estis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubæ, fistulæ, citharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphoníæ, omnisque géneris musicórum, prostérnite vos, et adoráte státuam quam feci: quod si non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis: et quis est Deus qui erípiet vos de manu mea?

℟. A facie furóris tui, Deus,
conturbáta est om
* Sed miserére, D
ne fácias consum

℣. Dómine Dón
ter, quam admi
nomen tuum.

Sed miserére.

LECTIO II

Respondentes Si
sach, et Abdéna
runt regi Nabuch
Non opórtet nos
respondére tibi.
Deus noster, quen
potest erípere nos
ignis ardéntis, et
bus tuis, o rex,
Quod si nolúerit,
tibi rex: quia deo
cólimus, et státuan
quam erexísti, n
mus. Tunc Nabuch
replétus est furóre
tus faciéi illíus imn
super Sidrach, M
Abdénago: et pr
succenderétur for
lum quam succénd
verat.

℟. Civitátem ist
cúmda, Dómine,
tui custódiant mu
Exáudi, Dómine,
tuum cum miseric

℣. Avertátur fu
Dómine, a pópulo
civitáte sancta tua.

Exáudi.

LECTIO III

Et conféstim viri
cum braccis suis,

et calceaméntis, et véstibus missi sunt in médium fornácis ignis ardéntis. Nam jússio regis urgébat: fornax autem succénsa erat nimis. Porro viros illos, qui míserant Sidrach, Misach, et Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach, et Abdénago, cecidérunt in médio camino ignis ardéntis, colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum, et benedicéntes Dómino.

℟. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus.

℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui.
Dómine Deus.
Glória Patri.
Dómine Deus.

FERIA QUARTA.

De Daniéle Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Respondit Baltássar, et dixit: Dómine mi, sómnium his, qui te odérunt, et interpretátio ejus hóstibus tuis sit. Arborem, quam vidísti sublímem atque robústam, cujus altitúdo pertíngit ad cœlum, et aspéctus illíus in omnem terram: et rami ejus pulchérrimi, et fructus ejus nímius, et esca ómnium in ea, subter eam habitántes béstiæ agri, et in *ramis* ejus commorántes aves cœli. Tu es rex, qui magnificátus es, et invaluísti: et magnitúdo tua crevit, et pervénit usque ad cœlum, et potéstas tua in términos univérsæ terræ.

℟. Indicábo tibi, homo, quid sit bonum, aut quid Dóminus requírat a te: * Fácere judícium et justítiam, et sollícitum ambuláre cum Deo tuo.

℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram.

Fácere.

LECTIO II.

Quod autem vidit rex vígilem et sanctum descéndere de cœlo, et dícere: Succídite árborem, et dissipáte illam, áttamen germen radícum ejus in terra dimíttite, et vinciátur ferro, et ære, in herbis foris, et rore cœli conspergátur, et cum feris sit pábulum ejus, donec septem témpora muténtur super eum: Hæc est interpretátio senténtiæ Altíssimi, quæ pervénit super dóminum meum regem: Ejícient te ab homínibus, et cum béstiis, ferísque erit habitátio tua, et fœnum ut bos cómedes, et rore cœli infundéris.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro. * Mélius est mihi incídere in manus hóminum,

FERIA QUINTA.

De Daniéle Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 5.]

Baltassar rex fecit grande convívium optimátibus suis mille: et unusquisque secúndum suam bibébat ætátem. Præcépit ergo jam temuléntus ut afferréntur vasa áurea et argéntea, quæ asportáverat Nabuchodónosor pater ejus de templo, quod fuit in Jerúsalem, ut biberent in eis rex et optimátes ejus, uxorésque ejus, et concubínæ. Tunc alláta sunt vasa áurea, et argéntea, quæ asportáverat de templo quod fuerat in Jerúsalem: et bibérunt in eis rex et optimátes ejus, uxóres et concubínæ illíus. Bibébant vinum, et laudábant deos suos áureos, et argénteos, ǽreos, férreos, lignéosque et lapídeos. In eádem hora apparuérunt dígiti, quasi manus hóminis scribéntis contra candelábrum in superfície paríetis aulæ régiæ: et rex aspiciébat articulos manus scribéntis. Tunc fácies regis commutáta est, et cogitatiónes ejus turba…

...stabant super ...uni, et sex alæ

...IO II.

...dúctus est Dá-...ege. Ad quem ...ait : Tu es Da-... captivitátis Ju-...dúxit pater meus ...a ? Audívi de te ...iritum deórum ...sciéntia, intelli-...ac sapiéntia am-...ntæ sunt in te. Et ...réssi sunt in cons-... sapiéntes magi, ...am hanc légerent, ...tatiónem ejus in-...ihi, et nequivé-...m hujus sermónis ...Porro ego audívi ...od possis obscúra ...ri, et ligáta dis-...i ergo vales scrip-...égere, et inter-...em ejus indicáre ...rpura vestiéris, et ...áuream circa col-...m habébis, et tér-...regno meo princeps ... quæ respóndens Dá-... coram rege : Mú-...a sint tibi, et dona ...tuæ álteri da, ...autem legam... ...interpretatió... ...am tibi.

... Aspice, Dómi... ...ra tua, et cog...

aurem tuam, et audi : * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram.

℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph.

Aperi.

LECTIO III.

Hæc est autem scriptúra, quæ digésta est : Mane, Thecel, Phares. Et hæc est interpretátio sermónis, Mane : numerávit Deus regnum tuum, et complévit illud. Thecel : appénsus es in statéra, et invéntus es minus habens. Phares : divísum est regnum tuum, et datum est Medis et Persis. Tunc jubénte rege indútus est Dániel púrpura, et circúmdata est torques áurea colló ejus : et prædicátum est de eo quod habéret potestátem tértius in regno suo. Eádem nocte interféctus est Baltássar rex Chaldæus. Et Daríus Medus succéssit in regnum, annos natus sexaginta duos.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis : sedet in tristítia dómina géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, ... noster.

... plorávit in noc-... ...ma ejus in maxíllis

quam derelínquere legem Dei mei.

℣. Si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras.

Mélius.

LECTIO III.

Septem quoque témpora mutabúntur super te, donec scias quod dominétur Excélsus super regnum hóminum, et cuicúmque volúerit, det illud. Quod autem præcépit, ut relinquerétur germen radícum ejus, id est, árboris: regnum tuum tibi manébit postquam cognóveris potestátem esse cœléstem. Quam ob rem rex consílium meum pláceat tibi, et peccáta tua eleemósynis rédime, et iniquitátes tuas misericórdiis páuperum: fórsitan ignóscet delíctis tuis. Omnia hæc venérunt super Nabuchodónosor regem.

℟. Misit Dóminus Angelum suum: et conclúsit ora leónum: * Et non contaminavérunt: quia coram eo injustítia invénta non est in me.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Et non.
Glória Patri.
Et non.

FERIA QUINTA.
De Daniéle Prophéta.

LECTIO I.
[Cap. 5.]

Baltassar rex fecit grande convívium optimátibus suis mille: et unusquísque secúndum suam bibébat ætátem. Præcépit ergo jam temuléntus ut afferréntur vasa áurea et argéntea, quæ asportáverat Nabuchodónosor pater ejus de templo, quod fuit in Jerúsalem, ut biberent in eis rex et optimátes ejus, uxorésque ejus, et concubínæ. Tunc alláta sunt vasa áurea, et argéntea, quæ asportáverat de templo quod fúerat in Jerúsalem: et bibérunt in eis rex et optimátes ejus, uxóres et concubínæ illíus. Bibébant vinum, et laudábant deos suos áureos, et argénteos, æreos, férreos, lignéosque et lapídeos. In eádem hora apparuérunt dígiti, quasi manus hóminis scribéntis contra candelábrum in superfície paríetis aulæ régiæ: et rex aspiciébat artículos manus scribéntis. Tunc fácies regis commutáta est, et cogitatiónes ejus conturbábant eum.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum: et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum.

℣. Séraphim stabant super ud : sex alæ uni, et sex alæ teri.

Et ea.

LECTIO II.

ITUR introdúctus est Dá-el coram rege. Ad quem æfátus rex ait : Tu es Da-el de filiis captivitátis Ju-e, quem addúxit pater meus x de Judæa ? Audívi de te óniam spíritum deórum beas : et sciéntia, intelli-ntiaque, ac sapiéntia am-ióres invéntæ sunt in te. Et unc introgréssi sunt in cons-éctu meo sapiéntes magi, t scriptúram hanc légerent, t interpretatiónem ejus in-dicárent mihi, et nequivé-runt sensum hujus sermónis edicere. Porro ego audívi de te, quod possis obscúra interpretári, et ligáta dis-sólvere : si ergo vales scrip-túram légere, et inter-pretatiónem ejus indicáre mihi, púrpura vestiéris, et orquem áuream circa col-lum tuum habébis, et tér-tius in regno meo princeps ris. Ad quæ respóndens Dá-niel, ait coram rege : Mú-nera tua sint tibi, et dona domus tuæ álteri da, scrip-túram autem legam tibi, rex, et interpretatiónem ejus ostendam tibi.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi : * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram.

℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph.

Aperi.

LECTIO III.

HÆC est autem scriptúra, quæ digésta est : Mane, Thecel, Phares. Et hæc est interpretátio sermónis, Mane : numerávit Deus regnum tuum, et complévit illud. Thecel : appénsus es in statéra, et invéntus es minus habens. Phares : divísum est regnum tuum, et datum est Medis et Persis. Tunc jubénte rege indútus est Dániel púrpura, et circúmdata est est torques áurea colló ejus : et prædicátum est de eo quod habéret potestátem tértius in regno suo. Eádem nocte interféctus est Baltássar rex Chaldæus. Et Daríus Medus succéssit in regnum, annos natus sexagínta duos.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis : sedet in tristitia dómina géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster.

℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus.

Non est.

Glória Patri.

Non est.

FERIA SEXTA.

De Daniéle Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 6.]

Viri ergo illi curiósius inquiréntes, invenérunt Daniélem orántem et obsecrántem Deum suum. Et accedéntes locúti sunt regi super edícto: Rex, numquid non constituísti, ut omnis homo, qui rogáret quemquam de diis et homínibus usque ad dies trigínta, nisi te, rex, mitterétur in lacum leónum? Ad quos respóndens rex, ait: Verus est sermo juxta decrétum Medórum atque Persárum, quod prævaricári non licet. Tunc respondéntes dixérunt coram rege: Dániel, de fíliis captivitátis Juda, non curávit de lege tua, et de edícto quod constituísti: sed tribus tempóribus per diem orat obsecratióne sua. Quod verbum cum audísset rex, satis contristátus est: et pro Daniéle pósuit cor ut liberáret eum, et usque ad occásum solis laborábat ut rúeret illum. Viri autem illi intelligéntes regem dixérunt ei: Scito, rex, quia lex Medórum atque Persárum est, ut omne decrétum quod constitúerit rex, non líceat immutári.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes: * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam.

Tota die.

LECTIO II.

Tunc rex præcépit: et adduxérunt Daniélem, et misérunt eum in lacum leónum. Dixítque rex Daniéli: Deus tuus, quem colis semper, ipse liberábit te. Allatúsque est lapis unus, et pósitus est super os laci: quem obsignávit rex ánnulo suo, et ánnulo optimátum suórum, ne quid fíeret contra Daniélem. Et ábiit rex in domum suam, et dormívit incœnátus, cibíque non sunt alláti coram eo, ínsuper et somnus recéssit ab eo. Tunc rex primo dilúculo consúrgens, festínus ad lacum leónum perréxit: appropinquánsque lácui, Daniélem, voce lacrymábili inclamávit: et affátus est eum: Dániel, serve Dei vivéntis, Deus tuus, cui tu servis semper, putásne, váluit te liberáre a leónibus?

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera, Dómine Deus Israel, clamántes ad te.

℣. Erue nos in mirabílibus
is, et da glóriam nómini
o.
Libera.

LECTIO III.

ɪ Dániel regi respóndens,
t: Rex, in ætérnum vive:
eus meus misit Angelum
um, et conclúsit ora leó-
m, et non nocuérunt mi-
: quia coram eo justítia
vénta est in me: sed et
ram te, rex, delíctum non
cit. Tunc vehementer rex
vísus est super eo, et Danié-
m præcépit edúci de lacu:
luctúsque est Dániel e lacu,
nulla læsio invénta est
eo, quia crédidit Deo suo.
bénte autem rege, ad-
ícti sunt viri illi qui accu-
verant Daniélem: et in la-
m leónum missi sunt ipsi,
fílii, et uxóres eórum: et
n pervenérunt usque ad
viméntum laci, donec ar-
perent eos leónes, et óm-
a ossa eórum comminué-
nt.

℟. Sustinúimus pacem, et
n venit: quæsívimus bona,
ecce turbátio: cognóvi-
us, Dómine, peccáta nos-
a: * Non in perpétuum obli-
scáris nos.

℣. Peccávimus, ímpie gés-
mus, iniquitátem fécimus,
ómine, in omnem justítiam
am.

Non in.
Gloria Patri.
Non in.

SABBATO.

De Daniéle Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 9.]

In anno primo Dárii, filii Assuéri de sémine Medórum, qui imperávit super regnum Chaldæórum: anno uno regni ejus, ego Dániel intelléxi in libris númerum annórum, de quo factus est sermo Dómini ad Jeremíam Prophétam, ut compleréntur desolatiónis Jerúsalem septuaginta anni. Et pósui fáciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre et deprecári in jejúniis, sacco, et cínere. Et orávi Dóminum Deum meum, et conféssus sum, et dixi: Obsécro, Dómine Deus, magne et terríbilis, custódiens pactum, et misericórdiam diligéntibus te, et custodiéntibus mandáta tua. Peccávimus, iniquitátem fécimus, ímpie égimus, et recéssimus: et declinávimus a mandátis tuis ac judíciis.

℟. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens: Opus mánuum meárum tu es, hæréditas mea Israel.

℣. Beáta gens cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hæreditátem.

Quem Dóminus.

LECTIO II.

Adhuc me loquénte in ora-

tióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque: Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo: ego autem veni ut indicárem tibi: quia vir desideriórum es: tu ergo animadvérte sermónem, et intéllige visiónem. Septuagínta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur justítia sempitérna, et impleátur vísio, et prophetía, et ungátur sanctus Sanctórum.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro. * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei.

℣. Si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras.

Mélius est.

LECTIO III.

Scito ergo, et animadvérte: Ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem hebdómades septem, et hebdómades sexaginta duæ

erunt: et rursum ædi
tur plátea, et muri in a
tia témporum. Et post
dómades sexagínta du
cidétur Christus: et n
ejus pópulus, qui eum
túrus est. Et civitáte
sanctuárium dissipábi
pulus cum duce ventu
finis ejus vástitas, et p
nem belli statúta des
Confirmábit autem p
multis hebdómada un
dimídio hebdómadis d
hóstia et sacrifícium:
in templo abominátio
latiónis: et usque a
summatiónem et finen
severábit desolátio.

℟. Misit Dóminus
lum suum, et conclú
leónum: * Et non co
navérunt: quia coram
justítia invénta non est

℣. Misit Deus mis
diam suam, et ve
suam: ánimam mea
puit de médio catulóru
num.

Et non.

Glória Patri.

Et non.

Ad Magnificat, Ant

Qui cœlórum * c
thronum, et abyssos
ris, Dómine, Rex r
montes pónderas, terr
mo conclúdis: exáu
Dómine, in gemítibu
tris.

DOMINICA IV NOVEMBRIS.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber Osée Prophétæ.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

VERBUM Dómini, quod factum est ad Osée filium Béeri, in diébus Ozíæ, Jóathan, Achaz, Ezechíæ, regum Juda, et in diébus Jeróboam filii Joas regis Israel. Princípium loquéndi Dómino in Osée, et dixit Dóminus ad Osée: Vade, sume tibi uxórem fornicatiónum, et fac tibi filios fornicatiónum : quia fórnicans fornicábitur terra a Dómino. Et ábiit, et accépit Gomer filiam Debélaim : et concépit, et péperit ei filium.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum.

℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri.

Et ea.

LECTIO II.

ET dixit Dóminus ad eum : Voca nomen ejus Jézrahel : quóniam adhuc módicum, et visitábo sánguinem Jézrahel super domum Jehu, et quiéscere fáciam regnum domus Israel. Et in illa die cónteram arcum Israel in valle Jézrahel. Et concépit adhuc, et péperit filiam. Et dixit ei : Voca nomen ejus Absque misericórdia : quia non addam ultra miseréri dómui Israel, sed oblivióne oblivíscar eórum. Et dómui Juda miserébor, et salvábo eos in Dómino Deo suo : et non salvábo eos in arcu, et gládio, et in bello, et in equis, et in equítibus.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi : * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram.

℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph.

Aperi.

LECTIO III.

ET ablactávit eam, quæ erat Absque misericórdia. Et concépit, et péperit filium. Et dixit : Voca nomen ejus : Non pópulus meus : quia vos non pópulus meus, et ego non ero vester. Et erit númerus filiórum Israel quasi aréna maris, quæ sine mensúra est, et non numerábitur. Et erit in loco ubi dicétur eis : Non pópulus meus vos : dicétur eis: Filii Dei vivéntis. Et congregabúntur filii Juda, et filii Israel páriter : et ponent sibimet caput unum, et ascén-

dent de terra, quia magnus dies Jézrahel.

℟. Aspíce, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis: sedet in tristítia dómina géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster.

℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus.

Non est.

Glória Patri.

Non est.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei.

LECTIO IV.

[Lib. 18, cap. 28.]

Osee Prophéta, quanto profúndius quidem lóquitur, tanto operósius penetrátur. Sed áliquid inde suméndum est, et hic ex nostra promissióne ponéndum. Et erit, inquit, in loco quo dictum est eis, Non pópulus meus vos: vocabúntur et ipsi filii Dei vivi. Hoc testimónium prophéticum de vocatióne pópuli géntium, qui prius non pertinébat ad Deum, étiam Apóstoli intellexérunt.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes: * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam.

Tota die.

LECTIO V.

Et quia ipse quoque pópulus géntium spiritáliter est in fíliis Abrahæ, ac per hoc recte dícitur Israel, proptérea séquitur, et dicit: Et congregabúntur fílii Juda, et fílii Israel in idípsum: et ponent sibimet principátum unum, et ascéndent a terra. Hoc si adhuc velímus expónere, elóquii prophétici obtundétur sapor. Recolátur tamen lapis ille anguláris et duo illi paríetes, unus ex Judæis, alter ex géntibus: ille nómine filiórum Juda, iste nómine filiórum Israel: eídem uni principátui suo in idípsum innitentes, et ascendéntes agnoscántur in terra.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera, Dómine Deus Israel, clamántes ad te.

℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo.

Líbera.

LECTIO VI.

Istos autem carnáles Israelítas, qui nunc nolunt crédere in Christum, póstea creditúros, id est, fílios eórum (nam útique isti in suum locum moriéndo transíbunt) idem Prophéta testátur, di-

Quóniam diébus mul-
)unt filii Israel sine re-
principe, sine sacrifi-
: altári, sine sacerdó-
e manifestatiónibus.
n videat nunc sic esse
?
stinuimus pacem, et
iit: quæsívimus bona,
urbátio: cognóvimus,
:, peccáta nostra: *
perpétuum obliviscá-
.
eccávimus, impie gés-
iniquitátem fécimus,
e, in omnem justítiam

in perpétuum.
ia Patri.
in perpétuume
j. Laudábilis pópulus,
Dóminus exercítuum
xit, dicens: Opus má-
neárum tu es, hærédi-
Israel.
Beáta gens cujus est
us Deus, pópulus eléc-
æreditátem.
m Dóminus.
iij. Duo Séraphim cla-
t alter ad álterum:
us, sanctus, sanctus,
us Deus Sábaoth:
est omnis terra gló-
.
res sunt qui testimó-
lant in cœlo, Pater,
n, et Spíritus Sanctus:
es unum sunt.
ctus.
ia Patri.
a.

FERIA SECUNDA.

De Osée Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Audite verbum Dómini, filii Israel, quia judícium Dómino cum habitatóribus terræ: non est enim véritas, et non est misericórdia, et non est sciéntia Dei in terra. Maledíctum, et mendácium, et homicídium, et furtum, et adultérium inundavérunt, et sanguis sánguinem tétigit. Propter hoc lugébit terra, et infirmábitur omnis qui hábitat in ea, in béstia agri, et in vólucre cœli: sed et pisces maris congregabúntur.

℟. Redémit pópulum suum, et liberávit eum: et vénient, et exultábunt in monte Sion: et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino, et óleo: * Et ultra non esúrient.

℣. Eritque ánima eórum quasi hortus irríguus.

Et ultra.

LECTIO II.

Verumtamen unusquisque non júdicet: et non arguátur vir: pópulus enim tuus sicut hi qui contradícunt sacerdóti. Et córrues hódie, et córruet étiam prophéta tecum: nocte tacére feci matrem tuam. Conticuit pópulus meus, eo quod non habúerit sciéntiam: quia tu

sciéntiam repulísti, repéllam te, ne sacerdótio fungáris mihi : et oblíta es legis Dei tui, oblivíscar filiórum tuórum et ego.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro. * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelinquere legem Dei mei.

℣. Si enim hoc égero, mors mihi est : si autem non égero, non effúgiam manus vestras.

Mélius est.

LECTIO III.

Secundum multitúdinem eórum sic peccavérunt mihi : glóriam eórum in ignomíniam commutábo. Peccáta pópuli mei cómedent, et ad iniquitátem eórum sublevábunt ánimas eórum. Et erit sicut pópulus, sic sacérdos : et visitábo super eum vias ejus, et cogitatiónes ejus reddam ei. Et cómedent, et non saturabúntur : fornicáti sunt, et non cessavérunt : quóniam Dóminum dereliquérunt in non custodiéndo.

℟. Misit Dóminus ángelum suum, et conclúsit ora leónum : * Et non contaminavérunt : quia coram eo injustítia invénta non est in me.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Et non.

Glória Patri.
Et non.

FERIA TERT

Incipit Joel Propl

LECTIO I.
[Cap. 1.]

Verbum Dómini, q
tum est ad Joel fili
tuel. Audíte hoc, s
áuribus percípite o
bitatóres terræ : si fa
istud in diébus ve
in diébus patrum ves
Super hoc fíliis ves
ráte, et fílii vestri f
et fílii eórum genera
teræ. Resíduum erú
dit locústa, et resíd
cústæ comédit bru
resíduum bruchi co
bígo.

℟. A fácie furóris t
conturbáta est omn
* Sed miserére, Dó
ne fácias consumm
℣. Dómine, Dómi
ter, quam admirábil
men tuum.
Sed miserére.

LECTIO II.

Expergiscimini
flete, et ululáte, o
bíbitis vinum in du
quóniam périit ab o
Gens enim ascénd
terram meam, fortis
merábilis : dentes eju
tes leonis, et molár
cátuli leónis. Pósuit
meam in desértum,

decorticávit: nudans
vit eam, et projécit,
cti sunt rami ejus.
Civitátem istam tu cir-
, Dómine: et Angeli
stódiant muros ejus:
ıdi, Dómine, pópulum
cum misericórdia.
Avertátur furor tuus,
ne, a pópulo tuo, et a
e sancta tua.
udi.

LECTIO III.

ɪᴇ quasi virgo accincta
super virum pubertátis
Périit sacrifícium et li-
de domo Dómini:
nt sacerdótes ministri
i. Depopuláta est ré-
uxit humus: quóniam
átum est tríticum, con-
est vinum, elánguit
. Confúsi sunt agrícolæ,
érunt vinitóres super
nto et hórdeo, quia
messis agri.
Genti peccatríci, pópulo
peccáto miserére, *
ne Deus.
Esto placábilis super
iam pópuli tui.
nine Deus.
ria Patri.
nine Deus.

ERIA QUARTA.
Joéle Prophéta.

LECTIO I.
[Cap. 3.]

bus illis, et in témpore
um convértero capti-
n Juda, et Jerúsalem, congregábo omnes gentes: et dedúcam eas in vallem Jósaphat: et disceptábo cum eis ibi super pópulo meo, et hæreditáte mea Israel: quos dispersérunt in natiónibus, et terram meam divisérunt. Et super pópulum meum misérunt sortem: et posuérunt púerum in prostíbulo, et puéllam vendidérunt pro vino ut bíberent.

℟. Indicábo tibi, homo, quid sit bonum, aut quid Dóminus requírat a te: * Fácere judícium et justítiam, et sollícitum ambuláre cum Deo tuo.

℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem; et inhábita terram.

Fácere.

LECTIO II.

Verum, quid mihi et vobis, Tyrus et Sidon, et omnis términus Palæstinórum? Numquid ultiónem vos reddétis mihi? et si ulciscímini vos contra me, cito velóciter reddam vicissitúdinem vobis super caput vestrum. Argéntum enim meum et aurum tulístis: et desiderabília mea et pulchérrima intulístis in delúbra vestra. Et fílios Juda, et fílios Jerúsalem vendidístis fíliis Græcórum, ut longe facerétis eos de fínibus suis. Ecce ego suscitábo eos de loco in quo vendidístis eos, et convértam retributiónem vestram in caput vestrum.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam, ignóro. * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei.

℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras.

Mélius.

LECTIO III.

Et vendam filios ... filias vestras in m... rum Juda, et ve... eos Sabæis, genti long... quia Dóminus locútus est ... Clamáte hoc in géntibus, sanctificáte bellum, susci... táte robústos: accédant, ascéndant omnes viri bellatóres. Concídite arátra vestra in gládios, et ligónes vestros in lánceas. Infírmus dicat: Quia fortis ego sum. Erúmpite, et veníte, omnes gentes de circúitu, et congregámini: ibi occúmbere fáciet Dóminus robústos tuos. Consúrgant, et ascéndant gentes in vallem Jósaphat: quia ibi sedébo ut júdicem omnes gentes in circúitu.

℟. Misit Dóminus Angelum suum, et conclúsit ora leónum: * Et non contaminavérunt: quia coram eo injustítia invénta non est in me.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Et non.

Glória Patri.

Et non.

FERIA QUINTA.

Incipit Amos Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Verba Amos, qui fuit in ...ribus de Thécue, quæ ...it super Israel in diébus ...iæ, regis Juda, et in diébus ...róboam, filii Joas, regis Is...el: ante duos annos terræ...mótus. Et dixit: Dóminus de ...on rúgiet, et de Jerúsalem ...abit vocem suam: et lu...runt speciósa pastórum, et exsiccátus est vertex Carmé...

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum: et plena e... omnis terra majestáte ejus: Et ea quæ sub ipso erant replébant templum.

℣. Séraphim stabant s... illud: sex alæ uni, et sex álteri.

Et ea.

LECTIO II.

Hæc dicit Dóminus: ... tribus sceléribus Dam... super quátuor non ... tam eum: eo quod t... rint in plaustris fér... laad. Et mittam i... domum Azael et ... domos Benadad. ... ram vectem Da... dispérdam habit... campo idóli, et...

domo voluptátis:
ur pópulus Syriæ
cit Dominus.
Dómine, de sede
cógita de nobis:
s meus, aurem
i: * Aperi óculos
e tribulatiónem

is Israel, intén-
ícis velut ovem

rio III.
Dóminus : Super
ribus Gazæ, et
or non convér-
quod transtúle-
item perféctam,
ent eam in Idu-
ttam ignem in
e, et devorábit
dispérdam ha-
Azóto, et tenén-
a de Ascalóne :
manum meam
on, et períbunt
stinórum, dicit
us.
Dómine, quia
láta civitas ple-
edet in tristitia
ium : * Non est
ur eam, nisi tu,

plorávit in noc-
æ ejus in maxil-

ri.

FERIA SEXTA.

Incipit Abdías Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Visio Abdiæ. Hæc dicit Dóminus Deus ad Edom : Audítum audívimus a Dómino, et legátum ad gentes misit. Súrgite, et consurgámus advérsus eum in prælium. Ecce párvulum dedi te in géntibus: contemptíbilis tu es valde. Supérbia cordis tui éxtulit te, habitántem in sissúris petrárum, exaltántem sólium tuum : qui dicis in corde tuo : Quis détrahet me in terram? Si exaltátus fúeris ut áquila, et si inter sídera posúeris nidum tuum : inde détraham te, dicit Dóminus.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes : * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam.

Tota die.

LECTIO II.

Si fures introíssent ad te, si latrónes per noctem, quómodo conticuísses? nonne furáti essent sufficiéntia sibi? si vindemiatóres introíssent ad te, numquid saltem racémum reliquissent tibi : Quómodo scrutáti sunt Esau, investigavérunt abscóndita ejus? Usque ad términum

emisérunt te : omnes viri fœderis tui illusérunt tibi : invaluérunt advérsum te viri pacis tuæ : qui cómedunt tecum, ponent insídias subter te : non est prudéntia in eo.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper · * ·
Dómine Deus Isr
tes ad te.

℣. Erue nos in
tuis, et da glóri
tuo.

Líbera.

LECTIO III.

Numquid non in die illa, dicit Dóminus, perdam sapiéntes de Idumæa, et prudéntiam de monte Esau? Et timébunt fortes tui a Merídie, ut intéreat vir de monte Esau. Propter interfectiónem, et propter iniquitátem in fratrem tuum Jacob, opériet te confúsio, et períbis in ætérnum. In die cum stares advérsus eum, quando capiébant alièni exércitum ejus, et extránei ingrediebántur portas ejus, et super Jerúsalem mittébant sortem : tu quoque eras quasi unus ex eis.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum oblivíscáris nos.

℣. Peccávimus, impie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justitiam tuam.

Non in perpétuum.

Glória Patri.

Non in perpétuum.

SABBATO.

Incipit Jonas Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

factum est verbum Dó-
i ad Jonam filium Amá-
dicens : Surge, et vade
Nínivem civitátem gran-
a, et prædica in ea : quia
éndit malítia ejus coram
... Et surréxit Jonas, ut fúgeret in Tharsis a fácie Dómini, et descéndit in Joppen, et invénit navem eúntem in Tharsis : et dedit naulum ejus, et descéndit in eam, ut iret cum eis in Tharsis a fácie Dómini. Dóminus autem misit ventum magnum in mare : et facta est tempéstas magna in mari, et navis periclitabátur cónteri.

℟. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens : Opus mánuum meárum tu es, hæréditas mea Israel.

℣. Beáta gens cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hæreditátem.

Quem Dóminus.

LECTIO II.

Et timuérunt nautæ, et clamavérunt viri ad deum suum : et misérunt vasa, quæ erant in navi, in mare, ut allevia-

rétur ab eis, et Jonas descéndit ad interióra navis, et dormiébat sopóre gravi. Et accéssit ad eum gubernátor, et dixit ei: Quid tu sopóre deprimeris? surge, ínvoca Deum tuum, si forte recógitet Deus de nobis, et non pereámus. Et dixit vir ad collégam suum: Venite, et mittámus sortes, et sciámus quare hoc malum sit nobis. Et misérunt sortes: et cécidit sors super Jonam.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro. * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelinquere legem Dei mei.

℣. Si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras.

Mélius est.

LECTIO III.

Et dixérunt ad eum: Indica nobis cujus causa malum istud sit nobis: quod est opus tuum? quæ terra tua? et quo vadis? vel ex quo pópulo es tu? et dixit ad eos: Hebræus ego sum, et Dóminum Deum cœli ego tímeo, qui fecit mare et áridam. Et timuérunt viri timóre magno, et dixérunt ad eum: Quid hoc fecisti? (cognovérunt enim viri quod a fácie Dómini fúgeret, quia indicáverat eis.) Et dixérunt ad eum: Quid faciémus tibi, et cessábit mare a nobis? quia mare ibat et intumescébat. Et dixit ad eos: Tóllite me, et mittite in mare, et cessábit mare a vobis: scio enim ego quóniam propter me tempéstas hæc grandis venit super vos.

℟. Misit Dóminus Angelum suum: et conclúsit ora leónum: * Et non contaminavérunt: quia coram eo injustítia invénta non est in me.

℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Et non.

Glória Patri.

Et non.

SABBATO.

ANTE DOMINICAM QUINTAM NOVEMBRIS.

Ad Magnificat, Antiphona.

Super muros tuos,* Jerúsalem, constítui custódes: tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

DOMINICA V NOVEMBRIS.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit Michæas Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Verbum Dómini, quod factum est ad Michæam Morasthíten, in diébus Jóathan, Achaz, et Ezechíæ, regum

Juda, quod vidit super Samaríam, et Jerúsalem. Audite, pópuli omnes, et atténdat terra, et plenitúdo ejus, et sit Dóminus Deus vobis in testem, Dóminus de templo sancto suo. Quia ecce Dóminus egrediétur de loco suo : et descéndet, et calcábit super excélsa terræ.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum, et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus :* Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum.

℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri.

Et ea quæ.

LECTIO II.

Et consuméntur montes subtus eum, et valles scindéntur sicut cera a fácie ignis, et sicut aquæ quæ decúrrunt in præceps. In scélere Jacob omne istud, et in peccátis domus Israel. Quod scelus Jacob? nonne Samaría? et quæ excélsa Judæ? nonne Jerúsalem? et ponam Samaríam quasi acérvum lápidum in agro cum plantátur vínea; et détraham in vallem lápides ejus, et fundaménta ejus revelábo.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi :* Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram.

℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph.

Aperi.

LECTIO III.

Et ómnia sculptília ejus concidéntur, et omnes mercédes ejus comburéntur igne, et ómnia idóla ejus ponam in perditiónem : quia de mercédibus meretrícis congregáta sunt, et usque ad mercédem meretrícis reverténtur. Super hoc plangam, et ululábo : vadam spoliátus et nudus : fáciam planctum velut dracónum, et luctum quasi struthiónum. Quia desperáta est plaga ejus, quia venit usque ad Judam, tétigit portam pópuli mei, usque ad Jerúsalem.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina géntium :* Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster.

℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus.

Non est.

Glória Patri.

Non est.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne sancti Basílii Magni in Psalmum trigésimum tértium.

LECTIO IV.

Cum te appetítus inváserit peccándi, velim cógites horríbile illud et intolerábile

Christi tribúnal, in quo præsidébit Judex in alto et excélso throno : astábit autem omnis creatúra, ad gloriósum illíus conspéctum contremiscens. Adducéndi étiam nos sumus singuli, eórum quæ in vita gessérimus ratiónem redditúri. Mox illis qui multa mala in vita perpetrárint, terríbiles quidam et defórmes assístent ángeli, igneos vultus præ se feréntes, atque ignem spirántes, ea re propósiti, et voluntátis acerbitátem ostendéntes, nocti vultu símiles, propter mœrórem et ódium in humánum genus.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes : * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam.

Tota die.

LECTIO V.

Ad hæc cógites profúndum bárathrum, inextricábiles ténebras, ignem caréntem splendóre, uréndi quidem vim habéntem, sed privátum lúmine : deínde vérmium genus venénum immíttens, et carnem vorans, inexplebíliter edens, neque unquam saturitátem séntiens, intolerábiles dolóres corrosióne ipsa infigens. Postrémo, quod suppliciórum ómnium gravíssimum est, oppróbrium illud et confusiónem sempitérnam. Hæc time, et hoc timóre corréptus ánimam a peccatórum concupiscéntia tanquam fræno quodam réprime.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcinge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper :* Líbera, Dómine Deus Israel, clamántes ad te.

℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo.

Líbera.

LECTIO VI.

Hunc timórem Dómini se doctúrum Prophéta promísit : docére autem non simplíciter promísit, sed eos qui eum audíre volúerint : non eos, qui lóngius prolápsi sunt, sed qui salútem appeténtes accúrrunt : non aliénos a promissiónibus, sed ex baptísmate filiórum adoptiónis, verbo ipsi concitiátos atque conjúnctos. Proptérea, veníte, inquit, hoc est, per bona ópera accédite ad me, filii, quippe qui per regeneratiónem filii lucis éffici digni facti estis : audíte, qui aures cordis habétis apértas, timórem Dómini docébo vos: illum scílicet, quem paulo ante oratióne nostra descrípsimus.

℟. Sustinúimus pacem, et

non venit: quæsívimus bona, et ecce turbátio: cognóvimus, Dómine, peccáta nostra: * Non in perpétuum oblivis-cáris nos.

℣. Peccávimus, impie gessimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justitiam tuam.

Non in.

Glória Patri.

Non in.

℟. vij. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens: Opus mánuum meárum tu es, hæréditas mea Israel.

℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hæréditátem.

Quem Dóminus.

℟. viij. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt.

Sanctus.

Glória Patri.

Plena est.

FERIA SECUNDA.

Incipit Nahum Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Onus Nínive: Liber visiónis Nahum Elcesæi. Deus æmulátor, et ulciscens Dóminus: ulciscens Dóminus, et habens furórem: ulcíscens Dóminus in hostes suos, et iráscens ipse inimícis suis. Dóminus pátiens, et magnus fortitúdine, et mundans non fáciet innocéntem. Dóminus in tempestáte, et túrbine viæ ejus, et nébulæ pulvis pedum ejus. Increpans mare, et exsiccans illud: et ómnia flúmina ad desértum dedúcens.

℟. Redémit pópulum suum et liberávit eum: et vénient, et exultábunt in monte Sion: et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino, et óleo: * Et ultra non esúrient.

℣. Eritque ánima eórum quasi hortus irríguus.

Et ultra.

LECTIO II.

Infirmatus est Basan, et Carmélus: et flos Líbani elánguit. Montes commóti sunt ab eo, et colles desoláti sunt, et contrémuit terra a fácie ejus: et orbis, et omnes habitántes in eo. Ante fáciem indignatiónis ejus quis stabit? et quis resístet in ira furóris ejus? indignátio ejus effúsa est ut ignis: et petræ dissolútæ sunt ab eo.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam, ignóro * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei.

℣. Si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero,

ügiam manus vestras.
us.

LECTIO III.

Dóminus, et confór-
die tribulatiónis : et
sperántes in se. Et in
prætereúnte, consum-
iem fáciet loci ejus : et
os ejus persequéntur
æ. Quid cogitátis con-
óminum? consumma-
ipse fáciet : non
get duplex tribulátio.
icut spinæ se ínvicem
ectúntur, sic convi-
eórum páriter potán-
consuméntur quasi stí-
riditáte plena.

Tisit Dóminus Ange-
ium : et conclúsit ora
n : * Et non contami-
int : quia coram eo in-
invénta non est in me.
sit Deus misericórdiam
et veritátem suam : áni-
neam erípuit de médio
rum leónum.

ion.

ria Patri.

non.

FERIA TERTIA.

pit Hábacuc Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

quod vidit Hábacuc
éta. Usquequo, Dómi-
mábo, et non exáudies?
rábor ad te vim pátiens,
n salvábis? Quare os-
ti mihi iniquitátem et
em, vidére prædam et injustítiam contra me? et factum est judícium, et contradíctio poténtior. Propter hoc lacerráta est lex, et non pervénit usque ad finem judícium : quia ímpius prævalet advérsus justum, proptérea egréditur judícium pervérsum.

℟. A fácie furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra, * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummatiónem.

℣. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum.

Sed miserére.

LECTIO II.

Aspicite in géntibus, et vidéte : admirámini, et obstupéscite : quia opus factum est in diébus vestris, quod nemo credet cum narrábitur. Quia ecce ego suscitábo Chaldæos, gentem amáram, velócem, ambulántem super latitúdinem terræ, ut possídeat tabernácula non sua. Horríbilis et terríbilis est : ex semetípsa judícium et onus ejus egrediétur.

℟. Civitátem istam tu circúmda, Dómine : et Angeli tui custódiant muros ejus : * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia.

℣. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo, et a civitáte sancta tua.

Exáudi, Dómine.

LECTIO III.

Leviores pardis equi ejus, et velocióres lupis vesperti-

nis : et diffundéntur équites ejus : équites namque ejus de longe vénient, volábunt quasi áquila festínans ad comedéndum. Omnes ad prædam vénient, fácies eórum ventus urens : et congregábit quasi arénam, captivitátem. Et ipse de régibus triumphábit, et tyránni ridiculi ejus ... ipse super omnem mu... nem ridébit, et co... ággerem, et cápiet ...

℟. Genti peccát... pulo pleno peccáto... * Dómine Deus.

℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui.

Dómine Deus.

Glória Patri.

Dómine Deus.

FERIA QUARTA.

Incipit Sophonias Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

VERBUM Dómini, quod factum est ad Sophoníam filium Chusi, filii Godolíæ, filii Amaríæ, filii Ezecíæ, in diébus Josíæ filii Amon regis Judæ. Cóngregans congregábo ómnia a fácie terræ, dicit Dóminus : cóngregans hóminem et pecus, cóngregans volatília cœli et pisces maris : et ruínæ impiórum erunt : et dispérdam hómines a fácie terræ, dicit Dóminus.

℟. Indicábo tibi, homo, quid sit bonum, aut quid Dóminus requírat a te : * Fácere judícium et justítiam, et sollícitum ambuláre cum Deo tuo.

℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram.

Fácere.

LECTIO II.

ET exténdam manum meam ... r Judam, et super omnes ... tántes Jerúsalem, et dis... am de loco hoc relíquias ..., et nómina ædituórum ... sacerdótibus : et eos qui ...ant super tecta milítiam ..., et adórant et jurant in ...ino, et jurant in Mel... ...n. Et qui avertúntur de post tergum Dómini, et qui non quæsiérunt Dóminum, nec investigavérunt eum.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro. * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei.

℣. Si enim hoc égero, mors mihi est : si autem non égero, non effúgiam manus vestras.

Mélius est.

LECTIO III.

SILETE a fácie Dómini Dei : quia juxta est dies Dómini : quia præparávit Dóminus hóstiam : sanctificávit vocátos suos. Et erit : in die hóstiæ Dómini visitábo super príncipes, et super fílios regis, et super omnes qui indúti sunt veste peregrína :

et visitábo super omnem qui arrogánter ingréditur super limen in die illa : qui complent domum Dómini Dei sui iniquitáte et dolo.

℟. Misit Dóminus Angelum suum: et conclúsit ora leónum : * Et non contaminavérunt : quia coram eo injustítia invénta non est in me.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum.

Et non.

Glória Patri.

Et non.

FERIA QUINTA.

Incipit Aggæus Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

In anno secúndo Dárii regis, in mense sexto, in die una mensis, factum est verbum Dómini in manu Aggæi Prophétæ ad Zoróbabel fílium Saláthiel, ducem Juda, et ad Jesum, fílium Jósedech, sacerdótem magnum, dicens : Hæc ait Dóminus exercítuum, dicens : Pópulus iste dicit : Nondum venit tempus domus Dómini ædificándæ.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum, et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum.

℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri.

Et ea quæ.

LECTIO II.

Et factum est verbum Dómini in manu Aggæi Prophétæ, dicens : Numquid tempus vobis est ut habitétis in dómibus laqueátis : et domus ista desérta : Et nunc hæc dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda vestra super vias vestras. Seminástis multum, et intulístis parum : comedístis, et non estis satiáti : bibístis, et non estis inebriáti : operuístis vos, et non estis calefácti : et qui mercédes congregávit, misit eas in sácculum pertúsum.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína, Deus meus, aurem tuam, et audi : * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiónem nostram.

℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph.

Aperi óculos.

LECTIO III.

Hæc dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda vestra super vias vestras : ascéndite in montem, portáte ligna, et ædificáte domum, et acceptábilis mihi erit, et glorificábor, dicit Dóminus. Respexístis ad ámplius, et ecce factum est minus : et intulístis in domum : et exsufflávi illud : *quam ob* causam, dicit Dómi-

nus exercítuum? quia domus mea desérta est, et vos festinátis unusquisque in domum suam. Propter hoc super vos prohíbiti sunt cœli ne darent rorem, et terra prohíbita est ne daret germen suum.

℟. Aspice, D[illegible] facta est des[illegible] plena divitiis: s[illegible] tia dómina génti[illegible] est qui consolétu[illegible] tu, Deus noster.

℣. Plorans plorá[illegible] te, et lácrymæ ejus in m[illegible] ejus.

Non est.

Glória Patri.

Non est.

FERIA SEXTA.

Incipit Zacharias Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

In mense octávo, in anno secúndo Dárii regis, factum est verbum Dómini ad Zacharíam, filium Barachíæ, filii Addo, Prophétam, dicens: Irátus est Dóminus super patres vestros iracúndia. Et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum, et convértar ad vos, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes: * *Tota die* et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam.

Tota die.

LECTIO II.

Ne sitis sicut patres vestri, [illegible]os clamábant Prophétæ [illegible]es, dicéntes: Hæc dicit [illegible]inus exercítuum: Con[illegible]mini de viis vestris malis, [illegible] cogitatiónibus vestris [illegible]nis: et non audiérunt, [illegible]e attendérunt ad me, [illegible] Dóminus. Patres vestri ubi sunt? et Prophétæ numquid in sempitérnum vivent?

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcinge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera, Dómine Deus Israel, clamántes ad te.

℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo.

Líbera.

LECTIO III.

Verumtamen verba mea et legítima mea, quæ mandávi servis meis Prophétis, numquid non comprehendérunt patres vestros, et convérsi sunt, et dixérunt: Sicut cogitávit Dóminus exercítuum fácere nobis secúndum vias nostras, et secúndum adinventiónes nostras fecit nobis.

℟. Sustinúimus pacem, et

non venit : quæsivimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos.

℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam.

Non in.

Glória Patri.

Non in.

SABBATO.

Incipit Malachías Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. I.]

Onus verbi Dómini ad Israel in manu Malachíæ. Diléxi vos, dicit Dóminus, et dixístis : In quo dilexísti nos? Nónne frater erat Esau Jacob, dicit Dóminus, et diléxi Jacob, Esau autem ódio hábui? et pósui montes ejus in solitúdinem, et hæreditátem ejus in dracónes desérti. Quod si díxerit Idumæa : destrúcti sumus, sed reverténtes ædificábimus quæ destrúcta sunt : hæc dicit Dóminus exercítuum : Isti ædificábunt, et ego déstruam : et vocabúntur términi impietátis, et pópulus, cui irátus est Dóminus usque in ætérnum.

℟. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens : Opus mánuum meárum tu es, hæréditas mea Israel.

℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hæreditátem.

Quem Dóminus.

LECTIO II.

Et óculi vestri vidébunt : et vos dicétis : Magnificétur Dóminus super términum Israel : fílius honórat patrem, et servus dóminum suum : si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? et si Dóminus ego sum, ubi est timor meus, dicit Dóminus exercítuum? ad vos, o sacerdótes, qui despícitis nomen meum : et dixístis : In quo despéximus nomen tuum? Offértis super altáre meum panem pollútum, et dícitis : In quo pollúimus te? In eo quod dícitis : Mensa Dómini despécta est.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro. * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei.

℣. Si enim hoc égero, mors mihi est : si autem non égero, non effúgiam manus vestras.

Mélius est.

LECTIO III.

Si offerátis cæcum ad immolándum, nonne malum est? et si offerátis claudum et lánguidum, nonne malum est? offer illud duci tuo, si placúerit ei, aut si suscéperit fáciem tuam, dicit Dóminus exercítuum. Et nunc deprecámini vultum Dei ut misereátur vestri (de manu enim

vestra factum est hoc) si quo modo suscípiat fácies vestras, dicit Dóminus exercítuum. Quis est in vobis, qui claudat óstia, et incéndat altáre meum gratúito? non est mihi volúntas in vobis, dicit Dóminus exercítuum: et munus non suscípiam de manu vestra. Ab ortu enim solis usque ad occásum, magnum est nomen meum in géntibus, et in omni loco sacrificátur et offértur nómini meo oblátio munda: quia magnum est nomen meum in géntibus, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Misit Dóminus Angelum suum, et conclúsit ora leónum: * Et non contam runt: quia coram eo inj invénta non est in me.

℣. Misit Deus mise diam suam, et ver suam: ánimam meam de médio catulórum le

Et non.

Glória Patri.

Et non.

Ad Vesperas, Antip cum Psalmis de Psal Capitulum, Hymnus, siculus, Antiphona ad nificat et Oratio, ut in bato ante Dominican mam Adventus, in Hiemali.

HOMILIÆ ET ORATIONES

IN DOMINICIS,

PER ORDINEM DISPOSITÆ,

AB UNDECIMA POST PENTECOSTEN USQUE AD ADVENTUM.

PARS AUTUMNALIS.

DOMINICA XI POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ et mérita súpplicum excédis et vota, effúnde super nos misericórdiam tuam, ut dimíttas quæ consciéntia métuit; et adjícias quod orátio non præsúmit. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.

[Cap. 7.]

IN illo témpore, Exiens Jesus de finibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ, inter médios fines Decapóleos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 10, lib. 1, in Ezechielem.]

QUID est quod creátor ómnium Deus, cum surdum et mutum sanáre voluisset, in aures illíus suos dígitos misit, et éxpuens linguam ejus tétigit? Quid per dígitos Redemptóris, nisi dona Sancti Spíritus designántur? Unde cum in álio loco ejecísset dæmónium, dixit: Si in dígito Dei ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei. Qua de re per Evangelístam álium dixísse descríbitur: Si ego in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. Ex quo utróque loco collígitur, quia dígitus Spíritus vocátur. Dígitos ergo in aurículas míttere, est per dona Spíritus sancti mentem surdi ad obediéndum aperíre.

LECTIO VIII.

QUID est vero, quod éxpuens linguam ejus tétigit? Salíva nobis est ex ore Redemptó-

ris, accépta sa[illegible]éntia in elóquio divíno. [illegible]liva quippe ex cápite déflu[illegible]t in ore. Ea ergo sapiéntia, quæ ipse est, dum lingua nostra tángitur, mox ad prædicatiónis verba formátur. Qui suspíciens in cœlum, ingémuit : non quod ipse necessárium gémitum habéret, qui da[illegible] postulábat : sed a[illegible] gémere, qui cœlo [illegible] dócuit : ut et aur[illegible] per donum Spírit[illegible] aperíri, et lingua per [illegible] oris, id est, per sciéntiam divínæ locutiónis, solvi débeat ad verba prædicatiónis.

LECTIO IX.

Cui mox, éphphetha, id est, adaperíre dicitur : et statim apértæ sunt aures ejus, et solútum est vínculum linguæ ejus. Qua in re notándum est, quia propter clausas aures dictum est, adaperíre. Sed cui aures cordis ad obediéndum apértæ fúerint, ex subsequénti procul dúbio étiam linguæ ejus vínculum sólvitur : ut bona quæ ipse fécerit, étiam faciénda áliis loquátur. Ubi bene ádditur : Et loquebátur recte. Ille enim recte lóquitur, qui prius obediéndo fécerit, quæ loquéndo ádmonet esse faciénda.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus, Antiphona. Cum transísset * Dominus fines Tyri, surdos fecit audíre, et mutos loqui.

Ad Magnificat, Antiphona. Bene ómnia fecit, * et surdos fecit audíre, et mutos loqui.

DOMINICA XII
POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

[illegible]IPOTENS et miséricors [illegible], de cujus múnere venit, [illegible]i a fidélibus tuis digne [illegible]udabíliter serviátur : [illegible]e, quæsumus, nobis, ut [illegible]romissiónes tuas sine [illegible]sióne currámus. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.
[Cap. 10.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Beáti óculi qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quod multi Prophétæ et reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.
[Lib. 3, cap. 43, in Luc. c. 10.]

Non óculi Scribárum et Pharisæórum, qui corpus tantum Dómini vidére, sed illi beáti óculi, qui ejus possunt cognóscere sacraménta, de quibus dícitur : Et revelásti ea párvulis. Beáti óculi parvulórum, quibus et se et Patrem Fílius reveláre dignátur. Abraham exultávit ut vidéret

diem Christi : et vidit, et gavisus est. Isaias quoque, et Michæas, et multi álii Prophétæ vidérunt glóriam Dómini : qui et proptérea Vidéntes sunt appelláti : sed hi omnes a longe aspiciéntes et salutántes, per spéculum et in ænígmate vidérunt.

LECTIO VIII.

Apostolis autem in præsentiárum habéntes Dóminum, convescentésque ei, et quæcúmque voluíssent interrogándo discéntes, nequáquam per Angelos, aut várias visiónum spécies opus habébant docéri. Quos vero Lucas multos Prophétas et reges dicit. Matthæus apértius Prophétas et justos appéllat. Ipsi sunt enim reges magni : quia tentatiónum suárum mótibus non consentiéndo succúmbere, sed regéndo præésse novérunt.

LECTIO IX.

Et ecce quidam Legisperítus surréxit, tentans eum, et dicens : Magíster, quid faciéndo vitam ætérnam possidébo ? Legisperítus, qui de vita ætérna Dóminum tentans intérrogat, occasiónem, ut reor, tentándi de ipsis Dómini sermónibus sumpsit, ubi ait : Gaudéte autem quod nómina vestra scripta sunt in cœlis. Sed ipsa sua tentatióne declárat, quam vera sit illa Dómini conféssio, qua Patri lóquitur : Quod abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Magíster,* quid faciéndo vitam ætérnam possidébo ? At ille dixit ad eum : In lege quid scriptum est? quómodo legis ? Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Homo quidam* descendébat ab Jerúsalem in Jéricho, et íncidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum, et plagis impósitis abiérunt, semivívo relícto.

DOMINICA XIII
POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, da nobis fídei, spei, et charitátis augméntum : et ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre quod præcipis. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 17.]

In illo témpore, Dum iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samaríam, et Galilæam. Et cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Episcopi.

[Lib. 2 quæst. Evang. c. 40.]

De decem leprósis, quos Dóminus ita mundávit, cum ait: Ite, osténdite vos sacerdótibus; quæri potest cur eos ad sacerdótes míserit, ut, cum irent, mundaréntur. Nullum enim eórum, quibus hæc corporália benefícia præstitit, invenítur misísse ad sacerdótes, nisi leprósos. Nam et illum a lepra mundáverat, cui dixit: Vade, osténde te sacerdótibus, et offer pro te sacrifícium, quod præcépit Móyses in testimónium illis. Quæréndum igitur est, quid ipsa lepra signíficet: non enim sanáti, sed mundáti dicúntur, qui ea caruérunt. Colóris quippe vítium est, non valetúdinis aut integritátis sénsuum atque membrórum.

LECTIO VIII.

Leprosi ergo non absúrde intélligi possunt, qui sciéntiam veræ fídei non habéntes, várias doctrínas profiténtur erróris. Non enim, abscóndunt imperítiam suam sed pro summa perítia próferunt in lucem, et jactántia sermónis osténtant. Nulla porro falsa doctrína est, quæ non áliqua vera intermísceat. Vera ergo falsis inordináte permíxta, in una disputatióne vel narratióne hóminis, tanquam in uníus córporis colóre apparéntia, signífi[...] pram, tanquam veris fa[...] colórum fucis humána[...] ra variántem atque m[...] tem.

LECTIO IX.

Hi autem tam vitán[...] Ecclésiæ, ut si fieri [...] lóngius remóti, mag[...] móre Christum interp[...] sicut isti decem stét[...] longe, et levavérunt [...] dicéntes: Jesu præ[...] miserére nostri. Nam [...] præceptórem vocant, [...] mine néscio utrum qu[...] Dóminum interpelláv[...] medicína corporáli, s[...] to significáre, lepram [...] esse doctrínam, quam [...] præcéptor abstérgit.

Te Deum laudámu[...]

Ad Benedictus, Ant[...]

Cum transíret * Jesu[...] dam castéllum, occu[...] ei decem viri lepró[...] stetérunt a longe, et [...] runt vocem, dicént[...] præcéptor, miserér[...]

Ad Magnificat, Ant[...]

Unus autem ex il[...] vidit quod mundát[...] regréssus est cum ma[...] ce magníficans Deum[...] lúia.

DOMINICA X[...]

POST PENTECOS[...]

ORATIO.

Custodi, Dómine, [...] mus, Ecclésiam tuam [...] tiatióne perpétua: et [...]

telábitur humána mortálitas, tuis semper auxiliis et abstrahátur a nóxiis, et ad salutária dirigátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Nemo potest duóbus dóminis servíre. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Epíscopi.

[Lib. 2. de Serm. Dom. in mont. c. 14.]

Nemo potest duóbus dóminis servíre. Ad hanc ipsam intentiónem referéndum est quod consequénter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, et álterum díliget: aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Quæ verba diligénter consideránda sunt: nam qui sint duo dómini, deinceps osténdit, cum dicit: Non potéstis Deo servíre et mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicúntur. Cóngruit et Púnicum nomen, nam lucrum Púnice mammon dícitur.

LECTIO VIII.

Sed qui servit mammónæ, illi útique servit, qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus hujus sæculi a Dómino dícitur: Aut enim unum ódio habébit homo, et álterum díliget, id est, Deum: aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Patiétur enim durum et perniciósum dóminum, quisquis servit mammónæ: sua enim cupiditáte implicátus, súbditur diábolo, et non eum díligit. Quis enim est qui díligat diábolum? sed tamen pátitur.

LECTIO IX.

Ideo, inquit, dico vobis, non habére sollicitúdinem ánimæ vestræ quid edátis, neque córpori vestro quid induátis: ne forte, quamvis jam supérflua non quærántur, propter ipsa necessária cor duplicétur, et ad ipsa conquirénda, nostra detorqueátur inténtio, cum áliquid quasi misericórditer operámur; id est, ut cum consúlere alícui vidéri vólumus, nostrum emoluméntum ibi, pótius quam illíus utilitátem attendámus; et ídeo nobis non videámur peccáre, quia non supérflua, sed necessária sunt, quæ cónsequi vólumus.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Nolíte sollíciti esse,* dicéntes: quid manducábimus, aut quid bibémus? scit enim Pater vester quid vobis necésse sit. Allelúia.

Ad Magníficat, Antiphona.

Quærite primum regnum Dei, et justítiam ejus, et hæc ómnia adjiciéntur vobis. Allelúia.

cúndum Lucam

LECTIO VII.

[Cap. 7.]

In illo témpore, Ibat Jesus in civitátem quæ vocátur Naim : et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Serm. 44, de Verb. Dom.]

De júvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua : de homínibus in spíritu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore : illi autem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter plangebátur : illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mór-

citáti, sed non t
tra commemoráti.
enim noster Jesus
ea quæ faciébat c
ter, étiam spirituáli
bat intélligi. Neq
tantum mirácula pr
rácula faciébat : s
quæ faciébat, mi
vidéntibus, vera ess
ligéntibus.

LECTIO I

Quemadmodum q
lítteras in códic
scripto, et non no
laudat quidem
manum, admíran
pulchritúdinem :
sibi velint, quid in
ápices, nescit, et
laudátor, mente n
tor. Alius autem
artifícium et capit

bus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum, quia facta sunt: álii vero et facta miráti, et intellécta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ibat Jesus * in civitátem quæ vocátur Naim: et ecce defúnctus efferebátur filius únicus matri suæ.

Ad Magnificat, Antiphona.

Prophéta magnus * surréxit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam.

DOMINICA XVI

POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

Tua nos, quæsumus, Dómine, grátia semper et prævéniat et sequátur: ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 14.]

In illo témpore, Cum intráret Jesus in domum cujúsdam principis Pharisæórum sábbato manducáre panem, et ipsi observábant eum: Et ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Episcopi.

[Lib. 7. in Luc. cap. 14.]

Curatur hydrópicus, in quo fluxus carnis exúberans ánimæ gravábat officia, spíritus extinguébat ardórem. Deinde docétur humílitas, dum in illo convívio nuptiáli appeténtia loci superióris arcétur, cleménter tamen, ut persuásio humanitátis asperitátem coercitiónis exclúderet, rátio profíceret ad persuasiónis efféctum, et corréctio emendáret afféctum. Huic quasi próximo límine humánitas copulátur: quæ ita Domínicæ senténtiæ definitióne distínguitur, si in páuperes et débiles conferátur: nam hospitálem esse remuneratúris, afféctus avarítiæ est.

LECTIO VIII.

Postremo jam quasi eméritæ milítiæ viro contemnendárum stipéndium præscríbitur facultátum: quod neque ille, qui stúdiis inténtus inferióribus possessiónes sibi terrénas coémit, regnum cœli possit adipísci, cum Dóminus dicat, Vende ómnia tua, et séquere me: nec ille, qui emit boves, cum Eliséus occíderit, et pópulo divíserit quos habébat: et ille qui duxit uxórem, cógitet quæ mundi sunt, non quæ Dei. Non quo conjúgium rependátur, sed quia ad majórem honórem vocétur intégritas: quóniam múlier innúpta et vídua cógitat quæ sunt Dómini, ut sit sancta córpore et spíritu.

æstimémus exclúdi : Gentílium, Judæórum, Hæreticórum. Et ídeo Apóstolus avarítiam dicit esse fugiéndam : ne impedíti more Gentíli, iniquitáte, malítia, impudicítia, avarítia, ad regnum Christi pervenire nequeámus. Omnis enim immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hæreditátem in regno Christi et Dei.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum intráret Jesus * in domum cujúsdam Principis Pharisæórum sábbato manducáre panem : ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum; ipse vero apprehénsum sanávit eum, ac dimísit.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum vocátus fúeris * ad núptias, recúmbe in novíssimo loco, ut dicat tibi qui te invitávit : Amice, ascénde supé-

[Cap. 22.]

In illo témpore, A
ad Jesum Pharisæi
rogávit eum unus
gis doctor, tentans
gister, quod est
magnum in Lege?

Homilia sancti
Chrysóstomi.

[Hom. 37, in Matt

Sadducæis confús
sæi rursus aggre
cumque quiescér
ret, decertáre vol
Legis perítiam p
præmittunt, non di
tentáre cupiéntes
térrogant, Quodna
mandátum in Leg
cum primum illud
ges Dóminum Deu
putántes causas si
rum ad mandátum
rigéndum, áliquid
quóniam Deum se
hoc modo intérrog

simile huic : Díliges próximum tuum sicut teipsum.

LECTIO VIII.

Quamobrem símile est huic? quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munitur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus : Dixit insípiens in corde suo, non est Deus. Deínde séquitur : Corrúpti sunt et abominábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterum : Radix ómnium malórum avarítia est : quam quidam appeténtes, erravérunt a fide. Et, Qui díligit me, mandáta mea servábit : quorum caput et radix est, Díliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teipsum.

LECTIO IX.

Si ergo diligere Deum, diligere próximum est : (nam si díligis me, o Petre, inquit, pasce oves meas) si étiam diléctio próximi facit ut mandáta custódias : mérito ait in his totam Legem et Prophétas pendére : Et quemádmodum in superióribus, cum de resurrectióne interrogarétur, plus dócuit quam tentántes petébant : sic in hoc loco de primo interrogátus mandáto, secúndum étiam non valde quam primum inférius sponte áttulit : secúndum enim est primo símile. Ita occúlte insinuávit, ódio illos ad quæréndum incitári. Cháritas enim, inquit, non æmulátur.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Magister, * quod est mandátum magnum in lege? Ait illi Jesus : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quid vobis vidétur * de Christo, cujus fílius est? dicunt ei omnes : David. Dicit eis Jesus : Quómodo David in spíritu vocat eum Dóminum, dicens : Dixit Dóminus Dómino meo, sede a dextris meis?

DOMINICA XVIII POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

Dirigat corda nostra, quæsumus, Dómine, tuæ miseratiónis operátio, quia tibi sine te placére non póssumus. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 9.]

In illo témpore, Ascéndens Jesus in navículam, transfretávit, et venit in civitátem suam. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi.

[Serm. 50.]

Christum in humánis áctibus divína gessisse mystéria, et in rebus visibílibus invisibília exercuísse negótia, léctio hodiérna monstrávit. As-

céndit, inquit, in navículam, et transfretávit, et venit in civitátem suam. Nonne ipse est, qui fugátis flúctibus, maris profúnda nudávit, ut Israelíticus pópulus inter stupéntes undas sicco vestigio velut móntium cóncava pertransíret? Nonne hic est, qui Petri pédibus marinos vórtices inclinávit, ut iter liquidum humánis gréssibus sólidum præbéret obséquium?

LECTIO VIII.

Et quid est, quod ipse sibi sic maris dénegat servitútem, ut brevíssimi lacus tránsitum sub mercéde náutica transfretáret? Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit. Et quid mirum, fratres? Christus venit suscípere infirmitátes nostras, et suas nobis conférre virtútes: humána quærere, præstáre divína: accípere injúrias, réddere dignitátes: ferre tædia, reférre sanitátes: quia médicus qui non fert infirmitátes, curáre nescit: et qui non fúerit cum infirmo infirmátus, infirmo non potest conférre sanitátem.

LECTIO IX.

Christus ergo, si in suis mansisset virtútibus, commúne cum homínibus nil habéret: et nisi implésset carnis órdinem, carnis in illo esset otiósa suscéptio. Ascéndit, inquit, in navículam, et trans-

fretávit, et venit
tem suam. Creáto
orbis Dóminus, p
se propter nos nos
távit in carne, cœ
humánam pátrian
civitátis Judáicæ
paréntes habére c
réntum ómnium ip
ut invitáret amor
ret cháritas, vincír
suadéret humánit
fugárat dominátio
dispérserat, fécera
testátis extórres.

Te Deum laudá

Ad Benedictus, *A*

Dixit Dóminus
tico: Confide, fili,
tur tibi peccáta tu

Ad Magnificat, *A*

Tulit ergo par
lectum suum, in q
magníficans Deum
plebs, ut vidit, de
Deo.

DOMINICA
POST PENTEC

ORATIO.

Omnipotens et
Deus, univérsa no
sántia propitiátus
mente et córpore
pedíti, quæ tua su
méntibus exequá
Dóminum.

Léctio sancti Ev
cúndum Matthæur

LECTIO V

[Cap. 22.]

In illo témpore, L

Jesus princípibus sacerdótum et Pharisæis in parábolis, dicens : Símile factum est regnum cœlórum hómini regi, qui fecit núptias filio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii, Papæ.

[Hom. 38 in Evang.]

Sæpe jam me dixísse mémini, quod plerúmque in sancto Evangélio regnum cœlórum præsens Ecclésia nominátur : congregátio quippe justórum, regnum cœlórum dícitur. Quia enim per Prophétam Dóminus dicit : Cœlum mihi sedes est : et Sálomon ait : Anima justi sedes sapiéntiæ : Paulus étiam dicit Christum Dei virtutem, et Dei sapiéntiam : líquido collígere debémus, quia si Deus sapiéntia, ánima autem justi sedes sapiéntiæ, dum cœlum dícitur sedes Dei, cœlum ergo est ánima justi. Hinc per Psalmístam de sanctis prædicatóribus dícitur : cœli enárrant glóriam Dei.

LECTIO VIII.

Regnum ergo cœlórum est Ecclésia justórum : quia dum eórum corda in terra nil ámbiunt, per hoc quod ad supérna suspírant, jam in eis Dóminus quasi in cœléstibus regnat. Dicátur ergo : Símile est regnum cœlórum hómini regi, qui fecit núptias filio suo. Jam intélligit cháritas vestra, quis est iste Rex regis filii pater ? ille nimírum cui Psalmista ait : Deus, judicium tuum Regi da, et justítiam tuam filio Regis. Qui fecit núptias filio suo. Tunc enim Deus Pater Fílio suo núptias fecit, quando hunc in útero Vírginis humánæ natúræ conjúnxit, quando Deum ante sæcula fíeri vóluit hóminem in fine sæculórum.

LECTIO IX.

Sed quia ex duábus persónis fíeri solet ista nuptiális conjúnctio : absit hoc ab intelléctibus nostris, ut persónam Dei et hóminis Redemptóris nostri Jesu Christi, ex duábus persónis credámus unítam. Ex duábus quippe, atque in duábus hunc natúris exístere dícimus : sed ex duábus persónis compósitum credi, ut nefas vitámus. Apértius ergo atque secúrius dici potest, quia in hoc Pater Regi filio núptias fecit, quo ei per incarnatiónis mystérium sanctam Ecclésiam sociávit. Uterus autem genitrícis vírginis, hujus sponsi thálamus fuit. Unde et Psalmísta dicit : In sole pósuit tabernáculum suum, et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dícite invitátis : * Ecce prándium meum parávi : veníte ad núptias, Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Intrávit autem rex * ut vi-

ORATIO.

Largire, quæsumus, Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus et pacem, ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente desérviant. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 4.]

In illo témpore, Erat quidam régulus, cujus filius infirmabátur Caphárnaum. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii, Papæ.

[Hom. 28 in Evang.]

Lectio sancti Evangélii, quam modo, fratres, audístis, expositióne non índiget, sed ne hanc táciti præterísse videámur, exhortándo pótius quam exponéndo in ea

Sed mementóte
et apérte cognosc
fide dubitávit. Po
que ut descénder
ret filium ejus.
ergo præséntiam
rébat, qui per sp
quam déerat. Mi
in illum crédidit,
putávit posse sal
nisi præsens esset
Si enim perfécte
procul dúbio sc
non esset locus u
Deus.

LECTIO

Ex magna ergo p
est, qui virtúten
majestáti, sed pr
porâli. Salútem
pétiit, et tamen i
távit: quia eum
nerat, et poténte
dum crédidit, e
riénti filio esse a

infirmabátur Ca-
: hic cum audísset
us veniret in Ga-
gábat eum ut sa-
m ejus.

ificat, Antiphona.
it autem pater, *
hora erat in qua
s: Filius tuus vivit:
it ipse, et domus

[...]INICA XXI
[...]ENTECOSTEN.

ORATIO.

tuam, quæsumus,
continua pietáte
ut a cunctis adver-
te protegénte sit
t in bonis áctibus
ni sit devóta. Per
nostrum.

sancti Evangélii se-
Matthæum.

[...]CTIO VII.

[Cap. 7.]

mpore, Dixit Je-
pulis suis parábo-
: Assimilátum est
œlórum hómini re-
óluit ratiónem pó-
servis suis. Et ré-

a sancti Hierónimi,
ri.

[...]omm. in cap. 18 Matt.]

ARE est Syris, et
Palæstinis, ad om-
nónem suum pará-
gere, ut quod per
ræcéptum tenéri ab
auditóribus non potest, per similitúdinem exémplaque teneátur. Præcépit ítaque Dóminus Petro sub comparatióne regis et dómini, et servi, qui débitor decem míllium talentórum a dómino rogans véniam impetráverat ut ipse quoque dimíttat consérvis suis minóra precántibus. Si enim ille rex et dóminus servo debitóri decem míllia talentórum tam fácile dimísit, quanto magis servi consérvis suis debent minóra dimíttere?

LECTIO VIII.

Quod ut maniféstius fiat, dicámus sub exémplo. Si quis nostrum commíserit adultérium, homicídium, sacrilégium: majóra crímina decem míllium talentórum rogántibus dimittúntur, si et ipsi dimíttant minóra peccántibus. Sin autem ob factam contuméliam sumus implacábiles, et propter amárum verbum pérpetes habeámus discórdias: nonne nobis vidémur recte redigéndi in cárcerem, et sub exémplo óperis nostri hoc ágere, ut majórum nobis delictórum vénia non relaxétur?

LECTIO IX.

Sic et Pater meus cœléstis fáciet vobis, si non remiséritis unusquísque fratri suo de córdibus vestris. Formidolósa senténtia, si juxta nostram mentem senténtia

Dei fléctitur, atque mutátur: si parva frátribus non dimíttimus, magna nobis a Deo non dimitténtur. Et quia potest unusquísque dicere: Nihil hábeo contra eum, ipse novit, habet Deum júdicem, non mihi curæ est quid velit ágere, ego ignóvi ei: confirmat senténtiam suam, et omnem simulatiónem fictæ pacis evértit, dicens: Si non remiséritis unusquísque fratri suo de córdibus vestris.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dixit autem Dóminus* servo: Redde quod debes. Prócidens autem servus ille, rogábat eum, dicens: Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Serve nequam, * omne débitum dimísi tibi, quóniam rogásti me: nonne ergo opórtuit et te miseréri consérvi tui, sicut et ego tui misértus sum? Allelúia.

DOMINICA XXII POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

Deus, refúgium nostrum, et virtus, adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus auctor ipse pietátis, et præsta ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 22.]

In illo témpore, Abeúntes Pharisæi, consílium iniérunt ut cáperent Jesum in sermóne. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

[In Comment. in Matth. c. 22.]

Frequenter Pharisæi commoventur, et occasiónem insimulándi eum habére ex prætéritis non possunt. Cádere enim vítium in gesta ejus et dicta non póterat: sed de malítiæ afféctu, in omnem se inquisitiónem repeniúndæ accusatiónis exténdunt. Namque a sæculi vítiis, atque a superstitiónibus humanárum religiónum, univérsos ad spem regni cœléstis vocábat. Igitur an violáret sæculi potestátem, de propósitæ interrogatiónis conditióne perténtant: an vidélicet reddi tribútum Cæsari oportéret.

LECTIO VIII.

Qui intérna cognitiónum secréta cognóscens (Deus enim nihil eórum quæ intra hóminem sunt abscónsa non speculátur) afférri sibi denárium jussit, et quæsívit cujus et inscríptio esset et forma. Pharisæi respondérunt: Cæsaris eam esse. Quibus ait: Cæsari redhibénda esse, quæ Cæsaris sunt: Deo autem reddénda esse, quæ Dei sunt. O ple-

nam miráculi responsiónem, et perféctam dicti cœléstis absolutiónem! Ita ómnia inter contémptum sæculi, et contumélias lædéndi Cæsaris temperávit, ut curis ómnibus et officiis humánis devótas Deo mentes absólveret, cum Cæsari, quæ ejus essent, reddénda decérnit.

LECTIO IX.

Si enim nihil ejus penes nos resséderit, conditióne reddéndi ei quæ sua sunt, non tenébimur. Porro autem si rebus illíus incubámus, si jure potestátis ejus útimur et nos tanquam mercenários aliéni patrimónii procuratióni subjícimus : extra querélam injúriæ est, Cæsari redhibéri quod Cæsaris est : Deo autem, quæ ejus sunt própria, réddere nos oportére, corpus, ánimam, voluntátem. Ab eo enim hæc profécta atque aucta retinémus : proínde condígnum est, ut ei se totum reddant, cui debére se récolunt et oríginem et proféctum.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Magíster,* scimus quia verax es, et viam Dei in veritáte doces. Allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Rédite ergo * quæ sunt Cæsaris, Cæsari : et quæ sunt Dei, Deo. Allelúia.

Si sequens Dominica fuerit ultima post Pentecosten, ejus loco ponitur vigesima quarta ut infra, 335, *et officium hujus Dominicæ ponitur in Sabbato præcedenti, non impedito Festo novem Lectionum, alioquin Feria sexta vel alia similiter non impedita.*

DOMINICA XXIII POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

Absolve, quæsumus, Dómine, tuórum delícta populórum, ut a peccatórum nostrórum néxibus, quæ pro nostra fragilitáte contráximus, tua benignitáte liberémur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 9.]

In illo témpore, Loquénte Jesu ad turbas, ecce princeps unus accéssit, et adorábat eum dicens : Dómine, fília mea modo defúncta est. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

[Lib. 1 Com. in c. 9. Matth.]

Octavum signum est, in quo princeps suscitári póstulat fíliam suam, nolens de mystério veræ circumcisiónis exclúdi : sed subíntrat múlier sánguine fluens, et octávo sanátur loco : ut príncipis fília de hoc exclúsa número, véniat ad nonum,

juxta illud quod in Psalmis dícitur : Æthiópia prævéniet manus ejus Deo : et , Cum intráverit plenitúdo géntium, tunc omnis Israel salvus fiet.

LECTIO VIII.

Et ecce múlier , quæ sánguinis fluxum patiebátur duódecim annis , accéssit retro , et tétigit fímbriam vestiménti ejus. In Evangélio secúndum Lucam scríbitur, quod príncipis fília duódecim annos habéret ætátis. Nota ergo, quod eo témpore hæc múlier, id est Géntium pópulus, cœperit ægrotáre , quo genus Judæórum credíderat. Nisi enim ex comparatióne virtútum , vítium non osténditur.

LECTIO IX.

Hæc autem múlier sánguine fluens , non in domo , non in urbe accédit ad Dóminum, quia juxta legem úrbibus excludebátur : sed in itínere ambulánte Dómino , ut dum pergit ad áliam, ália curarétur. Unde dicunt et Apóstoli: Vobis quidem oportébat prædicári verbum Dei : sed quóniam vos judicástis indígnos salúte , transgrédimur ad Gentes.

Te Deum laudámus, 16.

Ad Benedictus , Antiphona.

Dicébat enim intra se : * Si tetígero fímbriam vestiménti ejus tantum, salva ero.

Ad Magnificat, Antiphona.

At Jesus convérsus , * et videns eam , dixit filia , fides tua te cit. Allelúia.

Dominicæ post ten non possunt ess vigintitribus , neq vigintiocto. Cum a rint plures vigin tunc post vigesima Dominicam resum eo anno superfue Epiphaniam quoa nem , Homiliam , phonas ad Bene Magnificat , hoc

Si Dominicæ p costen fuerint vigin Dominica vigesin post Pentecosten est sexta post Ep

Si fuerint vigen minica vigesima quæ est quinta po niam, et vigesima sexta.

Si fuerint vigin Dominica vigesin erit quæ est qu Epiphaniam; viges erit quinta , et vig erit sexta.

Si fuerint vigint minica vigesima quæ est tertia po niam ; vigesima quarta, et vigesim quinta , et vigesin erit sexta , et u semper ponitur , tur hic in ordine quarta.

DOMINICA III
QUÆ SUPERFUIT POST EPIPHANIAM.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice, atque ad protegéndum nos déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 8.]

In illo témpore, Cum descendisset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ: et ecce leprósus véniens, adorábat eum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

[Lib. 1. Comm. in c. 8. Matthæi.]

De monte Dómino descendénte, occúrrunt turbæ, quia ad altióra ascéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit leprósus: necdum enim póterat cum lepra tam multiplicem in monte Salvatóris audire sermónem. Et notándum, quod hic primus speciáliter curátus sit: secúndo, puer Centuriónis: tértio, socrus Petri fébriens in Caphárnaum: quarto loco, qui obláti sunt ei a dæmónio vexáti: quorum spíritus verbo ejiciébat, quando et omnes male habéntes curávit.

LECTIO VIII.

Et ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens: Recte post prædicatiónem atque doctrínam, signi offértur occásio, ut per virtútem miráculi, prætéritus apud audiéntes sermo firmétur. Dómine, si vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat. Et exténdens Jesus manum, tétigit eum, dicens: Volo, mundáre. Extendénte manum Dómino, statim lepra fugit. Simúlque consídera, quam húmilis, et sine jactántia respónsio. Ille díxerat, Si vis: Dóminus respóndit, Volo. Ille præmíserat, Potes me mundáre: Dóminus jungit, et dicit: Mundáre. Non ergo, ut plerique Latinórum putant, jungéndum est, et legéndum, Volo mundáre: sed separátim ut primum dicat, Volo, deinde ímperet: Mundáre.

LECTIO IX.

Et ait illi Jesus: Vide, némini díxeris. Et revéra quid erat necésse ut sermóne jactáret, quod córpore præferébat: Sed vade, osténde te sacerdóti. Várias ob causas mittit eum ad sacerdótem, primum propter humilitátem, ut sacerdótibus deférre honórem videátur. Erat enim lege præcéptum, ut qui mundáti fúerant a lepra, offérrent múnera sacerdótibus.

Deínde ut mundátum vidéntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent: si créderent, salvaréntur: si non créderent, inexcusábiles forent. Et simul, ne, quod in eo sæpíssime criminabántur, legem viderétur infríngere.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum descendisset * Jesus de monte, ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens: Dómine, si vis, potes me mundáre: et exténdens manum, tétigit eum, dicens: Volo, mundáre.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dómine, si vis * potes me mundáre: et ait Jesus: Volo, mundáre.

DOMINICA IV
QUÆ SUPERFUIT POST EPIPHANIAM.

ORATIO.

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere, da nobis salútem mentis et córporis, ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte, vincámus. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 8.]

In illo témpore, Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus: et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus, ipse vero dormiébat. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Præsbyteri.

[Lib. 1. Comm. in c. 8 Matthæi.]

Quintum signum fecit, quando ascéndens navem de Caphárnaum, ventis imperávit et mari. Sextum, quando in regióne Gerasenórum dedit potestátem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem suam, paralyticum secúndum curávit in léctulo. Primus enim paralyticus est puer Centuriónis.

LECTIO VIII.

Ipse vero dormiébat: et accessérunt ad eum, et suscitavérunt eum, dicéntes: Dómine, salva nos. Hujus signi typum in Jona légimus, quando céteris periclitántibus, ipse secúrus est, et dormit, et suscitátur: et império ac sacraménto passiónis suæ líberat suscitántes. Tunc surgens imperávit ventis et mari. Ex hoc loco intellígimus, quod omnes creaturæ séntiant creatórem. Quas enim increpávit, et quibus imperávit, séntiunt imperántem: non erróre hæreticórum, qui ómnia putant animántia, sed majestáte con-

, quæ apud nos insen-
, illi sensibilia sunt.

LECTIO IX.

o hómines miráti sunt
es : Qualis est hic, quia
et mare obédiunt ei ?
iscípuli, sed nautæ, et
qui in navi erant, mi-
ur. Sin autem quis con-
ie voluérit, eos, qui
íntur, fuísse discípu-
espondébimus, recte
es appellátos, qui nec-
nóverant poténtiam
óris.

Deum laudámus, 17.

enedictus, Antiphona.

endénte Jesu in navi-
, ecce motus magnus
est in mari: et susci-
nt eum discípuli ejus,
es : Dómine, salva nos,
us.

agnificat, Antiphona.

nine, salva nos, * pe-
: ímpera, et fac, Deus,
illitátem.

DOMINICA V

PERFUIT POST EPIPHANIAM.

ORATIO.

LIAM tuam, quæsumus,
ne, contínua pietáte
li, ut quæ in sola spe
cœléstis innítitur, tua
r protectióne muniá-
er Dóminum.

tio sancti Evangélii se-
m Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 2.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile est regnum cœlórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

[Lib. Quæst. Evan. in Mat. c. 11 tom. 4.]

Cum negligéntius ágerent præpósiti Ecclésiæ, aut cum dormitiónem mortis accíperent Apóstoli, venit diábolus, et superseminávit eos, quos malos fílios Dóminus interpretátur. Sed quæritur, utrum hærétici sint, an male vivéntes cathólici. Possunt enim dici filii mali étiam hærétici, quia ex eódem Evangélii sémine, et Christi nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falsa dógmata convertúntur.

LECTIO VIII.

Sed quod dicit eos in médio trítici seminátos, quasi vidéntur illi significári, qui unius communiónis sunt. Verúmtamen quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclésiam, sed hunc mundum interpretátus est, bene intelligúntur hærétici, quia non societáte unius Ecclésiæ, vel unius fidei, sed societáte solíus nóminis Christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis. At illi, qui in eádem fid

cathólici intelligúntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum signíficat, áliud sagéna, quæ unius fidei, vel uníus Ecclésiæ communiónem vidétur osténdere. Inter hæréticos et malos cathólicos hoc intérest, quod hærétici falsa credunt, illi autem vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dómine, * nónne bonum semen seminásti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? et ait illis: Hoc fecit inimícus homo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Collígite primum zizánia, * et alligáte ea in fascículos ad comburéndum: tríticum autem congregáte in hórreum meum, dicit Dóminus.

sus turbis parabola

Símile est regnum

grano sinápis, qu

piens homo semináv

suo. Et réliqua.

Homilía sancti Hi

Presbyteri.

[Lib. 1 Comment. in c.

Regnum cœlórum

cátio Evangélii est,

tia Scripturárum, q

ad vitam, et de qu

ad Judæos: Auferé

bis regnum Dei, e

genti faciénti fruc

Símile est ergo huj

regnum grano sináp

accípiens homo sem

agro suo. Homo q

nat in agro suo, a

Salvátor intellígitu

in ánimis credén

minet: ab áliis ipse

minans in agro suo

in semetípso, et i

suo.

Prædicátio Evangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Christum mórtuum, et scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrínam dogmátibus Philosophórum, et libris eórum, et splendóri eloquéntiæ, et compositióni sermónum: et vidébis quanto minor sit céteris semínibus seméntis Evangélii.

LECTIO IX.

Sed illa cum créverint, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demónstrant: sed totum fláccidum marcidúmque et mollitum, ebúllit in ólera et in herbas, quæ cito aréscunt et córruunt. Hæc autem prædicátio, quæ parva videbátur in princípio, cum vel in ánima credéntis vel in toto mundo sata fúerit, non exúrgit in ólera, sed crescit in árborem, ita ut vólucres cœli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines, Dei servítio mancipátas, sentíre debémus) véniant et hábitent in ramis ejus. Ramos puto Evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis créverit, dógmatum esse diversitátes, in quibus supradictárum vólucrum unaquæque requiéscit.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Símile est regnum cœlórum * grano sinápis, quod mínimum est ómnibus semínibus: cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Símile est regnum cœlórum * ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum.

DOMINICA XXIV

ULTIMA POST PENTECOSTEN.

ORATIO.

Excita, quæsumus, Dómine, tuórum fidélium voluntátes, ut divíni óperis fructum propénsius exequéntes, pietátis tuæ remédia majóra percípiant. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 24.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Cum vidéritis abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est a Daniéle Prophéta, stantem in loco sancto: qui legit intélligat. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

[Lib. 4 Comm. in c. 24 Matth.]

Quando ad intelligéntiam provocámur, mysticum monstrátur esse quod dictum est. Légimus autem in Daniéle hoc modo: Et in dimi-

dio hebdómadis auferétur sacrificium et libámina : et in templo abominátio desolatiónum erit, usque ad consummatiónem témporis, et consummátio dábitur super solitúdinem. De hoc et Apóstolus lóquitur, quod homo iniquitátis, et adversárius elevándus sit contra omne quod dícitur Deus et cólitur : ita ut áudeat stare in templo Dei, et osténdere quod ipse sit Deus : cujus advéntus, secúndum operatiónem sátanæ déstruat eos, et ad Dei solitúdinem rédigat, qui se suscéperint.

LECTIO VIII.

Potest autem simplíciter aut de Antichrísto áccipi, aut de imágine Cæsaris, quam Pilátus pósuit in templo, aut de Adriáni equéstri státua, quæ in ipso sancto sanctórum loco usque in præséntem diem stetit. Abominátio quoque secúndum véterem scriptúram idólum nuncupátur; et idcírco ádditur, desolatiónis, quod in desoláto templo atque destrúcto idólum pósitum sit.

LECTIO IX.

Abominatio desolatiónis intélligi potest et omne dogma pervérsum : quod cum vidérimus stare in loco sancto, hoc est in Ecclésia, et se osténdere Deum, debémus fúgere de Judæa ad montes, hoc est, dimíssa occidénte líttera, et Judáica pravitáte, appropinquáre móntibus ætérnis, de quibus illúminat mirabíliter Deus, esse in tecto, et in dómate, quo non possint igníta diáboli jácula perveníre, nec descéndere et tóllere áliquid de domo conversatiónis pristínæ, nec quærere quæ retrórsum sunt : sed magis sérere in agro spirituálium scripturárum, ut fructus capiámus ex eo : nec tóllere álteram túnicam, quam Apóstoli habére prohibéntur.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum vidéritis * abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est a Daniéle Prophéta, stantem in loco sancto, qui legit, intélligat.

Ad Magnificat, Antiphona.

Amen dico vobis, * quia non præteríbit generátio hæc donec ómnia fiant : cœlum et terra transíbunt, verba autem mea non transíbunt, dicit Dóminus.

PROPRIUM
SANCTORUM.

PARS AUTUMNALIS.

DIE XXVII AUGUSTI.

IN FESTO

S. JOSEPHI CALASANCTII, confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ sequuntur.

In Hymno Iste Conféssor, *mutatur tertius versus.*

ORATIO.

Deus, qui per sanctum Josephum, confessórem tuum, ad erudiéndam spíritu intelligéntiæ ac pietátis juventútem, novum Ecclésiæ tuæ subsídium providére dignátus es, præsta, quæsumus, nos ejus exémplo et intercessióne ita fácere et docére, ut præmia consequámur ætérna. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Josephus Calasánctius a Matre Dei Petráltæ in Aragónia nóbili génere natus, a téneris annis, futúræ in púeros charitátis, et eórum institutiónis indícia præbuit. Nam adhuc párvulus eos ad se convocátos in mystériis Fídei, et sacris précibus erudiébat. Humánis, divinísque lítteris egrégie doctus, cum stúdiis Theológicis Valéntia óperam daret, nóbilis potentísque fœminæ illécebris fórtiter superátis, virginitátem, quam Deo vóverat, inoffénsam, insigni victória servávit. Sacérdos ex voto factus, a complúribus Episcopis in Castéllæ Novæ, Aragóniæ, et Cataláuniæ regnis in partem labóris adscítus, expectatiónem ómnium vicit, pravis ubíque móribus emendátis, Ecclesiástica disciplína resti-

túta, inimicítiis cruentisque factiónibus mirífice extinctis. At cœlésti visióne, et Dei voce frequénter admónitus Romam proféctus est.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

In Urbe summa vitæ asperitáte, vigíliis, et jejúniis corpus afflígens, in oratiónibus, et cœléstium rerum contemplatióne dies noctésque versabátur, septem ejúsdem Urbis Ecclésias singulis fere nóctibus obíre sólitus: quem inde morem complúres annos servávit. Dato piis sodalitátibus nómine, mirum, quanto ardóre páuperes, infirmos potissimum, aut carcéribus deténtos eleemósynis, omníque pietátis officio subleváret. Lue Urbem depopulánte, una cum sancto Camíllo, tanto fuit actus ímpetu charitátis, ut præter subsídia ægrótis paupéribus large colláta, ipsa étiam defunctórum cadávera suis húmeris tumulánda transférret. Verum cum divínitus accepísset, se ad formándos intelligéntiæ, ac pietátis spíritu adolescéntulos, præcípue paúperes, destinári, Ordinem Clericórum Regulárium Paúperum Matris Dei Scholárum Piárum fundávit, qui peculiárem curam circa puerórum eruditiónem ex próprio Institúto profiteréntur: ipsúmque Ordinem a Cleménte Octávo, Paulo Quinto, aliísque Summis Pontifícibus magnópere probátum brevi témpore per plúrimas Európæ províncias et regna mirabíliter propagávit. In hoc autem tot labóres perpéssus est, ac tot ærúmnas invícto ánimo tolerávit, ut ómnium voce miráculum fortitúdinis, et sancti Jobi exémplum dicerétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Quamvis Ordini univérso præésset, totísque víribus ad animárum salútem incúmberet, nunquam tamen intermísit púeros, præsértim paupérióres, erudíre; quorum scholas vérrere, eósque domum comitári consuévit. In eo summæ patiéntiæ et humilitátis múnere, valetúdine étiam infírma, duos et quinquagínta annos perseverávit: dignus proptérea quem crebris Deus miráculis coram

pulis illustráret, et cui
issima Virgo cum púero
illis orántibus benedi-
e apparéret. Amplíssimis
im dignitátibus repudiá-
rophetía, abdita córdium
séntia cognoscéndi do-
et miráculis clarus: Dei-
Vírginis, quam singu-
ietáte et ipse ab infántia
it, et suis máxime com-
dávit, aliorúmque Cœ-
frequénti apparitióne
átus : cum óbitus sui
, et Ordinis tunc prope
si restitutiónem atque
eméntum prænuntiásset,
ndum et nonagésimum
m agens, Romæ obdor-
t in Dómino, octávo ka-
as séptembris, anno mil-
o sexcentésimo quadra-
no octávo. Ejus cor et
a post sæculum íntegra
corrúpta repérta sunt.
vero multis post óbitum
ue signis a Deo illustrá-
primum a Benedícto De-
quárto Beatórum cultu
rátus fuit, ac deínde a
énte Decimotértio inter
tos solémniter est relá-

Iste homo perfécit óm-
uæ locútus est ei Deus,
xit ad eum : ingrédere in
iem meam : * Quia te
justum coram me ex
ibus géntibus.
Iste est qui contémpsit
n mundi, et pervénit ad
stia regna.
Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 18.]

In illo témpore, Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis putas, major est in regno cœlórum ? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[In cap. 18 Matth. Hom. 60.]

Videte, ne áliquem istórum contempséritis parvulórum ; quia eórum Angeli Patris mei fáciem semper aspíciunt : et quia ego propter eos veni, et hæc Patris mei volúntas est. Ad tuéndos, conservandósque pusíllos diligentióres nos reddit. Pérspicis quam ingéntia in tutélam tenúium mœnia eréxerit, et quantum stúdium curámque hábeat, ne perdántur : tum quia suprémas decipiéntibus eos pœnas státuit, tum quia summam pollicétur mercédem his qui curam eórum suscípiunt ; idque tam suo quam Patris exémplo corróborat.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium *populórum.*

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Dominum igitur étiam nos imitémur, et nihil pro frátribus omittámus, étiam eórum quæ humília viliáque nímium vidéntur. Sed si administratióne nostra étiam opus fúerit, quamvis ténuis, atque abjéctus quidem, cui administrándum sit, fúerit: quamvis árdua nobis res, atque labóris plena esse videátur; ómnia hæc pro fratris salúte tolerabilióra, facilióraque, oro, videántur. Tanto enim stúdio, tantáque cura Deus dignam esse ánimam osténdit, ut neque Fílio suo pepérccerit.

℟. Sint lumbi vestri præcínti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

LECTIO IX.

Si non est nobis satis ad salútem, quod virtuóse ipsi vivámus, sed opórtet aliórum salútem re ipsa desideráre; cum neque nos recte vivámus, neque álios hortémur, quid respondébimus? quæ nobis spes salútis réliqua erit? Quid majus, quam ánimis moderári, quam adolescentulórum fíngere mores? Omni certe pictóre, omni certe statuário, ceterísque hujúsmodi ómnibus excellentiórem hunc duco, qui júvenum ánimos fíngere non ignoret.

Te Deum laudámus, 16.

In ii Vesperæ a capitulo de sequenti, commemoratio præcedentis.

DIE XXVIII AUGUSTI.

IN FESTO

SANCTI AUGUSTINI,

episcopi, confessoris et ecclesiæ doctoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, liv, exceptis his quæ hic sunt propria.

Ad Magnificat, Antiphona.

O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Augustíne, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

ORATIO.

Adesto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus, et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, intercedénte beáto Augustíno, confessóre

tuo atque pontífice, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

Et fit commemoratio Sancti Josephi Calasanctii, confessoris.

Antiphona.

Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

In primo Nocturno Lectiones de libro Ecclesiastici, Sapiéntiam ómnium, *ut in Communi Doctorum*, lxx.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Augustinus, Tagáste in Africa honéstis paréntibus natus, ac puer docilitáte ingénii æquáles longe súperans, brevi ómnibus doctrina antecélluit. Adoléscens, dum esset Carthágine, in Manichæórum hæresim íncidit. Póstea Romam proféctus, inde Mediolánum missus ut Rhetóricam docéret, cum ibi frequens Ambrósii Epíscopi esset audítor, ejus ópera incénsus stúdio Cathólicæ fidei, annos natus trigínta tres ab ipso baptizátur. Revérsus in Africam, cum religióne vitæ sanctimóniam conjúngens, a Valério notæ sanctitátis Epíscopo Hipponénsi présbyter factus est. Quo témpore famíliam instituit Religiosórum, quibúscum victu commúni, eodémque cultu utens, eos ad Apostólicæ vitæ, doctrinæque disciplínam diligentíssime erudiébat. Sed cum vigéret Manichæórum hæresis, veheméntius in illam ínvehi cœpit, Fortunatúmque hæresiárcham confutávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Hac Augustíni pietáte commótus Valérius, eum adjutórem adhíbuit Episcopális offícii. Nihil illo fuit humílius, nihil continéntius. Lectus ac vestítus moderátus : vulgáris mensa, quam semper sacra vel lectióne vel disputatióne condiébat. Tanta benignitáte fuit in páuperes, ut cum non esset ália facúltas, sacra vasa frángeret ad eórum inópiam sustentándam. Fœminárum, et in eis soróris, et fratris fíliæ contubérnium familiaritatémque vitávit : quippe qui díceret, etsi propínquæ mulíeres suspéctæ non essent, tamen quæ ad eas ventitárent, posse auspiciónem effícere. Nullum finem fecit prædicándi Dei

verbum nisi gravi morbo opprĕssus. Hæréticos perpétuo insectátus et coram, et scriptis, ac nullo loco passus consístere : Africam a Manichæórum, Donatistárum, Pelagianórum, aliorúmque prætérea hæreticórum erróre magna ex parte liberávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

TAM multa pie, subtíliter et copióse scripsit, ut Christiánam doctrínam máxime illustrárit. Quem in primis secúti sunt qui póstea Theologícam disciplínam via et ratióne tradidérunt. Vándalis Africam bello vastántibus, et Hippónem tértium jam mensem obsidéntibus, in febrem íncidit. Itaque cum discéssum e vita sibi instáre intellígeret, Psalmos David, qui ad pœniténtiam pértinent, in conspéctu pósitos, profúsis lácrymis legébat. Solébat autem dícere : Néminem, etsi nullius scéleris sibi cónscius esset, commíttere debére, ut sine pœniténtia migráret e vita. Ergo sénsibus íntegris, in oratióne defíxus astántibus Frátribus, quos ad charitátem, pietátem, virtut omnes erat adhortátu grávit in cœlum. Vixit septuaginta sex, in E pátu ad triginta sex. corpus primum in Sar delátum, deínde a Lui do, Longobardórum magno prétio redém Ticínum translátum es que honorífice cónditu

℟. Iste est qui ante magnas virtútes operát et omnis terra doctrí repléta est : * Ipse inte pro peccátis ómnium lórum.

℣. Iste est qui cont vitam mundi, et pervé cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno lia sancti Augustini E in Evangelium Vos e terræ, *de Communi rum*, lxxiij.

Vesperæ de sequent cum Commemoration cedentis.

DIE XXIX AUGU

IN DECOLLATIONE

S. JOANNIS BAPT

(DUPLEX MAJUS.)

Ad Vesperas, Ant Heródes enim, *cum r*

audibus, 347. *Psalmus* Dóminus, *cum reli- de Dominica*, 131, *et ultimi Psalmus* Lau- Dóminum, omnes gen- 135.

CAPITULUM.

[Jacobi, c. 1.]

ATUS vir qui suffert tiónem : quóniam cum átus fúerit accípiet co- m vitæ, quam repro- Deus diligéntibus se.

HYMNUS.

s, tuórum mílitum
, et córóna, præmium,
les canéntes Mártyris
lve nexu críminis.
c nempe mundi gáudia,
landa fraudum pábula
íta felle députans,
énit ad cœléstia.
enas cucúrrit fórtiter,
ístulit viríliter,
dénsque pro te sángui-
nem,
rna dona póssidet.
b hoc precátu súpplici
óscimus, piíssime:
oc triúmpho Mártyris
itte noxam sérvulis.
us et perénnis glória
sit, atque Fílio,
to simul Paráclito,
mpitérna sæcula.
Amen.

Glória et honóre coro- eum, Dómine.

Et constituísti eum su- ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Misso Heródes spiculató- re, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere : quo audíto, discípuli ejus venérunt, et posuérunt illud in monuménto.

ORATIO.

SANCTI Joánnis Baptístæ, præcursóris et mártyris tui, quæsumus, Dómine, veneránda festívitas salutáris auxílii nobis præstet efféctum. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit Commemoratio sancti Augustini.

Antiphona O Doctor óptime, *ut supra*, 340.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Adésto supplicatiónibus, *ut supra*, 340.

Postea sanctæ Sabinæ, martyris.

Antiphona.

Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quæréntí bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

ORATIO.

DEUS, qui inter cétera po-

téntiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti, concéde propítius ut qui beátæ Sabínæ mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, Invitatorium, Hymnus, Antiphonæ, Psalmi, et Versiculi Nocturnorum dicuntur de Communi unius Martyris, xxiv.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit Jeremías Prophéta.

LECTIO I.
[Cap. 1.]

Verba Jeremíæ, filii Helcíæ, de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ, filii Amon regis Juda in tértio décimo anno regni ejus, et factum est in diébus Jóakim, filii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ, filii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsquam te formárem in útero, novi te, et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et Prophétam in géntibus dedi te.

℟. Misit Heródes rex manus, ac ténuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere, quia metuébat eum, propter Herodíadem, * Quam t[…] fratri suo Philippo ux[…]

℣. Arguébat Her[…] Joánnes propter Her[…]dem.

Quam túlerat.

LECTIO II.

Et dixi, A a a, Dómine […] ecce néscio loqui, qui[…] ego sum. Et dixit Dó[…] ad me: Noli dícere […] sum: quóniam ad […] quæ mittam te, ibis, […] vérsa quæcúmque […] vero tibi, loquéris. Ne […] a fácie eórum: quia […] ego sum, ut éruam t[…] Dóminus. Et misit D[…] manum suam, et tét[…] meum: et dixit Dómi[…] me: Ecce dedi verba […] ore tuo; ecce const[…] hódie super gentes, e[…] regna, ut evéllas, et dé[…] et dispérdas, et díssi[…] ædífices, et plantes.

℟. Joánnes Baptista […]bat Heródem, * Prop[…] rodíadem, quam túler[…] suo vivénti uxórem.

℣. Misso Heródes spi[…]re, præcépit amputári […] Joánnis in cárcere.

Propter.

LECTIO III.

Tu ergo accínge […] tuos, et surge, et lóq[…] eos ómnia quæ ego p[…] tibi. Ne formídes a fá[…]rum: nec enim timé[…]ciam vultum eórum

dedi te hódie in civi-
nunitam, et in colúm-
érream, et in murum
, super omnem ter-
régibus Juda, princi-
ejus, sacerdótibus, et
terræ. Et bellábunt
um te, et non præva-
: quia ego tecum sum,
minus, ut líberem te.
uéllæ saltánti imperá-
ter :* Nihil áliud petas,
put Joánnis. * Et con-
us est rex propter jus-
lum, et propter simul
abéntes.
Ait puélla matri suæ :
petam? At illa ait.
il áliud.
ria Patri.
contristátus.

SECUNDO NOCTURNO.

libro sancti Ambrósii
opi de Virgínibus.

LECTIO IV.

[Lib. 3 post initium.]

NIAM beáti Joánnis Bap-
non strictim prætereún-
st recordátio, ínterest,
uis, et a quibus, et
ob causam, quo mo-
quo témpore sit oc-
, advértere debeámus.
dúlteris justus occíditur,
reis in júdicem capitális
ris pœna convértitur.
de præmium saltatrícis,
est Prophétæ. Postré-
quod étiam omnes bár-
horrére consuérunt)
épulas atque convívia
ummándæ crudelitátis
profértur edíctum; et a convívio ad cárcerem, de cárcere ad convívium ferális flagítii circumfértur obséquium. Quanta in uno facínore sunt crímina!

℟. Justus germinábit sicut lílium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Et florébit.

LECTIO V.

Quis non, cum e convívio ad cárcerem cursári vidéret, putáret Prophétam jussum esse dimítti? Quis, inquam, cum audísset natálem esse Heródis, solémne convívium, puéllæ optiónem eligéndi quod vellet datam, missum ad Joánnem ob solutiónem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum delíciis? Quid cum funéribus voluptáti? Rápitur ad pœnam Prophéta convivváli témpore, convivváli præcépto, quo non cúperet vel absólvi : perímitur gládio, caput ejus affértur in disco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo insatiáta épulis féritas vescerétur.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Et invéntus.

LECTIO VI.

Intuere, rex acerbíssime, tuo spectácula digna convívio. Pórrige déxteram, ne quid sævítiæ tuæ desit, ut inter dígitos tuos rivi défluant sacri cruóris. Et quóniam non exsaturári épulis fames, non restíngui póculis pótuit inaudítæ sævítiæ sitis: bibe sánguinem scaturiéntibus adhuc venis exsécti cápitis profluéntem. Cerne óculos in ipsa morte scéleris tui testes, adversántes conspéctum deliciárum. Claudúntur lúmina non tam mortis necessitáte, quam horróre luxúriæ. Os áureum illud exángue, cujus senténtiam ferre non póteras, conticéscit, et adhuc timétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum.

Et dedit.

Glória Patri.

Et dedit.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

illo témpore, Misit Herodes, ac ténuit Joánnem, vinxit eum in cárcere, propter Herodíadem uxó Philíppi fratris sui, dúxerat eam. Et réliqua.

Homilía sancti Augu Epíscopi.

[Serm. 10 in novis sermonibus.]

Cum sanctum Evangé legerétur, crudéle spect lum ante óculos nostros stitútum est: caput sa Joánnis in disco, fe missus crudelitátis pro ódium veritátis. Puélla sa et sævit mater: et inter cívias et delícias convi tium témere jurátur, et pie, quod jurátur, implé Factum est Joánni quod i prædíxerat. De Dómino e Jesu Christo díxerat: Il opórtet créscere, me au mínui. Iste minútus es cápite, ille crevit in c Odium péperit véritas. pótuit æquo ánimo tol quod homo Dei sanctu nébat: qui útique sa eórum quærébat, qu monébat. Respondére mala pro bonis.

℟. Desidérium áni tribuísti ei, Dómine, luntáte labiórum ej fraudásti eum.

℣. Quóniam pr eum in benedictión cédinis: posuísti ejus corónam de la tióso.

Et voluntáte.

LECTIO VI

Quid enim ille d

erat? Et quid illi
nt, nisi quo pleni
tríticum seminá-
nas invénit. Dicé-
Non licet tibi ha-
n fratris tui. Vin-
regem libído:
ud se prohíbitam
tris sui. Sed eum
libébat, ut non
norábat eum, a
audiébat: sed mú-
bilis ódium con-
quod aliquándo
re páreret. Quan-
parturiébat, pé-
, filiam saltántem.
jucunditátis in-
óminus: * Et co-
hritúdinis pósuit
t ejus.
it illum Dóminus
et intelléctus, et
ntiæ salutáris po-

am.
Patri.
am.
Sabina, martyre.
CTIO IX.
múlier Romána,
iri clarissimi uxor,
vírgine christiá-
ræcéptis institúta,
æ vírginis marty-
ctas ejus relíquias
is sepelívit. Quæ
am causam paulo
riáno Imperatóre,
sa, Elpídio júdici
i is: Tu ne illa Sa-
énere et matrimó-
nio nobilíssima? At illa: Sum, inquit, sed Dómino meo Jesu Christo grátias ago, qui me intercessióne Seráphiæ fámulæ suæ, e dæmonum potestáte liberávit. Quam várie tentátam, ut propósitum mutáret, cum a fidei constántia movére non posset, præféctus, pronuntiáta senténtia quod deos contémneret, cápitis damnávit. Ejus corpus a Christiánis in eódem sepúlcro cónditum est, in quo ipsa magístram fidei suæ Seráphiam posúerat.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Heródes enim ténuit et ligávit Joánnem, et pósuit in cárcerem propter Herodíadem.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Dómine mi rex, da mihi in disco caput Joánnis Baptístæ.

Antiphona.

Puéllæ saltánti imperávit mater: nihil áliud petas, nisi caput Joánnis.

Antiphona.

Arguébat Heródem Joánnes propter Herodíadem, quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem.

Antiphona.

Da mihi in disco caput Joánnis Baptístæ: et con-

tristátu[illegible] ex propter jusjurándu[illegible]

[illegible] LUM.

[illegible] 1.]

BEATUS [illegible] qui suffert tentatiónem, [illegible]óniam cum probátus fúe[illegible] accípiet corónam [illegible] quam repromísit Deus [illegible]éntibus se.

[illegible]us.

INVI[illegible]n
Patri [illegible],
Victis triump[illegible]stibu
Victor fruens c[illegible]tibus.
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dilue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis;
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Antiphona.

Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere : quo audíto, discípuli ejus venérunt, et tulérunt corpus ejus, et posuérunt illud in monuménto.

ORATIO.

SANCTI Joánnis Baptístæ, præcursóris et mártyris tui, quæsumus, Dómine, veneránda festívitas, salutáris auxílii nobis præstet efféctum. Qui vivis et regnas.

Pro commemoratione sanctæ Sabinæ, martyris.

Antiphona.

Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

[illegible]. Proptérea benedíxit te [illegible]s in ætérnum.

[illegible]*ratio* Deus, qui inter, *ut* [illegible]*a*, 344.

AD TERTIAM.

[illegible]*ntiphona* Dómine mi rex.

[illegible]*apitulum* Beátus vir, *ut* [illegible]*a*.

[illegible]. *breve*. Glória et honóre, [illegible]oronásti eum, Dómine. Glória et honóre.

℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℟. Coronásti.

Glória Patri. Glória et honóre.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

AD SEXTAM.

Antiphona Puéllæ saltánti.

CAPITULUM.

[Eccli. c. 15.]

CIBAVIT illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. *breve*. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti.

℣. Corónam de lápide pretióso.

per.
Patri. Posuísti.
agna est glória ejus
iri tuo.
óriam et magnum de-
npónes super eum.

D NONAM.

phona Da mihi in

APITULUM.
[Eccli. c. 39.]

cor suum trádidit ad
um dilúculo ad Dó-
qui fecit illum, et in
tu Altíssimi deprecá-

eve. Magna est glória
n salutári tuo. Magna

óriam et magnum de-
mpónes super eum.
salutári.
a Patri. Magna.
ustus ut palma floré-

cut cedrus Líbani mul-
itur.

D VESPERAS.

phona Heródes enim,
liquis de Laudibus,

mus Dixit Dóminus,
liquis de Dominica,
loco ultimi Psalmus
i, 134.
itulum et Hymnus ut
is Vesperis, 343.
ustus ut palma floré-

cut cedrus Líbani mul-
bitur.

Ad Magnificat, Antiphona.

Misit Rex incrédulus ministros detestábiles, et amputári jussit caput Joánnis Baptístæ.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Sancti Joánnis Baptístæ, *ut supra*, 348.

Deinde Commemoratio sequentis et Sanctorum Martyrum Felicis et Adaucti, ut infra.

DIE XXX AUGUSTI.

IN FESTO

S. ROSÆ A S. MARIA,

virginis limanæ.

(DUPLEX.)

ORATIO.

Bonorum ómnium largítor, omnípotens Deus, qui beátam Rosam, cœléstis grátiæ rore prævéntam, virginitátis et patiéntiæ decóre Indis floréscere voluísti, da nobis fámulis tuis, ut in odórem suavitátis ejus curréntes, Christi bonus odor éffici mereámur. Qui tecum vivit.

Postea sanctorum Felicis et Adaucti, martyrum.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

PRIMUS Américæ Meridionális flos sanctitátis virgo Rosa, Christiánis paréntibus Limæ progénita, mox ab incunábulis cláruit futúræ sanctimóniæ indíciis : nam vultus infántis mirabiliter in rosæ effígiem transfigurátus, huic nómini occasiónem dedit : cui póstea Virgo Deípara cognómen adjécit, jubens vocári deínceps Rosam a sancta María. Quinquénnis votum perpétuæ virginitátis emísit. Adúltior, ne a paréntibus ad núptias cogerétur, clam síbimet venustíssimam cápitis cæsáriem præscídit. Jejúniis supra humánum modum addícta, íntegras Quadragésimas transégit pane

cávit : oblóngo asp
cilício sparsim
acus innéxuit : su
rónam densis acú
sus obarmátam in
túque gestávit. S
tharínæ Senénsis
mens vestígia, cat
tríplici nexu cir
lumbos cinxit. Lé
e truncis nodósis
horúmque vácuas
ras fragmínibus te
plévit. Céllulam si
simam struxit in ex
ángulo, ubi cœlé
templatióni dédit
disciplínis, inédi
corpúsculum ext
spíritu vegetáta
monum, frequénti
victrix, impávide
ac superávit.

℟. Dilexísti ju
odísti iniquitátem

um insúltibus,
mórsibus, dire
ndum satis pro
ffligi querebátur.
im annosad plús-
desolatióne spíri-
ditáte misérrime
ıs forti ánimo tu-
omni morte ama-
ıde cœpit supér-
re delíciis, illus-
bus, colliquéscere
rdóribus. Angelo
anctæ Catharínæ
írgini Deíparæ in-
apparitiónes mire
Christo has voces
uit: Rosa cordis
i sponsa esto. Dé-
si hujus Paradíso
éctam, plurimis-
t post óbitum mi-
ıíscam, Clemens
óntifex Máximus,
Virginum catá-
olémni adscrípsit.
éntur Regi virgi-
m, próximæ ejus,
r tibi in lætítia et

e tua, et pulchri-
nténde, próspere
t regna.
ır tibi.
atri.
ır tibi.

Nocturno Homi-
Gregorii Papæ in
ı Símile erit reg-
um, *de Communi*
cv.

Pro sanctis martyribus Felice et Adaucto.

LECTIO IX.

Felix, Diocletiáno et Maximiáno Imperatóribus, propter suscéptam Christi religiónem comprehénsus, in Serápidis templum addúctus est. Cui sacrificáre cum juberétur, os simulácri cónspuit. Quo facto, statim ærea státua córruit. Quod cum íterum ac tértio in æde Mercúrii, Dianæque factum esset, impietátis, et mágicæ artis accusátus, equúleo torquétur. Mox ad secúndum ab Urbe lápidem via Ostiénsi dúcitur, ut secúri ferirétur. Cui inter viam oblátus quidam Christiánus, cum Felícem agnóscens ad Martyrium duci vidéret: Ego quoque, clara voce, inquit, eádem, qua iste, lege vivo: ego eúmdem Jesum Christum colo. Itaque Felícem osculátus, cum eo secúri percútitur tértio kaléndas septémbris: cujus nomen cum ignótum esset Christiánis, is Adáucti nómine nobilitátus est, quod sancto mártyri Felíci adáuctus sit ad corónam.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus fit Commemoratio sanctorum Felicis et Adaucti, martyrum.

Antiphona Vestri capilli; ℣. Exultábunt; ℟. Lætabúntur, *ut infra*; 355; *Oratio* Majestátem, *ut supra*, 350.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter ea quæ hic habentur.*

In Hymno Iste Conféssor, *dicatur :* Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

ORATIO.

Deus, qui in liberándis fidélibus tuis ab impiórum captivitáte, beátum Raymúndum Confessórem tuum mirábilem effecísti, ejus nobis intercessióne concéde ut a peccatórum vínculis absolúti, quæ tibi sunt plácita, líberis méntibus exequámur. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de libro Ecclesiastici Beátus vir qui invéntus est, *ut in Communi Confessoris non Pontificis*, lxxxv.

IN SECUNDO NOCTURNO.

patre vitam ru
céllum sancti N
télii finibus situ
bat : ut sacram
ginem, quæ in
délium venera
nunc cólitur, vis
fúsus in preces
paréntem, ut
adoptáre, viám
ac sciéntiam San
cére dignarétu
precabátur.

℟. Honéstum
Dóminus, et cu
ab inimícis, et a
tutávit illum :
claritátem ætérn

℣. Justum d
nus per vias rec
dit illi regnum

Et dedit.

Nec défuit vot
nissima Virgo;

átis Institútum
. Regulári igitur
iptus, virginitá-
idem beátæ Vir-
verat, perpétuo
isque virtútibus
itáte præsértim
ános qui sub
ganórum mise-
vitáte vitam de-
ut redimeret, in
sus, cum jam
itúte liberásset,
ta pecúnia, áliis
imo abnegándæ
ine constitútis
sum pígnori de-
n ardentíssimo
árum desidério
lures Mahome-
onciónibus ad
nvérteret, in
diam a bárbaris
riísque supplí-
mox lábiis per-
a férrea clausis,
yrium diu sus-

eum Dóminus,
n : stolam gló-
n, * Et ad por-
coronávit eum.
eum Dóminus
et ornávit eum.
s.
i.
s.
IO VI.
fórtiter gesta,
us fama longe
a est : qua per-

mótus Gregórius Nonus, in amplíssimum sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinálium collégium Raymúndum adscrípsit; sed vir Dei in ea dignitáte ab omni pompa abhórrens, religiósæ humilitátis tenacíssimus semper fuit. Romam vero pergens, statim ac Cordónam pervénit, extrémo morbo conféctus, Ecclesiásticis sacraméntis muníri summis précibus postulávit. Cumque morbus ingravésceret, et sacérdos diútius tardáret, Angelórum ministério, sub spécie Religiosórum sui Ordinis apparéntium, salutári viático reféctus fuit. Quo sumpto, et grátiis Deo peráctis, migrávit ad Dóminum Domínica última augústi, anno millésimo ducentésimo quadragésimo. Mórtui corpus, cum circa locum sepultúræ conténtio orta esset, arcæ inclúsum, et mulæ cæcæ impósitum, ad sacéllum sancti Nicolái Dei nutu delátum fuit; ut ibi tumularétur, ubi prima jécerat sanctióris vitæ fundaménta. Illic constrúcto sui Ordinis Cœnóbio, a confluéntibus voti causa ex univérsa Catalónia fidélibus pópulis honorátur, váriis miráculis et signis gloriósus.

℞. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te

vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Sint lumbi vestri præcincti, *ut in Communi Confessoris non Pontificis*, lxxxiij.

In secundis Vesperis fit Commemoratio sequentis.

FESTA SEPTEMBRIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum, clxxix.

DIE I SEPTEMBRIS.

SANCTI ÆGIDII,

abbatis.

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus, Dómine, beáti Ægídii abbátis comméndet, ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio sanctorum duodecim Fratrum martyrum.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervénérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini i
et exultáte, justi.

℟. Et gloriám
recti corde.

ORATIO

Fraterna nos,
Mártyrum tuóru
lætificet, quæ et f
præbeat increme
tum, et multiplic
frágio consolétur
minum nostrum J
tum Filium tuum

LECTIO I

Ægidius Atheni
stirpis, a prima æ
lítteris et charit
ita déditus fuit, u
térea curáre vid
que paréntibus m
tum patrimónium
res erogávit: qui
nicam éxuit, u
egéntem tégeret:
dútus statim co
multis deinceps
culis, timens sui
lebritátem, Arelá
tum Cæsárium c
quo post biénniu
secéssit in erému
tius herbárum r
cervæ lacte, qu
cum horis veniéb
bili sanctitáte vix
va, insequéntib
die cánibus régi
antrum Ægídii
Gálliæ regem ím
eo summis précil
ut in loco spelú
térium éxtrui pa

nistratiónem, flagi-
:e, invítus suscépit:
únere áliquot annis
r piéque gesto, mi-
cœlum.
um laudámus, 17.
udibus pro Comme-
e sanctorum duode-
rum, martyrum.
Antiphona.
capilli cápitis omnes
i sunt, nolíte timére:
asséribus melióres
altábunt sancti in
abúntur in cubílibus
Fratérna nos, *ut*

II SEPTEMBRIS.

TO S. STEPHANI,
...Æ REGIS, CONFESSORIS.
SEMIDUPLEX.)
a de Communi Con-
on Pontificis, lxxiv,
quentia.
mno Iste Conféssor
Hac die lætus mé-
émos Laudis honó-

ORATIO.

E, quæsumus, Ecclé-
omnípotens Deus, ut
Stéphanum confes-
um, quem regnán-
erris propagatórem
propugnatórem ha-
reátur gloriósum in cœlis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

STEPHANUS in Hungáriam Christi fidem, et régium nomen invéxit, régia coróna a Románo Pontífice impetráta, ejúsque jussu in regem inúnctus, regnum Sedi Apostólicæ óbtulit; vária pietátis domicília Romæ, Jerosólymis, Constantinópoli; in Hungária Archiepiscopátum Strigoniénsem, Episcopátus decem, admirábili religióne, et munificéntia fundávit. Par in páuperes amor, et liberálitas, quos véluti Christum ipsum compléctens, néminem a se mœréntem ac vácuum unquam dimísit; quin ad eórum inópiam sublevándam amplíssimis facultátibus erogátis, doméstícam quoque supelléctilem exímia benignitáte frequénter distríbuit: suis ínsuper mánibus laváre páuperum pedes, noctu solus, et ignótus nosocómia frequentáre, decumbéntibus inservíre, ac cétera charitátis offícia exhibére consuévit: quarum virtútum mérito illíus déxtera, resolúto cétero córpore, incorrúpta permánsit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum

totas ducébat insómnes, atque in cœléstium rerum contemplatióne defixus, intérdum extra sensus raptus, sublímis in áera ferri visus fuit. Perduéllium conspiratiónes, ac validórum hóstium impetus, miro prorsus modo, non semel oratiónis præsídio evitávit. Suscéptum ex Ghisélla Bavárica sancti Henrici Imperatóris soróre, quam sibi matrimónio júnxerat, Emerícum filium tanta morum disciplína, talíque pietáte enutrívit, quantum ejus pósteа sánctitas declarávit. Regni vero negótia ita dispósuit, ut accítis úndique prudentíssimis, ac sanctíssimis viris, nihil unquam sine illórum consílio molirétur. Humíllimis interim précibus in cínere et cilício Deum déprecans, ut univérsum Hungáriæ reg-

dentíssime vene
plíssimo in eju
constrúcto temp
riæ Patrónam
eádem vicissim V
tus in cœlum i
sumptiónis die,
gari e sancti R
Magnæ Dóminæ
lant. Sacrum eju
víssimo fragra
quóre cœlésti s
multa et vária m
máni Pontíficis
liórem in locu
est, atque ho
cónditum. Ejusa
Innocéntius Und
tifex Máximus,
septémbris, o
victóriam ab e
póldi Primi
elécti Imperató
gáriæ Regis e
Budæ expugna

[redacted]

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum et revérti. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii, Episcopi.

[Lib. 8 in Luc. c. 12.]

Bonus ordo, ut vocatúrus gentes, et Judæos jussúrus interfíci, qui noluérunt regnáre supra se Christum, hanc præmítteret comparatiónem, ne dicerétur: Nihil déderat pópulo Judæórum, unde póterat mélior fieri; ut quid ab eo, qui nihil recépit, exígitur? Non mediócris ista est mea, quam supra múlier Evangélica, quia non invénit, lucérnam accéndit, lúmine quærit admóto, gratulátur invéntam.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Denique ex una decem mnas álius fecit: álius quinque. Fortásse iste morália habet, quia quinque sunt córporis sensus: ille duplícia, id est, mystica legis, et morália probitátis. Unde et Matthæus quinque talénta, et duo talénta pósuit. In quinque taléntis, ut sint morália: in duóbus utrúmque, mysticum atque morále. Ita quod número inférius, re ubérius.

℣. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hore Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

LECTIO IX.

Et hic póssimus decem mnas, decem verba intellígere, id est, Legis doctrínam; quinque autem mnas, magistéria disciplínæ. Sed legis perítum in ómnibus volo esse perféctum. Non enim in sermóne, sed in virtúte est regnum Dei. Bene autem quia

de Judæis dicit, duo soli multiplicátam pecúniam déferunt, non útique æris, sed dispensatiónis usúris. Alia est enim pecúniæ fœnebris, ália doctrínæ cœléstis usúra.

Te Deum laudámus, 17.

DIE V SEPTEMBRIS.

IN FESTO

S. LAURENTII JUSTINIANI, episcopi et confessoris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, liv, *præter ea quæ sequuntur propria.*

In Hymno ad Vesperas et Matutinum dicatur: Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti Lauréntii, Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Laurentius, ex illústri Justinianórum família Venétiis natus, exímiam vel puer morum gravitátem præ se tulit. Exácta inter pietátis officia adolescéntia ad castum verbi et ánimæ connúbium a divína Sapiéntia invitátus, de religiósæ vitæ institúto capescéndo deliberáre

cœpit. Novæ ítac
clam prolúdens,
córporis afflictati
nudos cubábat á
dénsque velut á
inter sæculi bla
paratásque a mat
illinc claustráles i
ritátes, óculis
patiéntis crucem
Tu (inquit) es, D
mea, ibi posuis
mum refúgium
Canonicórum sar
in Alga Congregat
volávit, ubi nov
tis cruciátibus ác
sum, véluti in ho
síssimum, instá
lum, nullam ádec
tatiónem indulgé
in doméstícum
hortum, nec in
quidem domum
moriénti matri e
tátis officia siccis
sólvit, exinde
Par erat obediér
suetúdinis: ac p
militátis stúdium
jectíssima quæqu
múnia sibi ultro
celebérrima per
non tam victum,
bria emendicáret
contumélias, ac
immótus ac silen
assíduæ præsérti
subsídio, qua sæ
tis excéssum ra
Deum, tantóqu
æstuábat ardóre

...m sodáles ad perse-
...am, ac Jesu Christi
...n inflammáret.
...nvéni David servum
..., óleo sancto meo unxi
Manus enim mea auxi-
...r ei.
...ihil profíciet inimícus
et fílius iniquitátis non
...t ei.
...nus enim.

LECTIO V.

...ugénio Quarto pátriæ
...opus designátus, quem
...a contentióne honórem
...ctáverat, majóri gessit
...laude: nam consuéta
...di ratióne nihil ádmo-
...immutáta paupertátem,
... semper colúerat, in
..., supelléctili, ac lec-
...erpétuo retinuit: mó-
...domi alébat famíliam,
...grandem álteram sibi
...ceret, páuperes Chris-
...nificans. Quacúmque
...r hora, præsto óm-
...erat, patérna omnes
...te allevábat, non ré-
...vel ære se aliéno gra-
...lum illórum ne inópiæ
...; rogátus qua spe id
...? Dómini mei, qui
... dissólvere fácile pó-
...espondébat. Spem au-
...n confúndere divína
...éntia submíssis ino-
... subsídiis júgiter de-
...at. Plura Vírginum
...stéria construxit, quas
... ad perfectióris vitæ
...em sua vigilántia com-
pósuit. Matrónis a sæculi pompis, et ornátus vanitáte revocándis, Ecclesiásticæ disciplínæ, ac móribus reformándis, maximópere stúduit: dignus sane qui ab eódem Eugenio glória, et decus Præsulum coram Cardinálibus vocarétur: et qui a Nicoláo Quinto ejus successóre, transláto e Gradénsi civitáte título, primus Venetiárum Patriárcha renuntiarétur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Lacrymarum dono insignítus, omnipoténti Deo placatiónis hóstiam quotídie offerébat: quod cum aliquándo nocte Domínicæ Nativitátis perágeret, Christum Jesum sub pulchérrimi infántis spécie vidére proméruit; tantúmque in eo erat commíssi gregis præsídium, ut cœlitus aliquándo accéptum fúerit, Pontíficis sui intercessióne ac méritis stetísse Rempúblicam. Prophetíæ spíritu afflátus, plura humánæ cognitióni prorsus impérvia prædíxit: morbos ac dæmones suis précibus sæpe fugávit; libros étiam cœléstem *doctrinam*, ac pietátem spi-

rántes, grammáticæ pene rudi, conscripsit. Dénique dum lethálem incidísset in morbum, et commodiórem doméstici lectum seni atque ægro parárent, aversátus ejúsmodi delícias, tanquam a duríssima moriéntis Dómini sui cruce plus nímio abhorréntes, consuéto in stámine se jussit depóni; et finem vitæ suæ adventáre prænóscens, sublátis in cœlum óculis, Vénio (inquit) ad te, o bone Jesu, ac die octáva januárii obdormívit in Dómino. Pretiósam ejus mortem testáti sunt Angélici concéntus a Carthusiánis quibúsdam Mónachis audíti, et sacrum cadáver per duos ultra menses inhumátum, suávi fragrans odóre, et rubescénte fácie íntegrum atque incorrúptum, ac nova post mortem patráta mirácula: quibus permótus Alexánder Octávus Póntifex Máximus eum in Sanctórum número adscrípsit; Innocéntius vero Duodécimus quintam septémbris diem, qua vir sanctus ad Pontifíciam primo Cáthedram fúerat evéctus, celebrándo illíus festo assignávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et per[…] cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Noctur[…] milia S. Gregorii P[…] Evangelium Homo […] proficíscens, *de C[…] Confessoris Pontifici[…]*

DIE VIII SEPTEM[…]

IN NATIVITA[…]

BEATÆ MARIÆ VI[…]

(DUPLEX SECUNDÆ CL[…]

Ad Vesperas, An[…] Nativitas gloriósæ, c[…] *quis de Laudibus*, 36[…] *mi consueti de sanc[…] ria, ut in Officio par[…]*

CAPITULUM

[Eccli. c. 24.]

Ab initio, et ante […] creáta sum, et usqu[…] túrum sæculum non […] et in habitatióne sa[…] ram ipso ministrávi.

Hymnus Ave, ma[…]

℣. Natívitas es[…] sanctæ Maríæ vírgin[…]

℟. Cujus vita íncly[…] tas illústrat Ecclésia[…]

Ad Magnificat, An[…]

Gloriósæ vírginis […] ortum digníssimum […] mus, quæ et genitríc[…] tátem obtínuit, et […] lem pudicítiam non […]

ORATIO.

Famulis tuis, qu[…] Dómine, cœléstis gr[…]

pertire, ut quibus
írginis partus éxtitit
xórdium, Nativitátis
tíva solémnitas pa-
at increméntum. Per
m nostrum.

*ompletoria et horas
tavam, in fine Hym-
licitur* Jesu, tibi sit

MATUTINUM.

torium. — Nativitá-
inis Mariæ celebré-
Christum ejus Filium
is Dóminum.

us Veníte, exulté-
Hymnus Quem terra.
*ionæ et Psalmi Noc-
n, ut in ejus Officio*
lxiv.

RIMO NOCTURNO.

écie tua, et pulchri-
ua.

ende, próspere pro-
regna.
unt Cántica Canti-

LECTIO I.
[Cap. 1.]

TUR me ósculo oris
a melióra sunt úbera
, fragrántia unguén-
nis. Oleum effúsum
tuum, ídeo adoles-
dilexérunt te. Trahe
t te currémus in odó-
guentórum tuórum.
xit me Rex in cellá-
: exultábimus et læ-
in te, mémores úbe-
rum super vinum :
recti díligunt te : Nigra sum,
sed formósa, fíliæ Jerúsalem,
sicut tabernácula Cedar, sicut
pelles Salomónis.

℟. Hódie nata est beáta
virgo María ex progénie Da-
vid : * Per quam salus mundi
credéntibus appáruit, cujus
vita gloriósa lucem dedit sæ-
culo.

℣. Nativitátem beátæ Ma-
ríæ vírginis cum gáudio ce-
lebrémus.

Per quam.

LECTIO II.

NOLITE me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol, fílii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis : víneam meam non custodívi. Indica mihi quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, o pulchérrima inter mulíeres, egrédere, et abi post vestígia gregum, et pasce hœdos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te, amica mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis : collum tuum sicut monília.

℟. Beatíssimæ vírginis Maríæ Nativitátem devotíssime celebrémus : * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. *Cum* jucunditáte Nati-

vitátem beátæ Maríæ vírginis devotíssime celebrémus.

Ut ipsa.

LECTIO III.

Murenulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi, in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es, amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es, dilécte mi, et decórus. Léctulus noster flóridus: tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Gloriósæ vírginis Maríæ ortum digníssimum recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi.

℣. Beatíssimæ vírginis Maríæ Nativitátem devotíssime celebrémus.

Cujus.

Glória Patri.

Cujus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Sermo sancti Augustini, *Episcopi.*

LECTIO IV.

[Serm. 18 de Sanc. 2 de Annunt. Dom.]

Adest nobis, dilectíssimi, optátus dies beátæ ac venerábilis semper vírginis Maríæ: ídeo cum summa exultatióne gáudeat terra nostra tantæ Vírginis illustráta natáli. Hæc est enim flos campi, de qua ortum est pretiósum lílium convállium, per cujus partum mutátur natúra protoplastórum, delétur et culpa. Præcísum est in ea illud Evæ infelicitátis elógium, quo dícitur, in dolóre páries fílios tuos: quia ista in lætítia Dóminum péperit.

℟. Natívitas gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, claræ ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

℣. Hódie nata est beáta virgo María ex progénie David.

Cujus vita.

LECTIO V.

Eva enim luxit, ista exultávit: Eva lácrymas, María gáudium in ventre portávit: quia illa peccatórem, ista édidit innocéntem. Mater géneris nostri pœnam íntulit mundo, génitrix Dómini nostri salútem íntulit mundo. Auctrix peccáti Eva, auctrix mériti María. Eva, occidéndo óbfuit, María vivificándo prófuit. Illa percússit, ista sanávit. Pro in-

bediéntia enim obediéntia commutátur, fides pro perfidia compensátur.

℟. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus : * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ.

Ut ipsa.

LECTIO VI.

Plaudat nunc orgánis María : et inter velóces artículos tympana puérperæ cóncrepent. Cóncinant lætántes chori, et alternántibus módulis dulcísona cármina misceántur. Audite ígitur quemádmodum tympanístria nostra cantáverit. Ait enim : Magníficat ánima mea Dóminum : et exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia fecit mihi magna qui potens est. Causam igitur invalescéntis erráti miráculum novi partus evícit : et Evæ planctum Maríæ cantus exclúsit.

℟. Natívitas tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster : * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem : et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ex te enim.

Glória Patri.

Qui solvens.

IN TERTIO NOCTURNO.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi, Præsbyteri.

[Lib. 1 Comment. in Math.]

In Isaia légimus : Generatiónem ejus quis enarrábit? Non ergo putémus Evangelístam Prophétæ esse contrárium, ut, quod ille impossíbile dixit effátu, hic narráre incípiat : quia ibi de generatióne divinitátis, hic de incarnatióne est dictum. A carnálibus autem cœpit, ut per hóminem Deum díscere incipiámus filii David, filii Abraham. Ordo præpósterus, sed necessário commutátus. Si enim primum posuisset Abraham, et póstea David, rur-

sus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies, timéntibus eum.

Quia fecit.

LECTIO VIII.

Ideo autem céteris prætermíssis, horum filium nuncupávit : quia ad hos tantum est facta de Christo repromíssio. Ad Abraham : In sémine, inquit, tuo benedicéntur omnes gentes, quod est Christus. Ad David : De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem génuit Phares et Zaram de Thamar. Notándum in genealogia Salvatóris nullam sanctárum assúmi mulíerum, sed eas quas Scriptúra reprehéndit : ut qui propter peccatóres vénerat, de peccatóribus nascens, ómnium peccáta deléret. Unde et in consequéntibus Ruth Moabitis pónitur, et Bethsabée uxor Uriæ.

℟. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu tiant omnes tuum ju quicúmque célebran sanctam Nativitátem.

Quia ex te.

Glória Patri.

Christus.

Pro S. Adriano, M

LECTIO IX.

Adrianus jussu Ma Imperatóris apud N díam pérsequens C nos, cum sæpius ed fidei confessióne, et t tórum perpessióne c tiam demirátus esset ménter ea re con ad Christum sese co Quamóbrem cum álii tribus Christiánis co est in cárcerem : ubi sitans Natália uxor, ipsa ántea in Christum derat, ad martyrium dit. Itaque e custódi tus, támdiu flagéllis est, donec intestina rent. Postrémo fract ribus, mánibus ped præcisis, una cum m martyrii certámen absólvit.

Te Deum laudámu

AD LAUDES

ET PER HOR

Antiphona.

Nativitas gloriósæ * Maríæ, ex sémine A ortæ de tribu Juda, stirpe David.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Natívitas est hódie * sanctæ Maríæ vírginis, cujus vita inclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Antiphona.

Regáli ex progénie * María exórta refúlget: cujus précibus nos adjuvári mente et spíritu devotíssime póscimus.

Antiphona.

Corde et ánimo * Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ.

Antiphona.

Cum jucunditáte * Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

CAPITULUM.

[Eccli. c. 24.]

Ab initio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus O gloriósa Vírginum, clxxj.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ vírginis.

℟. Cujus vita inclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus, Antiphona.

Nativitátem hodiérnam perpétuæ vírginis genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit. Allelúia.

ORATIO.

Famulis tuis, quæsumus, Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre, ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio sancti Adriani, martyris, hoc loco tantum.

Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti Adriáni Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

In responsorio brevi dicitur ℣. Qui natus es de Maria Vírgine, *et sic dicitur per totam Octavam, etiam in Festis.*

AD TERTIAM.

Antiphona Natívitas est hódie.

Capitulum Ab initio, *ut supra.*

℟. *breve.* Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Et pulchritúdine.
Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Antiphona Regáli ex progénie.

CAPITULUM.

[Eccli. c. 24.]

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. *breve.* Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Antiphona Cum jucunditáte.

CAPITULUM.

[Eccl. c. 24.]

In pláteis sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. *breve.* Elégit eam Deus,

* Et præelégit eam

℣. In tabernáculo
bitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégi

℣. Diffúsa est grát
biis tuis.

℟. Proptérea ben
Deus in ætérnum.

In secundis Vesp
nia ut in primis, 36

℣. Nativitas est hó
tæ Maríæ vírginis.

℟. Cujus vita incly
tas illústrat Ecclésia

Ad Magníficat, An

Natívitas tua, Dei
virgo, gáudium ann
univérso mundo: ex
ortus est sol justítiæ
tus Deus noster,
vens maledictiónem
benedictiónem: et
dens mortem, don
bis vitam sempitérna

Oratio Fámulis
supra, 365.

Et fit Comm
sancti Gorgonii, M

Antiphona.

Iste sanctus pro
sui certávit usque
tem, et a verbis in
non tímuit: fundát
erat supra firmam

℣. Glória et honó
násti eum, Dómine.

℟. Et constituis
super ópera mánuum

ORATIO.

Sanctus tuus, Dómi

gónius sua nos intercessióne lætíficet, et pia fáciat solemnitáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

DOMINICA

INFRA OCTAVAM NATIVITATIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

officium

DE SS. NOMINE EJUSDEM B. MARIÆ VIRGINIS.

(DUPLEX.)

Si dies immediate sequens post Festum Nativitatis sit Dominica, Vesperæ dicuntur integræ de Nativitate sine Commemoratione Festi Nominis. Si autem Festum Nominis incidat in diem Octavam Nativitatis, faciendum est Officium de Nomine beatæ Mariæ absque Commemoratione Octavæ.

AD VESPERAS.

Antiphona Dum esset rex, *cum reliquis Antiphonis et Psalmis, ut in Officio parvo Beatæ Mariæ*, cliij.

CAPITULUM.

[Eccli. c. 24.]

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus Ave, maris stella.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona Sancta María, succúrre mi seris, juva pusillánimes, ré fove flébiles, ora pro pópulo intérveni pro clero, intercé de pro devóto fœmíneo sexu séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebran tui sancti Nóminis commemo ratiónem.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, ut fidéle tui, qui sub sanctíssimæ vírginis Maríæ Nómine, et protectióne lætántur, ejus pia intercessióne, a cunctis malis liberéntur in terris, et ad gáudia ætérna pervenire mereántur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium—Sancta María, Dei génitrix virgo, * Intercéde pro nobis.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

Hymnus Quem terra.

Antiphona et Psalmi Nocturnorum, ut in Officio parvo Beatæ Mariæ, clxiv.

IN PRIMO NOCTURNO.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde et regna.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I.

[Cap. 8 et 9.]

Ego sapiéntia hábito in con-

sílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum, arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me Príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me diligo, et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ófferam, néscio, * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Quia quem

LECTIO II.

Mecum sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constíterant, ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula plácui altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Et de meis.

LECTIO III.

Beatus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes qui me odérunt díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem, et ad mœnia civitátis. Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Beáta es, virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.

Genuísti.

Glória Patri.

Genuísti.

IN SECUNDO NOCTURNO.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

De Sermone sancti Bernárdi, Abbátis.

LECTIO IV.

[Ex Hom. 2 super Missus est.]

Et nomen, inquit, vírginis María. Loquámur pauca, et super hoc nómine, quod interpretátum maris stella dícitur, et Matri vírgini valde conveniénter aptátur. Ipsa namque aptíssime síderi comparátur: quia sicut sine sui corruptióne sidus suum emíttit rádium, sic absque sui læsióne Virgo parturívit fílium. Nec síderi rádius suam minuit claritátem, nec Vírgini fílius suam integritátem. Ipsa est ígitur nóbilis illa stella ex Jacob orta, cujus rádius univérsum orbem illúminat, cujus splendor et præfúlget in supérnis, et ínferos pénetrat, terras étiam perlústrans, et calefáciens magis mentes quam córpora: fovet virtútes, éxcoquit vítia. Ipsa, inquam, est præclára, et exímia stella super hoc mare magnum et spatiósum necessário subleváta, micans méritis, illústrans exémplis.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrra elécta, * Dedi suavitátem odóris.

℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

LECTIO V.

O quisquis te intélligis in hujus sæculi proflúvio magis inter procéllas et tempestátes fluctuáre, quam per terram ambuláre: ne avértas óculos a fulgóre hujus síderis, si non vis óbrui procéllis. Si insúrgant venti tentatiónum, si incúrras scópulos tribulatiónum, réspice stellam, voca Maríam. Si jactáris supérbiæ undis, si ambitiónis, si detractiónis, si æmulatiónis, réspice stellam, voca Maríam. Si iracúndia, aut avarítia, aut carnis illécebra navículam concússerit mentis, réspice ad Maríam. Si críminum immanitáte turbátus, consciéntiæ fœditáte confúsus, judícii horróre pertérritus, bárathro incípias absorbéri tristítiæ, desperatiónis abysso, cógita Maríam.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tanquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.

℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium.

Vidérunt.

LECTIO VI.

In perículis, in angústiis, in rebus dúbiis, Maríam cógita, Maríam ínvoca. Non recédat ab ore, non recédat a corde: et, ut ímpetres ejus oratiónis suffrágium, non déseras conversatiónis exémplum. Ipsam sequens non dévias, ipsam rogans non despéras, ipsam cógitans non erras, ipsa tenénte non córruis, ipsa protegénte non métuis, ipsa duce non fatigáris, ipsa propítia pérvenis: et sic in temetípso experíris, quam mérito dictum sit: Et nomen Vírginis María. Quod quidem venerábile nomen, jamprídem in quibúsdam Christiáni Orbis pártibus speciáli ritu cultum, Innocéntius Undécimus, Románus Póntifex, ob insignem victóriam sub ejúsdem vírginis Maríæ præsídio de immaníssimo Turcárum tyránno cervícibus pópuli Christiáni insultánte Viénnæ in Aústria partam, et in perénne tanti benefícii monuméntum, in Ecclésia universáli síngulis annis Domínica infra Octávam Nativitátis beátæ vírginis Maríæ celebrári præcépit.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum.

℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte.

Et vidéntes.

Glória Patri.

Unguéntum.

IN TERTIO NOCTURNO.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

[illegible]. In tabernáculo suo ha[illegible]e facit eam.

[illegible]éctio sancti Evangélii secu[illegible]lum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

[illegible]lo témpore, Missus est [illegible]elus Gábriel a Deo in [illegible]átem Galilææ, cui nomen [illegible]reth, ad vírginem desponsátam viro cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi.

[Serm. 142, de Annuntiat.]

Audistis hódie, fratres charíssimi, Angelum cum mulíere de hóminis reparatióne tractántem. Audístis agi, ut homo cúrsibus eísdem, quibus dilápsus fúerat ad mortem, rediret ad vitam. Agit, agit cum María Angelus de salúte: quia cum Eva ángelus égerat de ruína. Audístis Angelum de carnis nostræ limo templum divinæ majestátis arte ineffábili construéntem. Audístis in terris Deum, in cœlis hóminem sa-

to incomprehensibili
ri. Audistis, in audíta
, in uno córpore Deum
mque miscéri. Au-
ágilem nostræ carnis
n ad portándam to-
itátis glóriam Angé-
hortatióne roborári.
'elix namque es, sacra
Maria, et omni laude
ima : * Quia ex te or-
sol justitiæ, Christus
oster.
ra pro pópulo, intér-
ro clero, intercéde pro
fœmineo sexu : sén-
mnes tuum juvámen,
nque célebrant tuam
n commemoratiónem.
a ex te.

LECTIO VIII.

QUE, ne tanto pónderi
is fábricæ in María sub-
nostri córporis aréna
nberet; et in Vírgine
géneris humáni porta-
ructum, virga ténuis
rétur, fugatúra metum
ngeli mox præcéssit,
: Ne tímeas, María.
ausam dignitas Virgi-
nuntiátur ex nómine;
laria Hebræo sermóne,
Dómina nuncupátur.
ergo Angelus Dómi-
t Dominatóris Genitrí-
epidátio déserat servi-
quam nasci, et vocári
nam ipsa sui gérminis
et impetrávit auctóri-
e tímeas, María, inve-
enim grátiam. Verum

est : quia qui invénit grátiam, nescit timére : Invenísti grátiam.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies, timéntibus eum.

Quia fecit.

Glória Patri.

Quia facit.

Lectio nona de Homilia Dominica occurrentis.

Si autem idem Officium juxta Rubricas Breviarii Romani transferendum sit, nona Lectio sumatur eo anno ex Officio Beatæ Mariæ in Sabbato mensis septembris.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona Dum esset rex, *cum reliquis, ut in Officio beatæ Mariæ in Sabbato*, clv.

Capitulum Ab inítio.

Hymnus O gloriósa vírginum.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta es, María, quæ credidísti : perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino. Allelúia.

Oratio Concéde, quæsumus, *ut supra*, 367.

húmilem respéxit Deus.

Oratio Concéde, quæsumus, *ut supra*, 367.

Et fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

DIE IX SEPTEMBRIS.

SECUNDA DIE INFRA OCTAVAM

NATIVITATIS BEATÆ MARIÆ.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustíni, Epíscopi.

LECTIO IV.

[Serm. 18 de Sanctis.]

Exultat María, et matrem se læta mirátur, et de Spíritu sancto se peperísse gaudet: nec quia péperit innúpta, terrétur; sed quia genúerit,

ex stirpe David, *
inclyta cunctas ill
clésias.

℣. Hódie nata
virgo María ex pro
vid.

Cujus vita.

LECTIO V.

O beata María,
digne váleat jura g
ac laudum præcón
dere, quæ singulá
sénsu mundo succu
dito? Quas tibi lau
litas humáni géner
vat, quæ solo tuo c
recuperándi áditum
Accipe ítaque qu
exíles, quascúmqu
tuis ímpares grati
tiónes: et cum
vota, culpas nostr
excúsa. Admitte nc

℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Mariæ.

Ut ipsa.

LECTIO VI.

Sit per te excusábile, quod per te ingérimus: fiat impetrábile, quod fida mente póscimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúsa quod timémus; quia tu es spes única peccatórum. Per te sperámus véniam delictórum, et in te beatíssima nostrórum est expectátio præmiórum. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem.

℟. Natívitas tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo, * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ex te.

Glória Patri.

Qui solvens.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

De Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

[Lib. 1 Comment. in Matth.]

Jacob autem génuit Joseph. Hunc locum objécit nobis Juliánus Augústus de dissonántia Evangelistárum, cur Evangelísta Matthæus Joseph díxerit filium Jacob, et Lucas eum filium appellárit Heli: non intélligens consuetúdinem Scripturárum, quod alter secúndum natúram, alter secúndum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Móysen Deo jubénte præcéptum, ut, si frater aut propínquus absque líberis mórtuus fúerit, álius accípiat uxórem ad suscitándum semen fratris vel propínqui sui. Joseph virum Mariæ. Cum virum audíeris, suspício tibi non súbeat nuptiárum: sed recordáre consuetúdinis Scripturárum, quod sponsi viri, et sponsæ vocéntur uxóres.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies, timéntibus eum.

Quia fecit.

LECTIO VIII.

Et a transmigratióne Babylónis usque ad Christum generatiónes quatuórdecim. Númera a Jechonía usque ad Joseph, et invénies generatiónes trédecim. Quartadécima ergo generátio in ipsum Christum reputábitur. Christi autem generátio sic erat. Quærat díligens lector, et dicat: Cum Joseph non sit pater Dómini Salvatóris, quid pértinet ad Dóminum generatiónis ordo dedúctus usque ad Joseph? Cui respondébimus, primum, non esse consuetúdinis Scripturárum, ut mulierum in generatiónibus ordo texátur. Deínde ex una tribu fuísse Joseph et Maríam, unde ex lege eam accípere cogebátur ut propínquam: et quod simul censéntur in Béthlehem, ut de una vidélicet stirpe generáti.

℟. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu: sentiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam nativitátem.

Quia ex te.

Glória Patri.

Christus.

Pro sancto Gorg[...] tyre.

LECTIO I[...]

Gorgonius, Nico[...] tus, Diocletiáni I[...] cubiculárius, Dor[...] léga suo adjutór[...] omnes cubículi m[...] Christi fidem perd[...] que autem cum vi[...] dam die mártyr[...] Diocletiáno acerbi[...] ciári, ejus exémpl[...] amóre incénsus e[...] ambórum hæc vo[...] Quid est, Imperát[...] hujus condemnáta [...] quæ nobis cum e[...] nis est, unum illu[...] Istíus nostra étiam [...] idem propósitum. [...] vinctos Imperáto[...] concídi jubet, it[...] córpore cutis diru[...] et in plagas acétu[...] sale permíxtum, m[...] tis in cratícula sub[...] rat vim candéntiu[...] num. Dénique vá[...] suspéndio necáti [...] sancti Gorgónii c[...] quándo Romam [...] inter duas lauros [...] sepúltum, póstea [...] Quarto, Summo P[...] Basílicam Princípi[...] lórum translátum [...]

Te Deum laudá[...]

In Laudibus fi[...]

moratio sancti Gorgonii, Martyris.

Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

ORATIO.

Sanctus tuus, Dómine, Gorgónius sua nos intercessióne lætificet, et pia fáciat solemnitáte gaudére. Per Dóminum.

Vesperæ de sancte Nicolao, cum Commemoratione Octavæ Nativitatis beatæ Mariæ.

DIE X SEPTEMBRIS.

IN FESTO

S. NICOLAI DE TOLENTINO,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter sequentia.*

ORATIO.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti Nicolái Confessóris tui solemnitáte deférimus, ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Commemoratio Octavæ Nativitatis beatæ Mariæ, ut supra in secundis Vesperis Festi, 365.

ORATIO.

Famulis tuis, quæsumus, Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre, ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Nicolaus, Tolentínas a diutúrno illíus civitátis domicílio appellátus, in óppido Sancti Angeli in Picéno est natus piis paréntibus, qui liberórum desidério Bárium voti causa profécti, ibíque a sancto Nicoláo de futúra prole confirmáti, quem suscepérunt fílium de illíus nómine appellárunt. Is ab infántia [illegible] rum virtútum, sed abstinéntiæ in primis spécimen dedit. Nam anno vix séptimo, beátum ipsum Nicoláum imitátus, complúres hebdómadæ dies jejunáre cœpit: eámque póstea consuetúdinem retínuit, solo pane et aqua conténtus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

[redacted]

Et dedit.

LECTIO V.

Adulta ætáte jam clericáli milítiæ adscríptus, et Canónicus factus, cum quodam die concionatórem Ordinis Eremitárum sancti Augustíni, de mundi contémptu dicéntem audísset, eo sermóne inflammátus, statim eúmdem Ordinem est ingréssus, in quo tam exáctam religiósæ vitæ ratiónem cóluit, ut áspero vestítu, verbéribus, et férrea caténa corpus domans, atque a carne, et omni fere obsónio ábstinens, charitáte, humilitáte, patiéntia, ceteríque virtútibus áliis præluceret.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

Orandi assíduum stúdium quamvis sátanæ insídiis várie vexátus, et flagéllis intérdum cæsus, non intermittébat. Demum sex ante óbitum ménsibus, síngulis nóctibus Angélicum concéntum audívit; cujus suavitáte, cum jam paradísi gáudia prægustáret, crebro illud Apóstoli repetébat: Cúpio dissólvi, et esse cum Christo. Dénique óbitus sui diem Frátribus prædíxit, qui fuit quarto idus septémbris. Miráculis multis étiam post mortem cláruit: quibus rite, et órdine cógnitis, ab Eugénio Papa Quarto in Sanctórum númerum est relátus.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homília venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangelium Nolíte timére pusíllus grex, *de Communi Confessoris non Pontificis*, xcj.

Et fit Commemoratio Octavæ Nativitatis beatæ Mariæ.

Antiphona.

Nativitátem hodiérnam perpétuæ vírginis genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit. Allelúia.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ vírginis.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Oratio Fámulis tuis, *ut supra*, 375.

In secundis Vesperis fit Commemoratio Octavæ Nativitatis B. Mariæ.

Postea SS. Proti et Hya-
thi, martyrum.

Antiphona.

Istórum est enim regnum
lórum, qui contempsérunt
am mundi, et pervenérunt
præmia regni, et lavérunt
las suas in sánguine Agni.
℣. Lætámini in Dómino,
exultáte, justi.
℟. Et gloriámini, omnes
cti corde.

ORATIO.

EATORUM mártyrum tuó-
m Proti et Hyacinthi nos,
ómine, fóveat pretiósa con-
ssio, et pia júgiter inter-
ssio tueátur. Per Dóminum
ostrum.

DIE XI SEPTEMBRIS.

QUARTA DIE INFRA OCTAVAM
NATIVITATIS B. MARIÆ.

In primo Nocturno lectio-
es de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Bernárdi,
bbátis.

LECTIO IV.

[Sermone in cap. 12, Apocal.]

OVUM fecit Dóminus super
rram, ut múlier circúmda-
t virum, nec álium quam
ristum, de quo dícitur:
ce vir, Oriens nomen ejus.
ovum quoque fecit in cœlo,
múlier sole apparéret a-
icta. Dénique et coronávit
m, et vicíssim ab eo mé-
it coronári. Egredímini,
iæ Sion, et vidéte *regem*
Salomónem in diadémate,
quo coronávit eum mater
sua. Verum hoc álias. Inte-
rim sane ingredímini magis,
et vidéte Regínam in dia-
démate, quo coronávit eam
Fílius suus. In cápite, in-
quit, ejus coróna stellárum
duódecim.

℟. Natívitas gloriósæ vir-
ginis Maríæ ex sémine Abra-
hæ, ortæ de tribu Juda, clara
ex stirpe David, * Cujus vita
inclyta cunctas illústrat Eccle-
sias.
℣. Hódie nata est beáta
virgo María ex progénie
David.
Cujus vita.

LECTIO V.

DIGNUM plane stellis coro-
nári caput, quod et ipsis
longe clárius micans, ornet
eas pótius, quam ornétur ab
eis. Quid ni corónent sídera,
quam sol vestit? Sicut dies
verni circúmdabant eam flo-
res rosárum, et lília convál-
lium. Nimírum læva sponsi
sub cápite ejus, et jam déx-
tera illíus amplexátur eam.
Quis illas æstimet gemmas,
quis stellas nóminet, quibus
Maríæ régium diadéma com-
páctum est?

℟. Cum jucunditáte Nati-
vitátem beátæ Maríæ celebré-
mus: * Ut ipsa pro nobis in-
tercédat ad Dóminum Jesum
Christum.
℣. Corde et ánimo Christo
canámus glóriam in hac sacra

solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ.

Ut ipsa.

LECTIO VI.

Quid ergo sidéreum micat in generatióne Maríæ? Plane quod ex régibus orta, quod ex sémine Abrahæ, quod generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur, adde, quod generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis divínitus nóscitur esse concéssa: quod longe ante eísdem pátribus cœlitus repromíssa, quod mysticis præfiguráta miráculis, quod oráculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radice flóruit; hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ áreæ máduit; hanc in Ezechiélis visióne orientális porta, quæ nulli unquam pátuit, præsignábat.

℟. Natívitas tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ex te enim.

Glória Patri.

Qui solvens.

IN TERTIO NOCT

Léctio sancti Eva
cúndum Matthæum

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

Liber generatió
Christi filii David, fi
ham. Abraham géni
Isaac autem génuit J
réliqua.

Homilía sancti Hilá
copi.

[Comment. in Matt., ca

Gressus quem Mat
órdine régiæ suc
edíderat, et quem L
sacerdotálem órdine
merat, utérque agn
in Dómino utriúsqu
signíficat, et rectæ ge
nis gradum ponit: q
cerdotális et régiæ tr
cíetas, per David ex
gio ínita, jam a Salá
Zoróbabel confirmá
génere. Atque ita, du
thæus patérnam ori
quæ ex Juda proficísc
recénset, Lucas vero
tum per Nathan ex tri
genus édocet: suis u
pátribus Dómino nostr
Christo, qui est ætér
Rex et Sacérdos, éti
carnáli ortu utriúsque
ris glóriam probavéru

℟. Beátam me dicen
nes generatiónes: *
fecit mihi Dóminus
qui potens est, et sa
nomen ejus.

℣. Et misericórdia

génie in progénies, timén-
s eum.
Quia fecit.

LECTIO VIII.

on vero Joseph pótius
m Mariæ nativitas recen-
r, nihil refert : éadem
n est totius tribus atque
cognátio. Exémplum au-
étiam Matthæus et Lucas
érunt, patres ínvicem ap-
ántes, non tam génere,
m gente : quia ab una
u cœpta, sub uníus suc-
iónis et originis família
tinétur. Cum enim filius
vid atque Abrahæ sit os-
déndus, ita Matthæus cœ-
Liber generatiónis Jesu
isti filii David, filii Abrahæ.
. Felix namque es, sacra
go Maria, et omni laude
níssima : * Quia ex te ortus
sol justítiæ, * Christus
s noster.
. Ora pro pópulo, intér-
i pro clero, intercéde pro
óto fœmíneo sexu : sén-
t omnes tuum juvámen,
cúmque célebrant tuam
ctam Nativitátem.
Quia ex te.
Glória Patri.
Christus.

Pro SS. Martyribus Proto Hyacintho.

LECTIO IX.

rotus et Hyacinthus, fra-
, beátæ Eugéniæ vírginis,
úchi, una cum illa ab Hé-
Epíscopo baptizáti, ac
iis déditi divinárum lit-
terárum, aliquándiu in Ægypto in monastério mira humilitáte et vitæ sanctitáte vixérunt. Sed póstea sanctam vírginem Eugéniam Romam prosecúti, Galliéno Imperatóre in Urbe propter Christiánæ fidei professiónem comprehénsi sunt. A quibus cum nullo modo impetrári posset ut, Christiánam religiónem deseréntes, deos cólerent, acérbis verbéribus cæsi, secúri feriúntur tértio idus septémbris.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus fit Commemoratio sanctorum Proti et Hyacinthi.

Antiphona.

Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : Nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Beatórum mártyrum tuórum, *ut supra*, 377.

DIE XII SEPTEMBRIS.

QUINTA DIE INFRA OCTAVAM NATIVITATIS B. MARIÆ.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[Apud Metaphrastem.]

Dei Fílius non dívitem, aut locuplétem áliquam fœminam sibi matrem elégit; sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem servâret; proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem et Dei matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque quæcúmque estis, vírgines, ad matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam, et incorruptíbilem possessiónem patrocínio suo vobis conservábit.

℟. Natívitas gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

℣. Hódie nata est beáta virgo María ex progénie David.

Cujus vita.

LECTIO V.

Magnum revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo unquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cœlum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim, non dénique áliud quídpiam inter creátas res visíbiles aut invisíbiles, majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et mater: eádem virgo et génitrix.

℟. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ.

Ut ipsa.

LECTIO VI.

Hæc ejus mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Vísne cognóscere quanto virgo hæc præstántior sit cœléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem velántes suam: hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur. Ave ígitur mater, cœlum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum, assídue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum, et Dóminum nostrum: ut per te mi-

a invenire in die
quæ repósita sunt
diligunt Deum,
sequi possímus,
enignitáte Dómini
Christi: cum quo
et sancto Spirítui
honor, et impé-
et semper in sæ-
orum. Amen.
itas tua, Dei géni-
gáudium annun-
érso mundo: * Ex
us est sol justítiæ,
eus noster: * Qui
ledictiónem, de-
ctiónem: et con-
nortem, donávit
n sempitérnam.
licta tu in mulié-
benedíctus fructus

Patri.
ens.
TIO NOCTURNO.
ncti Evangélii se-
atthæum.
CTIO VII.
[Cap. 1.]
generatiónis Jesu
David, filii Abra-
ham génuit Isaac.
a génuit Jacob. Et

sancti Hilárii, Epis-

t. in Matth. cap. 1.]
t quis in oríginis
que órdine collo-
mmodo universó-rum família cœpta esse intelligátur ab uno. Itaque cum ejúsdem tribus sit Joseph et María, dum proféctus esse ex Abrahæ génere Joseph osténditur, profécta quoque docétur et María. Hæc enim in lege rátio serváta est, ut si mórtuus sine filiis famíliæ princeps esset, defúncti uxórem postérior frater ejúsdem cognatiónis accíperet, susceptósque filios in famíliam ejus, qui mórtuus esset, reférret: manerétque ita in primogénitis successiónis ordo, cum patres eórum, qui post se nati essent, aut nómine haberéntur, aut génere.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies, timéntibus eum.

Quia fecit.

LECTIO VIII.

Sequens illud est, ut, quia díximus secúndum rerum fidem generatiónis istíus órdinem nec número sibi nec successióne constáre, hujus quoque rei rátio afferátur. Non enim levis causa est, ut áliud in narratióne sit, áliud fúerit in gestis, et áliud referátur in summa, áliud vero teneátur in número. Namque ab Abraham usque ad

David quatuórdecim generatiónes numerátæ sunt : et a David usque ad transmigratiónem Babylónis in quibúsdam libris decem et septem deprehendúntur. Sed in hoc non mendácii, aut negligéntiæ vítium est. Tres enim ratióne prætéritæ sunt. Nam Joras génuit Ochozíam, Ochozías vero génuit Joam, Joas deínde Amasíam, Amasías autem Ozíam : et in Matthæo Joras Oziam genuísse scríbitur, cum quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex gentíli fœmina Joras Ochozíam génuit, ex Achab scílicet, qui Jézabel hábuit uxórem.

℟. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmineo sexu ; séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem.

Quia ex te.
Glória Patri.
Christus.

LECTIO IX.

Denique per Prophétam non nisi quarta generatióne in throno régio Israélis quemquam de domo Achab esse sessúrum dícitur. Purgáta igitur labe famíliæ gentílis tribus, quæ prætéritis jam *régulis*, in quarto generatió-

num consequéntiu[m] numerátur, et usqu[e] riam generatiónes decim esse scribún[tur] in número decem reperiántur, null[a] esse póterit sciént[ia] eam solum esse Dó[mino nos]tro Jesu Christo quæ cœpit ex Marí[a] procreatióne corpó[ris] vitátis ætérnæ sign[um] comprehéndi.

Te Deum laudá[mus]

DIE XIII SEPTE[MBRIS]

SEXTA DIE INFRA O[CTAVAM]

NATIVITATIS B.

In primo Noctur[no] nes de Scriptura o[ccurrente]

IN SECUNDO NOC[TURNO]

Ex libro sancti [...] Episcopi advérsus [...]

LECTIO IV.

[Lib. 13, hæres. ...

Beata mater Dei [...] Evam significátur, ænígma accépit, ut véntium vocétur. Il[la] mater vivéntium v[o]étiam postquam Terra es, et in terr[a] téris, post transgre[ssionem] Et mirum est, q[uod] transgressiónem h[...] num cognómen h[...] quod quidem pértin[et] sensíbilem, ab illa [...] hóminum generátio[...] est in terra : hic au[tem]

Maria hæc vita mundo gé-ta est, ut vivéntem gigneret, fieret María mater vivén-um. Per ænígma igitur Ma-a mater vivéntium appelláta st.

℟. Natívitas gloriósæ vírgi-is Maríæ ex sémine Abra-æ, ortæ de tribu Juda, clara x stirpe David, * Cujus vita nclyta cunctas illústrat Ec-lésias.

℣. Hódie nata est beáta irgo María ex progénie Da-id.

Cujus.

LECTIO V.

Evæ datum est operíre cor-us sensíbile propter nudi-tem sensíbilem; Maríæ vero tum est a Deo, ut páreret obis Agnum, et ovem, et glória ipsíus Agni et ovis ret nobis velut a véllere sapiéntia per virtútem ip-us induméntum incorrup-bilitátis. Eva étiam mortis usa facta est homínibus : r ipsam enim mors ingrés-est in mundum : María ro causa vitæ, per quam nita est nobis vita, et per nc Fílius Dei advénit in undum : et ubi abundávit ccátum, ibi superabundá-t et grátia : et unde illáta t mors, illinc procéssit et ta, ut vita pro morte fíeret : qui per mulíerem nobis ta factus est, mortem ex ulíere indúctam exclúde-et. Et quóniam illic Eva, cum adhuc esset virgo, per inobediéntiam transgréssa est : e contrário per vírginem obediéntia grátiæ facta est, annuntiáto advéntu in carne de cœlo, et vita ætérna.

℟. Cum jucunditáte Nati-vitátem beátæ Maríæ celebré-mus : * Ut ipsa pro nobis in-tercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sa-cra solemnitáte præcélsæ ge-nitrícis Dei Maríæ.

Ut ipsa.

LECTIO VI.

De María accípitur (líceat mihi hoc dícere) quod scrip-tum est de Ecclésia : Relín-quet homo patrem suum et matrem suam, et adhærébit uxóri suæ : et erunt duo in carne una. Sanctus autem Apóstolus dicit : Mystérium hoc magnum est, ego autem dico in Christo et Ecclésia. Et vide Scripturárum accu-rátam dicéndi proprietátem, quod de Adam quidem dixit, formávit : de Eva vero, non formátam esse, sed ædificá-tam. Accépit enim, inquit, unam de costis ejus, et ædi-ficávit ipsi in uxórem. Quo osténdat, Dóminum quidem de María efformásse sibi ipsi corpus, ab ipsa vero costa ædificátam esse Ecclésiam, in eo quod punctum et apér-tum est ipsíus latus, et mys-téria sánguinis et aquæ, pré-

fúndens mortem donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedicta tu in muliéribus, et benedictus fructus ventis tui.

Ex te.

Glória Patri.

Qui solvens.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

Liber generatiónis Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

[Lib. 2 de consens. Evang., c. 2.]

Matthæus Evangelísta sic orsus est : Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Quo exórdio

rábit?

℟. Beátam me nes generatiónes cit mihi Dóminus potens est, et sanc ejus.

℣. Et miseric progénie in proge tibus eum.

Quia fecit.

LECTIO

Exequitur erg generatiónem C thæus, ab Abrah tóres comméme perdúcit ad Jos Maríæ, de qua n sus. Neque enim ob hoc eum a c ríæ separándun quod non ex ejus sed virgo péperi Hoc enim exémp insinuátur fidélib tis, étiam servát

elix namque es, sacra
Maria, et omni laude
ima : * Quia ex te or-
sol justitiæ, * Chris-
us noster.

)ra pro pópulo, intér-
o clero, intercéde pro
fœmineo sexu : sén-
mnes tuum juvámen,
nque célebrant tuam
m Nativitátem.

a ex te.
ria Patri.
istus Deus.

LECTIO IX.

[Cap. 2.]

autem evidénter dicat
tolus Paulus ex sémi-
vid secúndum carnem
tum, ipsam quoque Ma-
de stirpe David áliquam
nguinitátem duxisse,
áre útique non debé-
Cujus fœminæ quóniam
acerdotále genus tacé-
insinuánte Luca, quod
áta ejus esset Elisabeth,
dicit de filiábus Aaron:
ssime tenéndum est,
em Christi ex utróque
re propagátam, et re-
scilicet, et sacerdótum;
uibus persónis apud il-
pópulum Hebræórum
mystica únctio figura-
r, id est, chrisma, unde
sti nomen elúcet, tanto
étiam ista evidentissima
ificatióne prænuntiátum.
e Deum laudámus, 17.

DIE XIV SEPTEMBRIS.

IN FESTO
EXALTATIONIS SANCTÆ CRUCIS.
(DUPLEX.)

AD VESPERAS.

Antiphona O magnum pietátis opus, *cum reliquis de Laudibus*, 395.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 131, *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 135.

CAPITULUM.

[Philip., c. 2.]

Fratres, Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetipsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

HYMNUS.

Vexilla regis pródeunt,
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus :
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra, et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite

Tam sancta membra tángere.
Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.
O Crux, ave, spes única,
In hac triúmphi glória,
Piis adáuge grátiam,
Reisque dele crímina.
Te, fons salútis, Trinitas,
Colláudet omnis spíritus,
Quibus crucis victóriam
Largíris, adde præmium.
Amen.

Sic semper terminandus est Hymnus prædictus.

℣. Hoc signum crucis erit in cœlo.

℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

Ad Magnificat, Antiphona.

O crux, splendídior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multum amábilis, sánctior univérsis, quæ sola fuísti digna portáre taléntum mundi: dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera: salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam.

ORATIO.

Deus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctæ crucis ánnua solemnitáte lætíficas: præsta, quæsumus, ut cujus mystérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis præmia in cœlo mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit commemoratio de Octava Nativitatis beatæ Mariæ.

Antiphona.

Natívitas tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus, Deus noster: qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ vírginis.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

ORATIO.

Famulis tuis, quæsumus, Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre, ut, quibus beátæ Vírginis éxtitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Christum regem pro nobis in cruce exaltátum,* Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Pange, lingua, gloriósi
Láuream certáminis,
Et super crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem,
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.
De paréntis protoplásti
Fraude factor cóndolens,
Quando pomi noxiális

 morsu ruit :
um tunc notávit,
gni ut sólveret.
ous nostræ salútis
popóscerat,
nis proditóris
tem fálleret,
am ferret inde
ide læserat.
lo venit ergo sacri
o témporis,
st ab arce Patris
bis Cónditor;
ntre virgináli
nictus pródiit.
infans inter arcta
s præsépia:
pannis involúta
ater álligat:
nanus, pedésque
ingit fáscia.
itérna sit beátæ
glória,
atri, Filióque;
us Paráclito,
rinique nomen
univérsitas.
.

RIMO NOCTURNO.

Antiphona.
e lignum exaltátur,
fides rútilat, dum
ómnibus venerátur.
nus Beátus vir, 3;
na Sancta crux ex-
a cunctis régibus,
égia erígitur, in qua
triumphávit.
nus Quare fremué-

Antiphona.
ux venerábilis, *quæ*
salútem attulísti míseris, quibus te éfferam præcóniis, quóniam vitam nobis cœlitem præparásti?

Psalmus Dómine, quid multiplicásti, 4.

℣. Hoc signum crucis erit in cœlo.

℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

De libro Numeri.

LECTIO I.
[Cap. 21.]

Cum audísset Chananæus rex Arad, qui habitábat ad Merídiem, venísse scílicet Israel per exploratórum viam, pugnávit contra illum, et victor exístens duxit ex eo prædam. At Israel voto se Dómino óbligans, ait: Si tradíderis pópulum istum in manu mea, delébo urbes ejus. Exaudivítque Dóminus preces Israel, et trádidit Chananæum, quem ille interfécit subvérsis úrbibus ejus, et vocávit nomen loci illíus Horma, id est, anathéma.

℟. Gloriósum diem sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále exaltátur lignum: * In quo Redémptor noster mortis víncula rumpens, cállidum áspidem superávit.

℣. In ligno pendens nostræ salútis sémitam, Verbum Patris invénit.

In quo.

LECTIO II.

Profecti sunt autem et de

monte Hor, per viam, quæ ducit ad mare Rubrum, ut circumirent terram Edom. Et tædére cœpit pópulum itíneris ac labóris: locutúsque contra Deum et Móysen, ait: Cur eduxísti nos de Ægypto ut morerémur in solitúdine? Deest panis, non sunt aquæ: ánima n... jam náuseat super cib... levíssimo. Quamóbrem ... Dóminus in pópulum ignítos serpéntes.

℟. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine: * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit.

℣. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior.

Dulce.

LECTIO III.

Ad quórum plagas et mortes plurimórum venérunt ad Móysen, atque dixérunt: Peccávimus, quia locúti sumus contra Dóminum et te: ora, ut tollat a nobis serpéntes. Oravítque Móyses pro pópulo, et locútus est Dóminus ad eum: Fac serpéntem æneum, et pone eum pro signo: qui percússus aspéxerit eum, vivet. Fecit ergo Móyses serpéntem æneum, et pósuit eum pro signo: quem cum percússi aspicerent, sanabántur.

℟. Hæc est arbor digníssima in parádisi médio situáta, * In qua salútis auctor própria morte mortem ómnium superávit.

℣. Crux præcellénti decóre fúlgida, quam Heraclius Imperátor concupiscénti ánimo recuperávit.

In qua.

...lória Patri.

...qua.

... SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

... Crucis victória, et ad...ibile signum, in cœlésti ...a fac nos captúre triúm...m.

PSALMUS 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino: * multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: *

i lætitiam in corde
fructu fruménti, vini,
ei sui, * multiplicáti

pace in idípsum * dór-
, et requiéscam.
óniam tu, Dómine, sin-
iter in spe * constituísti

Antiphona.

Crucis victória, et admi-
e signum, in cœlésti
fac nos captáre triúm-
n.

Antiphona.

néstæ mortis damnátur
ícium, dum Christus in
e nostra destrúxit vín-
críminum.

PSALMUS 10.

ómino confído : quó-
dícitis ánimæ meæ : *
smigra in montem sicut
r?
óniam ecce peccatóres
dérunt arcum, paravé-
sagittas suas in pháre-
ut sagíttent in obscúro
s corde.
óniam quæ perfecísti,
uxérunt :* justus autem
fecit?
minus in templo sancto
* Dóminus in cœlo se-
jus.
uli ejus in páuperem
ciunt : * pálpebræ ejus
rogant fílios hóminum.
minus intérrogat justum,
pium : * qui autem díli-
git iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit, * æquitátem vidit vultus ejus.

Antiphona.

Funéstæ mortis damnátur supplícium ; dum Christus in Cruce nostra destrúxit víncula críminum.

Antiphona.

Rex exaltátur in æthera, cum nóbile trophæum Crucis ab univérsis Christícolis adorátur per sæcula.

PSALMUS 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo :* glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in

Inveniátur manus tua óm-
nibus inimícis tuis :* déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala ; * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus, et psallémus virtútes tuas.

Antiphona.

Rex exaltátur in æthera, cum nóbile trophæum Crucis ab univérsis Christícolis ado-

qui Phocæ suc
tis belli incómı
mitátibus affé
petébat, quam a
tóriis insolént
quidem condit
tráre póterat. C
mo discrímin
jejúniis et orati
cens, opem a D
ter implorábat :
exércitu comp
cum hoste cónt
duces Chósroa
exercítibus sup

℟. Nos autem
tet in Cruce D
Jesu Christi, in
vita, et resurré
Per quem salv
sumus.

℣. Tuam C
mus, Dómine,
tuam gloriósan

Per quam.

LECTI

[redacted]

utrique ex fuga retrácto áttulit, regnúmque ab Heraclio impetrávit, quibúsdam accéptis conditiónibus: quarum ea prima fuit, ut Crucem Christi Dómini restitúeret. Ergo Crux, quatuórdecim annis postquam vénerat in potestátem Persárum, recépta est: quam rédiens Jerosólymam Heraclius, solémni celebritáte suis húmeris rétulit in eum montem, quo eam Salvátor túlerat.

℟. Dum sacrum pignus cœlitus exaltátur, Christi fides roborátur: * Adsunt prodigia divína in virga Móysi primitus figuráta.

℣. Ad Crucis contáctum resúrgunt mórtui, et Dei magnália reseréntur.

Adsunt.

LECTIO VI.

Quod factum illústri miráculo commendátum est. Nam Heraclius ut erat auro et gemmis ornátus, insístere coáctus est in porta, quæ ad Calváriæ montem ducébat. Quo enim magis prógredi conabátur, eo magis retinéri videbátur, Cumque ea re et ipse Heraclius, et réliqui omnes obstupéscerent, Zacharias Jerosolymórum Antístes, Vide, inquit, Imperátor, ne isto triumpháli ornátu in Cruce feréndo parum Jesu Christi paupertátem et humilitátem imitére. Tum Heraclius abjécto amplíssimo vestítu, detractísque cálceis, ac plebéio amíctu indútus, réliquum viæ fácile confécit, et in eódem Calváriæ loco Crucem státuit, unde fúerat a Persis asportáta. Itaque Exaltatiónis sanctæ Crucis solémnitas, quæ hac die quotánnis celebrabátur, illústrior habéri cœpit ob ejus rei memóriam, quod ibídem fúerit repósita ab Heraclio ubi Salvatóri primum fúerat constitúta.

℟. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dóminus ad judicándum vénerit: * Tunc manifésta erunt abscóndita cordis nostri.

℣. Cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, et cœperit judicáre sæculum per ignem.

Tunc manifésta.

Glória Patri.

Tunc manifésta.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum.

PSALMUS 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiphona.

Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Antiphona.

Per lignum servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberáti sumus : fructus árboris sedúxit nos, Fílius Dei redémit nos. Allelúia.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ípsum præcédet ; * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem ter-

ram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odite malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætámini justi in Dómino:* et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Per lignum servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberáti sumus : fructus árboris sedúxit nos, Filius Dei redémit nos. Allelúia.

Antiphona.

Salvátor mundi salva nos, qui per Crucem et Sánguinem tuum redemísti nos, auxiliáre nobis, te deprecámur, Deus noster.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus,* et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum, * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi, * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : * moveátur mare, et plenitúdo ejus, orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, et pópulos in æquitáte.

Antiphona.

Salvátor mundi salva nos, qui per Crucem et Sánguinem tuum redemísti nos, auxiliáre nobis, te deprecámur, Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

IN illo témpore, Dixit Jesus turbis Judæórum : Nunc judícium est mundi : nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et réliqua.

Homilía sancti Leónis, Papæ.

[Serm. 8, de Passione Domini.]

EXALTATO, dilectíssimi, per Crucem Christo, non illa tantum spécies aspéctui méntis occúrrat, quæ fuit in óculis impiórum, quibus per Móysen dictum est : Et erit pen-

dens vita tua ante óculos tuos, et timébis die ac nocte, et non credes vitæ tuæ. Isti enim nihil in crucifixo Dómino, præter fácinus suum cogitáre potuérunt, habéntes timórem, non quo fides vera justificátur, sed quo consciéntia iníqua torquétur. Noster vero intelléctus, quem spíritus veritátis illúminat, glóriam Crucis cœlo terráque radiántem, puro ac líbero corde suscípiat, et interióre ácie vídeat, quale sit quod Dóminus, cum de passiónis suæ loquerétur instántia, dixit: Nunc judícium mundi est, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et ego si exaltátus fúero a terra ómnia traham ad meípsum.

℟. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit: * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sæculi.

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dóminus ad judicándum vénerit.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO VIII.

O admirábilis poténtia Crucis, o ineffábilis glória passiónis, in qua et tribúnal Dómini, et judícium mundi, et potéstas est Crucifíxi! Traxísti enim, Dómine, ómnia ad te, et cum expandísses tota die manus tuas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem tibi, confiténdæ majestátis tuæ sensum totus mundus accépit. Traxísti, Dómine, ómnia ad te, cum in execratiónem Judáici scéleris, unam protulérunt ómnia eleménta senténtiam: cum obscuritátis lumináribus cœli, et convérso in noctem die, terra quoque mótibus quaterétur insólitis, univérsaque creatúra impiórum úsui se negáret. Traxísti, Dómine, ómnia ad te, quóniam scisso templi velo, sancta sanctórum ab indígnis pontifícibus recessérunt, ut figúra in veritátem, prophétia in manifestatiónem, et Lex in Evangélium verterétur.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis: * Ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam.

℣. Non misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum.

Ut omnis.

Glória Patri.

Ut omnis.

LECTIO IX.

Traxísti, Dómine, ómnia ad te, ut quod in Judææ templo obumbrátis significatiónibus tegebátur, pleno apertóque sacraménto universárum ubique natiónum devótio celebráret. Nunc étenim et ordo clárior Levitárum, et dígnitas ámplior seniórum,

sacrátior est únctio Sa-
rdótum : quia Crux tua
nium fons benedictiónum,
nium est causa gratiárum:
r quam credéntibus datur
tus de infirmitáte, glória
oppróbrio, vita de morte.
nc étiam carnálium sacri-
órum varietáte cessánte,
nes differéntias hostiárum
a córporis et sánguinis tui
plet oblátio : quóniam tu
verus Agnus Dei, qui tol-
peccáta mundi : et ita in
univérsa pérficis mystéria;
sicut unum est pro omni
ctima sacrifícium, ita unum
omni gente sit regnum.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

O magnum pietátis opus!
ors mórtua tunc est, in
gno quando mórtua vita
it.

Psalmus Dóminus regná-
it, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Salva nos, Christe Salvátor,
per virtútem Crucis, qui sal-
vásti Petrum in mari, mise-
rére nobis.

Antiphona.

Ecce Crucem Dómini, fú-
gite, partes advérsæ, vicit
leo de tribu Juda, radix
David. Allelúia.

Antiphona.

Nos autem gloriári opórtet
n Cruce Dómini nostri Jesu
Christi.

Antiphona.

Per signum Crucis de iní-
mícis nostris líbera nos, Deus
noster.

CAPITULUM.

[Philip. cap. 2.]

Fratres, Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu; qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

HYMNUS.

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus.
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt:
Unda manat, et cruor;
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis inter omnes
Arbor una nóbilis,
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis

Tende miti stípite.
Sola digna tu fuísti
Ferre mundi Victimam :
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago ;
Quam sacer cruor perúnxit
Fusus Agni córpore.
Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua patri, Filióque,
Par decus Paráclito :
Unius Trinique nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.

℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior, in qua vita mundi pepéndit, in qua Christus triumphávit, et mors mortem superávit in ætérnum.

ORATIO.

Deus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnua solemnitáte lætíficas, præsta, quæsumus, ut cujus mystérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis præmia in cœlo mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum.

Postea fit Commemoratio de Octava Nativitatis beatæ Mariæ.

Antiphona.

Nativitátem hodiérnam perpétuæ vírginis genitrícis Dei Mariæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit. Allelúia.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Mariæ vírginis.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

ORATIO.

Famulis tuis, quæsúmus, Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre, ut quibus beátæ vírginis partus éxtitit salútis exórdium, nativitátis ejus votiva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Antiphona Salva nos.

Capitulum Fratres, Hoc enim, 395.

℟. *breve*. Hoc signum Crucis, * Erit in cœlo. Hoc.

℣. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

℟. Erit.

Glória Patri. Hoc.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.

℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

AD SEXTAM.

Antiphona Ecce Crucem Dómini.

CAPITULUM.

[Galat. c. 6.]

Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi : per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℟. *breve*. Adorámus te,

* Et benedicimus
rámus te.
ia per Crucem tuam
i mundum.
benedícimus.
ı Patri. Adorámus.
nnis terra adóret te,
t tibi.
almum dicat nómini
mine.

D NONAM.

phona Per signum

APITULUM.

[Philip. c. 2.]

.IAVIT semetípsum
obédiens usque ad
, mortem autem cru-
pter quod et Deus
t illum, et donávit
ien, quod est super
omen.

ve. Omnis terra adó-
Et psallat tibi. Om-

salmum dicat nómini
ómine.
t psallat.
a Patri. Omnis terra.
oc signum Crucis erit

um Dóminus ad judi-
ı vénerit.

*cundis Vesperis om-
ıntur ut supra in pri-
speris*, 385.

gníficat, Antiphona.
rux benedícta, quæ
sti digna portáre Re-

gem cœlórum, et Dóminum. Allelúia.

Oratio Deus, qui nos hodiérna, *ut supra*, 396.

Deinde fit Commemoratio diei Octavæ Nativitatis beatæ Mariæ, ut in primis Vesperis Festi.

Antiphona.

Gloriósæ vírginis Maríæ ortum dignissimum recolámus, quæ et genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Mariæ vírginis.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Oratio Fámulis tuis, quæsumus, *ut supra*, 396.

Postea sancti Nicomedis, martyris.

Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Adesto, Dómine, pópulo tuo: ut beáti Nicomédis mártyris tui mérita præclára suscípiens, ad impetrándam misericórdiam tuam semper ejus patrocíniis adjuvétur. Per Dóminum nostrum.

DIE XV SEPTEMBRIS.

IN OCTAVA NATIVITATIS B. MARIÆ.

(DUPLEX.)

IN PRIMO NOCTURNO.

De cánticis Canticórum.

LECTIO I.

[Cap. 8.]

Quæ est ista quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, inníxa super diléctum suum? sub árbore malo suscitávi te: ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

℟. Hódie nata est beáta virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo.

℣. Nativitátem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio celebrémus.

Per quam.

LECTIO II.

Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam. Soror nostra parva, et úbera non habet. Quid faciémus soróri nostræ in die quando alloquénda est? Si murus est, [...]mus super eum p[...] cula argéntea: si ó[...] compingámus illu[...] cédrinis.

℟. Beatíssimæ vir[...] ríæ Nativitátem de[...] celebrémus: * Ut [...] nobis intercédat a[...] num Jesum Christu[...]

℣. Cum jucundit[...] vitátem beátæ Marí[...] devotíssime celebré[...]

Ut ipsa.

LECTIO III.

Ego murus: et úb[...] sicut turris, ex q[...] sum coram eo qua[...] repériens. Vínea fuit[...] in ea, quæ habet p[...] trádidit eam custód[...] affert pro fructu ej[...] argénteos. Vínea me[...] me est. Mille tui pa[...] ducénti his qui cu[...] fructus ejus. Quæ h[...] hortis, amíci auscúlt[...] me audíre vocem tua[...] dilécte mi, et assim[...] preæ, hinnulóque c[...] super montes arómi[...]

℟. Gloriósæ vírgi[...] ríæ ortum digníssim[...] lámus, * Cujus Dóm[...] militátem respéxit; [...] gelo nuntiánte conc[...] vatórem mundi.

℣. Beatíssimæ virg[...] ríæ Nativitátem dev[...] celebrémus.

Cujus.

Glória Patri.

ujus.

SECUNDO NOCTURNO.

ermo sancti Cyrilli Epís-
i Alexandrini.

LECTIO IV.

[Homilia contra Nestorium.]

LAREM video cœtum
ctórum ómnium, qui
venérunt promptis áni-
, a sancta et Dei matre
ria semper vírgine convo-
i. Laus et glória sit tibi,
icta Trínitas, quæ omnes
s ad hanc celebritátem
ivocásti. Sit étiam tibi,
icta Dei mater, laus. Tu
im es pretiósa margaríta
bis terrárum: tu lampas
xtinguíbilis, coróna vir-
nitátis, sceptrum ortho-
xæ fidei, templum indisso-
bile, cóntinens eum qui
squam continéri potest;
ter, et virgo; per quam
nedictus, qui venit in nó-
ne Dómini, in sanctis
angéliis nominátur.

℟. Natívitas gloriósæ vír-
nis Maríæ ex sémine
rahæ, ortæ de tribu Juda,
ra ex stirpe David, * Cu-
vita ínclyta cunctas illús-
t ecclésias.

℣. Hódie nata est beáta vír-
María ex progénie David.
Cujus.

LECTIO V.

ER te Trínitas sanctificá-
, per te crux pretiósa ce-
rátur, et adorátur in toto
be terrárum. Per te exúl-
cœlum, lætántur Angeli
et Archángeli, fugántur dæmones, et homo ipse ad cœlum revocátur. Per te omnis creatúra idolórum erróre deténta, convérsa est ad agnitiónem veritátis, et fidéles hómines ad sanctum baptísma pervenérunt, atque in toto orbe terrárum constrúctæ sunt ecclésiæ.

℟. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ genitrícis Dei Maríæ.

Ut ipsa.

LECTIO VI.

TE adjutríce gentes véniunt ad pœniténtiam. Quid plura? Per te unigénitus Dei Fílius, vera illa lux effúlsit sedéntibus in ténebris et umbra mortis. Per te Prophétæ prænuntiárunt, per te Apóstoli salútem géntibus prædicárunt. Quisnam póterit tuárum laudum præcónia explicáre, María mater et virgo? Hanc, fratres dilectíssimi, celebrémus, ejus Fílium Ecclésiæ sponsum immaculátum adorántes: cui honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Natívitas tua, Dei genítrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster,

Glória Patri.

Qui solvens.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Homilia 2 in Matth.]

Auditu quidem mirábile est, quod ineffábilis Deus, et qui nec sermónibus explicári potest, nec cogitatiónibus comprehéndi, Patríque per ómnia coæquális, per Vírginis ad nos venit úterum, et fieri ex muliere dignátus est, et habére progenitóres David, et Abraham: et quid

cit mihi Dóminu
potens est, et s
men ejus.

℣. Et miseric
progénie in pr
méntibus eum.

Quia fecit.

LECTIO

Vides ab ipso
cípio, quam la
núntia. Quod si
his, quæ ad tuum
nórem, ab iis qu
étiam tua di
Quantum enim
test humána rát
difficílius Deum
ri, quam hómin
consecrári. Cum
ris, quia Fílius I
David et Abra
jam désine, qu
filius es Adæ, f
lius Dei. Non e
sum ita humiliá

justitiæ, * Christus
oster.
ra pro pópulo, intér-
o clero, intercéde pro
fœmíneo sexu : sén-
mnes tuum juvámen,
que célebrant tuam
Nativitátem.
ex te.
ia Patri.
tus.
Nicomede martyre.

LECTIO IX.

EDES Presbyter, per-
te Christiános Domi-
mperatóre, quod cor-
iculæ vírginis propter
iónem Christiánæ fi-
lacco Cómite inter-
pelisset, comprehén-
is est : ductúsque ad
deórum, cum eis sa-
e velle (quod fácere
tur) constánter nega-
proptérea quod sa-
m uni Deo vero, qui
in cœlis, deberétur :
ítis cæsus, in eo mar-
nimam Deo réddidit.
orpus cum idem Co-
profluéntem Tiberim
imperásset, Justus
édis cléricus diligén-
quisítum, ad muros
ia Nomentána hono-
n sepúlcro cóndidit.
eum laudámus, 17.
Laudibus fit Comme-
Sancti Nicomedis,
is.

Antiphona.
odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Adésto, Dómine, *ut supra*, 397.

Et in secundis Vesperis fit commemoratio Sanctorum Cornelii et Cypriani; deinde SS. Euphemiæ et Sociarum, martyrum.

DOMINICA III
SEPTEMBRIS.

OFFICIUM SEPTEM DOLORUM
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

(DUPLEX MAJUS.)

Si in hac Dominica occurrat Octava Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, aut festum sancti Matthæi Apostoli, hoc Festum transfertur in primam ex sequentibus Dominicis, quæ non sit impedita Officio ritus duplicis primæ vel secundæ classis, ex Decreto Urbis et Orbis, 18 *septembris* 1814.

AD VESPERAS.

Antiphona Quo ábiit diléctus tuus, *cum reliquis de Laudibus, ut infra*, 407.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis consuetis, prout in Officio parvo ejusdem Beatæ Mariæ*, clix.

CAPITULUM.
[Thren. cap. 2.]

CUI comparábo te? vel cui assimilábo te, Fília Jerú-

salem? cui exæquábo te, et consolábor te, Virgo Fília Sion? Magna est velut mare contrítio tua.

HYMNUS.

O quot undis lacrymárum,
Quo dolóre vólvitur,
Luctuósa de cruénto
Dum revúlsum stípite
Cernit ulnis incubántem
Virgo Mater fílium!
Os suáve, mite pectus,
Et latus dulcíssimum,
Dexterámque vulnerátam,
Et sinístram sáuciam,
Et rubras cruóre plantas
Ægra tingit lácrymis.
Centiésque milliésque
Stringit arctis néxibus
Pectus illud et lacértos,
Illa figit vúlnera:
Sicque tota colliquéscit
In dolóris ósculis.
Eia, Mater, obsecrámus
Per tuas has lácrymas,
Filíique triste funus,
Vulnerúmque púrpuram,
Hunc tui cordis dolórem,
Conde nostris córdibus.
Esto Patri, Filióque,
Et coævo Flámini,
Esto summæ Trinitáti
Sempitérna glória,
Et perénnis laus, honórque
Hoc, et omni sæculo.
Amen.

℣. Regína Mártyrum, ora pro nobis.

℟. Quæ juxta Crucem Jesu constitísti.

Ad Magníficat, Antíphona.
Nolíte me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me Sol: Fílii matris meæ pugnavérunt contra me.

ORATIO.

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris dolóris gládius pertransívit, concéde propítius ut qui dolóres ejus venerándo recólimus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur: Qui vivis et regnas.

Deinde fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

Hymni Completorii et aliarum Horarum terminantur sic:

Jesu, tibi sit glória,
Qui passus es pro sérvulis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Stemus juxta Crucem cum María Matre Jesu,* Cujus ánimam dolóris gládius pertransívit.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Jam toto súbitus vesper eat polo
Et sol attónitum præcípitet diem,
Dum sævæ récolo ludíbrium necis,
Divinámque catástrophen.
Spectátrix áderat supplício Parens,

alis uda, gerens cor adamántinum,
atus funérea péndulus in Cruce,
ltos cum gémitus dabat.
Pendens ante óculos Natus, atrócibus
ctus verbéribus, Natus hiántibus
ssus vulnéribus, quot penetrántibus
e cónficit acúleis!
Heu! sputa, álapæ, vérbera, vúlnera.
lavi, fel, áloe, spóngia, lánccea,
itis, spina, cruor, quam vária pium
or pressére tyránnide!
Cunctis intérea stat generósior
irgo Martyribus: prodigio novo
n tantis móriens non móreris Parens,
iris fixa dolóribus.
Sit summæ Tríadi glória, laus, honor:
qua supplíciter sollícita prece,
osco Virgínei róboris æmulas
ires rebus in ásperis.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Multiplicáti sunt qui tribulant me, multi insúrgunt dvérsum me.

Psalmus Dómine, quid nultiplicáti sunt, *ut in Psalerio*, 4.

Antiphona.

Paravérunt sagittas suas in pháretra, ut sagittent in obscúro rectos corde.

Psalmus In Dómino confido, 8.

Antiphona.

Defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemitibus.

Psalmus In te, Dómine, sperávi, 51.

℣. Regína Mártyrum, ora pro nobis.

℟. Quæ juxta Crucem Jesu constitísti.

Ex Jeremía Prophéta.

LECTIO I.

[Thren. cap. 1.]

PLORANS plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus charis ejus. Omnes amíci ejus sprevérunt eam, et facti sunt ei inimíci. Vide, Dómine, quóniam tribulor, conturbátus est venter meus: subvérsum est cor meum in memetípsa, quóniam amaritúdine plena sum. Foris intérficit gládius, et domi mors símilis est. Audiérunt quia ingemísco ego, et non est qui consolétur me.

℟. Símeon, vir justus et timorátus, dixit ad Maríam: * Tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius.

℣. Ne vocétis me pulchram, sed amaritúdine valde replévit me Omnípotens.

Tuam ipsíus.

LECTIO II.

[Thren. cap. 2.]

Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, filia Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo, filia Sion? Magna est enim velut mare contrítio tua : quis medébitur tui? Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam : sibilavérunt, et movérunt caput suum super filiam Jerúsalem. Hæccine est urbs : dicéntes : perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ? Aperuérunt super te os suum omnes inimíci tui : sibilavérunt, et fremuérunt déntibus : et dixérunt : Devorábimus.

℟. Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum : * Et esto ibi, usque dum dicam tibi.

℣. Vocávi filium meum ex Ægypto, ut véniat salus in Israel.

Et esto.

LECTIO III.

Fecit Dóminus quæ cogitávit, complévit sermónem suum, quem præcéperat a diébus antíquis : destrúxit, et non pepércit, et lætificávit super te inimícum, et exaltávit cornu hóstium tuórum. Clamávit cor eórum ad Dóminum, super muros filiæ Sion. Deduc quasi torréntem lácrymas, per diem et noctem : non des réquiem tibi, neque táceat p
óculi tui.

℟. Fili, quid fecisti
sic? * Ego et Pater tu
Doléntes quærebámus

℣. Quid est, quo
quærebátis? In his qu
tris mei sunt, opórt
esse.

Ego et Pater.

Glória Patri.

Doléntes.

IN SECUNDO NOCTU

Antiphona.

Factum est cor meu
quam cera liquéscens i
dio ventris mei.

Psalmus Deus, Deus
réspice in me, 33.

Antiphona.

Deus, vitam meam a
tiávi tibi : posuisti lác
meas in conspéctu tuo

Psalmus Miserére
Deus, quóniam concul
77.

Antiphona.

Fuérunt mihi lá
meæ panes die ac noc

Psalmus Quemádm
desíderat cervus, 66.

℣. Fasciculus myrr
léctus meus mihi.

℟. Inter úbera mea
morábitur.

Sermo sancti Bernár
bátis.

LECTIO IV.

[Ex Serm. de 12 Stelli

Martyrium Virginis
Simeónis Prophetía, q
ipsa Domínicæ Passiór

a commendátur. Pósitus hic (ait sanctus Senex de ro Jesu) in signum, cui tradicétur: Et tuam ip- ánimam (ad Maríam au- dicébat) pertransíbit glá- s. Vere tuam, o beáta ter, ánimam pertransívit: quin non nisi eam per- nsiens, carnem Fílii tui etráret. Et quidem post- uam emísit spíritum tuus Jesus, ipsíus plane non git ánimam crudélis lán- , quæ ipsíus apéruit la- , sed tuam útique ánimam transívit. Ipsíus nimírum ma jam ibi non erat, sed plane inde nequíbat lli.

℟. Jesum bajulántem sibi icem * Sequebátur turba lierum, quæ plangébant lamentabántur eum.

℣. Fíliæ Jerúsalem, super ipsas flete, et super os vestros.

Sequebátur.

LECTIO V.

UAM ergo pertransívit áni- m vis dolóris, ut plus- am Mártyrem non immé- o prædicémus; in qua ni- rum corpóreæ sensum pas- nis excésserit compassió- affectus. Annon tibi plus- am gládius fuit sermo ille éra pertránsiens ánimam, pertíngens usque ad divi- nem ánimæ, ac spíritus, lier, ecce fílius tuus? O nmutatiónem! Joánnes tibi pro Jesu tráditur, servus pro Dómino, discípulus pro magistro, fílius Zebedæi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodo non tuam affectuosissimam áni- mam pertransíret hæc audí- tio, quando et nostra, licet sáxea, licet férrea péctora, sola recordátio scindit?

℟. Postquam venérunt in locum, qui dícitur Calváriæ, ibi crucifixérunt eum: * Sta- bat autem juxta Crucem Jesu Mater ejus.

℣. Tunc beátam illíus áni- mam dolóris gládius pertran- sívit.

Stabat autem.

LECTIO VI.

NON mirémini, Fratres, quod María Martyr in ánima fuísse dicátur. Mirétur, qui non memínerit, se audivísse Paulum inter máxima Gén- tium crímina memorántem, quod sine affectióne fuíssent. Longe id fuit a Maríæ viscé- ribus, longe sit a sérvulis ejus. Sed forte quis dicat: Num- quid non eum præscíerat mo- ritúrum? Et indubitánter. Numquid non sperábat con- tínuo resurrectúrum? Et fi- déliter. Super hæc dóluit cru- cifíxum? Et vehemónter. Alióquin quisnam tu frater, aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plus Maríam com- patiéntem, quam Maríæ Fí- lium patiéntem? Ille enim *mori* córpore pótuit, ista

cómmori corde non pótuit. Fecit illud cháritas, qua majórem nemo hábuit: fecit et hoc cháritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

℟. Joseph ab Arimathæa * Pétiit corpus Jesu, quod de Cruce depósitum * Suo compléxu Mater excépit.

℣. Dolens Sunamítis sinu, et génibus suis sustínuit mórtuum Fílium.

Pétiit corpus.

Glória Patri.

Suo compléxu.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Psalmus Exáudi, Deus, oratiónem meam, 80.

Antiphona.

Anima mea turbáta est valde, sed tu, Dómine, úsquequo?

Psalmus Dómine, ne in furóre tuo árguas me, 5.

Antiphona.

Deus adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Psalmus Deus noster refúgium et virtus, 69.

℣. Per te salútem hauriámus, Virgo María.

℟. Ex vulnéribus Christi.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

IN illo témpore, Stabant juxta Crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus, María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Episcopi.

[De Institut. Virg. c. 7.]

STABAT juxta Crucem Mater, et fugiéntibus viris stabat intrépida. Vidéte, utrum pudórem mutáre potúerit Mater Jesu, quæ ánimum non mutávit. Spectábat piis óculis Fílii vúlnera, per quæ sciébat ómnibus futúram Redemptiónem. Spectábat non degéneri Mater spectáculo, quæ non metúeret peremptórem. Pendébat in Cruce Fílius: Mater se persecutóribus offerébat.

℟. Quis tibi sensus fuit, Mater Dolórum, * Dum Joseph síndone fílium tuum invólvit et pósuit eum in monuménto?

℣. Consideráte, et vidéte si est dolor sicut dolor meus.

Dum Joseph.

LECTIO VIII.

[Ejusd. Ep. 13. ad Ec. Vercell.]

MARIA, Mater Dómini, ante Crucem Fílii stabat. Nullus me hoc dócuit, nisi sanctus Joánnes Evangelísta. Mundum álii concússum in Passióne Dómini conscripsérunt, cœlum ténebris obdúctum, refugísse Solem, in Paradísum Latrónem, sed post pium

iónem , recéptum.
s dócuit quod álii non
unt; quemádmodum
:e pósitus Matrem ap-
rit. Pluris putátur,
Victor suppliciórum
officia Matri exhibé-
uam quod regnum
donábat. Nam si reli-
est, quod Latróni
r vénia, multo ube-
pietátis est, quod a
Mater tanto afféctu
itur.

n toto corde tuo gé-
Matris tuæ ne obli-
s, * Ut perficiátur pro-
, et benedictio.
re, Princeps generósa,
úmque prima Rosa,
úmque Lilium.
erficiátur.
ia Patri.
erficiátur.

tio nona de Homilia
icæ occurrentis.

AD LAUDES
T PER HORAS.

Antiphona.

ábiit diléctus tuus, o
rrima mulierum? quo
ivit diléctus tuus, et
mus eum tecum?
lmus Dóminus regná-
m reliquis de Laudi-
ominicæ, 18.

Antiphona.

édite a me, amáre
nolite incúmbere, ut
émini me.

Antiphona.

Non est ei spécies, neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus.

Antiphona.

A planta pedis usque ad vérticem cápitis non est in eo sánitas.

Antiphona.

Fulcite me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo.

CAPITULUM.
[Thren. c. 2.]

Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, Fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, Virgo Fília Sion? magna est velut mare contrítio tua.

HYMNUS.

Summæ Deus cleméntiæ,
Septem dolóres Vírginis,
Plagásque Jesu Fílii
Fac rite nos revólvere.

Nobis salútem cónferant
Deiparæ tot lácrymæ,
Quibus laváre sufficis
Totius orbis crímina.

Sit quinque Jesu vúlnerum
Amára contemplátio,
Sint et dolóres Vírginis
Ætérna cunctis gáudia.

Jesu, tibi sit glória,
Qui passus es pro sérvulis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. María Virgo, per virtútem tot dolórum.

℟. Fac nos gaudére in regno cœlórum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Venite, ascendámus ad montem Dómini, et vidéte si est dolor sicut dolor meus.

ORATIO.

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcissimam ánimam gloriósæ Virginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransivit, concéde propítius ut qui dolóres ejus venerándo recólimus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur. Qui vivis et regnas.

Deinde fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

Ad Primam in responsorio brevi dicitur.

℣. Qui passus es propter nostram salútem.

AD TERTIAM.

Antiphona Recédite a me.

Capitulum Cui comparábo te, *ut supra.*

℟. *breve.* O vos omnes, * Qui transítis per viam. O vos.

℣. Atténdite et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

℟. Qui transítis.

Glória Patri. O vos.

℣. Defecérunt præ lácrymis óculi mei.

℟. Conturbáta sunt ómnia víscera mea.

AD SEXTAM.

Antiphona Non est ei spécies.

CAPITULUM.

[Thren. c. 1.]

Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus charis ejus.

℟. *breve.* Defecérunt * Præ lácrymis óculi mei. Defecérunt.

℣. Conturbáta sunt ómnia víscera mea.

℟. Præ lácrymis.

Glória Patri. Defecérunt.

℣. Fasciculus myrrhæ, diléctus meus mihi.

℟. Inter úbera mea commorábitur.

AD NONAM.

Antiphona Fulcite me.

CAPITULUM.

[Thren. c. 2.]

Deduc quasi torréntem lácrymas per diem et noctem; non des réquiem tibi, neque táceat pupílla óculi tui.

℟. *breve.* Fascículus myrrhæ * Diléctus meus mihi. Fascículus myrrhæ.

℣. Inter úbera mea commorábitur.

℟. Diléctus meus.

Glória Patri. Fascículus.

℣. Anima mea liquefácta est.

℟. Ut diléctus locutus est.

In secundis Vesperis dicuntur omnia ut in primis, 401.

Ad Magnificat, Antiphona.

Oppréssit me dolor, et fácies mea intúmuit a fletu, et palpebræ meæ caligavérunt.

Oratio Deus, in cujus passióne, *ut supra*, 408.

Et fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

DIE XVI SEPTEMBRIS.

IN FESTO SANCTORUM MARTYRUM

CORNELII ET CYPRIANI.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de communi plurimorum Martyrum, xxxvij, *præter ea quæ sequuntur.*

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Beatorum mártyrum, paritérque Pontíficum, Cornélii et Cypriáni nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur, et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio sanctorum Euphemiæ, Luciæ et Geminiani, martyrum.

IN VESPERIS.

Antiphona.

Gaudent in cœlis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ideo cum Christo exúltant sine fine.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

In Laudibus vero, Antiphona Istórum est enim.

℣. Lætámini, *ut supra.*

ORATIO.

Præsta, Dómine, précibus nostris cum exultatióne provéntum, ut sanctórum mártyrum Euphémiæ, Lúciæ et Geminiáni, quorum diem passiónis ánnua devotióne recólimus, étiam fídei constántiam subsequámur. Per Dóminum nostrum.

Si Festum sanctorum Cornelii et Cypriani venerit in Dominica, transfertur in proximam diem Festo novem Lectionum non impeditam; Commemoratio autem sanctarum Euphemiæ, Luciæ, et sancti Geminiani fit in primis Vesperis et Laudibus Dominicæ, cum nona Lectione ipsorum: et Antiphonæ et versiculi non variantur.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem venerit in Quatuor Temporibus, leguntur Lectiones de Epistola beati Pauli ad Romanos, Fratres, Debitóres, *de Communi plurimorum Martyrum* xl, *et*

nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis, cum ejus Commemoratione ad Laudes tantum.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Cornelius, Romanus, Gallo et Volusiáno Imperatóribus Pontificátum gerens, cum Lucína fœmina sanctíssima, córpora Apostolórum Petri et Pauli e Catacúmbis in opportuniórem locum tránstulit: ac Pauli corpus Lucína in suo prædio via Ostiénsi, prope eum locum, ubi fúerat gládio percússus, collocávit: Cornélius Príncipis Apostolórum corpus non longe inde, ubi crucifíxus fúerat, repósuit. Quod cum ad Imperatóres delátum esset, et Pontífice auctóre multos fieri Christiános, mittitur is in exílium ad Centum cellas; ubi eum sanctus Cypriánus Episcopus Carthaginénsis per litteras est consolátus.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra appáruit.

LECTIO V.

Hoc autem Christiánæ charitátis officium cum frequens alter álteri persólveret, deteriórem in partem id accipiéntes Imperatóres, accersítum Romam Cornélium, tanquam de majestáte reum, plumbátis cædi, raptúmque ad Martis simulácrum, ei sacrificáre jubent. Quam impietátem cum ille detestarétur, ei caput abcissum est décimo octávo kaléndas octóbris: cujus corpus beáta Lucína cléricis adjutóribus humávit in arenária prædii sui prope cœmetérium Callísti. Vixit in Pontificátu annos circiter duos.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine, * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia.

Ut hærédes.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis.

LECTIO VI.

Cyprianus Afer, primum glorióse Rethóricam dócuit: exinde suadénte presbytero Cæcílio, a quo et cognoméntum sortítus est, Christiánus factus, omnem substántiam suam paupéribus erogávit. Ac post non multum témporis eléctus in presbyterum, étiam Episcopus Carthaginénsis constitútus

est. Hujus ingénii supérfluum est indicem téxere, cum sole clarióra sint ejus ópera. Passus est sub Valeriáno et Galliéno Princípibus, persecutióne octáva, eódem die, quo Romæ Cornélius, sed non eódem anno.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum :* Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi.

Quóniam donum.
Glória Patri.
Quóniam donum.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Cum audiéritis prælia, *de Communi plurimorum martyrum*, xlviij.

Pro sanctis martyribus Euphemia, Lucia et Geminiano.

LECTIO IX.

Euphemia, Lúcia et Geminiánus, in persecutióne Diocletiáni, non eódem loco, sed eódem die, Martyrio coronáti sunt. Euphémia virgo apud Chalcédonem, Prisco procónsule, vária tormentórum génera, virgárum, equúlei, rotárum, ignis constánter passa : demum béstiis objécta, una ex iis morsum sancto córpori infigénte, céteris pedes ejus lambéntibus, immaculátum spíritum Deo réddidit. Lúcia vídua Romána, a fílio Eutrópio, quod Christum multos annos coluisset accusáta, in ollam pice ac plumbo fervéntem demíttitur : unde incólumis evádens, cum ferro plumbóque oneráta per Urbem ducerétur, Geminiánum, nóbilem virum, constántia fidei et martyrii ad Christum convértit : quem étiam cum multis áliis ad fidem perdúctis, várie tortum, gloriósi martyrii abscisso cápite socium hábuit. Quorum córpora Máxima múlier Christiána honorífice sepelívit.

Te Deum laudámus, 17.

Vesperæ de sequenti, cum Commemoratione sanctorum Cornelii et Cypriani, Martyrum.

DIE XVII SEPTEMBRIS.
in festo
IMPRESSIONIS SS. STIGMATUM
IN CORPORE

SANCTI FRANCISCI.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter ea quæ hic habentur propria.*

AD VESPERAS.

CAPITULUM.
[Eccli., c. 31.]

Beatus vir, qui invéntus est sine mácula : et qui post aurum non ábiit, nec sperávit

in pecúniæ thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

HYMNUS.

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beáta
Vulnéra Christi.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio coruscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus, et unus.

Amen.

In utrisque Vesperis.

℣. Signásti, Dómine, servum tuum Franciscum.

℟. Signis redemptiónis *nostræ*.

ORATIO.

Domine Jesu Christe, qui frigescénte mundo, ad inflammándum corda nostra tui amóris igne, in carne beatíssimi Francisci Passiónis tuæ sacra Stigmata renovásti, concéde propitius ut ejus méritis et précibus crucem júgiter ferámus, et dignos fructus pœniténtiæ faciámus. Qui vivis et regnas.

Deinde fit commemoratio sanctorum Cornelii et Cypriani, martyrum.

Antiphona.

Gaudent in cœlis ánimæ sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exúltant sine fine.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio, Beatórum martyrum, *ut supra*, 409.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

LECTIO I.

[C. 5 et 6.]

Si spíritu vívimus, spíritu et ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi, invicem provocántes, invicem invidéntes. Fratres, et si præoccupátus fúerit homo in áliquo delicto, vos, qui spirituáles estis, hujúsmodi instrúite in spíritu lenitátis,

considerans teipsum, ne et tu tentéris. Alter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi. Nam si quis existimat se áliquid esse, cum nihil sit, ipse se sedúcit. Opus autem suum probet unusquisque, et sic in semetipso tantum glóriam habébit, et non in áltero. Unusquisque enim onus suum portábit. Commúnicet autem is qui catechizátur verbo, ei qui se catechízat, in ómnibus bonis.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam : * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Intra.

LECTIO II.

Nolite erráre : Deus non irridétur. Quæ enim semináverit homo, hæc et metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne et metet corruptiónem : qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam. Bonum autem faciéntes, non deficiámus : témpore enim suo metémus non deficiéntes. Ergo dum tempus habémus, operémur bonum ad omnes, máxime autem ad domésticos fidei. Vidéte quálibus lítteris scripsi vobis mea manu. Quicúmque enim volunt placére in carne, hi cogunt vos circumcídi, tantum ut crucis Christi persecutiónem non patiántur. Neque enim qui circumcidúntur, legem custódiunt : sed volunt vos circumcídi, ut in carne vestra gloriéntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Et florébit.

LECTIO III.

Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi; per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, et misericórdia, et super Israel Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit : ego enim stigmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, cum spíritu vestro, fratres. Amen.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Et invéntus.
Glória Patri.
Et invéntus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

[De Bonav. in Legenda S. Franc., c. 13.]

Fidelis revéra fámulus et miníster Christi Franciscus, biénnio ántequam spíritum rédderet cœlo, cum in loco excélso seórsum, qui mons Alvérniæ dicitur, quadragenárium, ad honórem Archángeli Michaélis, jejúnium inchoásset, supérnæ contemplatiónis dulcédine abundántius sólito superfúsus, ac cœléstium desideriórum ardentióri flamma succénsus, supernáium cœpit immissiónum cumulátius dona sentíre. Dum igitur Seráphicis desideriórum ardóribus sursum agerétur in Deum, et afféctus compassíva teneritúdine in eum transformarétur, cui ex charitáte nímia crucifígi complácuit, quodam mane, circa festum Exaltatiónis sanctæ Crucis, in látere montis orans, vidit quasi spéciem uníus Séraphim, sex alas tam fúlgidas quam ignítas habéntem, de cœlórum sublimitáte descéndere: qui volátu celérrimo ad áeris locum viro Dei propínquum pervéniens, non solum alátus, sed et crucifíxus appáruit: manus quidem et pedes habens exténsos, et cruci affixos, alas vero sic miro modo hinc inde dispósitas, ut duas supra caput erígeret, duas ad volándum exténderet, duábus vero réliquis totum corpus circumplecténdo veláret. Hoc videns, veheménter obstúpuit, mixtúmque dolóri gáudium mens ejus incúrrit: dum et in gratióso ejus aspéctu sibi tam mirabíliter quam familiáriter apparéntis excessívam quamdam concipiébat lætítiam, et dira conspécta crucis affíxio ipsius ánimam compassívi dolóris gládio pertransívit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

Intellexit quidem illo docénte intérius, qui et apparébat extérius: quod licet passiónis infírmitas cum immortalitáte Spíritus Seráphici nullátenus conveníret, ideo tamen hujúsmodi visio suis fúerat præsentáta conspéctibus, ut amícus ipse Christi prænósceret, se non per martyrium carnis, sed per incéndium mentis totum in Christi Jesu crucifíxi expréssam similitúdinem transformándum. Dispárens ita-

que visio, post arcánum ac familiáre collóquium, mentem ipsius Seráphico intérius inflammávit ardóre: carnem vero Crucifixo confórmi extérius insignivit effigie, tanquam si ad ignis liquefactivam virtútem præámbulam sigillativa quædam esset impréssio subsecúta. Statim namque in mánibus et pédibus ejus apparére cœpérunt signa clavórum, ipsórum capítibus in inferióri parte mánuum et superióri pedum apparéntibus, et eórum acumínibus existéntibus ex advérso. Dextrum quoque latus quasi láncea transfixum rubra cicatríce obdúctum erat; quod sæpe sánguinem sacrum effúndens, túnicam et femorália respergébat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Postquam ígitur novus homo Franciscus novo et stupéndo miráculo cláruit, cum singulári privilégio retroáctis sæculis non concésso insignítus appáruit: sacris vidélicet Stigmátibus decorátus, descéndit de monte secum ferens Crucifixi effigiem non in tábulis lapídeis, vel lígneis manu figurátam artíficis, sed in cárneis membris descríptam dígito Dei vivi. Quóniam sacraméntum Regis Seráphicus vir abscóndere bonum esse óptime norat, secréti regális cónscius, signácula illa sacra pro víribus occultábat. Verum, quia Dei est ad glóriam suam magna reveláre, quæ facit Dóminus ipse: qui signácula illa secréte imprésserat, mirácula quædam apérte per ipsa monstrávit, ut illórum occúlta et mira vis Stígmatum, manifésta patéret claritáte signórum. Porro rem ádeo admirábilem, ac tantópere testátam, atque in Pontifíciis diplomátibus præcípuis láudibus et favóribus exaltátam, Benedíctus Papa Undécimus anniversária solemnitáte celebrári vóluit: quam póstea Paulus Quintus, Póntifex Máximus, ut corda fidélium in Christi crucifíxi accenderéntur amórem, ad univérsam Ecclésiam propagávit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 32 in Evangelia.]

Quia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri, in vítiis enutrítæ, contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere si posset; concupíscere sinon posset? Sed cœléstis Médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur: ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam; tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Iste est qui ante Deum *magnas* virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

LECTIO VIII.

Certe cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra, hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua: sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est, abnegáre quod habet; valde autem multum est, abnegáre quod est.

℟. Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi: * Per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℣. Ego enim Stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto.

Per quem.

Glória Patri.

Per quem.

LECTIO IX.

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris: quia quicúmque ad Fídei agónem venimus, auctámen contra malignos spíritus súmimus. Nihil autem maligni spíritus in hoc mundo próprium póssident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestitus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Laudes in Hymno, Jesu, coróna célsior, *loco tertii versus, dicitur sequens:*

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo sanctus hic de córpore
Christi recépit Stígmata.

In secundis Vesperis a Capitulo de sequenti, cum commemoratione præcedentis.

DIE XVIII SEPTEMBRIS.

IN FESTO

SANCTI JOSEPHI A CUPERTINO,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ sequuntur.

IN PRIMIS VESPERIS.

Ad Magnificat, Antiphona.

Mórtuus sum, et vita mea est abscóndita cum Christo in Deo.

ORATIO.

Deus, qui ad Unigénitum Fílium tuum exaltátum a terra ómnia tráhere disposuísti, pérfice propítius ut méritis et exémplo Seráphici confessóris tui Joséphi, supra terrénas omnes cupiditátes eleváti, ad eum perveníre mereámur, Qui tecum vivit et regnat, in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti, Deus.

Deinde fit Commemoratio sanctorum Stigmatum sancti Francisci.

Antiphona.

Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Signásti, Dómine.

Oratio Dómine Jesu, *ut supra*, 412.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 4, v. 6 ad 12.]

Deus, qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illúxit in córdibus nostris ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis. In

omnibus tribulatiónem pátimur, sed non angustiámur: aperiámur, sed non destitúimur: persecutiónem pátimur, sed non derelínquimur: dejícimur, sed non perímus: semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferéntes, ut et vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris. Semper enim nos qui vívimus, in mortem trádimur propter Jesum: ut et vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Intra in gáudium.

LECTIO II.

[Cap. 5, v. 1 ad 9.]

Scimus enim, quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cœlis. Nam et in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram quæ de cœlo est, superindui cupiéntes: si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam, et qui sumus in hoc tabernáculo ingemíscimus graváti: eo quod nólumus expoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur, quod mortále est, a vita. Qui autem éfficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spíritus. Audéntes ígitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in córpore, peregrinámur a Dómino: (per fidem enim ambulámus, et non per spéciem.) Audémus autem, et bonam voluntátem habémus magis pere- nári a córpore, et præ- — tes esse ad Dóminum.

]. Justus germinábit sicut um, * Et florébit in ætér- n ante Dóminum.

. Plantátus in domo Dó- i, in átriis domus Dei no tri.

Et florébit.

LECTIO III.

[Cap. 12, v. 1 ad 10.]

Si gloriári opórtet (non éxpedit quidem) véniam autem ad visiónes, et revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim (sive in córpore, sive extra corpus, néscio, Deus scit) raptum hujúsmodi usque ad tértium cœlum. Et scio hujúsmodi hóminem (sive in córpore, sive extra corpus néscio, Deus scit) quóniam raptus est in Paradísum, et audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui. Pro hujúsmodi gloriábor: pro me autem nihil gloriábor, nisi in infirmitáti-

s. Nam et si volúero
, non ero insipiens:
n autem dicam: parco
ne quis me existimet
l quod videt in me,
uid audit ex me. Et
nitúdo revelatiónum
me, datus est mihi
s carnis meæ ángelus
, qui me colaphizet.
quod ter Dóminum
ut discéderet a me:
mihi: Súfficit tibi
iea; nam virtus in in-
e perfícitur. Libénter
loriábor in infirmitá-
eis, ut inhábitet in me
Christi.

te cognóvit justítiam,
mirabília magna, et
t Altíssimum: * Et
s est in número Sanc-

te est qui contémpsit
nundi, et pervénit ad
i regna.
véntus.
ia Patri.
véntus.

ECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

us a Cupertino, Op-
Salentínis, Diœcésis
iénsis, anno reparátæ
millésimo sexcenté-
rtio, piis ibídem pa-
s ortus, Deíque amóre
tus, puerítiam atque
éntiam summa cum
itáte, morúmque innocéntia transégit. A diutúrno molestóque morbo patientíssime toleráto Deíparæ Vírginis ope liberátus, se totum pietátis opéribus, ac excoléndis virtútibus dedit: utque Deo ad majóra vocánti se intímius conjúngeret, Ordini Seráphico nomen dare constítuit. Post vários evéntus voti tandem compos factus, apud Minóres Conventuáles in Cœnóbio Cryptulæ, inter Láicos primum ob litterárum imperítiam, deínde inter Cléricos divína dispositióne connumerátus est. Sacerdótio post solémnia vota initiátus, perféctius sibi vitæ institútum propósuit. Quamóbrem mundánis quibuscúmque afféctibus, terrenísque rebus pene ad vitam necessáriis íllico a se abdicátis, cilíciis, flagéllis, caténis, omni demum asperitátum ac pœnárum génere corpus afflíxit; spíritum vero sanctæ oratiónis altissimæque contemplatiónis assiduitáte dúlciter enutrívit. Hinc factum est, ut Cháritas Dei, quæ jam erat in ejus corde a prima ætáte diffúsa, miro planéque singulári modo in dies coruscáverit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dómi-

bus frequenter alliciebatur. Mirum autem, quod alienáto a sénsibus ánimo statim ab éxtasi eum revocábat sola obediéntia. Hanc quippe virtútem exímio stúdio prosequebátur, dicere sólitus, se ab ea véluti cæcum circumdúci, et mori pótius velle, quam non obedíre. Paupertátem vero Seráphici Patriárchæ ita æmulátus est, ut morti próximus Prælàto suo assérere vere potúerit, se nihil habére, quod more Religiosórum resignáret. Itaque mundo sibíque mórtuus, vitam Jesu manifestábat in carne sua : quæ dum in alíquibus ex turpitúdine obscœnum flagítium sentiébat, prodigiósum de se efflábat odórem, indícium nitidíssimæ illíus puritátis, quam, immúndo spíritu vehementíssimis tentatiónibus frustra

riæ induit eum,
tas paradísi coro
℣. Induit eun
loricam fidei, et c
Et ad portas.

LECTIO

Hæc beáti Joséph
a sua erga próx
táte prodibat ;
animárum zelo e
ómnium salútem
nibus instantíssim
ret. Exténdens pa
tátem suam in pró
páuperem, sive
sive quacúmque
latióne vexátum
in ipso erat, ill
bat. Nec alieni e
charitáte, qui o
bus, probris, on
neris injúriis ips
rent; nam éaden
mansuetúdine, v
laritáte tália exci
tot inter, ac tant

ta admiraréntur; ea nihil-
inus erat humilitáte, ut
gnum se peccatórem ré-
ans Deum enixe depreca-
ur, ut sua ab eo illústria
na removéret; hómines
o exoráret, ut in eum lo-
n mórtuum ejus corpus
icerent, ubi memória sui
et prorsus obliteráta. At
us, qui ponit húmiles in
blime, quique Servum
um, dum víveret, cœlésti
iéntia, prophetía, cór-
um perscrutatióne, cura-
num grátia, ceterísque
nis cumulatíssime exorná-
rat, ejus quoque mortem
quibus ipse ántea præ-
erat, loco ac témpore,
no ætátis suæ sexagésimo
mo, Auximi in Picéno pre-
sam réddidit, sepulcrúm-
e gloriósum. Illum déni-
e étiam post óbitum mirá-
is coruscántem Benedic-
Quartusdécimus Beató-
n, Clemens Tertiusdéci-
s Sanctórum fastis ads-
psit: ejus autem Officium
Missam Clemens Quartus-
cimus ejúsdem Ordinis ad
ivérsam Ecclésiam extén-
.

℟. Iste homo perfécit óm-
quæ locútus est ei Deus,
dixit ad eum: Ingrédere
réquiem meam: * Quia te
li justum coram me ex
nibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit
vitam mundi, et pervénit ad
cœléstia regna.

Quia te.

Glória Patri.

Quia te.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 22.]

In illo témpore, Loquebátur Jesus Princípibus Sacerdótum, et Pharisæis in parábolis, dicens: Símile factum est Regnum Cœlórum hómini Regi, qui fecit núptias fílio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Lib. 2 Homiliar. Homil. 38.]

Quia jam, largiénte Dómino, Nuptiárum Domum, id est sanctam Ecclésiam, intrástis; solérter, Fratres, aspícite, ne áliquid de mentis vestræ hábitu Rex ingrédiens reprehéndat. Cum magno enim cordis timóre pensándum est, quod prótinus súbditur: Intrávit autem rex, ut vidéret discumbéntes, et vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli. Quid, fratres charíssimi, éxprimi per nuptiálem vestem putámus? Si enim vestem nuptiálem baptísma, vel fidem dícimus, quis sine baptísmate et fide has núptias intrávit? Eo enim ipso foris est, qui necdum crédidit. Quid ergo debémus intellígere nuptiálem vestem,

nisi charitátem? Intrat enim ad núptias, sed cum nuptiáli veste non intrat, qui in sancta Ecclésia assistens fidem habet, sed charitátem non habet. Recte enim cháritas nuptiális vestis vocátur, quia hanc in se Cónditor noster hábuit, dum ad sociándæ sibi Ecclésiæ núptias venit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Sola quippe dilectióne Dei actum est, ut ejus Unigénitus mentes sibi electórum hóminum uníret. Unde et Joánnes dicit: Sic enim diléxit Deus mundum, ut Fílium suum Unigénitum daret pro nobis. Qui ergo per charitátem venit ad hómines, eámdem charitátem innótuit vestem esse nuptiálem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclésia pósitus Deo crédidit, jam ad núptias intrávit: sed cum nuptiáli veste non venit, si charitátis grátiam non custódit. Et certe, Fratres, si quis ad carnáles núptias esset invitátus, vestem mutáret, congaudére se sponso et sponsæ ex ipso sui hábitus decóre osténderet; inter gaudéntes, et festa celebrántes despéctis véstibus apparére erubésceret. Nos ad Dei núptias venímus, et cordis vestem mutáre dissimulámus. Congáudent Angeli, cum ad cœlum assumúntur elécti. Qua ergo mente hæc spirituália Festa conspícimus, qui nuptiálem vestem, id est charitátem, quæ sola nos speciósos éxhibet, non habémus?

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

LECTIO IX.

Sciendum vero est, quia sicut in duóbus lignis, superióre vidélicet, et inferióre, vestis téxitur: ita in duóbus præcéptis cháritas habétur, in dilectióne scílicet Dei, et próximi. Scriptum quippe est: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, ex tota virtúte tua, et próximum tuum sicut teípsum. Qua in re notándum est, quia in dilectióne próximi mensúra

pónitur, cum dicitur :
próximum tuum si-
psum. Dei autem di-
ıulla mensúra cons-
ır, cum dícitur : Di-
óminum Deum tuum
corde tuo, ex tota
tua, ex tota virtúte
on enim jubétur quis-
antum díligat, sed ex
, cum dicitur, ex toto ;
e veráciter Deum díli-
i sibi de se nihil relín-
Quo ergo necésse est
ritátis præcépta custó-
uisquis habére in núp-
tem nuptiálem curat.
Deum laudámus, 17.
nedictus, *Antiphona*.
ndit mihi Dóminus flú-
quæ vivæ, spléndidum
m crystállum, proce-
a de sede Dei, et Agni.
peræ a Capitulo de se-
, *Commemoratio præ-*
is.

XIX SEPTEMBRIS.

IN FESTO SS. MARTYRUM

ARII EPISCOPI,
ET SOCIORUM.

(DUPLEX.)

nia de Communi plu-
m Martyrum, xxxviij,
sequentia.

ORATIO.

, qui nos ánnua sanc-
mártyrum tuórum,
rii et Sociórum ejus,
nitáte lætíficas, con-
propitius, ut quorum
gaudémus méritis, accendá-
mur exémplis. Per Dóminum
nostrum.

Deinde fit Commemoratio sancti Josephi, confessoris.

Antiphona.

Existimo ómnia detrimén-tum esse, propter eminén-tem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus qui ad Unigénitum, *ut supra*, 1417.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem venerit in Quatuor Temporibus, in primo Nocturno leguntur Lectiones de Epistola ad Romanos, Fratres, Debitóres sumus, *ut in Communi plurimorum Martyrum*, xj, *et nona Lectio de Homilia Feriæ occurrentis, cum ejus Commemoratione ad Laudes tantum.*

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Januarius, Benevénti Episcopus, Diocletiáno et Maximiáno in Christiános sæviéntibus, ad Timótheum Campániæ Præsidem ob Christiánæ fidei professiónem Nolam perdúcitur. Ibi ejus constántia várie tentáta, in ardéntem fornácem conjéctus, ita illæsus evásit, ut ne ves-

timéntum, aut capillum quidem flamma violáverit. Hinc præses accénsus iracúndia, mártyris corpus ímperat usque eo distrahi, quoad nervórum compáges artuúmque solvántur. Festus intérea, ejus Diáconus, et Desidérius Lector comprehénsi, vinctíque una cum Epíscopo ante rhedam Præsidis, Putéolos pertrahúntur, et in eúmdem cárcerem, in quo sócius Misénas, et Próculus Puteolánus Diáconus, Eútyches et Acútius láici ad béstias damnáti detinebántur, simul conjiciúntur.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra appáruit.

LECTIO V.

Postero die omnes in amphitheátro feris objécti sunt: quæ naturális oblítæ feritátis, ad Januárii pedes se prostravére. Id Timótheus mágicis cantiónibus tríbuens, cum senténtiam cápitis in Christi mártyres pronuntiásset, óculis repénte captus, oránte mox beáto Januário, lumen recépit: quo miráculo hóminum míllia fere quinque Christi fidem suscepérunt. Verum ingrátus judex níhilo placátior factus benefício, sed conversióne tantæ multitúdinis actus in rábiem, véritus máxime Príncipum decréta, sanctum Episcopum cum sóciis gládio pércuti jussit.

℟. Vérbera carnificum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine, * Ut hærédes fíerent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia.

Ut hærédes.

LECTIO VI.

Horum córpora finítimæ urbes pro suo quæque stúdio certum sibi patrónum ex iis apud Deum adoptándi, sepeliénda curárunt. Januárii corpus Neapolitáni divíno admónitu extulére: quod primo Benevéntum, inde ad monastérium Montis Virginis, postrémo Neápolim translátum, et in majóri Ecclésia cónditum, multis miráculis cláruit. Sed illud in primis memorándum, quod erumpéntes olim e monte Vesúvio flammárum globos, nec vicínis modo, sed longínquis étiam regiónibus vastitátis metum afferéntes, extinxit. Præclárum illud quoque, quod ejus sanguis, qui in ampúlla vítrea concrétus asservátur, cum in conspéctu

cápitis ejúsdem Mártyris pónitur, admirándum in modum colliquefieri et ebullíre, períndè atque recens effúsus, ad hæc usque témpora cérnitur.

℟. Tanquam aurum in fornáce probábit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi.

Quóniam.

Glória Patri.

Quóniam.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 24.]

In illo témpore, Sedénte Jesu super montem Olivéti, accessérunt ad eum discípuli secréto, dicéntes : Dic nobis, quando hæc erunt? Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

[Comment. in Matth. cap. 25.]

Discipuli Dóminum intérrogant quando hæc fierent, quodve signum et advéntus sui et consummatiónis sæculi nóscerent. Et quia tria hæc in unum quæsita sunt, distínctis et témporis et intelligéntiæ significatiónibus separántur. Respondétur ígitur primum de civitátis occásu : et confirmántur veritáte doctrinæ, ne quis fallax ignorántibus posset obrépere. Ventúri enim erant étiam eórum témpore, qui se Christum essent nuncupatúri. Ut ígitur fides pestífero mendácio détrahi posset, admonítio præcéssit.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei persistérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Quia unus.

LECTIO VIII.

Confirmat ígitur eos ad tolerántiam passiónum, fugæ, verberatiónis, intéritus, et públici in eos ódii propter nomen ejus. Atque his quidem vexatiónibus multi turbabúntur, et tantis insurgéntibus malis scandalizabúntur, et usque in mútuum ódium excitabúntur. Et falsi prophétæ erunt (ut Nicoláus unus ex septem Diacónibus fuit) multóque ementíta veritáte pervértent : et abundánte nequítia, cháritas refrigéscet.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuistis, * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum.
Mercédem.
Glória Patri.
Mercédem.

LECTIO IX.

SED usque in finem perseverántibus salus reserváta est : ac tum per omnes orbis partes viris Apostólicis dispérsis, Evangélii véritas prædicábitur. Et cum univérsis fuérit cognítio sacraménti cœléstis invécta, tum Jerúsalem occásus et finis incúmbet : ut prædicatiónis fidem et infidélium pœna, et metus civitátis érutæ consequátur. Hæc ígitur in eam, ut fúerant prædícta, perfécta sunt : et lapidátis, fugátis, perémptis Apóstolis, fame, bello, captivitáte, consúmpta est. Ac tum fuit digna non esse, cum, ejéctis prædicatóribus Christi, indígnam Dei prædicatióne se præbuit.

Te Deum laudámus, 17.

Vesperæ a Capitulo de sanctis Eustachio et Sociis martyribus, cum Commemoratione sancti Januarii et Sociorum.

DIE XX SEPTEMBRIS.

IN FESTO
SS. EUSTACHII ET SOCIORUM, martyrum.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, xxxviij, *præter sequentia.*

ORATIO.

DEUS, qui nos concédis sanctórum mártyrum tuórum Eustáchii et Sociórum ejus natalítia cólere, da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Pro Commemoratione Sanctorum Januarii et Sociorum.
Antiphona.

...audent in cœlis ánimæ ...tórum, qui Christi ves... sunt secúti : et quia pro ... amóre sánguinem suum ...runt, ideo cum Christo ...tant sine fine.

℣. Exultábunt sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Deus, qui nos ánnua, *ut supra*, 423.

Si hoc festum venerit in Quatuor Temporibus, Lectiones primi Nocturni, Fratres, Debitóres sumus, *de Communi plurimorum Martyrum*, xlj; *Lectio Nona legitur de Homilia Feriæ occurrentis, cum ejus Commemoratione in Laudibus tantum : et de Vigilia nihil fit, nisi in Missa.*

Si non venerit in Quatuor Temporibus, Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente ; nona Lectio erit de Vigilia ut infra, et Commemoratio in Laudibus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

EUSTACHIUS, qui et Plácidus, génere, ópibus, et militári

glória inter Romános insignis, sub Trajáno Imperatóre magistri mílitum títulum méruit: cum vero sese aliquándo in venatióne exercéret, ac fugiéntem miræ magnitúdinis cervum insequerétur, vidit repénte inter consisténtis feræ córnua excélsam atque fulgéntem Christi Dómini e cruce pendéntis imáginem, cujus voce ad immortális vitæ prædam invitátus, una cum uxóre Theopísta, ac duóbus párvulis fíliis, Agapíto et Theopísto, Christiánæ milítiæ nomen dedit.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra appáruit.

LECTIO V.

Mox ad visiónis prístinæ locum, sicut ei Dóminus præcéperat, regréssus, illum prænuntiántem audívit, quanta sibi deínceps pro ejus glória perferénda essent. Quocírca incredíbiles calamitátes mira patiéntia perpéssus, brevi in summam egestátem redáctus est. Cumque clam se subdúcere cogerétur, in itínere cónjugem primum, deínde étiam líberos sibi *miserabíliter* eréptos ingémuit. Tantis obvolútus ærúmnis in regióne longínqua víllicum agens, longo témpore delítuit; donec cœlésti voce recreátus, ac nova occasióne a Trajáno conquisítus, íterum bello præfícitur.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine, * Ut hærédes fíerent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia.

Ut hærédes.

LECTIO VI.

Illa in expeditióne, líberis simul cum uxóre insperáto recéptis, victor urbem ingénti ómnium gratulatióne ingréditur. Sed paulo post inánibus diis pro parta victória sacrificáre jussus, constantíssime rénuit. Cumque váriis ártibus ad Christi fidem ejurándam frustra tentarétur, una cum uxóre et líberis leónibus objícitur: horum mansuetúdine concitátus Imperátor, æneum in taurum subjéctis flammis candéntem eos immítti jubet, ubi divínis in láudibus consummáto martyrio, duodécimo kaléndas octóbris ad sempitérnam felicitátem convolárunt; quorum illæsa córpora religióse a fidélibus sepúlta, póstmodum ad *Ecclésiam*, eórum nómine

eréctam, honorífice transláta sunt.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confidunt in ... n, intélligent veritátem : ... déles in dilectióne acq... cent illi.

Quóniam.

Glória Patri.

Quóniam.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Ambrosii Episcopi in Evangelium Descéndens Jesus, *de Communi plurimorum Martyrum,* liij.

Pro Vigilia sancti Matthæi nona Lectio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Vidit Jesus publicánum nómine Levi, sedéntem ad telónium, et ait illi : Séquere me. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Episcopi.

[Lib. 5 Comment. in Luc. c. 5.]

Mystica est hæc vocátio publicáni, quem sequi jubet non córporis gressu, sed mentis affèctu. Itaque ille prius avára de mercédibus, dura de labóribus, periculísque nautárum emoluménta convértens, verbo vocátus própria derelínquit, qui rapiébat aliéna : ac vile illud sedíle destítuens, toto post Dóminum vestígio mentis incédit : convívii quoque magni éxhibet apparátum. Qui enim domicílio Christum récipit intérno, máximis de... tiónibus exuberántium ... itur voluptátum.

... Deum laudámus, 17.

... *Laudibus fit Comme... tio Vigiliæ. Antiphona* et ... *ersiculus de Feria occurr... e.*

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti Matthæi Apóstoli tui et Evangelistæ, quam prævenímus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

Vesperæ de sancto Matthæo Apostolo cum Commemoratione præcedentis Festi.

DIE XXI SEPTEMBRIS.

IN FESTO

SANCTI MATTHÆI,

apostoli et evangelistæ.

(DUPLEX SECUNDÆ CLASSIS.)

Omnia de Communi Apostolorum, j, *præter sequentia.*

ORATIO.

Beati Apóstoli et Evangelístæ Matthæi, Dómine, précibus adjuvémur, ut quod possibílitas nostra non obti-

net, ejus nobis intercessióne donétur. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Sanctorum Eustachii et Sociorum, martyrum.

Antiphona.

Gaudent in cœlis ánimæ sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exúltant sine fine.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

ORATIO.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Eustáchii et Sociórum ejus natalítia cólere, da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Ezechiele Propheta, positæ in Communi Evangelistarum, xix.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Matthæus, qui et Levi, Apóstolus et Evangelísta, Caphárnai cum ad telónium sedéret, a Christo vocátus, statim secútus est ipsum : quem étiam cum réliquis discípulis convívio excépit. Post Christi resurrectiónem, ántequam in províncíam proficiscéretur, quæ ei ad prædicándum obtígerat, primus in Judæa, propter eos qui ex circumcisióne crediderant, Evangélium Jesu Christi Hebráice scripsit : mox in Æthiópiam profectus, Evangélium prædicávit; ac prædicatiónem multis miráculis confirmávit.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem.

Isti sunt.

LECTIO V.

Illo ígitur in primis miráculo, quo regis filiam a mórtuis excitávit, regem patrem, et uxórem ejus, cum univérsa provincia ad Christi fidem convértit. Rege mórtuo, Hirtacus ejus succéssor, cum Iphigéniam, régiam filiam, vellet sibi dari in matrimónium, Matthæum, cujus ópera illa virginitátem Deo vóverat, et in sancto propósito perseverábat, ad altáre mystérium celebrántem jussit occídi. Qui undécimo kaléndas octóbris munus Apostólicum martyrii glória cumulávit. Cujus corpus Salérnum translátum, ac póstmodum in Ecclésia ejus nómine dedicáta, Gregório Séptimo, Summo Pontífice, cónditum, ibidem

magno hóminum concúrsu ac pietáte cólitur.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me. * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et eiéc rint nomen vestrum ta malum propter Fílium nis.

Gaudéte.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

LECTIO VI.

[Homilia 5, lib. 1.]

Sancta quatuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, súbtili narratióne describúntur, cum dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notitia: et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquisque cognóscitur: per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies itaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetipsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt magna tribulatióne, et runt stolas suas in sán e Agni.

odo coronántur.

lória Patri.

odo coronántur.

N TERTIO NOCTURNO.

éctio sancti Evangélii selum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 9.]

In illo témpore, Vidit Jesus hóminem sedéntem in telónio, Matthæum nómine. Et ait illi: Séquere me. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi, Presbyteri.

[Lib. 1 Comment. in Matt. c. 9.]

Ceteri Evangelístæ, propter verecúndiam, et honórem Matthæi, noluérunt eum nómine appelláre vulgáto: sed dixérunt, Levi: dúplici quippe vocábulo fuit. Ipse autem Matthæus (secúndum illud quod dícitur a Salomóne: Justus accusátor est sui in princípio sermónis: et in álio loco: Dic tu peccáta tua,

ut justificéris) Matthæum se et publicánum nóminat, ut osténdat legéntibus, nullum debére salútem desperáre, si ad melióra convérsus sit, cum ipse de publicáno in Apóstolum sit repénte mutátus.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem.

LECTIO VIII.

Arguit in hoc loco Porphyrius, et Juliánus Augústus, vel imperítiam histórici mentiéntis, vel stultítiam eórum, qui statim secúti sunt Salvatórem, quasi irrationabíliter quémlibet vocántem hóminem sint secúti: cum tantæ virtútes tántaque signa præcésserint, quæ Apóstolos, ántequam créderent, vidísse non dúbium est. Certe fulgor ipse, et majéstas divinitátis óccultæ, quæ étiam in humána fácie relucébat, ex primo ad se vidéntes tráhere póterat aspéctu. Si enim in magnéte lápide et súccinis hæc esse vis dícitur, ut ánnulos, et stípulam, et festúcas sibi cópulent: quanto magis Dóminus ómnium creaturárum ad se tráhere póterat, quos vocábat?

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam.

Quorum.

Glória Patri.

Quorum.

LECTIO IX.

Et factum est, discumbénte eo in domo, ecce multi publicáni et peccatóres veniéntes discumbébant cum Jesu. Vidébant publicánum a peccátis ad melióra convérsum, locum invenísse pœniténtiæ, et ob id étiam ipsi non désperant salútem. Neque vero in prístinis vítiis permanéntes véniunt ad Jesum, ut Pharisæi et Scribæ múrmurant, sed pœniténtiam agéntes, ut sequens Dómini sermo signíficat, dicens: Misericórdiam volo, et non sacrifícium; non enim veni vocáre justos, sed peccatóres. Ibat autem Dóminus ad convívia peccatórum, ut occasiónem habéret docéndi; et spirituáles invitatóribus suis præbéret cibos.

Te Deum laudámus, 17.

In secundis Vesperis fit Commemoratio sequentis et sanctorum Mauritii et Sociorum Martyrum.

DIE XXII SEPTEMBRIS.

IN FESTO

S. THOMÆ DE VILLANOVA,

episcopi et confessoris.

(DUPLEX.)

In Hymno Iste Confèssor, *mutatur tertius versus.*

Ad Magnificat in [illegible] *que Vesperis.*

Antiphona.

Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi.

ORATIO.

Deus, qui beátum Thomam Pontíficem insígnis in páuperes misericórdiæ virtúte decorásti, quæsumus ut ejus intercessióne, in omnes, qui te deprecántur, divítias misericórdiæ tuæ benígnus effúndas. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Sanctorum Mauritii et Sociorum, martyrum.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Annue, quæsumus, omnipotens Deus, ut sanctórum martyrum tuórum Mauritii et sociórum ejus nos lætíficet festíva solémnitas, ut quorum suffrágiis nítimur, eórum natalítiis gloriémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

Si autem venerit in Quatuor Temporibus, in primo [illegible] *turno leguntur Lectiones* [illegible] *Epistola prima ad Timo*[illegible]*um* Fidélis sermo, *de Com*[illegible]*ni Confessoris Pontificis,* [illegible]*, et nona Lectio legitur de* [illegible]*milia Feria occurrentis et* [illegible] *ea fit commemoratio in Laudibus.*

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Thomas, in óppido Fontispláni Toletánæ diœcésis in Hispánia natus, anno Dómini millésimo quadringentésimo octogésimo octávo, ab óptimis paréntibus ineunte vita pietátem, et singulárem in páuperes misericórdiam accépit, cujus adhuc puer complúra dedit exémpla : sed illud in primis nóbile, quod ut nudos operíret, própriis véstibus non semel se ipsum éxuit. Exácta puerítia, Complúto, quo missus fúerat, ut alúmnus in Collégio majóri sancti Ildefónsi lítteris óperam daret, patris óbitu revocátus, universam hæreditátem egénis virgínibus aléndis dicávit : eodémque statim revérsus est, et sacræ Theologiæ curæ

[redacted]

confécto, ádeo doctrína excélluit, ut in eádem Universitáte Cáthedram ascéndere jussus, Philosóphicas Theologicásque quæstiónes mirabíliter explanáverit: interim assíduis précibus sciéntiam Sanctórum, et rectam vitæ morúmque normam a Dómino vehementíssime póstulans. Quare divíno instínctu Eremitárum Sancti Augustíni ampléxus est institútum.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Religionem proféssus, ómnibus religiósi hóminis virtútibus et ornaméntis excélluit, humilitáte, patiéntia, continéntia, sed ardentíssima charitáte summe conspícuus: inter várius et assíduos labóres, oratióni, rerúmque divinárum meditatióni invícto spíritu semper inténtus, Prædicándi onus, útpote sanctimónia et doctrína præstans, subíre jussus, cœlésti aspiránte grátia, innumerábiles e vitiórum cœno in viam salútis edúxit. Regéndis deinde Frátribus admótus, prudéntiam, æquitátem, et mansuetúdinem pari sedulitáte ac severitáte conjúnxit; ádeo ut priscam sui Ordinis disciplínam multis in locis vel firmáverit, ves restitúerit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Granatensis Archiepíscopus designátus, mira humilitáte et constántia insígne munus rejécit. Verum non multo post Valentínam Ecclésiam, superiórum auctoritáte coáctus, gubernándam suscépit; quam annis ferme úndecim ita rexit, ut sanctíssimi et vigilantíssimi pastóris partes expléverit. Céterum consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutáta, inexplébili charitáti multo magis indúlsit, cum amplos Ecclésiæ réditus in egénos dispérsit, ne léctulo quidem sibi relícto: nam eum, in quo decumbébat, cum in cœlum evocarétur, ab eódem commodátum hábuit, qui paulo ante eleemósynæ loco donáverat. Obdormívit in Dómino sexto idus septémbris annos natus octo et sexagínta. Servi sui sanctitátem adhuc vivéntis, et exínde post mortem, miráculis Deus testátam vó-

luit : præsértim, cum hórreum, fruménto paupéribus distribúto pénitus vácuum, repénte plenum invéntum est; et cum ad ejus sepúlcrum puer mórtuus revíxit. Quibus, aliísque non paucis fulgéntem signis, Alexánder Séptimus, Póntifex Máximus, Sanctórum número adscrípsit, atque ejus memóriam quartodécimo kaléndas octóbris celebrári mandávit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrina ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Pro sanctis Mauritio et Sociis, martyribus.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium Homo péregre, *de Communi Confessoris Pontificis*, lxiij.

LECTIO IX.

Cum Maximiánus Imperátor, ducto in Gálliam exércitu, in fínibus Sedunórum sacfifícii causa constitísset, Thebæórum Légio ne se impiórum sacrórum societáte contamináret, a réliquis cópiis discéssit. Quare imperátor misit ad eos mílites, qui suo nómine nuntiárent, ut, si salvi esse vellent, in castra ad sacrifícia redírent. Qui se Christiána Religióne impedíri respondérunt. Quorum respónsum ille indigníssime ferens, majóri iracúndia, quam ántea, exársit. Itaque immíssa parte exércitus in Thebæos, décimum quemque eórum primum occídi jussit: quod Martyrium sua sponte, maximéque hortatóre Mauritio, ferre maluérunt, quam imperáta fácere nefárii Imperatóris : ac deínde réliquos omnes constantíssime Christum prædicántes, décimo kaléndas octóbris ab univérso exércitu trucidári ímperat.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Benedictus, Antiphona.

Eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia Sanctórum.

In Laudibus, fit Commemoratio Sanctorum Martyrum.

Antiphona.

Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Annue, quæsumus, *ut supra*, 432.

In secundis Vesperis, Antiphona ad Magnificat, Dispérsit, *ut supra*, 432, *et fit* Commemoratio *festi se-*

quentis, et sanctæ Theclæ virginis et martyris.

DIE XXIII SEPTEMBRIS.

IN FESTO S. LINI,

papæ et martyris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi unius Martyris, xxiij, *præter ea quæ hic habentur.*

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Lini mártyris tui atque Pontificis ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio sanctæ Theclæ Virginis et Martyris.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde et regna.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beátæ Theclæ vírginis et mártyris tuæ natalítia cólimus, et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ fidei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Si hoc Festum venerit in Quatuor Temporibus, Lectiones primi Nocturni erunt de Actibus Apostolorum, A Miléto Paulus, *de Communi unius Martyris*, xxv.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Linus Póntifex, Volatérris in Etrúria natus, primus post Petrum gubernávit Ecclésiam. Cujus tanta fides et sánctitas fuit, ut non solum dæmones ejíceret, sed étiam mórtuos revocáret ad vitam. Scripsit res gestas beáti Petri, et ea máxime, quæ ab illo acta sunt contra Simónem magum. Sancívit, ne qua múlier, nisi veláto cápite in Ecclésiam introíret. Huic Pontífici caput amputátum est, ob constántiam Christiánæ fidei, jussu Saturnini ímpii et ingratíssimi Consuláris, cujus fíliam a dæmonum vexatióne liberáverat. Sepúltus est in Vaticáno prope sepúlcrum Príncipis Apostolórum, nono kaléndas octóbris. Sedit annos úndecim, menses duos, dies vigínti tres, creátis bis mense decémbri Epíscopis quíndecim, Presbyteris decem et octo.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non dereliquit eum.

Et dedit.

De Expositióne Sancti Ambrósii Episcopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

LECTIO V.

[Serm. 21.]

PRINCIPES persecúti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidávit cor meum. P… hoc Martyr dicit, qu… júste persecutiónum t… ta sustíneat : qui nihil … rit, nullum violéntus … serit, nullíus sánguinem … derit, nullíus torum putáverit esse violándum : qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia : qui loquátur juste, et non audiátur : qui loquátur plena salútis, et impugnátur : ut possit dícere : Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine, impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis : impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

LECTIO VI.

VERE frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit : Et a … s tuis trepidávit cor … n? Trepidáre infirmitá… st, timóris atque for… is. Sed est étiam infir… ad salútem, est étiam … sanctórum. Timéte … inum, omnes sancti ejus : … eátus vir qui timet Dómi… m. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium Si quis venit, *de Communi unius Martyris*, xxxij.

Pro Sancta Thecla Virgine et Martyre.

LECTIO IX.

THECLA virgo, ex illústribus paréntibus Icónii nata, a Paulo Apóstolo fidei præcéptis institúta, miris

sanctórum Patrum láudibus celebrátur. Quæ décimum octávum annum agens, Thamítide sponso relicto, cum eam paréntes, quod Christiána esset, accusássent, in ardéntem rogum, qui, nisi Christo renuntiáret, ei parátus erat, prius signo crucis armáta, seipsam injécit. Sed igne plúvia, quæ repénte exórta est, extíncto, Anthiochiam venit: ubi feris objécta, et tauris in divérsa incitátis alligáta, mox conjécta in fossam plenam serpéntibus, ex ómnibus Jesu Christi grátia liberátur. Cujus ardóre fidei, et vitæ sanctitáte multi ad Christum convérsi sunt. Iterum in pátriam rédiens, in montem sola secéssit: deinde multis virtútibus et miráculis insígnis, nonagenária migrávit ad Dóminum, ac Seleuciæ sepúlta est.

Te Deum laudámus, 17.

Pro Commemoratione Sanctæ Theclæ.

Antiphona.

Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio Da, quæsumus, omnípotens, *ut supra*, 435.

Vesperæ de sequenti cum Commemoratione Sancti Lini, Papæ et Martyris.

DIE XXIV SEPTEMBRIS.

IN FESTO

BEATISSIMÆ VIRGINIS

MARIÆ DE MERCEDE.

(DUPLEX.)

AD VESPERAS.

Antiphona Dum esset Rex, *cum reliquis Antiphonis et Psalmis, ut in Officio parvo beatæ Mariæ*, clix.

CAPITULUM.

[Eccli. cap. 24.]

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus Ave, maris stella, clxj.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

ORATIO.

Deus, qui per gloriosíssimam Filii tui Matrem ad

liberándos Christi fidéles a potestáte paganórum nova Ecclésiam tuam prole amplificáre dignátus es, præsta, quæsumus; ut quam pie venerámur tanti óperis institutrícem, ejus páriter méritis et intercessióne, a peccátis ómnibus, et captivitáte dæmonis liberémur: per eúmdem Dóminum nostrum.

Deinde fit Commemoratio sancti Lini, Papæ et Martyris.

Antiphona.

Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Lini, mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

A Completorium et per Horas diei in fine Hymnorum, dicitur: Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Sancta María, Dei génitrix virgo, * Intercéde pro nobis.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

Hymnus Quem terra.

Antiphonæ et Psalmi Nocturnorum, ut in Officio parvo Beatæ Mariæ, clxiv.

IN PRIMO NOCTURNO.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procede, et regna.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I.

[Cap. 8 et 9.]

Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum, arrogántiam et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes imperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo, et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedicta tu in muliéribus, et benedictus fructus ventris tui.

Quia quem cœli.

LECTIO II.

Mecum sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et

genimina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant Abyssi, et ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constíterant, ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Et de meis.

LECTIO III.

Beatus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam *suam.* Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem, et ad mœnia civitátis. Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Beáta es, virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.

Genuísti.

Glória Patri.

Genuísti.

IN SECUNDO NOCTURNO.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

LECTIO IV.

Quo témpore major, felíciórque Hispaniárum pars diro Saracenórum opprimebátur jugo, innumeríque fidéles sub immáni servitúte, máximo cum perículo Christiánæ fídei abjurándæ, amittendæque salútis ætérnæ, infelíciter detinebántur; beatíssima cœlórum Regína tot, tantísque benígniter occúrrens malis, nímiam charitátem suam in iis rediméndis osténdit. Nam sancto Petro Nolásco, pietáte, et ópibus florénti, qui sanctis vacans meditatiónibus, júgiter ánimo recogitábat, qua ratióne tot Christianórum

ærúmnis sub Maurórum captivitáte degéntium succúrri posset, ipsamet beatíssima Virgo seréna fronte se conspiciéndam dedit, et acceptíssimum sibi, ac unigénito suo Fílio fore dixit, si suum in honórem instituéretur Ordo Religiosórum quibus cura incúmberet captivos e Turcárum tyránnide liberándi. Qua cœlésti visióne vir Dei recreátus, mirum est quo charitátis ardóre flagráre cœperit, hoc unum servans in corde suo, ut ipse, ac instituénda ab eo Relígio máximam illam charitátem sédulo exercérent, ut quisque ánimam suam póneret pro amícis et próximis suis.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris.

℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans.

Dedi suavitátem.

LECTIO V.

Ea ipsa nocte eádem Virgo sanctíssima beáto Raymúndo de Pénnafort, et Jacóbo Aragóniæ regi appáruit, idipsum de Religiósis instituéndis ádmonens, suadénsque, ut opem pro constructióne tanti óperis ferrent. Petrus autem statim ad Raymúndi pedes, qui ipsi erat a sacris confessiónibus, ádvolans, ei rem omnem apéruit, quem étiam cœlitus instrúctum réperit, ejúsque directióni se humíllime subjécit. At supervéniens Jacóbus rex, quam et ipse accéperat a beatíssima Vírgine revelatiónem, éxequi státuit. Unde collátis inter se consíliis, et consentiéntibus ánimis in honórem ejúsdem Vírginis matris Ordinem instítúere aggréssi sunt sub invocatióne sanctæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis Captivórum.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tanquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.

℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium.

Vidérunt.

LECTIO VI.

Die ígitur décima augústi anno Dómini millésimo ducentésimo décimo octávo, Rex idem Jacóbus eam Institutiónem jam pridem ab iísdem sanctis viris concéptam éxequi státuit, sodálibus quarto voto adstrictis, manéndi in pignus sub paganórum potestáte si pro Christianórum liberatióne opus fúerit. Quibus Rex ipse arma sua régia in péctore deférre concéssit, et a Gregório Nono illud tam præcelléntis erga próximum charitátis Institútum, et religiónem confir-

mári curávit. Sed et ipse Deus per Virginem matrem increméntum dedit, ut talis institútio celérius, ac felícius totum per orbem divulgarétur, sanctísque viris floruerit charitáte, ac pietáte insígnibus, qui eleemósynas, a Christi fidélibus colléctas, in prétium redemptiónis suórum proximórum expénderent, seque ipsos intérdum darent in redemptiónem multórum. Ut autem tanti benefícii, et institutiónis débitæ Deo, et Vírgini matri referántur grátiæ, Sedes Apostólica hanc peculiárem festivitátem celebrári, et officium recitári indúlsit, cum ália fere innúmera eídem Ordini privilégia páriter contulísset.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum.

℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte.

Et vidéntes.

Glória Patri.

Unguéntum.

IN TERTIO NOCTURNO.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 11.]

In illo témpore, Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

[Lib. 4. c. 49. in Luc. c. 11.]

Magnæ devotiónis et fídei hæc múlier osténditur, quæ Scribis et Pharisæis Dóminum tentántibus, simul et blasphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præséntium prócerum calúmniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant: sic hærétici póstea negándo Maríam semper vírginem, sancti Spíritus operánte virtúte nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei, carnis suæ matériam minístrásse, verum consubstantialémque matri fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima: Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus, Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde

pro devóto fœmíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

Quia ex te.

Benedictio Cujus festum cólimus, ipsa Virgo Vírginum.

LECTIO VIII.

Sed si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne vírginis matris pronuntiátur extránea, sine causa venter qui eam portásset, úbera quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus: Quia misit Deus Filium suum factum ex muliére, factum sub lege. Neque audiéndi sunt qui legéndum putant: Natum ex muliére, factum sub lege; sed, factum ex muliére, quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne: alióquin nec vere Filius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eutychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cujus hæc múlier typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait, Eníxa est puérpera Regem, qui cœlum terrámque tenet per sǽcula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies, timéntibus eum.

Quia fecit.

Glória Patri.

Quia fecit.

LECTIO IX.

Quinimo beáti qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes qui idem Verbum spirituáliter audítu fídei concípere, et boni óperis custódia vel in suo vel in proximórum corde párere, et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos: quia et eádem Dei génitrix, et inde quidem beáta quia Verbi incarnándi ministra facta est temporális; sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona

Læva ejus sub cápite meo,

...era illíus amplexábi-
...

Antiphona.

...a sum, sed formósa,
...rúsalem, ídeo diléxit
...x, et introdúxit me in
...lum suum.

Antiphona.

... hiems tránsiit, imber
... et recéssit : surge,
... mea, et veni.

Antiphona.

...ciósa facta es, et suá-
... delíciis tuis, sancta
...enitrix.

CAPITULUM.
[Eccli. c. 24.]

...nitio, et ante sæcula
... sum, et usque ad fu-
... sæculum non désinam,
... habitatióne sancta co-
...ipso ministrávi.

HYMNUS.

...LORIOSA vírginum,
...mis inter sídera,
...e creávit, párvulum
...ente nutris úbere.
...uod Eva tristis ábstulit,
...eddis almo gérmine,
...nt ut astra flébiles,
... reclúdis cárdines.
...a, regis alti jánua,
...ula lucis fúlgida :
...n datam per Vírginem
...es redémptæ, pláudite.
...su, tibi sit glória,
...natus es de Vírgine,
... Patre, et almo Spíritu,
...empitérna sæcula.
...men.
... Diffúsa est grátia in lá-
...tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta es, María, quæ credidísti : perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino. Allelúia.

ORATIO.

DEUS, qui per gloriosíssimam Fílii tui matrem ad liberándos Christi fidéles a potestáte Paganórum, nova Ecclésiam tuam prole amplificáre dignátus es, præsta, quæsumus, ut quam pie venerámur tanti óperis institutrícem, ejus páriter méritis, et intercessióne a peccátis ómnibus, et captivitáte dæmonis liberémur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Primam, in Responsorio brevi dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine.

AD TERTIAM.

Antiphona Læva ejus.

Capitulum Ab initio, *ut supra.*

℟. *breve.* Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Et pulchritúdine.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Antiphona Nigra sum.

CAPITULUM.

[Eccli. c. 24.]

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. *breve.* Adjuvábit
* Deus vultu suo. Adju
eam.

℣. Deus in médio eju
non commovébitur.

℟. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Antiphona Speciósa.

CAPITULUM.

[Eccli. c. 24.]

In pláteis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. *breve.* Elégit eam Deus, * et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟ Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesperis, Antiphona Dum esset Rex, *cum reliquis de Laudibus*, 442.

Psalmi, Capitulum, Hymnus, et versiculus ut in primis Vesperis, 437.

Ad Magnificat, Antiphona. Beátam me dicet omnes generatiónes, quia ancillam húmilem respéxit Deus.

ratio Deus, qui per gló
ssimam, *ut supra*, 443.

IE XXVI SEPTEMBRIS.

YPRIANI ET JUSTINÆ,

martyrum.

ORATIO.

Beatorum mártyrum Cypriáni et Justínæ nos, Dómine, fovéant continuáta præsídia, quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum.

LECTIO II.

Cyprianus primum magus, póstea martyr, cum Justínam Christiánam vírginem, quam júvenis quidam ardénter amábat, cantiónibus ac venefíciis ad ejus libídinis ascénsum allícere conarétur, dæmonem consúluit, quanam id re cónsequi posset. Cui dæmon respóndit, nullam illi artem processúram advérsus eos qui vere Christum cólerent. Quo respónso commótus Cypriánus, veheménter dolére cœpit vitæ superióris institútum. Itaque relíctis mágicis ártibus, et

totum ad Christi Dómini fidem convértit.

LECTIO III.

Quam ob causam una cum virgine Justina comprehénsus est, et ambo cólaphis flagellisque cæsi sunt: mox in cárcerem conjécti, si forte senténtiam commutárent. Verum inde póstea emíssi, cum in Christiána religióne constantíssimi reperiréntur, in sartáginem plenam fervéntis picis, ádipis, et ceræ, injécti sunt. Demum Nicomediæ secúri feriúntur. Quorum projécta córpora, cum sex dies inhumáta jacuissent, noctu quidam nautæ clam ea in navem impósita Romam portavérunt: ac primum in prædio Rufínæ nóbilis fœminæ sepúlta sunt: póstea transláta in Urbem, in Basílica Constantiniána cóndita sunt prope Baptistérium.

Te Deum laudámus, 17.

DIE XXVII SEPTEMBRIS.

IN FESTO

sanctorum martyrum

COSMÆ ET DAMIANI.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, xxxviij, *præter sequentia.*

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Cosmæ et Damiáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Cosmas et Damiánus, fratres Arabes, in Ægéa urbe nati, nóbiles médici, Imperatóribus Diocletiáno et Maximiáno, non magis medicínæ sciéntia, quam Christi virtúte, morbis étiam insanabílibus medebántur. Quorum religiónem cum Lysias Præféctus cognovísset, addúci eos ad se jubet: ac de vivéndi institúto, et de fídei professióne interrogátos, cum se et Christiános esse, et Christiánam fidem esse ad salútem necessáriam líbere prædicárent, deos venerári imperat: et si id recúsent, minátur cruciátus, et necem acerbíssimam.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra.

LECTIO V.

Verum ut se frustra hæc il-

lis propónere intélligit : Colligáte, inquit, manus et pedes istórum, eósque exquisítis torquéte supplíciis. Quibus jussa exequéntibus, nihilóminus Cosmas et Damiánus in senténtia persistébant. Quare ut erant vincti, in profúndum mare jaciúntur : unde cum salvi ac solúti essent egréssi, mágicis ártibus Præféctus factum assígnans, in cárcerem tradit, ac postrídie edúctos in ardéntem rogum injici jubet : ubi cum ab ipsis flamma refúgeret, várie et crudéliter tortos secúri pércuti vóluit. Itaque in Jesu Christi confessióne martyrii palmam accepérunt.

℟. Vérbera carnificum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine. * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia.

Ut hærédes.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

LECTIO VI.

[Serm. 47 de Sanctis.]

Quotiescumque, fratres charíssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, expectémus a Dómino cónsequi temporália beneficia, ut ipsos Mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum

Mártyrum in verit
vitátum gáudia cel
qui ipsórum Mártyr
pla sequúntur. Sol
enim Mártyrum,
tiónes sunt martyri
imitári non pigeat,
lebráre deléctat.

℟. Tanquam
fornáce probávit e
minus, et quasi
hóstiam accépit il
témpore erit resp
rum : * Quóniam
pax est eléctis Dei

℣. Qui confidun
intélligent veritát
déles in dilectióne
cent illi.

Quóniam.

Glória Patri.

Quóniam.

In tertio Noctu
lia Sancti Ambros
in Evangelium I
Jesus de monte,
muni plurimoru
rum, liv.

℟. viij. Hæc est

Vesperæ a Cap
quenti Commem
cedentis.

DIE XXVIII SEP

IN FESTO

SANCTI WEN

ducis et ma

(SEMIDUPL

Omnia de Com
Martyris, xxiij,
quæ sequuntur.

ORATIO.

Deus, qui beátum Wenceslâum per martyrii palmam a terréno principátu ad cœléstem glóriam transtulísti, ejus précibus nos ab omni adversitáte custódi, et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Wenceslaus, Bohémiæ Dux, Wratisláo patre Christiáno, Drahomíra matre gentíli natus, ab ávia Ludmílla, fœmina sanctíssima, pie educátus, omni virtútum génere insígnis, summo stúdio virginitátem per omnem vitam servávit illibátam. Mater per nefáriam Ludmíllæ necem regni administratiónem assecúta, impie cum junióre fílio Bolesláo vivens, concitávit in se prócerum indignatiónem: quare tyránnici et ímpii regíminis pertæsi, utriúsque excússo jugo, Wencesláum in urbe Pragénsi Regem salutárunt.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descenditque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum.

Et dedit.

LECTIO V.

Ille regnum pietáte magis quam império regens, órphanis, víduis, egénis, tanta charitáte subvénit, ut própriis húmeris aliquándo ligna indigéntibus noctu comportárit, paupéribus humándis frequénter adfúerit, captívos liberárit, carcéribus deténtos nocte intempésta visitárit, pecúniis et consílio sæpíssime consolátus. Miti ánimo Princeps veheménter dolébat, quémpiam, etsi reum, morti adjudicári. Summa religióne Sacerdótes venerátus, suis mánibus tríticum serébat, et vinum exprimébat, quibus in Missæ sacrifício uteréntur; nocte nudis pédibus super nivem et gláciem circuíbat Ecclésias, sanguínea et terram calefaciéntia post se relínquens vestígia.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

LECTIO VI.

Angelos hábuit sui córporis custódes: cum enim ad singuláre certámen advérsus Radisláum, Ducem Curiménsem, eo fine accéderet,

ut suórum salúti prospiceret, visi sunt Angeli arma ministrásse, et dixisse adversário, Ne férias: pertérritus hostis, venerabúndus prócidens, véniam exorávit. Cum in Germániam proféctus esset, Imperátor, conspéctis duóbus Angelis, áurea cruce ad se accedéntem ornántibus, e sólio prosiliens bráchiis excépit, régiis Insígnibus decorávit, eíque sancti Viti bráchium donávit. Nihilóminus ímpius frater, matre hortánte, convivio excéptum, et póstea in Ecclésia orántem, parátæ sibi mortis præscium, adhíbitis scéleris comítibus, interfécit. Sanguis, per paríetes aspérsus, adhuc conspícitur: et, Deo vindice, matrem inhumánam terra absórbuit; interfectóres váriis modis misere periérunt.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

In tertio Nocturno Homília sancti Gregorii Papæ in Evangelium Si quis vult post me venire, *ut in Communi unius Martyris*, xxxvj.

Vesperæ de S. [...] Archangelo, sine [...] moratione sancti [...] lai.

DIE XXIX SEPTE[...]
IN DEDICATION[...]
S. MICHAELIS ARCH[...]
(DUPLEX.)

AD VESPER[...]

Antiphona Steti[...] lus, *cum reliquis de[...] bus*, 460.

Psalmus Dixit D[...] *cum reliquis de Do[...]* 131, *et loco ultimi [...]* Laudáte Dóminum [...] gentes, 135.

CAPITUL[...]
[Apoc. c. 1.]

Significavit De[...] opórtet fieri cito, [...] per Angelum suum s[...] Joánni, qui testi[...] perhíbuit verbo Dei [...] timónium Jesu Chris[...] cúmque vidit.

HYMNUS.

Te splendor et vi[...]
tris,
Te vita, Jesu, córdi[...]
Ab ore qui pendent [...]
Laudámus inter An[...]
Tibi mille densa [...]
Ducum coróna milit[...]
Sed éxplicat Victor [...]
Míchael salútis signi[...]
Dracónis hic diru[...]
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebé[...]

Cœlésti ab arce fúlminat.
Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos Príncipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sic júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.

℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magníficat, Antiphona.

Dum sacrum mystérium cérneret Joánnes, Archángelus Míchael tuba cécinit: Ignósce, Dómine, Deus noster, qui áperis librum, et solvis signácula ejus. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas, concéde propítius ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assistitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Et non fit Commemoratio præcedentis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Archangelórum Dóminum, * Venite, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Te splendor, *ut supra.*

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael descendébat de cœlo.

PSALMUS 8.

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, *

quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Michael descendébat de cœlo.

Antiphona.

Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim Sanctus, sanctus, sanctus, proclámant.

PSALMUS 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in phàretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Antiphona.

LaudémusDóminu[m]
laudant Angeli, que[m]
rubim et Séraphim, s[anctus,]
sanctus, sanctus, proc[lámant.]

Antiphona.

Ascéndit fumus ar[omátum]
in conspéctu Dómini [de manu]
Angeli.

PSALMUS 14.

Domine, quis habi[tábit in]
tabernáculo tuo? * [aut quis]
requiéscet in monte [sancto]
tuo?

Qui ingréditur si[ne má-]
cula: * et operátur ju[stítiam:]

Qui lóquitur veri[tátem in]
corde suo: * qui n[on egit]
dolum in lingua sua[:]

Nec fecit próximo [suo ma-]
lum, * et oppróbri[um non]
accépit advérsus p[róximos]
suos:

Ad níhilum dedu[ctus est]
in conspéctu ejus ma[lígnus:]
* timéntes autem D[óminum]
gloríficat:

Qui jurat próximo [suo, et]
non décipit, * qui p[ecúniam]
suam non dedit ad [usúram,]
et múnera super inn[océntem]
non accépit:

Qui facit hæc, * [non mo-]
vébitur in ætérnum.

Antiphona.

Ascéndit fumus ar[omátum]
in conspéctu Dómini [de manu]
Angeli.

℣. Stetit Angel[us juxta]
aram templi.

℟. Habens thurib[ulum au-]
reum in manu sua.

Ex Daniéle Prophéta.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

Aspiciebam donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit: vestiméntum ejus cándidum quasi nix, et capilli cápitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flammæ ignis: rotæ ejus ignis accénsus. Flúvius igneus, rapidúsque egrediebátur a fácie ejus. Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei: judícium sedit, et libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur: et vidi quóniam interfécta esset béstia, et periísset corpus ejus, et tráditum esset ad comburéndum igni.

℟. Factum est siléntium in cœlo, dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo: * Audíta est vox míllia míllium dicéntium, Salus, honor, et virtus omnipoténti Deo.

℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies centéna míllia assistébant ei.

Audíta est.

LECTIO II.

[Cap. 10.]

Die autem vigésima et quarta mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi: et ecce vir unus vestítus líneis, et renes ejus accíncti auro obrízo: et corpus ejus quasi chrysólithus, et fácies ejus velut spécies fúlguris, et óculi ejus ut lampas ardens, et bráchia ejus, et quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis; et vox sermónum ejus ut vox multitúdinis. Vidi autem ego Dániel solus visiónem: porro viri, qui erant mecum, non vidérunt, sed terror nímius írruit super eos, et fugérunt in abscónditum. Ego autem relíctus solus vidi visiónem grandem hanc: et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui, nec hábui quidquam vírium.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua: et data sunt ei incénsa multa: * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine.

Et ascéndit.

LECTIO III.

Et audívi vocem sermónum ejus: et áudiens jacébam consternátus super fáciem meam, et vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me, et eréxit me super génua mea, et super

articulos mánuum meárum. Et dixit ad me: Dániel, vir desideriórum, intéllige verba, quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo: nunc enim sum missus ad te. Cumque dixisset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli metúere, Dániel: quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intelligéndum ut te affligeres in conspéctu Dei tui, exaudita sunt verba tua: et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi viginti et uno diébus: et ecce Míchael, unus de princípibus primis, venit in adjutórium meum, et ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem ut docérem te quæ ventúra sunt pópulo tuo in novissimis diébus, quóniam adhuc visio in dies.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum: * Et confitébor nómini tuo, Dómine.

℣. Super misericórdia tua, et veritáte tua, quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum.

Et confitébor.

Glória Patri.

Et confitébor.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Míchael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei.

PSALMUS 18.

Coeli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum e
núntiat firmaméntum

Dies diéi erúctat ve
et nox nocti índicat sci

Non sunt loquélæ,
sermónes, * quoru
audiántur voces eóru

In omnem terran
sonus eórum: * et i
orbis terræ verba eór

In sole pósuit tab
lum suum: * et ipse t
sponsus procédens
lamo suo.

Exultávit ut gigas
réndam viam: * a
cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus u
summum ejus: * nec
se abscóndat a calór

Lex Dómini imm
convértens ánimas:
mónium Dómini fid
piéntiam præstans p

Justitiæ Dómini re
tificántes corda: *
tum Dómini lúcidu
minans óculos.

Timor Dómini s
pérmanens in sæculu
li: * judícia Dómin
justificáta in semétip

Desiderabília supe
et lápidem pretiósu
tum: * et dulciór
mel et favum.

Etenim servus tu
dit ea: * in custodién
retribútio multa.

Delicta quis intélli
occúltis meis mund
et ab aliénis parce se

ei non fúerint domi-
ınc immaculátus ero :
mundábor a delícto
).
runt ut compláceant
oris mei : * et medi-
ɔrdis mei in conspéc-
semper.
ine, adjútor meus, *
mptor meus.

Antiphona.

ıael Archángele, veni
ıtórium pópulo Dei.

Antiphona.

hael præpósitus para-
uem honoríficant An-
m cives.

PSALMUS 23.

ɪ est terra, et pleni-
jus : * orbis terrárum,
érsi qui hábitant in eo.
a ipse super mária fun-
eum : * et super flú-
ræparávit eum.
s ascéndet in montem
i ? * aut quis stabit in
ıncto ejus ?
ɔcens mánibus et mun-
de, * qui non accépit
o ánimam suam, nec
in dolo próximo suo.
accípiet benedictió-
Dómino : * et miseri-
m a Deo salutári suo.
est generátio quærén-
um, * quæréntium fá-
Dei Jacob.
óllite portas, príncipes,
s, et elevámini, portæ
ıles : * et introíbit rex
.
s est iste rex glóriæ? *

Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum, ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Míchael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives.

Antiphona.

Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini, proptérea decórem índuit te Dóminus.

PSALMUS 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum : et illumináminì : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte quóniam

suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audite me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima:

* et qui odérunt justu[m]
linquent.

Rédimet Dóminus á[nimas]
servórum suórum: * e[t]
delínquent omnes qui s[perant]
in eo.

Antiphona.

Gloriósus apparuis[ti]
conspéctu Dómini, pr[opterea]
ea décorem induit te [Dómi-]
nus.

℣. Ascéndit fumus
matum in conspéctu D[ómini]

℟. De manu Angeli.

Sermo sancti Gre[górii]
Papæ.

LECTIO IV.

[Homilia 34 in Evangelium

Novem Angelórum ó
dicimus, quia vidélice
testánte sacro elóqui
mus: Angelos, Arch
los, Virtútes, Potes
Principátus, Dominat
Thronos, Chérubim,
Séraphim. Esse namqu
gelos et Archángelos,
omnes sacri elóquii p
testántur: Chérubim
atque Séraphim sæpe,
tum est, libri Prophe
loquúntur. Quátuor q
órdinum nómina
Apóstolus ad Ephésio
merat, dicens: Supr
nem Principátum, et
tátem, et Virtútem, et
natiónem. Qui rursus a
losséneses scribens, ait
Throni, sive Potestátes
Principátus, sive Domi

nes. Dum ergo illis quátuor, quæ ad Ephésios dixit, conjungúntur Throni, quinque sunt órdines; quibus dum Angeli, et Archángeli, Chérubim, atque Séraphim adjúncta sunt, procul dúbio novem esse Angelórum órdines inveniúntur.

℟. Hic est Míchael Archángelus, princeps milítiæ Angelórum: * Cujus honor præstat beneficia populórum, et orátio perdúcit ad regna cœlórum.

℣. Archángelus Míchael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives.

Cujus.

LECTIO V.

Sciendum vero, quod Angelórum vocábulum nomen est officii, non natúræ. Nam sancti illi cœléstis pátriæ spíritus, semper quidem sunt spíritus, sed semper vocári Angeli nequáquam possunt: quia tunc solum sunt Angeli, cum per eos áliqua nuntiántur. Unde et per Psalmístam dícitur: Qui facit Angelos suos spíritus. Ac si paténter dicat: Qui eos, quos semper habet spíritus, étiam cum volúerit, Angelos facit. Hi autem qui mínima núntiant, Angeli: qui vero summa annúntiant, Archángeli vocántur. Hinc est enim quod ad Maríam vírginem non quílibet Angelus, sed *Gábriel* Archángelus míttitur. Ad hoc quippe ministérium, summum Angelum veníre dignum fúerat, qui summum ómnium nuntiábat. Qui idcírco étiam privátis nomínibus censéntur, ut signétur per vocábula, étiam in operatióne quid váleant. Míchael namque, Quis ut Deus? Gábriel autem, Fortitúdo Dei: Ráphael vero dícitur Medicína Dei.

℟. Venit Míchael Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas Sanctórum: * Ut perdúcat eas in paradísum exultatiónis.

℣. Emítte, Dómine, Spíritum sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus.

Ut perdúcat.

LECTIO VI.

Et quóties miræ virtútis áliquid ágitur, Míchael mitti perhibétur: ut ex ipso actu et nómine detur intélligi, quia nullus potest fácere, quod facere prævalet Deus. Unde et ille antiquus hostis, qui Deo esse per supérbiam símilis concupívit, dicens: In cœlum conscéndam, super astra cœli exaltábo sólium meum, símilis ero Altíssimo: dum in fine mundi in sua virtúte relinquétur extrémo supplício periméndus, cum Michaéle Archángelo præliatúrus esse *perhibétur*, sicut per Joán-

nem dicitur : Factum est prælium cum Michaéle Archángelo. Ad Maríam quoque Gábriel míttitur, qui Dei Fortitúdo nominátur. Illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellándas aéreas potestátes húmilis apparére dignátus est. Ráphael quoque interpretátur, ut díximus, Medicína Dei : quia vidélicet dum Tobiæ óculos quasi per officium curatiónis tétigit, cæcitátis ejus ténebras tersit.

℟. In témpore illo consúrget Michael, qui stat pro filiis vestris : * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœpérunt usque ad illud.

℣. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ.

Et véniet.

Glória Patri.

Et véniet.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Angelus Archángelus Míchael Dei núntius pro animábus justis. Allelúia, allelúia.

PSALMUS 95.

Cantate Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre *ejus*.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia vénit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in

æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiphona.

Angelus Archángelus Michael, Dei núntius pro animábus justis. Allelúia, allelúia.

Antiphona.

Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audivit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

Antiphona.

Multa magnália de Michaéle Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam.

PSALMUS 102.

Benedic, ánima mea, Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israel voluntátes suas.

Miserátor, et mísericors Dóminus: * longánimis, et multum mísericors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a terra, * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo, sicut fœnum dies ejus, tanquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsistet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus.

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam, * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus; * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea, Dómino.

Antiphona.

Multa magnália de Michaéle Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 18.]

In illo témpore, Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 3 Comm. in c. 18. Matt.]

Post invéntum statérem, post tribúta réddita, quid sibi vult Apostolórum repentína interrogátio, Quis putas, major est in regno cœlórum? Quia víderant pro Petro et Dómino idem tribútum rédditum ex æqualitáte prétii arbitráti sunt Petrum ómnibus Apóstolis esse prælátum, qui in redditióne tribúti Dómino fúerat comparátus: ídeo intérrogant, quis major sit in regno cœlórum. Vidénsque Jesus cogitatiónes eórum, et causas erróris intélligens, vult desidérium glóriæ, humilitátis contentióne sanáre.

℟. In conspéctu géntium nolíte timére: vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum: * Angelus enim ejus vobíscum est.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua.

Angelus.

Benedictio Quorum festum cólimus.

LECTIO VIII.

Si autem manus tua, vel pes tuus scandalizat te, abscínde eum, et prójice abs te. Necésse est quidem veníre scándala: væ tamen ei est hómini, qui, quod necésse est ut fiat in mundo, vítio suo facit ut per se fiat. Igitur omnis truncátur afféctus, et univérsa propínquitas amputátur, ne per occasiónem pietátis unusquisque credéntium scándalis páteat. Si, inquit, ita est; quis tibi conjúnctus, ut manus, pes, óculus, et est útilis atque sollícitus, et acútus ad perspiciéndum, scándalum autem tibi facit, et propter dissonántiam morum te pértrahit in gehénnam: mélius est, ut et propinquitáte ejus, et emoluméntis carnálibus cáreas: ne dum vis lucrifácere cognátos et necessários, causam hábeas ruinárum.

℟. Míchael Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei, * Stetit in auxílium pro animábus justis.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua.

Stetit in auxílium.

Glória Patri.

Stetit in auxílium.

LECTIO IX.

Dico vobis, quia Angeli eórum in cœlis semper vident fáciem Patris mei. Supra díxerat, per manum et pedem et óculum omnes propinquitátes et necessitúdines, quæ scándalum fácere póterant, amputándas: austeritátem ítaque senténtiæ subjécto præcépto témperat,

dicens: Vidéte ne contemnátis unum ex pusíllis istis. Sic, inquit, præcípio severitátem, ut commiscéri cleméntiam dóceam: quia Angeli eórum in cœlis vident semper fáciem Patris. Magna dígnitas animárum, ut unaquæque hábeat ab ortu nativitátis in custódiam sui Angelum delegátum. Unde légimus in Apocalypsi Joánnis; Angelo Ephesi, et reliquárum Ecclesiárum, scribe hæc. Apóstolus quoque præcipit veléri cápita in Ecclésiis fœminárum propter Angelos.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Dum præliarétur Míchael Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium: Salus Deo nostro. Allelúia.

Antiphona.

Archángele Míchael, constitui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas.

Antiphona.

Angeli Dómini, Dóminum benedícite in ætérnum.

Antiphona.

Angeli, Archángeli, Throni, Dominatiónes, Principátus, et Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis. Allelúia.

CAPITULUM.

[Apoc. c. 1.]

Significavit Deus quæ opórtet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium per... t Verbo Dei: et testimó... 1 Jesu Christi, quæcúmq... vidit.

HYMNUS.

...iste, sanctórum decus
...Angelórum,
Gen...s humánæ Sator et
Redémptor,
Cœlitum nobis tribuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Michael in
ædes
Cœlitus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrymósa
in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut
hostes
Pellat antíquos, et amica
cœlo,
Quæ triumphátor státuit per
orbem,
Templa revisat.

Angelus nostræ médicus
salútis
Adsit e cœlo Ráphael, ut
omnes
Sanet ægrótos, dubiósque
vitæ
Dírigat actus.

Virgo Dux pacis, Genitríxque lucis,
t sacer nobis Chorus Angelórum
emper assístat, simul et micántis
Régia cœli.
Præstet hoc nobis Déitas beáta
atris, ac Nati, pariterque Sancti
piritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram
mpli.

℟. Habens thuríbulum áu-
um in manu sua.

d Benedictus, Antiphona. Factum est siléntium in
ælo, dum draco commít-
ret bellum: et Míchael
ugnávit cum eo, et fecit
ctóriam. Allelúia.

ORATIO.

)eus, qui miro órdine An-
elórum ministéria homi-
úmque dispénsas, concéde
ropítius ut a quibus tibi
inistrántibus in cœlo sem-
er assístitur, ab his in terra
ta nostra muniátur. Per
óminum nostrum.

AD TERTIAM.

Antiphona Dum præliaré-
r.

Capitulum Significávit, *ut
pra*, 460.

℟. *breve.* Stetit Angelus *
xta aram templi. Stetit.

℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

℟. Juxta.

Glória Patri. Stetit.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini.

℟. De manu Angeli.

AD SEXTAM.

Antiphona Archángele Míchael.

CAPITULUM.

[Apoc. c. 5.]

Audivi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum: et erat número eórum míllia míllium, voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

℟. *breve.* Ascéndit fumus arómatum, * In conspéctu Dómini. Ascéndit fumus.

℣. De manu Angeli.

℟. In conspéctu.

Glória Patri. Ascéndit fumus.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

AD NONAM.

Antiphona Angeli, Archángeli.

CAPITULUM.

[Apoc. c. 12.]

Factum est prælium magnum in cœlo: Míchael, et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et ángeli ejus: et non

prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cœlo.

℟. *breve.* In conspéctu Angelórum, * Psallam tibi, Deus meus. In conspéctu.

℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

℟. Psallam tibi.

Glória Patri. In conspéctu.

℣. Adoráte Deum.

℟. Omnes Angeli ejus.

IN SECUNDIS VESPERIS.

Antiphona Stetit Angelus, *cum reliquis de Laudibus*, 460.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 131, *et loco ultimi Psalmus* Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: quóniam audísti, 146.

Capitulum Significávit Deus.

Hymnus Te splendor, *ut in primis Vesperis*, 448.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Princeps gloriosíssime, Míchael Archángele, esto memor nostri: hic, et ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei. Allelúia, allelúia.

Oratio Deus, qui miro órdine, *ut supra*, 461.

Deinde fit Commemoratio sancti Hieronymi, ut infra.

DIE XXX SEPTEMBRIS.

IN FESTO S. HIERONYMI,

presbyteri, confessoris et ecclesiæ doctoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter ea, quæ hic habentur propria.*

Ad Magnificat, in utrisque Vesperis.

Antiphona.

O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Hierónyme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ induit eum.

ORATIO.

Deus, qui Ecclésiæ tuæ in exponéndis sacris Scriptúris beátum Hierónymum Confessórem tuum, Doctórem máximum providére dignátus es, præsta, quæsumus, ut ejus suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte exercére valeámus. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de libro Ecclesiastici Sa-

piéntiam ómnium antiquórum, *ut in communi Doctorum*, lxx.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Hieronymus, Eusébii filius, stridóne in Dalmátia Constántio Imperatóre natus, Romæ adoléscens est baptizátus, et in liberálibus disciplinis a Donáto et áliis viris doctíssimis erudítus. Tum discéndi stúdio Gálliam peragrávit: ubi pios áliquot, et in divínis lítteris erudítos viros cóluit, multósque sacros libros sua manu descrípsit. Mox se in Græciam cónferens, Philosophía et eloquéntia instrúctus, summórum Theologórum consuetúdine flóruit: in primis vero Gregório Nazianzéno Constantinópoli óperam dedit: quo doctóre se sacras lítteras didicísse profitétur. Tum religiónis causa visit Christi Dómini incunábula, totámque lustrávit Palæstínam: quam peregrinatiónem, adhíbitis Hebræórum eruditíssimis, ad sacræ scriptúræ intelligéntiam sibi multum profuísse testátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

LECTIO V.

Deinde secéssit in vastam Syriæ solitúdinem: ubi quadriénnium in lectióne divinórum librórum, cœlestísque beatitúdinis contemplatióne consúmpsit, assídua se abstinéntia, vi lacrymárum, et córporis afflictatióne discrúcians. Presbyter a Paulíno Epíscopo Antiochíæ factus, Romam de controvérsiis quorúmdam Episcopórum cum Paulíno et Epiphánio ad Dámasum Pontíficem proféctus, ejus Ecclesiásticis epístolis scribéndis adjútor fuit. Verum cum prístinæ solitúdinis desidério tenerétur, in Palæstínam revérsus Béthlehem ad Christi Dómini præsépe, in monastério, quod a Paula Romána extrúctum erat, cœléstem quamdam vitæ ratiónem instítuit: et quanquam várie morbis dolóribúsque tentarétur, tamen córporis incómmoda piis labóribus, et perpétua lectióne ac scriptióne superábat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

Tanquam ad oráculum ex ómnibus orbis terræ pártibus ad ipsum divínæ Scriptúræ

quæstiónes explicándæ referebántur. Illum Dámasus Pontifex, illum sanctus Augustínus de locis Scriptúræ difficillimis sæpe consúluit, propter ejus singulárem doctrínam, et linguæ non solum Latínæ et Græcæ, sed Hebráicæ étiam, et Chaldáicæ intelligéntiam; et quod omnes pene scriptóres, ejúsdem Augustíni testimónio, légerat. Hæréticos acérrimis scriptis exagitávit: piórum et cathólicórum patrocínium semper suscépit. Vetus testaméntum ex Hebræo convértit: novum jussu Dámasi Græcæ fidei réddidit; magna étiam ex parte explicávit. Multa prætérea Latine reddidit scripta doctórum virórum: et ipse áliis próprii ingénii monuméntis Christiánam disciplínam illustrávit. Qui ad summam senectútem pervéniens, sanctitáte et doctrína illústris, Honório imperatóre migrávit in cœlum. Cujus corpus ad Béthlehem sepúltum, póstea Romam in Basílicam sanctæ Maríæ ad præsépe translátum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTU

Léctio sancti Evan
cúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

In illo témpore, D
sus discípulis suis: V
sal terræ. Quod si s
núerit, in quo salié
réliqua.

Homilía sancti Hier
Presbyteri.

[Lib. 1 Comm. in c. 5 Mat

Sal appellántur Apó
Doctóres: quia per il
vérsum hóminum c
genus. Quod si sal e
rit, in quo saliétur?
tor erráverit, a quo ál
tóre emendábitur? A
lum valet ultra, nisi
tátur foras, et concul
homínibus. Exémplu
agricultúra sumptum
étenim sicut in cibóru
diméntum, et ad si
carnes necessárium
álium usum non habe
légimus in Scriptúris
quasdam ira victóri
seminátas, ut nullum
germen orirétur.

℟. Iste est qui ante
magnas virtútes oper
et de omni corde suo
vit Dóminum: * Ipse
cédat pro peccátis ó
populórum.

℣. Ecce homo sine querḗla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Caveant ergo doctóres et Epíscopi, et vídeant poténtes poténter torménta sustinére, nihilque esse remédii, sed majórum ruinam ad tártarum dúcere. Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscóndi supra montem pósita: neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum: ut lúceat ómnibus, qui in domo sunt. Docet fidúciam prædicándi, ne Apóstoli abscondántur ob metum, et sint símiles lucérnæ sub módio; sed tota libertáte se prodant: ut quod audiérunt in cubículis, prædicent in tectis.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus.

℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit super eum.

Et implévit.

Glória Patri.

Et implévit.

LECTIO IX.

Nolite putáre, quóniam veni sólvere legem, aut Prophétas; non veni sólvere, sed adimplére. Sive quod de se per álios prophetáta compléverit; sive quod ea, quæ ante propter infirmitátem audiéntium rúdia et imperfécta fúerant, sua prædicatióne complèverit, iram tollens, et vicem taliónis exclúdens, et occúltam in mente concupiscéntiam damnans. Donec tránseat cœlum et terra. Promittúntur nobis cœli novi, et terra nova, quæ factúrus est Dóminus Deus. Si ergo nova creánda sunt, consequéntur vétera transitúra.

Te Deum laudámus, 17.

In secundis Vesperis fit Commemoratio sancti Remigii.

FESTA OCTOBRIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum, clxxix.

DOMINICA PRIMA

OCTOBRIS,

quæ incidit in kalendas illius mensis, vel proxime sequitur.

IN FESTO

SOLEMNITATIS S. ROSARII

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

(DUPLEX.)

AD VESPERAS.

Antiphona Dum esset rex, *cum reliquis Antiphonis et Psalmis, ut in Officio parvo beatæ Mariæ*, clix.

Capitulum Ab inítio.

Hymnus Ave maris, stella, clv.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmineo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam solemnitátem.

ORATIO.

Deus, cujus Unigénitus, per vitam, mortem, et resurrectiónem suam, nobis salútis ætérnæ præmia comparávit, concéde, quæsumus, ut hæc Mystéria sanctíssimo beátæ Maríæ Vírginis Rosário recoléntes, et imitémur quod cóntinent, et quod promittunt assequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte.

Et fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Sancta María, Dei génitrix virgo,* Intercéde pro nobis.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

Hymnus Quem terra.

Antiphonæ et Psalmi Nocturnorum, ut in Officio parvo beatæ Mariæ, clxiv.

IN PRIMO NOCTURNO.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere prócede et regna.

Lectiones et Responsoria ut in festo beatæ virginis Mariæ de Mercede, die vigesimaquarta septembris, 438.

IN SECUNDO NOCTURNO.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

LECTIO IV.

Cum Albigénsium hæresis per Tolosátium regiónem ímpie grassarétur, atque áltius in dies radíces ágeret, sanctus Domínicus, qui nuper Prædicatórum Ordinis fundaménta jécerat, ad eam convelléndam, totus incúbuit. Id ut præstáret válidius, auxílium beátæ Vírginis, cujus dígnitas illis erróribus impudentíssime impetebátur, cuíque datum est cunctas hæreses interímere in univérso mundo, enixis précibus implorávit : a qua (ut memóriæ próditum est) cum mónitus esset, ut Rosárium pópulis prædicáret, velut singuláre advérsus hæreses, ac vítia præsídium; mirum est, quanto mentis fervóre, et quam felíci succéssu injúnctum sibi munus sit execútus. Est autem Rosárium certa precándi fórmula, qua quíndecim Angelicárum Salutatiónum décades, oratióne Domínica interjéc-

istinguimus, et ad eá-
ingulas tótidem nostræ
ationis Mystéria pia me-
óne recólimus. Ex eo
émpore, pius hic orándi
s mirabiliter per sanc-
ominicum promulgári,
ique cœpit; quem ejús-
Institutórem, Aucto-
ne fuisse Summi Pontí-
, Apostólicis lítteris,
n affirmárunt.

Sicut cedrus exaltáta
n Líbano, et sicut cy-
us in monte Sion: quasi
ha elécta, * Dedi suavi-
odóris.

Et sicut cinnamómum
lsamum aromatízans.
di.

LECTIO V.

MERABILES porro fruc-
c hac tam salutári insti-
ne in Christiánam Rem-
cam dimanárunt: inter
victória illa mérito nu-
tur, quam sanctissimus
ifex Pius Quintus, et ab
inflammáti christiáni
ipes, apud Enchínadas
as de Turcárum tyránno
ntíssimo reportárunt.
cum illa ipsa die ea vic-
reláta sit, qua die sanctís-
Rosárii Sodalitátes per
érsum orbem consuétas
licatiónes perágerent,
tásque preces de more
erent; iis précibus haud
érito refértur accépta.
d quidem, cum étiam
górius Tertiusdécimus
testátus esset, ut pro tam singulári benefício beátæ Vírgini, sub appellatióne Rosárii, perénnes grátiæ ubíque terrárum haberéntur, in Ecclésiis ómnibus, in quibus altáre Rosárii foret, prima quaque octóbris Domínica Officium ritu dúplici majóri perpétuo celebrándum indíxit: aliíque pontífices Rosárium recitántibus, ejusdémque Rosárii sodalitátibus Indulgéntias pene innúmeras concessére.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tanquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdábant eam flores rosárum, et lília convállium.

Vidérunt.

LECTIO VI.

Nuper vero Clemens Undécimus, ánimo réputans insígnem páriter victóriam anno millésimo septingentésimo decimoséxto, in Hungáriæ regno a Cárolo Sexto, in Imperatórem Romanórum elécto, de innúmeris Turcárum cópiis relátam, eo die contigísse, quo Festum Dedicatiónis sanctæ Maríæ ad Nives celebrarétur, atque eódem ferme témpore, quo sanctíssimi Rosárii Confrátres públicam, solemnémque sup-

plicatiónem, in alma Urbe ingénti pópuli concúrsu, magnáque religióne peragéntes, férvidas ad Deum preces pro Turcárum depressióne fúnderent, ac potentem opem Deiparæ Virginis in auxilium Christianórum humiliter implorárent: eam ob rem, victóriam illam, nec non liberá- tam paulo post [illegible] Turcárum obsidi[illegible] rénsem ínsulam, [illegible] beátæ Virginis pat[illegible] cénsuit adscribénda[illegible] óbrem, ut hujus quoque tam insignis beneficii perénnis semper, et memória extáret, et grátia, sanctissimi Rosárii Festum eádem die, eodémque ritu celebrándum ad Ecclésiam univérsam exténdit. Hæc autem ómnia Benedictus Decimustértius in Breviário Románo novíssime apponi jussit. Sanctíssimam ergo Dei genitrícem cultu hoc eidem gratissimo júgiter venerémur, ut quæ tóties Christi fidélibus, Rosárii précibus exoráta, terrénos hostes profligáre dedit, ac pérdere, inférnos páriter superáre concédat.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum.

℣. Astitit regína a dextris tuis in vestitu deauráto, circúmdata varietáte.

Et vidéntes.

Glória Patri.

Unguéntum.

IN TERTIO NOCTURNO.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

[illegible] Homilia venerabilis Bedæ [illegible] sbyteri in Evangelium Lo[illegible] nte Jesu ad turbas, cum [illegible] ponsoriis, ut in Festo [illegible] tæ Virginis Mariæ de [illegible] rcede, die vigesima quar[illegible] septembris, 441.

Nona Lectio dicitur de Homilia Dominicæ occurrentis.

Ad Laudes et per Horas. Antiphonæ, Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in Officio beatæ Mariæ Virginis in Sabbato, clv.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta es, María, quæ credidísti: perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino. Allelúia.

ORATIO.

Deus, cujus Unigénitus per vitam, mortem et resurrectiónem suam, nobis salútis ætérnæ præmia comparávit, concéde, quæsumus, ut hæc Mystéria sanctíssimo beátæ Maríæ Vírginis Rosário recoléntes, et imitémur, quod

cóntinent, et quod promíttunt assequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, 465.

Ad Magnificat, Antiphona. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancillam húmilem respéxit Deus.

Et fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

DIE I OCTOBRIS.

SANCTI REMIGII,

episcopi et confessoris.

Antiphona.

Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

ORATIO.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti Remígii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

LECTIO III.

REMIGIUS, Epíscopus Rheménsis flóruit Clodovéo, rege Francórum, quem étiam baptizávit, et primus ómnium doctrína et miráculis Francos ad Christi Dómini fidem perdúxit. Ejus oratióne mórtua puélla revíxit. Multos interpretátus est divínæ Scriptúræ libros. Amplius septuagínta annos summa cum laude Rheménsem Ecclésiam administrávit. Cujus vitæ et mortis sanctitátem multa, quæ consecúta sunt, mirácula comprobárunt.

Te Deum laudámus, 17.

DIE II OCTOBRIS.

in festo

SS. ANGELORUM CUSTODUM

(DUPLEX.)

AD VESPERAS.

Antiphona Angelis suis Deus mandávit, *cum reliquis de Laudibus*, 475.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 131, *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 135.

CAPITULUM.

[Exodi, c. 23.]

ECCE ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, et introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum, et audi vocem ejus.

HYMNUS.

CUSTODES hóminum psállimus Angelos,
Natúræ frágili quos Pater áddidit
Cœléstis cómites, insidiántibus
Ne succúmberet hóstibus.

Nam ... orrúerit pró-
...lus,
Con... to pulsus ho-
...
Arden... , péllere níti-
...
Quos ... us ádvocat.
Huc ... gitur pérvigil
ádvola,
Advértens ...
dita
Tam morbo...
quiésce...
Quidquid non
Sanctæ si T...
júgiter,
Cujus perpétuo númine má-
china
Triplex hæc régitur, cujus in ómnia
Regnat glória sæcula.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Omnes sunt administratórii spíritus, in ministérium missi propter eos, qui hæreditátem cápiunt salútis.

ORATIO.

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris, largíre supplícibus tuis et eórum semper protectióne defendi, et ætérna societáte gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Angelórum Dóminum, * Venite, adorémus.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

Hymnus Custódes hóminum, *ut supra in Vesperis.*

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

...óminus Deus cœli et te... ...pse mittet Angelum suum ...m te.

...*salmus* Dómine, Dóminus noster, 449.

Antiphona.

...eus meus misit Angelum suum, et conclúsit ora leónum, et non nocuérunt mihi.

Psalmus In Dómino confido, 450.

Antiphona.

Bene ambulétis, et Dóminus sit in itinere vestro; et Angelus ejus comitétur vobíscum.

Psalmus Dómine, quis habitábit, 450.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.

℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Lectiones primi Nocturni, quæ sequuntur, omittuntur eo anno quo in præcedentibus diebus non potest legi Initium libri Esther, quod ideo legi debet in hoc Festo.

De libro Exodi.

LECTIO I.

[Cap. 23.]

Ecce ego mittam Angelum

meum, qui præcédat te, et custódiat in via, et introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum, et audi vocem ejus, nec contemnéndum putes: quia non dimittet cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quod si audíeris vocem ejus, et féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis, et affligam affligéntes te. Præcedétque te Angelus meus.

℟. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. * In mánibus portábunt te, ne unquam offéndas ad lápidem pedem tuum.

℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei.

In mánibus.

Ex Zacharía Prophéta.

LECTIO II.

[Cap. 1.]

FACTUM est verbum Dómini ad Zacharíam, filium Barachíæ, filii Addo, Prophétam, dicens: Vidi per noctem, et ecce vir ascéndens super equum rufum, et ipse stabat inter myrtéta, quæ erant in profúndo: et post eum equi rufi, várii, et albi. Et dixi, Quid sunt isti, Dómine mi? et dixit ad me Angelus, qui loquebátur in me: Ego osténdam tibi quid sint hæc. Et respóndit vir, qui stabat inter myrtéta, et dixit: Isti sunt quos misit Dóminus ut perámbulent terram. Et respondérunt Angelo Dómini qui stabat inter myrtéta, et dixérunt: Perambulávimus terram, et ecce omnis terra habitátur, et quiéscit.

℟. Respóndit Angelus Dómini, et dixit, Dóminus exercítuum, * Usquequo tu non miseréberis Jerúsalem, et úrbium Juda, quibus irátus es?

℣. Iste enim septuagésimus annus est.

Usquequo.

LECTIO III.

[Cap. 2.]

ET levávi óculos meos, et vidi: et ecce vir, et in manu ejus funiculus mensórum. Et dixi, Quo tu vadis? Et dixit ad me: Ut métiar Jerúsalem, et videam quanta sit latitúdo ejus, et quanta longitúdo ejus. Et ecce Angelus, qui loquebátur in me, egrediebátur, et Angelus álius egrediebátur in occúrsum ejus. Et dixit ad eum: Curre, lóquere ad púerum istum, dicens: Absque muro habitábitur Jerúsalem, præ multitúdine hóminum, et jumentórum in médio ejus. Et ego ero ei, ait Dóminus, murus ignis in circúitu: et in glória ero in médio ejus.

℟. In conspéctu géntium nolíte timére: vos enim in córdibus vestris adoráte, et timéte Dóminum. * Angelus enim ejus vobiscum est.

℣. Stetit Angelus juxta

Psalmus Cœli enarrant, 452.

Antiphona.

Tollens se Angelus Dómini, qui præcedébat castra Israel, ábiit post eos.

Psalmus Dómini est terra, 453.

Antiphona.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, et erípiet eos.

Psalmus Benedicam Dóminum omni témpore, 453.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini.

℟. De manu Angeli.

Sermo sancti Bernárdi, Abbátis.

LECTIO IV.

[In Psalmum Qui habitat.]

Angelis suis mandávit de te. Mira dignátio, et vere magna diléctio charitátis

et vere domes
de te. Tu quis
homo, quod m
aut filius hóm
réputas eum? Q
sit homo putr
hóminis verm
putas mandáv
custódiant te.

℟. Vivit ips
Quóniam custo
gelus ejus, et
et ibi commora
huc reverténte

℣. Et non
Dóminus ancíll
quinári.

Quóniam.

LECTI

Quantam tibi
bum inférre re
férre devotión
fidúciam! rev
præséntia

quod vidénte me non audéres? An præséntem esse dúbitas quem non vides? Quid si audíres? quid si tángeres? quid si olfáceres? Vide, quia non solo visu rerum præséntia comprobétur.

℟. Angelus Dómini descéndit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem: et excússit flammam ignis de fornáce, * Et non tétigit eos omnino ignis, neque contristávit.

℣. Benedictus Deus eórum qui misit Angelum suum, et éruit servos suos qui credidérunt in eum.

Et non.

LECTIO VI.

In ipso itaque, fratres, affectuóse diligámus Angelos ejus, tanquam futúros aliquándo cohærédes nostros, interim vero actóres et tutóres a Patre pósitos, et præpósitos nobis. Quid sub tantis custódibus timeámus, nec superári, nec sedúci, minus autem sedúcere possunt, qui custódiunt nos in ómnibus viis nostris; fidéles sunt, prudéntes sunt, poténtes sunt, quid trepidámus? Tantum sequámur eos, adhæreámus eis, et in protectióne Dei cœli commorémur. Quóties ergo gravíssima cérnitur urgére tentátio, et tribulátio véhemens imminére, invoca custódem tuum, ductórem tuum, adjutórem tuum in opportunitátibus, in tribulatióne: incláma eum, et dic: Dómine, salva nos, perímus.

℟. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus: * Et Angelus faciéi ejus salvávit eos.

℣. In dilectióne sua, et iudulgéntia sua ipse redémit eos, et portávit eos, et elevávit eos cunctis diébus sæculi.

Et Angelns.

Glória Patri.

Et Angelus.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Misit Dóminus Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum, et bellatórem, et príncipem exércitus regis Assyriórum.

Psalmus Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, 456.

Antiphona.

Adoráte Dóminum, omnes Angeli ejus; audívit, et lætáta est Sion.

Psalmus Dóminus regnávit, exúltet, 457.

Antiphona.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Psalmus Bénedic, ánima mea, Dómino, * et ómnia quæ intra me sunt, 457.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorábo ad templum

sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 18.]

In illo témpore, Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

[Comment. in Matth. c. 18.]

Non nisi revérsos in natúram puerórum introíre regnum cœlórum Dóminus docet, id est per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum animæque revocánda. Púeros autem credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt: non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod áudiunt verum habent. Reverténdum ígitur est ad simplicitátem infántium, quia in ea collocáti, spéciem humilitátis Domínicæ circumferémus.

℟. Machabæus, et qui cum eo erant, cognovérunt expugnári præsídia: * Cum fletu et lácrymis rogábant Dóminum, et omnis turba simul, ut bonum Angelum mítteret ad salútem Israel.

℣. Cum páriter prompto ánimo procéderent Je... lymis, appáruit præc... eos eques in veste cánd...

Cum fletu.

Benedictio Quorum f... cólimus.

LECTIO VIII.

Væ huic mundo ab scá... Humílitas passiónis s... lum mundo est. In ho... máxime ignoránti à det... humána, quod sub de... táte crucis, ætérnæ ... Dóminum nóluit acc... Et quid mundo tam p... lósum quam non rec... Christum? Ideo vero n... esse, ait, veníre scán... quia ad sacraméntum... déndæ nobis æternitáti... nis in eo passiónis hu... esset expléndæ.

℟. Tu, Dómine, qui m... Angelum tuum sub Ez... rege Juda, et interfeci... castris Sennácherib c... octogínta quinque mí... Et nunc dominátor cœl... mitte Angelum tuum b... ante nos, in timóre et t... re magnitúdinis brách...

℣. Ut métuant qu... blasphémia véniunt ad... sanctum pópulum tuu...

Et nunc.

Glória Patri.

Et nunc.

LECTIO IX.

Vidéte ne conte... unum de pusíllis isti... credunt in me. Aptis... vínculum mútui amó...

pósuit, ad eos præcípue, qui vere in Dómino credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotidie Deum vident: quia Filius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo et Filius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsunt fidélium oratiónibus. Præésse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratiónes Angeli quotidie Deo ófferunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria ac postulatiónes ad ætérnum et invisíbilem Deum ambitióso Angelórum famulátu ac ministério pervehúntur.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Angelis suis Deus mandávit de te ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Psalmus Dóminus regnávit *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, sanctus, sanctus, proclámant.

Antiphona.

Angeli eórum semper vident fáciem Patris mei, qui est in cœlis.

Antiphona.

Benedictus Deus, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos qui credidérunt in eum.

Antiphona.

Laudáte Deum, omnes Angeli ejus; laudáte eum, omnes virtútes ejus.

CAPITULUM.

[Exodi, c. 23.]

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, et introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum, et audi vocem ejus.

HYMNUS.

Æterne Rector síderum,
Qui quidquid est poténtia
Magna creásti, nec regis
Minóre providéntia,

Adésto supplicántium
Tibi reórum cœtui;
Lucísque sub crepúsculum
Lucem novam da méntibus.

Tuúsque nobis Angelus,
Eléctus ad custódiam,
Hic adsit, a contágio
Ut críminum nos protégat.

Nobis dracónis æmuli
Versútias extermínet,
Ne rete fraudeléntiæ
Incáuta nectat péctora.

Metum repéllat hóstium
Nostris procul de fínibus:
Pacem procúret cívium,
Fugétque pestiléntiam.

Deo Patri sit glória,
Qui, quos redémit Filius,
Et Sanctus unxit Spíritus,
Per Angelos custódiat.

Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Revérsus est Angelus, qui loquebátur in me, et suscitávit me, quasi virum qui suscitátur a somno.

ORATIO.

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris, largíre supplícibus tuis et eórum semper protectióne deféndi, et ætérna societáte gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD TERTIAM

Antiphona Laudémus Dóminum.

Capitulum Ecce ego mittam, *ut supra*, 475.

℟. *breve*. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit.

℣ Habens thuríbulum áureum in manu sua.

℟. Juxta.

Glória Patri. Stetit.

℣ Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini.

℟. De manu Angeli.

AD SEXTAM.

Antiphona Angeli eórum.

CAPITULUM.

[Exodi c. 23]

Nec contemnéndum putes: quia non dimíttet cum peccáveris, et est nomen in illo.

℟. *breve*. Ascéndit aromatum * In consp mini. Ascéndit.

℣. De manu Ange

℟. In conspéctu.

Glória Patri. Ascé

℣. In conspéctu rum psallam tibi, De

℟. Adorábo ad t sanctum tuum, et co nómini tuo.

AD NONAM

Antiphona Laudát

CAPITULUM

[Exodi c. 23]

Quod si audíeris ejus, et féceris óm loquor, inimícus ero tuis, et affligam af te. Præcedétque te meus.

℟. *breve*. In co Angelórum * Psalla Deus meus. In consp

℣. Adorábo ad t sanctum tuum, et co nómini tuo.

℟. Psallam tibi.

Glória Patri. In co

℣. Adoráte Deum

℟. Omnes Angeli

In secundis Vespe tiphona Angelis su *reliquis ae Laudibi Psalmus* Dixit Dómi *reliquis de Dominic et loco ultimi Psalm*

fitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam audisti, 146.

Capitulum, Hymnus et versiculus ut supra in primis Vesperis, 469.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancti Angeli, Custódes nostri, deféndite nos in prælio, ut non pereámus in treméndo judício.

Oratio ut supra.

DIE IV OCTOBRIS.

IN FESTO S. FRANCISCI, confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter sequentia.*

ORATIO.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Francisci méritis fœtu novæ prolis amplíficas, tríbue nobis ex ejus imitatióne terréna despícere, et cœléstium donórum semper participatióne gaudére. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de libro Sapientiæ Justus si morte præoccupátus, *ut in Communi Confessoris non Pontificis*, lxxvij.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Franciscus, Assísii in Umbria natus, patris exémplum secútus, a prima ætáte mercatúram fecit. Qui quodam die páuperem, pro Christi amóre flagitántem pecúniam, cum præter consuetúdinem repulisset, repénte eo facto commótus, large ei misericórdiam impertívit: et ex eo die Deo promísit se némini unquam poscénti eleemósynam negatúrum. Cum vero post in gravem morbum incidísset, ex eo aliquándo confirmátus, cœpit ardéntius cólere officia charitátis. Qua in exercitatióne tantum profécit ut, Evangélicæ perfectiónis cúpidus, quidquid habéret paupéribus largirétur. Quod ferens iniquius pater, eum ad Assisinátem Episcopum duxit, ut coram illo bonis céderet patérnis: qui rejéctis étiam véstibus, patri concéssit ómnia, illud subjúngens, sibi in pósterum majórem facultátem fore dicéndi: Pater noster qui es in cœlis.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Cum autem illud ex Evangélico audísset: Nolíte possidére aurum, neque argéntum, neque pecúniam in zonis vestris, non peram in

via, neque duas túnicas, neque calceaménta, sibi eam régulam servándam propósuit. Itaque detráctis cálceis, et una conténtus túnica, cum duódecim sócios adhibuisset, Ordinem Minórum instítuit. Quare Romam venit anno salútis millésimo ducentésimo nono, ut sui Ordinis régula ab Apostólica Sede confirmarétur. Quem cum accedéntem ad se Summus Póntifex Innocéntius Tértius rejecísset, quod in somnis póstea sibi ille quem repúlerat collabéntem Lateranénsem Basílicam suis húmeris sustinére visus esset, conquisitum accersíri jussit, benignéque accípiens, omnem ejus institutórum ratiónem confirmávit. Franciscus ígitur, dimíssis in omnes orbis terræ partes Frátribus ad prædicándum Christi Evangélium, ipse cúpiens sibi áliquam dari martyrii occasiónem, navigávit in Syriam: ubi a rege Soldáno liberalíssime tractátus, cum nihil profíceret, rédiit in Itáliam.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

Multis ígitur extrúctis suæ famíliæ domicíliis, se in solitúdinem montis Alvérni cóntulit: ubi quadragínta diérum, propter honórem sancti Michaélis Archángeli, jejúnio inchoáto, festo die Exaltatiónis sanctæ Crucis, ei Séraphim Crucifíxi effígiem inter alas cóntinens appáruit: qui ejus et mánibus et pédibus et láteri vestígia clavórum impréssit: quæ sanctus Bonaventúra, cum Alexándri Quarti Summi Pontíficis prædicatióni interésset, narrásse Pontíficem a se visa esse, lítteris commendávit. His insígnibus summi in eum Christi amóris, máximam habébat ómnium admiratiónem. At biénnio post gráviter ægrótans, deférri vóluit in Ecclésiam sanctæ Maríæ Angelórum, ut ubi grátiæ spíritum a Deo accéperat, ibi spíritum vitæ rédderet. Eo in loco Fratres ad paupertátem ac patiéntiam, et sanctæ Románæ Ecclésiæ fidem servándam cohortátus, Psalmum illum pronúntians, Voce mea ad Dóminum clamávi; in eo versículo: Me expéctant justi, donec retríbuas mihi, efflávit ánimam quarto nonas octóbris. Quem miráculis clarum Gregórius Nonus, Pontifex Máximus, in Sanctórum númerum scripsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te

vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te.

Glória Patri.

Quia te.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 14.]

In illo témpore, Respóndens Jesus dixit: Confiteor tibi pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondisti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini, Epíscopi.

[Sermone 10 de Verbis Domini.]

Venite ad me, omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus: nisi quia sumus hómines mortáles, frágiles, infirmi, lútea vasa portántes quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia charitátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite *a me* non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre; sed quóniam mitis sum, et húmilis corde.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur in supérna consúrgit: qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis.

[illegible]

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Deus, qui nos concédis sanctórum mártyrum tuórum Plácidi et Sociórum ejus natalítia cólere, da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dominum nostrum.

LECTIO III.

Placidus, Romæ Tertúllo patre in primis nóbili natus, puer Deo oblátus, et sancto Benedícto tráditus, tantum ejus disciplína et monásticæ vitæ institútis profécit, ut inter præcípuos illíus discípulos numerarétur. Ab eo in Siciliam missus, monastérium et Ecclesiam in honórem sancti Joánnis Baptístæ prope Messánæ portum constrúxit, in quo cum Monachis admirabili sanctitáte vixit. Ejus visitandi causa cum eo venissent Eutýchius et Victorínus fratres, et Flávia virgo, soror, eódem tempore illuc piratæ immánis quidam pirata, Manucha nómine, qui in monastério, cum Placidum et céteros nullo modo adducere potuisset ut Christum negárent, ipsum fratresque illius ac sorórem crudéliter necári jussit. Cum eis etiam Donátus, Firmátus, Faustínus, Faustus, ac triginta Mónachi, martyrii agonem felíciter consummárunt tertio nonas

octóbris anno salútis quingentésimo trigésimo nono.

Te Deum laudámus, 17.

DIE VI OCTOBRIS.

IN FESTO S. BRUNONIS,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter sequentia.*

ORATIO.

Sancti Brunónis Confessóris tui, quæsumus, Dómine, intercessiónibus adjuvémur, ut qui majestátem tuam gráviter delinquéndo offéndimus, ejus méritis et précibus nostrórum delictórum véniam consequámur. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Bruno, Carthusiánæ Religiónis institútor, Colóniæ Agrippínæ natus est. Ab ipsis incunábulis spécimen futúræ sanctitátis præferens, morum gravitáte, puerília illius ætátis, divína favénte grátia, declínans, ádeo excélluit ut jam inde Monachórum pater, vitæque anachoréticæ futúrus instaurátor agnosceré-tur. A paréntibus, genere ac virtúte claris, Lutétiam Parisiórum missus, tantum ibi in Philosophiæ ac Theologiæ stúdiis profécit ut Doctóris ac Magistri munus in utráque facultáte sit adéptus, nec multo post, ob egrégias ipsíus virtútes, Ecclésiæ Rheménsis Canonicátu potítus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Elapsis áliquot annis, cum sex áliis familiáribus mundo renúntians, sanctum Hugónem Epíscopum Gratianopolitánum ádiit. Qui causa eórum advéntus cógnita, eosdémque intélligens esse quos eádem nocte véluti septem stellas ad suos pedes corruéntes in somnis víderat, montes suæ Diœcésis aspérrimos, quos Carthusiános appéllant, illis concéssit. Illuc Bruno cum sóciis, ipso Hugóne comitánte, secédens, cum per áliquot annos eremíticam vitam egísset, ab Urbáno Secúndo, qui ejúsdem Brunónis discípulus fúerat, Romam accersítur. Ejus consíliis ac doctrína Póntifex, in tot illis Ecclésiæ calamitátibus per áliquot annos usus est: donec Bruno, recusáto Rhegiénsi Ar-

chiepiscopátu, discedéndi facultátem obtinuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Igitur solitúdinis amóre erémum quamdam apud Squillácum in Calábriæ fínibus pétiit. Quo in loco, cum ipsum orántem Rogérius Comes Calábriæ inter venándum, latrántibus ad illíus spelúncam cánibus, reperísset, sanctitáte viri permótus, illum ac sócios fovére, et cólere impénse cœpit. Nec liberálitas sine præmio fuit. Cum enim idem Rogérius Cápuam obsidéret, eúmque Sérgius quidam excubiárum magister pródere statuísset, Bruno adhuc in dicta erémo vivens, in somnis illi ómnia apériens, ab imminénti perículo Cómitem liberávit. Tandem virtútibus ac méritis plenus, nec sanctitáte minus quam doctrínæ fama clarus, obdormívit in Dómino, sepultúsque est in monastério sancti Stéphani ab ipso Rogério constrúcto, ubi háctenus honorífice cólitur.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

I tertio Nocturno Homilia ncti Gregorii Papæ in Evangelium, Sint lumbi vestri, *de Communi Confessoris non Pontificis*, lxxxiij.

In secundis Vesperis fit Commemoratio sequentis.

DIE VII OCTOBRIS.

SANCTI MARCI,

papæ et confessoris.

Antiphona.

Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ indui[t] eum.

ORATIO.

Exaudi, Dómine, preces nostras, et interveniénte beáto Marco, Confessóre tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tribue placátus et pacem. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio sanctorum Martyrum Sergii, Bacchi, Marcelli, et Apuleii.

Antiphona.

Istórum est enim regnum

cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℞. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Sanctorum mártyrum tuórum nos, Dómine, Sérgii, Bacchi, Marcélli, et Apuléii, beáta mérita prosequántur, et tuo semper fáciant amóre fervéntes. Per Dóminum.

LECTIO III.

Marcus Románus, Constantíno magno Imperatóre Póntifex, instítuit ut Epíscopus Ostiénsis, a quo Románus Póntifex consecrátur, pállio uterétur. Duas Romæ Basílicas ædificávit, álteram in Urbe, álteram via Ardeatína: quas Constantínus auctas, magnis munéribus exornávit. Vixit in Pontificátu menses octo, sepultúsque est in cœmetério Balbínæ.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus fit Commemoratio sanctorum Sergii, et Sociorum, Martyrum.

Antiphona.

Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℞. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Sanctórum mártyrum tuórum, *ut supra.*

DIE VIII OCTOBRIS.

IN FESTO S. BIRGITTÆ, viduæ.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Sanctarum nec Virginum nec Martyrum, cxij, *præter ea quæ hic habentur.*

ORATIO.

Domine Deus noster, qui beátæ Birgíttæ per Fílium tuum unigénitum secréta cœléstia revelásti, ipsíus pia intercessióne da nobis fámulis tuis, in revelatióne sempitérnæ glóriæ tuæ gaudére lætántes. Per eúmdem Dóminum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Birgitta, in Suévia illústribus et piis paréntibus orta, sanctíssime vixit. Cum adhuc in útero gestarétur, a naufrágio propter eam mater erépta est. Decénnis post audítum de passióne Dómini sermónem, sequénti nocte Jesum in cruce recénti sánguine perfúsum vidit, et de eádem passióne secum loquéntem: quo ex témpore

in ejúsdem meditatióne ita afficiebátur ut de ea sine lácrymis cogitáre deínceps nunquam posset.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

LECTIO V.

Ulfoni Nericiæ Príncipi in matrimónium trádita, virum ipsum ad pietátis officia, tum óptimis exémplis, tum efficácibus verbis adhortáta est. In filiórum educatióne piissima. Paupéribus, et máxime infirmis, domo ad id múneris dicáta, inserviébat quam diligentissime, illórum pedes sólita laváre, et osculári. Cum autem una cum viro suo rediret Compostélla, ubi sancti Jacóbi Apóstoli sepúlcrum visitáverant, et Atrebáti Ulfo gráviter ægrotáret, sanctus Dionysius Birgíttæ noctu appáruit, et de maríti salúte, aliísque de rebus, quæ futúræ erant, præmónuit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

LECTIO VI.

Viro Cisterciénsi mónacho facto, et paulo post defúncto, Birgítta, audíta Christi voce in somnis, arctiórem vitæ formam est aggréssa. Cui deínde arcána multa fuérunt divínitus reveláta. Monastérium Vastanénse sub régula sancti Salvatóris, ab ipso Dómino accépta, insti-[illegible] Romam Dei jussu venit, [illegible] plúrimos ad amórem di-vi[illegible]m vehementer accéndit. Inde Jerosólymam pétiit et iterum Romam: qua ex peregrinatióne cum in febrim incidísset, grávibus per annum integrum afflictáta morbis, cumuláta méritis, prænuntiáto mortis die, migrávit in cœlum. Corpus ejus ad Vatanénse monastérium translátum est: et miráculis illústrem Bonifácius Nonus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Múlier.

Glória Patri.

Múlier.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Simile est regnum cœlórum thesáuro, *de*

Communi Sanctarum non Virginum, cxviij.

In Secundis Vesperis Commemoratio de sequenti.

DIE IX OCTOBRIS.

IN FESTO

S. DIONYSII, RUSTICI,

ET ELEUTHERII,

martyrum.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, xxxviij, *præter sequentia.*

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Deus, qui hodiérna die beátum Dionysium Mártyrem tuum atque Pontíficem virtúte constántiæ in passióne roborásti, quique illi ad prædicándum Géntibus glóriam tuam Rústicum, et Eleuthérium sociáre dignátus es, tríbue nobis, quæsumus, eórum imitatióne, pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Dionysius Athéniensis, unus ex Areopagítis judícibus, vir fuit omni doctrínæ génere instructus. Qui cum adhuc in Gentilitátis erróre versarétur, eo die quo Christus Dóminus cruci affixus est, solem præter natúram defecísse animadvértens, exclamásse traditur: Aut Deus natúræ pátitur, aut mundi máchina dissolvétur. Sed cum Paulus Apóstolus véniens Athénas, et in Areopágum ductus, ratiónem reddidisset ejus doctrínæ quam prædicábat, affirmans Christum Dóminum resurrexísse, et mórtuos omnes in vitam reditúros esse; cum álii multi, tum ipse Dionysius in Christum crédidit.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra appáruit.

LECTIO V.

Itaque et baptizátus est ab Apóstolo, et Atheniénsium Ecclésiæ præféctus. Qui cum póstea Romam venísset, a

Cleménte Pontífice missus est in Gálliam prædicándi Evangélii causa. Quem Lutétiam usque Parisiórum Rústicus présbyter, et Eleuthérius Diáconus prosecúti sunt : ubi a Fescénnio Præfécto, quod multos ad Christiánam religiónem convertisset, ipse cum sóciis virgis cæsus es. . cúmque in prædicatióne Christiánæ fidei constantíssime perseveráret, in craticulam subjécto igne injícitur, multísque prætérea supplíciis una cum sóciis cruciátur.

℟. Vérbera carnificum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia.

Ut hærédes.

LECTIO VI.

Sed ea tormentórum génera ómnibus forti ac libénti ánimo perferéntibus, Dionysius annum agens supra centésimum, cum réliquis secúri percútitur séptimo idus octóbris. De quo illud memóriæ próditum est, abscissum suum caput sustulisse, et progréssum ad duo millia pássuum in mánibus gestásse. Libros scripsit admirábiles, ac plane cœléstes, de divinis nominibus, de cœlésti et Ecclesiástica hierarchia, de mystica Theologia, et álios quosdam.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos : et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

Qui confidunt in illum, ir igent veritátem : et fideie in dilectióne acquiés- illi.

óniam donum.

ória Patri.

Quóniam donum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Atténdite a ferménto Pharisæórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilia venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Lib. 4 in Lucæ cap. 14.]

De hoc ferménto Apóstolus præcipit : Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ et nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis et veritátis. Nam sicut módicum ferméntum totam farinæ cui injícitur massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat, sic nimirum simulátio cujus semel ánimum imbúerit tota

virtútum sinceritáte et veritáte fraudábit. Est ergo sensus : Atténdite ne æmulémini simulatóres, quia véniet profécto tempus in quo et vestra virtus ómnibus, et eórum revelétur hypócrisis.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Quia unus.

LECTIO VIII.

Verum quod séquitur: Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur : non solum in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem, sed et in præsénti témpore potest congruénter áccipi: quóniam quæ inter ténebras quondam pressurárum, carcerúmque umbras, vel locúti vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum áctibus públice prædicántur. Ne terreámini ab his qui occídunt corpus. Si persecutóres Sanctórum, occísis corpóribus non habent ámplius quid contra illos agant : ergo supervácua furunt insánia, qui mórtua Mártyrum membra feris avibúsque discerpénda projíciunt, cum nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsístere possint.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Venite, benedicti Patris mei, percípite regnum.

Mercédem.

Glória Patri.

Mercédem.

LECTIO IX.

Duo autem sunt génera persecutórum : unum palam sæviéntium, álterum ficte, fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos munire atque instituére volens Salvátor, et supra ab hypócrysi Pharisæórum atténdere, et hic a carníficum cæde præcipit non timére : quia vidélicet post mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat simulátio duráre. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio ? Si minutissima, inquit, animália, et quæ quólibet per áera ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest, vos, qui qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his qui occídunt corpus : quia qui irrationabília animália gubérnat rationabília curáre non désinit.

Te Deum laudámus, 17.

Vesperæ a Capitulo de

sequenti Festo cum Commemoratione præcedentis.

DIE X OCTOBRIS.

IN FESTO

S. FRANCISCI BORGIÆ,

confessoris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter sequentia, et in Hymno* Iste Conféssor *mutatur tertius versus.*

ORATIO.

Domine Jesu Christe, veræ humilitátis et exémplar et præmium, quæsumus ut sicut beátum Franciscum in terréni honóris contémptu imitatórem tui gloriósum effecisti, ita nos ejúsdem imitatióni et glóriæ tribuas esse consórtes. Qui vivis.

Deinde fit Commemoratio Sanctorum Dionysii et sociorum, Martyrum.

Antiphona.

Gaudent in cœlis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ideo cum Christo exúltant sine fine.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Deus, qui hodiérna, *ut supra*, 485.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Franciscus, Gándiæ Dux quartus, Joánne Bórgia, et Joánna Aragónia, Ferdinándi Cathólici nepte, génitus, post puerilem ætátem inter ... sticos mira innocéntia et ... etáte transáctam, in au... primum Cároli Quinti C... ris, mox in Catalánniæ ... nistratióne admirabilior ... christiánæ virtútis, et vitæ austerióris exémplis. Ad Gratanénse sepúlcrum Isabéllam Imperatrícem cum detulisset, in ejus vultu, fœde commutáto, mortálium ómnium caducitátem rélegens, voto se adstrínxit rebus ómnibus, cum primum licéret, abjéctis, regum Regi únice inserviéndi. Inde tantum virtútis increméntum fecit, ut inter negotiórum turbas religiósæ perfectiónis simíllimam imáginem réferens, Miráculum príncipum appellarétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Mortua Eleónora de Castro

cónjuge, ingréssus est Societátem Jesu, ut in ea latéret secúrius, et præclúderet dignitátibus áditum, interpósita voti religióne : dignus quem et viri príncipes complúres in amplecténdo severióri institúto fúerint secúti, et Cárolus Quintus ipse in abdicándo império hortatórem sibi, aut ducem extitísse non diffiterétur. In eo arctióris vitæ stúdio Franciscus jejúniis, caténis férreis, aspérrimo cilicio, cruéntis, longisque verberatiónibus, somno brevíssimo, corpus ad extrémam usque máciem redégit, nullis prætérea parcens labóribus ad sui victóriam, et ad salútem animárum. Tot ítaque instrúctis virtútibus, a sancto Ignátio primum Generális commissárius in Hispániis, nec multo post Præpósitus Generális tértius a Societáte univérsa, licet invítus elígitur. Quo in múnere Princípibus, ac summis Pontifícibus prudéntia, ac morum sanctitáte apprime charus, præter complúra vel cóndita, vel aucta ubíque domicília Sócios in regnum Polóniæ, in ínsulas Oceáni, in Mexicánam et Peruánam províncias invéxit missis quoque in álias regiónes Apostólicis viris, qui prædicatióne, sudóribus, sánguine, fidem Cathólicam románam propagárunt.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

De se ita demísse sentiébat ut peccatóris nomen sibi próprium fáceret; Románam púrpuram a Summis Pontifícibus sæpius oblátam invícta humilitátis constántia recusávit. Vérrere sordes, emendicáre victum ostiátim, ægris ministráre in nosocómiis, mundi ac sui contémptor, in delíciis hábuit. Síngulis diébus multas continénter horas, frequénter octo, quandóque decem dabat cœléstium contemplatióni. Cénties quotídie de genu Deum adorábat. Numquam a sacrificándo abstínuit : prodebátque sese divínus quo æstuábat ardor, ejus vultu sacram Hóstiam offeréntis, aut concionántis intérdum radiánte. Sanctíssimum Christi Corpus in Eucharístia latens, ubi asservarétur, instínctu cœlésti sentiébat. Cardináli Alexandríno, ad conjungéndos contra Turcam Christiános príncipes legáto, comes ádditus a beáto Pio Quinto, árduum iter, fractis jam pene víribus, suscépit ex obediéntia; in

qua et vitæ cursum Romæ ut optárat feliciter consummávit, anno ætátis suæ sexagésimo secundo, salútis vero millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo. A sancta Terésia, quæ ejus utebátur consíliis, Vir sanctus, a GregórioDecimotértio Fidélis administer appellátus [illegible] a Cleménte Décim[illegible] magnísque clarus [illegible] in Sanctórum númer[illegible] scriptus.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno Lectiones de Homilia sancti Hieronymi Presbyteri in Evangelium Ecce nos reliquimus ómnia, *ut in Communi Abbatum*, xcj.

DIE XIII OCTOBRIS.

IN FESTO S. EDUARDI,

regis, confessoris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter sequentia.*

In Hymno Iste Confessor *mutatur tertius versus.*

ORATIO.

Deus, qui beátum regem Eduárdum confessórem tuum æternitátis glória coronásti, fac nos, quæsumus, ita eum venerári in terris, ut cum eo regnáre possimus in cœlis. [illegible] Dóminum.

[illegible] *primo Nocturno Lectio*[illegible] *Scriptura occurrente.*

SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

[illegible]ardus, cognoménto con[illegible], nepos sancti Eduárdi [illegible] et mártyris, Anglo-Saxónum Regum últimus (quem futúrum regem Brithuáldo viro sanctissimo in mentis excéssu Dóminus demonstrávit), decénnis a Danis Angliam vastántibus quæsitus ad necem, exuláre cógitur apud avúnculum Normánniæ Ducem : ubi in médiis vitiórum illécebris talem se exhibuit integritáte vitæ morúmque innocéntia ut ómnibus admiratióni esset. Eluxit in eo vel tum mira píetas in Deum ac res divinas, fuitque ingénio mitíssimo, atque ab omni dominándi cupiditáte alieno : cujus ea vox fertur : Malle se regno carére, quod sine cæde et sánguine obtinéri non possit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Extinctis mox tyránnis, qui frátribus suis vitam et regnum eripúerant, revocátur in pátriam, ubi, summis ómnium votis et gratulatióne regno potítus, ad hostílium irárum delénda vestígia totum se convértit, ac sacris exórsus ac Divórum templis: quorum ália a fundaméntis eréxit, ália refécit, auxitque reditibus ac privilégiis, in eam curam potissimum inténtus, ut refloresceret collápsa Relígio. Ab aulæ procéribus compúlsum ad núptias constans est assértio scriptórum, cum vírgine sponsa virginitátem in matrimónio servásse. Tantus in eo fuit in Christum amor, et fides, ut illum aliquándo inter Missárum solémnia vidére merúerit blando vultu et divína luce fulgéntem. Ob profúsam charitátem, orphanórum et egenórum pater passim dicebátur: nunquam lætior quam cum régios thesáuros exhausisset in páuperes.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO IV.

Prophetiæ dono illústris, de Angliæ futúro statu multa cœlitus prævídit: et illud in primis memorábile, quod Sweyni Danórum regis in mare demérsi mortem, dum Angliam invadéndi ánimo classem conscénderet, eódem quo áccidit moménto divínitus intelléxit. Joánnem Evangelístam mirífice cóluit: nihil cuíquam quod ejus nómine peterétur negáre sólitus. Cui olim sub lácera veste suo nómine stipem rogánti, cum nummi deéssent, detráctum ex dígito ánnulum porréxit, quem divus non ita multo post Eduárdo remísit, una cum núntio secutúræ mortis. Quare rex, indíctis pro se précibus, ipso ab Evangelísta prædícto die, piíssime óbiit, nonis vidélicet januárii, anno salútis millésimo sexagésimo sexto, quem sequénti sæculo Alexánder Tértius, Póntifex Máximus, miráculis clarum Sanctórum fastis adscrípsit. At ejus memóriam Innocéntius Undécimus offício público per univérsam Ecclésiam eo die celebrári præcépit, quo, annis ab óbitu sex et trigínta, translátum ejus corpus incorrúptum et suávem spírans odórem repértum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere

in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Sint lumbi, *ut in Communi Confessoris non Pontificis*, lxxxiij.

Vesperæ de sequenti cum Commemoratione S. Eduardi, regis Angliæ, Confessoris.

DIE XIV OCTOBRIS

IN FESTO S. CALLISTI,

papæ et martyris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi unius Martyris, xxiij, *præter sequentia.*

Ad Magnificat, Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit, fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte defícere, ad amórem tuum nos miseri-

córditer per Sanctóru
rum exémpla restáu
Dóminum nostrum
Christum Fílium tu
tecum vivit et regnat
táte Spíritus Sancti D
ómnia sæcula sæc
Amen.

Deinde fit Comme
sancti Eduardi, regis
fessoris.

Antiphona.

Hic vir despicien
dum et terréna, triú
divítias cœlo cóndi
manu.

℣. Justum dedúxi
nus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi
Dei.

ORATIO.

Deus, qui beátum
Eduárdum, Conf
tuum, æternitátis glór
násti, fac nos, quæ
ita eum venerári in te
cum eo regnáre poss
cœlis. Per Dóminun
trum Jesum Christum
tuum, qui tecum v
regnat in unitáte
Sancti, Deus, per óm
cula sæculórum. Am

In primo Noctur
tiones de Scriptura
rente.

IN SECUNDO NOCTU

LECTIO VI.

Callistus Románus
Ecclésiæ, Antonino H

balo Imperatóre. Constituit Quátuor anni Témpora, quibus jejúnium ex Apostólica traditióne accéptum ab ómnibus servarétur. Ædificávit Basílicam sanctæ Maríæ trans Tiberim, et in via Appia vetus cœmetérium ampliávit, in quo multi sancti Sacerdótes et Mártyres sepúlti sunt : unde ab eo Callísti cœmetérium appellátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descenditque cum illo in fóveam : et in vinculis non derelíquit eum.

Et dedit.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

LECTIO V.

Ejusdem pietátis fuit, quod beáti Calepódii Presbyteri et Mártyris corpus jactátum in Tiberim conquíri diligénter curávit, et invéntum honorífice sepelívit. Palmátium Consulári, Simplícium Senatória dignitáte illústres, Felícem, et Blandam, qui deinde omnes martyrium subiére, cum baptismo lustrásset, missus est in cárcerem, ubi Privátum mílitem ulcéribus plenum admirabiliter sanitáti restitútum Christo adjúnxit : pro quo idem, recens adhuc a Fide suscépta, plumbátis usque ad mortem cæsus occúbuit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

LECTIO VI.

Sedit Callistus annos quinque, mensem unum, dies duódecim. Ordinatiónibus quinque, mense decémbri, creávit Presbyteros séxdecim, Diáconos quátuor, Epíscopos octo. Post longam famem, crebrásque verberatiónes, præceps jactus in púteum, atque ita martyrio coronátus sub Alexándro Imperatóre, illátus est in Cœmetérium Calepódii via Aurélia, tértio ab Urbe lápide prídie idus Octóbris. Ejus póstmodum corpus in Basílicam Sanctæ Maríæ Transtiberim ab ipso ædificátam delátum, sub ara majóri máxima veneratióne cólitur.

℟. Stola jucunditátis induit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus,

[Cap. 10.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum quod non revelábitur, et occúltum quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

[Comment. in Matth. c. 10.]

Dominus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet: et ea quæ nunc occúlta existimántur luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies judícii nulla hæc fuisse atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris dícite in lúmine: et quod in aure audítis

LECTIO

Itaque id quo
tum est cum li
et confessiónis
quéndum. Idci
ténebris dicta s
jussit in lúmine
créto áurium cor
super tecta, id
loquéntium præ
tur. Constánter
geréndа cognitio
fúndum doctrín
secrétum in lúm
tiónis Apostóli
dum: non timén
búscum sit lic
pora, tamen in
nullum est, s
pótius Deum, c
in gehénna et ár
poris sit potésta
℣. Hic est v

Qui minas.
Glória Patri.
Qui minas.

LECTIO IX.

Nolite timére eos qui occídunt corpus. Nullus igitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor: quando pro natúræ suæ atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrinis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam: étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit: negatúrum se eum Patri in cœlis, qui se homínibus in terra negásset: eum porro qui conféssus coram homínibus se fuisset, a se in cœlis confiténdum: qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus, 17.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

DIE XV OCTOBRIS

IN FESTO S. TERESIÆ,

virginis.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Virginum, xcij, exceptis his quæ propria ponuntur.

AD VESPERAS.

CAPITULUM.

[II Cor., c. 10]

Fratres, Qui gloriátur in Dómino gloriétur. Non enim qui se ipsum comméndat, ille probátus est, sed quem Deus comméndat.

HYMNUS.

Regis supérni núntia,
Domum patérnam déseris,
Terris Terésa bárbaris
Christum datúra, aut sánguinem:

Sed te manet suávior
Mors, pœna poscit dúlcior;
Divíni amóris cúspide
In vulnus icta cóncides.

O Charitátis victima!
Tu corda nostra cóncrema,
Tibíque gentes créditas
Avérni ab igne líbera.

Sit laus Patri cum Filio,
Et Spíritu Paráclito,
Tibíque sancta Trinitas,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procede, et regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ Terésiæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita cœlés-

tat crucem suam, et sequatur me.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Deus, qui nos cónspicis, *ut supra*, 492.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Hæc est dies qua cándidæ
Instar colúmbæ Cœlitum
Ad sacra templa spíritus
Se tránstulit Terésiæ.

Sponsíque voces áudiit:
Veni, soror, de vértice

cláris. Ab iis
lacte educáta
futúræ sanctit
rima adhuc a
dedit. Nam c
Mártyrum ac
ádeo in eju
Sancti Spíritu
ut domo aufu
cam trajiceret
glória Jesu Ch
rum salúte p
pátruo revo
martyrii desid
synis, aliisque
compensávit;
mis deplórans
sortem fuiss
Mórtua matre
tíssima Vírgi
se matrem es
pii voti comp

pœniténtiæ, nullo refécta pábulo cœléstium eárum consolatiónum quibus solet étiam in terris sánctitas abundáre.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Angelicis ditáta virtútibus, non modo própriam, sed públicam étiam salútem sollícita charitáte curávit. Quare severiórem véterum Carmelitárum régulam, Deo afflánte, et Pio Quarto approbánte, primum muliéribus, deinde viris observándam propósuit. Efflóruit in eo consílio omnipotens miseréntis Dómini benedíctio: nam duo supra trigínta Monastéria inops virgo pótuit ædificáre, ómnibus humánis destitúta auxíliis, quin ímo adversántibus plerúmque sæculi Princípibus. Infidélium et hæreticórum ténebras perpétuis deflébat lácrymis, atque ad placándam divínæ ultiónis iram voluntários próprii córporis cruciátus Deo pro eórum salúte dicábat. Tanto autem divíni amóris incéndio cor ejus conflagrávit, ut mérito víderit Angelum ignito jáculo sibi præcórdia transverberántem, et audíerit Christum data déxtera dicéntem sibi: Deinceps ut vera sponsa meum zelábis honórem. Eo consiliánte, máxime árduum votum emísit efficiéndi semper quidquid perféctius esse intellígeret. Multa cœléstis sapiéntiæ documénta conscrípsit, quibus fidélium mentes ad supérnæ pátriæ desidérium máxime excitántur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam.

Proptérea.

LECTIO VI.

Cum autem assídua éderet exémpla virtútum, tam ánxio castigándi córporis desidério æstuábat, ut quamvis secus suadérent morbi quibus afflictábatur, corpus cilíciis, caténis, urticárum manípulis, áliisque aspérrimis flagéllis sæpe cruciáret, et aliquándo inter spinas volutáret, sic Deum álloqui sólita: Dómine, aut pati, aut mori: se semper misérrima morte pereúntem exístimans quándiu a cœlésti ætérnæ vitæ fonte abésset. Prophetíæ dono excélluit, eámque divínis charismátibus tam liberáliter locupletábat Dóminus, ut sæpius exclámans

péteret, benefíciis in se divínis modum impóni, nec tam céleri oblivióne culpárum suárum memóriam aboléri. Intolerábili igitur divíni amóris incéndio, pótius quam vi morbi, Albæ cum decúmberet, prænuntiáto suæ mortis die, Ecclesiásticis Sacraméntis munita, alúmnos ad pacem, charitátem, et reguláre observántiam adhortáta, sub colúmbæ spécie puríssimam ánimam Deo réddidit, annos nata sexagínta septem, anno millésimo quingentésimo octogésimo secúndo, ididus octóbris, juxta kalendárii románi emendatiónem. Ei morïénti adésse visus est inter Angelórum ágmina Christus Jesus: et arbor árida cellæ próxima statim efflóruit. Ejus corpus usque ad hanc diem incorrúptum, odoráto liquóre circumfúsum pia veneratióne cólitur. Miráculis cláruit ante, et post óbitum, eámque Gregórius Decimusquíntus in Sanctárum númerum rétulit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere prócede, et régna.

Afferéntur.

Glória Patri.

Afferéntur.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 25.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua

Homília sancti Gregórii Papæ.

[Hom. 12 in Evang.]

Sæpe vos, fratres charíssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre: sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut et bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis: ne per hoc quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur; ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ, quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum, * Et veniénte Dómino, in-

troivit cum eo ad núptias.

℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exite óbviam ei.

Et veniénte.

LECTIO VIII.

Sed prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cœlórum aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cœlórum regnum constat quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit : Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exite óbviam ei.

℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades.

Ecce.

Glória Patri.

Ecce.

LECTIO IX.

In quinque autem córporis sénsibus unusquisque subsístit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo colligitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali bonis, et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Laudes, Hymnus ut in primis Vesperis, 495.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quæénti bonas margarítas : Invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

ORATIO.

Exaudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ Terésiæ Vírginis tuæ festivitáte

gaudémus, ita cœléstis ejus doctrínæ pábulo nutriámur, et piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, 495.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

DIE XVII OCTOBRIS.

IN FESTO S. HEDWIGIS, viduæ.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi sanctarum nec Virginum nec Martyrum, cxij, *præter ea quæ hic habentur.*

ORATIO.

Deus, qui beátam Hedwigem a sæculi pompa, ad húmilem tuæ crucis sequélam toto corde transíre docuísti, concéde ut ejus méritis et exémplo discámus peritúras mundi calcáre delícias, et in ampléxu tuæ crucis ómnia nobis adversántia superáre. Qui vivis.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Hedwigis, régiis clara natalibus, innocéntia tamen vitæ longe clárior, sanctæ Elisabéthæ filiæ régis Hungáriæ matértera, Berthóldi et Agnétis Morávíæ Marchiónum fília, ánimi ab ineúnte ætáte moderatiónem prótulit; adhuc enim puéllula puerílibus abstínuit, et duodénnis Henríco Polóniæ Duci a paréntibus núptui trádita, thálami fide sancte serváta, prolem inde suscéptam in Dei timóre erudívit. Ut autem commódius Deo vacáret, ex pari voto et consénsu unánimi ad separatiónem thori virum indúxit, quo defúncto, ipsa in Monastério Trebnicénsi, Deo, quem assíduis précibus exoráverat, inspiránte, Cisterciénsem devóta sumpsit hábitum, in eóque contemplatióni inténta, divínis Offíciis et Missárum solémniis a solis ortu ad merídiem usque assídua assístens, antíquum humáni géneris hostem fortis contémpsit.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℟. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Sæculi autem commércia, ni divína, vel animárum salútem attíngerent, audíre, vel loqui non sustínuit, prudéntia in agéndis sic emícuit, ut neque excéssus esset in modo, nec error in órdine; comis alióqui, et mansuéta

in próximum. Grandem autem de se triúmphum jejúniis et vigiliis, vestiúmque asperitáte austéra carnem mácerans, reportávit : hinc sublimióribus florens virtútibus christiánis, consiliórum gravitáte, animíque candóre et quiéte, in exímium religiósæ pietátis evásit exémplar : ómnibus se ultro subjicere, atque vilióra præ céteris moniálibus alácriter múnia subíre : paupéribus étiam flexo genu ministráre, leprosórum pedes ablúere et osculári, ipsi familiáre erat, neque illórum úlcera sánie manántia sui victrix abhórruit.

℟. Dilexisti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

LECTIO VI.

Mira fuit ejus patiéntia, animique constántia, præcipue vero in morte Henríci Ducis Silésiæ sui quem matérne diligébat filii, in bello a Tártaris cæsi, enituit; pótius enim grátias Deo quam filio lácrymas réddidit. Miraculórum dénique glória percrébuit : púerum enim demérsum, et molendini rotis allisum, et prorsus attrítum, invocáta, vitæ restítuit, aliaque præstitit, ut rite iis Clemens Quartus probátis, Sanctárum número eam adscripserit, ejúsque festum in Polónia, ubi præcípua veneratióne uti Patróna cólitur, die decimaquinta óctobris celebrári concésserit : quod deínde ut décima séptima in tota Ecclésia fieret, Innocéntius Undécimus ampliávit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo, * Múlier timens Deum ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Múlier timens.

Glória Patri.

Múlier timens.

In tertio Nocturno Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium Simile est regnum cœlórum thesáuro, *ut in Communi non Virginum*, cxviij.

Vesperæ de Sancto Luca, sine commemoratione Sanctæ Hedwigis.

DIE XVIII OCTOBRIS.

IN FESTO

S. LUCÆ EVANGELISTÆ.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Apostolorum, ij, *præter ea quæ hic habentur propria.*

ORATIO.

Interveniat pro nobis, quæsumus, Dómine, sanctus tuus Lucas Evangelista, qui crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore pro tui nóminis honóre portávit. Per Dómi-

num nostrum Jesum Christum.

In primo Nocturno leguntur Lectiones Ezechielis Prophetæ, positæ in Communi Evangelistarum, xviij.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus Ecclesiásticis.

LECTIO IV.

Lucas médicus Antiochénsis, ut ejus scripta indicant, Græci sermónis non ignárus fuit sectátor Apóstoli Pauli, et omnis peregrinatiónis ejus comes. Scripsit Evangélium, de quo idem Paulus: Mísimus, inquit, cum illo fratrem, cujus laus est in Evangélio, per omnes Ecclésias. Et ad Colossénses: Salútat vos Lucas, médicus charíssimus. Et ad Timótheum: Lucas est mecum solus. Aliud quoque édidit volúmen egrégium, quod titulo, Acta Apostolórum, prænotátur: cujus história usque ad biénnium Romæ commorántis Pauli pervénit, id est usque ad quartum Nerónis annum. Ex quo intellígimus in eádem urbe librum esse compósitum.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicentem.

Isti sunt.

LECTIO V.

Igitur Periodos Pauli et Theclæ, et totam baptizáti Leónis fábulam, inter apócriphas scriptúras computámus. Quale enim est, ut individuus comes Apóstoli inter céteras ejus res hoc solum ignoráverit? Sed et Tertulliánus vicínus eórum témporum refert, Presbyterum quemdam in Asia amatórem Apóstoli Pauli, convictum a Joánne, quod auctor esset libri, et conféssum se hoc Pauli amóre fecisse, et ob id loco excidisse. Quidam suspicántur, quotiescúmque in Epístolis suis Paulus dicit, juxta Evangélium meum, de Lucæ significáre volúmine.

℟. Beáti estis cum maledixerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et dixerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me. * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint: et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis.

Gaudéte.

LECTIO VI.

Lucam autem non solum ab Apóstolo Paulo didicísse Evangélium, qui cum Dómino in carne non fúerat, sed a cætéris Apóstolis: quod ipse quoque in princípio sui volúminis declárat, dicens: Sicut tradidérunt nobis, qui a princípio ipsi vidérunt, et minístri fuérunt sermónis. Igitur Evangélium, sicut audíerat, scripsit: Acta vero Apostolórum, sicut víderat ipse, compósuit. Vixit octogínta et quátuor annos, uxórem non habens: sepúltus est Constantinópoli, ad quam urbem vigésimo Constantíni anno ossa ejus cum relíquiis Andréæ Apóstoli transláta sunt de Acháia.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Modo coronántur.

Glória Patri.

Modo coronántur.

In tertio Nocturno Homilia sancti Ambrosii Episcopi in Evangelium, Designávit Dóminus, *de Communi Evangelistarum*, xxj.

In secundis Vesperis fit Commemoratio sancti Petri.

DIE XIX OCTOBRIS.

IN FESTO

S. PETRI DE ALCANTARA, confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter ea quæ hic assignantur propria, et ad Hymnum* Iste Conféssor *dicatur* Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

ORATIO.

Deus, qui beátum Petrum Confessórem tuum admirábilis pœniténtiæ, et altíssimæ contemplatiónis múnere illustráre dignátus es, da nobis, quæsumus, ut ejus suffragántibus méritis, carne mortificáti, facílius cœléstia capiámus. per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Petrus, Alcántaræ in Hispánia nobílibus paréntibus natus, a téneris annis futúræ sanctitátis indícia præbuit. Décimo sexto ætátis anno Ordinem Minórum ingréssus, se ómnium virtútum exémplar exhibuit. Tum munus Concionatóris ex obediéntia exércens, innúmeros a vítiis ad veram pœnitén-

tiam tradúxit. Primævum sancti Francísci Institútum exactíssime reparáre cúpiens, ope divína fretus, et Apostólica munitus auctoritáte, angustissimum et paupérrimum cœnóbium juxta Pedrósum fundávit : quod vitæ genus aspérrimum ibi felíciter cœptum, per divérsas Hispániæ províncias, usque ad Indias mirífice propagátum fuit. Sanctæ Terésiæ, cujus probáverat spíritum, in promovénda Carmelitárum reformatióne adjútor fuit. Ipsa autem a Deo edócta quod Petri nómine nihil quisquam péteret, quin prótinus exaudirétur, ejus précibus se commendáre, et ipsum adhuc vivéntem sanctum appelláre consuévit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Príncipum obséquia, qui ipsum velut oráculum consulébant, summa humilitáte declínans, Cárolo Quinto Imperatóri a confessiónibus esse recusávit. Paupertátis rigidíssimus custos, una túnica qua nulla detérior esset, conténtus erat. Puritátem ita cóluit, ut a fratre, in extrémo morbo sibi inserviénte, nec léviter quidem tangi passus sit. Corpus suum perpétuis vigíliis, jejúniis, flagéllis, frigore, nuditáte, atque omni génere asperitátum in servitútem redégit, cum quo pactum iníerit, ne ullam in hoc sæculo ei réquiem præbéret. Cháritas Dei et próximi in ejus corde diffúsa tantum quandóque excitábat incéndium, ut e cellæ angústiis in apértum campum prosilíre, aerísque refrigério concéptum ardórem temperáre cogerétur.

℟. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, stolam glóriæ índuit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Grátia contemplatiónis admirábilis in eo fuit, qua cum assídue spíritus reficerétur, intérdum áccidit, ut ab omni cibo et potu plúribus diébus abstinúerit. In áera frequénter sublátus, miro fulgóre coruscáre visus est. Rápidos flúvios sicco pede trajécit. Fratres in extréma penúria cœlitus deláta alimónia cibávit. Báculus ab ipso terræ defíxus, mox in víridem ficúlneam excrévit.

[redacted]

Cum noctu iter ágeret densa nive cadénte, dirutam domum sine tecto ingréssus est, eique nix in áera péndula pro tecto fuit, ne illíus cópia suffocarétur. Dono prophetiæ ac discretiónis spírituum imbútum fuísse sancta Terésia testátur. Dénique annum agens sexagésimum tértium, hora qua prædíxerat, migrávit ad Dóminum, mirábili visióne Sanctórumque præséntia confortátus. Quem eódem moménto in cœlum ferri beáta Terésia procul distans vidit : cui póstea appárens dixit : O felix pœniténtia, quæ tantam mihi proméruit glóriam. Post mortem vero plúrimis miráculis cláruit, et a Cleménte Nono Sanctórum número adscríptus est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangelium Nolíte timére pusillus grex, *ut in Communi Confessoris non Pontificis*, &c.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, commemoratio præcedentis.

DIE XX OCTOBRIS.

IN FESTO

SANCTI JOANNIS CANTII,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia.

IN PRIMIS VESPERIS.

HYMNUS.

Gentis Polónæ glória,
Clérique splendor nóbilis,
Decus Lycæi, et Pátriæ
Pater, Joánnes ínclyte;

Legem supérni Núminis
Doces Magíster, et facis :
Nil scire prodest : sédulo
Legem nitámur éxequi.

Apostolórum límina
Pedes viátor vísitas;
Ad pátriam quam téndimus
Gressus viámque dírige.

Urbem petis Jerúsalem;
Signáta sacro Sánguine
Christi colis vestígia,
Rigásque fusis flétibus.

Acérba Christi vúlnera,
Hæréte nostris córdibus,
Ut cogitémus cónsequi
Redemptiónis prétium.

Te prona mundi máchina
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.

Amen.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnipotens Deus, ut sancti Joánnis Confessóris exémplo in sciéntia Sanctórum proficiéntes, atque áliis misericórdiam exhibéntes, ejus méritis indulgéntiam apud te consequámur. Per Dóminum nostrum.

Pro Commemoratione S. Petri de Alcantara.

Antiphona.

Hic vir despíciens mundum et terréna, divitias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus qui beátum Petrum, *ut supra*, 503.

AD MATUTINUM.

HYMNUS.

Corpus domas jejúniis,
Cædis cruénto vérbere,
Ut castra pœniténtium
Miles sequáris ínnocens.

Sequámur et nos sédulo
Gressus paréntis óptimi,
Sequámur, ut licéntiam
Carnis refrænet spíritus.

Rigénte bruma próvidum
Præbes amictun páuperi,
Sitim famémque egéntium
Esca potúque súblevas.

O qui negásti némini
Opem rogánti, pátrium
Regnum tuére, póstulant
Cives Polóni, et éxteri.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus:
Preces Joánnis ímpetrent
Beáta nobis gáudia.

Amen.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Joannes in Oppido Kenty Cracoviénsis Diœcésis, a quo Cántii cognómen duxit, Stanisláo et Annua, piis et honéstis paréntibus natus, morum suavitáte, innocéntia, gravitáte ab ipsa infántia spem fecit máximæ virtútis. In Universitáte Cracoviénsi Philosophíæ ac Theologíæ primum Audítor, tum per omnes Academíæ gradus ascendéndo Professor ac Doctor, sacra, quam annis multis trádidit, doctrina mentes audiéntium non illustrábat modo, sed et ad omnem pietátem inflammábat, simul docens scilicet, et fáciens. Sacérdos factus, nihil de litterárum stúdio remittens, stúdium auxit christiánæ perfectiónis. Utque pássim offéndi Deum máxime dolébat, sic eum sibi et pópulo placáre obláto quotidie, non sine multis lácrymis, incruénto sacrifício satagébat. Ilkusiénsem Paróchiam annis áliquot egrégie administrávit; sed animárum periculo commótus postea dimísit, ac postulánte Academia ad prístinum docéndi officium rédiit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Quidquid témporis ab stúdio supérerat, partim salúti proximórum, sacris præsértim conciónibus, curándæ, partim oratióni dabat; in qua cœléstibus quandóque visiónibus et collóquiis dignátus fertur. Christi vero passióne sic afficiebátur, ut in ea contemplánda totas intérdum noctes dúceret insómnes, ejúsque causa mélius recoléndæ Hierosólymam peregrinátus sit : ubi et martyrii desidério flagrans, Turcis ipsis Christum crucifixum prædicáre non dubitávit. Quater étiam ad Apostolórum límina pedes, atque viária onústus sárcina Romam venit, tum ut sedem apostolícam cui máxime addictus fuit, honoráret : tum ut sui (sic enim aiébat) purgatórii pœnas, expósita illic quotídie peccatórum vénia, redímeret. Quo in itinere a latrónibus olim spoliátus, et numquid habéret prætérea interrogátus, cum negásset, áureos deinde áliquot suo insútos pállio recordátus, fugiéntibus hos étiam clamans óbtulit latrónibus : qui viri sancti candórem simul, et largitátem admiráti, étiam ablátos ultro reddidére. Aliénæ famæ ne quis detráheret, descríptis beáti Augustíni exémplo in paríete versículis, se atque álios perpétuo vóluit admónitos. Famélicos de suo étiam obsónio satiábat. Nudos autem non emptis modo, sed detráctis quoque sibi véstibus et cálceis operiébat, demísso ipse ínterim usque ad terram pállio, ne domum núdipes redire viderétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Brevis illi somnus, atque humi; vestis, quæ nuditátem, cibus, qui mortem duntáxat arcéret; virginálem pudicítiam, velut lílium inter spinas, áspero cilício flagéllis atque jejúniis custodívit. Quin et per annos ante óbitum trigínta círciter et quinque ab esu cárnium perpétuo abstínuit. Tandem diérum juxta, ac meritórum plenus, cum vicínæ, quam præsénsit, morti, se diu diligentérque præparásset, ne qua re ámplius tenerétur, si quid domi

supérerat, id omníno paupéribus distríbuit. Tum Ecclésiæ sacraméntis rite munítus, dissólvi jam cúpiens et esse cum Christo, prídie Nativitátis ejus in cœlum evolávit, miráculis ante et post mortem clarus. Mórtuus ad próximam Academíæ Ecclésiam sanctæ Annæ delátus est, ib que honorífice sepúltus. Au táque in dies Pópuli veneratióne ac frequéntia, in mários Polóniæ ac niæ Patrónos religi e cólitur. Novísque coruscans miráculis a Cleménte Decimotértio, Pontífice Máximo, decimoséptimo kaléndas augústi, millésimo septingentésimo sexagésimo séptimo, solémni ritu Sanctórum fastis adscríptus est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno Lectiones de Homilia sancti Gregórii Papæ Sint lumbi vestri, *ut in Communi Confessoris non Pontificis primo loco*, lxxxiij.

Ad Laudes, Hymnus ut in primis Vesperis, 505.

IN SECUNDIS VESPERIS.

HYMNUS.

Te deprecánte córporum
Lues recédit, ímprobi
Morbi fugántur, prístinæ
Rédeunt salútis múnera.

Phtisi, febríque, et úlcere
n redáctos ad necem,
itas morti víctimas
rápis e faúcibus.
deprecánte, túmido
es abáctæ flúmine,
tæ Dei poténtia
ım flúunt retrógradæ.

Cum tanta possis sédibus
Cœli locátus, póscimus,
Respónde votis súpplicum,
Et invocátus súbveni.

O una semper Trínitas!
O Trina semper Unitas!
Da supplicánte Cántio
Ætérna nobis præmia.

Amen.

Et fiunt Commemorationes ut infra.

DIE XXI OCTOBRIS.

SANCTI HILARIONIS,

abbatis.

Antiphona.

Similábo eum viro sapiénti qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ induit eum.

ORATIO.

Intercessio nos, quæsumus

Dómine, beáti Hilariónis Abbátis comméndet, ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemoratio sanctarum Ursulæ et Sociarum, in Vesperis et Laudibus.

Antiphona.

Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades : ecce sponsus vénit : exite obviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam.

℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

ORATIO.

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum vírginum et mártyrum tuárum Ursulæ et Sociárum ejus palmas incessábili devotióne venerári, ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

LECTIO II.

Hilarion ortus Tabáthæ in Palæstina ex paréntibus infidélibus, Alexandríam missus studiórum causa, ibi morum et ingénii laude flóruit: ac Jesu Christi suscépta religióne, in fide et charitáte mirabíliter profécit. Frequens enim erat in Ecclésia, assíduus in jejúnio et oratióne: omnes voluptátum illécebras, et terrenárum rerum cupiditátes contemnébat. Cum autem Antónii nomen in Ægypto celebérrimum esset, ejus vidéndi stúdio in solitúdinem conténdit, apud quem duóbus ménsibus omnem ejus vitæ ratiónem dídicit. Domum revérsus, mórtuis paréntibus, facultátes suas paupéribus dilargitus est : necdum quintumdécimum annum egréssus, rédiit in solitúdinem : ubi extrúcta exígua casa, quæ vix ipsum cáperet, humi cubábat. Nec vero saccum, quo semel amíctus est, unquam aut lavit aut mutávit, cum supervacáneum esse díceret mundítias in cilício quærere.

LECTIO III.

In sanctárum litterárum lectióne et meditatióne multus erat. Paucas ficus, et succum herbárum ad victum adhibébat, nec illis ante solis occásum vescebátur. Continéntia et humilitáte fuit incredíbili. Quibus aliísque virtútibus várias horribilésque tentatiónes diáboli superávit, et innumerábiles dæmones in multis orbis terræ pártibus ex hóminum corpóribus ejécit. Qui octogésimum annum agens, multis ædificátis monastériis, et clárus miráculis in morbum íncidit : cujus vi cum extrémo pene spíritu conflictarétur, dicébat: Egrédere, quid times? egrédere, ánima mea

quid dúbitas? septuaginta prope annis servísti Christo, et mortem times? Quibus in verbis spíritum exhalávit.

Te Deum laudámus, 17.

DIE XXV OCTOBRIS.

SS. CHRYSANTI ET DARIÆ, mártyrum.

ORATIO.

Beatorum mártyrum tuórum, Dómine, Chrysánthi et Dariæ, quæsumus, adsit nobis orátio, ut quos venerámur obséquio, eórum pium júgiter experiámur auxílium. Per Dóminum.

LECTIO II.

Chrysanthus et Daría cónjuges nóbili genére nati, fide étiam clarióres, quam Daría, mariti ópera, cum baptísmo suscéperat, Romæ innumerábilem hóminum multitúdinem, hæc mulíerum, ille virórum, ad Christum convertérunt. Quare Celerínus præféctus comprehénsos trádidit Cláudio tribúno: qui jussit a milítibus Chrysánthum vinctum cruciátibus torquéri: sed víncula ómnia resolúta sunt: mox cómpedes, in quos conjéctus fúerat, confrácti.

LECTIO III.

Deinde bovis cório inclúsum in ardentíssimo sole constítuunt; tum pédibus ac mánibus caténa constríctis, in obscúrum cárcerem detrúdunt: ubi solúti nis, claríssima lux illustrávit. Daria ve pánar compúlsa, le téla, dum in orati fixa est, a contumé nitus defénsa est. in arenáriam, quæ Salária, utérque du fóssa terra, lapídib ti, parem martyrii adépti sunt.

Te Deum laudám

DIE XXVI OCTO

SANCTI EVAR papæ et martyr

ORATIO.

Infirmitatem nost pice, omnipotens I quia pondus própri nis gravat, beáti Mártyris tui atque I intercéssio gloriósa tégat. Per Dómin trum.

LECTIO III.

Evaristus Græcus dæo patre, Traján ratóre Pontificátum Qui Ecclesiárum ti bis Romæ Presbyte sit: et ordinávit u diáconi Episcopum rent, dum Evangé dicatiónis offício fu Idem constítuit ex t Apostólica ut matr públice celebrétur, dótis benedíctio ad Præfuit Ecclésiæ a

enses tres, Presby-
:em et septem, Diá-
óbus, Epíscopis quín-
juater mense decém-
nátis. Martyrio coro-
·ope sepúlcrum Prin-
postolórum in Vati-
púltus est, séptimo
; novémbris.
eum laudámus, 17.

XXVII OCTOBRIS.

IN VIGILIA

ORUM SIMONIS ET JUDÆ.

sancti Evangélii se-
Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 15.]

émpore, Dixit Jesus
s suis: Ego sum vi-
, et Pater meus agrí-
. Et réliqua.
lia sancti Augustini
.

Tract. 80 in Joann.]

us Evangélicus, fra-
bi se dicit Dóminus
discípulos suos pál-
ecúndum hoc dicit,
it caput Ecclésiæ,
membra ejus, me-
Dei et hóminum ho-
ristus Jesus. Unius
natúræ sunt vitis
tes. Propter quod
t Deus, cujus natú-
umus, factus est ho-
n illo esset vitis hu-
túra, cujus et nos
pálmites esse pos-

Responsoria ut in Feria occurrente.

LECTIO II.

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut áddere, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem: quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi, ejus magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit; Ego sum vitis vera: ab illa se útique discérnit, cui dícitur, Quómodo convérsa es in amaritúdinem vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ expectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?

LECTIO III.

Ego sum, ínquit, vitis vera: et Pater meus agrícola est. Numquid unum sunt agrícola et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait: Pater major me est. Secúndum autem id quod ait: Ego et Pater unum sumus, et ipse agrícola est: nec talis, quales sunt qui extrínsecus operándo éxhibent ministérium, sed talis ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam neque qui plantat, est áliquid, neque qui rigat; sed,

Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum, unde ipse et Pater unum sunt : et, si Verbum caro factum est quod non erat, manet quod erat.

In Laudibus dicuntur Preces feriales flexis genibus, ut supra, 62.

ORATIO.

Concede, quæsumus, omnipotens Deus, ut sicut Apostolórum tuórum Simónis et Judæ gloriósa natalitia prævenimus, sic ad tua beneficia promerénda Majestátem tuam pro nobis ipsi prævéniant. Per Dóminum.

DIE XXVIII OCTOBRIS.

IN FESTO

SS. SIMONIS ET JUDÆ,

apostolorum.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Apostolorum, ij, *præter ea quæ sequuntur.*

ORATIO.

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos Simónem et Judam ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti, da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo profícere. Per Dóminum.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit Epístola cathólica beáti Judæ Apóstoli.

LECTIO I.

Judas, Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his qui sunt in Deo Patre diléctis, et Christo Jesu conservátis, et vocátis. Misericórdia vobis et pax, et cháritas adimpleátur. Charissimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribéndi vobis de commúni vestra salúte, necesse hábui scríbere vobis : déprecans supercertári semel tráditæ Sanctis fidei. Subintroiérunt enim quidam hómines (qui olim præscrípti sunt in hoc judícium) impii, Dei nostri grátiam transferéntes in luxúriam, et solum Dominatórem et Dóminum nostrum Jesum Christum negántes.

℟. Ecce ego mitto vos sicus oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis.

Estóte.

LECTIO II.

Commonere autem vos volo, sciéntes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de terra Ægypti salvans, secúndo eos qui non credidérunt pérdidit : ángelos vero, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in judícium magni Dei, vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma et Gomórrha, et finítimæ civitá-

tes simili modo exfornicátæ, et abeúntes post carnem álteram, factæ sunt exémplum, ignis ætérni pœnam sustinéntes. Similiter et hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem spernunt, majestátem autem blasphémant.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me quia mitis sum, et húmilis corde. * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris.

Jugum.

LECTIO III.

Cum Míchael Archángelus cum diábolo dísputans altercarétur de Móysi córpore, non est ausus judícium inférre blasphémiæ; sed dixit: Imperet tibi Dóminus. Hi autem, quæcúmque quidem ignórant, blasphémant, quæcúmque autem naturáliter, tanquam muta animália nórunt, in his corrumpúntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt, et erróre Bálaam mercéde effúsi sunt, et in contradictióne Core periérunt. Hi sunt in épulis suis máculæ, convivántes sine timóre, semetípsos pascéntes, nubes sine aqua quæ a ventis circumferúntur, árbores autumnáles infructuósæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris, despumántes suas confusiónes, sidéra errántia: quibus procélla tenebrárum serváta est in ætérnum.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini; * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini.

℣. Non enim vos estis qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis.

Dábitur enim.

Glória Patri.

Dábitur enim.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Simon Chananæus, qui et Zelótes, et Thaddæus, qui et Judas Jacóbi appellátur in Evangélio, uníus ex cathólicis Epístolis scriptor, hic Mesopotámiam, ille Ægyptum Evangélica prædicatióne peragrávit. Póstea in Pérsidem conveniéntes, cum innumerábiles fílios Jesu Christo peperíssent, fidémque in vastíssimis illis regiónibus et efferátis géntibus disseminássent; doctrína et miráculis, ac dénique glorióso martyrio simul sanctíssimum Jesu Christi nomen illustrárunt.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci *Dei.*

cœlum voce magna clamántem, et dicéntem.

Isti sunt.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

LECTIO V.

[Hom. 30 in Evang.]

Scriptum est : Spíritus Dómini ornávit cœlos. [illegible] ménta enim cœ[illegible] virtútes prædicá[illegible] vidélicet ornamen[illegible] enúmerat, dicens [illegible] tur per Spíritum s[illegible] piéntiæ, álii sermo[illegible] tiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis.

Gaudéte.

LECTIO VI.

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cœlórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cœlos vidélicet sanctos Apóstolos, ut [illegible] simul sancta Trínitas os[illegible] átur operáta, repénte [illegible] ancti Spíritus divinitáte [illegible] ngitur : Et Spíritu oris [illegible] omnis virtus eórum. [illegible] órum ergo virtus de Spíritu [illegible] sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraire non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus, et post advéntum illius, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Modo.

Glória Patri.

Modo.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

[redacted]

LECTIO VII.

[Cap. 15.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

[Tractatu 87 in Joannem.]

In lectióne Evangélica, quæ hanc antecédit, díxerat Dóminus: Non vos me elegístis: sed ego elégi vos, et pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat: ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo det vobis. Hic autem dicit: Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Ac per hoc intelligere debémus hunc esse fructum nostrum, de quo ait: Ego vos elégi, ut eátis, et fructum afferátis: et fructus vester máneat: et quod adjúnxit, Ut quodcúmque petiéritis patrem in nómine meo det vobis. Tunc útique dabit nobis, si diligámus ínvicem, cum et hoc ipsum ipse déderit nobis, qui nos elégit non habéntes fructum, quia non eum nos elegerámus, et pósuit nos ut fructum afferámus, hoc est ínvicem diligámus.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * *Cálicem* Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem.

LECTIO VIII.

Charitas ergo est fructus noster, quam definit Apóstolus de corde puro, et consciéntia bona, et fide non ficta. Hac diligimus ínvicem, hac diligimus Deum: neque enim vera dilectióne diligerémus ínvicem, nisi diligéntes Deum. Diligit enim unusquísque próximum suum tanquam seipsum, si díligit Deum: nam si non diligit Deum, non diligit seípsum. In his enim duóbus præcéptis charitátis tota lex pendet, ac Prophétæ. Hic est fructus noster. De fructu ítaque nobis mandans, Hæc mando, inquit, vobis, ut diligátis ínvicem. Unde et Apóstolus Paulus, cum contra ópera carnis commendáre fructum spíritus vellet, a cápite hoc pósuit: Fructus, inquit, spíritus, cháritas est: ac deinde cétera, tanquam ex isto cápite exórta et religáta contéxuit, quæ sunt; gáudium, pax, longanímitas, benígnitas, bónitas, fides, mansuetúdo, continéntia, cástitas.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis

glóriam s … érnam: * Quorum doc … fulget Ecclésia, ut sole … na.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam.

Quorum.

Glória Pat … .

Quorum.

LECTIO IX.

Quis autem be … bonum no … gaudet? Qu … nisi cum illo … quem veráciter … est longánimis in bo… perseveránter manéndo, nisi férveat diligéndo? Quis est benígnus, nisi díligat cui opitulátur? Quis bonus, nisi diligéndo efficiátur? Quis salúbriter fidélis, nisi ea fide quæ per dilectiónem operátur? Quis utíliter mansuétus, cui non diléctio moderétur? Quis ab eo cóntinet unde turbátur, nisi díligat unde honestátur? Mérito ítaque magíster bonus dilectiónem sic sæpe comméndat, tanquam sola præcipiénda sit, sine qua non possunt prodésse cétera bona, et quæ non potest habéri sine céteris bonis, quibus homo efficitur bonus.

Te Deum laudámus, 17.

DIE XXXI OCTOBRIS.

IN VIGILIA

OMNIUM SANCTORUM.

…*res Lectiones leguntur* …*omilia sancti Ambrosii* …*copi in Evangelium* Descendens Jesus de monte, *de* …*muni plurimorum Mar*…*m*, lij.

…*esponsoria de Feria occurrente.*

In Laudibus dicuntur Preces Feriales flexis genibus, ut in Psalterio, 62.

ORATIO.

Domine Deus noster, multíplica super nos grátiam tuam, et quorum prævenímus gloriósa solémnia, tribue súbsequi in sancta professióne lætítiam. Per Dóminum.

FESTA NOVEMBRIS.

Prima die non impedita dicitur officium Defunctorum, clxcij.

DIE PRIMA NOVEMBRIS.

IN FESTO

MNIUM SANCTORUM.

AD VESPERAS.

ntiphona Vidi turbam
nam, *cum reliquis de*
dibus, 528.
almus Dixit Dóminus,
reliquis de Dominica,
et loco ultimi Psalmus
láte Dóminum, omnes
es, 135.

CAPITULUM.
[Apoc. c. 7.]

E ego Joánnes vidi álte-
Angelum ascendéntem
rtu solis, habéntem sig-
Dei vivi: et clamávit
magna quátuor Angelis
ous datum est nocére ter-
et mari, dicens: Nolite
ére terræ et mari, neque
óribus, quoadúsque sig-
ius servos Dei nostri in
tibus eórum.

HYMNUS.

CARE, Christe, sérvulis
bus Patris cleméntiam
e ad tribúnal grátiæ
róna virgo póstulat.
Et vos beáta per novem
Distincta gyros ágmina,
Antiqua cum præséntibus,
Futúra damna péllite.
Apóstoli cum Vátibus,
Apud sevérum Júdicem
Veris reórum flétibus
Expóscite indulgéntiam.
Vos, purpuráti Mártyres,
Vos, candidáti præmio
Confessiónis, éxules
Vocáte nos in pátriam.
Choréa casta Vírginum,
Et quos erémus íncolas
Transmísit astris, Cœlitum
Locáte nos in sédibus.
Auférte gentem pérfidam
Credéntium de fínibus,
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos Pastor regat.
Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnificat, Antiphona.

Angeli, Archángeli, Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cœlórum, Chérubim atque Séraphim, Patriárchæ et Prophétæ, sancti Legis Doctóres, Apóstoli, omnes Christi Mártyres, sancti Confessóres, Vírgines Dómini, Anachorítæ, sanctique omnes, intercédite pro nobis.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui nos ómnium sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári, quæsumus ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam multiplicátis intercessóribus largiáris. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem regum Dóminum, veníte, adorémus: * Quia ipse est coróna Sanctórum ómnium.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Placáre, Christe, *ut supra*, 517.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Novit Dóminus viam justórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte.

PSALMUS 1.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit; * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum, * et iter impiórum períbit.

Antiphona.

Novit Dóminus viam justórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte.

Antiphona.

Mirificávit Dóminus sanctos suos, et exaudívit eos clamántes ad se.

PSALMUS 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam miri-

ficávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino : * multi dicunt quis osténdit nobis bona ?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona.

Mirificávit Dóminus sanctos suos, et exaudívit eos clamántes ad se.

Antiphona.

Admirábile est nomen tuum, Dómine, quia glória et honóre coronásti Sanctos tuos, et constituísti eos super ópera mánuum tuárum.

PSALMUS 8.

DOMINE, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum ?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Admirábile est nomen tuum, Dómine, quia glória et honóre coronásti Sanctos tuos, et constituísti eos super ópera mánuum tuárum.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio Benedictióne perpétua.

Exlibro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Ecce sedes pósita erat in cœlo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat símilis erat aspéctui lápidis jáspidis et sárdinis: et iris erat in circúitu sedis, símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília vigínti quátuor: et super thronos vigínti quátuor senióres sedéntes, circumamicti vestiméntis albis, et in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua: et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspéctu sedis tanquam mare vítreum símile crystállo, et in médio sedis, et in circúitu sedis, quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimal primum símile leóni, et secúndum ánimal símile vítulo, et tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas, et in circúitu, et intus plena sunt óculis, et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia: Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

℟. Vidi Dóminum sedentem super sólium excélsum et elevátum: et plena erat ómnis terra majestáte ejus, * Et ea quæ sub ipso erant replébant templum.

℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri.

Et ea.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

[Cap. 5.]

Et vidi in déxtera sedéntis supra thronum librum scriptum intus et foris, signátum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magna: Quis est dignus aperíre librum, et sólvere signácula ejus? Et nemo póterat, neque in cœlo, neque in terra, neque subtus terram, aperíre librum, neque respícere illum. Et ego flebam multum, quóniam nemo dignus invéntus est aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi: Ne fléveris: ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus. Et vidi: et ecce in médio throni et quátuor animálium, et in médio seniórum, Agnum stantem tanquam occísum, habéntem córnua septem, et óculos septem, qui sunt septem spíritus Dei,

missi in omnem terram. Et venit, et accépit de déxtera sedéntis in throno librum. Et cum aperuísset librum, quátuor animália, et vigínti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas, et phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum.

℟. Beáta es, virgo María, Dei génitrix, quæ credidísti Dómino: perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum.

Intercéde.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Et cantábant cánticum novum, dicéntes: Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne: et fecísti nos Deo nostro regnum, et sacerdótes: et regnábimus super terram. Et vidi, et audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum: et erat númerus eórum míllia míllium dicéntium voce magna: Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cœlo est, et super terram, et sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo, omnes audívi dicéntes: Sedénti in throno, et Agno, benedíctio, et honor, et glória, et potéstas in sæcula sæculórum. Et quátuor animália dicébant: Amen. Et vigínti quátuor senióres cecidérunt in fácies suas: et adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, * Et adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine.

℣. Super misericórdia tua et veritáte tua: quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum.

Et adorábo.

Glória Patri.

Et adorábo.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Dómine, qui operáti sunt justítiam habitábunt in tabernáculo tuo, et requiéscent in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam.

Qui lóquitur veritátem in corde suo : * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Dómine, qui operáti sunt justítiam habitábunt in tabernáculo tuo, et requiéscent in monte sancto tuo.

Antiphona.

Hæc est generátio quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

PSALMUS 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, ...as, et elevámini, portæ ...náles : * et introíbit rex ...æ.

...is est iste rex glóriæ? * ...inus fortis et potens, ...inus potens in prælio.

...ttóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Hæc est generátio quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Antiphona.

Lætámini in Dómino, et exultáte, justi, et gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 31.

Beati quórum remissæ sunt iniquitátes, * et quórum tecta sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delictum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxíllas eórum constrínge : * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exultáte, justi, * et gloriámini, omnes recti corde.

Antiphona.

Lætámini in Dómino, et exultáte, justi, et gloriámini, omnes recti corde.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætítia.

Pater noster.

Absolutio Ipsius píetas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Sermo venerábilis Bedæ, Presbyteri.

LECTIO IV.

[Serm. 18 de Sanctis.]

Hodie, dilectissimi, ómnium Sanctórum sub una solemnitátis lætítia celebrámus festivitátem : quorum societáte cœlum exúltat, quorum patrocíniis terra lætátur, triúmphis Ecclésia sancta coronátur, quorum conféssio quanto in passióne fórtior, tanto est clárior in honóre : quia dum crevit pugna, crevit et pugnántium glória, et martyrii triúmphus multíplici passiónum génere adornátur : perque gravióra torménta gravióra fuére et præmia, dum Cathólica mater Ecclésia, quæ per totum orbem longe latéque diffúsa est, in ipso cápite suo Christo Jesu edócta est, contumélias, cruces et mortem non timére, magis magisque roboráta, non resisténdo, sed perfe-

réndo, univérsis, quos ágmine inclyto carcer pœnális inclúsit, pari et símili calóre virtútis ad geréndum certámen glóriam triumphálem inspirávit.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulierum Joánne Baptísta.

℣. Hic est Prophéta, et plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait.

Nullus.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

O vere beáta mater Ecclésia, quam sic honor divínæ dignatiónis illúminat, quam vincéntium gloriósus Mártyrum sanguis exórnat, quam inviolátæ confessiónis cándida induit virgínitas. Flóribus ejus nec rosæ, nec lilia desunt. Certent nunc, charíssimi, singuli, ut ad utrósque honóres amplíssimam accípiant dignitátem, corónas, vel de virginitáte cándidas, vel de passióne purpúreas. In cœléstibus castris pax et ácies habent flores suos, quibus mílites Christi coronántur.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amici Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exivit sonus eórum, et i
orbis terræ verba eór

Cálicem.

Benedictio Ignem s
ris.

LECTIO VI.

DEI enim ineffábilis
ménsa bónitas étia
providit ut labórum
tempus et agónis no
deret, nec longum
aut ætérnum, sed b
ut ita dicam moment
ut in hac brevi et
vita agónes essent
res, in illa vero quæ
est corónæ et præ
ritórum: ut labóres
cito finiréntur, me
vero præmia sine fi
rent, ut post hujus
ténebras visúri essen
dissimam lucem, et
túri majórem pa
cunctárum acerbitáti
titúdinem, testánte l
Apóstolo, ubi ait: N
condignæ passiónes
témporis ad superv
glóriam, quæ revelá
nobis.

℟. Sancti mei, qui
pósiti certámen ha
* Mercédem labóris
dam vobis.

℣. Venite, bene
tris mei, percípite

Mercédem.

Glória Patri.

Mercédem.

[redacted]

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum: ecce óculi Dómini super justos, et aures ejus ad preces eórum.

PSALMUS 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore :* semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum : et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Venite, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam :* díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qu tribuláto sunt corde :* et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus hi liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómni ossa eórum : * unum ex hi non conterétur.

Mors peccatórum péssima * et qui odérunt justum delin quent.

Rédimet Dóminus ánima servórum suórum : * et no delínquent omnes qui spe rant in eo.

Antiphona.

Timéte Dóminum, omne sancti ejus, quóniam nihi deest timéntibus eum : ecc

óculi Dómini super justos, et aures ejus ad preces eórum.

Antiphona.

Dómine, spes Sanctórum et turris fortitúdinis eórum, dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sæcula.

PSALMUS 60.

Exaudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam, * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Antiphona.

Dómine, spes Sanctórum, et turris fortitúdinis eórum, dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sæcula.

Antiphona.

Qui diligitis Dóminum, lætámini in Dómino, et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus: * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet; * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dó-

minus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino,* et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Qui diligitis Dóminum, lætámini in Dómino, et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

℣. Justi autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

Homilía Sancti Augustíni Epíscopi.

[Lib. 1 de Serm. Domini in monte.]

Si quæritur quid signíficet mons, bene intellígitur significáre, majóra præcépta justítiæ, quia minóra erant quæ Judæis data sunt. Unus tamen Deus per sanctos Prophétas et fámulos suos, secúndum ordinatíssimam distributiónem témporum, dedit minóra præcépta pópulo; quem adhuc timóre alligári oportébat, et per Fílium suum majóra pópulo, quem charitáte jam liberári convénerat. Cum autem minóra minóribus, majóra majóribus dantur, ab eo dantur, qui solus novit congruéntem suis tempóribus géneri humáno exhibére medicínam.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Benedictio Quorum festum.

LECTIO VIII.

Nec mirum est quod dantur præcépta majóra propter regnum cœlórum, et minóra data sunt propter regnum terrénum, ab eódem uno Deo, qui fecit cœlum et terram. De hac ergo justítia, quæ major est, per Prophétam dícitur: Justítia tua sicut montes Dei. Et hoc bene signíficat quod ab uno magístro, solo docéndis tantis rebus idóneo, docétur in monte. Sedens autem docet, quod pértinet ad dignitátem magistérii. Et accédunt ad

eum discípuli ejus, ut audiéndis illius verbis hi essent étiam córpore viciniores, qui præcéptis adimpléndis étiam ánimo propinquábant. Et apériens os suum docébat eos, dicens. Ista circumlocútio, qua scribitur, et apériens os suum, fortássis ipsa mora comméndat aliquánto longiórem futúrum esse sermónem. Nisi forte non vacet, quod nunc eum dictum est aperuísse os suum, quod ipse in lege véteri aperíre soléret ora Prophetárum.

℟. Média nocte clamor factus est :* Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades.

Ecce.

Glória Patri.

Ecce.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Quid ergo dicit? Beáti páuperes spíritu: quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Légimus scriptum de appetitióne rerum temporálium: Omnia vánitas, et præsúmptio spíritus. Præsúmptio autem spíritus audáciam et supérbiam significat. Vulgo étiam magnos spíritus supérbi habére dicúntur: et recte quandóquidem spíritus étiam ventus vocátur. Unde scriptum est: Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum. Quis vero nésciat supérbos inflátos dici, tanquam vento disténtos? Unde est étiam illud Apóstoli: Sciéntia inflat, cháritas vero ædíficat. Quaprópter recte hic intelligúntur páuperes spíritu, húmiles et timéntes Deum, id est non habéntes inflántem spíritum.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus stántes ante thronum.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Et omnes Angeli stabant in circúitu throni, et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum.

Antiphona.

Redemísti nos, Dómine Deus, in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum.

Antiphona.

Benedícite Dóminum, omnes elécti ejus, ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

Antiphona.

Hymnus ómnibus Sanctis ejus, fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi: glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

CAPITULUM.
[Apoc. c. 7.]

ego Joánnes vidi ál-
Angelum ascendéntem
u solis, habéntem sig-
Dei vivi : et clamávit
nagna quátuor Ange-
ibus datum est nocére
et mari, dicens : No-
océre terræ et mari,
arbóribus, quoadús-
gnémus servos Dei nos-
fróntibus eórum.

HYMNUS.

TIS ætérnæ Dator,
redémptis súbveni;
parens cleméntiæ,
salútem sérvulis.
s Angelórum míllia,
mque cœtus, ágmina
a Vatum, vos reis
míni indulgéntiam.
ptista Christi prævius
nique cœli Cláviger,
céteris Apóstolis
s resólvant críminum.
hors triúmphans Már-
tyrum,
s Sacerdótum Chorus,
rginális cástitas
os reátus ábluant.
icúmque, in alta síde-
rum
átis aula, Príncipes
e votis súpplicum,
lona cœli flágitant.
rtus, honor, laus, gló-
ria
Patri cum Filio,
to simul Paráclito
eculórum sæcula.
nen.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Te gloriósus Apostólorum chorus, te Prophetárum laudábilis númerus, te Mártyrum candidátus laudat exércitus, te omnes Sancti et elécti voce confiténtur unánimes, beáta Trínitas, unus Deus.

ORATIO.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári, quæsumus ut desiderátum nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus largiáris. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Antiphona Et omnes Angeli.

Capitulum Ecce ego Joánnes.

℟. *breve.* Lætámini in Dómino, * Et exultáte, justi. Lætámini.

℣. Et gloriámini, omnes recti corde.

℟. Et exultáte.

Glória Patri. Lætámini.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætitia.

AD SEXTAM.

Antiphona Redemísti nos.

CAPITULUM.
[Apoc. c. 7.]

Post hæc vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus, et tríbubus, et pópulis, et linguis, stantes ante thronum Dei, in conspéctu Agni, amícti stolis albis, et palmæ in mánibus eórum.

℟. *breve.* Exúltent justi * In conspéctu Dei. Exúltent.

℣. Et delecténtur in lætítia.

℟. In conspéctu.

Glória. Exúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM.

Antiphona Hymnus ómnibus sanctis ejus.

CAPITULUM.
[Apoc. c. 7.]

Benedictio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus, et fortitúdo Deo nostro, in sæcula sæculórum. Amen.

℟. *breve.* Justi autem * In perpétuum vivent. Justi.

℣. Et apud Dóminum est merces eórum.

℟. In perpétuum.

Glória Patri. Justi.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

AD VESPERAS.

Antiphona. Vidi turbam magnam, *cum reliquis de Laudibus*, 525.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 131, *et loco ultimi Psalmus* Crédidi, 135.

Capitulum Ecce ego Joánnes.

Hymnus Placáre, Christe, *u... ora in primis Vesperis*, 5..

... Exultábunt Sancti in g....a.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat Antiphona.

O quam gloriósum est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis, sequúntur Agnum quocúmque íerit.

Oratio Omnípotens sempitérne Deus, *ut supra*, 529.

Dicto Benedicámus Dómino, *dicuntur Vesperæ Defunctorum*, *incipiendo ab Antiphona* Placébo Dómino, *quæ integra dicitur ante et post Psalmum, similiter et aliæ Antiphonæ, ad modum Duplicis.*

Psalmus Diléxi, *et reliqua omnia, ut in Vesperis Defunctorum, infra*, clxxix, *excepto Psalmo* Lauda, ánima mea, Dóminum, *qui post* Pater noster *non dicitur: sed dicitur tantum Oratio* Fidélium, Deus, ómnium, *cum suis Versiculis, ut ibidem notatur.*

Si prima die post Festum

omnium Sanctorum fuerit Dominica, fit Officium de ea, ut in Rubricis generalibus, et Officium Defunctorum transfertur in sequentem Feriam ita ut post Vesperas Dominicæ dicantur Vesperæ Defunctorum, Matutinum vero post Laudes Feriæ secundæ quæ erit tertia dies infra Octavam.

DIE II NOVEMBRIS.

SECUNDA DIE INFRA OCTAVAM OMNIUM SANCTORUM.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De sermóne venerábilis Bedæ Presbyteri.

LECTIO IV.

[Sermone 18 de Sanctis.]

Quam laxo sinu de prælio reverténtes cívitas cœléstis éxcipit, de hoste prostráto trophæa feréntibus occúrrit. Cum triumphántibus viris et fœminæ véniunt, quæ cum sæculo sexum quoque vicérunt, et gemináta glória milítiæ, vírgines cum púeris téneros annos virtútibus transeúntes: sed et cétera fidélium turba aulæ perpétuæ régiam intrábit, qui sinceritátem fidei, inconcússis præceptórum cœléstium disciplínis unita pace, observavérunt.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptista.

℣. Hic est Prophéta, et plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait.

Nullus.

LECTIO V.

Ergo ágite nunc, fratres, aggrediámur iter vitæ, revertámur ad civitátem cœléstem, in qua scripti sumus, et cives decréti. Non sumus hóspites, sed cives Sanctórum, et doméstici Dei, étiam illíus hærédes, cohærédes autem Christi. Hujus nobis urbis jánuas apériet fortitúdo: et fidúcia latum præbébit ingréssum. Considerémus ergo inclytam urbis illius felicitátem, in quantum consideráre possíbile est: ut enim vere est, comprehéndere nullus sermo sufficiet.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amici Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem.

LECTIO VI.

Dicitur de ea in quodam loco sic: Quod aufúgiet ibi dolor, et tristítia, et gémitus. Quid hac vita beátius, ubi non est paupertátis metus, non ægritúdinis imbecíllitas? Nemo lædétur, irascétur nemo: nemo invidet, cupíditas nulla exardéscit: nullum ibi

desidérium honóris pulsat, aut potestátis ambítio. Nullus ibi diáboli metus, insídiæ dæmónum nullæ, terror gehénnæ procul: mors neque córporis neque ánimæ erit: sed immortalitátis múnere vita jucúnda.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum.
Mercédem.
Glória Patri.
Mercédem.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Videns Jesus turbas ascéndit in montem, et cum sedisset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[L. 1 de Serm. D. in mont., c. 1 et 2.]

Nec aliúnde omníno incípere opórtuit beatitúdinem, quam a paupertáte spíritus, si quidem perventúra est ad summam sapiéntiam. Inítium autem sapiéntiæ, timor Dómini: quóniam e contrário inítium omnis peccáti supérbia scríbitur. Supérbi autem áppetunt et díligunt regna terrárum. Beáti mites: quóniam ipsi hæreditáte possidébunt terram. Illam credo terram de qua in Psalmo dícitur: Spes mea es tu, pórtio mea in terra vivéntium. Signíficat enim quamdam soliditátem et stabilitátem hæreditátis perpétuæ, ubi ánima per bonum afféctum tanquam loco suo requiéscit, sicut corpus in terra: et inde cibo suo álitur, sicut corpus ex terra: ipsa est réquies, et vita sanctórum. Mites autem sunt, qui cedunt improbitátibus, et non resístunt malo, sed vincunt in bono malum.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.
Et vos.

LECTIO VIII.

Beati lugéntes, quóniam ipsi consolabúntur. Luctus est tristítia de amissióne charórum: convérsi autem ad Deum, ea, quæ in hoc mundo chara amplectebántur, amíttunt. Non enim gaudent his rebus, quibus ante gaudébant, et donec fiat in illis amor æternórum, nonnúlla mœstítia sauciántur. Consolabúntur ergo Spíritu sancto, qui máxime proptérea Paráclitus nominátur, id est, consolátor: ut temporália amitténtes,

[redacted]

ia lætítia perfruántur.
Média nocte clamor fac-
st ; * Ecce sponsus venit,
: óbviam ei.
Prudéntes vírgines, ap-
vestras lámpades.
cce.
lória Patri.
cce sponsus.

LECTIO IX.

ATI qui esúriunt et sítiunt
ítiam , quóniam ipsi sa-
abúntur. Jam istos amató-
dicit veri et inconcússi
ni. Illo ergo cibo satura-
ntur, de quo ipse Dómi-
s dicit : Meus cibus est, ut
iam voluntátem Patris mei,
od est justítia : et illa aqua,
qua quisquis bíberit, ut
em dicit, fiet in eo fons
uæ saliéntis in vitam ætér-
m. Beáti misericórdes :
óniam ipsórum miserébi-
r Deus. Beátos esse dicit,
ui subvéniunt míseris : quod
ita repénditur ut de mi-
ria liberéntur.

Te Deum laudámus, 17.

Post Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino, *abso-te incipit Matutinum De-nctorum ab Invitatorio m Psalmo* Veníte, *et tribus octurnis in quibus duplican-r Antiphonæ, dicitur no-um responsorium* Líbera me, ómine, de morte ætérna.

Ad Laudes similiter dupli-untur Antiphonæ, et in fine audum non dicitur Psal-ius De profúndis, *Sed dicto* Pater noster, *dicuntur Preces et Oratio* Fidélium *tantum, ut supra in Vesperis.*

DIE III NOVEMBRIS.

TERTIA DIE INFRA OCTAVAM OMNIUM SANCTORUM.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne venerábilis Bedæ Presbyteri.

LECTIO IV.

[Ex Serm. 18. de Sanctis.]

NULLA erit tunc usquam discórdia, sed cuncta cónsona, cuncta conveniéntia : quia ómnium erit Sanctórum una concórdia, pax cuncta et lætítia cóntinet. Tranquílla sunt ómnia et quiéta, jugis splendor, non iste qui nunc est, sed tanto clárior, quanto felícior : quia cívitas, ut légitur, illa non egébit lúmine solis, sed Dóminus omnípotens illuminábit eam, et lucérna ejus est Agnus. Ibi sancti fulgébunt ut stellæ in perpétuas æternitátes, et sicut splendor firmaménti, qui erúdiunt multos.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur : * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta.

℣. Hic est Prophéta, et plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait.

Nullus major.

LECTIO V.

QUAPROPTER nox ibi nulla,

nullæ ténebræ, concúrsus núbium nullus, nec frigoris aut ardóris aspéritas ulla: sed talis quædam erit rerum tempéries, qualem nec óculus vidit, nec auris audivit, nec in cor hóminis ascéndit, nisi illórum, qui ea pérfrui digni inveniúntur, quorum nómina scripta sunt in libro vitæ, qui et lavérunt stolas suas in sánguine Agni, et sunt ante sedem Dei, serviúntque ei die ac nocte. Non est senéctus ibi, nec senectútis miséria dum omnes occúrrunt in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne plantavérunt Ecclésiam sánguine suo. * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exivit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem Dómini.

LECTIO VI.

Verum super hæc ómnia est consociári Angelórum et Archangelórum cœtibus, Thronis étiam et Dominatiónibus, Principátibus et Potestátibus, omniúmque cœléstium supernárum virtútum contubérniis pérfrui, et intuéri ágmina Sanctórum splendídius sidéribus micántia, Patriarchárum fide fulgéntia, Prophetárum spe lætántia, Apostolórum in duódecim tribubus Israel orbem judicántia, Mártyrum purpúreis victóriæ corónis lucéntia, Vírginum quoque choros candéntia serta gestántes inspícere.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti certámen habuístis, * Mercédem labóris ego r am vobis.

Venite, benedicti Patris m percipite regnum.

ercédem.

lória Patri.

ercédem.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Videns Jesus turbas ascéndit in montem, et cum sedisset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustini Episcopi.

[L. 1 de Serm. D. in monte c. 2 et 4.]

Beati mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Quam ergo stulti sunt qui Deum istis exterióribus óculis quærunt, cum corde videátur, sicut álibi scriptum est: Et in simplicitáte cordis quærite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemádmodum lumen hoc vidéri non potest nisi óculis mundis, ita nec Deus vidétur, nisi mundo

sit illud quo vidéri potest. Beáti pacífici, quóniam ipsi filii Dei vocabúntur. In pace perféctio est, ubi nihil repúgnat, et ideo filii Dei pacífici, quóniam nihil in his resístit Deo, et útique filii similitúdinem patris habére debent.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

LECTIO VIII.

Pacifici autem in semetípsis sunt, qui omnes ánimi sui motus componéntes, et subjiciéntes ratióni, id est menti et spirítui, carnalésque concupiscéntias habéntes edómitas, fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordináta ómnia ut id quod est in hómine præcípuum et excéllens, hoc imperet céteris non reluctántibus, quæ sunt nobis bestiísque commúnia: atque idípsum quod excéllit in hómine, id est, mens et rátio, subjiciátur potióri, quod est ipsa véritas, unigénitus Filius Dei. Neque enim imperáre inferióribus potest, nisi superióri se ipse subjíciat. Et hæc est pax, quæ datur in terra homínibus bonæ voluntátis: hæc vita consummáti perfectíque sapiéntis.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades.

Ecce sponsus.

Glória Patri.

Ecce sponsus.

LECTIO IX.

De hujúsmodi regno pacatíssimo et ordinatíssimo missus est foras princeps hujus sæculi, qui pervérsis inordinatísque dominátur. Hac pace intrínsecus constitúta, atque firmáta, quascúmque persecutiónes ille, qui foras missus est, forínsecus concitáverit, auget glóriam, quæ secúndum Deum est; non áliquid in illo ædifício labefáctans, sed deficiéntibus máchinis suis, innotéscere fáciens quanta firmitas intus extrúcta sit. Ideo séquitur, Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam, quóniam ipsórum est regnum cœlórum.

Te Deum laudámus, 17.

Vesperæ de Sancto Carolo, cum Commemoratione Octavæ et Sanctorum Vitalis et Agricolæ, Martyrum.

DIE IV NOVEMBRIS.

IN FESTO S. CAROLI,

episcopi et confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia dicuntur de Com-

muni Confessoris Pontificis, liij, *præter ea quæ hic habentur propria.*

ORATIO.

Ecclesiam tuam, Dómine, sancti Cároli Confessóris tui atque Pontificis continua protectióne custódi, ut sicut illum Pastorális sollicitúdo gloriósum réddidit, ita nos ejus intercéssio in tuo semper fáciat amóre fervéntes. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Octavæ.

Antiphona.

O quam gloriósum est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amicti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuisti celebritáte venerári, quæsumus ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus largiáris.

Postea fit Commemoratio Sanctorum Martyrum Vitalis et Agricolæ.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Præsta quæsumus omnipotens Deus, ut qui sanctórum mártyrum tuórum Vitális et Agricolæ solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Carolus, Medioláni nobili Borromæórum família natus, quanta futúrus esset sanctitáte conspícuus, divína lux super pariéntis matris cubículum nocte coruscans præsignávit. A pueritia clericáli militiæ adscriptus, Abbatia póstmodum insignitus, patrem admónuit ne rédditus in rem familiárem converteréntur; quorum ipse nactus administratiónem, quidquid supérerat expendébat in páuperes. Adoléscens liberálibus disciplinis Papiæ óperam dedit. Castitátem ádeo cóluit, ut impudicas étiam mulieres ad labefactándam ejus pudicítiam plúries immissas, invicta constántia fugáverit. Vigésimum tértium ætátis annum agens, a Pio Quarto ejus avúnculo in sacrum Car-

dinálium Collégium cooptátus, insígni pietátis ac virtútum ómnium splendóre prælúxit. Mox ab eódem Mediolanénsis Archiepíscopus creátus, in eo plúrimam óperam adhíbuit, ut juxta sacrosánctum Tridentínum Concílium, quod ejus potíssimum sollicitúdine jam tum fúerat absolútum, Ecclésiam sibi commíssam compóneret, atque ut depravátos plebis suæ mores reformáret: præter iterátam sæpius synodórum celebratiónem, seípsum exímiæ sanctitátis præbuit exémplar. In profligándis hæréticis e pártibus Rhetórum et Helvetiórum, quorum plúrimos ad Christiánam fidem convértit, máxime laborávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus.

LECTIO V.

Hujus viri cháritas præcípue enítuit cum Uritáno Principátu véndito, prétium univérsum ad quadragínta aureórum míllia, una die in páuperes erogávit. Nec minóre pietáte vigínti míllia, quæ sibi fúerant legáta, distríbuit. Ecclesiásticos provéntus, quibus ab avúnculo copióse fúerat cumulátus, dimísit, nonnúllis reténtis, quibus ad próprios usus et egenórum necessitátes utebátur. Quo témpore pestis Mediolániǃ grassabátur, domésticam supelléctilem, ne relícto sibi léctulo, in eósdem aléndos cóntulit, super nuda in pósterum tábula decúmbens: eóque morbo laborántes sédulo invísens, patérno reficiébat afféctu: et Ecclésiæ Sacraménta própriis ipse mánibus adminístrans, mirum in modum solabátur: humíllimis ínterim précibus reconciliátor accédens, pública supplicatióne indícta, fune sibi ad collum alligáto, nudis pédibus étiam offendículo cruentátis, crucem bájulans, semetípsum pro peccátis pópuli hóstiam ófferens, divínam indignatiónem avértere satagébat. Ecclesiásticæ libertátis fuit acérrimus propugnátor. Disciplínæ vero restituéndæ sollícitus, a seditiósis, dum oratióni insísteret, torménti béllici laxáta rota, ígneo glóbulo percússus, divína virtúte servátur illæsus.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus.

LECTIO VI.

Abstinentia fuit admirábili : jejunábat sæpissime, pane tantum et aqua, solis quandóque lupínis conténtus. Noctúrnis vigíliis, aspérrimo cilício, assíduis flagéllis corpus domábat. Humilitátis ac mansuetúdinis studiosíssimus fuit. Oratiónem, ac verbi Dei prædicatiónem, gravíssimis licet curis occupátus, nunquam intermísit. Multas Ecclésias, Monastéria, Collégia ædificávit. Plura scripsit, ad Episcopórum præsértim instructiónem utilíssima, cujus étiam ópera Parochórum Catechismus pródiit. Domum in solitúdinem Varálli montis, ubi sculptis imagínibus Domínicæ passiónis mystéria ad vivum repræsentántur, secéssit; ibíque diébus áliquot voluntária castigatióne ásperam, sed Christi dolórum meditatiónibus suávem vitam ducens, in febrim íncidit. Mediolánum revérsus, ingravescénte morbo, cínere ac cilício coopértus, et óculis in Crucifíxi imáginem defíxis, migrávit in cœlum, ætátis anno quadragésimo séptimo, Dómini vero millésimo quingentésimo octogésimo quarto, tértio nonas novémbris. Quem miráculis clarum Paulus Quintus Póntifex Máximus in sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Homo péregre profíciscens, *ut in Commun. Confessoris Pontificis*, lxiij.

Pro SS. Martyribus Vitale et Agricola.

LECTIO IX.

Vitalis, et Agrícola ejus dóminus, in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni Bonóniæ ob Jesu Christi prædicatiónem comprehénsi sunt: cumque Vitális quo magis précibus et minis tentarétur ut senténtiam mutáret, eo magis se Christi cultórem ac servum profiterétur, vário tormentórum génere cruciátus, constánter ómnia pérferens, in oratióne spíritum Deo réddidit. Agrícola vero, cum ejus supplícium dilátum esset, si forte torméntis servi permótus Christo vellet renuntiáre, ejus exémplo magis confirmátus est. Itaque cruci affíxus, Vitáli servo consors et sócius fuit nóbilis mártyrii. Eórum córpora ad

rum sepúlcra cum es-
umáta, a sancto Am-
invénta, in sacrum ce-
ique locum transláta

Deum laudámus, 17.
*Laudibus fit Comme-
io Octavæ.*

Antiphona.

gloriósus Apostolórum
s, te Prophetárum lau-
s númerus, te Márty-
andidátus laudat exér-
te omnes Sancti et
voce confiténtur uná-
. Beáta Trínitas, unus

Exultábunt Sancti in
.
Lætabúntur in cubíli-
iis.

ORATIO.

IPOTENS sempitérne
qui nos ómnium Sanc-
tuórum mérita sub una
sti celebritáte veneràri,
mus ut desiderátam
tuæ propitiatiónis abun-
am multiplicátis inter-
ibus largiáris.

*tea fit Commemoratio
orum Vitalis et Agri-
, martyrum.*

Antiphona.

stri capilli cápitis om-
umeráti sunt: nolíte ti-
multis passéribus me-
estis vos.

Exúltent justi in con-
u Dei.

Et delecténtur in læ-

Oratio Præsta, quæsumus, *ut supra*, 536.

In secundis Vesperis fit Commemoratio Octavæ, 536.

DIE V NOVEMBRIS,

QUINTA DIE INFRA OCTAVAM OMNIUM SANCTORUM.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne venerábilis Bedæ Presbyteri.

LECTIO IV.

[Ex Serm. 18 de Sanctis.]

AD hanc ígitur óperum salutárium deléctet nos pervenire palmam. Libénter ac prompte certémus omnes in agóne justítiæ, Deo et Christo spectánte currámus: et qui sæculo et mundo majóres esse jam cœpimus, cursum nostrum nulla sæculi cupiditáte tardémus. Si expedítos, si céleres in óperis agóne curréntes dies nos últimus invénerit, nusquam Dóminus méritis nostris déerit remunerátor.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta.

℣. Hic est Prophéta, et plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait.

Nullus.

LECTIO V.

QUI corónam in persecutióne purpúream pro pas-

sióne donábit, ipse in pace vincéntibus pro justítiæ méritis dabit et cándidam. Nam nec Abraham, nec Isaac, nec Jacob occísi sunt, et tamen fidei et justítiæ méritis honoráti inter Patriárchas primi esse meruérunt : ad quorum congregátur convívium, quisquis fidélis et justus et laudábilis invenítur. Mémores esse debémus, voluntátem non nostram, sed Dei fácere debére, quia qui fécerit ejus voluntátem manet in ætérnum, quómodo et ille manet in ætérnum.

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem.

LECTIO VI.

Quapropter, charíssimi, mente íntegra, fide firma, virtúte robústa, charitáte perfécta, paráti ad omnem voluntátem Dei simus, conservántes fórtiter Domínica mandáta, in simplicitáte innocéntiam, in charitáte concórdiam, modéstiam in humilitáte, diligéntiam in administratióne, vigilántiam in adjuvándis laborántibus, misericórdiam in fovéndis paupéribus, in defendénda veritáte constántiam, in disciplínæ severitáte censúram, ne áliquid ad exémplum bonórum factórum desit in nobis. Hæc sunt enim vestígia, quæ nobis sancti quique reverténtes in pátriam reliquérunt, ut illórum sémitis inhæréntes sequerémur et gáudia.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Venite, benedicti Patris mei, percípite regnum.

Mercédem.

Glória Patri.

Mercédem.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Videns Jesus turbas ascéndit in montem, et cum sedisset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Episcopi.

[L. 1 de Serm. D. in monte, c. 3 et 4.]

Itaque in hoc tértio gradu, in quo sciéntia est, lugétur amíssio summi boni, quia inhærétur extrémis. In quarto autem gradu labor est : ubi veheménter incúmbitur, ut sese ánimus avéllat ab eis quibus pestífera dulcédine innéxus est. Hic ergo esuritur et sititur justítia, et multum necessária est fortitúdo,

[redacted]

quia non relinquitur sine dolóre, quod cum delectatióne retinétur. Quinto autem gradu perseverántibus in labóre datur evadéndi consilium: quia nisi quisque adjuvétur a superióre, nullo modo sibi est idóneus, ut sese tantis miseriárum implicaméntis expédiat. Est autem justum consilium, ut qui se a potentióri adjuvári vult, ádjuvet et infirmiórem, in quo est ipse poténtior. Itaque beáti misericórdes, quia ipsórum miserébitur Deus.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

LECTIO VIII.

Sexto gradu est cordis mundítia de bona consciéntia bonórum óperum, valens ad contemplándum summum illud bonum, quod solo puro et seréno intellectu cerni potest. Postrémo est séptima ipsa sapiéntia, id est, contemplátio veritátis, pacíficans totum hóminem, et suscípiens similitúdinem Dei: quæ ita conclúditur: Beáti pacífici: quóniam ipsi fílii Dei vocabúntur. Octáva tanquam ad caput redit: quia consummátum perfectúmqu osténdit et probat. Itaque i prima et in octáva nominá tum est regnum cœlórum Beáti páuperes spíritu, quó niam ipsórum est regnur cœlórum: et, Beáti qui pei secutiónem patiúntur prop ter justítiam, quóniam ipsó rum est regnum cœlórum.

℟. Média nocte clamor fa tus est: * Ecce sponsus ve nit, exíte óbviam ei.

℣. Prudéntes vírgines, ap táte vestras lámpades.

Ecce sponsus.

Glória Patri.

Ecce sponsus.

LECTIO IX.

Cum jam dícitur: Quis n separábit a charitáte Christ Tribulátio, an angústia, a persecútio, an fames, an n ditas, an perículum, an gl dius? Septem sunt ergo qu perfíciunt: nam octáva cla ficat, et quod perféctum e demónstrat, ut per hos gr dus perficiántur et céter tanquam a cápite sursu exórdiens. Vidétur ergo mi étiam septifórmis operát Spíritus sancti, de qua Isaí lóquitur, his grádibus se tentiísque congrúere. S intérest órdinis: nam i enumerátio ab excellentió bus cœpit, hic vero ab inf rióribus. Ibi namque ínci a sapiéntia Dei, et désinit timórem Dei: sed initi

sapiéntiæ timor Dómini est.
Te Deum laudámus, 17.

DIE VI NOVEMBRIS.

SEXTA DIE INFRA OCTAVAM OMNIUM SANCTORUM.

In primo Nocturno lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

[Serm. 2 de Festo omnium Sanct.]

Quia Sanctórum ómnium festívam hódie, dilectíssimi, omníque digníssimam devotióne memóriam celebrámus, óperæ prétium puto, de commúni eórum felicitáte, in qua beáta jam réquie perfruúntur, et futúra quam præstolántur consummatióne, adjuvánte Spíritu sancto, sermónem fácere charitáti vestræ. Fidélis quippe sermo, et omni acceptióne dignus: ut quos solémni veneratióne proséquimur, étiam símili conversatióne sequámur: quos beatíssimos prædicámus, ad eórum beatitúdinem tota aviditáte currámus: quorum delectámur præcóniis, sublevémur eórum patrocíniis.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur, * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptista.

℣. Hic est Prophéta, et plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait.
Nullus.

LECTIO V.

[Serm. 5. de eod. Fest. circ. med.]

Ad quid ergo sanctis laus nostra? ad quid glorificátio nostra? ad quid nostra hæc ipsa solémnitas? Quo eis terrénos honóres, quos juxta verácem Fílii promissiónem honoríficat Pater cœléstis? Quo eis præcónia nostra? Pleni sunt. Prorsus ita est, dilectíssimi: bonórum nostrórum sancti non egent, nec quidquam eis nostra devotióne præstátur. Plane, quod eórum memóriam venerámur, nostra interest, non ipsórum. Vultis scire quantum ínterest nostra? Ego in me (fáteor) ex hac recordatióne séntio desidérium véhemens inflammári, et desidérium triplex.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℟. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.
Cálicem.

LECTIO VI.

Vulgo dícitur: Quod non videt óculus, cor non dolet. Oculus meus, memória mea: et cogitáre de Sanctis, quodámmodo eos vidére est. Sic nempe pórtio nostra in terra

viséntium, nec módica sane pórtio, si tamen, ut decet, memóriam afféctio comitétur, sic, inquam, conversátio nostra in cœlis est. Verúmtamen non sic nostra, sicut illórum. Ipsórum enim substántia ibi est, nostra autem desidéria: ipsi per præséntiam, nos per memóriam ibi sumus.

℟. Sancti mei qui in carne pósiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum.

Mercédem.

Glória Patri.

Mercédem.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedisset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

[Lib. 1. de Serm. Dom. in mont. c. 4.]

Quapropter, si gradátim tanquam ascendéntes numerémus, primus ibi est timor Dei, secúnda píetas, tértia sciéntia, quarta fortitúdo, quintum consílium, sextus intelléctus, séptima sapiéntia. Timor Dei cóngruit humílibus, de quibus hic dícitur: Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est regnum cœlórum: id est, non infláti, non supérbi, de quibus Apóstolus dicit: Noli altum sápere, sed time: id est, noli extólli. Píetas cóngruit mítibus. Qui enim pie quærit, honórat sanctam Scriptúram, et non reprehéndit quod nondum intélligit, et proptérea non resístit: quod est mitem esse. Unde hic dícitur: Beáti mites, quóniam ipsi hæreditáte possidébunt terram.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

LECTIO VIII.

Sciéntia cóngruit lugéntibus, qui jam cognovérunt in Scriptúris, quibus malis vincti teneántur, quæ tanquam bona et utília ignorántes appetiérunt; de quibus hic dícitur: Beáti qui lugent nunc. Fortitúdo cóngruit esuriéntibus et sitiéntibus. Labórant enim desiderántes gáudium de veris bonis, et amórem a terrénis et corporálibus avértere cupiéntes; de quibus hic dícitur: Beáti qui esúriunt et sítiunt justítiam. Consílium cóngruit miseri-

córdibus, hoc enim unum remédium est de tantis malis evadéndi, ut dimittámus, sicut nobis dimítti vólumus; et adjuvémus, in quo póssumus álios, sicut et nos, in quo non póssumus, cúpimus adjuvári: de quibus hic dícitur: Beáti misericórdes, quóniam ipsórum miserébitur Deus.

℞. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades.

Ecce.

Glória Patri.

Ecce.

LECTIO IX.

Intelléctus cóngruit mundis corde, tanquam purgáto óculo, quo cerni possit quod corpóreus óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit; de quibus hic dícitur: Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Sapiéntia cóngruit pacíficis, in quibus jam ordináta sunt ómnia, nullúsque motus advérsus ratiónem rebéllis est, sed cuncta obtémperant spirítui hóminis, cum et ipse obtémperet Deo, de quibus hic dícitur: Beáti pacífici. Unum autem præmium, quod est regnum cœlórum, pro his grádibus várie nominátum est.

Te Deum laudámus, 17.

DIE VII NOVEMBRIS.

SEPTIMA DIE INFRA OCTAVAM OMNIUM SANCTORUM.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

-. de Mart., quod aut imitandi sunt, aut non laudandi, tom. 3.]

sanctórum mérita rel- ... a charitáte mirátur, qui ... justórum glórias frequénti laude collóquitur, eórum mores sanctos atque justítiam imitétur: quóniam quem deléctat sancti alicújus méritum, delectáre debet par circa cultum Dei obséquium. Quare aut imitári debet, si laudat: aut laudáre non debet, si imitári detréctat: ut qui álium laudat, laudábilem se reddat: et qui sanctórum mérita admirátur, mirábilis ipse vitæ sanctitáte reddátur. Nam si proptérea justos fidelésque dilígimus, quod in ipsis justítiam fidémque suspícimus, póssumus nos quoque esse quod sunt, si faciámus ipsi quod fáciunt.

℞. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta.

℣. Hic est Prophéta, et plus quam prophéta de quo Salvátor ait.

Nullus.

LECTIO V.

Neque enim difficile nobis est, quod áb ipsis géritur, imitári, cum sine præcedénti exémplo ab antiquis tália gesta conspicimus: ut non ipsi aliórum æmuli redderéntur, sed æmulándæ virtútis seípsos nobis præbérent exémplum: ut dum nos ex ipsis, et ex nobis álii profíciunt, sic Christus in suis semper servis in Ecclésia sancta laudétur. Unde ab orígine mundi innocens Abel occíditur, Enoch Deo placens transfértur, justus Noe invenítur, Abraham fidélis probátur, Móyses mansuétus dignóscitur, Jesus castus, David lenis, Elias accéptus, Dániel sanctus, tres púeri victóres reddúntur.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem.

LECTIO VI.

Apostoli discípuli Christi, credéntium magístri habéntur: e quibus erudíti Confessóres fortíssimi pugnant, Mártyres perfécti triúmphant, et Christiáni semper exércitus diábolum Deo armáti debéllant. In istis semper pares virtútes, dissímiles pugnæ, gloriósæ victóriæ. Unde tu, Christiáne, delicátus es miles, si putas te posse sine pugna víncere, sine certámine triumpháre. Exere vires, fórtiter dímica, atróciter in prælio isto concérta. Considera pactum, conditiónem atténde, milítiam nosce: pactum quod spopondísti, conditiónem qua accessísti, milítiam cui nomen dedísti.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum.

Mercédem.

Glória Patri.

Mercédem.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Episcopi.

[L. 1 de Serm. D. in mont., c. 4.]

In primo gradu, sicut oportébat, pósitum est regnum cœlórum, quod est perfécta summæque sapiéntiæ ánimæ rationális. Sic ítaque dictum est. Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est regnum

cœlórum : tanquam dicerétur, Initium sapiéntiæ timor Dómini. Mitibus hæréditas data est, tanquam testaméntum patris cum pietáte quæréntibus. Beáti mites, quóniam ipsi hæreditáte possidébunt terram. Lugéntibus consolátio, tanquam sciéntibus quid amiserint, et quibus mersi sunt. Beáti qui lugent nunc, quóniam ipsi consolabúntur. Esuriéntibus et sitiéntibus satúritas, tanquam reféctio laborántibus, fortitérque certántibus ad salútem. Beáti qui esúriunt et sitiunt justitiam : quóniam ipsi saturabúntur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

LECTIO VIII.

Misericordibus misericórdia tanquam vero et óptimo consílio uténtibus : ut hoc eis exhibeátur a potentióre, quod invalidióribus ipsi éxhibent. Beáti misericórdes, quóniam ipsórum miserébitur Deus. Mundis corde facúltas est vidéndi Deum, tanquam purum óculum ad intelligénda ætérna geréntibus. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Pacificis Dei similitúdo est, tanquam perfécte sapiéntibus, formatísque ad imáginem Dei per regeneratiónem renováti hóminis. Beáti pacífici, quóniam ipsi filii Dei vocabúntur. Et ista quidem in hac vita possunt compléri, sicut compléta esse in Apóstolis crédimus. Nam illa omnímoda, et in Angélicam formam mutátio, quæ post hanc vitam promíttitur, nullis verbis expóni potest.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades.

Ecce.

Glória Patri.

Ecce.

LECTIO IX.

Beati ergo, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam, quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Hæc octáva senténtia quæ ad caput redit, perfectúmque hóminem declárat, significátur fortásse et circumcisióne octávo die in véteri Testaménto, et Dómini resurrectióne post sábbatum, qui est útique octávus, idémque primus dies et celebratióne octavárum feriárum, quas in regeneratióne novi hóminis celebrámus, et número ipso Pentecóstes : nam septenário número sépties multiplicáto,

quo fiunt quadragínta novem, quasi octávus ádditur, ut quinquagínta compleántur. Et tanquam redeátur ad caput, quo die missus est Spíritus Sanctus, eo in regnum cœlórum dúcimur, et hæreditátem accípimus, et consolámur, et páscimur, et misericórdiam conséquimur, et mundámur, et pacificámur. Atque ita perfécti, omnes extrínsecus illátas moléstias pro veritáte et justítia sustinémus.

Te Deum laudámus, 17.

Ad Vesperas, Duplex, et omnia dicuntur sicut in primis Vesperis Festi, 517, *cum Commemoratione sanctorum Martyrum Quatuor Coronatorum.*

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum nostrum.

DIE VIII NOVEMBRIS.

IN OCTAVA

OMNIUM SANCTORUM.

(DUPLEX.)

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris, de mortalitáte.

LECTIO IV.

[In fine.]

Considerandum est, fratres dilectíssimi, et idéntidem cogitándum renuntiásse nos mundo, et tanquam hóspites et peregrínos hic ínterim dégere. Amplectámur diem, qui assígnat síngulos domicílio suo, qui nos istinc eréptos et láqueis sæculáribus exsolútos paradíso restítuit, et regno cœlésti. Quis non péregre constitútus properáret in pátriam régredi? Quis non ad suos navigáre festínans, ventum prósperum cupídius optáret, ut velóciter charos licéret ampléctí?

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur, * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta.

℣. Hic est Prophéta, et plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait.

Nullus.

LECTIO V.

Patriam nostram paradísum computámus, paréntes Patriárchas habére jam cœpimus : quid non properámus et cúrrimus, ut pátriam nostram vidére, ut paréntes salutáre possímus? Magnus illic nos charórum númerus expéctat, paréntum, fratrum, filiórum frequens nos et copiósa turba desíderat, jam de sua immortalitáte secúra, et adhuc de nostra salúte sollícita. Ad horum conspéctum et compléxum veníre, quanta et illis et nobis in commúne lætítia est? Qualis illic cœléstium regnórum volúptas sine timóre moriéndi, et cum æternitáte vivéndi? quam summa et perpétua felícitas?

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem.

LECTIO VI.

Illic Apostolórum gloriósus chorus, illic Prophetárum exultántium númerus, illic Mártyrum innumerábilis pópulus ob certáminis et passiónis victóriam coronátus. Triumphántes illic vírgines, quæ concupiscéntiam carnis et córporis, continéntiæ róbore subegérunt. Remunerati misericórdes, qui aliméntis et largitiónibus páuperum, justítiæ ópera fecérunt, qui Domínica præcépta servántes, ad cœléstes thesáuros, terréna patrimónia transtulérunt. Ad hos, fratres dilectíssimi, ávida cupiditáte properémus, et cum his cito esse, ut cito ad Christum veníre contingat, optémus.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum.

Mercédem.

Glória Patri.

Mercédem.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Episcopi.

[L. 1 de Serm. D. in monte, c. 5.]

Beati éritis, inquit, cum vobis maledícent, et persequéntur vos, et dicent omne malum advérsum vos mentiéntes, propter me : gaudéte, et exultáte, quóniam merces vestra multa est in

cœlis. Animadvértat, quisquis delícias hujus sæculi, et facultátes rerum temporálium quærit in nómine Christiáno, intrínsecus esse beatitúdinem nostram, sicut de ánima ecclesiástica ore prophético dícitur: Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus. Nam extrínsecus maledicta, et persecutiónes, et detractiónes promittúntur: de quibus tamen magna merces est in cœlis, quæ sentítur in corde patiéntium eórum, qui jam possunt dícere: Gloriámur in tribulatiónibus, sciéntes quod tribulátio patiéntiam operátur: patiéntia autem probatiónem, probátio vero spem, spes autem non confúndit: quia cháritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

LECTIO VIII.

Non enim ista pérpeti fructuósum est, sed ista pro Christi nómine non solum æquo ánimo, sed étiam cum exultatióne toleráre. Nam multi hærétici nómine Christiáno ánimas decipiéntes, multa tália patiúntur, sed ideo excludúntur ab ista mercéde, quia non dictum est tantum, Beáti qui persecutiónem patiúntur: sed ádditum est, propter justítiam. Ubi autem sana fides non est, non potest esse justítia; quia justus ex fide vivit. Neque schismátici áliquid sibi ex ista mercéde promíttant, quia simíliter, ubi cháritas non est, non potest esse justítia. Diléctio enim próximi malum non operátur: quam si habérent, non dilaniárent corpus Christi, quod est Ecclésia.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades.

Ecce sponsus.

Glória Patri.

Ecce sponsus.

Pro sanctis Martyribus Quatuor Coronatis.

LECTIO IX.

Severus, Severiánus, Carpóphorus, et Victorínus fratres, in persecutióne Diocletiáni deórum cultum líbere detestántes, plumbátis cæsi, in verbéribus vitam pro Christi nómine profudérunt. Quorum córpora cánibus objécta, cum ab illis intácta diu fuíssent, subláta a Christiánis, via Lavicána tértio ab Urbe lápide, in arenária sepeliúntur prope sepúlcrum

sanctórum mártyrum Cláudii, Nicóstrati, Symphoriáni, Castórii et Simplícii: qui eódem Imperatóre passi erant: quod, cum essent summi sculptóres, nullo modo addúci potúerant, ut idolórum státuas fácerent, et ad Solis simulácrum ducti ut illud veneraréntur, nunquam commissúros se dixérunt, ut adorárent ópera mánuum hóminum. Quamóbrem in cárcerem conjécti, cum ibi multos dies in eódem propósito perstitíssent, primum scorpiónibus cæsi, deínde vivi plúmbeis lóculis inclúsi, in flumen dejiciúntur. Extat in Urbe Ecclésia sub nómine sanctórum Quátuor Coronatórum, quorum diu ignóta nómina, divínitus póstea patefácta sunt: ubi non solum illórum quátuor, sed étiam horum quinque Mártyrum córpora honoríficе sepúlta sunt: et eórum Festívitas sexto idus novémbris celebrátur.

Te Deum laudámus, 17.

Pro Commemoratione sanctorum Martyrum Quatuor Coronatorum.

Antiphona.

Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℞. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio Præsta, quæsumus, *ut supra*, 547.

DIE IX NOVEMBRIS.

DEDICATIO

BASILICÆ SALVATORIS.

(DUPLEX.)

Ad Vesperas, a Capitulo omnia ut in Communi Dedicationis Ecclesiæ, cxxiij, *præter sequentia.*

Et fit Commemoratio omnium Sanctorum.

Antiphona.

O quam gloriósum est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amicti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℞. Lætabúntur in cubílibus suis.

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári, quæsumus, ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus largiáris.

Deinde sancti Theodori, martyris.

Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Theodóri mártyris tui confessióne gloriósa circúmdas et prótegis, præsta nobis ex ejus imitatióne proficere, et oratióne fulcíri. Per Dóminum.

Ad Matutinum omnia de Communi Dedicationis Ecclesiæ, cxxiv, *exceptis Lectionibus, quæ leguntur ut infra.*

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 21.]

Et venit unus de septem Angelis habéntibus phíalas plenas septem plagis novíssimis, et locútus est mecum, dicens: Veni, et osténdam tibi sponsam, uxórem Agni. Et sústulit me in spíritu in montem magnum, et altum, et osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendéntem de cœlo a Deo, habéntem claritátem Dei: et lumen ejus símile lápidi pretióso tanquam lápidi jáspidis sicut crystállum.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem,* Et in ore eórum dulcis resonábat sonus.

℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes gentes.

Et in ore.

LECTIO II.

Et habébat murum magnum et altum, habéntem portas duódecim: et in portis Angelos duódecim, et nómina inscrípta, quæ sunt nómina duódecim tribuum filiórum Israel. Ab Oriénte portæ tres: et ab Aquilóne portæ tres: et ab Austro portæ tres: et ab Occásu portæ tres. Et murus civitátis habens fundaménta duódecim, et in ipsis duódecim nómina duódecim Apostolórum Agni. Et qui loquebátur mecum, habébat mensúram arundíneam áuream, ut metirétur civitátem, et portas ejus, et murum.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent: Glória tibi, Dómine.

℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne portántes manípulos suos.

Et vénient.

LECTIO III.

Et cívitas in quadro pósita est, et longitúdo ejus tanta est quanta et latitúdo, et mensus est civitátem de arúndine áurea per stádia duódecim míllia: et longitúdo, et altitúdo, et latitúdo ejus æquália sunt. Et mensus est

murum ejus centum quadragínta quátuor cubitórum, mensúra hóminis, quæ est Angeli. Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide: ipsa vero cívitas aurum mundum símile vitro mundo.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo, veniéntium in loco isto: * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ.

℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi.

Glória Patri. Exáudi.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ritus, quos in consecrándis Ecclésiis et altáribus Románа servat Ecclésia, beátus Silvéster Papa Primus instítuit. Nam etsi jam ab Apostolórum témpore loca fuérunt Deo dicáta, quæ a quibúsdam Oratória, ab áliis Ecclésiæ dicebántur, ubi colléctæ fiébant per unam sábbati, et Christiánus pópulus oráre, Dei verbum audíre, et Eucharistíam súmere sólitus erat: non tamen illa ádeo solémni ritu consecrabántur, nec in eis adhuc in títulum eréctum erat altáre, quod chrísmate delibútum, Dómini nostri Jesu Christi, qui altáre, hóstia, et sacérdos noster est, figúram exprímeret.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

LECTIO V.

Sed ubi Constantínus Imperátor per Baptísmi sacraméntum sanitátem, salutémque consecútus est, tum primum lege ab eo lata concéssum est toto orbe terrárum, Christiáni ut Ecclésias ædificárent: quos ille non solum edicto, sed étiam exémplo ad sacram ædificatiónem est cohortátus. Nam et in suo Lateranénsi palátio Ecclésiam Salvatóri dedicávit, et ei continéntem Basílicam nómine sancti Joánnis Baptístæ cóndidit, eo loco, quo ipse baptizátus a sancto Silvéstro, a lepra mundátus est: quam idem Póntifex consecrávit quinto idus novémbris: cujus consecratiónis memória celebrátur hodiérno die, quo primum Romæ públice Ecclésia consecráta est, et imágo Salvatóris in pariete depícta pópulo Románo appáruit.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere.

LECTIO VI.

Quod si beátus Silvéster póstea in consecratióne altáris Príncipis Apostolórum decrévit, ut deínceps nisi ex lápide altária non ædificaréntur: tamen Basílicæ Lateranénsis altáre fuit e ligno eréctum: quod mirum non est. Nam cum a sancto Petro usque ad Silvéstrum, propter persecutiónes, Pontífices certo loco consístere non possent, quocúmque eos necéssitas compulisset, sive in crytas, sive in cœmetéria, sive in ædes piórum, super illo altári lígneo ad arcæ similitúdinem cóncavo, sacra faciébant. Quo altári sanctus Silvéster réddita Ecclésiæ pace, honóris causa Príncipis Apostolórum, qui in illo sacrificásse dícitur, et reliquórum Pontíficum, qui usque ad id tempus ad mystéria conficiénda eo usi fúerant, in Lateranénsi prima Ecclésia collocáto, sancívit, ne quisquam in eo, præter Románum Pontíficem, Missam deínceps celebráret. Eámdem Ecclésiam incéndiis, vastatiónibus, terræ ínsuper mótibus disjéctam, eversámque, ac sédula Summórum Pontíficum cura reparátam, nova póstmodum molitióne restitútam, Benedíctus Décimus Tértius, Póntifex Máximus, Ordinis Prædicatórum, die vigésima octáva aprílis anni millésimi septingentésimi vigésimi sexti ritu solémni consecrávit, ejúsque celebritátis memóriam hac die recoléndam státuit.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere.

Glória Patri.

Vere.

In tertio Nocturno Homilia sancti Ambrosii Episcopi in Evangelium Ingressus Jesus, *ut in Communi Dedicationis Ecclesiæ*, cxxxiij.

Pro sancto Theodoro Martyre.

LECTIO IX.

Theodorus, miles Christiánus, Maximiáno Imperatóre, quod idolórum fanum incendisset, comprehénsus, cum a præfécto legiónis pœna ei remitterétur, si pœnitens facti Christiánam fidem execrarétur, constánter in fídei confessióne persevérans, missus est in cárcerem, ubi úngulis excarnificátus, dum costæ nudaréntur, lætus canébat: Benedícam Dóminum in omni témpore. Quare in

ardéntem rogum injéctus, in oratióne et divinis láudibus ánimam Christo réddidit quinto idus novémbris: cujus corpus Eusébia matróna, síndone involútum, sepelívit in suo prædio.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus fit Commemoratio sancti Theodori, Martyris.

Antiphona.

Qui ódit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Deus. qui nos beáti Theodóri, *ut supra*, 551.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, commemoratio præcedentis, et sanctorum Tryphonis et Sociorum, Martyrum.

DIE X NOVEMBRIS.

IN FESTO

S. ANDREÆ AVELLINI,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter sequentia.*

ORATIO.

Deus, qui in corde beáti Andréæ Confessóris tui, per árduum quotídie in virtútibus proficiéndi votum admirábiles ad te ascensiónes disposuísti, concéde nobis ipsíus méritis, et intercessióne ita ejúsdem grátiæ partícipes fíeri, ut perfectióra semper exequéntes, ad glóriæ tuæ fastígium felíciter perducámur. Per Dóminum.

Pro Commemoratione præcedentis Antiphona Oh quam metuéndus.

℣. Domum tuam, cxxvj.

Oratio Omnipotens, 550.

Et Commemoratio sanctorum Martyrum Tryphonis, etc.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Fac nos, quæsumus, Dómine, sanctórum mártyrum tuórum Tryphónis, Respícii, et Nymphæ, semper festa sectári: quórum suffrágiis, protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Andreas Avellínus dictus ántea Lancellóttus, apud Castrum Novum Lucániæ pagum natus, inter ipsa infántiæ primórdia futúræ sanctitátis non obscúra præbuit indícia. Adoléscens ad lítteras addiscéndas patérna e domo egréssus,

[redacted]

lubricam [illegible] sem-tam inter [illegible] studia ita [illegible] tiæ initium [illegible] Dómini, ob [illegible] mum habere [illegible] termiserit. Cum [illegible] inde forma [illegible] tis stúdium [illegible] impudicas [illegible] insidias [illegible] étiam apertam [illegible] sávit. Certa [illegible] pridem adse[illegible] se cóntulit [illegible] ciplinis vacare [illegible] risprudéntiæ [illegible] tus, atque [illegible] dotálem [illegible] causárum [illegible] duntáxat Ecclesiasti[illegible] que privatas [illegible] sónis juxta [illegible] num sanctiónes [illegible] Verum cum [illegible] causam [illegible] mendácium [illegible] vero fortúita [illegible] turárum lectióne [illegible] incidisset: Os quod mentitur occidit ánimam; [illegible] culpæ dolóre ac [illegible] corréptus est, ut [illegible] in ejúsmodi vita [illegible] recedéndum esse [illegible]. Itaque abdicátis forénsibus curis, se totum divino cultui sacrisque ministériis mancipávit; cumque Ecclesiásticæ virtútis exémplis emíneret, sanctimoniálium regímini a tunc existénte Archiepíscopo

[illegible]

ardéntem rogum injéctus, in oratióne et divínis láudibus ánimam Christo réddidit quinto idus novémbris: cujus corpus Eusébia matróna, síndone involútum, sepelívit in suo prædio.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus fit Commemoratio sancti Theodori, Martyris.

Antiphona.

Qui ódit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Deus. qui nos beáti Theodóri, *ut supra*, 551.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, commemoratio præcedentis, et sanctorum Tryphonis et Sociorum, Martyrum.

DIE X NOVEMBRIS.

IN FESTO

S. ANDREÆ AVELLINI,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter sequentia.*

ORATIO.

Deus, qui in corde beáti Andréæ Confessóris tui, per árduum quotídie in virtútibus proficiéndi votum admirábiles ad te ascensiónes disposuísti, concéde nobis ipsíus méritis, et intercessióne ita ejúsdem grátiæ partícipes fíeri, ut perfectióra semper exequéntes, ad glóriæ tuæ fastígium felíciter perducámur. Per Dóminum.

Pro Commemoratione præcedentis Antiphona Oh quam metuéndus.

℣. Domum tuam, cxxvj.

Oratio Omnípotens, 550.

Fit Commemoratio sanctorum Martyrum Tryphonis, etc.

Antiphona.

Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Fac nos, quæsumus, Dómine, sanctórum mártyrum tuórum Tryphónis, Respícii, et Nymphæ, semper festa sectári: quórum suffrágiis, protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Andreas Avellínus dictus ántea Lancellóttus, apud Castrum Novum Lucániæ pagum natus, inter ipsa infántiæ primórdia futúræ sanctitátis non obscúra præbuit indícia. Adoléscens ad lítteras addiscéndas patérna e domo egréssus,

lubricam illius ætátis sémitam inter bonárum ártium stúdia ita perégit, ut sapiéntiæ inítium, quod est timor Dómini, ob óculos potíssimum habére nunquam prætermíserit. Cum egrégia perínde forma exímium castitátis stúdium conjúnxit, quo impudícas sæpe mulíerum insídias elúsit, intérdum étiam apértam vim propulsávit. Clericáli milítiæ jampridem adscríptus, Neápolim se cóntulit, ut legálibus disciplínis vacáret: Ibíque jurisprudéntiæ láuream adéptus, atque intérea ad sacerdotálem dignitátem evéctus, causárum patrocínia in foro duntáxat Ecclesiástico, proque privátis quibúsdam persónis juxta sacrórum Cánonum sanctiónes ágere cœpit. Verum cum aliquándo inter causam agéndam leve ei mendácium excidísset, mox vero fortúita sacrárum Scripturárum lectióne in illa verba incidísset: Os quod mentítur occídit ánimam; tanto ejus culpæ dolóre ac pœniténtia corréptus est, ut statim ab ejúsmodi vitæ institúto sibi recedéndum esse dúxerit. Itaque abdicátis foréensibus curis, se totum divíno cúltui, sacrísque ministériis mancipávit; cumque Ecclesiásticæ virtútis exémplis eminéret, sanctimoniálium regímini a tunc existénte Archiepíscopo Neapolitáno Præféctus fuit. Quo in múnere cum pravórum hóminum ódia subiísset, primo quidem intentátæ sibi necis perículum declinávit, mox vero per sicárium tribus in fácie accéptis vulnéribus, injúriæ atrocitátem æquo ánimo pértulit. Tunc perfectióris vitæ desidério flagrans, ut inter Cléricos Reguláres adscriberétur suppliciter postulávit: votíque compos factus ob ingéntem quo æstuábat Crucis amórem, ut sibi Andréæ nomen imponerétur précibus impetrávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum. * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Arctioris itaque vitæ curriculum álacri stúdio ingréssus, in eas máxime virtútis exercitatiónes incúbuit, ad quas sese árduis étiam emíssis votis obstrínxit, áltero scílicet suæ ipsíus voluntáti júgiter obsisténdi, áltero vero in Christiánæ perfectiónis semper ultérius progrediéndi. Reguláris disciplínæ cultor assíduus, et in ea promovénda, cum áliis præésset, studiosíssimus fuit. Quid-

[redacted]

quid ab institúti sui Officii, et Régulæ præscripto supérerat témporis, oratióni et animárum salúti tribuébat. In confessiónibus excipiéndis mira ejus pietas, et prudéntia enítuit, vicos et óppida Neápoli finítima Evangélicis ministériis, magno cum animárum lucro frequens lustrábat. Quam ardéntem erga próximos sancti viri charitátem signis étiam Dóminus illustrávit. Cum enim intempésta nocte ab audita ægri confessióne domum rediret, ac plúviæ, ventorúmque vis prælucéntem facem extinxísset, non solum ipse cum sóciis inter effusíssimos imbres nihil madefáctus est, verum étiam inusitáto splendóre, e suo córpore mirabíliter emicánte, sóciis inter densíssimas ténebras iter monstrávit. Abstinéntia et patiéntia, necnon abjectióne, atque ódio sui summópere præstitit. Necem fratris filio illátam imperturbáto ánimo tulit, ac suos ab omni ulciscéndi cupiditáte compéscuit, imo étiam pro interfectóribus opem et misericórdiam júdicum implorávit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

Plurimum in locis Clericórum Regulárium Ordinem propagávit, eorúmque domicília Medioláni, et Placéntiæ instítuit. Illius óperam sanctus Cárolus Borromæus, et Paulus de Arétio Cléricus Reguláris Cardináles, quibus erat acceptíssimus, in Pastorális múneris curis adhibuérunt. Deíparam Vírginem singulári amóre et cultu prosequebátur, Angelórum collóquio pérfrui méruit, quos cum divínas laudes persólveret, e regióne concinéntes se audísse testátus est. Denique post heróica virtútum exémpla, Prophetíæ quoque dono illústris, quo et secréta córdium, et abséntia, et futúra prospéxit. Annis gravis, et labóribus fractus, ad Aram celebratúrus in verbis illis tértio repetítis: Introibo ad Altáre Dei, repentíno apoplexíæ morbo corréptus est; mox Sacraméntis rite munítus, placidíssime inter suos ánimam efflávit. Ejus corpus Neápoli in Ecclésia sancti Pauli ad hæc usque témpora eo frequentíssimo pópuli concúrsu cólitur, quo fuit elátum. Illum dénique insígnibus in vita et post mortem miráculis clarum Clemens Undécimus, Póntifex Máximus, solémni ritu Sanctórum catálogo adscripsit.

℟. Iste homo perfécit óm-

nia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia.

Glória Patri.

Quia.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Sint lumbi vestri, *ut in Communi Confessoris non Pontificis*, lxxxiij.

Pro sanctis Tryphone, Respicio et Nympha, Martyribus.

LECTIO IX.

TRYPHON, Décio Imperatóre, cum Jesu Christi fidem prædicans omnes ad ejus cultum perdúcere conarétur, a Décii satellítibus comprehénsus, primum equúleo torquétur, et úngulis férreis excarnificátur; deinde sublímibus pédibus candéntibus clavis confixus, fústibus cæditur, et admótis fácibus ardéntibus adúritur. Quæ cum ómnia fórtiter feréntem vidísset Respícius tribúnus, ad Christi Dómini fidem convérsus, statim se Christiánum esse palam profèssus est. Qui várie cruciátus una cum Tryphóne rápitur ad Jovis simulácrum : quæ státua Tryphóne oránte cóncidit. Quare plumbátis crudelíssime contúsi, nobilíssimum martyrium consecúti sunt, quarto idus novémbris. Eódem die virgo quædam, cui nomen Nympha, cum Jesum Christum verum esse Deum clara voce testarétur, martyrii palmam ac virginitátis corónam adjúnxit.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus fit Commemoratio SS. Tryponis, etc., Martyrum.

Antiphona.

Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt : nolite timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Fac nos, *ut supra*, 554.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

DIE XI NOVEMBRIS.

IN FESTO S. MARTINI,

episcopi et confessoris.

(DUPLEX.)

AD VESPERAS.

Antiphona Dixérunt discípuli, *cum reliquis de Laudibus*, 563. *Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 131, *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 135.

CAPITULUM.

[Eccli., c. 44.]

ECCE sacérdos magnus, qui

in diébus suis plácuit Deo et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus Iste Conféssor, *ut in Communi Confessoris Pontificis*, liv.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat, Antiphona.

O beátum virum, cujus ánima paradísum póssidet : unde exúltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat, Mane nobíscum in ætérnum.

ORATIO.

Deus, qui cónspicis quia ex nulla nostra virtúte subsístimus, concéde propítius ut intercessióne beáti Martíni Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio sancti Andreæ Avellini.

Antiphona.

Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Deus, qui in corde, *ut supra*, 554.

Deinde fit Commemoratio sancti Mennæ Martyris.

Antiphona.

Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti Mennæ mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beáti Martíni.

Psalmus Venite, exsultémus, 2.

Hymnus Iste Conféssor, *ut supra*, liv.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Martínus adhuc catechúmenus hac me veste contéxit.

Psalmus Beátus vir, *cum reliquis de Communi Confessoris Pontificis*, lv.

Antiphona.

Sanctæ Trinitátis fidem Martínus conféssus est, et baptísmi grátiam percépit.

Psalmus Quarum fremuérunt, lvj.

Antiphona.

Ego signo crucis, non clypeo protéctus, aut gálea,

hóstium cúneos penetrábo secúrus.

Psalmus Dómine, quid multiplicáti, lvj.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ induit eum.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Timótheum.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

Fidelis sermo: Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem: non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum: non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum: fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum, ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in oppróbrium incídat, et in láqueum diáboli.

℟. Hic est Martinus eléctus Dei Póntifex, cui Dóminus post Apóstolos tantam grátiam conférre dignátus est, * Ut in virtúte Trinitátis Deíficæ meréretur fieri trium mortuórum suscitátor magníficus.

℣. Sanctæ Trinitátis Fidem Martinus conféssus est. Ut in.

De Epístola ad Titum.

LECTIO II.

[Cap. 1.]

Oportet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem, non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum; sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum qui secúndum doctrinam est, fidélem sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos qui contradícunt argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres, máxime qui de circumcisióne sunt, quos opórtet redárgui; qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso subíre propter eos labórem: * Fiat volúntas tua.

℣. Oculis ac mánibus in cœlum semper inténtus, invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat. Fiat.

LECTIO III.

[Cap. 2.]

Tu autem lóquere quæ decent

sanam doctrinam : Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia : anus similiter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes ; ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, filios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benignas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes similiter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teipsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrina, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile ; ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. O beátum virum Martínum Antístitem : * Qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit.

℣. Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem : fiat volúntas tua.

Qui nec mori.

Glória Patri.

Qui nec mori.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Confído in Dómino, quod fília mea précibus tuis reddénda sit sanitáti.

Psalmus Cum invocárem, lviij.

Antiphona.

Tetrádius cógnita Dei virtúte, ad baptísmi grátiam pervénit.

Psalmus Verba mea, lix.

Antiphona.

O ineffábilem virum, per quem nobis tanta mirácula coruscant.

Psalmus Dómine Dóminus noster, lix.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

LECTIO IV.

Martinus, Sabáriæ in Pannónia natus, cum décimum attigísset annum, invítis paréntibus ad Ecclésiam confúgiens, in catechumenórum númerum adscríbi vóluit. Quíndecim annos natus in milítiam proféctus, primum in Constántii, deínde Juliáni exércitu militávit. Qui cum nihil habéret præter arma et vestiméntum quo tegebátur, Ambiáni, páuperi ac nudo ab eo peténti, ut Christi nómine sibi eleemósynam tribúeret, partem chlámydis dedit. Cui sequénti nocte Christus dimidiáta illa veste indútus appáruit, hanc mittens vocem : Martínus catechúmenus hac me veste contéxit.

℟. Óculis ac mánibus in cœlum semper inténtus, * Invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat.

℣. Dum Sacraménta of-

férret beátus Martinus, globus igneus appáruit super caput ejus.

Invictum.

LECTIO V.

Decem et octo annos cum habéret, baptizátus est. Quare relicta militári vita, ad Hilárium, Pictaviénsem Episcopum, se cóntulit, a quo in Acolythórum número redáctus est. Post factus Episcopus Turonénsis, monastérium ædificávit, ubi cum octoginta Mónachis sanctíssime aliquándiu vixit. Qui cum póstea ad Candacénsem vicum suæ Diœcésis in gravem febrim incidisset, assídua Deum oratióne precabátur, ut se ex illo mortáli cárcere liberáret. Quem audiéntes discípuli, sic rogábant: Cur nos Pater, déseris? cui nos míseros derelinquis? Quorum voce commótus Martínus ita Deum orábat: Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem.

℞. Beátus Martínus óbitum suum longe ante præscívit, dixítque frátribus, * Dissolutiónem sui córporis imminére: quia judicábat se jam resólvi.

℣. Víribus córporis cœpit repénte destítui, convocatísque discípulis dixit.

Dissolutiónem.

LECTIO VI.

Sed cum in eum illa veheménti febre supínum orántem vidérent discípuli, suppliciter ab eo petiérunt, ut convérso córpore, tantisper dum remitteret morbi vis pronus conquiésceret. Quibus Martínus, Sínite me, inquit, cœlum pótius quam terram aspícere, ut suo jam itínere itúrus ad Dóminum spíritus dirigátur. Instánte jam morte, viso humáni géneris hoste: Quid, inquit, adstas, cruénta béstia? nihil in me funéste repéries. Ea in voce unum et octogínta annos natus, ánimam Deo réddidit: quam Angelórum chorus excépit, eósque divínas canéntes laudes multi, in primísque sanctus Severínus Coloniénsis Episcopus, audiérunt.

℞. Dixérunt discípuli ad beátum Martínum: Cur nos, pater, déseris, aut cui nos desolátos relinquis? * Invádent enim gregem tuum lupi rapáces.

℣. Scimus quidem desideráre te Christum, sed salva sunt tibi tua præmia: nostri pótius miserére, quos déseris.

Invádent enim.

Glória Patri.

Invádent enim.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Dóminus Jesus Christus non purpurátum, aut diadémate reniténtem se ventúrum esse prædíxit.

Psalmus In Dómino con-

fido, *ut in Communi unius Martyris*, xxx.

Antiphona.

Sacérdos Dei Martíne, apérti sunt tibi cœli, et regnum Patris mei.

Psalmus Dómine, quis habitábit, xxx.

Antiphona.

Sacérdos Dei Martíne, pastor egrégie, ora pro [illegible]bis Deum.

Psalmus Dómine in virtúte tua, xxxj.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 11.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Nemo lucérnam accéndit, et in abscóndito ponit, neque sub módio: sed supra candelábrum, ut qui ingrediúntur, lumen vídeant. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 7 Comm. in Luc. c. 11.]

Quia in superióribus Ecclésiam synagógæ prætulit, hortátur nos ut fidem pótius nostram ad Ecclésiam transferámus. Lucérna enim fides est, juxta quod scriptum est: Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine. Verbum enim Dei fides nostra est: verbum Dei lux est. Lucérna est fides. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Lucérna autem lucére non potest, nisi aliúnde lumen accéperit.

℟. O beátum virum, in cujus tránsitu sanctórum canit númerus, Angelórum exúltat chorus, * Omniúmque cœ[illegible]m Virtútum occúrrit [illegible]éntium exércitus. ℣. Ecclésia virtúte robo[illegible]r, sacerdótes Dei reve[illegible]ne glorificántur, quem [illegible]ael assúmpsit cum An[illegible]. * Omniúmque.

LECTIO VIII.

Hæc est lucérna quæ accénditur, virtus scilicet nostræ mentis et sensus, ut drachma illa possit, quæ períerat, reperíri. Nemo ergo fidem sub lege constituat. Lex enim intra mensúram est, ultra mensúram grátia: lex obúmbrat, grátia clarificat. Et ideo nemo fidem suam intra mensúram legis inclúdat, sed ad Ecclésiam cónferat, in qua septifórmis Spíritus relúcet grátia, quam princeps ille sacerdótum fulgóre supérnæ divinitátis illúminat, ne eam legis umbra restínguat. Dénique lucérna illa, quam matutínis vespertinísque tempóribus, ritu véteri, Judæórum princeps sacerdótum solébat accéndere velut sub módio sita legis

evánuit : et civitas illa Jerúsalem, quæ in terris est, quæ occídit Prophétas, quasi in conválle fletus pósita, delitéscit : illa autem Jerúsalem quæ in cœlo est, in qua mílitat fides nostra, in illo altíssimum ómnium locáta monte, hoc est Christo, non potest ténebris et ruinis hujus mundi abscóndi, sed fulgens candóre solis ætérni luce nos grátiæ spiritális illúminat.

℟. Martinus Abrahæ sinu lætus accípitur: Martinus hic pauper et módicus, * Cœlum dives ingréditur, hymnis cœléstibus honorátur.

℣. Martinus Episcopus migrávit a sæculo : vivit in Christo gemma sacerdótum.

Cœlum dives.

Glória Patri.

Cœlum dives.

Pro sancto Menna, martyre.

LECTIO IX.

Mennas Ægyptius, Christiánus miles, in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni Imperatórum, cum pœniténtiæ causa in solitúdinem secessísset, natáli die Imperatórum, quo pópulus célebri spectáculo tenebátur, in theátrum prosiliens, líbera voce gentílium superstitiónem insectabátur. Quamóbrem comprehénsus, et Pyrrho Præside, in metrópoli Cottiénsium Phrygiæ vinctus, loris crudéliter cæditur : deinde equúleo tortus, lampádibus ardéntibus ad corpus admótis, plagisque cilício confricátis, tum per tríbulos, et virgas férreas mánibus ac pédibus colligátis tractus, plumbátis étiam contúsus, demum gládio interfícitur, in ignémque injícitur. Corpus inde a Christiánis ereptum, sepúltum est, ac póstea Constantinópolim translátum.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Dixérunt discípuli ad beátum Martinum: Cur nos, pater, déseris, aut cui nos desolátos relínquis? invádent enim gregem tuum lupi rapáces.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem, fiat volúntas tua.

Antiphona.

O virum ineffábilem, nec labóre victum, nec morte vincéndum, qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit.

Antiphona.

Oculis ac mánibus in cœlum semper inténtus : invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat. Allelúia.

Antiphona.

Martinus Abrahæ sinu læ-

tus excipitur: Martínus hic pauper et módicus, cœlum dives ingréditur, hymnis cœléstibus honorátur.

CAPI[illegible] [illegible]UM.
[Eccl [illegible] 44.]

Ecce sacérdo[illegible] [illegible]nagnus, qui in diébus suis [illegible]lácuit Deo, et invéntus es[illegible] [illegible]stus: et in témpore irac[illegible] [illegible]liæ factus est reconciliátio.

Hymnus Je[illegible]u, Redémptor, *ut infra*, [illegible]v.

℣. Justum [illegible] nus per vias re[illegible]

℟. Et osténd[illegible] Dei.

Ad Benedictus, Ant[illegible]

O beátum vir[illegible] ánima paradísum [illegible] unde exúltant An[illegible] tur Archángeli, chorus [illegible] tórum proclámat, turba Vírginum ínvitat, Mane nobíscum in ætérnum.

ORATIO.

Deus, qui cónspicis quia ex nulla nostra virtúte subsístimus, concéde propítius, ut intercessióne beáti Martíni Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit Commemoratio sancti Mennæ, martyris.

Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Præsta, quæsumus, *ut supra*, 558.

AD TERTIAM.

Antiphona Dómine, si adhuc.

Capitulum Ecce sacérdos, *ut supra.*

℟. *breve.* Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit.

[illegible]olam glóriæ índuit eum. Et ornávit.

[illegible]ória Patri. Amávit eum.

[illegible] Elégit eum Dóminus [illegible]dótem sibi.

[illegible] Ad sacrificándum e[illegible] [illegible]am laudis.

AD SEXTAM.

[illegible]ntiphona O virum ineffá[illegible]lem.

CAPITULUM.
[Eccli. c. 44.]

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. *breve.* Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit.

℣. Ad sacrificándum et hóstiam laudis.

℟. Sacerdótem.

Glória Patri. Elégit.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

AD NONAM.

Antiphona Martinus Abrahæ sinu.

CAPITULUM.

[Eccli. c. 45.]

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsius, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. *breve.* Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu es.

℣. Secúndum órdinem Melchísedech.

℟. In ætérnum.

Glória Patri. Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

AD VESPERAS.

Antiphona Dixérunt discípuli, *cum reliquis de Laudibus*, 563.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 131, *et loco ultimi Psalmus* Meménto, Dómine, 142.

Capitulum Ecce sacérdos magnus.

Hymnus Iste Conféssor, liij.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona.

O beátum Pontíficem, qui totis viscéribus diligébat Christum Regem, et non formidábat impérii principátum: o sanctíssima ánima, quam etsi gládius persecutóris non ábstulit, palmam tamen martyrii non amísit.

Deinde fit Commemoratio sancti Martini, Papæ et Martyris.

Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Martíni mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

DIE XII NOVEMBRIS.

IN FESTO S. MARTINI,

papæ et martyris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi unius Martyris, xxiij, *præter sequentia.*

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Martinus, Tudérti in Umbria natus, initio Pontificátus et litteris, et legatiónibus missis óperam dedit, ut Paulum Constantinopolitánum

tifex, coacto Romæ Concilio centum quinque Episcopórum, eum condemnávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descenditque cum illo in fóveam : et in vinculis non derelíquit eum.

Et dedit.

LECTIO V.

Quæ causa fuit Constánti mitténdi in Itáliam Olympium Exárchum, ut Martínum Pontíficem interficiéndum, aut ad se perducéndum curáret. Igitur Olympius Romam véniens, lictóri mandat ut Pontificem, dum in Basílica sanctæ Maríæ ad Præsépe Missárum solémnia celebráret, occíderet. Quod ubi lictor aggréditur, cæcus

Theodoru
Urbem m
Pontifici r
quo per fra
tínus, et
perdúctus,
sonésum r
Cathólicam
conféctus ,
vémbris c
miráculis :
mam póst
Ecclésia c
sanctórum
tini nómi
Præfuit Ec
mensem u
sex. Háb
duas mens
bus creávi
decim, Di
Epíscopos
triginta tr
℟. Stol
duit eum I
rónam pul

In tertio Nocturno Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium Si quis venit ad me, *ut in Communi unius Martyris*, xxxij.

℟. Dómine, prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis, * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Vitam pétiit a te, et tribuisti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi.

Posuísti.

Glória Patri.

Posuísti.

In secundis Vesperis a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

DIE XIII NOVEMBRIS.

IN FESTO S. DICACI,

confessoris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia dicuntur de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter ea quæ hic habentur propria.*

ORATIO.

Omnipotens sempitérne Deus, qui dispositióne mirábili infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas, concéde propítius humilitáti nostræ ut piis beáti Dídaci Confessóris tui précibus ad perénnem in cœlis glóriam sublimári mereámur. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Didacus Hispánus ex óppido sancti Nicolái de Portu Diœcésis Hispalénsis, ab ineúnte ætáte, pii sub Sacerdótis disciplína sanctióris vitæ, solitária in Ecclésia tyrocínium exércuit. Deínde ut firmius Deo se conjúngeret, in convéntu de Arizzáfa fratrum Minórum (quos Observántes vocant) sancti Francisci Régulam in statu laicáli proféssus est. Magna ibi alacritáte húmilis obediéntiæ et reguláris observántiæ jugum súbiens, contemplatióni in primis déditus, mira Dei luce perfundebátur, ádeo ut de rebus cœléstibus, litterárum expers, mirándum in modum et plane divínitus loquerétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Canariis in Insulis, ubi Frátribus sui Ordinis præfuit, multa perpéssus, martyrii æstuans desidério, plures infidéles verbo et exémplo ad Christi fidem convértit. Romam véniens anno Ju-

bilæi, Nicoláo Quinto Pontífice, ægrotórum curæ in Convéntu Aræ cœli destinátus, eo Charitátis afféctu munus hoc exércuit, ut Urbe annónæ inópia laboránte, ægrótis tamen, quorum aliquándo úlcera étiam lambéndo abstergébat, nihil pénitus necessária defécerit. Eximia quoque fides, et grátia curatiónum in eo elúxit, cum lámpadis, quæ collucébat ante imáginem beatissimæ Dei Genitrícis, quam summa devotióne colébat, óleo ægros inúngens, signo Crucis imprésso, multórum morbos mirabíliter sanáverit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Demum Complúti finem sibi vitæ adésse intélligens, lácera et obsoléta indútus túnica, conjéctis in Crucem óculis, singulári devotióne illis verbis ex sacro hymno pronuntiátis: Dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera, quæ fuísti digna portáre Regem cœlórum, et Dóminum, ánimam Deo réddidit prídie idus novémbris, anno Dómini supra millésimum quadrin mo sexagésimo tért corpus cum menses cos (ut pio confl desidério fíeret sati púltum mansísset, q incorruptiónem in odórem suavíssimum Illum multis et illúst ráculis clarum Sixt tus, Póntifex Máxim tórum número adsc

℟. Iste homo perf nia quæ locútus est et dixit ad eum: In in réquiem meam: * vidi justum coram m nibus géntibus.

℣. Iste est qui co vitam mundi, et pe cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturn lia venerabilis Bed byteri in Evangeliun timére, pusíllus grex, *muni Confessoris n tificis*, xc.

DIE XV NOVEMB

IN FESTO S. GERT

virginis et abbatissæ ordin Benedicti.

(DUPLEX.)

Omnia de Commu ginum, xcij, *præter tia.*

ORATIO.

Deus, qui in corde

Gertrúdis vírginis, jucúndam tibi mansiónem præparásti, ipsius méritis et intercessióne cordis nostri máculas cleménter abstérge, et ejúsdem tribue gaudére consórtio. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Gertrudis Islébii in Saxónia nóbili génere nata, quinquénnis in monastério Rodardénsi, Ordinis sancti Benedicti, virginitátem suam, ac seipsam Jesu Christo óbtulit. Quo ex témpore a mundánis rebus prorsus aliéna, virtutísque sedúlo inténta, cœléstis vitæ genus instítuit. Ad humaniórum litterárum notítiam rerum divinárum cognitiónem adjúnxit: quarum meditatióne vehemén-tius ad virtútem incénsa, brevi Christiánam perfectiónem adépta est. De Christo ejúsque vitæ mystériis sæpenúmero pio cum ánimi sensu loquebátur: unámque Dei glóriam cógitans, ad illam vota sua ómnia et actiónes referébat. Quamvis autem multis exímiis natúræ et grátiæ donis a Deo aucta esset, ita tamen sibi ipsa vilescébat, ut inter præcípua divínæ bonitátis mirácula hoc item memoráret, quod se digníssimam misericórditer sustinéret.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Tricesimum ætátis annum agens, primum Rodardénsis monastérii, ubi Religiósam vitam est proféssa, deínde Elpediáni præses elécta, quadragínta annórum spátio, ea charitáte, prudéntia, et reguláris disciplínæ stúdio munus obivit, ut cœnóbium religiósæ perfectiónis domicílium viderétur. Utrobíque vero licet esset ómnium mater et magistra, ómnium tamen mínima habéri volébat, ac demissióne pari minístram se exhibébat. Quo libérius Deo vacáret, vigíliis, abstinéntia, aliísque cruciátibus corpus afflíxit, sempérque sui símilis, morum innocéntiam, mansuetúdinem ac patiéntiam prætulit singulárem. Proximórum salúti omni ope stúduit, piæque curæ copiósum fructum rétulit. Divíni amóris vi frequéntes patiebátur éxtases, altissimæque contemplatiónis et divínæ unió-nis donum obtínuit.

℟. Dilexísti justítiam, et

odisti iniquitátem;* Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

LECTIO VI.

Ut méritum acceptissimæ sibi sponsæ Christus osténderet, in corde Gertrúdis jucúndam sibi esse mansiónem testátus est. Deíparam vírginem véluti matrem et curatrícem a Jesu accéptam pietáte præcípua prosequebátur, ab eáque multa accépit beneficia; erga diviníssimum Eucharistiæ Sacraméntum et passiónem Dómini tanto amóre, cum grati ánimi sensu afficiebátur, ut intérdum uberióribus lácrymis perfunderétur. Justórum ánimas piaculáribus flammis addíctas quotidiánis subsídiis et précibus juvábat. Multa ad confovéndam pietátem scripsit. Divinárum étiam revelatiónum, et prophetiæ dono cláruit. Dénique flagrantissimo Dei amóre pótius quam morbo languéscens, anno Dómini millésimo ducentésimo nonagésimo secúndo, vita decéssit. Miráculis vivens, et post mortem a Deo illustráta est.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prósp procéde, et regna.

Afferéntur tibi.

Glória Patri.

Afferéntur tibi.

In tertio Nocturno Ho lia sancti Gregorii Pap Evangelium Simile erit r num cœlórum, *de eo Communi*, cv.

DIE XVII NOVEMBRIS.

IN FESTO

SANCTI GREGORII THAUMATU

episcopi et confessoris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi C fessoris Pontificis, liv, *p ter sequentia.*

ORATIO.

Da, quæsumus, omnipo Deus, ut beáti Gregórii C fessóris tui atque Ponti veneránda solémnitas, et votiónem nobis áugeat et lútem. Per Dóminum.

In primo Nocturno Le nes de Scriptura occurre

IN SECUNDO NOCTURN

LECTIO IV.

Gregorius, Neocæsa Ponti Episcopus, sancti doctrináque illústris, si vero ac miráculis multo il trior, quorum multitú atque præstántia Thauma gus appellátus est, et sa Basílii testimónio cum Mo Prophétis, et Apóstolis c parátus: montem, qui Ec siæ ædificatiónem impe bat, oratióne álio tránst

Item palúdem, inter fratres causam discordiárum, exsiccávit. Lycum flúvium pernicióse agros inundántem, defixo ad ripam, quo sustentabátur, báculo, qui statim viréntem crevit in árborem, coércuit, ut póstea ultra eum términum non efflúxerit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Sæpissime dæmones ex idolórum simulácris, atque ex hóminum corpóribus ejécit; multaque ália mirabíliter effécit, quibus innumerábiles hómines traxit ad Jesu Christi fidem, cum étiam prophético spíritu futúra prædíceret. Qui migratúrus e vita, cum quæsisset quot in civitáte Neocæsarénsi réliqui essent infidéles, responsúmque esset tantum esse septémdecim, Deo grátias agens, Tótidem, inquit, erant fidéles, cum cepi episcopátum. Plura scripsit, quibus étiam, non solum miráculis, Dei Ecclésiam illustrávit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

LECTIO VI.

[Hom. 59 quæ est 1 de S. Eusebio.]

Beati Patris Gregórii mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus: qui gubernáculum fidei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit: et plenam cœléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit: qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illius cursus, nisi uníus cum vigili hoste conflíctus.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse.

Glória Patri.

Ipse.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.

[Cap. 11.]

In illo témpore, Respón-

dens Jesus discípulis suis, ait illis: Habéte fidem Dei. Amen dico vobis, quia quicúmque díxerit huic monti: Tóllere, et míttere in mare, et non hæsitáverit in corde suo, sed credíderit quia quodcúmque díxerit Fiat, fiet ei. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Lib. 3 Comment. in Marc. c. 11.]

Solent Gentíles qui contra Ecclésiam maledícta scripsére, improperáre nostris, quod non habúerint plenam fidem Dei, quia nunquam montes transférre potúerint. Quibus respondéndum est, non ómnia scripta esse quæ in Ecclésia sunt gesta, sicut étiam de factis ipsíus Christi et Dómini nostri Scriptúra testátur. Unde et hoc quoque fíeri potuísset, ut mons ablátus de terra mitterétur in mare, si necéssitas id fíeri poposcísset. Quómodo légimus factum précibus beáti Patris Gregórii Neocæsaréæ Ponti Antístitis, viri méritis et virtútibus exímii, ut mons in terra tantum loco céderet quantum íncolæ civitátis opus habébant.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VIII.

Cum enim volens ædificáre Ecclésiam in loco apto, vidéret eum angustiórem esse quam res exigébat, eo quod ex una parte rupe maris, ex ália monte próximo coarctarétur, venit nocte ad locum, et génibus flexis admónuit Dóminum promissiónis suæ, ut montem lóngius juxta fidem paténtis ágeret. Et mane facto revérsus, invénit montem tantum spátii reliquísse structóribus Ecclésiæ, quantum opus habúerant. Póterat ergo hic, póterat álius qui ejúsdem mériti vir, si opportúnitas exegísset, impetráre a Dómino mérito fídei, ut étiam mons tollerétur, et mitterétur in mare.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

LECTIO IX.

Verum quia montis nómine nonnúnquam diábolus significátur, vidélicet propter supérbiam, qua se contra Deum érigit, et esse vult símilis Altíssimo; mons ad præceptum eórum, qui fortes fide

sunt, tóllitur de terra, et in mare projícitur, cum prædicántibus verbum doctóribus sanctis, immúndus spíritus ab eórum corde repéllitur, qui ad vitam sunt præordináti, et in turbuléntis amarísque infidélium méntibus vesániam suæ tyránnidis exercére permíttitur.

Te Deum laudámus, 17.

Vesperæ de sequenti Festo Dedicationis, cxxiij, *cum Commemoratione sancti Gregorii.*

Antiphona.

Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio Da, quæsumus, omnípotens Deus, *ut supra*, 570.

DIE XVIII NOVEMBRIS.

IN DEDICATIONE BASILICARUM

SS. APOSTOLORUM

PETRI ET PAULI.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Dedicationis Ecclesiæ, cxxiij, *præter ea quæ sequuntur.*

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

LECTIO I.

[Cap. 21.]

Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide: ipsa vero cívitas, aurum mundum símile vitro mundo. Et fundaménta muri civitátis omni lápide pretióso ornáta. Fundaméntum primum, jaspis; secúndum, sapphírus; tértium, chalcedónius; quartum, smarágdus; quintum, sárdonix; sextum, sárdius; séptimum, chrysólithus; octávum, beryllus; nonum, topázius; décimum, chrysóprasus; undécimum, hyacínthus; duodécimum, amethystus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus.

℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes gentes.

Et in ore.

LECTIO II.

Et duódecim portæ, duódecim margarítæ sunt, per síngulas: et síngulæ portæ erant ex síngulis margarítis: et plátea civitátis aurum mundum, tanquam vitrum perlúcidum. Et templum non vidi in ea. Dóminus enim Deus omnípotens templum illius est, et Agnus. Et cívitas non egit sole, neque luna, ut lúceant in ea. Nam cláritas Dei illuminávit eam, et lucérna ejus est Agnus.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient

ad eam omnes Gentes, et dicent: Glória tibi, Dómine.

℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos.

Et vénient.

LECTIO III.

Et ambulábunt Gentes in lúmine ejus: et reges terræ ásferent glóriam suam et honórem in illam. Et portæ ejus non claudéntur per diem: nox enim non erit illic. Et ásferent glóriam et honórem Géntium in illam. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum aut abominatiónem fáciens, et mendácium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo; veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ.

℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum.

Exáudi.

Glória Patri.

Exáudi.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Ex locis sacris, qui olim apud Christiános veneratiónem habuérunt, illa celebérrima et frequentíssima fuérunt, in quibus cóndita Sanctórum córpora vel áliquod Mártyrum vestígium aut monuméntum esset. In quorum número sanctórum locórum, in primis semper fuit insignis ea Vaticáni pars, quam sancti Petri Confessiónem appellábant. Nam eo Christiáni ex ómnibus orbis terræ pártibus tanquam ad fidei petram, et Ecclésiæ fundaméntum conveniéntes, locum Príncipis Apostolórum sepúlcro consecrátum, summa religióne ac pietáte venerabántur.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte.

LECTIO V.

Illuc Constantínus Magnus, Imperátor, octávo die post suscéptum baptísmum venit, depositóque diadémate, et humi jacens, vim lacrymárum profúdit: mox sumpto ligóne ac bidénte terram éruit; indeque duódecim terræ cóphinis, honóris causa duódecim Apostolórum, ablátis, ac loco Basílicæ Príncipis Apostolórum designáto, Ecclésiam ædificávit. Quam sanctus Silvéster Papa décimo quarto kaléndas decémbris, eo modo, quo Lateranénsem Ecclésiam quinto idus novémbris consecráverat, dedicávit: et in

AD NONAM.

Antiphona Martinus Abrahæ sinu.

CAPITULUM.
[Eccli. c. 45.]

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. *breve.* Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu es.

℣. Secúndum órdinem Melchisedech.

℟. In ætérnum.

Glória Patri. Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

AD VESPERAS.

Antiphona Dixérunt discípuli, *cum reliquis de Laudibus*, 563.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 131, *et loco ultimi Psalmus* Meménto, Dómine, 142.

Capitulum Ecce sacérdos magnus.

Hymnus Iste Conféssor, liij.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona.

O beátum Pontíficem, qui totis viscéribus diligébat Christum Regem, et non formidábat impérii principátum: o sanctíssima ánima, quam etsi gládius persecutóris non ábstulit, palmam tamen martyrii non amísit.

Deinde fit Commemoratio sancti Martini, Papæ et Martyris.

Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Martíni mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

DIE XII NOVEMBRIS.

IN FESTO S. MARTINI,

papæ et martyris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi unius Martyris, xxiij, *præter sequentia.*

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Martinus, Tudérti in Umbria natus, inítio Pontificátus et lítteris, et legatiónibus missis óperam dedit, ut Paulum Constantinopolitánum

Deinde fit Commemoratio Dedicationis.

Antiphona.

O quam metuéndus est locus iste! vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem diérum.

ORATIO.

Deus, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes, exáudi preces pópuli tui, et præsta, ut quisquis hoc templum beneficia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Postea sancti Pontiani, Papæ et Martyris.

Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non timuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus, et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Pontiáni, mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Elisabeth, Andréæ regis Hungáriæ filia, ab infántia Deum timére cœpit, et crescens ætáte, crevit étiam pietáte. Ludóvico Lantgrávio Hássiæ et Thuríngiæ in cónjugem copuláta, non minóri cura quæ Dei, quam quæ viri sui erant exequebátur. Surgens enim noctúrno témpore, orationi diu incumbébat: ac váriis misericórdiæ officiis dédita, víduis, pupíllis, ægrótis, egéntibus sédulo inserviébat, gravíque fame urgénte, domus suæ fruménta liberáliter erogábat. Leprósos hospítio suscípiens manus eórum et pedes osculabátur. Curándis autem et aléndis paupéribus insigne xenodóchium constrúxit.

℟. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prósperе procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Defuncto cónjuge, ut Deo libérius servíret, depósitis ómnibus sæculáris glóriæ induméntis, vili túnica indúta est, atque Ordinem Pœniten-

tium sancti Francisci ingréssa, patiéntiæ et humilitátis virtúte máxime enituit. Nam bonis ómnibus exúta, a própriis ædibus ejécta, ab ómnibus derelícta, contumélias, irrisiónes, obtrectatiónes invicto ánimo tolerávit; ádeo ut summópere gaudéret, se tália pro Deo pati. Ad infima quæque ministéria erga páuperes et ægrótos se abjíciens, eis necessária procurábat, solis oléribus et legumínibus pro suo victu conténta.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

LECTIO VI.

Cum vero in his, aliísque plúribus sanctis opéribus vitam religiosíssime transegísset, finis tandem suæ peregrinatiónis advénit, quem doméstícis suis ante prædixit. Cumque defíxis in cœlum óculis divínæ contemplatióni vacáret, a Deo mirabíliter recreáta, et Sacraméntis refécta, obdormívit in Dómino. Statímque plúrima ad ejus túmulum mirácula patráta sunt. Quibus audítis et rite probátis, Gregórius Nonus Sanctórum número eam adscrípsit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Múlier.

Glória Patri.

Múlier.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Símile est regnum cœlórum thesáuro, *ut in Communi non Virginum*, cxviij.

Pro sancto Pontiano.

LECTIO IX.

Pontianus Románus præfuit Ecclésiæ Alexándro Imperatóre, qui sanctum Pontíficem propter Christiánæ fídei confessiónem in Sardíniam ínsulam cum Hippólyto Presbytero relegávit. Ubi is pro Christi fide multis calamitátibus afflíctus, décimo tértio kaléndas decémbris e vita migrávit. Ejus corpus Fabiáno Pontífice, cum clero Romam delátum, in cœmetério Callísti via Appia sepelítur. Sedit annos quátuor, menses quátuor, dies vigintiquínque. Fecit Ordinatiónes duas mense decémbri, quibus creávit Presbyteros sex, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca sex.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus fit Commemoratio sancti Pontiani Papæ et Martyris.

Antiphona.

Qui odit ánimam sua

hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Infirmitátem nostram, *ut supra*, 576.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, et Commemoratio præcedentis.

DIE XX NOVEMBRIS.

IN FESTO

S. FELICIS DE VALOIS,

confessoris

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *exceptis his quæ hic sunt propria.*

In Hymno Iste Conféssor, *dicatur :* Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

ORATIO.

Deus, qui beátum Felícem Confessórem tuum ex erémo ad munus rediméndi captívos cœlítus vocáre dignátus es, præsta, quæsumus, ut per grátiam tuam a peccatórum nostrórum captivitáte ejus intercessióne liberáti, ad cœléstem pátriam perducámur. Per Dóminum.

Antiphona.

Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus ætérnum.

Oratio Tuórum, *ut supra* 575.

Deinde fit Commemoratio Sanctæ Elisabeth, viduæ.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Felix, Hugo ántea dictus, ex regáli Valesiórum família ortus in Gállia, ab ineúnte ætáte non lévia dedit futúræ sanctitátis indícia, præsértim misericórdiæ erga páuperes : nam adhuc infántulus manu própria, ac si grándior esset, et judícii maturitáte polléret, nummos egénis distríbuit. Jam grandiúsculus, solébat ex appósitis in mensa dápibus ad ipsos míttere, et ferme eo quod sapídius erat obsónio paupérculos púeros recreábat. Adoléscens non semel véstibus se expoliávit, ut ínopes cooperíret. Ab avúnculo Theobáldo, Xanphánæ et Blésii Cómite, vitam reo mortis impetrávit, prædícens hunc infámem háctenus sicárium mox sanctíssimis præditum móribus evasúrum : verídicum testimónium monstrávit evéntus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum

[redacted]

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Sancta María, Dei génitrix virgo, * Intercéde pro nobis.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Quem terra.

Antiphonæ, Psalmi, et Versiculi Nocturnorum, ut in Officio parvo, clxiv.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum, arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo, et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Quia.

LECTIO II.

Mecum sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ, et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant; necdum montes gravi mole constíterant, ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Et de.

LECTIO III.

Beatus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino: qui

divínas concínuit, ritéque persólvit. Et quasi jam a terréstri ad cœléstem chorum evocarétur, instántis mortis ab Angelo cértior factus, filios ad charitátem erga páuperes et captivos adhórtans, ánimam Deo réddidit, ætáte ac méritis consummátus, anno post Christum natum ducentésimo duodécimo supra millésimum, sub eódem pontifice Innocéntio Tértio.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangelium Nolite timére pusillus grex, *de Communi Confessoris non Pontificis*, xc.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

DIE XXI NOVEMBRIS.

IN FESTO

PRÆSENTATIONIS

B. MARIÆ VIRGINIS.

(DUPLEX.)

AD VESPERAS.

Antiphona Dum esset Rex, *cum reliquis Antiphonis et Psalmis ut in Officio parvo B. Mariæ*, clix.

CAPITULUM.

[Eccli. cap. 24.]

Ab initio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. Deo grátias.

Hymnus Ave, maris, clxj.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beáta Dei génitrix María, virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spiritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui beátam Maríam semper Virginem, Spiritus sancti habitáculum, hodiérna die in templo præsentári voluisti, præsta, quæsumus, ut ejus intercessióne in templo glóriæ tuæ præsentári mereámur. Per Dóminum. In unitáte ejúsdem Spiritus.

Deinde fit Commemoratio sancti Felicis de Valois Confessoris.

Antiphona.

Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

Oratio Deus qui, *ut supra*, 578.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Sancta María, Dei génitrix virgo, * Intercéde pro nobis.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

Hymnus Quem terra.

Antiphonæ, Psalmi, et Versiculi Nocturnorum, ut in Officio parvo, clxiv.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I.

[Cap. 4.]

Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum, arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes imperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo, et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedicta tu in muliéribus, et benedictus fructus ventris tui.

Quia.

LECTIO II.

Mecum sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ, et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant; necdum montes gravi mole constíterant, ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi, omnes qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Et de.

LECTIO III.

Beatus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino: qui

autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem et ad mœnia civitátis. Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Beáta es, virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum.

Genuísti.

Glória Patri.

Genuísti.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro sancti Joánnis Damascéni de fide orthodóxa.

LECTIO IV.

[Lib. 4 cap. 15.]

Joachim lectíssimam illam, ac summis láudibus dignam mulíerem Annam matrimónio sibi copulávit. Verum, quemádmodum prisca illa Anna, cum sterilitátis morbo laboráret, per oratiónem ac promissiónem Samuélem procreávit: eódem modo hæc étiam per obsecratiónem et promissiónem Dei genitrícem a Deo accépit, ut ne hic quoque cuíquam ex illústribus matrónis céderet. Itaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocábulum) Dóminam parit: (id enim Maríæ nómine significátur:) Vere étenim rerum ómnium conditárum Dómina facta est cum Creatóris mater éxtitit. In lucem autem éditur in domo probáticæ Jóachim: atque ad templum addúcitur, ac deínde in domo Dei plantáta, atque Spíritu sagináta, instar olívæ fructíferæ virtútum ómnium domicílium effícitur: ut quæ vidélicet ab omni hujúsce vitæ et carnis concupiscéntia mentem abstraxísset, atque ita vírginem una cum córpore ánimam conservásset, ut eam decébat, quæ Deum sinu suo exceptúra erat.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris.

℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans.

Dedi.

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi de Virgínibus.

LECTIO V.

[Lib. 2.]

Talis fuit María, ut ejus unius vita ómnium sit disciplína. Si ígitur auctor non displicet, opus probémus:

ut quæcúmque sibi ejus exóptat præmium, imitétur exémplum. Quantæ in una vírgine spécies virtútum émicant! Secrétum verecúndiæ, vexíllum fidei, devotiónis obséquium: virgo intra domum, comes ad ministérium, mater ad templum. O quantis illa virginibus occúrret: quantas compléxa ad Dóminum trahet, dicens: Hæc torum Filii mei, hæc thálamos nuptiáles immaculáto servávit pudóre.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tanquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beátam dixérunt, et reginæ laudavérunt eam.

℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lilia convállium.

Vidérunt.

LECTIO VI.

Quid ego éxequar cibórum parcimóniam, officiórum redundántiam: álterum ultra natúram superfuisse, álterum pene ipsi natúræ defuisse? Illic nulla intermissa témpora, hic congeminátos jejúnio dies. Et si quando reficiéndi successisset volúntas, cibus plerúmque óbvius, qui mortem arcéret, non delícias ministráret. Dormire non prius cupíditas, quam necéssitas fuit: et tamen cum quiésceret corpus, vigiláret ánimus: qui frequénter in somnis aut lecta répetit, aut somno interrúpta continuat, aut dispósita gerit, aut gerénda prænúntiat.

℟. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam filiæ Sion beatissimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum.

℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte.

Et vidéntes.

Glória Patri.

Unguéntum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

In illo témpore, Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ, Presbyteri.

[Lib. 4., cap. 19. in Luc. 11.]

Magnæ devotiónis et fidei hæc múlier osténditur, quæ Scribis et Pharisæis Dóminum tentántibus simul et blasphemántibus tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præséntium prócerum calúmniam et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judæi, Sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum

consubstantialémque Patri Dei Filium negábant : sic hærétici póstea negándo, Maríam semper Vírginem, sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri filium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima, * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu; séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Præsentatiónem.

Quia ex te.

LECTIO VIII.

Sed si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Vírginis Matris pronuntiátur extránea, sine causa venter qui eam portásset, úbera quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus : Quia misit Deus Filium suum factum ex mulíere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt qui legéndum putant, Natum ex mulíere, factum sub lege, sed, Factum ex mulíere, quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de nihilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne : alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui originem non habéret ex [...] mine. Et nos igitur his co[...] Eútychen dictis, extollá[...] vocem cum Ecclésia Ca[...] lica, cujus hæc múlier ty[...] gessit, extollámus et me[...] de médio turbárum, d[...] músque Salvatóri : Be[...] venter qui te portávit[...] úbera quæ suxisti. Vere e[...] beáta parens, quæ sicut [...] dam ait : Enixa est puér[...] Regem, qui cœlum ter[...] que tenet per sæcula.

℟. Beátam me dicent [...] nes generatiónes : * Quia [...] mihi Dóminus magna qui [...] tens est, et sanctum no[...] ejus.

℣. Et misericórdia ej[...] progénie in progénies, ti[...] tibus eum.

Quia.

Glória Patri.

Quia.

LECTIO IX.

Quinimo beáti qui áudi[...] verbum Dei et custódi[...] Pulchre Salvátor attestat[...] mulíeris ánnuit, non [...] tantúmmodo, quæ Verb[...] Dei corporáliter gene[...] meruerat; sed et omnes, [...] idem Verbum spirităliter [...] ditu Fidei concípere, et b[...] óperis custódia vel in s[...] vel in proximórum corde [...] rere, et quasi álere stud[...] rint, assevérans esse beá[...] quia et éadem Dei Génit[...] et inde quidem beáta, [...] Verbi incarnándi mini[...]

facta est temporális, sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona Dum esset Rex, *ut infra in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato*, clv.

Capitulum Ab inítio.

Hymnus O gloriósa Vírginum, clv.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta es María, quæ credidísti: perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino.

Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui beátam Maríam semper vírginem, Spíritus sancti habitáculum, hodiérna die in templo præsentári voluísti, præsta, quæsumus, ut ejus intercessióne in templo glóriæ tuæ præsentári mereámur. Per Dóminum nostrum. In unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Ad Horas, Antiphonæ, Capitula, et Responsoria brevia ut in Officio beatæ Mariæ in Sabbato, clvj.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, 580.

Et fit Commemoratio sanctæ Cæciliæ.

Antiphona.

Est secrétum, Valeriáne, quod tibi volo dícere: Angelum Dei hábeo amatórem, qui nímio zelo custódit corpus meum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

ORATIO.

Deus, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ vírginis et mártyris tuæ solemnitáte lætíficas, da, ut quam venerámur officio, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum nostrum.

DIE XXII NOVEMBRIS.

IN FESTO

SANCTÆ CÆCILIÆ,

virginis et martyris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Virginum et Martyrum, xcij, *exceptis his, quæ hic sunt propria.*

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Vírginis proles, *ut in Communi Virginum*, xcv.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Cæcília virgo Almáchium superábat, Tibúrtium et Va-

leriánum ad corónas vocábat.

Psalmus Dómine, Dóminus noster, xcvj.

Antiphona.

Expánsis mánibus orábat ad Dóminum, ut eam eríperet de inimícis.

Psalmus Cœli enárrant, xcvij.

Antiphona.

Cilício Cæcília membra domábat, Deum gemítibus exorábat.

Psalmus Dómini est terra, xcvij.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna. Pater noster.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo, consílium autem do tanquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: tempus breve est: réliquum est, ut et qui habent uxóres, tanquam non habéntes sint; et qui flent, tanquam non flentes; et qui gaudent, tanquam non gaudéntes; et qui emunt, tanquam non possidéntes; et qui utúntur hoc mundo, tanquam non utántur: prætérit enim figúra hujus mundi.

℟. Cantántibus órganis Cæcília virgo in corde suo soli Dómino decantábat, dicens: * Fiat, Dómine, cor meum et corpus meum immaculátum, ut non confúndar.

℣. Biduánis et triduánis jejúniis orans, commendábat Dómino quod timébat. Fiat.

LECTIO II.

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est, quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo: qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Quæ autem nupta est cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico; non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultátem præ-

impediménto Dó-
secrándi.
eáta Cæcília, quæ
es convertísti, Al-
údicem superásti,
m Episcopum in
gélico demons-

si apis argumen-
no deservísti.
m.
ECTIO III.
autem turpem se
stimat super vír-
quod sit super-
ita opórtet fieri,
fáciat : non pec-
oat. Nam qui státuit
uo firmus, non ha-
ssitátem, potestá-
n habens suæ vo-
et hoc judicávit in
, serváre virginem
ie facit. Igitur et
mónio jungit vír-
m, bene facit : et
jungit, mélius fa-
r alligáta est legi,
mpore vir ejus vi-
l si dormíerit vir
ráta est : cui vult
ntum in Dómino.
item erit, si sic per-
secúndum meum
: puto autem, quod
ritum Dei hábeam.
go gloriósa semper
m Christi gerébat
e, et non diébus
ctibus vacábat * A
divínis et oratióne.
ánsis mánibus orá-

bat ad Dóminum, et cor ejus igne cœlésti ardébat.

A collóquiis.

Glória Patri.

A collóquiis.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Dómine Jesu Christe, seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus, quos in Cæcília seminásti.

Psalmus Eructávit, xcix.

Antiphona.

Beáta Cæcília dixit ad Tibúrtium : Hódie te fáteor meum cognátum, quia amor Dei te fecit esse contemptórem idolórum.

Psalmus Deus noster refúgium, c.

Antiphona.

Fiat, Dómine, cor meum et corpus meum immaculátum, ut non confúndar.

Psalmus Magnus Dóminus, c.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

LECTIO IV.

CÆCILIA, virgo Romána nóbili génere nata, a prima ætáte Christiánæ fidei præcéptis institúta, virginitátem suam Deo vóvit. Sed cum póstea contra suam voluntátem data esset in matrimónium Valeriáno, prima nuptiárum nocte hunc cum eo sermónem hábuit : Ego, Va-

leriáne, in Angeli tutéla sum, qui virginitátem meam custódit : quare ne quid in me committas, quo ira Dei in te concitétur. Quibus verbis commótus Valeriánus, illam attíngere non est ausus; quin étiam áddidit, se in Christum creditúrum, si eum Angelum vidéret. Cui Cæcília, cum sine Bapti[...] gáret id fieri posse, [...] cupiditáte vidéndi A[...] se baptizári velle respón[...] Quare hortátu virginis [...] Urbánum Papam, qui propter persecutiónem in Mártyrum sepúlcris via Appia latébat, véniens, ab eo baptizátur.

℟. Cilício Cæcília membra domábat, Deum gemítibus exorábat : * Tibúrtium et Valeriánum ad corónas vocábat.

℣. Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum. Tibúrtium.

LECTIO V.

Inde ad Cæcíliam revérsus, orántem, et cum ea Angelum divíno splendóre fulgéntem invénit. Quo aspéctu obstupefáctus, ut primum ex timóre confirmátus est, Tibúrtium fratrem suum accérsit, qui a Cæcília Christi fide imbútus, et ab eódem Urbáno baptizátus, ipse étiam ejúsdem Angeli, quem frater ejus víderat, aspéctu dignátus est. Utérque autem paulo post, Almáchio [...] fécto, constánter márty[...] súbiit. Qui mox Cæc[...] comprehéndi imperat [...] eáque primum, ubi Til[...] et Valeriáni facultátes [...] exquírit.

℟. Cæcíliam intra cu[...] lum orántem invénit, juxta eam stantem Ang[...] Dómini : * Quem videns [...] leriánus nímio terróre [...] réptus est.

℣. Angelus Dómini [...] céndit de cœlo, et lu[...] refúlsit in habitáculo. Quem.

LECTIO VI.

Cui, cum virgo ómnia [...] lórum paupéribus distri[...] esse respondísset, eo fu[...] concitátus est, ut eam in [...] sius ædes redúctam, in [...] neo combúri jússerit. [...] in loco cum diem noctém[...] ita fuísset, ut ne flam[...] quidem illam attíngeret, [...] immíssus est cárnifex, [...] ter secúri ictam, cum ca[...] abscíndere non potuis[...] semivívam relíquit. Illa [...] duo post, décimo kalén[...] decémbris, Alexándro [...] peratóre, dúplici virgini[...] et martyrii palma deco[...] evolávit in cœlum : cu[...] corpus ab ipso Urbáno P[...] in Callísti cæmetério se[...] tum est, in ejus ædibus [...] clésia ipsius Cæcíliæ nóm[...] consecráta. Ejus, et Ur[...] ac Lúcii Pontíficum, Tib[...]

tii, Valeriáni, et Máximi córpora a Pascháli Primo Pontífice inde transláta in Urbem, in eádem sanctæ Cæcíliæ Ecclésia cóndita sunt.

℟. Dómine Jesu Christe, pastor bone, seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus quos in Cæcília seminásti: * Cæcília fámula tua quasi apis tibi argumentósa desérvit.

℣. Nam sponsum, quem quasi leónem ferócem accépit, ad te quasi agnum mansuetíssimum destinávit.

Cæcília.

Glória Patri.

Cæcília.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Crédimus Christum Fílium Dei verum Deum esse, qui sibi talem elégit fámulam.

Psalmus Cantáte..... cantáte, ciij.

Antiphona.

Nos sciéntes sanctum nomen ejus, omníno negáre non póssumus.

Psalmus Dóminus regnávit, civ.

Antiphona.

Tunc Valeriánus perréxit, et signo quod accéperat invénit sanctum Urbánum.

Psalmus Cantáte, ... quia, civ.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 25.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Homil. 79 in Matth.]

Quam ob causam in persóna vírginum hanc parábolam profert, nec qualemcúmque persónam sine discrímine súbjicit? Magna quædam de virginitáte disserúerat, dicens: Sunt eunúchi, qui seipsos castravérunt propter regnum cœlórum: et, qui potest cápere cápiat. Nec ignorábat, de virginitáte magnam esse vulgo existimatiónem, quippe cum sit ea res natúra sublímis; quod inde patet, quia neque in véteri Testaménto a priscis illis sanctisque viris culta fuit, et in novo nulla legis necessitáte jubétur: non enim id imperávit, sed fidélium voluntáti permísit. Unde et Paulus ait: De virgínibus autem præcéptum Dómini non hábeo: et laudo quidem eum qui hoc sectátur institútum, noléntem autem non

cogo, neque eam rem præcéptum fácio.

℟. Beáta Cæcilia dixit Tibúrtio : Hódie te fáteor meum esse cognátum : quia amor Dei te fécit esse * Contemptórem idolórum.

℣. Sicut enim amor Dei mihi tuum fratrem cónjugem fecit, ita te mihi cognátum fecit esse.

Contemptórem.

LECTIO VIII.

Quoniam igitur et magna res erat : ac de ea apud multos magna erat existimátio : ne quis ea perfécta, se totum perfecísse putáret, ac cétera neglígeret, hanc parábolam pósuit ut osténderet virginitátem, quamvis cétera hábeat, si misericórdiæ bonis carúerit, cum fornicatóribus éjici. Ac mérito quidem inhumánum ac misericórdia caréntem cum illis cóllocat. Fornicátor enim córporum, istæ vero pecuniárum cupiditáte vincúntur. Non est autem córporum et pecúniæ par cupíditas, sed ácrior multo atque veheméntior illa córporum est. Quanto ígitur cum imbecillióre luctántur, tanto minus vénia dignæ sunt, si vincántur. Idcirco étiam fátuas appellávit : quóniam majóri certámine superáto, in facilióre totum perdidérunt.

℟. Cæcília me misit ad vos, ut ostendátis mihi sanctum Antistitem ; * Quia ad ipsum hábeo secréta quæ pérferam.

℣. Tunc Valeriánus perréxit, et signo quod accéperat invénit sanctum Urbánum.

Quia ad ipsum.

Glória Patri.

Quia ad ipsum.

LECTIO IX.

Lampades autem hoc loco illud ipsum virginitátis donum appéllat, et sanctimóniæ puritátem : óleum vero benignitátem; eleemósynam, impénsum indigéntibus auxílium. Tardánte autem sponso, dormitavérunt omnes, et dormiérunt. Non parvum témporis rursus spátium interjéctum osténdit, ut discípulos regnum ipsius mox futúrum expectántes, ab ea opinióne dedúceret : id enim illi sperábant : quaprópter crebro ab hujúsmodi eos spe révocat. Ad hoc, illud quoque índicat, somnum quemdam esse mortem. Dormiérunt, inquit : média autem nocte clamor factus est : vel, ut in eádem parábola persístat ; vel rursus osténdit in nocte futúram esse resurrectiónem. Clamórem étiam Paulus commémorat, dicens : In jussu, in voce Archángeli, in novíssima tuba descéndet de cœlo.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Cantántibus órganis Cæci- Dómino decantábat, di- ns : Fiat cor meum imma- látum : ut non confúndar. *Psalmus* Dóminus regná- t, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Valeriánus in cubículo Cæ- iam cum Angelo orántem vénit.

Antiphona.

Cæcília fámula tua, Dó- ine, quasi apis tibi argu- entósa desérvit.

Antiphona.

Benedíco te, Pater Dómini ei Jesu Christi, quia per lium tuum ignis extinctus t a látere meo.

Antiphona.

Triduánas a Dómino po- sci indúcias, ut domum am Ecclésiam consecrá- m.

CAPITULUM.
[II Cor. c. 10.]

ratres, qui gloriátur, in ómino gloriétur : non enim i seipsum comméndat, ille obátus est : sed quem Deus mméndat.

Hymnus Jesu, coróna Vír- num, cvj.

℣. Diffúsa est grátia in iis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te us in ætérnum.

d Benedictus, Antiphona. Dum auróra finem daret, Cæcília exclamávit, dicens : Eia mílites Christi, abjícite ópera tenebrárum, et induímini arma lucis.

ORATIO.

Deus, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ vírginis et mártyris tuæ solemnitáte lætíficas, da, ut quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Antiphona Valeriánus.

Capitulum Fratres, qui gloriátur, *ut supra*.

℟. *breve*. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Et.

Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM.

Antiphona Cæcília fámula tua.

CAPITULUM.
[II Cor. c. 11.]

Æmulor enim vos Dei æmulatióne : despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. *breve*. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM.

Antiphona Triduánas.

CAPITULUM.
[Eccli. c. 51.]

Domine Deus meus, exaltásti super terram habitatió- nem meam, et pro … fluénte deprecáta sum: … cávi Dóminum Patrem … mini mei, ut non dereli… ıt me in die tribulatiónis …, et in témpore superbo… sine adjutório.

℟. *breve*. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas Antiphona Cantántibus órganis, *cum reliquis de Laudibus*, 591. *Psalmi de Virginibus*, xcij.

A Capitulo de sancto Clemente, cum Commemoratione præcedentis, et S. Felicitatis.

DIE XXIII NOVEMBRIS.

IN FESTO

SANCTI CLEMENTIS,

papæ et martyris.

(DUPLEX.)

Si contigerit primas Vesperas integras Dici, tum dicitur Antiphona Oránte sancto Clémente, *cum reliquis de Laudibus*, 597. *Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 131, *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dominum, 135. *Capitulum, Hymnus et Versiculus, de Communi*, xxiij.

Ad Magnificat, Antiphona. … rémus omnes ad Dóminum … Jesum Christum, ut … fessóribus suis fontis ve… apériat.

ORATIO.

… us, qui nos ánnua beáti … néntis, mártyris tui atque … tificis solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalítia cólimus, virtútem quoque imitémur. Per Dóminum nostrum.

Pro Commemoratione S. Cæciliæ.

Antiphona.

Virgo gloriósa semper Evangélium Christi gerébat in péctore suo, et non diébus neque nóctibus a collóquiis divínis et oratióne cessábat.

℣. Diffúsa est, etc., *ut supra*.

Oratio Deus, qui nos ánnua, *ut supra*, 591.

Postea fit Commemoratio sanctæ Felicitatis, Martyris.

Antiphona.

Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua, et pulchri-
ιúdine tua.

℣. Inténde, próspere pro-
éde, et regna.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus, omni-
ıotens Deus, ut beátæ Feli-
itátis mártyris tuæ solémnia
ecenséntes, méritis ipsíus
rotegámur, et précibus. Per
)óminum.

*Ad Matutinum omnia de
'ommuni unius Martyris,
xiij, præter sequentia.*

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 20.]

A MILETO Paulus mittens
phesum, vocávit majóres
atu Ecclésiæ. Qui cum ve-
íssent ad eum, et simul es-
ent, dixit eis: Vos scitis a
rima die, qua ingréssus sum
ı Asiam, quáliter vobíscum
er omne tempus fúerim, sér-
iens Dómino cum omni hu-
ilitáte, et lácrymis, et ten-
ıtiónibus, quæ mihi accidé-
unt ex insídiis Judæórum:
uómodo nihil subtraxérim
tílium, quo minus annuntiá-
em vobis, et docérem vos
ıíblice et per domos, testí-
cans Judæis atque gentílibus
ıDeum pœniténtiam et fidem
ı Dóminum nostrum Jesum
'hristum. Et nunc ecce alli-
átus ego spíritu vado in Je-
ísalem, quæ in ea ventúra
nt mihi, ignórans: nisi
uod Spíritus Sanctus per
omnes civitátes mihi protestátur, dicens: quóniam víncula, et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil eórum véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Oránte sancto Cleménte, appáruit ei Agnus Dei: * De sub cujus pede fons vivus emánat, flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei.

℣. Vidi supra montem Agnum stantem.

De sub.

LECTIO II.

ET nunc ecce ego scio, quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die; quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quo minus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exúrgent viri loquéntes pervérsa, ut addúcant discípulos post

se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrymis monens unum quémque vestrum.

℟. Omnes una voce dixérunt: Ora pro nobis, sancte Clemens, * Ut digni efficiámur promissiónibus Ch

℣. Non meis méritis vos me misit Dóminus tris corónis partícipem

Ut digni.

LECTIO III.

Et nunc comméndo vo Deo, et verbo grátiæ ip qui potens est ædificár t dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullius concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium; et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Dedísti, Dómine, habitáculum mártyri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei, angélicis mánibus præparátum: * Iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabília tua.

℣. Dedísti, Dómine, Sanctis tuis viam in mari, et in inibus sémitam.

r præbens.

ória Patri.

r præbens.

SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

mens Románus, Faustílius, de regióne Cœlii montis, discípulus beáti Petri, cujus méminit Paulus scribens ad Philippénses: Etiam rogo et te germáne compar, ádjuva illas quæ mecum laboravérunt in Evangélio, cum Cleménte, et céteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitæ. Hic septem Urbis regiónes divísit septem Notáriis, síngulas síngulis attribuens, qui passiónes Mártyrum, et res ab eis gestas diligentíssime conquisítas, lítteris mandárent. Multa scripsit et ipse accuráte, et salutáriter, quibus Christiánam religiónem illustrávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vinculis non derelíquit eum.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Cum autem doctrína ac vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convérteret, a Trajáno Imperatóre relegátus est trans mare Pónticum in solitúdinis urbis Chersónæ, in qua duo míllia Christianórum réperit, qui ab eódem Trajáno condemnáti fúerant. Qui cum in eruéndis et secándis marmóribus aquæ penúria laborárent, Clemens facta oratióne, in vicínum collem ascéndit, in cujus jugo vidit agnum dextra pede fontem aquæ dulcis, qui inde scatébat, attingéntem, ubi omnes sitim explevérunt: eóque miráculo multi infidéles ad Christi fidem convérsi, Cleméntis étiam sanctitátem venerári cœpérunt.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

LECTIO VI.

Quibus concitátus Trajánus, misit illuc, qui Cleméntem, alligáta ad ejus collum ánchora, in profúndum dejícerent. Quod cum factum esset, Chistiánis ad littus orántibus, mare ad tria milliária recéssit: eóque illi accedéntes, ædículam marmóream in templi formam, et intus arcam lapídeam, ubi Mártyris corpus cónditum erat, et juxta illud ánchoram, qua mersus fúerat, invenérunt. Quo miráculo íncolæ permóti, Christi fidem suscepérunt. Ejus corpus póstea Romam, Nicoláo Primo Pontífice, translátum in Ecclésia ipsius sancti Cleméntis cónditum est. Ecclésia étiam in eo ínsulæ loco, unde divínitus fons manárat, ejúsdem nómine dedicáta est. Vixit in Pontificátu annos novem, menses sex, dies sex. Fecit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros decem, Diáconos duos, Epíscopos per divérsa loca quíndecim.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

IN TERT … CTURNO.

Léctio sa … Evangélii secúndum M… m.

LE … II.

[…]

In illo tempo…, Dixit Jesus discípulis suis : Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

[Comment. in Matth. c. 26.]

Ut ignorántiam illam … ómnibus táciti, non sin… lis siléntii ratióne esse … mus, vigiláre nos Dómi… propter advéntum furis a… mónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibu… præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem: ut ea incuriósis nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit : quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitet.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

LECTIO VIII.

[Can. 27.]

Quisnam est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam ? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur: speciálem tamen pópuli prin… us, id est, Episcopis, … xpectatióne adventúque … itúdinem mandat. Hunc … servum fidélem atque … éntem, præpósitum fa… signíficat, cómmoda … e utilitátes commíssi sibi … li curántem. Qui si … áudiens, et præcéptis obédiens erit ; id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens, hisque immórans deprehendátur : glóriam a Dómino tanquam dispensátor fidélis, víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur : id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dómi-

nus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Qui minas.

Glória Patri.

Qui minas.

Pro sancta Felicitate, martyre.

LECTIO IX.

Sermo sancti Gregórii Papæ.
(Homilia 3 in Evangelia.)

BEATA Felícitas cujus hódie natalítia celebrámus, septem filios sic post se tímuit vivos in carne relínquere, sicut carnáles paréntes solent metúere, ne mórtuos præmíttant. In persecutiónis enim labóre deprehénsa, filiórum corda in amóre supérnæ pátriæ prædicándo roborávit, et parturívit spíritu, quos carne pepérerat, ut prædicatióne páreret Deo, quos carne pepérerat mundo. Numquid ergo hanc fœminam mártyrem díxerim? Sed plus quam mártyrem: quæ septem pignóribus ad regnum præmissis, tot ante se mórtuos transmísit. Ad pœnam prima venit, sed pervénit octáva.

Si transferatur in diem qua non contigit festum simplex, nona lectio dicenda erit ut in Communi, lxix.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Oránte sancto Cleménte, appáruit ei Agnus Dei.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Non meis méritis ad vos me misit Dóminus, vestris corónis partícipem fieri.

Antiphona.

Vidi supra montem Agnum stantem, de sub cujus pede fons vivus emánat.

Antiphona.

De sub cujus pede fons vivus emánat, flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei.

Antiphona.

Omnes gentes per gyrum credidérunt Christo Dómino.

CAPITULUM.
[Jacobi c. 1.]

BEATUS vir qui suffert tentatiónem, quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus Invícte, xxxiv.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum iter ad mare cepísset, pópulus voce magna clamábat, Dómine Jesu Christe, salva illum: et Clemens cum lácrymis dicébat: Súscipe, Pater, spíritum meum.

Oratio Deus, qui nos ánnua, *ut supra*, 592.

Deinde fit Commemoratio sanctæ Felicitatis.

Antiphona.

Date ei de fructu mánuum

suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio Præsta, quæsumus, *ut supra*, 593.

AD TERTIAM.

Antiphona Non meis méritis.

Capitulum Beátus vir, *ut supra*.

℟. *breve*. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et honóre.

℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℟. Coronásti.

Glória Patri. Glória et honóre.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

AD SEXTAM.

Antiphona Vidi supra montem.

CAPITULUM.

[Eccli. cap. 15.]

Cibavit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. *breve*. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti.

℣. Corónam de lápide pretióso.

℟. Super.

Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM.

Antiphona Omnes gentes.

CAPITULUM.

[Eccli. cap. 39.]

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. *breve*. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna est.

℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

℟. In salutári.

Glória Patri. Magna est

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis, et sancti Chrysogoni, ut infra.

Si vero transferatur, ad Vesperas, Antiphona Orántes sancto Cleménte, *cum reliquis de Laudibus*, 597; *Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 131; *et loco ultimi, Psalmus* Crédidi, *ut supra*, 135.

Capitulum Beátus vir.

Hymnus Deus tuórum, *de Communi unius Martyris*, xxiij.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Antiphona Dedisti Dómine habitá

lum mártyri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei, Angélicis mánibus præparátum, iter præbens pópulo terræ; ut enárrent mirabília.

Oratio Deus, qui nos ánnua, *ut supra*, 592.

DIE XXIV NOVEMBRIS.

IN FESTO

S. JOANNIS A CRUCE,

confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, lxxiv, *præter ea quæ sequuntur.*

In Hymno Iste Conféssor, *mutatur tertius Versus.*

ORATIO.

Deus, qui sanctum Joánnem Confessórem tuum perféctæ sui abnegatiónis, et Crucis amatórem exímium effecísti, concéde ut, ejus imitatióni júgiter inhæréntes, glóriam assequámur ætérnam. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Chrysogoni, martyris.

Antiphona.

Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℟. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Adesto, Dómine, supplicatiónibus nostris, ut qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Chrysógoni Mártyris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Joannes a Cruce Fontíberi in Hispánia piis paréntibus natus, a primis annis certo innótuit, quam Deíparæ Vírgini futúrus esset accéptus; nam quinquénnis in púteum lapsus, ejúsdem Deíparæ manu sublátus, incólumis evásit; tanto autem patiéndi desidério flagrávit, ut novénnis, spreto mollióri lecto, super sarméntis cubáre consuéverit. Adoléscens Hospítio páuperum ægrotántium Metymnæ Campi fámulum sese addixit, quibus magno charitátis ardóre vilíssima quæque compléctens officia præsto áderat: cujus exémplo excitáti céteri éadem charitátis múnera ardéntius obibant. Verum ad altióra vocátus, beátæ Maríæ virginis de Monte Carmélo Institútum ampléxus est, ubi Sacérdos ex obediéntia factus, severióris disciplinæ et arctióris vitæ cupidíssimus, primitívam Ordinis Régulam ex Superióris licéntia ita proféssus est, ut, ob jugem Domí-

nicæ Passiónis memóriam, bello in se tanquam in infestissimum hostem indicto, vigíliis, jejúniis, férreis flagéllis, omníque pœnárum génere brevi carnem cum vítiis et concupiscéntiis suis crucifixerit; dignus plane, qui a sancta Terésia inter puriores, sanctiorésque ánimas Ecclésiam Dei id témporis illustrántes recenserétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Singulari vitæ austeritáte, et ómnium virtútum præsídio munitus, præ assidua rerum divinárum contemplatióne diutúrnas, et mirábiles éxtases frequénter patiebátur: tantóque in Deum æstuábat amóre, ut, cum divinus ignis sese intro diútius continére non posset, foras erúmpere, ejúsque vultum irradiáre visus sit. Proximórum salúti summópere inténtus, tum in verbi Dei prædicatióne, tum in Sacramentórum administratióne fuit assiduus. Hinc tot méritis auctus, strictiorisque disciplinæ promovéndæ ardóre veheménter accénsus, sanctæ Terésiæ comes divinitus datus est, ut, quam ipsa inter Sorores primævam Carméli Ordinis observántiam instauráverat, eámdem et inter Fratres, Joánne adjutóre, restitúeret. Innúmeros itaque una cum Dei fámula in divíno ópere promovéndo perpéssus labóres, Cœnóbia, quæ ejúsdem sanctæ Vírginis cura per totam Hispániam erécta fúerant, nullis vitæ incómmodis et perículis térritus, singula perlustrávit; in quibus, aliisque quamplúrimis ejus ópera eréctis restaurátam observántiam propagándo, verbo et exémplo firmávit, ut mérito primus post sanctam Terésiam Carmelitárum Excalceatórum Ordinis Proféssor et Parens habeátur.

℟. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Virginitatem perpétuo cóluit, impudentésque mulieres ejus pudicítiæ insidiári conántes, non modo répulit, sed étiam Christo lucrifécit. In divinis explicándis arcánis æque ac sancta Terésia, Apostólicæ Sedis judício, divinitus instrúctus, libros de mystica Theologia cœlésti sa-

piéntia refértos conscrípsit. Semel interrogátus a Christo, quid præmii pro tot labóribus pósceret, respóndit: Dómine, pati, et contémni pro te. Império in dæmones, quos e corpóribus sæpe fugábat, discretióne spirítuum, prophetiæ dono, miraculórum glória celebratíssimus, ea semper fuit humilitáte, ut sæpius a Dómino flagitáverit eo loco mori, ubi ómnibus esset ignótus. Voti compos factus, Ubédæ diro morbo, et in crure quinque plagis sánie manántibus, ad impléndum patiéndi desidérium, constantíssime tolerátis, Ecclésiæ Sacraméntis pie sanctéque suscéptis, in Christi Crucifíxi ampléxu, quem semper in corde atque ore habúerat, post illa verba: In manus tuas comméndo spíritum meum, obdormívit in Dómino, die, et hora a se prædictis, anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo primo, ætátis quadragésimo nono. Migrántem ejus ánimam splendidíssimus ignitus globus excépit: corpus vero suavíssimum odórem spirávit, quod etiámnum incorrúptum Segóviæ honorífice cólitur. Eum plúrimis ante et post óbitum fulgéntem signis Benedíctus Décimus Tértius, Póntifex Máximus, in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Sint lumbi vestri, *de Communi Confessoris non Pontificis*, lxxviij.

Pro sancto Chrysogono, martyre.

LECTIO IX.

Chrysogonus, Diocletiáno Imperatóre Romæ inclúsus in cárcere, ibi biénnium sanctæ Anastásiæ facultátibus vixit: quam étiam afflíctam propter Christum a viro suo Públio, proptereáque a suis oratiónibus per litteras auxílium postulántem, mútuis epístolis est consolátus. Sed cum Imperátor Romam scripsisset, ut réliquis Christiánis qui in vínculis essent interféctis, Chrysógonus Aquiléiam ad se mitterétur, eo perdúctus est. Cui Imperátor: Accersívi, inquit, te, Chrysógone, ut honóribus áugeam, si modo indúxeris ánimum deos cólere. At ille: Ego eum, qui vere est Deus, mente et oratióne

véneror : deos autem qui nihil sunt nisi dæmonum simulácra, odi, et éxecror. Quo respónso excandéscens Imperátor, ad aquas Gradátas eum secúri pércuti jubet, octávo kaléndas decémbris : cujus corpus projéctum in mare, paulo post in littore invéntum Zóilus Présbyter in suis ædibus sepelivit.

Te Deum laudámus, 17.

In Laudibus Commemoratio sancti Chrysogoni, Martyris.

Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Adésto, Dómine, *ut supra*, 599.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

DIE XXV NOVEMBRIS.

IN FESTO

SANCTÆ CATHARINÆ, virginis et martyris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Virginum et Martyrum, xcij, *exceptis his quæ hic habentur propria.*

ORATIO.

Deus, qui dedisti legem Móysi in summitáte montis Sinai, et in eódem loco per sanctos Angelos tuos corpus beátæ Catharínæ Virginis et mártyris tuæ mirabiliter collocásti, præsta quæsumus, ut ejus méritis et intercessióne, ad montem, qui Christus est, pervenire valeámus. Qui tecum vivit.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

LECTIO IV.

Catharina, nóbilis virgo Alexandrina, a prima ætáte stúdia liberálium ártium cum fidei ardóre conjúngens, brevi ad eam sanctitátis et doctrínæ perfectiónem pervénit, ut decem et octo annos nata eruditissimum quemque superáret. Quæ cum Maximiáni jussu multos propter Christiánæ religiónis professiónem várie torméntis cruciátos ad supplicium rapi vidéret, non dubitánter ipsum ádiit Maximinum, eique nefáriam immanitátem objíciens, sapientissimis ratiónibus Christi fidem ad salútem necessáriam esse affirmávit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabiliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Cujus prudéntiam Maximi-

nus admirátus, retinéri eam jubet, accersítis úndique doctíssimis homínibus, magnisque propósitis præmiis, qui convictam Catharínam a Christi fide ad idolórum cultum perduxíssent. Quod contra áccidit. Nam plures philósophi, qui ad eam coarguéndam convénerant, vi ac subtilitáte ejus disputatiónis tanto Jesu Christi amóre sunt incénsi, ut pro illo mori non dubitáverint. Quamóbrem Maximínus blandítiis ac promíssis Catharínam de senténtia dedúcere aggréditur: verum id frustra fieri intélligens, verbéribus afféctam, plumbatisque contúsam, dies úndecim sine cibo ac potu inclúsam tenet in cárcere.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.

Proptérea.

LECTIO VI.

Quo témpore Maximíni uxor, et Porphyrius belli dux, viséndæ vírginis causa, cárcerem ingréssi, et ejúsdem prædicatióne in Jesum Christum credéntes, póstea martyrio coronáti sunt. Intérim Catharína edúcitur e custódia, et rota expeditur crebris et acútis præfixa gládiis, ut vírginis corpus crudelíssime dilacerarétur. Quæ máchina brevi Catharínæ oratióne confrácta est, eóque miráculo multi Christi fidem susceperunt. Ipse Maximínus in impietáte et crudelitáte obstinátior, Catharínam secúri pércuti ímperat. Quæ fórtiter dato cápite, ad duplicátum virginitátis et martyrii præmium evolávit, séptimo kaléndas decémbris: cujus corpus ab Angelis in Sina Arábiæ monte mirabíliter collocátum est.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Afferéntur tibi.
Glória Patri.
Afferéntur tibi.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii in Evangelium Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, *de Communi Virginum*, ciij.

In secundis Vesperis fit Commemoratio sancti Petri, Episcopi et Martyris.

DIE XXVI NOVEMBRIS.

SANCTI PETRI,

episcopi et confessoris.

Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mor-

tem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

ORATIO.

Infirmitatem nostram réspice, omnipotens Deus, et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Petri mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

LECTIO III.

Petrus Episcopus Alexandríæ, post Theónam virum sanctíssimum, sanctitátis et doctrínæ splendóre non solum illustrávit Ægyptum, sed toti luxit Ecclésiæ Dei. Qui in persecutióne Maximiáni Galérii illam témporum acerbitátem ita pértulit, ut multi admirábilem ejus patiéntiam intuéntes, plúrimum in Christiána virtúte proficerent. Is primus Arium Diáconum Alexandrinum, propter schisma Meletiánum, cui favébat, a fidélium communióne sejúnxit. Ad eum, cápitis ab eódem Maximiáno damnátum, in cárcere cum Achillas et Alexánder Presbyteri deprecatóres Arii venissent, respóndit: Noctu apparuisse sibi Jesum veste discíssa, causámque rei scisitánti dixisse: Arius vestem meam, quæ est Ecclésia, dilacerávit. Quibus étiam prædicens fore, ut sibi in Episcopátu succéderent, præcépit, ne unquam Arium in communióne reciperent quem Deo mórtuum esse sciret. Et hanc divínam prænotiónem veram fuisse, non diu post rei probávit evéntus. Dénique duodécimo sui episcopátus anno, sexto kaléndas décembris, abcísso cápite ad mártyrii corónam evolávit.

Te Deum laudámus, 17.

DIE XXIX NOVEMBRIS.

COMMEMORATIO

S. SATURNINI, MARTYRIS.

Ad Vesperas Antiphona Iste sanctus, *Versiculus* Glória et honóre, *ut supra*, 603.

ORATIO.

Deus, qui nos beáti Saturníni mártyris tui concédis natalítio pérfrui, ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

IN VIGILIA

S. ANDREÆ APOSTOLI.

Officium de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, cum Homilia et Oratione de Vigilia, ut infra.

Si Festum Sancti Andreæ venerit Feria secunda, de Vigilia fit Officium in Sabbato præcedenti, et Comme-

tio Sancti Saturnini in inica.

ctio sancti Evangélii se-
um Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

o témpore, Stábat Joán-
et ex discípulis ejus
et respíciens Jesum am-
tem, dicit: Ecce Ag-
Dei. Et réliqua.

milía sancti Augustini
copi.

[Tractatu 7 in Joannem.]

talis erat Joánnes amí-
sponsi, non quærébat
am suam, sed testimó-
perhibébat veritáti:
quid vóluit apud se re-
ére discípulos suos, ut
sequeréntur Dóminum?
is ipse osténdit discípu-
lis quem sequeréntur:
bant enim illum tan-
n agnum. Et ille: Quid
tténditis? Ego non sum
s. Ecce Agnus Dei. De
et supérius díxerat: Ecce
us Dei. Et quid nobis
est Agnus Dei? Ecce,
qui tollit peccátum mun-
Secúti sunt illum, hoc
to, duo qui erant cum
ne.

*esponsoria de Feria oc-
ente.*

LECTIO II.

EAMUS sequéntia. Ecce
us Dei. Hoc Joánnes. Et
érunt eum duo discípuli
éntem, et secúti sunt
Jesum. Non sic illum sequebántur, quasi jam ut inhærérent illi: nam maniféstum est, quando illi inhæsérunt, quia de navi eos vocávit. In his enim duóbus erat Andréas, sicut modo audístis. Andréas autem frater Petri erat. Et nóvimus in Evangélio quod Petrum et Andréam Dóminus de navi vocávit, dicens: Veníte post me, et fáciam vos piscatóres hóminum. Et ex illo jam inhæsérunt illi, ut non recéderent.

LECTIO III.

Modo ergo quod illum sesequúntur isti duo, non quasi non recessúri sequúntur, sed vidére voluérunt ubi habitáret, et fácere quod scriptum est: Limen ostiórum ejus éxterat pes tuus: surge ad illum veníre assídue, et erudíre præcéptis ejus. Osténdit eis ille ubi manéret: venérunt, et fuérunt cum illo. Quam beátum diem duxérunt, quam beátam noctem! Quis est, qui nobis dicat, quæ audíerint illi a Dómino? Ædificémus et nosmetípsi in corde nostro, et faciámus domum quo véniat ille, et dóceat nos, et colloquátur nobis.

Ad Laudes, ut in Psaltério. Et dicuntur Preces feriales flexis genibus ut supra, 62.

ORATIO.

Quæsumus, omnípotens, Deus

ut beátus Andréas Apóstolus, cujus prævenímus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxilium, ut a nostris reátibus absolúti, cunctis étiam perículis eruámur. Per Dóminum.

Deinde pro Commemoratione sancti Saturnini.

Antiphona.

Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Deus, qui nos, *ut supra*, 604.

DIE XXX NOVEMBRIS.

IN FESTO

S. ANDREÆ APOSTOLI.

(DUPLEX.)

AD VESPERAS.

Antiphona Salve crux pretiósa, *cum reliquis de Laudibus*, 612.

Psalmus Dixit Dóminus *cum reliquis de Dominica*, 131, *et loco ultimi*, *Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 135.

CAPITULUM.

[Rom. c. 10.]

Fratres, Corde enim créditur ad justitiam: ore autem conféssio fit ad salutem. Dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum non confundétur.

Hymnus Exúltet orbis gáudiis, *ut in Communi*, ij.

℣. In omnem terram exivit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Unus ex duóbus qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas frater Simónis Petri. Allelúia.

ORATIO.

Majestatem tuam, Dómine, suppliciter exorámus, ut sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxtitit prædicátor et rector, ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Apostolórum Dóminum, Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Ætérna Christi múnera, *ut in Communi Apostolorum*, iij.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Vidit Dóminus Petrum et Andréam, et vocávit eos.

Psalmus Cœli enárrant, *ut in Communi Apostolorum*, iij.

Antiphona.

Veníte post me, dicit Dóminus, fáciam vos fieri piscatóres hóminum.

Psalmus Benedícam Dóminum, iv.

Antiphona.

Relictis rétibus suis secúti sunt Dóminum Redemptórem.

Psalmus Eructávit cor meum, v.

℣. In omnem terram exivit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De Epistola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO I.

[Cap. 10.]

Finis legis, Christus ad justítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam justítiam, quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justítia, sic dicit: Ne díxeris in corde tuo: Quis ascéndet in cœlum? id est, Christum dedúcere. Aut quis descéndet in abyssum? hoc est, Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in corde tuo: hoc est verbum fidei, quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, et in corde tuo credíderis quod deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.

℟. Cum perambuláret Dóminus juxta mare Galilææ, vidit Petrum et Andréam rétia mitténtes in mare, et vocávit eos, dicens: * Venite post me, fáciam vos fieri piscatóres hóminum.

℣. Erant enim piscatóres. et ait illis.

Veníte.

Benedictio Unigénitus Dei Filius.

LECTIO II.

Corde enim créditur ad justítiam: ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum non confundétur. Non enim est distínctio Judæi et Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit, Quómodo ergo invocábunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem áudient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur? sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona!

℟. Mox ut vocem Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, relíctis rétibus, quorum usu actúque vivébat, * Ætérnæ vitæ secútus est præmia largiéntem.

℣. Hic est qui pro amóre Christi pepéndit in cruce, et pro lege ejus sustinuit passiónem.

Ætérnæ.

Benedictio Spiritus sancti grátia.

LECTIO III.

SED non omnes obédiunt Evangélio. Isaias enim dicit : Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex auditu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico : Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico : Numquid Israel non cognóvit? Primus Móyses dicit : Ergo ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem; in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, et dicit : Invéntus sum a non quæréntibus me, palam appárui iis qui me non interrogábant. Ad Israel autem dicit : Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem et contradicéntem.

℟. Doctor bonus, et amícus Dei Andréas dúcitur ad crucem : quam a longe aspíciens dixit : Salve crux, * Súscipe discípulum ejus qui pepéndit in te magíster meus Christus.

℣. Salve crux, quæ in córpore Christi dedicáta es : et ex membris ejus tanquam margarítis ornáta.

Súscipe.

Glória Patri.

Súscipe.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Dignum sibi Dóminus computávit mártyrem, quem vocávit Apóstolum dum esset in mari. Allelúia.

Psalmus Omnes gentes, pláudite, vij.

Antiphona.

Diléxit Andréam Dóminus in ódorem suavitátis.

Psalmus Exáudi, Deus, deprecatiónem meam, viij.

Antiphona.

Bíduo vivens pendébat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, et docébat pópulum.

Psalmus Exáudi, Deus, oratiónem meam, viij.

℣. Constitues eos príncipes super omnem terram,

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus piétas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnipotens.

LECTIO IV.

ANDREAS Apóstolus, Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discípulus Joánnis Baptistæ, cum eum de Christo dicéntem audísset, Ecce Agnus Dei; secútus Jesum, fratrem quoque suum ad eúmdem perdúxit : cum póstea una cum fratre piscarétur in mari Galilææ, ambo a prætereúnte Christo Dómino ante ali-

Apóstolos vocáti illis verbis : Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum : nullam interponéntes moram, et relíctis rétibus, secúti sunt eum. Post cujus passiónem et resurrectiónem Andréas, cum in Scythiam Európæ, quæ ei província ad Christi fidem disseminándam obtígerat, venísset, deínde Epírum ac Thráciam peragrásset, doctrína et miráculis innumerábiles hómines ad Christum convértit. Post patras Acháiæ proféctus, et in ea urbe plúrimis ad veritátem Evangélicam perdúctis, Ægéam Procónsulem, prædicatióni Evangélicæ resisténtem libérrime increpávit, quod qui judex hóminum habéri vellet, Christum Deum ómnium júdicem a dæmónibus elúsus non agnósceret.

℟. Homo Dei ducebátur ut crucifígerent eum : pópulus autem clamábat voce magna, dicens : * Innocens ejus sanguis sine causa damnátur.

℣. Cumque dúcerent eum ut crucifigerétur, factus est concúrsus populórum clamántium, et dicéntium.

Innocens.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO VI.

Tum Ægéas irátus, Désine, inquit, Christum jactáre, cui simília verba nihil profuérunt, quo minus a Judæis crucifigerétur. Andréam vero de Christo nihilóminus líbere prædicántem quod pro salúte humáni géneris se crucifigéndum obtulísset, ímpia oratióne interpéllat, ac demum hortátur ut sibi cónsulens diis velit immoláre. Cui Andréas : Ego omnipoténti Deo, qui unus et verus est, ímmolo quotídie, non taurórum carnes, nec hircórum sánguinem, sed immaculátum Agnum in altári : cujus carnem posteáquam omnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus, qui sacrificátus est, íntegrer persevérat et vivus. Quamóbrem ira accénsus Ægéas, jubet eum in cárcerem detrúdi : unde pópulus Andréam fácile liberásset, nisi ipsi sedásset multitúdinem, vehementius rogans, ne se ad optatíssimam martyrii corónam properántem impedírent.

℟. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti, áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo : * Ut per te me recípiat, qui per te me redémit.

℟. Beátus Andréas expánsis mánibus ad cœlum orábat, dicens : Salva me, bona crux.

Ut per.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Igitur paulo post in tribúnalprodúctum, cum Ægéas, crucis extolléntem mystéria, sibíque suam impietátem exprobrántem, diútius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitári jussit. Addúctus Andréas ad locum martyrii, cum crucem vidisset, longe exclamáre cœpit: O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepisti, diu desideráta, sollícite amáta, sine intermissióne quæsita, et aliquándo cupiénti ánimo præparáta; áccipe me ab homínibus, et redde me magistro meo: ut per te me recípiat, qui per te me redémit. Itaque cruci affixus est, in qua biduum vivus prædicáre nunquam intermittens, ad eum migrávit, cujus mortis similitúdinem concupíerat. Quæ ómnia Presbyteri et Diáconi Achaiæ, qui ejus passiónem scripsérunt, se ita, ut commemoráta sunt, audisse et vidisse testántur. Ejus ossa primum Constantino imperatóre Constantinópolim, deínde Amálphim transláta sunt. Caput, Pio Secúndo Pontifice, Romam allátum, in Basilica sancti Petri collocátum est.

℟. Expándi manus meas tota die in cruce ad pópulum non credéntem, sed contradicéntem mihi: * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua.

℣. Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum líbere egit, exaltáre qui júdicas terram, redde retributiónem supérbis.

Qui ámbulant.

Glória Patri.

Qui ámbulant.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Non me permíttas, Dómine, fámulum tuum a te separári: tempus est ut commendétur terræ corpus meum, et me ad te veníre júbeas.

Psalmus Confitébimur, 1

Antiphona.

Andréas vero rogábat pópulum, ut non impedíret passiónem ipsíus.

Psalmus Dóminus regnávit, x.

Antiphona.

Accipe me ab homínibus, et redde me magistro meo: ut per te me recípiat, qui per te me redémit. Allelúia.

Psalmus Dóminus regnávit, irascántur, xj.

℣. Nimis honoráti sunt amici tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 4.]

In illo témpore, Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Ex Homil. 5 in Evangelia.]

Audistis, fratres charíssimi, quia ad unius jussiónis vocem Petrus et Andréas relictis rétibus secúti sunt Redemptórem. Nulla vero hunc fácere adhuc miracúla víderant, nihil ab eo de præmio ætérnæ retributiónis audierant: et tamen ad unum Dómini præcéptum, hoc, quod possidére videbántur, oblíti sunt. Quanta nos ejus mirácula vidémus, quot flagéllis afflígimur, quantis minárum asperitátibus deterrémur, et tamen vocántem sequi contémnimus.

℟. Orávit sanctus Andréas, dum respiceret in cœlum, et voce magna clamávit, et dixit: Tu es Deus meus, quem vidi: ne me patiáris ab ímpio júdice depóni: * Quia virtútem sanctæ crucis agnóvi.

℣. Tu es magister meus Christus, quem diléxi, quem cognóvi, quem conféssus sum: tantúmmodo in ista voce exáudi me.

Quia.

Benedictio Cujus festum cólimus.

LECTIO III.

In cœlo jam sedet, qui de conversióne nos ádmonet, jam jugo fídei colla géntium súbdidit: jam mundi glóriam strávit: jam ruínis ejus crebrescéntibus, districti sui judícii diem propinquántem denúntiat: et tamen supérba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotídie perdit invíta. Quid ergo, fratres charíssimi, quid in ejus judicio dictúri sumus, qui ab amóre præséntis sæculi nec præcéptis fléctimur, nec verbéribus emendámur?

℟. Videns crucem Andréas exclamávit, dicens: O Crux admirábilis, o Crux desiderábilis, o Crux quæ per totum mundum rútilas: * Súscipe discípulum Christi, ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit.

℣. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepisti.

Súscipe.

Glória Patri.

Súscipe.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Sed fortásse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat: Ad vocem Domínicam utérque iste piscátor quid, aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit? sed hac in re, fratres charíssimi, affectum debémus

pótius pensáre quam censum. Multum relíquit, qui sibi nihil retínuit : multum relíquit, qui quantúmlibet parum, totum deséruit. Certe nos et hábita cum amóre possidémus, et ea quæ mínime habémus, ex desidério quærimus. Multum ergo Petrus et Andréas dimisit, quando utérque étiam desidéria habéndi derelíquit.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Salve, Crux pretiósa, súscipe discípulum ejus qui pepéndit in te, magister meus Christus.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Beátus Andréas orábat, dicens: Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

Antiphona.

Andréas Christi fámulus, dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius.

Antiphona.

Maximilla Christo amábilis, tulit corpus Apóstoli : óptimo loco cum aromátibus sepelívit.

Antiphona.

Qui persequebántur justum, demersísti eos, Dómine, in inférno, et in ligno crucis dux justi fuisti.

CAPITULUM.

[Rom., c. 10.]

Fratres, corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis qui credit in illum non confundétur.

Hymnus Exúltet orbis gáudiis, *de Communi Apostolorum*, xiij.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Antiphona.

Concéde nobis hóminem justum, redde nobis hóminem sanctum, ne interfícias hóminem Deo charum, justum, mansuétum, et pium.

ORATIO.

Majestatem tuam, Dómine, supplíciter exorámus, ut sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxtitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

AD TERTIAM.

Antiphona Beátus Andréas.

Capitulum Fratres, corde enim, *ut supra.*

℟. *breve.* In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem.

℣. Et in fines orbis terræ verba eórum.

℟. Exívit.

Glória Patri. In omnem.

℣. Constitues eos princi-
super omnem terram.
℟. Mémores erunt nóminis
Dómine.

AD SEXTAM.

Antiphona Andréas Christi
ulus.

CAPITULUM.

[Rom., c. 10.]

x enim est distinctio Ju-
et Græci : nam idem Dó-
us ómnium, dives in om
qui invocant illum. Omnis
n quicúmque invocáverit
men Dómini, salvus erit.
. *breve.* Constitues eos
ncipes, * Super omnem
am. Constitues.
. Mémores erunt nómi-
tui, Dómine.
. Super.
lória Patri. Constitues.
. Nimis honoráti sunt
i tui, Deus.
Nimis confortátus est
cipátus eórum.

AD NONAM.

ntiphona Qui perseque-
ur justum.

CAPITULUM.

[Rom., c. 10.]

as enim dicit : Dómine,
crédidit auditui nostro?
fides ex auditu, au-
autem per verbum
sti. Sed dico : Numquid
audiérunt? Et quidem in
em terram exivit sonus
m, et in fines orbis terræ
a eórum.
breve. Nimis honoráti
sunt * Amici tui, Deus. Nimis.

℣. Nimis confortátus est principátus eórum.

℟. Amici.

Glória Patri. Nimis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

AD VESPERAS.

Antiphona Salve crux pretiósa, *cum reliquis de Laudibus*, 612.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis in secundis Vesperis de Communi Apostolorum*, xiv.

Capitulum Fratres, corde enim, *ut supra*, 612.

Hymnus Exúltet orbis gáudiis, xiij.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum pervenisset beátus Andréas ad locum ubi crux paráta erat, exclamávit, et dixit : O bona crux, diu desideráta; et jam concupiscénti ánimo præparáta ! secúrus et gaudens vénio ad te, ita et tu exúltans suscípias me discípulum ejus, qui pepéndit in te.

Oratio Majestátem tuam, *ut supra*, 612.

FESTA DECEMBRIS.

Ante Adventum prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

DIE II DECEMBRIS.

IN FESTO

SANCTÆ BIBIANÆ,

virginis et martyris.

(SEMIDUPLEX.)

Omnia de Communi Virginis, xc, *exceptis his quæ hic sunt propria.*

ORATIO

Deus, ómnium largitor bonórum qui in fámula tua Bibiána cum virginitátis flore martyrii palmam conjunxisti, mentes nostras ejus intercessióne tibi charitáte conjúnge, ut, amótis periculis, præmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Bibiana, virgo Romána, nóbili génere nata, Christiána fide nobilior fuit. Ejus enim pater Flaviánus sub Juliáno impiissimo tyránno expræféctus, servilibúsque notis compúnctus, ad aquas Taurínas deportátus, martyr occúbuit. Mater Dafrósa, et filiæ primum conclúsæ domi, ut inédia conficeréntur; mox relegáta mater extra Urbem cápite plexa est. Mórtuis autem piis paréntibus, Bibiána cum soróre sua Demétria bonis ómnibus expoliátur, Aproniánus urbis Prætor, pecúniis inhians, soróres perséquitur; quas humána prorsus ope destitútas, Deo mirabiliter, qui dat escam esuriéntibus, enutriénte, cum vivacióres vegetiorésque conspexisset, veheménter est admirátus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Suadet nihilóminus Aproniánus, ut venceréntur dea géntium, amissas ideo opes, Imperatóris grátiam, præclarissimas núptias consecutúræ. Si secus fécerint, minátur cárceres, virgas, secúres. At illæ neque blandítiis, neque minis a recta fide declinántes, parátæ pótius mori, quam fœdári móribus Ethnicórum, Prætóris impietátem constantissime detestántur. Quare Demétria ob óculis Bibiánæ repénte córruens, óbiit in Dómino. Bibiána Rufinæ mulieri vaferrimæ seducénda tráditur; quæ ab incunábulis edócta Christiánas leges, et illibátum serváre

virginitátis florem, se ipsa fórtior, fœminæ superávit insídias, et Prætóris astus delúsit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

LECTIO VI.

Nihil autem proficiénte Rufína, quæ, præter dolósa verba, illam quotídie verbéribus affligébat, ut de sancto propósito dimovéret; spe sua frustrátus Prætor, accénsus ira, quod in Bibiána perdidísset óperam, a lictóribus eam denudári, vinctísque mánibus colúmnæ alligári, eámque plumbátis cædi jubet, donec efflaret ánimam. Cujus sacrum corpus objéctum cánibus bíduo jácuit in foro Tauri, illæsum tamen, et divínitus servátum: quod deinde Joánnes Présbyter sepelívit noctu juxta sepúlcrum soróris et matris ad palátium Liciniánum, ubi usque in præsens extat Ecclésia Deo, sanctæ Bibiánæ nómine dicáta, quam Urbánus octávus instaurávit, sanctárum Bibiánæ, Demétriæ, et Dafrósæ corpóribus in ea repértis, et sub ara máxima collocátis.

℣. Afferéntur regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Afferéntur tibi.

Glória Patri.

Afferéntur tibi.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelium Simile est regnum cœlórum thesáuro abscóndito, *de Communi non Virginum*, cxviij. *Responsoria vero de Communi Virginum*, cv.

COMMUNE
SANCTORUM.

PARS AUTUMNALIS.

IN VIGILIIS

APOSTOLORUM.

Officium fit de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, exceptis Lectionibus et Oratione, quæ in propriis locis notantur. Ubi vero non sunt propriæ Lectiones legitur Evangelium cum Homilia sequenti.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO I.

[Cap. 15.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 27 in Evangelia.]

Cum cuncta sacra elóquia Domínicis plena sint præcéptis, quid est quod de dilectióne, quasi de singulári mandáto, Dóminus dicit: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est, et ómnia unum præcéptum sunt? quia quidquid præcípitur in sola charitáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt, sic multæ virtútes ex una charitáte generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis si non manet in radíce charitátis.

Responsoria de Feria pro tempore.

LECTIO II.

Præcepta ergo Domínica et multa sunt et unum: multa per diversitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem ista diléctio tenénda sit ipse insínuat, qui in plerísque Scriptúræ suæ senténtiis, et amícos jubet diligi in se et inimícos propter se. Ille enim veráciter charitátem habet qui et amícum díligit in Deo, et inimícum díligit propter Deum. Nam sunt nonnúlli qui díligunt próximos, sed per afféctum cognatiónis et

carnis; quibus tamen in hac dilectióne sacra elóquia non contradícunt: sed áliud est quod sponte impénditur natúræ, áliud quod præcéptis Domínicis ex charitáte debétur obediéntiæ.

LECTIO III.

Hi nimírum et próximum díligunt, et tamen illa sublímia dilectiónis præmia non assequúntur, quia amórem suum non spirituáliter, sed carnáliter impéndunt. Proínde, cum Dóminus díceret: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem: prótinus áddidit: Sicut diléxi vos; ac si apérte dicat: Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres charíssimi, solérter intuéndum est quod antíquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporálium dilectiónem trahit, infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipsa quæ dilígimus auférre moliátur.

COMMUNE
APOSTOLORUM
ET EVANGELISTARUM.

Ad Vesperas, Antiphona Hoc est præcéptum meum, *cum reliquis de Laudibus*, xiij. *Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 131, *et loco ultimi, Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 135.

CAPITULUM.
[Ephes., c. 2.]

Fratres, jam non estis hóspites et ádvenæ; sed estis cives sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.
℟. Deo grátias.

HYMNUS.

Exultet orbis gáudiis,
Cœlum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.
Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus,
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum.
℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona. Tradent enim* vos in con-

cíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis et géntibus.

Oratio propria.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Apostolórum Dóminum, * Venite, adorémus.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

ÆTERNA Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas, et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Cœléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum Fides,
Invícta Spes credéntium,
Perfécta Christi Cháritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cœlum replétur gáudio.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

PSALMUS 18.

CŒLI enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum; * et ipse tanquam sponsus procédens de thálamo suo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * a summo cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus; * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea : * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, *

et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiphona.

In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Antiphona.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

PSALMUS 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore, * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum, * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti ejus, * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos, * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos, * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui tribuláto sunt corde; * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum, * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima:

[redacted]

* et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

Antiphona.

Constítues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

PSALMUS 44.

Eructavit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem, et mansuetúdinem et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent : * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * [illegible] Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri [illegible] vultum tuum [illegible] omnes dívites [illegible]

Omnis glória [illegible] gis ab intus, [illegible] reis circúmamicta [illegible] bus.

Adducéntur [illegible] post eam [illegible] feréntur tibi.

Afferéntur [illegible] exultatióne [illegible] templum Regis.

Pro pátribus [illegible] tibi fílii [illegible] eos príncipes [illegible]

Mémores [illegible] tui [illegible] generatiónem [illegible]

Proptérea [illegible] bunt te [illegible] in sæculum sæ[illegible]

Antiphona.

Constitues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℣. In omnem terram exivit sonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

Lectiones de Scriptura positæ in Communi Sanctorum leguntur quando annotantur in Proprio Sanctorum per annum; et quando contingit fieri Officium de aliquo Sancto illis diebus in quibus in Officio Feriæ non ponuntur Lectiones de Scriptura, sed tantum de Homilia; et quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epistola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO I.
[Cap. 4.]

Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est ut a vobis júdicer, aut ab humáno die : sed neque meipsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum; sed non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus, qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium : et tunc laus erit unicuíque a Deo.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis.

Estóte ergo.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Hæc autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo, propter vos : ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes quod non accepísti ? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis : sine nobis regnátis; et útinam regnétis, ut et nos vobíscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tanquam morti destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris.

Jugum enim.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo : nos infirmi, vos autem fortes : vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris : maledícimur, et benedícimus : persecutiónem pátimur, et sustinémus : blasphemámur, et obsecrámus : tanquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos hæc scribo, sed ut filios meos charíssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo : sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini.

℣. Non enim vos esti qui loquímini : sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis.

Dábitur enim.

Glória Patri.

Dábitur enim.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

PSALMUS 46.

Omnes gentes, pláudite mánibus, * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam, * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo, * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Antiphona.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Antiphona.

Dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

PSALMUS 60.

Exaudi, Deus, deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea, * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies, * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Antiphona.

Dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Antiphona.

Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

PSALMUS 63.

Exaudi, Deus, oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum, * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo; * et laudabúntur omnes recti corde.

Antiphona.

Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Pater noster.

Absolutio Ipsius pietas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

[Homil. 30 in Evang.]

Scriptum est : Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornaménta enim cœlórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirituum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem.

Isti sunt viri.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cœlórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cœlos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de Sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraire non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint scimus : et post advéntum illius, cujus fortitúdinis facti sint conspícimus.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me. * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis.

Gaudéte et exultáte.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Certe iste ipse pastor Ec-

clésiæ, ad cujus sacratissimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancilla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percússus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis qualis post advéntum Spíritus exístat audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum; cæsis denuntiátur Apóstolis ne in nómine Jesu loqui débeant: Petrus magna auctoritáte respóndet: Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.
Modo coronántur.
Glória Patri.
Modo coronántur.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Exaltabúntur córnua justi. Allelúia.

PSALMUS 74.

Confitebimur tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum, * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justi.

Antiphona.

Exaltabúntur córnua justi. Allelúia.

Antiphona.

Lux orta est justo. Allelúia. Rectis corde lætítia. Allelúia.

PSALMUS 96.

Dominus regnávit, exul-

tet terra : * lætèntur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini, * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Lux orta est justo. Allelúia. Rectis corde lætítia. Allelúia.

Antiphona.

Custodiébant testimónia ejus et præcépta ejus. Allelúia.

PSALMUS 98.

DOMINUS regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus, * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte

sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus. Allelúia.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te; quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

[Lib. 3 in Matth. cap. 19.]

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter : Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relinquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussisti : quid igitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me in regeneratióne, cum séderit Filius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit : Qui reliquistis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divitias contempsérunt : sed, Qui secúti estis me : quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℟. Isti sunt qui, vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Cálicem Dómini.

Benedictio Cujus, *vel* Quorum festum cólimus.

LECTIO VIII.

In regeneratióne, cum séderit Filius hóminis in sede majestátis suæ, (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel ; quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur : Non veni pacem míttere, sed gládium : veni enim se-

paráre hóminem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru : et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes affectus contémpserint, atque divítias et sæculi voluptátes, isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam.

Quorum doctrína.

Glória Patri.

Quorum doctrína.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Ex occasióne hujus senténtiæ, quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam, non intelligéntes quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo; ut qui unam pro Dómino dimíserit centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est : Qui carnália pro Salvatóre dimíserit spirituália recípiet; quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi parvo número centenárius númerus comparétur.

Deinde dicitur Hymnus Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Majórem charitátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Antiphona.

Vos amíci mei estis si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Antiphona.

Beáti pacífici, beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Antiphona.

In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

CAPITULUM.

[Ephes., c. 2.]

Fratres, jam non estis hóspites et ádvenæ; sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

Exultet orbis gáudiis;
Cœlum resúltet láudibus;
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audite voces súpplicum.
Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Filio,
Tibíque Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Antiphona. Vos qui* reliquístis ómnia et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Ad Tertiam, Antiphona Majórem charitátem.

Capitulum Fratres, jam non, xiij.

℟. *breve.* In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem.

℣. Et in fines orbis terræ verba eórum.

℟. Exívit sonus.
Glória Patri.
In omnem terram.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam, Antiphona Vos amici mei estis.

CAPITULUM.

[Act., c. 5.]

Per manus autem Apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe.

℟. *br.* Constítues eos príncipes,* Super omnem terram. Constítues.

℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℟. Super omnem.
Glória Patri.
Constítues eos.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Antiphona In patiéntia vestra.

CAPITULUM.

[Act., c. 5.]

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℟. *breve.* Nimis honoráti sunt, * Amíci tui, Deus. Nimis honoráti.

℣. Nimis confortátus est principátus eórum.

℟. Amíci tui.
Glória Patri.
Nimis confortátus.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

amíci tui, Deus

principátus eórum

patiéntia vestra

CAPITULUM

Ibant Apóstoli
conspéctu concílii
digni habiti sunt
Jesu contuméliam
R. breve. Nimis
sunt, * Amíci tui
Nimis honoráti
V. Nimis
principátus eórum
R. Amíci tui
Glória Patri

co

im
bit
D
prop

Ju
pœnit
dos in

Cóllo
princip

Lauda
* laudát

coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus, * ego servus tuus, et filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus, * in átriis domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem.

Antiphona.

Dirupísti, Dómine, víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Antiphona.

Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

PSALMUS 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum,* et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes :* Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum :* facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Antiphona.

Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Antiphona.

Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amici tui, Deus.

PSALMUS 138.

Domine, probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam et resurrectiónem meam.

Intellexisti cogitatiónes meas de longe, * sémitam meam et funiculum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti, * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novissima et antíqua :* tu formásti me, et posuisti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es ;* si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris ;

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terríbiliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum, declináte a me:

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nónne qui odérunt te, Dómine, óderam, * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inímici facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via ætérna.

Antiphona.

Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

CAPITULUM.
[Ephes., c. 2.]

Fratres, jam non estis hóspites et ádvenæ; sed estis cives sanctorum, et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. Deo grátias.

Hymnus Exúltet orbis, *ut supra*, xiij.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.

℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Antiphona.

Estóte fortes * in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte; et accipiétis regnum ætérnum. Allelúia.

ALIÆ LECTIONES

PRO APOSTOLIS.

IN PRIMO NOCTURNO.

De Expositióne S. Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum.

LECTIO IV.

Fundamenta ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? (

per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis; et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus: et ídeo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israel.

℞. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amici Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem.

Isti sunt viri.

LECTIO V.

Si duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdécimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet: et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolos: unus cécidit Judas, in locum ipsius sanctus Mathias ordinátus est; implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia: unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.

℞. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis.

Gaudéte et exultáte.

LECTIO VI.

Et ídeo quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt: sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim, et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis ad sedes duódecim pértinent: quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi

quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo, et Meridies. Istæ quátuor partes assidue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos : ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptismum in nómine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Isti sunt triumphatóres et amici Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accipiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Modo coronántur.

Glória Patri.

Modo coronántur.

PRO EVANGELISTIS

LECTIONES.

IN PRIMO NOCTURNO.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

LECTIO I.

[Cap. 1.]

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem fílium Buzi sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar : et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus : et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est de médio ignis.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis.

Estóte ergo.

LECTIO II.

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium : et hic aspectus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus, et fácies et pennas per quátuor partes habébant : junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non

revertebántur cum incéderent : sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me quia mitis sum et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris.

Jugum enim.

LECTIO III.

Similitudo autem vultus eórum, fácies hóminis, et fácies léonis a dextris ipsórum quátuor : fácies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper : duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum : et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat : ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini.

℣. Non enim vos estis qui loquímini : sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis.

Dábitur enim.

Glória Patri.

Dábitur enim.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam.

LECTIO IV.

[Homilia 3, lib. 1.]

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia, et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquisque cognóscitur : per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetipsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℣. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me dicens : * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem.

Isti sunt viri.

LECTIO V.

Quatuor ergo fácies uni sunt : quia si requíras quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat; hoc nimírum sentit quod Marcus, Lucas et Joánnes. Si quæras quid Joánnes séntiat, hoc procul dúbio quod Lucas, Marcus et Matthæus. Si quæras quid Marcus, hoc quod Matthæus, Joánnes et Lucas. Si quæras quid Lucas, hoc quod Joánnes, Matthæus et Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt : quia notítia fidei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte et exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tanquam malum propter Fílium hóminis.

Gaudéte et exultáte.

LECTIO VI.

Et quátuor pennæ uni, quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum símul omnes concórditer prædicant, et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem : quia in eum, quem corpóreum aspiciunt, quasi fácies inténdunt : sed dum hunc esse incircumscríptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áera levántur. Quia itaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplátio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Modo coronántur.

Glória Patri.

Modo coronántur.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante

beáto N., Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Deus, tuórum mílitum, xxiij.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

In lege * Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

PSALMUS I.

Beatus vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo;

Et fólium ejus non défluet; * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic impii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent impii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum peribit.

Antiphona.

In lege * Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Antiphona.

Prædicans * præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligite; * erudímini, qui judicátis terram.

Servite Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus,* et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus,* beáti omnes qui confidunt in eo.

Antiphona.

Prædicans* præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Antiphona.

Voce mea * ad Dóminum clamávi, et exaudivit me de monte sancto suo.

PSALMUS 3.

DOMINE, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me?* multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ :* Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es,* glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi :* et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum :* et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me :* exúrge, Dómine; salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa,* dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus :* et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Voce mea * ad Dóminum clámavi; et exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

Lectiones sequentes primi Nocturni leguntur in Festo Martyris et Pontificis.

In Festo autem Martyris non Pontificis leguntur quæ inferius positæ sunt in Communi plurimorum Martyrum, xlj.

De Actibus Apostolórum.

LECTIO I.

[Cap. 20.]

A MILÉTO Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis a prima die qua ingréssus sum in Asiam quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insidiis Judæórum : quómodo nihil subtráxerim utilium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice et per domos, testíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dó-

pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non timuit : * Fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Fundátus.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Et nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum

triénnium
cessávi, cum
unumquém
℟. Justus
lílium : * E
num ante I
℣. Plantá
ni, in átriis
Et floréb
Benedict
grátia.
LE
Et nunc
Deo, et ve
qui potens
dare hæred
cátis ómni
aurum, au
concupívi,
quóniam ad
erant, et hi
ministravé
Omnia ost

autem fletus factus est ómnium; et, procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Et invéntus est.

Glória Patri.

Et invéntus est.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Fílii hóminum * scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

PSALMUS 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino: * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona.

Fílii hóminum, * scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Antiphona.

Scuto * bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

PSALMUS 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem: * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimicos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas, * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiphona.

Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Antiphona.

In univérsa * terra glória et honóre coronásti eum.

PSALMUS 8.

Domine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum, * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi;

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Pater noster.

Absolutio Ipsius pietas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

[Sermone 44 de Sanctis.]

Triumphalis beáti Mártyris N. dies hódie nobis an-

niversária celebritáte recúrrit : cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus gloriósso agóne duo nobis præcipue consideránda sunt : indurata vidélicet tortóris sævitia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur : patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmistam advérsus malitiam increpántem : Noli æmulári in malignántibus, quóniam tanquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem : Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descenditque cum illo in fóveam, et in vínculis non dereliquit eum.

Et dedit illi.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Coronata itaque est beáti Mártyris patiéntia, mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit ; et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat alte retinébat : Quia non sunt condignæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cœlis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta : Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? defécit caro mea, et cor meum : Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine : * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Et voluntáte.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Contemplabatur enim quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere po-

test, quanta sint supérnæ civitátis gáudia, et ea enarráre non sufficiens, admirándo clamábat : Quid mihi est in cœlo? Quasi díceret : Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium : et si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Justus Dóminus, * et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS 10.

In Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in mont
passer?

Quóniam ecce p
intendérunt arcum,
runt sagíttas suas i
tra, * ut sagíttent in
rectos corde :

Quóniam quæ
destruxérunt : * just
quid fecit?

Dóminus in temp
suo, * Dóminus in c
ejus :

Oculi ejus in páu
spíciunt : * pálpebr
térrogant fílios hóm

Dóminus intérrog
et ímpium : * qui a
git iniquitátem odit
suam.

Pluet super pecc
queos : * ignis, et su
spíritus procellárum
licis eórum.

Quóniam justus D
et justítias diléxit :
tem vidit vultus ej

Antiphona.

Justus Dóminus,
tiam diléxit; æquitát
vultus ejus.

Antiphona.

Habitábit * in tab
tuo, requiéscet in
sancto tuo.

PSALMUS 14.

Dómine, quis habit
bernáculo tuo? * au
quiéscet in monte sa

Qui ingréditur si
la, * et operátur jus

Qui lóquitur ver

corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos :

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui jurat próximo suo et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Habitábit * in tabernáculo tuo, requiéscet in monte sancto suo.

Antiphona.

Posuisti, Dómine, * super caput ejus corónam de lápide pretióso.

PSALMUS 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te, * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino, * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala, * cogitavérunt consília quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiphona.

Posuísti, * Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 14.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus es [illegible] pulus. Et réliqua.

Homilia sancti Gr [illegible] Papæ.

[Homilia 37 in Evangelia.]

Si considerémus, fratres charissimi, quæ et quanta sunt quæ nobis promittúntur in cœlis, viléscunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta pondus est, non subsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est aliud quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere vel quis intelléctus cápere sufficit illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia? Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Expréssa signo.

Benedictio Cujus festum [illegible] s.

LECTIO VIII.

[illegible] l hæc audita inardés[illegible] mus; jamque illic c[illegible] [illegible] sistere ubi se sperat [illegible] ne gaudére. Sed ad [illegible] præmia perveníri non [illegible], nisi per magnos labores. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit : Non coronábitur nisi qui legítime certáverit. Deléctat ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℟. Hic est vere martyr qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ, dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóm[illegible]

nus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Qui minas.

Glória Patri.

Qui minas.

Sequens responsorium dicitur ultimo loco in Festis sanctorum Martyrum Pontificum Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, Pontiani et Melchiadis.

℟. Dómine, prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis : * Posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi.

Posuisti in cápite.

Glória Patri.

Posuisti in cápite.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Sed percontári libet quómodo paréntes et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere ? Et certe Véritas de uxóre dicit : Quod Deus conjúnxit homo non séparet. Et Paulus ait : Viri, dilígite uxóres vestras sicut et Christus Ecclésiam. Ecce discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum magíster dicat : Qui uxórem non odit non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus et dilígere ? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus : ut uxórem et eos qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, et quos próximos nóvimus diligámus ; et quos adversários in via Dei pátimur odiéndo et fugiéndo nesciámus.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Qui me * conféssus fúerit coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Qui séquitur me * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Antiphona.

Qui mihi * minístrat me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Antiphona.

Si quis * mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus, qui est in cœlis, dicit Dóminus.

Antiphona.

Volo, Pater, * ut ubi ego sum illic sit et miníster meus.

CAPITULUM.

[Jacobi 1.]

Beatus vir qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

[redacted]

HYMNUS.

Invicte Martyr, únicum
Patris secútus Filium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens Cœléstibus.
Tui precátus múnere,
Nostrum reátum dilue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti corpóris;
Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Antiphona.

Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice.

ORATIO.

Infirmitatem nostram réspice, omnípotens Deus, et quia pondus próприæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

ALIA ORATIO.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona Qui séquitur me.

Capitulum Beátus vir qui, xxxiij.

℟. *breve.* Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine.
Glória et honóre.
℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
℟. Coronásti.
Glória Patri. Glória et honóre.
℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.
℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Antiphona Qui mihi minístrat.

CAPITULUM.

[Eccli., 15.]

Cibavit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. *breve.* Posuísti, Dómine, * Super caput ejus.

Posuísti, Dómine.

℣. Corónam de lápide pretióso.

℟. Super caput.

Glória Patri. Posuísti, Dómine.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Antiphona Volo, Pater.

CAPITULUM.
[Eccli., 39.]

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. *br.* Magna est glória ejus, * In salutári tuo.

Magna est glória.

℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

℟. In salutári tuo.

Glória Patri. Magna est glória.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Vesperas, Antiphona Qui me confésssus, *ut supra, cum reliquis de Laudibus*, xxxiij.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 133, *et loco ultimi, Psalmus* Crédidi, 137.

Capitulum Beátus vir.

Hymnus Deus, tuórum mílitum, xxiij.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Antiphona. Qui vult * veníre post me ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

ALIÆ LECTIONES
PRO UNO MARTYRE
IN SECUNDO NOCTURNO.

De Expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

LECTIO IV.
[Serm. 21.]

Príncipes persecúti sunt me gratis; et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat, qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum; qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia; qui loquátur juste, et non audiátur; qui loquátur plena salútis, et impugnétur; ut possit dícere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur qui impugnátur sine crímine, impugnátur ut nóxius; cum sit in tali confessióne laudábilis; impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non dereliquit eum.

Et dedit illi.

LECTIO V.

Vere frustra impugnátur qui apud ímpios et infidos impietátis arcéssitur, cum fidei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit, et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infirmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: et, Beátus vir qui timet Dóminum. Qua ratióne béatus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósò.

Et voluntáte labiórum.

LECTIO VI.

Pone ergo Mártyrem inter pericula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum, et flamma fornácis ardéntis exæstuet, et parte ália pérsonent tractu grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus assistat; pone, inquam, circumspectántem ómnia plena suppliciis, deinde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illas pœnæ recrudescéntis ætérnam: trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exitiis: perturbári ánimo, dum fatáli judícii rhomphæam illam terríbilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis, æquális in eúmdem concúrrit efféctum confidéntia cupiéntis ætérna, et divína trepidántis?

℟. Stola jucunditátis induit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et corónam.

Glória Patri.

Et corónam.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult

post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 32 in Evangelia.]

Quia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vitiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset: concupíscere, si non posset? Sed cœléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frigidis, frígida cálidis curántur, ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa signo.

LECTIO VIII.

Certe cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupiscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat audiámus: Qui vult post me venire ábneget semetípsum. Ibi dícitur ut abnegémus nostra: hic dícitur ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet, valde autem multum est abnegáre quod est.

℟. Hic est vere martyr qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui minas júdicum. Glória Patri. Qui minas júdicum.

Sequens Responsorium dicitur ultimo loco in festis sanctorum Martyrum Pontificum Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, Pontiani et Melchiadis.

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcedinis; * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi.

Posuísti in cápite.

Glória Patri.

Posuísti in cápite.

LECTIO IX.

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit ut renuntiémus nostris, quia quicúmque ad fidei agónem venímus luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem maligni spíritus in hoc mundo próprium póssident : nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum ludo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat vestiménta abjiciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus, 17.

COMMUNE
PLURIMORUM MARTYRUM.

Ad Vesperas, Antiphona Omnes sancti, *cum reliquis de Laudibus, ut infra.*

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica,* 133, *et loco ultimi, Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 138.

CAPITULUM.
[Sap., 3.]

Justorum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : illi autem sunt in pace.

HYMNUS.

Sanctorum méritis inclyta gáudia
Pangámus sócii, géstaque fórtia :
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.
Hi sunt quos fátue mundus abhórruit,
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis ásseclæ,
Jesu Rex bone Cælitum.
Hi pro te fúrias, atque minas truces
Calcárunt hóminum, sævaque vérbera;
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.
Cædúntur gládiis more bidéntium;
Non murmur résonat, nec querimónia;
Sed corde impávido mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.
Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere
Quæ tu Martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine fúlgidis
Cingunt témpora láureis.

Te summa o Déitas, úna-
que póscimus
culpas ábigas, nóxia súb-
trahas,
es pacem fámulis, ut tibi
glóriam
nórum in sériem canant.
Amen.
℣. Lætámini in Dómino
exultáte, justi.
℟. Et gloriámini, omnes
cti corde.
l Magnificat, Antiphona.
Istórum * est enim regnum
lórum, qui contempsérunt
am mundi, et pervenérunt
præmia regni, et lavérunt
las suas in sánguine Agni.

ro pluribus Martyribus Pontificibus.

ORATIO.

EATORUM Mártyrum, pari-
que Pontificum N. et N.
s, quæsumus, Dómine, festa
ántur, et eórum commén-
t orátio veneránda. Per
minum nostrum Jesum
ristum.

Si non fuerint Pontifices.

ORATIO.

EUS, qui nos concédis sanc-
um Mártyrum tuórum N.
N. natalítia cólere, da no-
in ætérna beatitúdine de
rum societáte gaudére. Per
minum nostrum Jesum
ristum.

ALIA ORATIO.

EUS, qui nos ánnua sanc-
um Mártyrum tuórum N.
N. solemnitáte lætíficas,
céde propítius ut quo-
rum gaudémus méritis accen-
dámur exémplis. Per Dómi-
num nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Mártyrum Dóminum, * Venite, adorémus.

Psalmus Venite, exultémus, 2

HYMNUS.

CHRISTO profúsum sángui-
nem
Et Mártyrum victórias
Dignámque cœlo láuream
Lætis sequámur vócibus.
Terróre victo sæculi,
Pœnisque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.
Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus:
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.
Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur:
Sed pérmanent immóbiles,
Vitæ perénnis grátia.
Te nunc Redémptor quæ-
sumus
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Secus decúrsus * aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

PSALMUS I.

BEATUS vir qui non ábiit

in consílio impiórum, et in via peccatórrm non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet, * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Antiphona.

Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Antiphona.

Tanquam aurum * in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes: * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eorum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea: * et tanquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona.

Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Antiphona.

Si coram * homínibus torménta passi sunt, spes elec-

tórum est immortális in ætérnum.

PSALMUS 3.

Domine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me?* multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum:* et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus:* et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

LECTIO I.

[Cap. 8.]

Fratres, debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini: si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro quod sumus filii Dei. Si autem filii, et hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi: si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expéctat.

℟. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: * Quóniam prióra transiérunt.

℣. Non esúrient, neque sitient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus.

Quóniam pri[illegible]a.
Benedictio U[illegible]génitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fieri [illegible] lii sui, ut sit ips[illegible] tus in multis frátr[illegible] autem prædestiná[illegible] vocávit; et quos [illegible] hos et justificávit; q[illegible] tem justificávit, illos [illegible] rificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum; quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, immo qui et resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

℣. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua: * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt.

℣. Unus spíritus et una fides erat in eis.

Et ídeo corónas.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Quis ergo nos separábit a charitáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die, [illegible]áti sumus sicut oves oc[illegible]nis.) Sed in his ómnibus [illegible]ámus propter eum qui [illegible]t nos. Certus sum enim [illegible] neque mors, neque vita, [illegible]e Angeli, neque princi[illegible], neque virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a charitáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia, * Et meruérunt habére corónas perpétuas.

℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Et meruérunt.

Glória Patri.

Et meruérunt.

IN SECUNDO NOCTURNO

Antiphona.

Dabo * sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

PSALMUS 14.

Dómine, quis habitábit in ta-

bernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum: * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit: * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Dabo * sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Antiphona.

Sanctis, * qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

PSALMUS 15.

CONSERVA me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Antiphona.

Sanctis, * qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Antiphona.

Sancti * qui sperant in Dómino habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra et plenitúdo ejus; * orbis terrárum,

et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam; nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et eleváminì, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et eleváminì, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Sancti qui sperant in Dómino habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non deficient.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætitia.

Pater noster.

Absolutio Ipsius piétas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

[Sermone 47 de Sanctis.]

Quotiescumque, fratres charissimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino consequi temporália beneficia, ut ipsos Mártyres imitándo accipere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum, ut imitári non pigeat quod celebráre delectat.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra appáruit.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Sed nos vólumus gaudére cum Sanctis, et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Már-

tyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit ad eórum beatitúdinem non póterit pervenire. Sed et Paulus Apóstolus prædicat dicens : Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio : Si mundus vos odit, scitóte quia me prióren vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore qui ódium non vult sustinére cum cápite.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia.

Ut hærédes.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

SED dicet áliquis : Et quis est qui possit beatórum Mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo quia non solum Mártyres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem : Díscite a me quia mitis sum et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem : Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum ut sequámur vestígia ejus.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi.

Quóniam donum et pax.

Glória Patri.

Quóniam donum et pax.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

PSALMUS 32.

EXULTATE, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem com-

[redacted]

moveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus dissipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat cons lia príncipum.

Consilium [illegible] in ætérnum ma[illegible] tatiónes cordis ej[illegible] ratiónem et genera[illegible]

Beáta gens cujus [illegible] minus Deus ejus : * popu[illegible] quem elégit in hæreditáte sibi.

De cœlo respéxit Dóminus, * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum, * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem, * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum, * et in eis qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum, * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum ; * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

Antiphona.

Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est [illegible]rces eórum.

Antiphona.

[illegible]radidérunt * córpora sua [illegible]nortem, ne servirent idó[illegible] ideo coronáti póssident [illegible]nam.

PSALMUS 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * et exaltémus nomen ejus in idipsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me, * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvábit eum.

Immittet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte, quóniam suávis est Dóminus : * beatus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes ncti ejus :* quóniam non t inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esurié-rnt :* inquiréntes autem Dó-inum non minuéntur omni ono.

Veníte, filii, audíte me :* mórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vi-m :* diligit dies vidére bo-os?

Próhibe linguam tuam a alo,* et lábia tua ne loquán-r dolum.

Divérte a malo, et fac bo-um :* inquíre pacem, et erséquere eam.

Oculi Dómini super justos : et aures ejus in preces eó-um.

Vultus autem Dómini su-er faciéntes mala :* ut perdat e terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dó-inus exaudívit eos :* et ex mnibus tribulatiónibus eó-um liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis qui ribuláto sunt corde :* et hú-niles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justó-um :* et de ómnibus his li-erábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum :* unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima :* et qui odérunt justum de-línquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum :* et non delinquent omnes qui spe-rant in eo.

Antiphona.

Tradidérunt* córpora sua in mortem, ne servírent idó-lis : ídeo coronáti póssident palmam.

Antiphona.

Ecce merces* sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

PSALMUS 45.

DEUS, noster refúgium et virtus,* adjútor in tribula-tiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra :* et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum :* conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei :* sanctificávit tabernáculum suum Altíssi-mus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur :* adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna :* dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobís-cum!,* suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dó-mini, quæ pósuit prodígia super terram :* áuferens bella usque ad finem terræ.

Antiphona.

Mártyrum chorus,* laudáte Dóminum de cœlis. Allelúia.

CAPITULUM.

[Sap., 3.]

JUSTORUM ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

HYMNUS.

REX glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia,
Aurem benignam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus,
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vestri capílli cápitis* omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

ORATIO.

BEATORUM Mártyrum, pariterque Pontíficum N. et N., nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur, et eórum commendet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices.

ORATIO.

DEUS, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere, da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

ALIA ORATIO.

DEUS, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut quorum gaudémus méritis accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona Cum palma.

Capitulum Justórum ánimæ, *ut supra.*

℟. *breve.* Lætámini in Dómino,* Et exultáte, justi. Lætámini.

℣. Et gloriámini omnes recti corde.

℟. Et exultáte justi.

Glória Patri. Lætámini in.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam, Antiphona Córpora sanctórum.

CAPITULUM.

[Sap., 10.]

REDDIDIT Deus mercédem

multis tribulatiónibus præ-
nitur, et per crebra mala
æ véniunt indicántur mala
rpétua quæ subsequéntur.
ideo post bella et seditiónes
n statim finis, quia multa
bent mala præcúrrere, ut
lum váleant sine fine nun-
re.

℟. Sancti mei, qui, in carne
siti, certámen habuístis, *
ercédem labóris ego red-
m vobis.
℣. Veníte, benedícti Patris
i, percípite regnum.
Mercédem labóris.
Glória Patri.
Mercédem labóris.

*Sequens Responsorium di-
ur post octavam vel secun-
m Lectionem in Festo plu-
norum Martyrum fratrum.*

℟. Hæc est vera fratérnitas,
æ nunquam pótuit violári
rtámine : qui effúso sán-
ine secúti sunt Dóminum :
Contemnéntes aulam ré-
m, pervenérunt ad regna
léstia.
℣. Ecce quam bonum et
am jucúndum habitáre fra-
s in unum.
Contemnéntes aulam.
Glória Patri.
Contemnéntes aulam.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

ED cum tot signa perturba-
ónis dicta sint, opórtet ut
rum consideratiónem bré-
er per síngula perstringá-
mus, quia necésse est ut
ália e cœlo, ália e terra, ália
ab eleméntis, ália ab homíni-
bus patiámur. Ait enim : Sur-
get gens contra gentem, ecce
perturbátio hóminum : erunt
terræmótus magni per loca,
ecce respéctus iræ désuper :
erunt pestiléntiæ, ecce inæ-
quálitas córporum : erit fa-
mes, ecce sterílitas terræ :
terrorésque de cœlo et tem-
pestátes, ecce inæquálitas
áeris. Quia ergo ómnia con-
summánda sunt, ante con-
summatiónem ómnia pertur-
bántur : et qui in cunctis de-
líquimus in cunctis ferimur :
ut impleátur quod dícitur : Et
pugnábit pro eo orbis terrá-
rum contra insensátos.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Omnes sancti* quanta passi
sunt torménta, ut secúri per-
veníren tad palmam martyrii !

Psalmus Dóminus regná-
vit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Cum palma* ad regna per-
venérunt sancti, corónas de-
córis meruérunt de manu Dei.

Antiphona.

Córpora sanctórum * in
pace sepúlta sunt : et vivent
nómina eórum in ætérnum.

Antiphona.

Mártyres Dómini, * Dómi-
num benedícite in ætérnum.

Antiphona.

Mártyrum chorus,* laudáte Dóminum de cœlis. Allelúia.

CAPITULUM.

[Sap., 3.]

Justorum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pac…

HYMNUS.

Rex gloriósе Márt…
Coróna confiténtiu…
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia,
Aurem benígnam próti…
Inténde nostris vócibus :
Trophæa sacra pángimus :
Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus,
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vestri capílli cápitis* omnes numeráti sunt : nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus.

ORATIO.

Beatorum Mártyrum, pa-ritérque Pontíficum N. et N., nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur, et eórum commén-det orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices.

ORATIO.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. … N. natalítia cólere, da … n ætérna beatitúdine … m societáte gaudére. Per … inum nostrum Jesum … stum.

ALIA ORATIO.

…s, qui nos ánnua sanctorum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas, concéde propítius ut quorum gaudémus méritis accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona. Cum palma.

Capitulum Justórum ánimæ, *ut supra.*

℟. *breve.* Lætámini in Dómino,* Et exultáte, justi. Lætámini.

℣. Et gloriámini omnes recti corde.

℟. Et exultáte justi.

Glória Patri. Lætámini.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætitia.

Ad Sextam, Antiphona. Córpora sanctórum.

CAPITULUM.

[Sap., 10.]

Reddidit Deus mercedem

labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili, et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℟. *breve.* Exúltent justi, * In conspéctu Dei.

Exúltent justi.

℣. Et delecténtur in lætítia.

℟. In conspéctu Dei.

Glória Patri. Exúltent justi.

℣. Justi autem in perpétuum vivent.

℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam, Antiphona Mártyrum chorus.

CAPITULUM.

[Sap., 3.]

Fulgebunt justi, et tanquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. *br.* Justi autem, * In perpétuum vivent.

Justi autem.

℣. Et apud Dóminum est merces eórum.

In perpétuum vivent.

Glória Patri. Justi autem.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

AD VESPERAS.

Antiphona.

Isti sunt sancti, qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Psalmus Dixit Dóminus, 131.

Antiphona.

Sancti * per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

Psalmus Confitébor, 131.

Antiphona.

Sanctórum * velut áquilæ juvéntus renovábitur: florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

Psalmus Beátus vir, 132.

Antiphona.

Abstérget Deus * omnem lácrymam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus neque clamor, sed nec ullus dolor, quóniam prióra transiérunt.

Psalmus Laudáte púeri, 132.

Antiphona.

In cœléstibus * regnis sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Psalmus Crédidi, 135.

Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis, xxxviij.

℣. Exultábunt sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Gaudent in cœlis * ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; et quia pro ejus amóre sánguinem suum

Nemo est qui nésciat Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur, ut dum hæc ita celebrári perspícimus cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris, quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide; ut, Christo præstánte, dimicáre et víncere hostem possímus; ut parta victória, cum iísdem sanctis in regnis cœléstibus triumphémus.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut in-

quisque boni
præbeat. Ad
tíssimus Deu
bus suis aut
beat, aut sin
sanctis præm
buat.

℟. Vérber
timuérunt sa
tes pro Chri
hærédes fier
mini.

℣. Tradi
sua propter
plícia.

Ut hæréd

LE

Ut enim in
tor advérsis
tatiónibus r
micárunt ad
Sancti; sic et

nes; habes fortissima tela, quibus inimícum debélles.

℟. Tanquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei.

℣. Qui confidunt in illum intélligent veritátem, et fidéles in dilectióne acquiéscent illi.

Quóniam donum.

Glória Patri.

Quóniam donum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Descéndens Jesus de monte stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 5 in Luc., c. 6.]

Adverte ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat, et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infírmos: in excélsis enim infírmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquisque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ideo quemque in inferióribus sanat, hoc est a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit, ut usu quodam et cópia suæ natúræ compartícipes nos fáciat esse regni cœléstis.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis, * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Quia unus.

LECTIO VIII.

Beati páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas Domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthæus: sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles: ille in illis octo mysticum número reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi: et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.

℟. Sancti mei, qui, in carne pósiti, certámen habuistis, * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem labóris.
Glória Patri.
Mercédem labóris.

LECTIO IX.

Sed prius quæ sunt ... videámus. Beáti, inq... peres, quóniam vestr... regnum Dei. Primam be... tiónem hanc utérque ... gelísta pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtútum, quia qui contémpserit sæculária ipse merébitur sempitérna: nec potest quisquam méritum regni cœléstis adipísci qui, mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.

Te Deum laudámus, 17.

COMMUNE

CONFESSORIS PONTIFICIS.

Ad Vesperas, Antiphona Ecce sacérdos magnus, *cum reliquis de Laudibus*, lxv. *Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 131, *et loco ultimi, Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 135.

CAPITULUM.
[Eccli., 44.]

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus; et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

HYMNUS.

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
...die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

...non est dies obitus, dicatur:

...ac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra, quæ passim jacuére, membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli sólio coruscans
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat Antiphona.

Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Pro Doctoribus in utrisque Vesperis.

Ad Magnificat Antiphona.

O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., Divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

ALIA ORATIO.

Exaudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus, et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Iste Conféssor, *ut supra*, liv.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Beátus vir * qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet semper prosperabúntur.

PSALMUS 1.

Beatus vir qui non ábiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum peribit.

Antiphona.

Beátus vir qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet semper prosperabúntur.

Antiphona.

Beátus * iste sanctus, qui

confisus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes [illegible] unum, * adv[illegible] et advérsus Chr[illegible]

Dirumpámus vi[illegible] rum, * et projiciámus [illegible] bis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœl[illegible] débit eos, * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dómi-

nus, * et pereátis de via

Cum exárserit in br[illegible] ejus, * beáti omnes qui [illegible] fidunt in eo.

Antiphona.

Beátus iste sanctus [illegible] confisus est in Dómino [illegible] dicávit præceptum Dó[illegible] constitútus est in [illegible] sancto ejus.

Antiphona.

Tu es * glória mea, [illegible] suscéptor meus, Dómi[illegible] exáltans caput meum [illegible] exaudísti me de monte [illegible] tuo.

PSALMUS 3.

Domine, quid multi[illegible] sunt qui tríbulant me? * [illegible] insúrgunt advérsum m[illegible]

Multi dicunt ánimæ [illegible] * Non est salus ipsi i[illegible] ejus.

Tu autem, Dómine [illegible] céptor meus es, * glória [illegible] et exáltans caput meum [illegible]

Voce mea ad Dóm[illegible] clamávi, * et exaudívit [illegible] monte sancto suo.

Ego dormívi, et sop[illegible] sum: * et exurréxi, qui[illegible] minus suscépit me.

Non timébo míllia [illegible] circumdántis me: * ex[illegible] Dómine, salvum me fac[illegible] meus.

Quóniam tu perc[illegible] omnes adversántes mi[illegible] causa, * dentes peccat[illegible] contrivísti.

Dómini est salus: * et

[redacted]

pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℞. Stolam glóriæ induit eum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

LECTIO I.

[Cap. 3.]

FIDELIS sermo: Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem; non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum; fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum, ne, in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℞. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Intra in gáudium.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

De Epístola ad Titum.

LECTIO II.

[Cap. 1.]

OPORTET enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem; non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum, sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum qui secúndum doctrínam est fidélem sermónem, ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos qui contradícunt argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres; máxime qui de circumcisióne sunt: quos opórtet redárgui; qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℞. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo:

[redacted]

* Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus.

Ideo jurejurándo fecit.

Benedictio Spíritus Sancti.

LECTIO III.

[Cap. 2.]

Tu autem lóquere ... cent sanam doctrína.. ut sóbrii sint, pudíci, ... déntes, sani in fide, in ... tióne, in patiéntia: Anus s... liter in hábitu sancto, non criminatrices, non multo vino serviéntes, bene docéntes; ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, filios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benignas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes similiter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teipsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile, ut is qui ex advérso est vereátur nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Tu es sacérdos.

Glória Patri

Tu es sacérdos.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Invocántem * exaudívit Dóminus sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

PSALMUS 4.

... invocárem, exaudívit ... Deus justítiæ meæ: * in ... latióne dilatásti mihi. ... serére mei, * et exáudi ... ónem meam. ... ii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quǽritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, et speráte in Dómino: * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine, * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et olei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona.

Invocántem exaudívit Dó-

minus sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Antiphona.

Læténtur omnes * qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

PSALMUS 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus, et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem: * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dólose agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt; et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiphona.

Læténtur omnes qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Antiphona.

Dómine, * Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

PSALMUS 8.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos **tuos, ópera** digitórum tuó**rum : * lun**am et stellas, quæ **tu fundásti.**

Quid est homo, quod me**mor es ej**us ? * aut filius **hóminis ,** quóniam visitas **eum ?**

Minuisti eum paulo minus **ab Angelis,** glória e **coronásti e**um : * et **tuisti eum** super óp **nuum tuár**um.

Omnia subjecísti s **dibus ejus,** * oves et **univérsas ;** insuper et p **campi ;**

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Antiphona.

Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra ! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et contituisti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pater noster.

Absolutio Ipsius pietas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

LECTIO IV.

[Homilia 59, quæ est 1 de S. Eusebio Vercellensi.]

An sancti ac beatíssimi Patris nostri N., cujus hódie festa celebrámus, laudes addidisse áliquid, decerpissse est : s
em virtútum ejus grátia
sermónibus exponénda
sed opéribus compro
a. Cum enim dicat Scrip
: Glória patris est filius
ns : quantæ hujus sunt
e, qui tantórum filiórum sapientia et devotióne lætátur ? in Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

Benedictio Christus perpetuæ.

LECTIO V.

Quidquid igitur in hac sancta plebe potest esse virtutis et grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidissimo omnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitatis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angustiis, quia blandiméntis erat præditus lenitátis, ómnium civium in Deum provocávit afféctum : quia Pontificii adm-

nistratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

BENE et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exultábilem reddit, præséntis Psalmi versículum decantávimus: In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus: Ne laudes hóminem in vita sua: tanquam si díceret: Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare quam vitæ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentet elátio.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Dómine,* iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

DOMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo: * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc * non movébitur in ætérnum.

Antiphona.

Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Antiphona.

Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuisti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

PSALMUS 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex, * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuisti ei, * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te, * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino, * et in misericórdia Altissimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Antiphona.

Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Antiphona.

Hic accipiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónem a Dómino, * et mise-

ricórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 25.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre profíciscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 9 in Evangelia.]

Léctio sancti Evangélii, fratres charíssimi, sollícite considerāre nos ádmonet ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur, ab auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo qui péregre profícíscitur servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminns lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

Benedictio Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

Quis ítaque iste homo est qui péregre profícíscitur, nisi

Redémptor noster, qui in ea carne quam assúmpserat ábiit in cœlum? Carnis enim locus próprius terra est, quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cœlo collocátur. Sed homo iste péregre proficíscens servis suis bona sua trádidit, quia fidél[illegible] rituália dona con[illegible] quidem quinque [illegible] duo, álii vero com[illegible] Quinque étenim sun[illegible] sensus, vidélicet vi[illegible] ditus, gustus, odor[illegible] tactus. Quinque ergo [illegible] donum quinque sénsu[illegible] est exteriórum sciéntia [illegible] mitur. Duóbus vero intelléctus et operátio designátur. Uníus autem talénti nómine intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

SED is qui quinque talénta accéperat ália quinque lucrátus est, quia sunt nonnúlli qui, etsi intérna ac mystica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos póssunt, de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant : dumque se a carnis petulántia, et a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custo[illegible]iunt, ab his étiam álios ad[illegible]onéndo compéscunt. E[illegible]unt nonnúlli qui, quasi duo[illegible]us taléntis ditáti, intelléctum [illegible]que operatiónem per[illegible]iunt, subtília de intérnis in[illegible]lligunt, mira in exterióribus [illegible]perántur. Cumque et intelligéndo et operándo áliis [illegible]rædicant, quasi duplicátum [illegible]e negótio lucrum repórtant.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum réliquis*, 18.

Antiphona.

Non est invéntus * símilis illi qui conserváret legem Excélsi.

Antiphona.

Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Antiphona.

Sacerdótes Dei, * benedícite Dóminum : servi Dómini hymnum dícite Deo. Allelúia

Antiphona.
-ve bone * et fidélis, in-
gáudium dómini tui.

CAPITULUM.

[Eccli., 44.]

sacérdos magnus, qui
bus suis plácuit Deo, et
tus est justus: et in tém-
racúndiæ factus est re-
iátio.

HYMNUS.

, redémptor ómnium,
s coróna Præsulum,
: die cleméntius
geas precántibus;
i sacri qua nóminis
ssor almus cláruit,
célebrat ánnua
a plebs solémnia.
i rite mundi gáudia
cadúca réspuens,
iitátis præmio
r inter Angelos.
jus benignus ánnue
sequi vestigia:
precátu sérvulis
te noxam críminis.
, Christe Rex piíssime,
Patríque glória,
Spíritu Paráclito,
et per omne sæculum.
en.
Justum dedúxit Dómi-
er vias rectas.
Et osténdit illi regnum

enedictus, Antiphona.
e, serve bone * et fidélis,
n pauca fuísti fidélis,
multa te constítuam,
Dóminus.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti N., Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

ALIA ORATIO.

Exaudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus, et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona Non est invéntus.

Capitulum Ecce sacérdos magnus, *ut supra.*

℞. *br.* Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum.
Amávit eum.
℣. Stolam glóriæ índuit eum.
℞. Et ornávit.
Glória Patri. Amávit.
℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.
℞. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam, Antiphona Ideo jurejurándo.

CAPITULUM.

[Eccli., 44.]

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. *br.* Elégit eum Dóminus, * Sacerdótem sibi. Elégit eum.

℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

℣. Sacerdótem sibi.

Glória Patri. Elégit eum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum.

℟. Secúndum órdinem Melchisedech.

Ad Nonam, Antip

Serve bone.

CAPITULUM.

[Eccl., 45.]

Fungi sacerdótio, et h laudem in nómine ipsi..., offérre illi incénsum dignu... in odórem suavitátis.

℟. *br.* Tu es sacérdos, * In ætérnum. Tu es.

℣. Secúndum órdinem Melchisedech.

℟. In ætérnum.

Glória Patri. Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona Ecce sacérdos magnus, *cum reliquis de Laudibus*, lxiv.

Psalmus Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 131, *et loco ultimi Psalmus* Meménto, Dómine, David, 142.

Capitulum et Hymnus ut supra in primis Vesperis, liv.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona.

Amávit eum * Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradisi coronávit eum.

Sequens Antiphona dicitur ad Magnificat in secundis Vesperis pro solis Summis Pontificibus.

Antiphona.

Dum esset * Summus Pontifex, terréna non métuit, sed cæléstia regna gloriósus ...ávit.

... occurrat celebrari Fe... plurimorum Pontificum et C...nfessorum, Officium fit ut supra: sed in Oratione et Sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali, et in primo Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 44.]

Laudemus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua præditi, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Intra in gáudium.

LECTIO II.

Homines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes; pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt reliquérunt nomen narrándi laudes eórum, et sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus.

Ideo jurejurándo.

LECTIO III.

Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum, et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Tu es sacérdos.

Glória Patri.

Tu es sacérdos.

ALIÆ LECTIONES

PRO PONTIFICE

ET CONFESSORE.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Máximi Episcopi.

LECTIO IV.

[Ex Homil. 59, quæ est 2 de S Eusebio.]

Beati Patris N. mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus, qui gubernáculum fídei viríliter tenens, áncoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cœléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit: qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflíctus?

℟. Invéni David servum

meum, óleo … cto meo unxi eum: * Manu … im mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil pr… ciet inimicus in eo, et filius …iquitátis non nocébit ei.

Manus enim …

LECTI… V.

Quantis hic ca… cis a via veritátis errántibu… jam in profúndum … déntibus, amissu… visum, et illum q… tus viderétur repar… tum? Quantórum … surdis, et infidelitátis … ratióne damnátis, ad percipiéndam vocem cœléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrinsecus vulnerátos, Angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

℟. Posui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

LECTIO VI.

Quantos per longam incúriam peccáti labe resolútos, et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in córpore jam defúnctas, et delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatiónem tanquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit, ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortificet vitali morte peccáto?

℟. Iste est qui ante Deum …gnas virtútes operátus est, … omnis terra doctrina ejus …éta est: * Ipse intercédat … peccátis ómnium populorum.

℣. … Iste est qui contémpsit …m mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.
Glória Patri.
Ipse intercédat.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.
[Cap. 24.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et reliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.
[Comment. in Matth. cap. 26.]

Ut ignorántiam illam diei ómnibus táciti, non sine utilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum oper-

inhærére. Furem enim ostendit zábulum, ad hénda ex nobis spólia gilem, et córporum nosm dómibus insidiántem: ncuriósis nobis, et somditis, consiliórum suóatque illecebrárum jáperfódiat. Parátos igitur nos cónvenit: quia diéi átio inténtam sollicitúdisuspénsæ expectatiónis tet.

Amávit eum Dóminus, ıávit eum; stolam glóduit eum, * et ad porıradísi coronávit eum.

Induit eum Dóminus m fídei, et ornávit eum. ad portas.

LECTIO VIII.

[Cap. 27.]

NAM est fidélis servus et ens, quem constituit Dós super famíliam suam? quam in commúne nos deféssam vigilántiæ cuadhortétur, speciálem n pópuli princípibus, id Epíscopis, in expectaadventúque suo sollicitem mandat. Hunc enim m fidélem atque prum, præpósitum famíliæ ficat, cómmoda atque átes commíssi sibi pócurántem. Qui si dicto ens, et præcéptis obé erit, id est si doctripportunitáte et veritáte na confirmet, disrúpta ólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispendat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur, glóriam a Dómino tanquam dispensátor fidélis, et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur; id est in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra quod mélius sit.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

LECTIO IX.

QUOD si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, et sæculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens: desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis quæ spopónderat dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constituet: quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita géntium víxerit, quia desperatióne judícii commís-

sam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

Te Deum laudámus, 17.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magnificat, in utrisque Vesperis, Antiphona.

O Doctor* óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

ORATIO.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti, præsta, quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Lectiones sequentes leguntur in Festis Doctorum; Officium autem in illis fit de Confessoribus Pontificibus vel non Pontificibus, pro qualitate Festi.

IN PRIMO NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.

[Cap. 39.]

Sapientiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram

alienigenárum gén
tránsiet : bona en
in homínibus tent

℟. Euge, serve
délis, quia in p
fidélis, supra mul
stítuam : * intra i
Dómini tui.

℣. Dómine, q
lénta tradidísti m
ália quinque sup
sum.

Intra in gáudiu
Benedictio Unig
Fílius.

LECTIO II

Cor suum trade
lándum dilúculo
num, qui fecit ill
conspéctu Altíssim
cábitur. Apériet o
oratióne, et pro d
deprecábitur. Si
minus magnus vol
ritu intelligéntiæ r
lum, et ipse tanqu
mittet elóquia sapi
et in oratióne c
Dómino : et ipse di
sílium ejus, et dis
et in abscónditis s
liábitur.

Pro Doctore Po

℟. Ecce sacérdos
qui in diébus su
Deo : * Ideo jureju
cit illum Dóminus
in plebem suam.

℣. Benedictiónem
géntium dedit illi,
méntum suum co
super caput ejus.

Ideo jurejurándo.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Justus germinábit sicut lilium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Et florébit.

Benedictio Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchisedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Tu es sacérdos.

Glória Patri.

Tu es sacérdos.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Et invéntus.

Glória Patri.

Et invéntus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

LECTIO IV.

[Lib. 9, c. 6.]

Qui post Oríonas Hyadum nómine nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui, subdúctis Martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet, et représsa infidelitátis hieme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt cum ei jam per credulitáit vernum lucidior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

Benedictio Christus perpétuæ.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóri-

bus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Nec immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur, et Hyades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expréssi sunt qui ad statum universális Ecclésiæ, quasi in cœli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixísset : Expectétur sicut plúvia elóquium meum : et nequáquam per Isaíam Véritas díceret : Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem : atque hoc quod paulo ante protúlimus: Quamóbrem prohíbitæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim.

Benedictio Ignem sui amóris.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Dum ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad cœli spátia altióra sol dúcitur : quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit, quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cœléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur, ut novus sol nostris méntibus rútilet, et eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrina ejus re-

pléta est:* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam:* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuérit, in quo saliétur? et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

[L. 1, de Serm. Dómini in monte, c. 6]

Ostendit Dóminus fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amittunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cœlórum, qui erunt hómines per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus per quos errórem áuferat ceterórum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ índuit eum:* Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum:* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

Benedictio Cujus festum.

LECTIO VIII.

Ergo ad nihilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus qui pátitur persecutiónem, sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior; sed inférior non est qui quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cœlo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spiritu sapiéntiæ et intelléctus.

℣. Jucunditátem et exultatiónem thesaurizávit * super eum.

Et implévit.
Glória Patri.
Et implévit.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipiénda est quam pédibus corpóreis calcámus : sed hómines qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et extinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum, non cœlum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illumínándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita, id est fundáta super insignem magnámque justítiam, quam signíficat étiam ipse mons in quo disputat Dóminus.

Te Deum laudámus, 17.

COMMUNE
CONFESSORIS
NON PONTIFICIS.

Ad Vesperas, Antiphona Dómine, quinque talénta, ut *infra ad Laudes* lxxxv. *Psalmus* Dixit Dóminus, *cum reliquis de Dominica*, 131 *et loco ultimi Psalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes, 135.

CAPITULUM.
[Eccli., 31.]

Beatus vir qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

HYMNUS.

Iste Conféssor Dómini colentes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur :

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter
Ægra, quæ passim jacuére, membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;

is précibus juvémur
mne per ævum.
us illi, decus atque
us,
r cœli sólio corús-
,
undi sériem gubér-

rinus et unus.

ávit eum Dóminus,
t eum.
lam glóriæ induit

nificat, *Antiphona.*
o eum* viro sapién-
ædificávit domum
ra petram.

ORATIO.

ui nos beáti N. con-
i ánnua solemnitáte
concéde propítius
natalítia cólimus
ónes imitémur. Per
a.

ALIA ORATIO.

Dómine, supplica-
nostris, quas in beáti
ssóris tui solemni-
imus, ut qui nos-
iæ fidúciam non ha-
jus qui tibi plácuit
adjuvémur. Per Dó-

it Abbas.

ORATIO.

SIO nos, quæsumus,
beáti N. abbátis
let, ut quod nostris
on valémus ejus
o assequámur. Per

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem Confessórum Dóminum, * Venite, adorémus.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

Hymnus Iste Conféssor, *ut supra*, lxxiv.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Beátus vir* qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet semper prosperabúntur.

PSALMUS I.

BEATUS vir qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum,* quod fructum suum dabit in témpore suo.

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tanquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum; * et iter impiórum períbit.

[redacted]

Antiphona.

Beátus vir qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet semper prosperabúntur.

Antiphona.

Beátus iste sanctus, * qui confisus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

PSALMUS 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligite, * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Antiphona.

Beátus iste sanctus, qui confisus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Antiphona.

Tu es * glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

PSALMUS 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiphona.

Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ induit eum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

LECTIO I.

[Cap. 4 et 5.]

JUSTUS, si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est, non diutúrna, neque annórum número computáta : cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fictio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa : plácita enim erat Deo ánima illíus : propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

POPULI autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália : quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, et quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt, et contémnent eum : illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mortuos in perpétuum : quóniam dis-

rúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur.

℟. Justus germinábit sicut lilium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Et florébit.

Benedictio Spiritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Et erunt geméntes, et memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis, dicéntes intra se, pœniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes : Hi sunt quos habúimus aliquándo in derísum et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. Iste cógnovit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número s
tórum.

℣. Iste est qui contén
vitam mundi, et pervén
cœléstia regna.

Et invéntus.

Glória Patri.

Et invéntus.

IN SECUNDO NOCTURN

Antiphona.

Invocántem* exaudív
minus sanctum suum, D
nus exaudívit eum, et
stituit eum in pace.

PSALMUS 4.

Cum invocárem, exa
me Deus justítiæ meæ
tribulatióne dilatásti m

Miserére mei, * et e
oratiónem meam.

Filii hóminum úsq
gravi corde ? * ut quid
tis vanitátem, et qu
mendácium ?

Et scitóte quóniam
ficávit Dóminus sa
suum : * Dóminus ex
me cum clamávero ad e

Irascímini, et nolit
cáre : * quæ dícitis in
bus vestris, in cubílib
tris compungímini.

Sacrificáte sacrificiu
títiæ, et speráte in Dóm
Multi dicunt : Quis os
nobis bona ?

Signátum est supe
lumen vultus tui, Dóm
dedísti lætítiam in cord

A fructu fruménti, v
ólei sui, * multiplicáti

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Antiphona.

Invocántem exaudivit Dóminus sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Antiphona.

Læténtur omnes* qui sperant in te, Dómine, quóniam tu benedixisti justo; scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

PSALMUS 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem : * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis; secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt, et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiphona.

Læténtur omnes qui sperant in te, Dómine, quóniam tu benedixisti justo; scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Antiphona.

Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti

eum super ópera mánuum tuárum.

PSALMI S 8.

Domine D[illegible] nus noster,* quam admi[illegible] e est nomen tuum in univ[illegible] a terra!

Quóniam el[illegible] áta est magnificéntia tua * [illegible] uper cœlos.

Ex ore infánt[illegible] um et lacténtium perfecisti la[illegible] ter inimícos tuos, [illegible] inimícum et ultóre[illegible]

Quóniam vidébo c[illegible] tuos, ópera digitórum [illegible] rum, * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum:* et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster,* quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judicium.

Pater noster.

Absolutio Ipsius piétas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnipotens.

[illegible] rmo sancti Joánnis Chry[illegible] óstomi.

LECTIO IV.

[In Orat. de S. Philogonio.]

[illegible] TI N. dies, cujus festi[illegible] a celebrámus, ad ipsi[illegible] factórum enarratiónem linguam nostram evocávit: siquidem hódie beátus iste ad tranquillam omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit; eóque navigium áppulit ubi deinceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem aut dolórem. Et quid mirum est si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens dicat: Semper gaudéte, sine intermissióne oráte.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit illi.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Quod si hic ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invidiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fieri posse, ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam recte composúerit: multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria, ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram invehens, innúmeraque gignens bella.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum; stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Quamobrem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod quanquam translátus est, atque hanc quæ apud nos est civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei, et digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis; ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cœlis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Dómine,* iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

PSALMUS 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis

men sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit : Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcingimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur : Et lucernæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit : Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum; * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Benedictio Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

Duo autem sunt quæ jubéntur, et lumbos restríngere et lucérnas tenére, ut et mundítia sit castitátis in córpore et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero

placére nequáquam
si aut is qui bona a
luxúriæ inquinam
déserit, aut is qui
præéminet necdun
bona ópera exércet
títas ergo magna
bono ópere, nec opt
est áliquod sine cast
et si utrúmque ágit
ut quisquis ille es
supérnam pátriam
nequáquam se a
mundi hujus hones
tíneat.

℟. Sint lumbi ve
cíncti, et lucérnæ ar
mánibus vestris : *
miles homínibus ex
bus dóminum suum
revertátur a núptiis

℣. Vigiláte ergo,
citis qua hora Dómi
ter ventúrus sit.
Et vos símiles.
Glória Patri.
Et vos símiles.

Benedictio Ad so

LECTIO IX.

Et vos símiles homi
pectántibus dóminu
quando revertátur a
ut, cum vénerit et
rit, conféstim apéria
nit quippe Dóminus
judícium próperat
vero, cum jam per
dinis moléstias esse
vicínam designat.
féstim aperímus, si h
amóre suscípimus.
enim júdici pulsánti

Antiphona.

Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Antiphona.

Hic accipiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo, quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

PSALMUS 23.

Domini est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innócens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo, quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus.

℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 13 in Evangelia.]

Sancti Evangélii, fratres charíssimi, apérta vobis est léctio recitáta. Sed ne aliquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus, quátenus ejus expósitio ita nesciéntibus fiat cógnita ut ta-

℟. Justus germinábit sicut lilium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Et florébit.

LECTIO III.
[Cap. 34.]

Spiritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illius benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum nihil trepidábit, et non pavébit, quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis, et adjutórium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem, et vitam, et benedictiónem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Et invéntus.
Glória Patri.
Et invéntus.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro Morálium san
Gregórii Papæ.

LECTIO IV.
[Lib. 10, c. 16, in Job 12.]

Deridetur justi simpl
tas. Hujus mundi sapie
est cor machinatiónibus
gere, sensum verbis véla
quæ falsa sunt vera ost
dere, quæ vera sunt fa
demonstráre. Hæc nimir
prudéntia usu a juvénib
scitur, hæc a púeris pre
discitur: hanc qui sci
céteros despiciéndo sup
biunt: hanc qui nésciun
subjécti et tímidi in áliis
rántur, quia ab eis hæc éad
duplicitátis iniquitas nómi
palliáta diligitur, dum men
pervérsitas urbánitas voc
tur. Hæc sibi obsequéntib
præcipit honórum culmi
quærere, adépta tempora
glóriæ vanitáte gaudére,
rogáta ab áliis mala multip
cius réddere, cum vires s
petunt nullis resisténtib
cédere; cum virtútis pos
bílitas deest, quidquid
plére per malitiam non
lent, hoc in pacífica bonit
simuláre.

℟. Honéstum fecit ill
Dóminus, et custodívit
ab inimícis, et a seductóri
tutávit illum: * Et dedit
claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dó
nus per vias rectas, et ost
dit illi regnum Dei.

qui exíre de córpore trépidat, et vidére eum quem contempsisse se méminit júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet; et cum tempus propinquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

Dómine,* quinque talénta tradidísti mihi : ecce ália quinque superlucrátus sum.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Euge, serve bone,* in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Antiphona.

Fidélis servus* et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Antiphona.

Beátus * ille servus quem cum vénerit Dóminus ejus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

Antiphona.

Serve bone* et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

CAPITULUM.

[Eccli., 31]

Beatus vir qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

HYMNUS.

Jesu coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium,

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cœléstia.

Te Christe Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter
Calcávit artes dæmonum,
Sævúmque avérni príncipem.

Virtúte clarus, et fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súpplices
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sæculum.

Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 12.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Lib. 4, cap. 54, in Luc. 12.]

Pusillum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris número reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat, quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promissum regnum humilitáte pervenire. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum :* Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VI

Vendite quæ pos
date eleemósynan
inquit, timére, n
regnum Dei militá
jus vitæ necessár
quin étiam possés
eleemósynam vén
tunc digne fit, qu
semel pro Dómin
nibus sprétis, n
post hæc labóre
unde et victum
et eleemósynam
operátur. Unde
Apóstolus, dicens
tum et aurum, a
nullíus concupívi :
quóniam ad ea quæ
erant, et his qui me
ministravérunt m
Omnia osténdi vo
niam sic laboránte
suscípere infírmos.

℟. Sint lumbi v
cíncti, et lucérna
in mánibus vestris
símiles homínibus
tibus dóminum su
do revertátur a n

℣. Vigiláte ergo
cítis qua hora Dó
ter ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

LECTIO I

Facite vobis sác
non veteráscunt,
nas vidélicet opera
rum merces in æt
neat. Ubi non

dedit illi.

LECTIO V.

ontra, sapiéntia justó-
st nil per ostensiónem
e, sensum verbis ape-
vera ut sunt diligere,
devitáre, bona gratis
ére, mala libéntius to-
quam fácere, nullam
æ ultiónem quærere, pro
te contuméliam lucrum
e. Sed hæc justórum
icitas deridétur, quia
jus mundi sapiéntibus
itis virtus fatúitas cré-
Omne enim quod in-
ter ágitur ab eis pro-
úbio stultum putátur,
dquid in ópere véritas
bat carnáli sapiéntiæ
n sonat. Quid namque
is vidétur mundo quam
em verbis osténdere,
llida machinatióne si-
e, nullas injúriis con-
ias réddere, pro maledi-
us oráre, paupertátem
re, possessa relínquere,
ti non resistere, per-
ti álteram maxillam
re?

Amávit eum Dóminus,
ávit eum; stolam gló-
duit eum: * Et ad por-
radísi coronávit eum.
Induit eum Dóminus
n fídei, et ornávit eum.
ad portas.

LECTIO VI.

[Cap. 17.]

as contémpta apud co-
nes divitum. Sæpe contingit ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur: non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat: a cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indígnus æstimátur: sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis coruscat: honorári métuit, déspici non réfugit, corpus continéntia áfficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit, mentem semper ad patiéntiam præparat, et éréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exúltat, afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat, et inquisítus quódlibet éloqui dupliciter ignórat.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

iste cum illa senténtia cóngruit in qua Salvator lóquitur : Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru, et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evang[illegible] o[illegible] nes afféctus conté[illegible] [illegible] atque divítias et sæcu[illegible] luptátes, isti céntuplu[illegible] cípient, et vitam æt[illegible] possidébunt.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.

Glória Patri.

Et vos símiles.

LECTIO IX.

Ex occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam, non intelligéntes quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo, ut qui unam pro Dómino dimíserit centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est : Qui carnália pro Salvatóre dimíserit spirituália recípiet: quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Te Deum laudámus, 17.

COMMUNE

VIRGINUM.

[illegible] *Vésperas, Antíphona* [illegible] æc est virgo * sápiens, et un[illegible] de número prudéntum.

PSALMUS 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet * proptérea exaltábit caput.

Antiphona.

est virgo sápiens, et
número prudéntum.

Antiphona.

est virgo * sápiens,
Dóminus vigilántem

PSALMUS 112.

TE, púeri, Dóminum:
te nomen Dómini.
omen Dómini bene-
, * ex hoc nunc, et
n sæculum.
lis ortu usque ad occá-
laudábile nomen Dó-

Isus super omnes gen-
minus, * et super cœ-
ria ejus.
sicut Dóminus Deus
qui in altis hábitat,
milia réspicit in cœlo
erra?
itans a terra inopem,
stércore érigens páu-
:
óllocet eum cum prin-
, * cum princípibus
sui.
habitáre facit stérilem
no, * matrem filiórum
em.

Antiphona.

est virgo sápiens,
Dóminus vigilántem
t.

Antiphona.

c est * quæ nescívit to-
n delicto: habébit fruc-
n respectióne animá-
anctárum.

PSALMUS 121.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua, * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Antiphona.

Hæc est quæ nescívit torum in delicto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Antiphona.

Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum. Allelúia.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit

civitátem, * frustra vigilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis, * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis; * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiphona.

Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum. Allelúia.

Antiphona.

Ista est * speciósa inter filias Jerúsalem.

PSALMUS 147.

Lauda, Jerúsalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedixit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam, * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem

frigoris ejus q

Emittet ver

liquefáciet ea :

tus ejus, et fl

Qui annún

suum Jacob,

judícia sua Isr

Non fecit tál

tióni : * et ju

manifestávit eis.

Antiph

Ista est speci

lias Jerúsalem.

CAPITUL

(II. Cor., c.

Fratres, qui

Dómino gloriétu

qui seipsum com

probátus est, sed

comméndat.

HYMNU

Jesu, coróna Vi
Quem mater illa
Quæ sola virgo p
Hæc vota clemen

Qui pergis int
Septus choréis V
Sponsus decórus
Sponsisque redd

Quocúmque t
gines
Sequúntur, atqu
Post te canéntes
Hymnósque dul
nant.

Te deprecámu
Nostris ut addas
Nescíre prorsus
Corruptiónis vul

Virtus, honor,
Deo Patri cum F

simul Paráclito,
ulórum sæcula.
en.
pécie tua et pulchri-
tua.
ntende, próspere pro-
et regna.
agnificat, Antiphona.
i, sponsa * Christi, ác-
orónam quam tibi Dó-
præparávit in ætér-

ORATIO.

, qui inter cétera potén-
æ mirácula étiam in
rágili victóriam marty-
tulisti, concéde pro-
ut qui beátæ N. vír-
t mártyris tuæ natalítia
is per ejus ad te
la gradiámur. Per Dó-
n.

ALIA ORATIO.

GENTIAM nobis, quæ-
, Dómine, beáta N.
et martyr implóret,
bi grata semper éxstitit
rito castitátis et tuæ
sióne virtútis. Per Dó-
n.

Virgine non Martyre.

ORATIO.

DI nos, Deus salutáris
, ut sicut de beátæ N.
is tuæ festivitáte gaudé-
ita piæ devotiónis eru-
r affectu. Per Dómi-

uerint plures, in utris-
Vesperis ad Magnifi-
t in Laudibus ad Be-
tus, Antiphona.

Prudéntes Vírgines, ap-
táte vestras lámpades: ecce
sponsus venit, exíte óbviam
ei.

℣. Adducéntur regi vír-
gines post eam.

℟. Próximæ ejus afferén-
tur tibi.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus, Dó-
mine Deus noster, sanctá-
rum vírginum et mártyrum
N. et N. palmas incessábili
devotióne venerári, ut quas
digna mente non póssumus
celebráre humílibus saltem
frequentémus obséquiis. Per
Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Regem
Vírginum Dóminum, * Ve-
níte, adorémus.

Psalmus Veníte, exulté-
mus, 2.

HYMNUS.

VIRGINIS Proles, Opiféxque
Matris,
Virgo quem gessit peperít-
que virgo;
Vírginis partos cánimus de-
córa
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis
beáta
Sorte, dum gestit frágilem
domáre
Córporis sexum, dómuit
cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec
amíca mortis

Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cœlum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque Virtus,
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo.

Amen

Si Sancta fuerit virgo tantum, et non Martyr, dicitur Hymnus ut sequitur.

Virginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo,
Vírginis festum cánimus beátæ;
Accipe votum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte,
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque Virtus

Spíritus semper
omni
Tempor
Amen.

IN PRIMO N

Antiph

Oh! quam
casta generátio
táte!

PSALMU

Domine Dómi
quam admirábi
tuum in univér

Quóniam ele
nificéntia tua,*

Ex ore infán
téntium perfe
propter inimíc
déstruas inimíc
rem.

Quóniam v
tuos, ópera di
rum, * lunan
quæ tu fundásti.

Quid est hom
mor es ejus?
hóminis, quó
eum?

Minuísti eum
ab Angelis, gló
coronásti eum:
tuísti eum super
nuum tuárum.

Omnia subjec
bus ejus, * ov
univérsas, insup
campi.

Vólucres cœl
maris, * qui per
mitas maris.

Dómine Dómi

admirábile est nomen
ı univérsa terra!

Antiphona.

ıuam pulchra est casta
tio cum claritáte!

Antiphona.

: torum * hujus vírginis
ıtáte nobis dúlcia cán-
ámatis.

PSALMUS 18.

enárrant glóriam Dei,
era mánuum ejus an-
t firmaméntum.

diéi erúctat verbum,*
nocti índicat scién-

sunt loquélæ, neque
nes, * quorum non au-
r voces eórum.

omnem terram exívit
eórum, * et in fines
erræ verba eórum.

ole pósuit tabernácu-
um, * et ipse tanquam
ıs procédens de thá-
ıuo.

ltávit ut gigas ad cur-
n viam, * a summo
gréssio ejus.

ccúrsus ejus usque ad
um ejus: * nec est qui
cóndat a calóre ejus.

Dómini immaculáta,
rtens ánimas: * testi-
m Dómini fidéle, sa-
am præstans párvulis.
títiæ Dómini rectæ, læ-
tes corda: * præcéptum
ni lúcidum, illúminans
.

ıor Dómini sanctus,
nens in sæculum sæ-
culi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei; * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Antiphona.

Ante torum hujus vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Antiphona.

Revértere,* revértere, Sunamitis: revértere, revértere, ut intueámur te.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innócens mánibus et mun-

do corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictionem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Revértere, revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio Exáudi.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

LECTIO I.

[Cap. 7.]

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tanquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres. Tempus breve est : réliquum est ut et qui habent uxóres tanquam non habéntes sint, et qui flent tanquam non flentes : et qui gaudent tanquam non gaudéntes : et qui emunt tanquam non possidéntes : et qui utúntur hoc mundo tanquam non utántur : prætérit enim figúra hujus mundi.

℟. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum : pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti : * Et cum Angelis in paradísum introísti.

℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam.

Et cum Angelis.

Si non fuerit Martyr, dicitur sequens ℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum

a : * Quia concupivit
péciem tuam.
Spécie tua et pulchritú-
tua inténde, próspere
éde, et regna.
ia concupivit.
nedictio Unigénitus Dei
.

LECTIO II.

o autem vos sine sollici-
e esse. Qui sine uxóre
sollicitus est quæ Dó-
sunt, quómodo pláceat
Qui autem cum uxóre
ollicitus est quæ sunt
li, quómodo pláceat
, et divísus est. Et mú-
innúpta et virgo cógi-
uæ Dómini sunt, ut sit
a córpore et spíritu.
autem nupta est cógi-
æ sunt mundi, quómo-
láceat viro. Porro hoc
tilitátem vestram dico,
ut láqueum vobis inji-
sed ad id quod honés-
st, et quod facultátem
eat sine impediménto
inum obsecrándi.
Diffúsa est grátia in lá-
uis :* Proptérea bene-
te Deus in ætérnum.
Spécie tua, et pulchri-
e tua inténde, próspere
éde, et regna.
optérea benedíxit.
nedictio Spíritus Sancti
a.

LECTIO III.

uis autem turpem se vi-
exístimat super vírgine
quod sit superadúlta, et
ita opórtet fieri : quod vult fáciat : non peccat si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit : et qui non jungit mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est : cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit si sic permánserit secúndum meum consílium : puto autem quod et ego spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis; proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Inténde.
Glória Patri.
Inténde.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

PSALMUS 44.

Eructavit cor meum verbum bonum :* dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedixit ſe Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent : * in corde inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestitu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus; * vultum tuum depr
omnes dívites pleb

Omnis glória eju
gis ab intus, * in fi
reis circumamicta
bus.

Adducéntur Re
post eam : * próxi
feréntur tibi :

Afferéntur in
exultatióne : * add
templum Regis.

Pro pátribus tu
tibi filii : * cons
príncipes super o
ram.

Mémores erun
tui * in omni gen
generatiónem.

Proptérea pópu
búntur tibi in ætér
in sæculum sæculi.

Antiphon

Spécie tua et
dine tua inténde,
procéde, et regna.

Antiphon

Adjuvábit eam * I
suo : Deus, in mé
non commovébitu

PSALMUS 4

Deus noster ref
virtus : * adjútor i
tiónibus, quæ inve
nimis.

Proptérea non t
dum turbábitur t
transferéntur mon
maris.

Sonuérunt, et tu
aquæ eórum : *

montes in fortitúdine

minis impetus lætíficat
em Dei : * sanctificávit
áculum suum Altíssi-

s, in médio ejus, non
ovébitur : * adjuvábit
eus mane dilúculo.
turbátæ sunt gentes,
náta sunt regna : * de-
cem suam, mota est

inus virtútum nobís-
* et suscéptor noster
acob.
ite, et vidéte ópera
i, quæ pósuit pro-
super terram : * áu-
bella usque ad finem

em cónteret, et con-
arma : * et scuta com-
igni.
íte, et vidéte quóniam
m Deus : * exaltábor
tibus, et exaltábor in

inus virtútum nobís-
susceptor noster Deus

Antiphona.

ivábit eam Deus vultu
Deus, in médio ejus,
mmovébitur.

Antiphona.

æ multæ * non potué-
tinguere charitátem.

PSALMUS 47.

us Dóminus, et lau-
nimis : * in civitáte
Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et compléctimini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus, * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus,

Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Antiphona.

Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio Ipsius pietas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Ambrósii Episcopi.

LECTIO IV.

[Lib. 1 de Virginibus.]

Quoniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor ut áliquid de virginitáte dicámus, ne véluti tránsitu quodam præstricta videátur quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas quia in martyribus reperitur, sed quia ipsa mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce compléctí quod supra usum natúræ sit? E cœlo accersívit quod imitarétur in terris. Nec imméríto vivéndi sibi usum quæsívit e cœlo, quæ sponsum sibi invénit in cœlo.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam,

* Et dedúcet te mi
déxtera tua.
℣. Spécie tua et
túdine tua inténd
pere procéde, et r
Et dedúcet.
Benedictio Chri
tuæ.

LECTIO

Hæc nubes, áera
síderaque transgr
bum Dei in ipso
invénit, et toto
tore. Nam quis
invénerit, relín
Unguéntum enim
est nomen tuum
adolescéntulæ d
et attraxérunt
non meum est
niam quæ non
que nubéntur,
Angeli Dei in
ergo mirétur
comparéntur,
rum Dómino c
℟. Dilexisti
odísti iniquitát
rea unxit te De
óleo lætítiæ.
℣. Propter
mansuetúdine
tiam.
Proptérea u
Benedictio I
ris.

LECTI

Quis igitur n
tam fluxisse d
non fácile inv
ris, nisi post
hæc terréni c

dit? Tunc in útero vir-
cépit, et Verbum caro
est, ut caro fieret
Dicet áliquis : Sed
Elías nullius corpórei
fuisse permixtus cu-
ibus invenitur. Ideo
urru raptus ad cœlum,
um Dómino appáret in
ideo domínici ventú-
præcúrsor advéntus.
Afferéntur Regi vírgi-
st eam, próximæ ejus
éntur tibi in lætitia et
ióne.
Spécie tua et pulchri-
tua inténde, prós-
rocéde, et regna.
réntur tibi.
ia Patri.
rentur tibi.

TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

a sum,* sed formósa,
rusalem : ídeo diléxit
x, et introdúxit me in
lum suum.

PSALMUS 95.

TE Dómino cánticum
: * cantáte Dómino,
terra.
táte Dómino, et bene-
ómini ejus : * annun-
die in diem salutáre

untiáte inter gentes
n ejus, * in ómnibus
mirabília ejus.
niam magnus Dómi-
t laudábilis nimis : *
is est super omnes

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Antiphona.

Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Antiphona.

Trahe me * post te, in odórem currémus unguentórum

tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

PSALMUS 96.

DOMINUS regnávit, exúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo in circúitu ejus : * justítia et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant sculptília, * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino : * et confitémini memó
sanctificatiónis ejus.

Antiphona.

Trahe me post te, in o
rem currémus unguentó
tuórum : óleum effúsum
men tuum.

Antiphona.

Veni, sponsa Christi, *
cipe corónam quam tibi
minus præparávit in æ
num.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino c
cum novum, * quia mir
lia fecit.

Salvávit sibi déxtera
* et bráchium sanctum

Notum fecit Dóminus
lutáre suum, * in consp
géntium revelávit justi
suam.

Recordátus est miseric
diæ suæ, * et veritátis
dómui Israel.

Vidérunt omnes tér
terræ * salutáre Dei

Jubiláte Deo, omnis ter
* cantáte, et exultáte, et p
lite.

Psállite Dómino in cith
in cithara et voce psalm
in tubis ductílibus, et
tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu
gis Dómini : * moveátur m
et plenitúdo ejus, orbis
rárum et qui hábitant
eo.

Flúmina plaudent ma
simul montes exultábun

ctu Dómini, * quóniam
ıdicáre terram.
cábit orbem terrárum
tia, * et pópulos in
e.

Antiphona.
, sponsa Christi, ác-
rónam quam tibi Dó-
præparávit in ætér-

ilégit eam Deus, et
git eam.
n tabernáculo suo ha-
facit eam.
r noster.
lutio A vínculis.
ube, Domne.
edictio Evangélica léc-

io sancti Evangélii se-
ı Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 25.]

témpore, Dixit Jesus
lis suis parábolam
imile erit regnum cœ-
lecem virgínibus, quæ,
ıtes lámpades suas,
t óbviam sponso et
. Et réliqua.
ilía sancti Gregórii

[omilia 12 in Evangelia.]

os, fratres charíssimi,
eo prava ópera fú-
nundi hujus inquina-
devitáre: sed hodiér-
ti Evangélii lectióne
lor dícere ut et bona
itis cum magna cau-
ıeátis, ne per hoc,
vobis rectum géritur,
favor aut grátia humána requirátur, ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ: quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias.

℣. Média nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

Et veniénte.

Benedictio Cujus *vel* Quarum festum cólimus.

LECTIO VIII.

Sed prius quæréndum nobis est quid sit regnum cœlórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cœlórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis

Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveniri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Prudéntes v[illegible]c[illegible]p-táte vestras lámpa[illegible]

Ecce sponsus venit.

Glória Patri.

Ecce sponsus venit.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

In quinque autem córporis sénsibus unusquisque subsistit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo colligitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua, quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admixti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque plerique continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimirum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt plerique qui corpus per[illegible] néntiam affligunt, [illegible] ipsa sua abstinéntia hu[illegible] favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus

AD LAUDES,

ET PER HORA[S]

Antiphona.

Hæc est * virgo sáp[illegible] una de número prud[illegible]

Psalmus Dóminus [illegible] vit, *cum reliquis*, 18[illegible]

Antiphona.

Hæc est * virgo s[illegible] quam Dóminus vig[illegible] invénit.

Antiphona.

Hæc est * quæ nesc[illegible] rum in delícto: habeb[illegible] tum in respectióne [illegible] rum sanctárum.

Antiphona.

Veni, elécta mea, * et [illegible] in te thronum meum [illegible] lúia.

Antiphona.

Ista est * speciósa in[illegible] Jerúsalem.

CAPITULUM.

[illegible]

Fratres, qui glor[illegible] Dómino gloriétur. Ne[illegible] qui seipsum commen[illegible] probátus est; sed que[illegible] comméndat.

HYMNUS.

Jesu coróna Virginu[m]
Quem mater illa cónci[illegible]
Quæ sola Virgo partu[illegible]
Hæc vota clemens ac[illegible]
Qui pergis inter li[illegible]

choréis Virginum,
ıs decórus glória,
sque reddens præmia.
cúmque tendis, vírgines
ıtur, atque láudibus
canéntes cúrsitant,
ósque dulces pérsoınt.
leprecámur súpplices
ut addas sénsibus
prorsus ómnia
tiónis vúlnera.
us, honor, laus, glória
tri cum Fílio,
simul Paráclito,
ılórum sæcula.
n.
Diffúsa est grátia in lás.
Proptérea benedíxit te
ı ætérnum.

nedictus Antiphona.

le est * regnum cœlómini negotiatóri quæonas margaritas: inma pretiósa, dedit óm-, et comparávit eam.

ORATIO.

qui inter cétera potuæ mirácula étiam
frágili victóriam
ii contulísti, concéde
us ut qui beátæ N.
et martyris tuæ natalimus, per ejus ad te
a gradiámur. Per Dó-

ALIA ORATIO.

ENTIAM nobis, quæsumus, Dómine, béata N. virgo et martyr implóret, quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.

Pro Virgine non Martyre.

ORATIO.

EXAUDI nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum

Si fuerint plures, Antiphona.

Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades: ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam.

℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

ORATIO

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári, ut quas digna mente non póssumus celebráre humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Ad Tertiam Antiphona Hæc est virgo sápiens.

Capitulum Fratres, qui gloriátur, *ut supra*, cvj.

℟. *breve.* Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere procéde, et regna.

℟. Et pulchritúdine.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam Antiphona Hæc est quæ nescívit.

CAPITULUM.
[II. Cor., c. 11.]

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. *breve.* Adjuvábit eam * Deus vulto suo. Adjuvábit.

℣. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam Antiphona Ista est speciósa.

CAPITULUM.
[Eccli., c. 51.]

Domine Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

℟. *breve.* Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Si fuerit Virgo, et non Martyr, dicitur sequens

CAPITULUM.
[Sap., 4.]

Oh! quam pulchra est casta generátio cum claritáte! Immortális est enim memória illius: quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

℟. *breve* Elégit, *ut supra.*

Ad Vesperas Antiphonæ, Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis, sed

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona Veni, sponsa Christi, * áccipe corónam; quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ALIÆ LECTIONES
PRO VIRGINIBUS.

Pro Virgine et Martyre ac pro Martyre tantum Lectiones Primi Nocturni leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

LECTIO I.
[Cap., 51.]

Confiteor tibi, Dómine

Rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et á verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti: * Et cum Angelis in paradísum introísti.

℣. Veni, elécta mea, et ponam te in thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam.

Et cum Angelis.

LECTIO II.

Laudabit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Cicumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respiciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt. Quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Proptérea.

LECTIO III.

Exaltasti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffusa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Inténde.

Glória Patri.

Inténde.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi et mártyris de disciplina et hábitu Vírginum.

LECTIO IV.
[Cap. 2.]

Nunc nobis ad Vírgines sermo est, quarum quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spiritális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas; quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur: has adhortámur affectióne pótius quam potestáte: non quod extrémi et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus; sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et dedúcet.

LECTIO V.

Neque inánis hæc cáutio est, et vana formido, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Domínica et vitália præcépta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, et a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum: nec ornári jam, aut placére cuíquam nisi Dómino suo, stúdeant, a quo et mercédem virginitátis expéctant, dicénte ipso: Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt; et sunt spadónes qui coácti sunt ab homínibus: et sunt spadónes qui seipsos castravérunt propter regnum cœlórum.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

LECTIO VI.

Denuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur. Hi sunt qui cum muliéribus se non coinquinavérunt: vírgines enim permansérunt: hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tan-

tum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromittit, et féminas prætérit : sed quóniam fémina viri pórtio est, et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virgínitas destinátur : quid est illis cum terréno cultu, et cum ornaméntis, quibus dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt?

℟. Afferéntur regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferentur tibi in lætítia et exultatióne.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Afferéntur tibi.

Glória Patri.

Afferéntur tibi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Accessérunt ad Jesum Pharisæi tentántes eum, et dicéntes : Si licet hómini dimíttere uxórem suam, quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Homilia 63, in Matthæum.]

Dominus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvendo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit : Sunt eunúchi, qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ástruit.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias.

℣. Média nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

Et veniénte.

LECTIO VIII.

Id autem hoc fere modo confírmat. Cógita tecum si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas quod cum mercéde atque corónis idem sústines quod illi sine corónis ac præmio tólerant : imo vero non idem, sed multo

Ecce sponsus.
Glória Patri.
Ecce sponsus.

LECTIO IX.

Cum ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutíliter tales sunt, ac de illis qui ut regnum cœlórum consequántur se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens : Qui potest cápere cápiat : ut alacrióres effíciat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere : idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

Te Deum laudamus, 17.

mihi ,
meum
Pro nec

Mulie
véniet?
finibus
in ea co
non ind

Fortem
Laudém
Quæ sa
Ubíque
Hæc s
Dum mu
Horrésci
Iter per
Carne
Dulcique
Orationi
Cœli pot

Spécie tua et pulchri-
: tua.
ntende, próspere pro-
et regna.
lagnificat, Antiphona.
ile est * regnum cœló-
ómini negotiatóri quæ-
bonas margaritas : in-
una pretiósa, dedit
sua, et comparávit

una Martyre tantum.

ORATIO.

, qui inter cétera po-
tuæ mirácula étiam in
frágili victóriam mar-
contulisti, concéde
tius ut qui beátæ N.
ris tuæ natalítia cóli-
per ejus ad te exémpla
mur. Per Dóminum.

pluribus Martyribus tantum.

ORATIO.

obis, quæsumus, Dó-
Deus noster, sanctárum
rum tuarum N. et N.
s incessábili devotióne
ári, ut quas digna
non póssumus cele-
humílibus saltem fre-
émus obséquiis. Per
num nostrum.

ec Virgine nec Martyre.

ORATIO.

DI nos, Deus salutáris
r, ut sicut de beátæ
tivitáte gaudémus, ita
devotiónis erudiámur
u. Per Dóminum nos-

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Laudémus Deum nostrum, * in confessióne beátæ N.

Psalmus Veníte, exultémus, 2.

HYMNUS.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remitte,
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque Virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo.

Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Oh! quam pulchra est * casta generátio cum claritáte!

PSALMUS 8.

Domine Dóminus noster, * quám admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum, * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum, * et constituísti eum super ópera mánuum tuarum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas; ínsuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Antiphona.

Oh! quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Antiphona.

Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

PSALMUS 18.

Cœli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum, * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernácu-
lum suum, * et ipse
sponsus procédens
lamo suo.

Exultávit ut giga
réndam viam : *
cœlo egréssio ejus.

Et occúrsus ejus
summum ejus : * ne
se abscóndat a calór

Lex Dómini imm
convértens ánimas :
mónium Dómini fid
piéntiam præstans pa

Justítiæ Dómini re
tificántes corda : * p
tum Dómini lúcidum
minans óculos.

Timor Dómini s
pérmanens in sæculu
culi : * judícia Dómini
justificáta in semetipsa

Desiderabília super
et lápidem pretiósum
tum, * et dulcióra sup
et favum.

Etenim servus tuus
dit ea : * in custodién
retribútio multa.

Delícta quis intélli
occúltis meis munda
et ab aliénis parce se

Si mei non fúerin
náti, tunc immaculá
* et emundábor a
máximo.

Et erunt ut com
elóquia oris mei : *
tátio cordis mei in co
tuo semper.

Dómine adjútor
et redémptor meus

Antiphona.

Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Antiphona.

Revértere, revértere, * Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra et plenitúdo ejus; * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Antiphona.

Revértere, revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio Exáudi.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

Lectiones primi Nocturni pro Martyre tantum leguntur ut supra, Confitébor tibi, Dómine, cxij.

Pro nec Virgine nec Martyre ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.

LECTIO I.

[Cap. 31.]

MULIEREM fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam domésticis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum: de fructu mánuum suárum plan-

távit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna.

Quia concupívit.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

LECTIO II.

Gustavit, et vidit quia bona est negotiátio ejus : non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam mísit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et véndidit, et cíngulum trádidit Chananæo.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Proptérea.

Benedictio. Spíritus Sancti grátia.

LECTIO III.

Fortitudo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas dómus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt : vir ejus, et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde, et regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Inténde.

Glória Patri.

Inténde.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus Eructávit cor, *ut supra*, xcix.

Antiphona.

Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus Deus noster refúgium, c.

Antiphona.

Aquæ multæ * non potuérunt extinguere charitátem.

Psalmus Magnus Dóminus, cj.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster.

Absolutio Ipsius pietas.

℣. Jube, Domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens,

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Viduis.

LECTIO IV.

Agrum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi, unius tamen agri fructus sunt, nec tanta hortórum lilia quantæ aristæ ségetum, méssium spicæ: compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo viduítas, quæ tóties Apóstolico judício prædicátur. Hæc enim magistra fidei, magistra est castitátis.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam, * Et dedúcet te mirabiliter déxtera tua.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

Benedictio Christus perpétuæ.

LECTIO V.

Unde et illi qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cælibátus et viduitátis statuére pœnas, ut æmuli criminum mulctárent stúdia virtútum, spécie quidem qua fœcunditátem quærerent, sed stúdio quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto officio quo gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur, et álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, et juveníli gravátus ópere providéntiam curæ senílis explórat. Vitem fácilis tondere quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat, parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam.

Proptérea.

Benedictio Ignem sui amóris.

LECTIO VI.

Similis huic vídua velut eméritis veteróna stipéndiis castitátis, et si conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat, et si vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem seníli gravitáte dispónit. Itaque si maturióribus quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutóres fídei persecutóres fuérunt étiam viduitátis: utíque fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro prǽmio.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Múlier timens Deum.

Glória Patri.

Múlier timens Deum.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus Cantáte Dómino cánticum novum : * c[...] ciij.

Antiphona.

Trahe me * post te, i[...] rem currémus unguen[...] tuórum : óleum effús[...] men tuum.

Psalmus Dóminus [...] vit, civ.

Antiphona.

Veni, sponsa Christ[...] cipe corónam, qua[...] Dóminus præparávit i[...] num.

Psalmus Cantáte D[...] cánticum novum : * q[...] rabília, civ.

℣. Elégit eam De[...] præelégit eam.

℟. In tabernáculo s[...] bitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio A vincul[...]

℣. Jube, Domne.

Benedicto Evangéli[...] tio.

Léctio sancti Evang[...] cúndum Matthǽum.

LECTIO VIII.

[Cap. 13.]

In illo témpore, Dix[...] discípulis suis par[...] hanc : Símile est r[...] cœlórum thesáuro a[...] dito in agro. Et réliqu[...]

Homilía sancti G[...] Papæ.

[Homilia 11 in Evang[...]]

Cœlorum regnum, [...] charíssimi, idcírco t[...] rebus símile dícitur, u[...] quæ ánimus novit su[...]

ncógnita quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea quæ usu didícit quasi confricátus incaléscat, ut per hoc quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur: quem qui invenit homo abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ: * Et panem otiósa non comédit.

℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus, non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Benedictio Cujus festum cólimus.

LECTIO VIII.

Qua in re hoc quoque notándum est quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur: quia stúdium cœléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non videant cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc quod ágimus laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum: et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℣. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contempsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.

℣. Eructávit cor meum verbum bonum, dico ego ópera mea Regi. Quem vidi.

Glória Patri.

Quem vidi.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Thesaurus autem cœléste est desidérium: ager vero in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cœléstis. Quem profécto agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custódiam calcat: ut nihil jam quod caro blandítur líbeat; nihil, quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Dum esset Rex* in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis*, 18.

Antipohna.

In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Antiphona.

Jam hiems tránsit,* imber ábiit et recéssit : surge, amica mea, et veni.

Antiphona.

Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum. Allelúia.

Antiphona.

Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM.
[Eccli., 51.]

Confitebor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM.
[Prov. 31.]

Mulierem fortem quis invéniet? procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri s
non indigébit.

HYMN

Fortem virili p
Laudémus omn
Quæ sanctitátis
Ubíque fúlget i
Hæc sancto a
Dum mundi am
Horréscit ad co
Iter perégit árd
Carnem dom
Dulcique ment
Oratiónis nútri
Cœli potitur gá
Rex Christe,
Qui magna solu
Hujus precátu,
Audi benígnus
Deo Patri sit
Ejúsque soli Fi
Cum Spíritu Pa
Nunc, et per o
Amen.

℣. Diffúsa es
biis suis.

℟. Proptére
Deus in ætérnu

Ad Benedictus

Date ei * de fr
suárum, et lau
portis ópera ej

Pro una Mart

ORAT

Deus, qui int
téntiæ tuæ mirá
sexu frágili vict
rii contulisti, c
pítius ut qui b
tyris tuæ nata
per ejus ad te
diámur. Per D

pluribus Martyribus tantum.

ORATIO.

bis, quæsumus, Dómi-
eus noster, sanctárum
ım tuárum N. et N. pal-
essábili devotióne ve-
, ut quas digna mente
ssumus celebráre hu-
saltem frequentémus
iis. Per Dóminum.

Virgine nec Martyre.

ORATIO.

ı nos, Deus salutáris
ut sicut de beátæ N.
íte gaudémus, ita piæ
nis erudiámur afféctu.
minum nostrum.

Tertiam, Antiphona
rem.

Martyre tantum, Ca-
ı Confitébor tibi, *ut*
cxx.

nec Virgine nec Mar-
Capitulum Mulierem
, *ut supra*, cxx.
. Spécie tua, * Et pul-
ine tua. Spécie tua.
ténde, próspere pro-
t regna.
: pulchritúdine.
ia Patri. Spécie tua.
Adjuvábit eam Deus
uo.
eus, in médio ejus,
mmovébitur.

Sextam, Antiphona
ms tránsiit.

Martyre tantum.

CAPITULUM.

[Eccli., 51.]

ASTI me secúndum
mn.

multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM.

[Prov., 31.]

MANUM suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. *breve.* Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit eam.

℣. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus, in médio ejus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona Ista est speciósa.

Pro Martyre tantum.

CAPITULUM.

[Eccli., 51.]

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Martyre.

CAPITULUM.

[Prov., 31.]

MULTÆ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia et

vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum ipsa láudábitur.

℟. *breve.* Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Antiphona Dum esset Rex, *et alia ut supra in primis Vesperis*, cxij.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Manum suam * apéruit inopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures non Virgines, idem fit Officium ut supra, cxij.

LECTIONES

PRO MARTYRE TANTUM.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo Sancti Joánnis

enim
majo
trius
insig
imbe
rum,
bus
étiam
℟.
mans
* Et
déxte
℣.
túdin
procé
Et

PER
lieren
líus á
líus n
instru
páruit
illa pr
mórtu
tum f
fláta
vitam
ne fid
rem
deínce
excusa
sint e

nsuetúdinem, et justítiam. ropterea unxit te.

LECTIO VI.

T illi corpus imbecillum, bnóxius sexus injúriæ, mtamen ómnium horum ecillitátem advéniens grá- ccultávit. Nihil enim est, plane poténtius est eo, magno cum stúdio Dei rem hábeat in mente um; sed quamvis ignes, vis ferrum, quamvis s, quamvis áliud quid- minéntur hostes, ómnia negótio contémnit : útique beáta ista étiam

Fallax grátia et vana lchritúdo : * Múlier ti- Deum ipsa laudábitur. Date ei de fructu má- suárum, et laudent in portis ópera ejus. lier timens. ria Patri. lier timens.

COMMUNE

CATIONIS ECCLESIÆ.

Vesperas, *Antiphona* m tuam, Dómine, *cum is de Laudibus*, cxxxiv. *almus* Dixit Dóminus, *reliquis de Dominica*, *et loco ultimi Psalmus* a, Jerúsalem, 152.

CAPITULUM.

[Apoc., 21.]

t civitátem sanctam Je- em novam descendén- tem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

HYMNUS.

Coelestis Urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus;

O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cœli corúsca cívitas;

Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia,
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus,
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióne plúrima,
Fabri polita málleo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptísque juncta néxibus
Locántur in fastígio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris Unico,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.

Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnificat, *Antiphona*.

Sanctificávit Dóminus ta-

bernáculum suum; quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam, et quando varianda est oratio ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ.

ORATIO.

Deus, qui invisibiliter omnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis, templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra; et concéde ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ beneficia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam.

ORATIO.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes, exáudi preces pópuli tui, et præsta ut quisquis hoc templum beneficia petitúrus ingréditur cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Domum Dei decet sanctitúdo:* Spon-

sum ejus Christu
in ea.

Psalmus Ve
mus, 2.

Hymnus Cælé
supra, cxxiij.

IN PRIMO NO

*Ant*pho

Tóllite portas
vestras, et elevá
æternáles.

PSALMUS

Domini est terr
túdo ejus, * o
rum et univérsi
bitant in eo.

Quia ipse super
dávit eum, * et su
præparávit eum.

Quis ascéndet i
Dómini? * aut qu
loco sancto ejus?

Innocens mánib
do corde, * qui n
in vano ánimam s
jurávit in dolo pró

Hic accípiet b
nem a Dómino, *
córdiam a Deo sa

Hæc est generáti
tium eum, * quær
ciem Dei Jacob.

Attóllite portas,
vestras, et elevám
æternáles: * et int
glóriæ.

Quis est iste re
Dóminus fortis e
Dóminus potens i

Attóllite portas,
vestras, et elevám

-náles : * et introíbit rex
-iæ.
-uis est iste rex glóriæ? *
-minus virtútum ipse est
glóriæ.

Antiphona.

-óllite portas, príncipes,
-tras, et elevámini, portæ
-rnáles.

Antiphona.

-rit mihi Dóminus in Deum,
-apis iste vocábitur domus
-i.

PSALMUS 45.

-us noster refúgium, et
-us : * adjútor in tribula-
-ibus quæ invenérunt nos
-s.
-optérea non timébimus
- turbábitur terra, * et
-sferéntur montes in cor
-s.
-nuérunt, et turbátæ sunt
- eórum ; * conturbáti
montes in fortitúdine
-
-úminis ímpetus lætíficat
-tem Dei : * sanctificávit
-rnáculum suum Altíssi-
-
-eus, in médio ejus, non
-movébitur : * adjuvábit
Deus mane dilúculo.
-onturbátæ sunt gentes, et
-náta sunt regna : * dedit
-m suam, mota est terra.
-óminus virtútum nobis-
- :* suscéptor noster Deus
-b.
-enite, et vidéte ópera
-ini, quæ pósuit prodigia
-r terram : * áuferens
bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni :
Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Antiphona.

Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Antiphona.

Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

PSALMUS 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.
Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.
Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.
Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : *

exúltent fíliæ Judæ,* propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut ennarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Antiphona.

Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem diérum.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

icórdia ejus, hym-
canéntes per ma-
porro sacerdótes
tubis ante eos,
Israel stabat.
it quoque Sálo-
im átrii ante tem-
ini, obtúlerat enim
sta et ádipes paci-
uia altáre æneum
it non póterat sus-
cáusta et sacrifícia
ecit ergo Sálomon
m in témpore illo
ébus, et omnis
eo, ecclésia magna
atróitu Emath us-
rréntem Ægypti.
ie octávo colléc-
od dedicásset al-
n diébus, et so-
celebrásset dié-
.
áta est domus Dó-
vérticem món-
xaltáta est super
es : * Et vénient
nes gentes, et di-
a tibi, Dómine.
éntes autem vé-
exultatióne, por-
pulos suos.
it.
io Spíritus Sancti

CTIO .
QUE Sálomon do-
i, et domum re-
a quæ disposúerat
io, ut fáceret in
ini, et in domo
sperátus est. Ap-

páruit autem ei Dóminus nocte, et ait : Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cœlum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum: convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pœniténtiam a viis suis péssimis, et ego exáudiam de cœlo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. Elégi enim et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam quam ædificávi nómini tuo; veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ.

℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum.

Exáudi preces.

Glória Patri.

Exáudi preces.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

PSALMUS 83.

Quam diléeta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit boni
ámbulant in innocént
mine virtútum, beát
qui sperat in te.

Antiphona.

Non est hic áli
domus Dei, et porta

Antiphona.

Vidit Jacob scala
mitas ejus cœlos t
et descendéntes An
dixit: Vere locus is
tus est.

PSALMUS 86.

Fundamenta ejus i
tibus sanctis: * dilig
nus portas Sion sup
tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sun
* civitas Dei.

Memor ero Rahab
bylónis * sciéntium n

Ecce alienígenæ, et
et pópulus Æthiopu
fuérunt illic.

Numquid Sion dicet
et homo natus est in e
ipse fundávit eam Altis

Dóminus narrábit i
túris populórum et
pum, * horum qui fué
ea.

Sicut lætántium óm
habitátio est in te.

Antiphona.

Vidit Jacob scalam
mitas ejus cœlos ta
et descendéntes Ang
dixit: Vere locus ist
tus est.

Antiphona.

Eréxit Jacob lápi

fundens óleum dé-

PSALMUS 87.

, Deus salútis meæ, *
amávi et nocte co-

in conspéctu tuo
ıea : * inclína aurem
precem meam :
epléta est malis ánima
vita mea inférno ap-
ıávit.
átus sum cum des-
bus in lacum : * fac-
sicut homo sine ad-
inter mórtuos liber,
vulneráti dormiéntes
lcris quorum non
ır ámplius, * et ipsi
tua repúlsi sunt.
runt me in lacu infe-
in tenebrósis et in
ıortis.
me confirmátus est
us, * et omnes fluc-
induxísti super me.
fecísti notos meos
posuérunt me abo-
em sibi.
tus sum, et non egre-
* óculi mei langué-
inópia.
vi ad te, Dómine,
* expándi ad te ma-
s.
uid mórtuis fácies
, * aut médici susci-
t confitebúntur tibi?
uid narrábit áliquis
lcro misericórdiam
et veritátem tuam in
ıe?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra oblivió-nis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi, * et mane orátio mea prævéniet te.

Utquid, Dómine, repéllis oratiónem meam, * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ, * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die, * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum, * et notos meos a miséria.

Antiphona.

Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

℣. Domus mea.

℟. Domus oratiónis vocábitur.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

℣. Jube, Domne.

℟. *Benedictio* Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

LECTIO IV.

[Serm. 252, de Tempore.]

QUOTIESCUMQUE, fratres charíssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter

pora vestra templum sunt Spíritus Sancti, qui in vobis est? Et ídeo, fratres charíssimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei merúimus fieri templum Dei, quantum póssumus cum ipsius adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est in nobis ipsis, invéniat quod óculos suæ majestátis offéndat.

℟. Orántibus in loco isto * Dimitte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimitte peccáta.

Benedictio Christus per-

prin
vel e
dáre
sic I
accip
℟.
est lo
hic ál
porta
℣.
mini
fundá
tram.
℟.
Ben
ris.

Si er
suum
subtra
géntia
pervé
exálta

igébat lápidem in títulum, ...ndens óleum désuper, vo... ...m vovit Dómino : * Vere ...cus iste sanctus est, et ego ...esciébam.

℣. Cumque evigilásset Ja...b de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Qui hábitat in adjutório ...ltíssimi in protectióne Dei ...li commorábitur.

Quando hæc Antiphona ...citur integra, et illi non ...ditur in fine Allelúia, *tunc ...incipium Psalmi est a se...ndo Versu* Dicet Dómino.

PSALMUS 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum :* Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi, * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a ...ulánte in té... ...úrsu et dæ... ...ano.

...a látere tuo mille, et decem míllia a dextris t... * ad te autem non appro... quábit.

Verúmtamen óculis ... considerábis : * et retribu... nem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómi... spes mea : * altíssimum ... suísti refúgium tuum.

Non accédet ad te mal... * et flagéllum non appro... quábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis m... dávit de te, * ut custódian... in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt ... ne forte offéndas ad lápi... pedem tuum.

Super áspidem et basi... cum ambulábis, * et con... cábis leónem et dracónem...

Quóniam in me sperá... liberábo eum : * prótе... eum, quóniam cognóvit ... men meum.

Clamábit ad me, et ... exáudiam eum : * cum i... sum in tribulatióne, erí... eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum re... bo eum, * et osténdam ... salutáre meum.

Antiphona.

Qui hábitat in adjut... Altíssimi in protectióne ... cœli commorábitur.

Antiphona.

Templum Dómini sanc... est, Dei structúra est, ... ædificátio est.

PSALMUS 95.

Cantate Dómino cánti...

novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus,* in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte,* et pópulos in veritáte sua.

Antiphona.

Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Antiphona.

Benedícta glória Dómini de loco sancto suo. Allelúia.

PSALMUS 98.

DOMINUS regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos qui invocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus nóster, tu

exaudiébas eos : * Deus, tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus, * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona.

Benedicta glória Dómini de loco sancto suo. Allelúia.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Pater noster.

Absolutio A vínculis.

℣. Jube, Domne.

℟. *Benedictio* Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Lib. 8 in Luc.]

Zachæus statúra pusíllus, hoc est nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt : nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non Prophétas, non legem habébat, tanquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestígio suo prótetrens, erráta quoque córrigens superióris ætátis : et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit, * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO VIII.

Et bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret, ac naturáli excísus oleástro, et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles; quorum infructuósam glóriam plebs géntium fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne transcéndit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via : quorum álterum Dóminus miseratúrus expéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat : álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se non invitátus invitat.

Sciébat enim úberem hospitii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audierat, jam víderat afféctum.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.

Glória Patri.

Et turres Jerúsalem.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Verum ne cæcum illum tanquam fastidiósi páuperum cito reliquísse videámur, et transísse ad divitem, expectémus eum, quia expectávit et Dóminus : interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus; ille quia nóverat. Nos interrogémus ut sciámus unde iste curátus sit; ille interrogávit ut in uno plures discerémus unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus néminem nisi confiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo, in [...] dinem diérum.

Psalmus Dóminus [...] vit, *cum reliquis*, 18.

Antiphona.

Domus mea dom[...] tiónis vocábitur.

Antiphona.

Hæc est domus [...] fírmiter ædificáta, b[...] dáta est supra firm[...] tram.

Antiphona.

Bene fundáta est [...] Dómini supra firm[...] tram.

Antiphona.

Lápides pretiósi [...] muri tui, et turres J[...] gemmis ædificabúnt[...]

CAPITULU[...]

[Apoc., 21.]

Vidi civitátem san[...] rúsalem novam de[...] tem de cœlo a Deo, [...] sicut sponsam orn[...] suo.

HYMNUS.

Alto ex Olympi v[...]
Summi Paréntis Fil[...]
Ceu monte deséct[...]
Terras in imas déc[...]
Domus supérnæ et [...]
Utrúmque junxit á[...]

Sed illa sedes C[...]
Semper résultat lá[...]
Deúmque Trinum [...]
Jugi canóre prædic[...]
Illi canéntes júngim[...]
Almæ Siónis æmul[...]

ec templa, Rex Cœlés-
tium,
e benígno lúmine,
o rogátus ádveni,
sque vota súscipe,
ostra corda júgiter
índe cœli grátia.
c ímpetrent Fidélium
s, precésque súpplicum,
us beátæ múnera,
sque donis gáudeant,
c solúti córpore
s beátas ímpleant.
cus Parénti débitum
squequáque altíssimo,
que Patris Unico,
clyto Paráclito,
us, potéstas, glória
na sit per sæcula.
nen.
Hæc est domus Dómini
er ædificáta.
Bene fundáta est supra
n petram.
enedictus, Antiphona.
hæc, festínans descén-
nia hódie in domo tua
et me manére : at ille
ans descéndit, et sus-
illum gaudens in do-
suam. Hódie huic dó-
salus a Deo facta est.
iia.
ipso die Dedicationis
siæ, et per Octavam, et
lo varianda est Oratio
oncursum Dedicationis
us Ecclesiæ.

ORATIO.

s, qui invisíbiliter óm-
óntines, et tamen pro
salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis, templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum nostrum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, et per Octavam.

ORATIO.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes, exáudi preces pópuli tui, et præsta ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona Domus mea.

Capitulum Vidi civitátem, *ut supra*, cxxxiv.

℟. *breve.* Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum.

℣. In longitúdinem diérum.

℟. Decet sanctitúdo.

Glória Patri. Domum.

℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos.

℟. Pro delíctis et peccátis pópuli.

Ad Sextam, Antiphona Hæc est domus Dómini.

CAPITULUM.
[Apoc., 21.]

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem : Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. *breve.* Locus iste sanctus est,* In quo orat sacérdos. Locus.

℣. Pro delictis et peccátis pópuli.

℟. In quo orat.

Glória Patri. Locus.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.

℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Nonam, Antiphona Lápides pretiósi.

CAPITULUM.
[Apoc., 21.]

Et abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

℟. *breve.* Hæc est domus Dómini,* Firmiter ædificatá. Hæc est.

℣. Bene fundáta est supra firmam petram.

℟. Fírmiter ædificáta.

Glória Patri. Hæc est.

℣. Bene fundáta est domus Dómini.

℟. Supra firmam petram.

In secundis Vesperis, Antiphonæ Psalmi, Capitulum et Hymnus ut in primis Vesperis, cxxiij.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Oh! quam metuéndus est locus iste! vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

SECUNDA DIE

INFRA OCTAVAM.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex Tractátu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

LECTIO IV.
[In Psalm. 121.]

Jerusalem, quæ ædificátur ut civitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfecta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo civitátem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi; de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spirituálem, id est templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis, si autem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

℟. Orantibus in loco isto * Dimitte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Ipsa ergo modo civitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt : non cadant de mánibus artificis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut civitas : fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus : Fundaméntum áliud nemo potest pónere præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Fundamentum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes, et pondus parietum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cœlo est, ad cœlum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus basílicæ : et quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spiritáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur; quia de ipsa Jerúsalem dictum est : Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Jerúsalem.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in titulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Ex lib. 8 in Lucam.]

Et conféstim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sæculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus, si fieri potest, sanáre omnes: ne in caméli comparatióne præstricti, et in Zachæo cítius quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit, * et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Discant dívites non in facultátibus crimen hærére, sed in iis qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ ut impediménta ímprobis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachæus, et eléctus a Christo; sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum quæ frauda sustúlerat (álterum enim non sat est, nec habet grátiam liberálitas, si injúria persevérat, quia non spólia, sed dona quærúntur) uberiórem mercédem quam conferébat accépit.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.
Glória Patri.
Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

Et bene princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse inquit dives. Ut scias non omnes dívites avaros. Qui statúra pusíllus erat. Quid sibi vult, quod nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide ne forte malítia pusíllus; aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promíserat; nondum víderat Christum; mérito adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus, 17.

TERTIA DIE.

INFRA OCTAVAM.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustíni Episcopi.

LECTIO IV.

[Serm. 256, de Tempore.]

Celebritas hujus congregatiónis dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædificium imo ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant, hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides præcidúntur: cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tanquam inter manus fabrórum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando charitáte compaginántur.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimitte peccáta.

LECTIO V.

Ligna ista, et lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se ínvicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tanquam ædificándo dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Consideret ergo cháritas vestra ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædíctum est et promíssum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psal-

mus, dicitur: Cantáte Dómino cánticum novum; cantáte Dómino, omnis terra. Quod ibi dixit, Cánticum novum: hoc Dóminus dixit, Mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus: Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenimus: ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in titulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

[Ex lib. 8 in Lucam.]

Quæ autem turba, nisi imperítæ confúsio multitúdinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachæus quándiu in turba est non videt Christum: supra turbam ascéndit, et vidit: hoc est, plebis jam transgréssus inscítiam, méruit quem desiderábat aspícere. Pulchre autem ádditur, Quia illa parte erat transitúrus Dóminus: vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus: ut et mystérium serváret, et grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad gentes.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit invenit, * et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Vidit itaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitáte fidei inter fructus novórum óperum, velut fœcúndæ altitúdine árboris eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Domínica die relaxáre ánimum, festivitátem admiscére delectat. Zachæus in sycómoro, novum vidélicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque complerétur illud: Arbor fici prodúxit grossos suos.

℟. Lápides pretiósi omnes

muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.
Glória Patri.
Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

Ad hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus álibi : Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánael sub árbore, hoc est supra radícem, quia justus ; radix enim sancta. Sub arbóre tamen Nathánael, quia sub lege : Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat : iste jam supra legem relinquébat sua, et Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus, 17.

QUARTA DIE

INFRA OCTAVAM.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustíni Episcopi.

LECTIO IV.

[Ex. Serm. 256, de Tempore.]

Attendite in Psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus ex ruina ædificiórum, Conscidísti saccum meum : hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædifícium ? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis, Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est qui dicere pótuit : Eruisti, Dómine, ab inferjs ánimam meam?

℟. Orántibus in loco isto * Dimitte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimitte peccáta.

LECTIO V.

Cujus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco : Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio, et cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, et dicitur : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tanquam inimícum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LI

RESURREXIT ...
ejus vox est : ...
Dómine, quónia...
me. Atténdite Ap...
céntem : Propter ...
exaltávit. Et non jucundasti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne, áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur, et convertebántur: áliqui obdurabántur, et confundebántur; nulli tamen jucundabántur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangeli secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

IN illo témpore, Ingréssu Jesus perambulábat Jérich Et ecce vir nómine Zachæ et hic princeps erat publi nórum, et ipse dives. E liqua.

Homilía sancti Gregóri pæ.

[Lib. 27 Moralium, cap. 17.]

... veráciter sapiéntes ... que ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stulta nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapientiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est : Stulta mundi elegit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dicitur Si quis vidétur inter vos sapiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc Evangélicæ histor verba testántur : quia Zachæus, cum vidére præ turb nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeuntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fatua dicitur.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit invenit, * et pulsanti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; ærite, et inveniétis.
Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

sillus itaque Zachæus sy-
norum súbiit, et Dómi-
n vidit : quia qui mundi
ltítiam humíliter éligunt
Dei sapiéntiam subtíliter
templántur. Pusillitátem
nque nostram ad vidén-
n Dóminum turba præ-
lit : quia infirmitátem
nánæ mentis, ne lucem
itátis inténdat, curárum
ulárium tumúltus premit.
l prudénter sycómorum
éndimus, si próvide eam
e divínitus præcípitur
ltitiam mente tenémus.
id enim in hoc mundo
ltius quam amíssa non
ærere, posséssa rapiénti-
s relaxáre, nullam pro
éptis injúriis injúriam réd-
re, imo adjúnctis áliis
iéntiam præbére?
℟. Lápides pretiósi omnes
ri tui : * Et turres Jerúsa-
n gemmis ædificabúntur.
℣. Portæ Jerúsalem ex
phíro et smarágdo ædifi-
úntur, et ex lápide pre-
so omnis circúitus muri
is.
Et turres Jerúsalem.
Glória Patri.
Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

uasi enim sycómorum nos
éndere Dóminus præci-
cum dicit : Qui aufert quæ tua sunt ne répetas. Et rursum : Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur : quia per hanc sapiéntem stultítiam, etsi necdum ut est sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur : quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus, 17.

QUINTA DIE

INFRA OCTAVAM.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

LECTIO IV.

[Ex Sermone 256, de Tempore.]

Modo, quando impléntur Ecclésiæ, putámus jucundári Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur, quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exultántis : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me : si mihi credant, jucun-

Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Non tibi viléscat quod ait, Saccum meum: ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscissus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur: Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur vis audíre, conscidísti saccum meum? quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.
Vere locus iste.
Glória Patri.
Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.
[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus
esus perambulábat Jéricho.
Et ecce vir nómine Zachæus:
t hic princeps erat publica-
órum, et ipse dives. Et ré-
qua.

Homilía venerábilis Bedæ
resbyteri.

[Lib. 5, cap. 77, in Luc. 19.]

Quæ impossibília sunt apud
ómines possibília sunt apud
eum. Ecce enim camélus
pósita gibbi sárcina per
rámen acus transit, hoc
t dives et publicánus re-
to ónere divitiárum, con-
mpto censu fraudum, an-
istam portam, arctámque
m quæ ad vitam ducit,
éndit. Qui mira devotióne
ei ad vidéndum Salvató-
a, quod natúra minus ha-
rat, ascénsu supplet ár-
is: atque ídeo juste, quam-
pse rogáre non áudeat,
dictiónem Domínicæ sus-
ónis quam desiderábat
it.

Domus mea domus
nis vocábitur, dicit Dó-
; in ea omnis qui pe-
umn. tit áccipit, et qui quærit invenit, * et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.
Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Mystice autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex géntibus pópulum significat. Qui quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat, quia grátiæ fidei quam mundo Salvátor áttulit participáre cupiébat: sed inólita vitiórum consuetúdo ne ad votum perveníret obstíterat.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.
℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.
Et turres Jerúsalem.
Glória Patri.
Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

Eadem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen

péteret, increpábat, étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devícit, ita pusillus necésse est turbæ nocéntis obstáculum altióra petendo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde et a Latinis celsa nuncupátur) ficus fátua dícitur. Et éadem Domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus, 17.

SEXTA DIE.

INFRA OCTAVAM.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne sancti Augustíni Episcopi.

LECTIO IV.

[Ex Serm. 256, de Tempore.]

Ergo, dum novam constructiónem sanctæ hujus Ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in paríetibus, spirituáliter fiat in méntibus: et quod hic perféctum cérnimus in lapídibus et lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Principaliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum et omne donum perféctum: et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fíerent: ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est

hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Et quia ópera bona in conspéctu suo nunquam esse permittit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tribuit condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámplius honorári.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.

Glória Patri.

Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

[Lib. 5, cap. 77, in Luc. 19.]

Et cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum. Perámbulans Jéricho Salvátor, venit ad locum ubi præcúrrens Zachæus sycómorum conscénderat; quia missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimírum et loquebátur et ibat, venit ad pópulum natiónum, qui passiónis ejus fide jam sublímis exístens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspíciens vidit illum; quia per grátiam fidei a terrénis cupiditátibus elevátum, turbísque infidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere vel amáre est. Unde est illud: óculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amámus vidére; ab his quæ execrámur intúitum festinámus avértere.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit, * et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VIII.

Vidit ergo Jesus vidéntem se, quia elégit eligéntem se,

et amávit amántem. Hunc sane órdinem proficiéndi, hoc est per fidem Domínicæ incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem speculándi, Doctor egrégius osténdit, cum ait : Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifíxum. Itémque áliis éxprobrans : Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infírma témporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appéllans.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus.

Et turres Jerúsalem.

Glória Patri.

Et turres Jerúsalem.

LECTIO IX.

Et dixit ad eum : Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo príncipis Pharisæórum, hoc est in Judæórum synagóga docébat; sed quia non baptizátum ante prándium, sáb-

bato curántem, pub
et peccatóres recipi
contra avarítiam di
tem, et cétera dign
geréntem, lingua v
carpébant ; pertæsus
facínora, discéssit et
dicens : Relinquétur
domus vestra desérta
autem in domo pu
chæi opórtet illum m
hoc est novæ lucis
coruscánte, in hum
déntium natiónum
quiéscere.

Te Deum laudámu

SEPTIMA DI

INFRA OCTAV

Lectiones primi N
de Scriptura occurre

IN SECUNDO NOCTU

Sermo sancti
Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[Ex Homil. 53, in c. 9 M

Communis ómnium
est Ecclésia, in quam
prius ingréssis, nos in
discipulórum forma
néntes : ideóque com
ómnibus statim at
gréssi fuérimus, ut illi
legem sequámur, pac
rimus. Nemo igitur s
tórpeat', nemo sæcu
rebus suspénsum
hábeat, cum jam ad
cándum sacerdótes i
rint. Non enim parv
rei imminet pœna. E
míllies pótius malim

mum alicújus vestrum ingréssus destitui quam hic prædicans non audiri. Hoc mihi moléstius esset quam illud : quandóquidem magis própria hæc est quam illa.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

Nam hic magnæ illæ nostræ spes pósitæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum ? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior, et lucérna hæc quam illa, ut norunt qui cum fide óleo perúncti, a morte liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior magisque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet ; quamvis pauci sunt, qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior, divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

Et quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjúncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes et ínopes sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intrámus, cum charitáte nos suscípite : cumque Pax vobis dico, et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait.

Vere locus iste.
Glória Patri.
Vere locus iste.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.
[Cap. 19.]

In illo témpore, Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.
[Paulo post prædicta.]

Et cum vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Manifèstum est Judæos semper géntium odísse salútem. Scriptum est enim: Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dómini. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicébant iis quæ a Paulo dicebántur. Et álibi fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum príncipem disceptábant, dicéntes: Quare introísti ad viros præpútium habéntes, et manducásti cum illis?

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus; in ea omnis qui petit áccipit, et qui quærit ínvenit, * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis.

Et pulsánti aperiétur.

LECTIO VI

Stans autem Zac ad Dóminum: E dium bonórum Dómine, do pau si quid áliquem d reddo quádrupl calumniántibus peccatórem, ips stans, id est in e perat fidei verit tens, non solum catóre convérsum inter perféctos conversátum. Di Dómino: Si vi esse, vade, ve quæ habes, et ribus: quisquis a siónem innocén ómnia convérsus paupéribus.

℟. Lápides pre muri tui: * Et tu lem gemmis ædifi

℣. Portæ Jerúsa phiro et smarág búntur, et ex lápi omnis circúitus m

Et turres Jerús

Glória Patri.

Et turres Jerús

LECTIO I

At qui áliqua f tulit, primo hæc j réddere, deínde remánserit, debet péribus. Ac sic et sibi nil rétinet, dispérgit, dat p justítia ejus manet lum sæculi. Et h

iens illa stultitia, quam de ycómoro publicánus quasi uctum vitæ légerat : rapta idélicet réddere, própria elinquere, visibília contémere, pro invisibílibus étiam nori desideráre, seípsum bnegáre, et ejus qui necum videátur Dómini vesgia sequi concupíscere.

Te Deum laudámus, 17.

IN OCTAVA DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

(DUPLEX.)

Omnia ut in die, præter Lectiones secundi Nocturni.

Ex Epístola prima sancti Felícis Papæ quarti.

LECTIO IV.

[De Consecrat. dist. 1, cap. 2]

TABERNACULUM Móysen, Dómino præcipiénte, fecísse t sacrásse, cum mensa et ltári ejus, et céteris vasis t utensílibus ad divínum ultum expléndum, légimus : t non solum divínis pré-ibus ea sacrásse, sed étiam ncti ólei unctióne, Dómino ubénte, perlinísse nóvimus. uáliter autem hæc facta sint, t quómodo ipsa sacra non lii quam sacerdótes sacra nctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis acráti, et Levítæ tractábant, erébant, erigébant, et deonébant : in ipsis institu-iónibus, quæ jubénte Dómino conscríptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperítur.

℟. Orántibus in loco isto * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel, inténde; qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim.

Dimítte peccáta.

LECTIO V.

QUALITER ergo David regum piíssimus amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat prohíbitus est, et ipse collégerat expénsas : Sálomon quoque fílius ejus, idípsum quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo, perfécit, et templum cum altári, et réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit, in libro Regum légitur. Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, et omnis Israel cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Dómino Deo nostro septem diébus et septem diébus, id est quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

℟. Oh! quam metuéndus est locus iste, * Vere non est

hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Vere non est.

LECTIO VI.

[De Consecrat. dist. 1, cap. 17.]

Solemnitates dedicatiónum Ecclesiárum et sacerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis cámdem festivitátem celebratúrus venit, sicut scriptum

est : Facta su
Jerosólymis,
et ambulábat
plo in pórtic
Quod autem
encænia sint
libro Regum
catióne templi

℟. Mane sur
gébat lápidem
fundens óleum
tum vovit Dóm
locus iste sanct
nesciébam.

℣. Cumque
cob de somno,
Vere locus is
Glória Patri.
Vere locus is

OFFICIUM

EATÆ MARIÆ

IN SABBATO.

ıus Sabbatis per an- ræterquam in Qua- ıporibus et Vigiliis, ſficium fieri debeat , propter Officium Dominicæ infra Heb- n ponendum, ut di- Rubrica de Domini- nisi Festum novem n occurrat, fit Offi- ancta Maria modo to.

speris Feriæ sextæ Psalmi feriales in positi, nisi fuerit novem Lectionum : c de sancta Maria n Commemoratio in 'esperis cum Anti- 'ersiculo et Oratione Quæ commemoratio uando Feria sexta, liud ejusdem Beatæ ſficium.

APITULUM.
[Eccli., 24.]

o, et ante sæcula m, et usque ad fu- culum non désinam, itatióne sancta co- ministrávi.

HYMNUS.

Ave, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matre
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona

Beáta Máter, et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat.

Post Orationem fiunt Commemorationes consuetæ de Apostolis, et de Pace, supra, 153. *Si autem occurrat Festum simplex, de eo fit Commemoratio ante ipsa Suffragia.*

Completorium ut in Psalterio; et in fine Hymni Te lucis ante términum *dicitur* Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine, *etiamsi in Vesperis facta sit tantum Commemoratio de beata Maria, nisi Hymni illius Festi quod Feria sexta celebratum est aliter concludendi sint, ut in transfiguratione Domini.*

AD MATU

Invitatorium ria, grátia plen tecum.

Psalmus Ve mus, 2.

HYM

Quem terra, Colunt, adóran Trinam regént Claustrum Mar

Cui luna, so Desérviunt per Perfúsa cœli gr Gestant puéllæ

Beáta Mater, Cujus supérnu Mundum pugi Ventris sub ar

Beáta cœli n Fœcúnda Sanc Desiderátus g Cujus per alvu

Jesu, tibi si Qui natus es d Cum Patre, e In sempitérna

Amen.

Nocturnum Psalterio, 11

℣. Diffúsa est tuis.

℟. Proptér Deus in ætérn

Pater nost

ABSO

Precibus et Maríæ semp ómnium Sanc cat nos Dón cœlórum.

℟. Amen.

mne, benedícere.
Lectione Bene-
os cum prole pia
rgo María.

æ Lectiones de
ri currentis: ter-
inferius positis
.
ta et immaculáta
ibus te láudibus
io: * Quia quem
non póterant tuo
lísti.
cta tu in muliéri-
edictus fructus

a cœli.
da Lectione Be-
psa Virgo vírgi-
lat pro nobis ad

namque es, sa-
Iaría, et omni
sima: * Quia ex
sol justitiæ, *
s noster.
o pópulo, intér-
o, intercéde pro
neo sexu: sén-
tuum juvámen,
célebrant tuam
memoratiónem.
.
ri.

Lectione Bene-
r Vírginem ma-
at nobis Dómi-
et pacem.

Post tertiam Lectionem dicitur Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Dum esset Rex* in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio*, 18.

Antiphona.

Læva ejus* sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Antiphona.

Nigra sum, * sed formósa, filiæ Jerusalem, ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Antiphona.

Jam hiems tránsiit,* imber ábiit, et recéssit: surge, amica mea, et veni.

Antiphona.

Speciósa facta es,* et suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix.

CAPITULUM.

[Eccli., 24.]

Ab initio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

HYMNUS.

O gloriosa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit
Tu reddis almo gérmine;
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Benedicta tu in muliéribus.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta Dei génitrix María, virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo : ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

ORATIO.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætitia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit.

Deinde fiunt Commemorationes ut supra, 153.

Ad Horas, Hymni et Psalmi ut in Psalterio : sed in fine Hymnorum di[…] tibi sit glória, Qu[…] de Vírgine.

Ad Primam, […] Dum esset rex.

Capitulum Re[…]rum.

In responsorio […] natus es de Mar[…] *Alia ut in Psalter[…]*

Ad Absolutione[…] In pláteis, *ut infra* […]

Ad Tertiam, […] Læva ejus.

Capitulum Abi[…]

℟. *breve.* Spéci[…] pulchritúdine tua.

℣. Inténde, pró[…]céde, et regna.

℟. Et pulchritú[…] Glória Patri. Spé[…]

℣. Adjuvábit […] vultu suo.

℟. Deus, in m[…] non commovébitu[…]

Ad Sextam, […] Nigra sum.

CAPITULU[…]
[Eccli., 24.]

Et sic in Sion fir[…] et in civitáte sanc[…] míliter requiévi, et[…] lem potéstas mea. […] in pópulo honorific[…] parte Dei mei hæ[…]lius, et in plenitúd[…]tórum deténtio me[…]

℟. *breve.* Adjuvá[…] Deus vultu suo. […] eam.

[redacted]

℣. Deus, in médio ejus, on commovébitur.

℟. Deus vultu suo.

Glória Patri. Adjuvábit am.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona eciósa.

CAPITULUM.

[Eccli, 24.]

r pláteis sicut cinnamómum bálsamum aromatízans órem dedi : quasi myrra elécta dedi suavitátem óris.

℟. *breve.* Elégit eam Deus,* præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis is.

℟. Proptérea benedíxit te eus in ætérnum.

Ad Vesperas, Antiphonæ Psalmi feriales. Capitun et reliqua omnia, si non currat Festum Duplex, de ominica. In fine Commemorationes consuetæ, ut in alterio, 153.

Lectiones sequentes dicun- singulis mensibus in Officio B. Mariæ in Sabbato, dine suscripto.

MENSE SEPTEMBRI.

Ex Epístola S. Leónis Papæ ad Pulchériam Augústam.

LECTIO III.

[Epist. 13.]

Sacramentum reconciliatiónis nostræ ante témpora ætérna dispósitum nullæ implébant figúræ : quia nondum supervénerat Spíritus Sanctus in Vírginem, nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut et intra intemeráta víscera, ædificánte sibi sapiéntia domum, Verbum caro fíeret, et forma Dei ac forma servi in unam conveniénte persónam, creátor témporum nasceréturin témpore, et per quem facta sunt ómnia ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram susciperet vetustátem ; et consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur et matri, naturámque sibi nostram solus a peccáto liber uníret, sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

Te Deum laudámus, 17.

MENSE OCTOBRI.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO III.

[Ex. Serm. in c. 12 Apocalyp.]

Amplectamur Maríæ vestígia, fratres mei, et devotíssima supplicatióne beátis

illius pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedixerit nobis. Potens est enim. Nempe vellus est médium inter rorem et áream : múlier inter solem et lunam : María inter Christum et Ecclésiam constitúta. Sed forte miráris non tam vellus opértum rore quam amictam sole mulierem. Magna síquidem familiáritas, sed mira omnino vicinitas solis et mulieris. Quómodo enim in tam veheménti fervóre tam frágilis natúra subsistit ? Mérito quidem admiráris Móyses sancte, et curiósius desíderas intuéri. Verúmtamen solve calceaménta de pédibus tuis, et involúcra pone carnálium cogitatiónum si accédere concupíscis.

Te Deum laudámus, 17.

MENSE NOVEMBRI.

De Expositióne sancti Basílii Epíscopi in Isaíam Prophétam.

LECTIO III.

[In cap. 8.]

Accessi, inquit, ad Prophetissam, et in útero accépit, et péperit fílium. Quod María Prophetissa fúerit, ad quam próxime accéssit Isaías per prænotiónem spíritus, nemo contradixerit, qui sit memor verbórum Maríæ, quæ prophético afAfláta spíritu elocúta est. Quid enim ait ? Magníficat ánima

mea Dóminum : et exu
spíritus meus in Deo sa
meo : quia respéxit h
tátem ancíllæ suæ :
enim ex hoc beátam n
cent omnes generat
Quod si ánimum acco
dáveris univérsis ejus v
non útique per dissidi
gáveris eam fuísse Prop
sam, quod Dómini s
in eam supervénerit, c
tus Altíssimi obumb
rit ei.

Te Deum laudámus,

Si festum sancti A
venerit in sexta Feria
in Sabbato sequenti fi
cium beatæ Mariæ, et
lectio sequens.

MENSE DECEMB

Ex libro officiórum
Ambrósii Epíscopi.

LECTIO III.

[Lib. 1, cap. 18.]

Bonus regéndæ castitát
dor est comes, qui p
in ipso cognitiónis in
Dómini matrem comm
legéntibus, et tanqua
tis lócuples, dignam
ad tale munus elige
ástruit : quod in cub
quod sola, quod salut
Angelo tacet, et mota
intróitu ejus, quod ad
sexus spéciem pereg
turbátur aspéctus vi
Itaque quamvis esset h
præ verecúndia tame
resalutávit, nec ullu
pónsum rétulit, nisi

[redacted]

iénda Dómini genera- cognóvit : ut qualitá- ffféctus disceret, non nónem refélleret.

)eum laudámus, 17.

Laudes, et per horas ut supra, clv.

ICIUM PARVUM

BEATÆ MARIÆ.

Officium non dicitur fit Officium novem um, nec in Sabbatis fit Officium de sancta Quibus diebus omitti- imis Vesperis. Cum di- Choro, in Matutinis speris præponitur Of- i, in aliis Horis post- Prima dicitur post ámus Dómino, *ante- gaturMartyrologium. 'horum potest dici pro 's opportunitate.*

CIUM B. MARIÆ

TRA ADVENTUM.

esperas, Ave, María, *quæ dicitur semper ipio omnium hora- Mariæ, quando non untur cum Officio*

eus, in adjutórium ıténde.

ómine, ad adjuván- festína.

ı Patri, et Fílio. Sicut

e Allelúia, *ad omnes*

ьona Dum esset Rex.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos,* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum :* Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas :* conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Glória Patri.

Antiphona.

Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Antiphona Læva ejus.

PSALMUS 112.

LAUDATE, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gen-

hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est.

LECTIO VI.

[De Consecrat. dist. 1, cap. 17.]

SOLEMNITATES dedicatiónum Ecclesiárum et sacerdótum, per singulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis cámdem festivitátem celebratúrus venit, sicut scriptum

est : Facta su
Jerosólymis, e
et ambulábat
plo in pórtic
Quod autem
encænia sint ce
libro Regum p
catióne templi r

℟. Mane surg
gébat lápidem
fundens óleum
tum vovit Dóm
locus iste sanct
nesciébam.

℣. Cumque e
cob de somno, a
Vere locus ist
Glória Patri.
Vere locus ist

OFFICIUM

ATÆ MARIÆ

IN SABBATO.

Sabbatis per an-
rquam in Qua-
ribus et Vigiliis,
ium fieri debeat
ropter Officium
inicæ infra Heb-
onendum, ut di-
rica de Domini-
i Festum novem
ccurrat, fit Offi-
cta Maria modo

ris Feriæ sextæ
almi feriales in
ositi, nisi fuerit
em Lectionum :
e sancta Maria
ommemoratio in
eris cum Anti-
iculo et Oratione
æ commemoratio
ndo Feria sexta,
d ejusdem Beatæ
ium.

ITULUM.
eeli., 24.]

et ante sæcula
et usque ad fu-
um non désinam,
tióne sancta co-
nistrávi.

HYMNUS.

Ave, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Dif est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona

Beáta Máter, et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat.

Post Orationem fiunt Commemorationes consuetæ de Apostolis, et de Pace, supra, 153. *Si autem occurrat Festum simplex, de eo fit Commemoratio ante ipsa Suffragia.*

Completorium ut in Psalterio; et in fine Hymni Te lucis ante términum *dicitur* Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine, *etiamsi in Vesperis facta sit tantum Commemoratio de beata Maria, nisi Hymni illius Festi quod Feria sexta celebratum est aliter concludendi sint, ut in transfiguratione Domini.*

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Ave, María, grátia plena: * Dómin tecum.

Psalmus Venite, exul mus, 2.

HYMNUS.

Quem terra, pontus, side
Colunt, adórant, prædica
Trinam regéntem máchin
Claustrum Maríæ bájulat.
Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntine
Ventris sub arca clausus es
Beáta cœli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíri
In sempitérna sæcula.
Amen.

Nocturnum Sabbati, ut Psalterio, 113; *et in* fi

℣. Diffúsa est grátia in lábi tuis.

℟. Proptérea benedixit t Deus in ætérnum.

Pater noster.

ABSOLUTIO.

Precibus et méritis beá Maríæ semper vírginis, omnium Sanctórum, perdú cat nos Dóminus ad reg cœlórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Pro prima Lectione Benedictio. — Nos cum prole pia benedícat virgo María.

℟. Amen.

Primæ duæ Lectiones de Scriptura libri currentis: tertia, una ex inferius positis per ordinem.

℟. 1. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus réferam néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Quia quem cœli.

Pro secunda Lectione Benedictio. — Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.

℟. Amen.

℟. 2. Felix namque es, sacra virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.

Quia ex te.

Glória Patri.

Christus.

Pro tertia Lectione Benedictio. — Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem.

℟. Amen.

Post tertiam Lectionem dicitur Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES,

ET PER HORAS.

Antiphona.

Dum esset Rex* in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio*, 18.

Antiphona.

Læva ejus* sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Antiphona.

Nigra sum,* sed formósa, fíliæ Jerusalem, ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Antiphona.

Jam hiems tránsiit,* imber ábiit, et recéssit: surge, amica mea, et veni.

Antiphona.

Speciósa facta es,* et suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix.

CAPITULUM.

[Eccli., 24.]

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

HYMNUS.

O gloriosa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit
Tu reddis almo gérmine;
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Benedicta tu in muliéribus.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta Dei génitrix María, virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo : ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

ORATIO.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum vivit.

Deinde fiunt Commemorationes ut supra, 153.

Ad Horas, Hymni et Psalmi ut in Psalterio : *sed in*

fine Hymn
tibi sit gló
de Virgine
Ad Pri
Dum esset
Capitulu
rum.
In respo
natus es d
Alia ut in P
Ad Absol
In pláteis, *u*
Ad Terti
Læva ejus.
Capitulu
℟. *breve.*
pulchritúdi
℣. Inténd
céde, et reg
℟. Et pulc
Glória Pat
℣. Adjuv
vultu suo.
℟. Deus,
non commov
Ad Sext
Nigra sum.

CAP
[E

Et sic in Si
et in civitát
míliter requi
lem potéstas
in pópulo h
parte Dei n
líus, et in p
tórum detén
℟. *breve.*
Deus vultu
eam.

℣. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

℟. Deus vultu suo.

Glória Patri. Adjuvábit eam.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona Speciósa.

CAPITULUM.

[Eccli, 24.]

In pláteis sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. *breve.* Elégit eam Deus,* Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

℟. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesperas, Antiphonæ et Psalmi feriales. Capitulum et reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dominica. In fine Commemorationes consuetæ, ut in Psalterio, 153.

Lectiones sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio B. Mariæ in Sabbato, ordine suscripto.

MENSE SEPTEMBRI.

Ex Epistola S. Leónis Papæ ad Pulchériam Augústam.

LECTIO III.

[Epist. 13.]

Sacramentum reconciliatiónis nostræ ante témpora ætérna dispósitum nullæ implébant figúræ: quia nondum supervénerat Spíritus Sanctus in Vírginem, nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut et intra intemeráta víscera, ædificánte sibi sapiéntia domum, Verbum caro fíeret, et forma Dei ac forma servi in unam conveniénte persónam, creátor témporum nascerétur in témpore, et per quem facta sunt ómnia ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram suscíperet vetustátem; et consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur et matri, naturámque sibi nostram solus a peccáto liber uníret, sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

Te Deum laudámus, 17.

MENSE OCTOBRI.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO III.

[Ex. Serm. in c. 12 Apocalyp.]

Amplectamur Maríæ vestígia, fratres mei, et devotíssima supplicatióne beátis

illius pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis. Potens est enim. Nempe vellus est médium inter rorem et áream: múlier inter solem et lunam: María inter Christum et Ecclésiam constitúta. Sed forte miráris non tam vellus opértum rore quam amíctam sole mulíerem. Magna síquidem familiáritas, sed mira omníno vicínitas solis et mulíeris. Quómodo enim in tam veheménti fervóre tam frágilis natúra subsístit? Mérito quidem admiráris Móyses sancte, et curiósius desíderas intuéri. Verúmtamen solve calceaménta de pédibus tuis, et involúcra pone carnálium cogitatiónum si accédere concupíscis.

Te Deum laudámus, 17.

MENSE NOVEMBRI.

De Expositióne sancti Basílii Epíscopi in Isaíam Prophétam.

LECTIO III.

[In cap. 8.]

Accessi, inquit, ad Prophetíssam, et in útero accépit, et péperit fílium. Quod María Prophetíssa fúerit, ad quam próxime accéssit Isaías per prænotiónem spíritus, nemo contradíxerit, qui sit memor verbórum Maríæ, quæ prophético afláta spíritu elocúta est. Quid enim ait? Magníficat ánima

mea Dóminum: e
spíritus meus in D
meo: quia respé
tátem ancíllæ s
enim ex hoc beát
cent omnes ge
Quod si ánimum
dáveris univérsis
non útique per dis
gáveris eam fuisse
sam, quod Dóm
in eam supervéne
tus Altíssimi ol
rit ei.

Te Deum laudá

Si festum sanc
venerit in sexta F
in Sabbato sequen
cium beatæ Mariæ
lectio sequens.

MENSE DECE

Ex libro offició
Ambrósii Epíscopi

LECTIO II

[Lib. 1, cap. 1

Bonus regéndæ ca
dor est comes, q
in ipso cognitiónis
Dómini matrem c
legéntibus, et tan
tis lócuples, dign
ad tale munus
ástruit: quod in
quod sola, quod s
Angelo tacet, et m
intróitu ejus, quo
sexus spéciem p
turbátur aspéctus
Itaque quamvis ess
præ verecúndia t
resalutávit, nec
pónsum rétulit, n

da Dómini genera-
nóvit : ut qualitá-
tus disceret, non
iem refélleret.
m laudámus, 17.
udes, et per horas
supra, clv.

IUM PARVUM
ATÆ MARIÆ.

fficium non dicitur
it Officium novem
n, nec in Sabbatis
t Officium de sancta
uibus diebus omitti-
is Vesperis. Cum di-
horo, in Matutinis
eris præponitur Of-
in aliis Horis post-
Prima dicitur post
mus Dómino, *ante-*
aturMartyrologium.
orum potest dici pro
opportunitate.

IUM B. MARIÆ
A ADVENTUM.

peras, Ave, Maria,
quæ dicitur semper
oio omnium hora-
Iariæ, quando non
ntur cum Officio

us, in adjutórium
énde.
mine, ad adjuván-
éstina.
Patri, et Filio. Sicut

Allelúia, *ad omnes*

ona Dum esset Rex.

PSALMUS 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruinas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Glória Patri.

Antiphona.

Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Antiphona Læva ejus.

PSALMUS 112.

LAUDATE, púeri, Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gen-

tes Dóminus,* et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri.

Antiphona.

Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Antiphona Nigra sum.

PSALMUS 121.

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício,* sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, * et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * et abundántia in túrribus tuis.

Propter f
próximos me
pacem de te.
Propter d
Dei nostri,
tibi.
Glória Patr
Antip
Nigra sum
filiæ Jerúsale
me Rex, et in
cubículum su
Antiphona
siit.

PSALMU

Nisi Dóminu
domum, * in
vérunt qui æd
Nisi Dómin
civitátem,* fru
custódit eam.
Vanum est
cem súrgere:
quam sedéritis
cátis panem d
Cum déder
somnum, *
Dómini, filii;
tus ventris.
Sicut sagitt
téntis,* ita fi
Beátus vir
sidérium suu
confundétur
inimícis suis
Glória Pat
Ant
Jam hiems
ábiit et recés
mea, et ven
Antiphon
es.

.MUS 147.
'erúsalem, Dómi-
ıuda Deum tuum,

m confortávit seras
tuárum : * bene-
tuis in te.
suit fines tuos pa-
ádipe fruménti sá-

tit elóquium suum
elóciter currit ser-

ıt nivem sicut la-
'bulam sicut cíne-
it.
rystállum suam si-
las : * ante fáciem
ıs quis sustinébit?
verbum suum, et
ea :* flabit spíritus
ıent aquæ.
nnúntiat verbum
ob, * justítias et ju-
Israel.
:it táliter omni na-
:t judícia sua non
'it eis.
Patri, et Fílio.
'ntiphona.
a facta es et suávis
tuis, sancta Dei

PITULUM.
[Eccli., 24.]
, et ante sæcula
ı, et usque ad futú-
um non désinam,
tióne sancta coram
trávi.
grátias.

HYMNUS.

Ave, maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse Matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beáta Mater, et intácta Virgo, gloriósa Regina mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Mariæ semper Virginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

℟. Amen

Sequens Commemoratio pro Sanctis fit tantum ad Vesperas et Laudes in Officio sanctæ Mariæ.

Antiphona.

Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Protege, Dómine, pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent, ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus; et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntátes nostras, et

ómnium famul
in salútis tuæ
dispóne: benef
tris sempitérn
bue, et ómni
defúnctis réqu
concéde. Per D
trum.

AD COMPL

Ave, María,
℣. Convérte
lutáris noster.
℟. Et avérte
nobis.
℣. Deus, in
Glória Patri.

PSALMUS

Sæpe expugna
juventúte mea,
Israel.
Sæpe expugn
juventúte mea,
potuérunt mihi.
Supra dorsum
cavérunt peccat
gavérunt iniqui
Dóminus jus
cervíces peccat
fundántur et
retrórsum om
runt Sion.
Fiant sicut f
rum, * quod pri
látur exáruit:
De quo non
num suam qui
sinum suum q
cólligit.
Et non dixér
teríbant: Bene

s, * benediximus
ómine Dómini.
Patri.
ALMUS 129.
ndis clamávi ad te,
* Dómine, exáudi
am.
ures tuæ intendén-
cem deprecatiónis

itátes observáveris,
Dómine, quis sus-

pud te propitiátio
ropter legem tuam
e, Dómine.
it ánima mea in
s : * sperávit ánima
ómino.
dia matutina usque
* speret Israel in

pud Dóminum mi-
, * et copiósa apud
mptio.
rédimet Israel * ex
iniquitátibus ejus.
Patri.
ALMUS 130.
non est exaltátum
: * neque eláti sunt

mbulávi in magnis,
mirabílibus super

humíliter sentié-
d exaltávi ánimam

blactátus est super
, * ita retribútio in
a.
Israel in Dómino,
* ex hoc nunc et usque in sæculum.

Glória Patri.

HYMNUS.

Memento, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

María, mater grátiæ,
Dulcis parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

CAPITULUM.
[Eccli., 24.]

Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei.

℟. Deo grátias.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei génitrix.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Nunc dimittis, Antiphona.

Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei génitrix; nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus; sed a periculis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedicta.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Beatæ et gloriósæ semper Vírginis Mariæ, quæsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum nostrum.

AD MATUTINUM
DE BEATA MARIA.

Ave, María, *ut supra.*

℣. Dómine, lábia mea apéries.

℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus, in adjutórium.

Glória Patri. Allelúia.

Invitatorium. —Ave, María, grátia plena : * Dóminus tecum.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Quem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater, múnere
Cujus supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cœli núntio,
Fœcúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et alm
In sempitérna sæc
Amen.

Quando fit Offic
Lectionum S. Mar
tur tres sequentes
cum suis Psalmis
nis, nisi aliæ Ant
signentur : Absolu
et Benedictiones,
cipio Breviarii a
rium.

Tres Psalmi seq
cuntur Feria secun
ta ad Nocturnum.

Antiphona Ben

PSALMUS 8.

Domine Dóminu
* quam admirábile
tuum in univérsa t

Quóniam eleváta
nificéntia tua, * sup

Ex ore infántium
tium perfecisti laud
ter inimicos tuos, * ut
inimicum et ultórem

Quóniam vidéb
tuos, ópera digitó
rum, * lunam et ste
tu fundásti.

Quid est homo,
mor es ejus? * aut
minis, quóniam vis

Minuisti eum pau
ab Angelis, glória
coronásti eum, *
tuísti eum super ó
nuum tuárum.

Omnia subjecisti
dibus ejus, * oves
univérsas, insuper
campi ;

cœli, et pisces
i perámbulant sé-
.
Dóminus noster,
irábile est nomen
ivérsa terra!
atri.
tiphona.
a tu in muliéribus,
us fructus ventris

na Sicut myrrha.
LMUS 18.
rant glóriam Dei,
mánuum ejus an-
naméntum.
eructat verbum,*
ti indicat scién-

t loquélæ, neque
* quorum non au-
ces eórum.
m terram exívit
m, * et in fines
verba eórum.
pósuit tabernácu-
* et ipse tanquam
océdens de thála-

t ut gigas ad cur-
m; * a summo
sio ejus.
sus ejus usque ad
jus; * nec est qui
at a calóre ejus.
mini immaculáta,
ánimas: * testi-
ómini fidéle, sa-
æstans párvulis.
Dómini rectæ, læ-
orda: * præcép-

tum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum, * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me, * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adjútor meus, * et redémptor meus.

Glória Patri.

Antiphona.

Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei génitrix.

Antiphona Ante torum.

PSALMUS 23.

DOMINI est terra et plenitúdo ejus, * orbis terrárum et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles, * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Glória Patri, et Fílio.

Antiphona.

Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster *cum Lectionibus et reliquis, ut infra*, clxx.

Sed in Officio novem Lectionum dicitur:

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Tres Psalmi seq
cuutur Feria terti
ad Nocturnum.

Antiphona Spé

PSALMUS 4

ERUCTAVIT cor m
bum bonum: * dico
mea Regi.

Lingua mea cál
bæ * velóciter scri

Speciósus forma
hóminum, diffúsa
in lábiis tuis: *
benedíxit te Deus
num.

Accíngere gládio
per femur tuum, *
síme.

Spécie tua et pulcl
tua * inténde, prósp
céde, et regna,

Propter veritátem
suetúdinem et justit
dedúcet te mirabíliter
tua.

Sagittæ tuæ acútæ
sub te cadent, * in c
micórum regis.

Sedes tua, Deus,
lum sæculi: * virga
nis virga regni tui.

Dilexísti justítiam,
iniquitátem: * propté
te Deus, Deus tuus,
títiæ præ consórtibu

Myrrha, et gutta,
a vestiméntis tuis, a
ebúrneis: * ex quib
tavérunt te filiæ regu
nóre tuo.

Astitit regina a de

u deauráto, * circúm-
rietáte.
, filia, et vide, et in-
urem tuam : * et obli-
pópulum tuum, et
patris tui.
oncupíscet Rex decó-
um : * quóniam ipse est
us Deus tuus, et ado-
eum.
iæ Tyri in munéribus, *
tuum deprecabúntur
dívites plebis.
nis glória ejus filiæ Re-
intus, * in fímbriis áu-
rcumamícta varietáti-

lucéntur Regi vírgines
m : * próximæ ejus af-
r tibi.
eréntur in lætítia et
tióne : * adducéntur in
m Regis.
pátribus tuis nati sunt
i : * constítues eos prín-
uper omnem terram.
mores erunt nóminis
n omni generatióne et
tiónem.
ptérea pópuli confite-
r tibi in ætérnum, * et
ulum sæculi.
ria Patri.

Antiphona.

cie tua et pulchritú-
tua inténde, próspere
de, et regna.
tiphona Adjuvábit eam.

PSALMUS 45.

, noster refúgium et
: * adjútor in tribu-
latiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus, in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confringet arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus; * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Glória Patri.

Antiphona.

Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Antiphona Sicut lætántium.

PSALMUS 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te,* civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea :* et ipse fundávit eam Altissimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et principum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium :* habitátio est in te.

Glória Patri, et Filio.

Antiphona.

Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei génitrix.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Pater noster, *cum Lectionibus et reliquis, ut infra*, clxx.

Sed in Officio novem Lectionum dicitur:

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur.

Tres Psalmi s
cuntur feria quart
ad Nocturnum.

Antiphona G
Virgo.

PSALMUS

CANTATE Dómin
novum : * cantát
omnis terra.

Cantáte Dómi
dicite nómini eju
tiáte de die in di
ejus.

Annuntiáte in
glóriam ejus, * i
pópulis mirabília

Quóniam magn
nus, et laudábilis n
ríbilis est super o

Quóniam omne
tium dæmónia : *
autem cœlos fecit.

Conféssio et p
in conspéctu ejus,*
nia et magnificéntia
ficatióne ejus.

Affértc Dómino, p
tium, afférte Dó
riam et honórem,
Dómino glóriam nó

Tóllite hóstias,
in átria ejus :* ad
minum in átrio s

Commoveátur a
univérsa terra : *
géntibus quia Dó
návit.

Etenim corré
terræ, qui non c
tur : * judicábit
æquitáte.

Lætentur cœli

nmoveátur mare
lo ejus: * gaudé-
ni et ómnia quæ
.
xultábunt ómnia
um a fácie Dómi-
enit: * quóniam
áre terram.
t orbem terræ in
et * pópulos in ve-

atri, et Filio.
tiphona.
Maria virgo, cunc-
s sola interemisti
mundo.
na Dignáre me.
LMUS 96.
s regnávit, exúl-
* læténtur ínsulæ

calígo in circúitu
stítia et judícium
edis ejus.
e ipsum præcédet,
mábit in circúitu
us.
nt fúlgura ejus orbi
lit, et commóta est

sicut cera fluxé-
Dómini, * a fácie
nis terra.
avérunt cœli justí-
* et vidérunt om-
glóriam ejus.
ántur omnes qui
ulptília, * et qui
in simulácris suis.
eum, omnes An-
audívit, et lætáta

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram, * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Glória Patri.

Antiphona.

Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta, da mihi virtútem contra hostes tuos.

Antiphona Post partum.

PSALMUS 97.

CANTATE Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salútare suum: * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, et voce psalmi: *

in tubis ductilibus et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare et plenitúdo ejus, orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu : simul montes exultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Glória Patri, et Filio.

Antiphona.

Post partum, virgo, invioláta, permansisti; Dei génitrix, intercéde pro nobis.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Sed in Officio novem Lectionum dicitur :

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

ABSOLUTIO.

Precibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cœlórum.

℟. Amen.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.—Nos
pia benedicat virgo

℟. Amen.

LECTIO

[Eccli., xi.]

In ómnibus réqui
sívi, et in hæreditát
morábor. Tunc pr
dixit mihi Creátor
et qui creávit me re
tabernáculo meo,
mihi : In Jacob inh
in Israel hæreditá
eléctis meis mitte
Tu autem, Dómine,
nobis.

℟. Deo grátias.

℟. Sancta et ímm
virgínitas, quibus te
bus ésferam néscio,
quem cœli cápere non
rant tuo grémio cont

℣. Benedícta tu in
ribus, et benedictus f
ventris tui.

Quia quem.

℣. Jube, Domne, b
cere.

Benedictio. — Ipsa
vírginum intercédat p
bis ad Dóminum.

℟. Amen.

LECTIO II.

Et sic in Sion firm
et in civitáte sanct
míliter requiévi, et
salem potéstas mea.
cávi in pópulo hon
et in parte Dei mei
illíus, et in plenitúd
tórum deténtio me
tem, Dómine.

℟. Beáta es, virgo María, ... æ Dóminum portásti Creatorem mundi : * Genuísti qui fecit, et in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum.

Genuísti qui.

℣. Jube, Domne, benedícere.

Benedictio.—Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem.

℟. Amen.

LECTIO III.

QUASI cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cyprés... in monte Sion : quasi ...lma exaltáta sum in Cades, quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus ...ltáta sum juxta aquam in ...eis. Sicut cinnamómum ... bálsamum aromatízans ...rem dedi : quasi myrrha ...cta dedi suavitátem odó... Tu autem, Dómine.

℟. Felix namque es, sacra ...go María, et omni laude ...gníssima : * Quia ex te or...s est sol justítiæ, * Chris...s Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni ...ro clero, intercéde pro de...óto femíneo sexu : sén...iant omnes tuum juvámen, ...icúmque célebrant tuam ...nctam commemoratiónem.

Quia ex te.

Glória Patri.

Christus Deus.

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Allelúia.

Antiphona.

Assúmpta est * María in cœlum; gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Psalmus Dóminus regnávit, *cum reliquis de Dominica ut in Psalterio*, 18.

Antiphona.

María virgo * assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Antiphona.

In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Antiphona.

Benedícta * fília tua Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus.

Antiphona.

Pulchra es * et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

CAPITULUM.

[Cant., 6.]

VIDERUNT eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, et regínæ laudavérunt eam.

℟. Deo grátias.

HYMNUS.

O GLORIOSA Vírginum,
Sublímis inter sídera,

Qui te creávit párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit
Tu reddis almo gérmine,
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta Dei génitrix María, virgo perpétua, templum Dómini, Sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

℟. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, præsta supplícibus tuis, ut qui vere eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Pro sanctis, Antiphona.

Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, et exultáte, justi.

℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

ORATIO.

Protege, Dómine, pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes sancti tui, quǽsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent, ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus, et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in sanctitátis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue: et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ave, María, etc.
Deus, in adjutórium.

HYMNUS.

Memento, rerum Cónditor

quod olim córporis,
ab alvo Vírginis
do, formam súmpse-
s.
a, mater grátiæ,
parens cleméntiæ,
ab hoste prótege,
tis hora súscipe.
, tibi sit glória,
tus es de Vírgine,
atre, et almo Spíritu,
pitérna sæcula.
n.

phona Assúmpta est.

PSALMUS 53.

in nómine tuo salvum
:* et in virtúte tua jú-
e.
s, exáudi oratiónem
* áuribus pércipe ver-
mei.
niam alieni insurrexé-
lvérsum me, et fortes
runt ánimam meam, *
proposuérunt Deum
nspéctum suum.
enim Deus ádjuvat
et Dóminus suscéptor
mæ meæ.
rte mala inimícis meis,
eritáte tua dispérde il-

ntárie sacrificábo tibi,
nfitébor nómini tuo,
e, quóniam bonum

niam ex omni tribula-
ripuisti me : * et super
s meos despéxit ócu-
us.
ia Patri.

PSALMUS 84.

Benedixisti, Dómine, terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster, * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos, * et in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi : * justítia et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Glória Patri.

PSALMUS 116.

Laudate Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri.

Antiphona.

Assúmpta est Maria in cœlum ; gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

CAPITULUM.

[Cant., 6.]

Quæ est ista quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta ?

℟. Deo grátias.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Deus, qui virginálem aulam béatæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es, da, quæsumus, ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse commemoratióni. Qui vivis et reg cum Deo Patre.

AD TERTIAM.

Ave, Maria, etc.

℣. Deus, in adjutóriu

HYMNUS.

Memento, rerum Cóndi
Nostri quod olim córpor
Sacráta ab alvo Virginis
Nascéndo, formam súmps

Maria, mater grátiæ,
Dulcis parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spiri
In sempitérna sæcula.
Amen.

Antiphona Maria virg

PSALMUS 119.

Ad Dóminum cum trib rer clamávi; * et exaudivit

Dómine, líbera ánim meam a lábiis iníquis, * e lingua dolósa.

Quid detur tibi aut q apponátur tibi * ad lingu dolósam ?

Sagíttæ poténtis acúta cum carbónibus desolató

Heu mihi, quia incol meus prolongátus est; h távi cum habitántibus Ce * multum íncola fuit án mea.

Cum his qui odérunt cem eram pacíficus : * c loquébar illis, impugnab me gratis.

Glória Patri.

PSALMUS 120.
1 óculos meos in
, * unde véniet auxí-
ihi.
ium meum a Dómino,
cit cœlum et terram.
det in commotiónem
tuum, * neque dor-
ui custódit te.
non dormitábit, neque
t, * qui custódit Israel.
inus custódit te, Dó-
protéctio tua, * super
déxteram tuam.
diem sol non uret te:
luna per noctem.
inus custódit te ab
alo: * custódiat áni-
am Dóminus.
inus custódiat intrói-
um et éxitum tuum *
nunc, et usque in sæ-

ia Patri.

PSALMUS 121
us sum in his quæ
nt mihi: * in domum
ibimus.
tes erant pedes nos-
átriis tuis, Jerúsalem.
alem, quæ ædificátur
as, * cujus participá-
in idípsum.
enim ascendérunt
tribus Dómini: * tes-
m Israel ad confitén-
ómini Dómini.
illic sedérunt sedes
io, * sedes super do-
avid.
te quæ ad pacem sunt
Jerúsalem: * et abundántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua, * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter dómum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Glória Patri.

Antiphona.

Maria virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

CAPITULUM.

[Eccli., 24.]

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta similiter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea.

℟. Deo grátias.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti, tríbue, quǽsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: Qui tecum vivit.

AD SEXTAM.

Ave, Maria, etc.
℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS.

Memento, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
María, mater grátiæ.
Dulcis parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Antiphona In odórem.

PSALMUS 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum;

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri, * quia multum repléti sumus despectióne;

Quia multum repléta est ánima nostra, * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Glória Patri.

PSALMUS 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Is[...]
quia Dóminus erat [...]

Cum exúrgerent [...]
in nos, * forte viv[...]
tissent nos.

Cum irascerétur [...]
rum in nos, * fórs[...]
absorbuisset nos.

Torréntem pertra[...]
ma nostra: * fórsitan[...]
ísset ánima nostra [...]
tolerábilem.

Benedíctus Dómi[...]
non dedit nos in [...]
déntibus eórum.

Anima nostra si[...]
erépta est * de láque[...]
tium.

Láqueus contrit[...]
et nos liveráti sum[...]

Adjutórium nostr[...]
mine Dómini, * qui[...]
lum et terram.

Glória Patri.

PSALMUS 12[...]

Qui confídunt in [...]
sicut mons Sion: * [...]
movébitur in æté[...]
hábitat in Jerúsale[...]

Montes in circúi[...]
et Dóminus in cir[...]
puli sui, ex hoc nun[...]
in sæculum.

Quia non relin[...]
minus virgam p[...]
super sortem justó[...]
non exténdant justi[...]
tátem manus sua[...]

Bénefac, Dómi[...]
* et rectis corde.

Declinántes aut[...]
gatiónes addúcet [...]

...um operántibus iniquitá-
...em : * pax super Israel.

Glória Patri.

Antiphona.

In odórem unguentórum ...uórum cúrrimus; adolescén-...ulæ dilexérunt te nimis.

CAPITULUM.

[Eccli., 24.]

Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illius, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Deo grátias.

℣. Benedícta tu in muliéribus.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO.

Concede, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium, ut qui sanctæ Dei genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

AD NONAM.

Ave, María, etc.

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS.

Memento, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

María, mater grátiæ,
Dulcis parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Antiphona Pulchra es.

PSALMUS 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum,* et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes:* Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrymis * in exultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.

Glória Patri.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit

civitátem, * frustra vigilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri.

PSALMUS 127.

Beati omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novéllæ olivárum * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus

Et vídeas filios fili[illegible]rum, * pacem supe[illegible]

Glória Patri.

Antiphona

Pulchra es, et [illegible] filia Jerúsalem: ter[illegible] castrórum ácies ord[illegible]

CAPITULUM.

[Eccli., 24.]

In platéis sicut cinna[illegible] et bálsamum aro[illegible] odórem dedi: quasi eléota dedi suavitát[illegible] ris.

℟. Deo grátias.

℣. Post partum, vi[illegible] violáta permansisti.

℟. Dei génitrix, in[illegible] pro nobis.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

℣. Dóminus vobis[illegible]

℟. Et cum spíritu [illegible]

ORATIO.

Famulorum tuórum [illegible] sumus, Dómine, [illegible] ignósce, ut qui tibi [illegible] de áctibus nostris [illegible] mus, genitrícis Fili[illegible] mini nostri interces[illegible] vémur. Qui tecum [illegible] regnat in unitáte [illegible] Sancti, Deus.

OFFICIUM

DEFUNCTORUM.

Dicitur extra tempus Pas- ...le prima cujusque mensis ..., non impedita Festo no- ...a Lectionum, alioquin alia ...menti die similiter non im- ...ita. In Choro dicitur post ...cium diei, id est Vesperæ ...t Vesperas, et Matutinum ...t Laudes diei, nisi alia ...consuetudo Ecclesiarum: ...a Chorum vero pro op- ...tunitate temporis.

...Ad Vesperas absolutè in- ...tur ab Antiphona Placébo ...mino.

PSALMUS 114.

...LEXI quóniam exáudiet ...minus * vocem oratiónis ...æ.

Quia inclinávit aurem suam ...hi: * et in diébus meis in- ...cábo.

Circumdedérunt me doló- ...s mortis: * et perícula in- ...ni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem ...véni: * et nomen Dómini ...vocávi.

O Dómine, líbera ánimam ...am: * miséricors Dómi- nus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur:

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Antiphona.

Placébo Dómino in regióne vivórum.

Antiphona Hei mihi! Dómine.

PSALMUS 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi; * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam

meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est, habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Hei mihi, Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.

Antiphona Dóminus custódit te.

PSALMUS 120.

Levavi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cœlum et et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custód
omni malo: * cust
mam tuam Dóminu

Dóminus custódi
tum tuum et éxitu
ex hoc nunc, et
sæculum.

Réquiem ætérna

Antiphona

Dóminus custód
omni malo: * custó
mam tuam Dóminu

Antiphona Si in

PSALMUS 12

De profúndis clam
Dómine: * Dómin
vocem meam.

Fiant aures tuæ i
tes * in vocem dep
meæ.

Si iniquitátes o
ris, Dómine: * Dón
sustinébit?

Quia apud te p
est: * et propter le
sustínui te, Dómin

Sustínuit ánima
verbo ejus: * sperá
mea in Dómino.

A custódia matut
ad noctem: * spe
in Dómino.

Quia apud Dóm
sericórdia, * et cop
eum redémptio.

Et ipse rédime
ex ómnibus iniquitá

Réquiem ætérna

Antiphon

Si iniquitátes obs

Dómine, Dómine, quis sustinébit?

Antiphona Opera.

PSALMUS 137.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendisti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

℣. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi.

℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnificat, Antiphona.

Omne * quod dat mihi Pater ad me véniet; et eum qui venit ad me non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

PSALMUS 145.

Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quándiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus, * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsius, * qui fecit cœlum et terram, mare et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

ut supra, clxxx. *Qui Psalmi non dicuntur in die omnium Fidelium defunctorum.*

In fine Psalmi Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde ℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

ORATIO

Deus, qui inter Apostólicos sacerdótes fámulos tuos Pontificáli, seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére, præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

nen
cat
qua
piis
quá
in s
℟
I
tion
fun
hæ
dici
cum
ritu
sæc
In
A
ne,
def
et q
hum
misi
sim
Dór

um anniversárium de-
iónis diem commemorá-
, refrigérii sedem, quié-
eatitúdinem, et lúminis
itátem. Per Dóminum.

*i pro uno tantum fit An-
rsarium, dicitur in sin-
ari numero.*

o uno Episcopo defuncto.

ORATIO.

eus, qui inter Apostólicos
erdótes fámulum tuum N.
tificáli fecisti dignitáte vi-
e, præsta, quæsumus, ut
um quoque perpétuo ag-
gétur consórtio. Per Dó-
um nostrum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur
erdotáli fecisti.

*Pro fratribus vero et fa-
iaribus, vel benefactori-
, dicitur Oratio* Deus ve-
largitor et humánæ, *ut
ra*, clxxxij.

Pro Patre et Matre.

ORATIO.

eus, qui nos patrem et ma-
m honoráre præcepísti,
serére cleménter animábus
tris ac matris meæ, eorúm-
e peccáta dimítte: meque
s in ætérnæ claritátis gáu-
o fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus, dicatur
imábus paréntum nostró-
n; *et ubi dicitur* meque
atur nosque.

*Si pro patre tantum, di-
ur* ánimæ patris mei *vel*
tri.

Si pro matre tantum, dicatur ánimæ matris meæ, *vel* nostræ.

Pro uno Defuncto.

ORATIO.

Inclina, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sæculo migráre jussisti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una Defuncta.

ORATIO.

Quæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ; et a contágiis mortalitátis exútam in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.—Regem, cui ómnia vivunt,* Veníte, adorémus.

Hymnus Veníte, exultémus, 2.

Et in fine, Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

Hoc Invitatorium dicitur tantum in die Commemorationis omnium fidelium de-

functorum, et in die depositionis Defuncti, quibus diebus dicuntur tres infrascripti Nocturni, et Antiphonæ duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unum Nocturnum cum Laudibus, hoc ordine: Feria secunda et quinta primum Nocturnum, Feria tertia et sexta secu[illegible] *Nocturnum, Feria qua*[illegible] *et Sabbato tertium Nocturnum.*

IN PRIMO NOCTURNO.

Pro Feria secunda et quinta, Antiphona Dirige.

PSALMUS 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes qui operántur iniquitátem: * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me
títia tua: * propter i
meos dírige in conspé
viam meam.

Quóniam non est
eórum véritas, * cor
vanum est.

Sepúlcrum patens
tur eórum, linguis s
lóse agébant: * júdic
Deus.

Décidant a cogitat
suis, secúndum multit
impietátum eórum
eos, * quóniam irrit
te, Dómine.

Et læténtur omnes
rant in te, * in ætérnu
tábunt: et habitábis i

Et gloriabúntur
omnes qui díligunt
tuum, * quóniam t
dices justo.

Dómine, ut scuto b
luntátis tuæ * coronas

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Dírige, Dómine
meus, in conspectu t
meam.

Antiphona Conve

PSALMUS 6.

Dómine, ne in fur
árguas me: * nequ
tua corrípias me.

Miserére mei, D
quóniam infírmus
sana me, Dómine,
conturbáta sunt ossa

Et ánima mea tur
valde: * sed tu, Dóm
quequo?

Convértere, Dómine, et ripe ánimam meam: * salum me fac propter miserirdiam tuam,

Quóniam non est in morte ui memor sit tui: * in inférno tem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, vábo per síngulas noctes ctum meum: * lácrymis eis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre ócus meus: * inveterávi inter mnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes qui perámini iniquitátem: * quóiam exaudívit Dóminus voem fletus mei.

Exaudívit Dóminus depretiónem meam, * Dóminus ratiónem meam suscépit.

Erubéscant et conturbénr veheménter omnes iniici mei: * convertántur et rubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Convertére, Dómine, et ripe ánimam meam: quóiam non est in morte qui emor sit tui.

Antiphona Nequándo.

PSALMUS 7.

DOMINE Deus meus, in te perávi: * salvum me fac ómnibus persequéntibus e, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo imam meam; * dum non t qui rédimat, neque qui lvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes, Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mor-

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster *secreto.*

Lectiones leguntur sine absolutione, Benedictionibus et titulo.

LECTIO I.

[Job., 7.]

PARCE mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum ? aut quid appónis erga eum cor tuum ? Visitas eum dilúculo et súbito probas

rum resusci-
ıto fœtidum :
ıe, dona ré-
m indulgén-

írus es judi-
mórtuos, et
nem.
ine.
III.
o.]
érunt me, et
ne totum in
repénte præ-
ıénto, quæso,
n féceris me,
redúces me.
mulsísti me,
ı me coagu-
árnibus ves-
us et nervis
Vitam et mi-
buísti mihi,
ıstodívit spí-

quando vé-
terram, ubi
a vultu iræ
cávi nimis in

mea pavésco,
sco : dum vé-
noli me con-

térnam dona
t lux perpé-

udes, ut in-
undo dicitur
octurnum.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Pro Feria tertia et sexta Antiphona In loco páscuæ.

PSALMUS 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

In loco páscuæ ibi me collocávit.

Antiphona Delicta.

PSALMUS 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubéscam :

Neque irrídeant me inimíci

mei : * étenim univérsi qui sústinent te non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas, Dómine, demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericórdiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est
nus timéntibus eum : *
taméntum ipsius ut ma
tur illis.

Oculi mei semper ad
num : * quóniam ipse
de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et mi
mei : * quia únicus et p
sum ego.

Tribulatiónes cordi
multiplicátæ sunt : * de
sitátibus meis érue me

Vide humilitátem
et labórem meum, * et
te univérsa delicta me

Réspice inimícos
quóniam multiplicáti s
et ódio iníquo odérunt

Custódi ánimam me
érue me : * non erubé
quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti
sérunt mihi : * quia s
te.

Líbera, Deus, Isra
ómnibus tribulatiónib

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Delícta juventútis
ignorántias meas ne
neris, Dómine.

Antiphona Credo

PSALMUS 26.

Dominus illumináti
salus mea, * quem

Dóminus protéct
meæ, * a quo trepid

Dum appróp iant s
nocéntes, * ut edan
meas :

Qui tribulant me

infirmáti sunt, et

tant advérsum me
non timébit cor

gat advérsum me
* in hoc ego spe-

pétii a Dómino,
iram, * ut inhábi-
no Dómini, ómni-
vitæ meæ.
m voluptátem Dó-
vísitem templum

n abscóndit me in
o suo: * in die ma-
téxit me in abscón-
náculi sui.
exaltávit me: * et
távit caput meum
icos meos.
i, et immolávi in ta-
ejus hóstiam voci-
* cantábo, et psal-
m Dómino.
, Dómine, vocem
clamávi ad te: *
mei, et exáudi me.
xit cor meum, ex-
fácies mea: * fá-
n, Dómine, requí-

rtas fáciem tuam a
eclínes in ira a servo

r meus esto: * ne
as me, neque des-
e, Deus salutáris

m pater meus et
a dereliquérunt me:

* Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini, * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age; * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus.

℟. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster *secreto.*

LECTIO IV.
[Job., 13.]

Responde mihi: Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris: Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti

omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti : Qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestimentum quod comédi-tur a tínea.

℞. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspiciat me visus hóminis.

℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine, Dómine, exáudi vocem meam.

Nec aspiciat.

LECTIO V.

[Job., 14.]

Homo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur, et contéritur, et fugit velut umbra, et nunquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperire óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est : constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat sicut mercenárii dies ejus.

℞. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea. Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus

meus? * Miser[e]
véneris in nóvis[s]

℣. Anima m[e]
valde; sed tu, D
cúrre ei.

Miserére mei.

LECTIO

[Job., 14

Quis mihi hoc t
inférno prótegas
cóndas me, done
eat furor tuus, e
mihi tempus, in q
déris mei? Putásn
homo rursum viv
diébus, quibus nu
expécto donec vén
tátio mea. Vocábis
respondébo tibi :
nuum tuárum pór
teram. Tu quiden
meos dinumerásti,
peccátis meis.

℞. Ne recordér[is]
mea, Dómine, *
neris judicáre sæc
ignem.

℣. Dirige, Dóm
meus, in conspéctu
meam.

Dum véneris.

Réquiem ætérna

Dum véneris.

Postea ad Lau
fra, cxcv, *quan*
unum tantum Noc

IN TERTIO NOC

Pro Feria quar
bato, *Antiphona*
ceat.

PSALMUS 39.

ECTANS expectávi Dó-
um, * et inténdit mihi.
t exaudívit preces meas:
edúxit me de lacu misé-
et de luto fæcis.
t státuit super petram pe-
meos:* et diréxit gressus
s.
t immísit in os meum cán-
m novum, * carmen Deo
ro.
'idébunt multi et timé-
t, * et sperábunt in Dó-
o.
eátus vir cujus est nomen
nini spes ejus, * et non
éxit in vanitátes et insá-
falsas.
Iulta fecísti tu, Dómine
s meus, mirabília tua: *
ogitatiónibus tuis non est
símilis sit tibi.
nnuntiávi et locútus sum:
ltiplicáti sunt super nú-
um.
acrifícium et oblatiónem
isti: * aures autem per-
sti mihi.
Iolocáustum et pro pec-
non postulásti: * tunc
: Ecce vénio.
n cápite libri scriptum est
me ut fácerem voluntá-
tuam: * Deus meus, vó-
et legem tuam in médio
dis mei.
nnuntiávi justítiam tuam
cclésia magna, * ecce lá-
mea non prohibébo: Dó-
e, tu scisti.
stítiam tuam non abscón-
di in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam et veritátem tuam* a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper: * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus et protéctor meus es tu: * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Compláceat tibi, Dómine, ut eripias me: Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Antiphona Sana, Dómine.

PSALMUS 40.

Beatus qui intélligit super egénum et páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivificet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi, Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem,
rére mei, et r
et retribuam e

In hoc cog
voluisti me: *
gaudébit inim
per me.

Me autem p
céntiam suscep
firmásti me in
in ætérnum.

Benedíctus D
Israel a sæculo,
sæculum: * fiat

Réquiem æté

Antipho

Sana, Dómin
meam, quia pec

Antiphona Sit

PSALMUS

Quemadmodu
cervus ad fontes
ita desiderat ánim
Deus.

Sitívit ánima m
fortem vivum: *
niam et apparébo
Dei.

Fuérunt mihi lá
panes die ac no
dicitur mihi qu
est Deus tuus?

Hæc recordátu
fúdi in me ánim
quóniam transib
tabernáculi adm
que ad domum

In voce exu
confessiónis: * s
tis.

Quare tristis es
* et quare contu

Spera in Deo, quóniam ad-
te confitébor illi : * salutáre
ltus mei, et Deus meus.
Ad meipsum ánima mea
nturbáta est : * proptérea
emor ero tui de terra Jor-
ánis, et Hermóniim a mon-
módico.
Abyssus abyssum invocat,
in voce cataractárum tuá-
m.
Omnia excélsa tua, et fluc-
tui * super me transié-
t.
n die mandávit Dóminus
ericórdiam suam : * et
e cánticum ejus.
pud me orátio Deo vitæ
, * dicam Deo : Suscép-
meus es.
uare oblitus es mei? * et
e contristátus incédo,
afflígit me inimicus?
um confringúntur ossa
, * exprobravérunt mihi
ribulant me inimici mei:
um dicunt mihi per sín-
s dies : Ubi est Deus
? * quare tristis es, ánima
? et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam ad-
confitébor illi : * salutáre
us mei, et Deus meus.
Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Sitivit ánima mea ad Deum
vum : quando véniam et
parébo ante fáciem Dó-
ini?

℣. Ne trádas béstiis áni-
as confiténtes tibi.

℟. Et ánimas páuperum

Autumn.

tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster *secreto.*

LECTIO VII.

[Job, 17.]

Spiritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Libera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es, mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?

℟. Peccántem me quotídie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me, * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me.

℣. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me.

Quia in inférno.

LECTIO VIII.

[Job, 19.]

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo

lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum? Et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ídeo déprecor majestátem tuam, * ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam.

℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me.

Ut tu Deus.

LECTIO IX.

[Job, 10.]

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem ne óculus me vidéret. Fuissem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum fi-

niétur brevi?
me, ut planga
dolórem meum
vadam et non r
terram tenebrós
tam mortis calig
misériæ et teneb
umbra mortis, et
sed sempitérnus
hábitat.

℟. Líbera me,
viis inférni, qui p
confregísti : et v
férnum, et dedist
ut vidérent te, *
in pœnis tenebrá

℣. Clamántes e
Advenísti, Redé
ter.

Qui erant.

Réquiem ætérn

Qui erant.

Sequens Respon
citur solummodo i
memorationis om
functorum, et qu
que pro Defuncti
novem Lectiones.

℟. Líbera me,
de morte ætérna,
treménda : * Qu
movéndi sunt e
Dum véneris ju
culum per ignem.

℣. Tremens
ego, et tímeo du
vénerit, atque v

Quando cœli.

℣. Dies illa, d
lamitátis et mi
magna et amára

Dum véneris.

Réquiem ætérnam.
Líbera me *usque ad pri-*
m Versum.

AD LAUDES.

Absolute incipitur ab Anti-
ona Exultábunt Dómino.

PSALMUS 50.

ISERERE mei, Deus, * se-
ndum magnam misericór-
am tuam.

Et secúndum multitúdi-
n miseratiónum tuárum,
ele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab ini-
táte mea, * et a peccáto
munda me.

óniam iniquitátem meam
cognósco: * et peccátum
m contra me est semper.

ibi soli peccávi, et ma-
coram te feci: * ut jus-
éris in sermónibus tuis, et
as cum judicáris.

cce enim in iniquitátibus
céptus sum: * et in pec-
s concépit me mater mea.

cce enim veritátem di-
sti: * incérta et occúlta
éntiæ tuæ manifestásti
i.

spérges me hyssópo, et
dábor: * lavábis me, et
er nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáu-
m et lætítiam, * et exultá-
t ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a pec-
is meis, * et omnes iniqui-
es meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui; * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas, * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus: Deus, Deus salútis meæ, * et exultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Exultábunt Dómino ossa humiliáta.

Antiphona Exáudi, Dómine.

PSALMUS 64.

TE decet hymnus, Deus, in

Sion :* et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam :* ad te omnis caro véniet :

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa de-

sérti : * et exulta
accingéntur.

Indúti sunt ari
et valles abund
ménto : * clamáb
hymnum dicent.

Réquiem ætérn

Antiphon

Exáudi, Dómin
nem meam ; ad
caro véniet.

Antiphona Me

PSALMUS 62

Deus, Deus meu
de luce vígilo.

Sitívit in te ánim
quam multipliciter
mea.

In terra desérta,
et inaquósa : * sic
appárui tibi, ut vid
tutem tuam et glór

Quóniam mélior
ricórdia tua super
lábia mea laudabu

Sic benedícam t
mea : * et in nomi
vábo manus meas

Sicut ádipe et p
repleátur ánima m
lábiis exultatiónis l
meum.

Si memor fui
stratum meum, in
meditábor in te : *
adjútor meus.

Et in velamen
tuárum exultábo
ánima mea post te
cépit déxtera tua.

Ipsi vero in va
siérunt ánimam m

ı inferióra terræ,
: in manus gládii,
pium erunt.
ɔ lætábitur in Deo,
ır omnes qui ju-
* quia obstrúctum
ıéntium iníqua.
ı dicitur Réquiem.
ALMUS 66.
ereátur nostri, et
nobis : * illúminet
um super nos, et
nostri.
ıoscámus in terra
ı : * in ómnibus
alutáre tuum.
ıntur tibi pópuli,
ıfiteántur tibi pó-
s.
r et exúltent gen-
óniam júdicas pó-
quitáte, et gentes
rigis.
ıntur tibi pópuli,
ıfiteántur tibi pó-
s : * terra dedit
ıum.
at nos Deus, Deus
ıedicat nos Deus:
ıt eum omnes fines

n ætérnam.
ntiphona.
épit déxtera tua,

ına A porta inferi.
CUM EZECHIÆ.
[Isaiæ 38.]
: In dimídio dié-
um * vadam ad
ri.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors

laudábit te : * non expectábunt qui descéndunt in lacum veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

A porta inferi érue, Dómine, ánimam meam.

Antiphona Omnis spíritus.

PSALMUS 148.

LAUDATE Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes ángeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, sol et luna : * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum : * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spiritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, et o
* ligna fructifer
cedri;

Béstiæ et univ
ra; * serpéntes,
pennátæ;

Reges terræ, e
puli; * príncipes
dices terræ;

Júvenes et vir
nes cum junióribu
nomen Dómini : *
tátum est nomen

Conféssio ejus
lum et terram : *
cornu pópuli sui.

Hymnus ómnib
ejus : * filiis Israe
appropinquánti sib

Hic non dicitur

PSALMUS 1

CANTATE Dómino
novum : * laus ejus
sanctórum.

Lætétur Israel
fecit eum : * et filii
tent in rege suo.

Laudent nome
choro : * in tymp
tério psallant ei :

Quia benepláci
mino in pópulo su
tábit mansuétos i

Exultábunt sa
ria, * lætabúntu
bus suis.

Exaltatiónes D
eórum : * et glá
in mánibus eóru

Ad faciéndam
natiónibus : * i
in pópulis :

Ad alligándos reges eórum compédibus : * et nóbiles ...rum in mánicis férreis;

Ut fáciant in eis judícium ...nscriptum : * glória hæc ...t ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Réquiem.

PSALMUS 150.

...UDATE Dóminum in sanc...jus : * laudáte eum in fir...méntо virtútis ejus.

...audáte eum in virtútibus ... : * laudáte eum secún... multitúdinem magnitú...s ejus.

...audáte eum in sono tu... : * laudáte eum in psalté... ...t cíthara.

...audáte eum in tympano ...horo : * laudáte eum in ...rdis et órgano.

...audáte eum in cymbalis ...esonántibus : laudáte eum ...ymbalis jubilatiónis : * ...nis spíritus laudet Dó...um.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Omnis spíritus laudet Dó...inum.

℣. Audívi vocem de cœlo ...icéntem mihi.

℟. Beáti mórtui qui in ...ómino moriúntur.

Antiphona Ego sum.

CANTICUM ZACHARIÆ.

[Lucæ 1.]

...ENEDICTUS Dóminus Deus ...rael, * quia visitávit, et ...cit redemptiónem plebis ...æ.

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salutem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris et in umbra mortis sedent, * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

Ego sum resurréctio, et vita : qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet; et

omnis qui vivit, et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde Pater noster.

Psalmus De profúndis, clxxx, *cum Precibus et Orationibus, ut supra in Vesperis*, clxxxj.

PSALMI GRADUALES.

Dicuntur in Quadragesima Feria quarta cujuslibet Hebdomadæ, non impedita aliquo Festo novem Lectionum, in Choro ante Matutinum diei, extra Chorum pro opportunitate temporis. Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri; *Sed in fine ultimi dicitur* Réquiem ætérnam.

Incipit absolute sine Antiphona.

PSALMUS 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi, * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est, habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pa-

cem eram pacificu
loquébar illis, imp
me gratis.

PSALMUS 12

LEVAVI óculos
montes, * unde vé
lium mihi.

Auxílium meum
mino, * qui fecit
terram.

Non det in com
pedem tuum : * ne
mitet qui custódit t

Ecce non dorm
que dórmiet, * qui
Israel.

Dóminus custódi
minus protéctio tua
manum déxteram tu

Per diem sol non
* neque luna per n

Dóminus custód
omni malo : * custó
mam tuam Dóminus.

Dóminus custódia
tum tuum et éxitum
* ex hoc nunc et u
sæculum.

PSALMUS 121.

LÆTATUS sum in his q
sunt mihi : * in dom
mini íbimus.

Stantes erant ped
* in átriis tuis, Jerú

Jerúsalem, quæ æ
ut cívitas, * cujus p
tio ejus in idipsum.

Illuc enim asc
tribus, tribus Dómi
timónium Israel ad
dum nómini Dómi

Quia illic sedér

ıdicio : * sedes super do-
n David.

Rogáte quæ ad pacem
t Jerúsalem,*et abundán-
iligéntibus te.

iat pax in virtúte tua , *
bundántia in túrribus
.

ropter fratres meos, et
ximos meos , * loquébar
m de te.

ropter domum Dómini
nostri , * quæsivi bona

PSALMUS 122.

te levávi óculos meos , *
hábitas in cœlis.

cce sicut óculi servórum,
ı mánibus dominórum
um.

icut óculi ancíllæ in má-
ıs dóminæ suæ : * ita
i nostri ad Dóminum
m nostrum, donec mi-
átur nostri.

Iiserére nostri, Dómine,
erére nostri : * quia mul-
ı repléti sumus despec-
ne :

Quia multum repléta est
na nostra : * oppróbrium
ndántibus , et despéctio
érbis.

PSALMUS 123.

si quia Dóminus erat in
ɔis, dicat nunc Israel , *
quia Dóminus erat in
ɔis.

Cum exúrgerent hómines
os, * forte vivos deglutís-
t nos :

Cum irascerétur furor eó-
rum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra :* fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus,* qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus est,* et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum et terram.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus, Pater noster *secreto*.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO.

Absolve, quæsumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, et óm-

nium fidélium defunctórum ab omni vinculo delictórum, ut in resurrectiónis glória inter sanctos et eléctos tuos resuscitáti respirent. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri, et Filio.

PSALMUS 124.

Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.

Glória Patri, et Filio.

PSALMUS 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion, * facti sumus sicut consoláti.

Tunc replétum est gáudio os nostrum, * et lingua nostra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: *

Magnificávit Dóminu[s] cum eis.

Magnificávit Dómi[nus] cere nobiscum: * fact[i] lætántes.

Convérte, Dómine vitátem nostram, * si[cut] rens in Austro.

Qui séminant in l[ácrymis] * in exultatióne mete[nt].

Eúntes ibant et fle[bant] mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem cum exultatióne, * p[ortantes] manipulos suos.

Glória Patri.

PSALMUS 126.

Nisi Dóminus ædi[ficáverit] domum, * in vanum la[boravé]runt qui ædificant ea[m].

Nisi Dóminus cu[stodíerit] civitátem, * frustra vi[gilat qui] custódit eam.

Vanum est vobis [ante lu]cem súrgere: * súrgi[te postea]quam sedéritis, qui [mandu]cátis panem dolóris.

Cum déderit dile[ctis suis] somnum: * ecce h[ǽréditas] Dómini, filii; merce[s, fruc]tus ventris.

Sicut sagittæ in m[anu po]téntis: * ita filii excu[ssórum].

Beátus vir qui [implévit] desidérium suum ex [ipsis:] non confundétur cu[m loqué]tur inimicis suis in p[orta].

Glória Patri, et F[ilio].

PSALMUS 127.

Beati omnes qui tim[ent Dó]minum, * qui ámb[ulant in] viis ejus.

mánuum tuárum
ucábis : * beátus
tibi erit.
sicut vitis abún-
latéribus domus

cut novéllæ olivá-
cúitu mensæ tuæ.
enedicétur homo,
Dóminum.
t tibi Dóminus ex
ideas bona Jerú-
ibus diébus vitæ

s filios filiórum
pacem super Is-

atri, et Filio.
LMUS 128.
gnavérunt me a
nea, * dicat nunc

ugnavérunt me a
nea : * étenim non
mihi.
orsum meum fa-
t peccatóres : *
runt iniquitátem

s justus concidit
ccatórum : * con-
et convertántur
omnes qui odé-

ut fœnum tectó-
d priúsquam evel-
it.
non implévit ma-
qui metit, * et
m qui manípulos

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedictio Dómini super vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Glória Patri, et Fílio.

Postea dicitur flexis genibus : Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Meménto congregatiónis tuæ.

℟. Quam possedísti ab início.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, súscipe deprecatiónem nostram, ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur ; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 129.

De profúndis clamávi ad te,

Dóm[illegible] Dómine, exáudi vocem [illegible]m.

Fia[illegible]s tuæ intendéntes, * in v[illegible]eprecatiónis meæ.

Si [illegible]átes observáveris, Dóm[illegible] Dómine, quis sustinébit ?

Quia apud te propitiátio est, * e[illegible]pter legem tuam sustín[illegible]

Sus[illegible] mea in verbo eju[illegible]t ánim[illegible] mea in Dómi[illegible]

A custódia[illegible]ina usque ad noctem, speret Israel in Dómino,

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, et Fílio.

PSALMUS 130.

DOMINE non est exaltátum cor meum : * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam : * sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Glória Patri.

PSALMUS 131.

MEMENTO, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ : * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus [illegible]neis, donec invéniam locum [illegible]ómino, * tabernáculum Deo [illegible]acob.

Ecce audívimus eam in [illegible]phrata : * invénimus eam in [illegible]ampis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam, * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc quæ docébo eos.

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion, * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæc

lum sæculi : * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Glória Patri.

PSALMUS 132.

Ecce quam bonum et quam jucúndum * habitáre fratres in unum:

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Glória Patri.

PSALMUS 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini,

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Glória Patri.

Deinde dicitur flexis genibus :

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Orémus.

ORATIO.

Prætende, Dómine, fámulis et famulábus tuis déxteram cœléstis auxílii, ut te toto corde perquírant, et quæ digne póstulant cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

SEPTEM PSALMI POENITENTIALES, CUM LITANIIS.

Dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadragesimæ, quando Officium fit de Feria : Litaniæ autem, omissis Septem Psalmis, dicuntur in Litaniis majoribus, in festo sancti Mar-

ci, et in tribus diebus Rogationum.

Dicuntur autem in quadragesima in Choro post Matutinum et Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino; *extra Chorum pro opportunitate temporis.*

Antiphona Ne reminiscáris.

PSALMUS 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant et [...]
tur vehementer [...]
mici mei: * conv[...]
erubéscant valde [...]
Glória Patri.

PSALMUS [...]

Beati quorum [...]
iniquitátes: * et [...]
sunt peccáta.
Beátus vir cu[...]
távit Dóminus [...]
nec est in spirit[...]
Quóniam tác[...]
vérunt ossa me[...]
márem tota di[...]
Quóniam die [...]
váta est super [...]
* convérsus su[...]
mea, dum con[...]
Delíctum me[...]
tibi feci: * e[...]
meam non abs[...]
Dixi: Confi[...]
sum me injus[...]
Dómino: * et tu [...]
pietátem peccá[...]
Pro hac orá[...]
nis sanctus, * i[...]
portúno.
Verúmtame[...]
aquárum multá[...]
non approxima[...]
Tu es refúg[...]
tribulatióne q[...]
dit me: * exult[...]
me a circumd[...]
Intelléctum [...]
instruam te in [...]
gradiéris: * fir[...]
óculos meos.
Nolíte fieri [...]

quibus non est in-

et fræno maxíllas
stringe, * qui non
nt ad te.
agélla peccatóris,
n autem in Dómino
ia circúmdabit.
i in Dómino, et
isti, * et gloriámini,
ti corde.
Patri.
LMUS 37.
ne in furóre tuo
, * neque in ira tua
ne.
n sagíttæ tuæ in-
mihi : * et confir-
r me manum tuam.
t sánitas in carne
ie iræ tuæ : * non
sibus meis a fácie
n meórum.
iniquitátes meæ su-
sunt caput meum :
nus grave gravátæ
me.
unt, et corrúptæ
ices meæ, * a fácie
meæ.
ctus sum, et cur-
usque in finem : *
ontristátus ingre-

n lumbi mei im-
illusiónibus : * et
itas in carne mea.
s sum et humiliá-
mis : * rugiébam a
rdis mei.
, ante te omne de-
neum : * et gémi-

tus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tanquam surdus non audiébam, * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens, * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me, * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retribuunt mala pro bonis detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine, Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus salútis meæ.

Glória Patri.

PSALMUS 50.

MISERERE mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea, * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci, * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum, * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætitiam : * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à pec-

cátis meis : * e
quitátes meas d
Cor mundun
Deus, * et spir
ínnova in viscé
Ne projicias r
* et spiritum sa
ne áuferas a me
Redde mihi
táris tui, * et s
páli confirma n
Docébo iniqu
* et impii ad te e
Libera me de
Deus, Deus sa
et exultábit ling
tiam tuam.
Dómine, láb
ries, * et os meu
bit laudem tuan
Quóniam si
crificium, dedis
holocáustis non
Sacrificium
contribulátus : *
tum et humiliátu
despicies.
Benigne fac,
bona voluntáte
ut ædificéntur
lem.
Tunc accept
cium justítiæ, o
holocáusta : * tu
super altáre tuu
Glória Patri e
PSALMUS
DOMINE, exáu
meam : * et clan
te véniat.
Non avértas
a me : * in qu

ribulor, inclína ad me aurem uam.

In quacúmque die invoávero te, * velóciter exáudi ne:

Quia defecérunt sicut funus dies mei: * et ossa mea icut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, t áruit cor meum, * quia blitus sum comédere panem neum.

A voce gémitus mei, * adæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pelliáno solitúdinis: * factus um sicut nycticórax in doicílio.

Vigilávi, * et factus sum icut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mii inimíci mei: * et qui lauábant me advérsum me juábant:

Quia cínerem tanquam paem manducábam, * et poum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis uæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt, * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt géntes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion, et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium, * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cœlo in terram aspéxit,

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum, * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur, * tu

autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Glória Patri.

PSALMUS 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine, * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est, * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia, * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, et Filio.

PSALMUS 142.

Domine, exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimí-
cus ánimam meam :
liávit in terra vitam

Collocávit me in
sicut mórtuos sæcul
anxiátus est super m
tus meus, in me turbá
cor meum.

Memor fui diérum
quórum, meditátus
ómnibus opéribus tu
factis mánuum tuárum
ditábar.

Expándi manus me
te : * ánima mea sicut
sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me,
mine : * defécit spíritus
Non avértas fáciem
a me : * et símilis ero des
déntibus in lacum.

Auditam fac mihi
misericórdiam tuam, *
in te sperávi.

Notam fac mihi viam
qua ámbulem, * quia
levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis
Dómine, ad te confúgi
doce me fácere voluntá
tuam, quia Deus meus e
Spíritus tuus bonus de
cet me in terram recta
propter nomen tuum,
mine, vivificábis me, in
táte tua.

Edúces de tribulatióne
mam meam, et in miser
dia tua dispérdes ini
meos.

Et perdes omnes q
bulant ánimam meam :
niam ego servus tuus

a Patri.
Antiphona.
:miniscáris, Dómine,
nostra vel paréntum
um, neque vindictam
le peccátis nostris.

LITANIÆ.

, eléison.
te, eléison.
:, eléison.
te, audi nos.
te, exáudi nos.
de cœlis, Deus, mi-
10bis.
Redémptor mundi,
niserére nobis.
tus Sancte, Deus, mi-
10bis.
Trinitas, unus Deus,
e nobis.
ta María, ora pro no-

ta Dei génitrix, ora.
ta Virgo Vírginum,
nobis.
te Míchael, ora pro.
te Gábriel, ora pro.
te Ráphael, ora pro.
es sancti Angeli et Ar-
li, oráte pro nobis.
es sancti beatórum
um órdines, oráte pro.
te Joánnes Baptista,
nobis.
te Joseph, ora pro.
es sancti Patriárchæ
hétæ, oráte pro.
te Petre, ora pro.
te Paule, ora pro
te Andréa, ora pro.

Sancte Jacóbe, ora pro.
Sancte Joánnes, ora pro.
Sancte Thoma, ora pro
Sancte Jacóbe, ora pro.
Sancte Philíppe, ora pro.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora pro.
Sancte Símon, ora pro.
Sancte Thaddæe, ora pro.
Sancte Mathía, ora pro.
Sancte Bárnaba, ora pro.
Sancte Luca, ora pro.
Sancte Marce, ora pro.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte pro nobis.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora pro.
Sancte Lauréntì, ora pro.
Sancte Vincénti, ora pro.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joánnes et Paule, oráte pro nobis.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási et Protási, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Silvéster, ora pro.
Sancte Gregóri, ora pro.
Sancte Ambrósi, ora pro.
Sancte Augustíne, ora pro.
Sancte Hierónyme, ora pro nobis.
Sancte Martíne, ora pro.
Sancte Nicoláe, ora pro.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte pro.

Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.

Sancte Antóni, ora pro.

Sancte Benedicte, ora pro.

Sancte Bernárde, ora pro.

Sancte Domínice, ora pro.

Sancte Francísce, ora pro.

Omnes sancti Sacerdótes et Levitæ, oráte pro nobis.

Omnes sancti Mónachi et Eremitæ, oráte pro nobis.

Sancta Maria Magdaléna, ora pro nobis.

Sancta Agatha, ora pro.

Sancta Lúcia, ora pro.

Sancta Agnes, ora pro.

Sancta Cæcília, ora pro.

Sancta Catharína, ora pro.

Sancta Anastásia, ora pro.

Omnes sanctæ Vírgines et Viduæ, oráte pro nobis.

Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.

Propítius esto, parce nobis, Dómine.

Propítius esto, exáudi nos, Dómine.

Ab omni malo, líbera nos, Dómine.

Ab omni peccáto, líbera nos, Dómine.

Ab ira tua, líbera nos.

A flagéllo terræmótus, líbera nos, Dómine.

A subitánea et improvísa morte, líbera nos.

Ab insídiis diáboli, líbera nos, Dómine.

Ab ira et ódio et omni mala voluntáte, líbera nos.

A spíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.

A fúlgure et tempestáte, líbera nos, Dómine.

A morte perpétua, líbera nos, Dómine.

Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera nos.

Per advéntum tuum, líbera nos, Dómine.

Per nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.

Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera nos.

Per crucem et passiónem tuam, líbera nos.

Per mortem et sepultúram tuam, líbera nos.

Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera nos.

Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera nos.

Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti, líbera nos.

In die judícii, líbera nos.

Peccatóres, te rogámus, audi nos.

Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.

Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.

Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut domnum Apostólicum, et omnes Ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut inimícos sanctæ Eccle-

siæ humiliáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largiri dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus, audi nos.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.

Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

PSALMUS 69.

DEUS, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et reveréantur * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pauper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Glória Patri.

Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimicus in nobis.

℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Orémus pro Pontífice nostro N.

℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris.

℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam.

Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.

℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris absséntibus.

℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere, súscipe deprecatiónem nostram, ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exaudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis, ut páriter nobis indulgéntiam tribuas benígnus et pacem.

Ineffabilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde, ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis quas pro his merémur erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris, preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnipotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ, ut te donánte tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desi-

ta consilia, et
ópera, da servis
quam mundus
otest pacem, ut
ostra, mandátis
et hóstium sub-
ne, témpora sint
óne tranquilla.

Sancti Spiritus
os et cor nos-
ine, ut tibi casto
viámus, et mundo
ámus.

Deus ómnium
Redémptor, ani-
ulórum famula-
rum remissiónem
tribue peccató-
ulgéntiam, quam
vérunt, piis sup-
s consequántur.

nostras, quæsu-
e, aspirándo præ-
djuvándo prosé-
ncta nostra orá-
itio a te semper
per te cœpta fi-

ENS sempitérne
vivórum domi-
et mortuórum,
miseréris quos
et ópere futúros
scis, te súpplices
at pro quibus ef-
eces decrévimus,
el præsens sæcu-
ic in carne réti-
net, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

ORDO
COMMENDATIONIS ANIMÆ.

Primum dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

KYRIE, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Sancta Maria, ora pro eo.

Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo.

Sancte Abel, ora pro eo.

Omnis chorus Justórum, ora pro eo.

Sancte Abraham, ora pro.

Sancte Joánnes Baptista, ora pro eo.

Sancte Joseph, ora pro.

Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte pro eo.

Sancte Petre, ora pro eo.

Sancte Paule, ora pro eo.

Sancte Andréa, ora pro eo.

Sancte Joánnes, ora pro eo.

Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte pro eo.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte pro eo.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro eo.
Sancte Stéphane, ora pro.
Sancte Laurénti, ora pro.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro eo.
Sancte Silvéster, ora pro.
Sancte Gregóri, ora pro.
Sancte Augustine, ora pro.
Omnes sancti Pontifices et Confessóres, oráte pro eo.
Sancte Benedicte, ora pro.
Sancte Francisce, ora pro.
Omnes sancti Mónachi et Eremitæ, ora te pro eo.
Sancta María Magdaléna, ora pro eo.
Sancta Lúcia, ora pro eo.
Omnes sanctæ Virgines et Viduæ, oráte pro eo.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo.
Propítius esto, parce ei, Dómine.
Propitius esto, exáudi eum, Dómine.
Propítius esto, libera eum, Dómine.
Ab ira tua, líbera eum.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera eum.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera eum.
A potestáte diáboli, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera eum, Dómine.
Per Crucem et passiónem tuam, líbera eum.

Per morte
tuam, líbera
Per glori
tiónem tuam
Per admi
siónem tuam
Per grátian
Paráclíti, líbe
In die judi
Peccatóres
audi nos.
Ut ei parc
audi nos.
Kyrie, eléis
Christe, ele
Kyrie, eléis
Deinde cum
exitus anima
cantur sequen

ORA

PROFICISCERE
tiána de hoc m
mine Dei Patri
tis, qui te creáv
Jesu Christi, Fi
pro te passus e
Spiritus Sanct
effúsus est, in
gelórum et
rum, in nómin
et Dominatióni
Principátuum e
in nómine Ch
ráphim, in nó
chárum et Pro
nómine sanctó
lórum et Evang
nómine sanctó
rum et Confess
mine sanctóru
rum et Eremit
mine sanctáru

m Sanctórum et
n Dei ; hódie sit in
s tuus, et habitátio
cta Sion. Per eúm-
stum Dóminum nos-

en.

ORATIO.

séricors, Deus cle-
eus, qui secúndum
nem miseratiónum
eccátum pœnitén-
s, et præteritórum
culpas vénia re-
evácuas ; réspice
super hunc fámu-
N. et remissiónem
eccátorum suórum
s confessióne pos-
leprecátus exáudi.
eo, piíssime Pater,
terréna fragilitáte
n , vel quidquid
fraude violátum
nitáti córporis Ec-
nbrum redemptió-
te. Miserére, Dó-
mituum , miserére
m ejus, et non ha-
lúciam nisi in tua
lia, ad tuæ sacra-
econciliatiónis ad-
Christum Dómi-
um.
n.

o te omnipoténti
íssime frater, et ei,
eatúra, commítto :
manitátis débitum
erveniénte persól-
auctórem tuum ,

qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore, spléndidus Angelórum cœtus occúrrat : judex Apostolórum tibi senátus advéniat : candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet : liliáta rutilántium te confessórum turma circúmdet : jubilántium te Vírginum chorus excípiat : et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus adstríngat : mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus Sátanas cum satellítibus suis : in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus : et fúgiant qui odérunt eum a fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant, sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei : et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri Sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna

k

morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constituat te Christus, Fílius Dei vivi, intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat; atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

ORATIO.

Suscipe, Dómine, servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi.

℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio.

℟. Amen.

Líbera, Dómi
servi tui, sic
Abraham de Ur
rum.

℟. Amen.

Líbera, Dómi
servi tui, sicut li
de passiónibus su

℟. Amen.

Líbera, Dómin
servi tui, sicut lib
de hóstia et de m
sui Abrahæ.

℟. Amen.

Líbera, Dómin
servi tui, sicut lib
de Sódomis et d
ignis.

℟. Amen.

Líbera, Dómine
servi tui, sicut libe
sen de manu Phara
Ægyptiórum.

℟. Amen.

Líbera, Dómine
servi tui, sicut lib
niélem de lacu leó

℟. Amen.

Líbera, Dómin
servi tui, sicut li
púeros de camin
déntis, et de r
iniqui.

℟. Amen.

Líbera, Dómi
servi tui, sicut li
sánnam de falso c

℟. Amen.

Líbera, Dómi
servi tui, sicut lib

s Saul, et de

mine, ánimam
ıt liberásti Pe-
um de carcé-

atíssimam The-
n et mártyrem
ıs atrocíssimis
rásti, sic libe-
ánimam hujus
tecum fácias
gaudére cœlés-

TIO.

MUS tibi, Dó-
n fámuli tui N.
te, Dómine
Salvátor mundi,
ıam ad terram
r descendísti,
n tuórum sini-
e non rénuas.
ómine, creatú-
on a diis aliénis
a te solo Deo
, quia non est
æter te, et non
ópera tua. Læ-
e, ánimam ejus
tuo, et ne me-
itátum ejus an-
et ebrietátum
vit furor sive
desidérii. Licet
rit, tamen Pa-
ium, et Spíri-
non negávit,

sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

ORATIO.

Delicta juventútis et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine: sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illius in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cœléstia. Orent pro eo omnes sancti Apostoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes sancti et elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt: ut vínculis carnis exútus, pervenire mereátur ad glóriam regni cœléstis: præstánte Dómino nostro Jesu Christo; Qui cum Patre

et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet Confitémini Dómino, 24, *et totus Psalmus* Beáti immaculáti, *per Horas distributus*, 25.

Egressa autem anima, dicitur hoc ℟. Subveníte, Sancti Dei; occúrite, Angeli Dómini, * Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Suscípiat te Christus qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te.

Suscipiéntes ánimam.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine, et lux perpétua lúceat ei.

Offeréntes eam.

Deinde Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Postea Pater noster *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóm
℟. Et c
Orémus

TIBI, Dó
mus ánim
ut defúnct
vat, et qu
humánæ c
cáta comm
sericordis
térge. Per
num nostr
Amen.

BENEDI

Ante pr
benedictur
Benedícite,
Benedícite.
℣. Oculi óm
sequuntur I
mine, et t
rum in tém
Aperis tu
imples om
dictióne.

Glória P
Sicut era
Kyrie, e
Christe,
Kyrie, el
Pater nos
℣. Et ne
℟. Sed li
Postea Sa
Orémus.

BENEDIC, I

›na, quæ de tua
umus sumptúri.
m Dóminum nos-

ı.

Lector Jube,
:nedícere.
›.—Mensæ cœlés-
es fáciat nos Rex
·iæ.
ı.
andium aguntur
: modo dicto a
Tu autem, Dó-
rére nobis.
átias. *Omnes sur-*

incipit, ℣. Con-
›i, Dómine, óm-
ıa.
ncti tui benedí-

ı Patri.
erat in princípio.
'acerdos absolute

i grátias, omnípo-
pro univérsis be-
: Qui vivis et reg-
la sæculórum.
.
ılternatim dicitur
serére mei, Deus,
ılmus 116.

)óminum, omnes
dáte eum, omnes

confirmáta est
isericórdia ejus: *

et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri.

Sicut erat.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Sacerdos dicit Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus.

℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Benedicam Dóminum in omni témpore.

℟. Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea.

℟. Audiant mansuéti, et læténtur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum.

℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.

℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Deinde sine Orémus.

Retribuere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam.

℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per

misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Pater noster *secreto*

Quo finito dicit Sacerdos : Deus det nobis suam pacem.

℟. Amen.

Ante cœnam Sacerdos benedicturus mensam, incipit Benedícite, *et alii repetunt* Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit versum, et alii prosequuntur.

Edent páuperes, et saturabúntur, et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Glória Patri.

Sicut erat.

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto.*

Et ne nos.

Orémus.

Bénedic, Dómine, *ut supra in prandio*, ccxx.

Jube, Domne.

Benedictio. — Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

In fine cœnæ dicitur : Memóriam fecit mirabilium suórum miséricors et miserátor Dóminus ; escam dedit timéntibus se.

Glória Patri.

Sicut erat.

Sacerdos dicat

Benedictus De
suis, et sanctus
opéribus suis : e
regnat in sæcula

℟. Amen.

Deinde altern
Psalmus, Laud
num, omnes gen
liqua ut supra, c

Quando semel
omnia dicuntur ut

Prædictus mod
cendi mensam,
gratias, servatur
pore hujus parti
nalis.

ITINERARI

Clericus in ipso
gressu, si solus f
cat quæ sequuntur
lari, si cum soci
rali.

Antiphona In v

CANTICUM ZAC

[Lucæ 1.]

Benedictus Dómi
Israel, * quia vi
fecit redemptión
suæ :

Et eréxit cornu
bis * in domo D
sui.

Sicut locútus
sanctórum, * qu
sunt, prophetárum

Salútem ex inim
* et de manu ó
odérunt nos.

iéndam misericór-
pátribus nostris :
orári testaménti sui

ndum, quod ju-
Abraham Patrem
datúrum se nobis.
timóre, de manu
m nostrórum libe-
iámus illi.
ctitáte, et justítia
o,* ómnibus diébus

ier, Prophéta Altís-
íberis : * præíbis
e fáciem Dómini
is ejus.
idam sciéntiam sa-
i ejus : * in remis-
eccatórum eórum.
scera misericórdiæ
i : * in quibus visi-
óriens ex alto :
áre his qui in té-
in umbra mortis
* ad dirigéndos pe-
os in viam pacis.
Patri, et Fílio.
Antiphona.
n pacis et prosperi-
gat nos omnipotens
cors Dóminus : et
Ráphael comitétur
in via, ut cum pace,
gáudio revertámur
ia.
eléison.
, eléison.
eléison.
noster *secreto.*
ne nos indúcas in
em.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxilium de sancto.

℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimícus in nobis.

℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotidie.

℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis.

℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ.

℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in dirécta.

℟. Et áspera in vias planas.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ORATIO.

Deus, qui filios Israel per maris médium sicco vestigio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti, tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum tempúsque tranquíllum, ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pérgimus locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre feliciter valeámus.

Deus, qui Abraham puérum tuum de Ur Chaldæórum edúctum per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti, quæsumus ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procinctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frigore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsidium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus: ut te duce quo téndimus próspere perveniám
mum incólumes
redeámus.

Adesto, quæs
mine, supplicati
tris, et viam fam
rum in salútis tu
táte dispóne, ut
viæ et vitæ huj
tes, tuo semper
auxílio.

Præsta, quæsum
potens Deus, ut
per viam salútis i
beáti Joánnis F
hortaménta sectán
quem prædíxit s
véniat, Dóminum n
sum Christum, Fil
Qui tecum vivit
in unitáte Spíritu
Deus, per ómnia
culórum.

℟. Amen.

℣. Procedámus

℟. In nómine I
Amen.

PRÆPARATIO

AD MISSAM

OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA.

tiphona.
iscáris,*Dómine,
tra vel paréntum
, neque vindic-
de peccátis nos-

iphona in Festis
tantum duplica-

dicuntur sequen-
Quam dilécta ta-
103; Benedixís-
, 104; Inclína ,
4; Crédidi, prop-
35; De profún-

petitur Antiphona
áris, Dómine, de-
vel paréntum
neque vindictam
eccátis nostris.
acerdos dicit Ky-

léison.
éison.
ster.
nos indúcas in
.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi, Dómine, miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, aliquántulum.

℟. Et deprecáre super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.

℟. Et Sancti tui exúltent

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine.

℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime

k*

Deus, inclina précibus nostris, et grátia Sancti Spíritus illúmina cor nostrum; ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna charitáte diligere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum, purífica per infusiónem Sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri; ut te perfécte diligere et digne laudáre mereámur.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine, ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet; et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti, quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti, da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudere.

Conscientias nostras, quæ-

sumus, Dómine,
purífica, ut vénien
nus noster Jesus Ch
lius tuus parátam s
bis invéniat mansió
tecum vivit et reg
táte Spíritus Sancti,
ómnia sæcula sæcul
Amen.

ORATION

Pro opportunitate S
ante Celebrationem
munionem dicend

ORATIO

SANCTI AMB

EPISCOPI

DIE DOMINI

Summe Sacérdos,
Póntifex, Jesu Ch
te obtulisti Deo P
tiam puram et imm
in ara Crucis pro n
ris peccatóribus, e
disti nobis Carnem
manducándum, et
nem tuum ad bibé
posuísti mystérium
virtúte Spíritus S
dicens : Hæc quoti
fecéritis, in mei m
faciétis. Rogo per
Sánguinem tuum,
salútis nostræ préti
per hanc miram et
lem charitátem, qu
seros et indignos
dignátus es, ut la
a peccátis nostris i
ne tuo; doce m
tuum indignum, q

ra dona tua étiam ad of-
m sacerdótale vocáre
átus es, nullis meis mé-
sed sola dignatióne mi-
órdiæ tuæ : doce me,
o, per Spíritum Sanctum
tantum tractáre mys-
n ea reveréntia et ho-
, ea devótione et ti-
, quibus óportet et de-
Fac me per grátiam
semper illud de tanto
ério crédere et intellí-
sentire et firmiter te-
dicere, et cogitáre,
tibi placet, et éxpedit
æ meæ. Intret Spíritus
bonus in cór meum, qui
ibi sine sono, et sine
tu verbórum loquátur
m veritátem. Profúnda
e sunt nimis, et sacro
velámine. Propter mag-
cleméntiam tuam con-
mihi Missárum solém-
mundo corde et pura
e celebráre. Libera cor
n ab immúndis et ne-
s, vanis et nóxiis cogi-
ibus. Muni me beató-
Angelórum pia et fida
dia ac tútela fortissima,
stes ómnium bonórum
si discédant. Per virtú-
tanti mystérii, et per
am sancti Angeli tui, re-
a me et a cúnctis ser-
is duríssimum spíritum
biæ, et cenodóxiæ, in-
et blasphémiæ, fornica-
s et immundítiæ, dubie-
et diffidéntiæ. Confun-
dántur qui nos persequúntur : páveant illi qui nos pérdere festinant.

FERIA II.

Rex vírginum et amátor castitátis et integritátis, cœlésti rore benedictiónis tuæ extíngue in córpore meo fómitem ardéntis libídinis, ut máneat in me tenor castitátis córporis et ánimæ. Mortífica in membris meis carnis stímulos, omnésque libidinósas commotiónes, et da mihi veram et perpétuam castitátem cum céteris donis tuis, quæ tibi placent in veritáte : ut sacrifícium laudis casto córpore et mundo corde váleam tibi offérre. Quanta enim cordis contritióne et lacrymárum fonte, quanta reveréntia et tremóre, quanta corpóris castitáte et ánimæ puritáte istud divínum et cœléste sacrifícium est celebrándum, ubi caro tua in veritáte súmitur, ubi sánguis tuus in veritáte bibitur, ubi ima summis, terréna divínis junguntur, ubi adest sanctórum Angelórum præséntia, ubi tu es Sacrifícium et Sacérdos mirabíliter et ineffabíliter constitútus!

FERIA III.

Quis digne hoc celebráre póterit, nisi tu Deus omní-

meo credo et ore confiteor, quia tu potes me fácere dignum, qui solus potes fácere mundum de immúndo concéptum sémine, et de peccatóribus justos et sanctos. Per hanc omnipoténtiam tuam te rogo, Deus meus, ut concédas mihi peccatóri hoc Sacrifícium celebráre cum timóre et tremóre, cum cordis puritáte et lacrymárum fonte, cum lætítia spirituáli et cœlésti gáudio. Séntiat mens dulcédinem beatissimæ præséntiæ tuæ, et excúbias sanctórum Angelórum tuórum in circúitu meo.

FERIA IV.

Ego enim, Dómine, memor venerándæ Passiónis tuæ accédo ad altáre tuum

, te delectétur, te sequá- te perfruátur. Orámus, nine, cleméntiam tuam ut no vultu famíliam tuam, i tui nóminis offícia præ- ántem, aspícere dignéris: t nullius sit írritum vó- , nullius vácua postulátio, nobis preces súggere, s ipse própitius audíre et idíre delectéris.

FERIA VI.

logámus étiam te, Dó- e sancte Pater, et pro ítibus fidélium defunc- im, ut sit illis salus, sá- s, gáudium, et refrigé- n, hoc magnum pietátis améntum. Dómine Deus s, sit illis hódie magnum lenum convívium de te e vivo, qui de cœlo des- listi, et das vitam mundo ua carne sancta et bene- a, Agni vidélicet imma- ti, qui tollis peccáta idi, quæ de sancto et glo- o beátæ vírginis Maríæ o est assúmpta, et de itu Sancto concépta; ac llo pietátis fonte, qui per eam mílitis ex suo sacra- mo látere emanávit: ut ide reficti et satiáti, re- eráti et consoláti, exúl- in laude et glória tua. cleméntiam tuam, Dó- e, ut descéndat super em tibi sacrificándum itúdo tuæ benedictiónis et sanctificátio tuæ divini- tátis. Descéndat étiam, Dó- mine, illa Sancti Spíritus tui invisíbilis incomprehensibi- lísque majéstas, sicut quon- dam in Patrum hóstias des- cendébat, qui et oblatiónes nostras corpus et Sánguinem tuum effíciat, et me indíg- num sacerdótem dóceat tan- tum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrymá- rum devotióne, cum reve- réntia et tremóre; ita ut plá- cide ac benígne suscípias sacrifícium de mánibus meis ad salútem ómnium tam vivórum quam defunctó- rum.

SABBATO.

Rogo étiam te, Dómine, per ipsum sacrosánctum mystérium Córporis et Sán- guinis tui, quo quotídie in Ecclésia tua páscimur et potámur, ablúimur et sanc- tificámur, atque uníus sum- mæ divinitátis partícipes effi- cimur: da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus bona consciéntia ad Altáre tuum accédam; ita ut hæc cœléstia sacraménta efficián- tur mihi salus et vita. Tu enim dixisti ore tuo sancto et benedicto: Panis quem ego dabo caro mea est, pro mundi vita: Ego sum panis vivus, qui de cœlo des- céndi: Si quis manducáverit

ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcíssime, sana palátum cordis mei, ut séntiam suavitátem amóris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullam præter te séntiam dulcédinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum et omnem sapórem, qui nos semper réficis, et nunquam in te déficis; cómedat te cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore pleno: mandúcet te peregrinus homo pro módulo suo, ne deficere possit in via tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendisti de cœlo, et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinaménto carnis et spiritus. Intra in ánimam meam: sana et munda me intérius et extérius. Esto tutámen, et continua salus ánimæ et córporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes; recédant procul a præséntia poténtiæ tuæ, ut foris et intus per te munitus, recto trámite ad tuum regnum pervéniam: ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica,

ita ut nec esúriam
tiam in ætérnum:
eódem Deo Patre
Sancto vivis et regn
nia sæcula sæculór
Amen.

ALIA ORAT

ANTE MISS

Ad mensam dulci
vivii tui, pie Dó
Christe, ego pec
própriis méritis
súmens, sed de
dens misericórdia
táte accédere vére
tremisco. Nam cor
hábeo multis crimi
culátum, mentem
non caute custodit
o pia Déitas, o
Majéstas, ego mi
angústias deprehén
fontem misericór
cúrro, ad te festin
dus; sub tuam pro
fúgio, et quem júd
tinére néqueo, S
habére suspíro. Ti
ne, plagas meas ost
verecúndiam mea
Scio peccáta mea
magna, pro quib
Spero in misericór
quarum non est
Réspice ergo in
misericórdiæ tuæ,
Jesu Christe, Rex
Deus et homo,
propter hóminem
me sperántem in te,

ei pleni miseriis et peccátis, qui fontem miseratiónis nquam manáre cessábis. lve, salutáris víctima, pro e et omni humáno génere patíbulo crucis obláta. lve, nóbilis et pretióse ngris de vulnéribus crufixi Dómini mei Jesu risti prófluens, et peccáta tius mundi ábluens. Rerdáre, Dómine, creatúræ æ, quam tuo Sánguine demisti. Pœnitet me pecsse, cúpio emendáre quod ci. Aufer ergo a me, clementissime Pater, omnes iquitátes et peccáta mea, purificátus mente et córore digne degustáre mérear ncta Sanctórum; et concéde ut hæc sancta prælitio Córporis et Sánguinis ui, quam ego indígnus súnere inténdo, sit peccatóum meórum remíssio, sit lelictórum perfécta purgáio, sit túrpium cogitatióum effugátio, ac bonórum énsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium sálubris efficácia, ánimæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firníssima tuitio.

Amen.

ORATIO

S. THOMAS DE AQUINO.

Omnipotens sempitérne Deus, ecce accédo ad Sacraméntum unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi: accédo tanquam infirmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cœli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem, ut panem Angelórum, Regem regum et Dóminum dominántium tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici Córporis et Sánguinis non solum suscípere Sacraméntum, sed étiam rem et virtútem Sacraménti. O mitíssime Deus, da mihi Corpus unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mystico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater, concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus,

per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

ORATIO.

Gregorius XIII, Pontifex Maximus, concessit cuilibet dicenti quæ sequuntur quinquaginta annorum Indulgentiam.

Ego volo celebráre Missam, et conficere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ, ad laudem omnipoténtis Dei totiúsque Cúriæ triumphántis, utilitátem meam totiúsque cúriæ militántis, pro ó[...] se commendavér[...] tiónibus meis in [...] in spécie, et pro [...] sanctæ Románæ E[...] Amen.

Gaudium cum p[...] datiónem vitæ, sp[...] pœniténtiæ, grátia[...] solatiónem Sancti[...] perseverántiam in [...] ribus, cor contrit[...] miliátum, atque fe[...] meæ consummatió[...] buat mihi omnípo[...] séricors Dóminus. Amen.

Quia Sacerdos, aut tacita mentis cogitatione[...] missa vocis expressione, debet recitare singula[...] pro quibus in illa celebratione vult singulariter[...] insinuatur per illas litteras N. N. in Canone [...] et ne hujusmodi determinatarum personarum [...] ob multitudinem aut incertum ordinem, ingera[...] celebranti confusionem, non inutile erit sequen[...] ordinem ex vigesima quæstione Quodlibeti Docto[...] et ex aliorum gravissimorum Doctorum scriptis [...]

Meménto, Dómine, si tibi pla[...]

VIVORUM.	MORTUO[...]
1. Mei, Paréntum, Cognatórum, Fratrum, Sorórum et amicórum meórum ómnium.	1. Animárum [...] Fratrum, Sorór[...] tórum, atque am[...] nium.
2. Cœtus Cardinálium, ac ómnium superiórum Ordinis, atque Sacérdotum, et sanctæ Ecclésiæ ministrórum.	2. Animárum [...] nefactórum, t[...] lium quam co[...]

VIVORUM.

3. Omnium meæ curæ subjectórum, tanquam spirituálium filiórum, et ómnium fundatórum, patronórum, et benefactórum spirituálium et temporálium.

4. Omnium Príncipum Christianórum, Dominatiónum, et rerum publicárum temporálium.

5. Omnium peccántium, inimicorúmque meórum, atque conversiónis ómnium hæreticórum et infidélium.

6. Et ómnium pro quibus scis et vis me debére oráre.

MORTUORUM.

3. Animárum ómnium mihi in génere et in spécie commissárum.

4. Animárum Prælatórum, Sacerdótum, et ómnium ministrórum sanctæ Románæ Ecclésiæ Dei et Apostólicæ.

5. Animárum morte improvísa corpóribus exutárum, atque eárum quarum non est speciális memória.

6. Animárum quæ mei occasióne in Purgatório purgántur: eárum quoque misérrime in Purgatório existéntium.

7. Et eárum ómnium pro quibus scis et vis me debére oráre.

GRA

Antiph

Trium puer
mus hymnum,
bant Sancti in
benedicéntes I

Quæ Antiph
duplicibus tant
tur.

Canticum B
nia ópera, 19.

Psalmus L
num in sanctis

Et in fine
Patri.

Deinde re
phona.

Postea Sac

Kyrie, eléis
Christe, elé
Kyrie, eléis
Pater noster

℣. Et ne n
tentatiónem.

℟. Sed liber

℣. Confiteá
mine, ómnia ó

℟. Et Sanct
cant tibi.

℣. Exultábu
glória.

ammas extínguere; qui eáto Lauréntio tribuisti torentórum suórum incéndia iperáre. Per Christum Dóinum nostrum.

Amen.

ORATIONES

ost Celebrationem et Communionem dicendæ.

ORATIO

THOMÆ DE AQUINO.

RATIAS tibi ago, Dómine ncte, Pater omnípotens, térne Deus, qui me peccarem indignum fámulum um, nullis meis méritis, sed la dignatióne misericórdiæ æ, satiáre dignátus es preóso Córpore et Sánguine ilii tui Dómini nostri Jesu hristi. Et precor ut hæc ncta Commúnio non sit ihi reátus ad pœnam, sed tercéssio salutáris ad véiam; sit mihi armatúra fiei et scutum bonæ volúntatis; sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, charitátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio; contra insídias inimicórum ómnium tam visibílium quam invisibílium firma defénsio; mótuum meórum tam carnálium quam spirituálium perfécta quietátio; in te uno ac vero Deo firma adhæsio; atque finis mei felix consummátio. Et precor te ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Fílio tuo et Spíritu Sancto Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta, et felícitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

Amen.

ALIA ORATIO

S. BONAVENTURÆ.

TRANSFIGE, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo ámoris tui vúlnere, vera serenáque et Apostólica sanctíssima charitáte, ut lángueat et liquefiat ánima mea solo semper ámore et desidério tui; te concupíscat, et defíciat in átria tua; cúpiat dissólvi, et esse tecum. Da ut ánima mea te esúriat panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum, panem nostrum quotidiánum supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem et sapórem et omne delectaméntum suavitátis: te in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat et cómedat cor meum et dulcédine sapóris tui

pleántur viscera ánimæ meæ: te semper sitiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei : te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretióne, cum dilectióne et delectatióne, cum facilitáte et afféctu, cum perseverántia usque in finem; et tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesáurus meus, in quo fixa et firma et immobíliter semper sit radicáta mens mea et cor meum.

ORATIO

AD BEATISSIMAM VIRGINEM MARIAM.

O SACRATISSIMA, o serenissima et ínclyta, gloriósa virgo María, quæ Creatórem ómnium creaturárum in tuo sacratíssimo útero fuísti digna portáre, soláque virgíneo úbere lactáre; cujus verissimum sacrúmque Corpus et Sánguinem ego indignus peccátor modo súmere præsúmpsi, tuam humíliter deprecor misericórdiam, ut apud ipsum pro me peccatóre intercédere dignéris, ut quidquid in hoc tam ineffábili ac dignissimo Sacrifício per me indígnum ignoránter vel negligénter aut accidénter seu irreverénter, scílicet in tractándo et suméndo aut ministrándo actum est, commíssum vel omíssum, tuis sacratíssimis précibus indulgére dignétur idem Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus; Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum.

Amen.

RHYTHMUS S. THOMÆ

AD SACRAM EUCHARISTIAM.

ADORO te devóte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere látitas:
Tibi se cor meum totum subjícit,
Quia te contémplans totum déficit.

Visus, tactus, gustus in te fállitur,
Sed audítu solo tuto créditur.
Credo quidquid dixit Dei Fílius;

il hoc verbo veritátis vérius.
In cruce latébat sola Déitas,
t hic latet simul et humánitas;
mbo tamen credens atque cónfitens,
eto quod petívit latro pœnitens.
Plagas, sicut Thomas, non intúeor,
eum tamen meum te confíteor.
ac me tibi semper magis crédere,
n te spem habére, te diligere.
O memoriále mortis Dómini,
anis vivus, vitam præstans hómini:
ræsta meæ menti de te vívere,
t te illi semper dulce sápere.
Pie Pelicáne Jesu Dómine,
Me immúndum munda tuo sánguine,
Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.
Jesu, quem velátum nunc aspício,
Oro fiat illud quod tam sítio:
Ut te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ.
Amen.

ALIÆ ORATIONES
DICENDÆ POST CELEBRATIONEM MISSÆ.

ALIA ORATIO
post Communionem.

Anima Christi, sanctífica me; Corpus Christi, salva me; Sanguis Christi inébria me; aqua láteris Christi munda me. O bone Jesu, exáudi me, et ne me permittas separári a te; ab hoste máligno defénde me, in hora mortis meæ voca me, et pone me juxta te, ut cum Angelis tuis laudem te in sæcula sæculórum.
Amen.

ALIA ORATIO

Obsecro te, dulcíssime Dómine Jesu Christe, ut pássio tua sit mihi virtus qua múniar, prótegar atque deféndar. Vúlnera tua sint mihi cibus potúsque quibus pascar, inébrier et delécter. Aspérsio Sánguinis tui sit mihi ablútio ómnium peccatórum meórum. Mors tua sit mihi glória sempitérna, et nunc, et in perpétuum.
Amen.

ORATIO

A PAPA URBANO VI

EDITA.

Ante óculos tuos, Dómine, culpas nostras férimus, et plagas quas accépimus conférimus.

Si pensámus malum quod fécimus, minus est quod pátimur, majus est quod merémur.

Grávius est quod commísimus, lévius est quod tolerámus.

Peccáti pœnam sentímus, et peccándi pertináciam non vitámus.

In flagéllis tuis infírmitas nostra téritur, et iníquitas non mutátur.

Mens ægra torquétur, et cervix non fléctitur.

Vita in dolóre suspirat, et in ópere non se eméndat.

Si expéctas, non corrígimur; si víndicas, non durámus.

Confitémur in correctióne quod égimus; oblivíscimur post visitatiónem quod flévimus.

Si exténderis manum, faciénda promíttimus; si suspénderis gládium, pr
non sólvimus.

Si férias, clamámus
cas; si pepérceris,
provocámus ut férias.

Habes, Dómine,
téntes reos; nóvimus
nisi dimíttas, recte no
mas.

Præsta, Pater omnip
sine mérito quod rog
qui fecísti ex níhilo qu
gárent.

Per Christum Dó
nostrum.

Amen.

℣. Gregem tuum,
ætérne, non déseras.

℟. Sed per beátos
tolos tuos perpétua
sióne custódias.

℣. Prótege, Dómin
pulum tuum ad te cl
tem, et Apostolórum
rum patrocínio con
tem.

℟. Perpétua defe
custódias.

℣. Oráte pro nobis,
Apostóli Dei.

: digni efficiámur pro-
ibus Christi.

ORATIO.

, quæsumus, omní-
Deus, ut nullis nos
as perturbatiónibus
, quos in Apostólicæ
iónis petra solidásti.
minum.
n.

ET, clementissime
e, nostris opportú-
cessitátibus opem de-
nobis prolàta meditá-
a sanctus olim Joánnes
stomus, in hac Basí-
aditus, te cum beatís-
Apóstolis Petro et
epræsentávit sic col-
tem: Circúmdate hanc novam Sion, et circumvalláte eam; hoc est custodite, munite, précibus firmáte; ut quando iráscor in témpore, et orbem terræ concútio, aspíciens sepúlcrum vestrum nunquam desitúrum, et quæ libénter propter me géritis stígmata, iram misericórdia vincam, et ob hanc percípiam vestram intercessiónem: étenim quando Sacerdótium et Regnum vídeo lacrymári, statim quasi compátiens ad commiseratiónem flector, et illius meæ vocis reminíscor: Prótegam urbem hanc propter David servum meum, et Aaron sanctum meum: Dómine, fiat, fiat.

Amen, amen.

OFFICIA PROPRIA
SANCTORUM

A SANCTA SEDE APOSTOLICA
PRO ALIQUIBUS LOCIS CONCESSA.

PARS AUTUMNALIS.

E IV SEPTEMBRIS.

FESTUM

SÆ VITERBIENSIS,

virginis.

(DUPLEX.)

nia de Communi Vir- præter sequentia.

ORATIO.

, qui beátam Rosam um tuárum Virginum aggregáre dignátus ne nobis, quæsumus, précibus et méritis a ómnibus expiémur, et jestátis consórtio per- r ætérno. Per Dómi- ostrum.

iones primi Nocturni ptura occurrente.

ECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Vitérbii, piis parénti- ta, ab ipsa infántia omni virtúte enítuit, facta perfectiónis magistra, cum vix loqui didicísset. Mundi exósa vanitátes, rudi amictu, pedum nuditáte, cilício, jejúniis, alíisque austeritátibus corpúsculum affligens, divínæ contemplatióni júgiter vacábat. Hanc vero exímiam sanctitátem insigni miráculo Deus testátam vóluit; nam adhuc puélla avúnculam defúnctam ad vitam revocávit. Ad virginitátem, quam perpétuo cóluit, solo aspéctu intuéntium ánimos excitábat. Charitátis erga páuperes studiosíssima, cum aliquándo hibérno témpore subtráctum sibi panem clam illis deférret, patre imperánte ut próderet quid grémio abscónditum ferret, panis in rosas convérsus est.

flagrans, domus suæ angus-
tam céllulam elégit, cui se tanquam voluntário cárceri inclúsit, et oratióni corporísque castigatióni ardénter incúmbens, Dei cleméntiam deprecabátur pro sanctæ Ecclésiæ tranquillitáte, quam Frederici secúndi Imperatóris impietas acérrime divexábat. Ex diútina autem maceratióne in morbum lethálem íncidit, in quo beátæ Vírginis visitatióne recreáta, hábitum Tértii Ordinis sancti Francísci indúere jussa est. Decénnis a Deo inspiráta, piis adhortatiónibus, validísque arguméntis multos hæréticos ad fidem et obediéntiam Románi Pontíficis redúxit. Qua de causa cum tota cognatióne sua in exílium ejécta, ad vicina óppida venit, ubi Frederici mortem, et Ecclé-

cupátum est, so-
anslátum fuit, ubi
hodiérnam diem
et flexíbile summa
is admiratióne as-
t novis semper mi-
úscat.

éntur Regi vírgi-
am; próximæ ejus
ur tibi in lætítia et
e.

e tua et pulchritú-
nténde, próspere
et regna.

ur.

Patri.

tur.

o Nocturno Homi-
ngelium Símile est
elórum decem Vir-
v.

V SEPTEMBRIS.

IN FESTO

Æ ROSALIÆ,

nis panormitanæ.

de Communi Vir-
ec, præter ea quæ
.

ORATIO.

nos, Deus salutáris
ut sicut de beátæ
írginis tuæ, festivi-
émus, ita piæ de-
rudiámur affectu;
ercessióne ab ira-
æ flagéllis miseri-
berémur. Per Dó-

es primi Nocturni
ura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Rosalia virgo, orta Panórmi ex nóbili génere, suam oríginem trahens a Cárolo Magno, in Quísquinæ montem quadraginta círciter mille pássibus distántem, sola recédens, patérnæ domus opes, delícias, ac spem majóris amplitúdinis, ob propinquitátem et benevoléntiam regum Cicíliæ, contémnens, cum tétricæ rupis horróre et asperitáte commutávit: inque antrum, cui tunc únicus, et quidem angústus áditus e superióri loco patébat, intrépide descéndit, ea mente quam caractéribus saxo insculptis adhuc paténtibus expréssit: Ego Rosália Sinibáldi Quísquinæ, et Rosárum dómini filia, amóre Dómini mei Jesu Christi, in hoc antro habitáre decrévi. Qua inscriptióne óculis observánte, suscéptæ vitæ propósitum áltius cordi infígere, ac divínæ benevoléntiæ signa ad castíssimæ mentis blandiménta vicíssim provocáre consuévit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

In hac specu subterránea, sibi et mundo emórtua, consepúltaque Jesu Christo, ut soli Deo víveret, diu noctúque látuit: cavens præcipue in móntibus patérni principátus, ne forte ágnita in domum urbémque pátriam abducerétur invíta: cállidas dæmonum insídias, quæ ásperæ vitæ tædium, et solitúdinis horrórem ánimo ingerébant, ácriter sæviéndo in se, férrea caténa, vigíliis, et humi cubatióne, forti ánimo superásse, antíquæ icones significábant. Cumque humánis destitúta præsídiis, nihil solátii aliúnde hauríret, quam e cœlo, Dóminus, qui consolátur, et corónat Sanctos suos, Angélicis delíciis illam sæpius recreábat.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam.

Proptérea.

LECTIO VI.

Coelesti deínde consílio ex antro Quisquinénsi, in horridiórem spelúncam Peregríni montis, tribus fere mille pássibus procul Panórmo, Rosália se tránstulit, ut quo difficiliórem pugnam secum ipsa commítteret e conspéctu domus
eo laudabílius de
tis mundi illécebris
ret. Latébat ibi
lævam angústus
quem éadem post
ejus relíquias, illuc
cui se vidéndam
dixit esse suam cel
grinam, ubi mult
exegisset. Hic tanq
lúmba in forámini
gemens, in cœlésti
contemplatióne de
perfectíssimam divi
ris normam in so
vitam tradúxit, et s
me perénnibus chari
sis, et virginitátis li
náta, depósuit prid
septémbris: cujus
Urbano Octávo, P
Máximo, divínitus a
bilæi totíus Sicíliæ
repértum, illam a p
berávit.

℟. Afferéntur Reg
nes post eam, próxima
* Afferéntur tibi in læ
exultatióne.

℣. Spécie tua, et p
túdine tua inténde, pr
procéde, et regna.

Afferéntur tibi.

Glória Patri.

Afferéntur tibi.

In tertio Nocturn
lia sancti Gregorii P
Evangelium Símile
num cœlórum, *ut i*
muni Vírginum, cv.

I SEPTEMBRIS.

MARIÆ DE SOCOS,
ERVELLIONE.

B. Mariæ de Mercede
ionis Captivorum.

DUPLEX.)

le Communi Vir-
j, præter ea quæ

Vesperis ad Mag-
, Antiphona.

et caténa María
mábat : siléntio et
ánimum custo-
tiónibus incessán-
it, docens Christi
is corruptíbile in
óne et honóre pos-

ORATIO.

i nos cónspicis in
is constitútos pro
gilitáte non posse
concéde propítius
iénte beáta Maria
, de præséntis vi-
s edúcti, ad ætér-
portum pervenire
Per Dóminum.

o Nocturno Lec-
Scriptura occur-

NDO NOCTURNO.

ECTIO IV.

bili família de Cer-
arcinóne in His-
, et a paréntibus
re primis ab annis
irginitátem suam, cum decem et octo esset annórum, illi devóvit. Ejus vivéndi rátio erat, in públicum rárius prodíre, ægrotántibus doméstícis sédulo adésse, et in nosocómio ter in hebdómada paupéribus ministráre. Annum trigésimum agens, defúncto patre, hábitum Ordinis sanctæ Maríæ de Mercéde prima ex fœminis suscípiens, sanctimoniálibus ejúsdem Ordinis Ducem, et Magístram, et exémplar se præbuit, ac distribúto património in redemptiónem Captivórum, professiónem in eódem Ordine una cum voto de laborándo pro rediméndis Captívis emísit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

LECTIO V.

Matre e vivis subláta, cum áliquot honéstis fœminis ejúsdem Institúti piam sanctámque vitam perégit: sólita quotídie mulierum a suis Frátribus redemptárum, ac Barcinónem adveniéntium pedes in hospitáli domo laváre: quinquies in hebdómada Sacra Eucharistia réfici, terque jejunáre solo pane et aqua conténta: quotidiánis flagéllis insuper et férrea ca-

téna corpus suum affligens. Siléntium, quod mira observántia colébat, inánibus verbis nunquam infrégit; ac párcius indúlgens somno, expetébat ab ejúsmodi necessitáte liberári, ut illo solo fruerétur incessánter, quo jucundántur Cœli, et Angeli lætántur. Quod diúrni témporis supérerat ab oratióne et pietátis exercitiis, in páuperes juvándos impendébat; nullum officii genus prætermittens, quo afflíctos consolarétur, oppréssos liberáret, et vinctos edúceret de carcéribus.

℟. Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ.

℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam. Proptérea unxit.

LECTIO VI.

Futuras maris tempestátes prænuntiábat, illásque sæpe suis orationibus sedávit: visa aliquóties super undas incédere, quo Fratres Captivórum Redemptóres, aliósque in mari periclitántes serváret incólumes, unde ei María de Subsidio, vulgo de Socos, nomen est inditum. Dénique post multa virtutum insígnia Barcinóne migrávit ad Dóminum décimo tértio kaléndas octóbris, anno salútis millésimo ducentésimo nonagésimo. Ejus corpus, ex quo suavissimus odor [illegible] bat, sepúltum est in E[illegible] Fratrum Ordinis sui, qu[illegible] nagésimo post anno, Ep[illegible] Barcinonénsi, Petro A[illegible] niæ Rege, ceterísque a[illegible] civitátis Primátibus ad[illegible] bus, solémni pompa [illegible] tum, incorrúptum rep[illegible] fuit, ac decentióri loco [illegible] religióse cólitur, asser[illegible]

℟. Afferéntur Regi vi[illegible] post eam, próximæ [illegible] Afferéntur tibi in læti[illegible] exultatióne.

℣. Spécie tua, et p[illegible] túdine tua inténde, pr[illegible] procéde, et regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno [illegible] *lia sancti Gregorii Pa*[illegible] *Evangelium* Simile er[illegible] num cœlórum decem V[illegible] nibus, *de Communi* [illegible] *num*, cv.

Ad Benedictus, Antiph.

Adducéntur in læti[illegible] exultatióne Regi D[illegible] Vírgines post Maríam, sanctitáte et justítia s[illegible] illi, et quocúmque ier[illegible] sum Agnum sequántu[illegible]

In secundis Vesperis, a[illegible] *gnificat, Antipho*[illegible]

Mare et venti María[illegible] diunt, Angélici cand[illegible] túte pollénti: aquæ [illegible] cessérunt ardóri ch[illegible] ejus.

XXII SEPTEMBRIS.

FESTUM

RITII ET SOCIORUM,

martyrum.

(SEMIDUPLEX.)

ia de Communi plu-
n Martyrum præter
hic notantur.

io Annue, quæsumus,
eviario.

iones primi Nocturni
ptura occurrente.

cundo Nocturno, Lec-
rta, Cum Maximiánus,
eviario hac die. Lec-
ta et sexta, Quoties-
e, de Communi primo
iv.

TERTIO NOCTURNO.

o sancti Evangélii se-
a Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 21.]

témpore, Dixit Jesus
lis suis: Cum audié-
rælia et seditiónes,
erréri: opórtet pri-
æc fieri, sed nondum
inis. Et réliqua.

ilia S. Gregórii Papæ.

Ex Homil. 35 in Luc.]

éntia vestra possidé-
imas vestras. Idcírco
o ánimæ in virtúte
æ pónitur, quia radix
a custósque virtútum
a est. Per patiéntiam
ssidémus ánimas nos-
uia dum nobis ipsis
ri díscimus, hoc ip-
sum incípimus possidére, quod sumus. Patiéntia vero est aliéna mala æquanímiter pérpeti, contra eum quoque qui mala írrogat, nullo dolóre mordéri. Nam qui sic próximi mala portat, ut tamen tácitus dóleat, et tempus dignæ retributiónis quærat, patiéntiam non éxhibet, sed osténdit. Scriptum quippe est: Cháritas pátiens est, benígna est. Pátiens est, ut aliéna mala tóleret: benígna vero est, ut ipsos étiam, quos portat, amet.

℟. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides.

℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum.

Quia unus.

LECTIO VIII.

Sed quia natálem Mártyrum hodiérna die cólimus, fratres mei, nequáquam nos a virtúte eórum patiéntiæ existimáre extráneos debémus. Si enim, adjuvánte nos Dómino, virtútem patiéntiæ serváre conténdimus, et in pace Ecclésiæ vívimus, et tamen martyrii palmam tenémus. Duo quippe sunt martyrii génera, unum in mente, áliud in mente simul, et actióne. Itaque esse Mártyres póssumus, étiamsi nullo percu-

[illegible]

OFFICIA PROPRIA

SANCTORUM

A SANCTA SEDE APOSTOLICA

PRO ALIQUIBUS LOCIS CONCESSA.

PARS AUTUMNALIS.

E IV SEPTEMBRIS.

FESTUM

SÆ VITERBIENSIS,

virginis.

(DUPLEX.)

nia de Communi Vir- præter sequentia.

ORATIO.

, qui beátam Rosam rum tuárum Vírginum o aggregáre dignátus one nobis, quæsumus, précibus et méritis a ómnibus expiémur, et ajestátis consórtio per- ır ætérno. Per Dómi- ostrum.

tiones primi Nocturni iptura occurrente.

ECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Vitérbii, piis paréntiata, ab ipsa infántia omni virtúte enituit, facta perfectiónis magístra, cum vix loqui didicísset. Mundi exósa vanitátes, rudi amíctu, pedum nuditáte, cilício, jejúniis, aliísque austeritátibus corpúsculum affligens, divínæ contemplatióni júgiter vacábat. Hanc vero exímiam sanctitátem insígni miráculo Deus testátam vóluit; nam adhuc puélla avúnculam defúnctam ad vitam revocávit. Ad virginitátem, quam perpétuo cóluit, solo aspéctu intuéntium ánimos excitábat. Charitátis erga páuperes studiosíssima, cum aliquándo hibérno témpore subtráctum sibi panem clam illis deférret, patre imperánte ut próderet quid grémio abscónditum ferret, panis in rosas convérsus est.

cœléstia regna.

Quia vidi.

Glória Patri.

Quia vidi.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium, Sint lumbi vestri, *de Communi Confessoris*, lxxxiij.

Te Deum laudámus, 17.

DIE XI OCTOBRIS.

SECUNDA DIE INFRA OCTAVAM S. FRANCISCI BORGIÆ.

Officium ut in die Festo, exceptis Lectionibus.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno, Sermo sancti Joannis Chrysostomi Beati Francisci dies, *ut in Communi Confessoris non Pontificis.*

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

glóriam celsitúdinis ne-
cérunt, illic a Christo
ices glorificáti singulári-
cum eo assídeant, qui a
uéndis ejus vestígiis nulla
óne póterant avélli. Ne-
autem putet duódecim
tum Apóstolos, quia pro
la prævaricánte Mathías
ctus est, tunc esse judi-
úros, sicut nec duódecim
æ sunt tribus Israel judi-
ndæ: alióquin tribus Levi,
æ tértia décima est, in-
icáta recédet.

℣. Sint lumbi vestri præ-
cti, et lucérnæ ardéntes in
ibus vestris: * Et vos si-
s *hominibus* expectánti-
Dóminum suum, quando
rtátur a núptiis.

Vigiláte ergo, quia nes-
qua hora Dóminus vester
urus sit.

vos.

ória Patri.

vos.

LECTIO IX.

Paulus, qui tertiusdéci-
est Apóstolus, judicándi
e privábitur, cum ipse
t: Nescítis quóniam An-
s judicábimus, quanto
gis sæculária? Sciéndum
que est, omnes, qui ad
mplum Apostolórum sua
quérunt ómnia, et secúti
Christum, júdices cum eo
úros, sicut étiam omne
álium genus esse judi-
um. Quia enim duode-
, sæpe número solet in
scriptúris univérsitas desi-
gnári; per duódecim sedes
Apostólorum ómnium nume-
rósitas judicántium; et per
duódecim tribus Israel, uni-
vérsitas eórum, qui judi-
cándisunt, osténditur.

Te Deum laudámus 17.

DIE XII OCTOBRIS.

TERTIA DIE INFRA OCTAVAM

S. FRANCISCI BORGIÆ,

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[De S. Philogono.]

Ad hanc beátam réquiem tránsiit beátus Franciscus; quænam ígitur orátio par sit viri láudibus, quem Deus tali sorte dignátus est? non est ulla. Sed age, dic mihi, num idcírco silébimus? Et cujus grátia convénimus? An dicémus nos haud posse magnitúdinem gestórum oratióne cónsequi? Atqui ob hoc ipsum necésse est dícere, quandóquidem hæc est præcípua laudum illíus pars, quod facta verbis non æquipa-rári possint. Nam quorum benefácta natúram étiam súperant mortálem, perspícuum est, quod horum laudes excédunt linguam humánam. Haud tamen ob id aspernábitur officium nostrum quod pro víribus præs-

támus, sed suum imitábitur Dóminum; si quidem et ille viduæ duos tantum óbolos dejiciénti in gazophylácium, non tantum duórum oboló-rum mercédem, sed multo ámplius réddidit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Proinde quamvis nostræ facultátes exiguæ sint, minimique prétii, áttamen quæ póssumus, offérimus: ea licet non respóndeant magnitúdini meritórum ánimæ præclári, justíque Francisci. Tamen hoc ipsum celsitúdinis illius máximum fúerit arguméntum, quod nec pusílla repéllat, sed idem fáciat, quod solent dívites. Síquidem illi cum accéperint a tenúibus exigua, quibus non egent, sua vicíssim appónunt, remunerántes eos qui quod póterant obtulérunt. Itidem et hic cum accéperit a nobis laudem verbis peráctam, qua nequáquam eget, redonábit nobis per ipsa facta benedictiónem, qua semper uti possímus.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Unde ígitur laudatiónem illius auspicábimur? an [a] magistrátu quem Spíritus Sancti trádidit grátia? Nam mundáni magistrátus nequáquam possunt Christianórum demonstráre virtútes: quia pótius frequénter habent accusatiónem malítiæ. Quam ob causam? quóniam et sollicitúdines amicórum, et circumcursatiónes, et adulatiónes, alíaque permúlta his fi[…] tales magistrátus solent conciliáre. Céterum ubi Deus suo suffrágio designárit áliquem, incorrúptum suffrágium, aliénum ab omni suspicióne judícium, indubitátum fúerit delécti comprobátio, propter ejus qui delégit auctoritátem.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ, Præsbyteri.

[In natali S. Benedicti.]

Duo sunt órdines electórum in judício futúri : unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia, et secúti sunt illum : álius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt; sed de his tamen quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant. Unde et auditúri sunt in judício, Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre: sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Sed et reprobórum duos ibi futúros órdines, Dómino narránte comperímus. Unum eórum qui fidei christiánæ mystériis initiáti, ópera fidei exercére contemnunt, quibus in judício testátur : Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo, et ángelis ejus : esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel nunquam suscepére, vel suscéptam per apostásiam deseruére: de quibus dicit, Qui autem non credit, jam judicátus est, quia non credit in nómine unigéniti Filii Dei.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Glória Patri.

Et vos.

LECTIO IX.

Verum his cum timóre et pavóre débito paulísper commemorátis, ad lætissima pótius Dómini, et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus quæ tan-

tæ grátia pietátis : non ætérnæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed et præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis afféctibus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu, et suis gáudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus, 17.

In Vesperis a capitulo de sancto Eduardo, confessore, commemoratio sancti Francisci Borgiæ.

DIE XVI OCTOBRIS.

SEPTIMA DE INFRA OCTAVAM S. FRANCISCI BORGIÆ.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

LECTIO IV.

[Serm. 1 de Sancto Victore.]

Sancti Francisci vita, et glória speciális, non tam ad glóriam, quam ad virtútem próvocat omnes, qui recto sunt corde. Non recti plane, sed pervérsi est ánimi, ante
quærere glóriam, quam ex
cére virtútem ; et velle co
nári, qui legitime non cer
verit. Vanum est vobis, i
quit, ante lucem surg
Ita est : frustra ad celsitu
nem nititur glóriæ, qui pr
non cláruit virtúte. Fru
fátuæ vírgines sponso obvi
surgunt, quarum lámpad
extinguúntur : et ídeo fatu
quia vácuis gloriántur la
pádibus, virtútis óleum n
habéntes.

℟. Honéstum fecit il
Dóminus, et custodívit e
ab inimícis, et a seductóri
tutávit illum : * Et dedit i
claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dómi
nus per vias rectas, et ost
dit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Virtus gradus ad glóri
virtus, mater glóriæ est. F
lax glória et vana est pulch
túdo, quam illa non pa
rívit. Sola est, cui glória p
debétur, et secúre impénd
tur. Sancto Francisco n
virtus, nec glória deest
sed quemádmodum am
res, et quo órdine in hómi
processérunt, id ópera p
tium intuéri. Habémus er
dilectíssimi, in vita Franci
et quod digne mirémur,
quod salúbriter imitém
Tútius sane æmulánda s
dióra, quam sublimióra;
quæ magis virtútem

glóriam minus. Stu-
s proínde móribus
mári, cui in mirabi-
imilári, etsi vólumus,
lémus.
.mávit eum Dóminus,
vit eum: stolam glóriæ
eum, * Et ad portas
si coronávit eum.
iduit eum Dóminus lo-
ídei, et ornávit eum.
d portas.

LECTIO VI.

.EMUR in viro sóbrium
, devótum affectum;
nur mansuetúdinem
s, castimóniam córpo-
ris custódiam, ánimi
em, pónere frenum
modum linguæ, dor-
árcius, oráre frequén-
commonére nosmetíp-
lmis, hymnis, et cán-
pirituálibus, diébus
e noctes, et divínis láu-
occupáre. Æmulémur
nata melióra. Æmulé-
nquam, quod éxtitit
s in páuperes, pátiens
cántes, benignus ad
Hoc enim mélius. In
ma est, cui imprimá-
in miráculis glória, a
primámur. Illa lætifi-
ta ædíficent: móveant
ta promóveant.
ste homo perfécit óm-
e locútus est ei Deus:
t ad eum: ingrédere
iem meam: * Quia
justum coram me ex
is géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.
Glória Patri.
Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

De Homília sancti Bernárdi, abbatis.

[Declam. de Evang. hujus verb.]

Arbitror verba lectiónis hujus ea esse, de quibus ad immortálem sponsum a fínibus terræ clamat Ecclésia: propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras. Hæc nempe sunt verba quæ contémptum mundi in univérso mundo, et voluntáriam persuasére homínibus paupertátem. Hæc sunt quæ mónachis claustra replent, desérta anachorétis. Hæc, inquam, sunt verba quæ Ægyptum spóliant, et óptima quæque ejus vasa dirípiunt. Hic sermo vivus et éfficax, convértens ánimas felíci æmulatióne sanctitátis, et veritátis promissióne fidéli.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudá-

vit Dóminum. * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, abstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

NAM et mundus transit, et concupiscéntia ejus: et relínquere hæc magis éxpedit, quam relínqui. Ecce, inquit, relíquimus ómnia, et secúti sumus te, nimirum, quia exultávit ut gigas ad curréndam viam, nec curréntem sequi póterat onerátus, sed nec inútilis commutátio, pro eo qui super ómnia est, ómnia reliquísse: nam et simul cum eo donántur ómnia, et ubi apprehénderis eum, erit unus ipse ómnia in ómnibus, qui pro ipso ómnia reliquérunt. Omnia sane díxerim, non tantum possessiónes, sed étiam cupiditátes, et eas máxime.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

LECTIO IX.

PETRUS cogitátum suum jactans in Dómino, et omnem sollicitúdinem suam in eum projíciens, certus quod illi foret cura de eo, reliquit ómnia, secútus est Dóminum, ne intérrogans quidem de præmio, donec ex perículo dívitum, quod Salvátor prosequebátur súmeret occasiónem percunctándi. Quid ergo erit nobis? Ait illi Jesus: Amen dico vobis. Verbum confirmatiónis promíttitur; magnum nóveris esse quod séquitur. In regeneratióne sedébitis et vos. Consequémini, ait, quem sequímini, ut cum ipse séderit, et vos páriter sedeátis. O sessio! Quis mihi tribuat ut digne éxprimam verbis, quod de sessióne hac cordis affectióne concipio? Imo quis tribuat mihi sessiónis hujus imperturbáta frui réquie, quam desidero, quam cupio, quam requiro.

Te Deum laudámus, ℣.

Vesperæ duplices de die Octava, ut primis Vesperis Festi.

DIE XVII OCTOBRIS.

OCTAVA

S. FRANCISCI BORGIÆ.

(DUPLEX.)

Omnia ut in die Festi, præter Lectiones.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente

) NOCTURNO.
ncti Bernárdi

IO IV.
S. Victore.]
Dómino, di-
inter contínua
eneficia indúlsit
ado, cujus multi
xémplo. Iterum
, quod factus de
priávit Deo, ut
ejus intercessió-
r : in terris vi-
et exémplo ; in
s est, ut sit pa-
infórmat ad vi-
itat ad glóriam :
diátor ad reg-
uit incitátor ad
mediátor qui
ulans nihil, to-
transférre desí-
icántisafféctum,
ónis fructum :
uærat sibi qui

um fecit illum
custodívit eum
et a seductóri-
llum. * Et dedit
æternam.
dedúxit Dómi-
ectas, et ostén-
n Dei.
i.
RIO V.
oriósæ migra-
lies lætítiæ cor-
ltémus, et læ-
Introívit in po-
ni, gaudeámus :

quia nunc poténtior est ad salvándum. Hódie Franciscus pósito córpore, tanto alácrior, quanto expedítior penetrávit in sancta, símilis factus in glória Sanctórum. Hódie despécto mundo, et mundi príncipe triumpháto, supra mundum victor ascéndit : accípiens de manu Dómini corónam victóriæ. Ascéndit autem cum imménsa supelléctili meritórum, clarus triúmphis, miráculis gloriósus : sedet veteránus miles, débita jam suavitáte, et securitáte quiétus : secúrus quidem sibi, sed nostri sollícitus. O venerándam étiam ipsis Angelis sanctitátem ! quam pari stúdio, etsi dispari voluntáte, et mali fúgitant, et frequéntant boni : nec fácile díxerim, quid virum ádstruat sanctiórem, horum favor, aut pavor illórum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

O MILES emérite ! qui christiánæ milítiæ duris labóribus Angélicæ felicitátis réquiem commutásti, réspice ad imbélles, et imbecílles commilitónes tuos, qui inter hóstiles gládios, et spirituáles nequítias tuis láudibus occupámur.

fortis athleta, dulcis patrone, advocáte fidélis, exúrge in adjutórium nobis, ut et nos de nostra ereptióne gaudeámus, et tu de plena victória gloriéris.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 17.]

In illo témpore, Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliqui-

at pópuli, seu regiónis
nius, sed universitátis jú-
ces habent præsidére cum
hristo. Nec solum hómines,
d et ipsos Angelos judi-
bunt, qui paréntem ad mó-
icum vapórem præséntis
óriæ dedignántes et exsuf-
íntes, impropérium Christi
nivérsis præferunt títulis
gnitátum.

℟. Sint lumbi vestri præ-
ncti, et lucérnæ ardéntes
mánibus vestris: * Et
s símiles homínibus expec-
ntibus dóminum suum,
ando revertátur a núptiis.
℣. Vigiláte ergo, quia
scitis qua hora Dóminus
ster ventúrus sit.
Et vos.
Glória Patri.
Et vos.

LECTIO IX.

LUD ego veheméntius ár-
or admirándum quod fi-
es magis in máximo quam
módico videámini. Non
m difficile est ei dare cén-
lum in præsénti, qui da-
s est vitam ætérnam in
ro. Sed quómodo, in-
t, possunt hæc fieri? qua
óne áccipit céntuplum,
nihil sibi relínquit ex
ibus? Mira nóvitas, sed
qui nova facit ómnia.
m tollens, invénit ré-
em: relínquens ómnia,
tuplum habet. Nóverat
c et ille, qui loquebátur in
almo: Numquid adhæret
tibi sedes iniquitátis, qui fin-
gis labórem in præcépto:
An non fictus in præcépto
labor, onus leve, suáve ju-
gum, crux inúncta?

Te Deum laudámus, 17.

Vesperæ duplices de sancta Luca, commemoratio Octavæ sancti Francisci Borgio.

DIE XXI OCTOBRIS.

FESTUM

SS. URSULÆ ET SOCIARUM,

virginum et martyrum.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Virginum, præter ea quæ hic notantur.

In utrisque Vesperis ad Magnificat et in Laudibus ad Benedictus.

Antiphona.

Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades: ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam.

℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

ORATIO.

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum vírginum et mártyrum tuárum, Ursulæ et Sociárum ejus, palmas incessábili devotióne venerári, ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Hilarionis, abbatis.

tiáno legiónibus excéptus, impérium sibi corróborat. Cumque Armoricórum úberem regiónem, ejéctis antíquis habitatóribus, Británnicis milítibus, quos secum dúxerat divisísset, quo novas colónias propagáret in pósteros, Connáni Británnici réguli, quem Britannórum ducem habébat in exércitu, consílio, missa legatióne in Británniam, síngulis milítibus novis colónis síngulas vírgines conjúgio fœderándas póstulat.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Et dedúcet.

úrpura pro Chris-
nguinis decoráta,
órem tot Virginum
géminis, nempe vir-
t martyrii láureis
ucens, cœlum vic-
vit. Quarum cór-
nniénses summo
ndidérunt: earúm-
em agónem Chris-
s florénti semper
élebrat.
éntur regi vírgines
, próximæ ejus *
tibi in lætítia et
e.
ie tua, et pulchri-
inténde, próspere
regna.
tur tibi.
Patri.
tur tibi.
o Nocturno Homi-
vangelium Decem
, de Communi, cv.
udibus Commemo-
Hilarionis.

XIII OCTOBRIS.
IS A CAPISTRANO,
confessoris.
(DUPLEX.)
de Communi Con-
n Pontificis præter

ORATIO.
ui Ecclésiam tuam
nnis méritis et doc-
abíliter sublimásti,
n de pérfidis tyrán-
úte sanctíssimi nó-
i fidéles tuos trium-

phare fecísti, præsta, quæsumus, ut de inimícis nostris ejus intercessióne prævaléntes in terris, præmiári cum ipso mereámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

JOANNES Capistráni Marsórum óppido in agro Aquiláno ex honéstis paréntibus ortus est. In Perusíno gymnásio christiánis et liberálibus disciplínis instrúctus, públicis aliquándo vocávit munéribus. Sed ad sánctius et perféctius ministérium a Deo vocátus, de reguläri amplecténda vita inter Fratres Minóres de Observántia consílium cœpit. Quamóbrem in eum Ordinem cooptári eníxe póstulans, nónnisi post multa et áspera sui propósiti experiménta, voti tandem compos efféctus est. In divínis lítteris magistrum hábuit sanctum Bernardínum Senénsem: cujus et vivéntis exémpla, in cultu potíssimum sanctíssimi nóminis Jesu ac Deiparæ propagándo, egrégie est imitátus; et mórtui glóriam assídue curávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dómi-

extirpándos, una cum sancto Jacóbo a Márchia Inquisitórem delégit. Quos cum strénue felicitérque profligásset Joánnes, generális Inquisítor contra hæréticam pravitátem ab eódem Pontífice fuit constitútus. In Neapolitáni regni provínciis, Joánna secúnda regína flagitánte, Judáici fœnoris pravam licéntiam coércuit. Romæ Judæórum magistrum cum quadragínta sóciis ad veritátis agnitiónem professionémque tradúxit. A Nicoláo Quinto, Frederíci Tértii Imperatóris précibus, in Germániam missus, complúres hæréticos in sinum Ecclésiæ redégit; atque ínvicem exasperátos príncipum ánimos ad pacem et concórdiam revocávit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam gló-

Alexánder octávus
fastis adscrípsit.

homo perfécit óm-
útus est ei Deus, et
am : Ingrédere in
eam : * Quia te vidi
am me ex ómnibus

est qui contémp-
undi, et pervénit
regna.
vidi.
Patri.
vidi.

TIO NOCTURNO.

ECTIO VII.

[Cap. 9.]

npore, Convocátis
decim Apóstolis,
virtútem et potes-
er ómnia dæmónia,
uóres curárent. Et

sancti Bonaven-
copi.
[... in cap. 9 Lucæ.]

...I ídeo nomináti
órum commenda-
tóritas. Apóstolus
ssus interpretátur :
m fuérunt ad præ-
, secúndum illud :
me Christus bap-
l evangelizáre. Fué-
rædicándum missi,
parvam, sed mag-
cet regnum Dei. Per
st intélligi doctrina
juxta illud : Aufe-
bis regnum Dei, et
nti faciénti fructus

ejus. Potest étiam dici grátia Spíritus Sancti, secúndum illud : Non est regnum Dei esca et potus, sed justitia et pax et gáudium in Spíritu Sancto; et infra. Ecce regnum Dei intra vos est. Potest étiam dici glória ætérna, juxta illud. Amen, amen dico tibi, nisi quis renátus fúerit ex aqua et Spíritu Sancto, non potest introíre in regnum Dei.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

OMNIBUS his modis Apóstoli sunt missi prædicare regnum Dei, scílicet veram doctrinam, divinam grátiam, et ætérnam glóriam. Et quia propter auctoritátem prædicatiónis concésserat potestátem curatiónis, ídeo subdit : Et sanáre infirmos, scílicet misit ad confirmatiónem veritátis prædicátæ, secúndum illud : Illi autem profécti, prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte, et sermónem confirmánte sequéntibus signis. Unde signum mis-

siónis spirituális ad prædicándum, est sanátio audiéntium a morbis vitiórum.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.

Glória Patri.

Et vos.

LECTIO IX.

Tria autem sunt signa evidéntia, quibus probátur, utrum prædicátor a Dómino sit missus ad Evangélium prædicándum. Primum est auctóritas mitténtis: cujúsmodi est Pontíficis, et máxime Pontíficis Summi, qui est loco Petri, imo Jesu Christi, unde, qui ab eo mittitur a Christo mittitur. Secúndum est zelus animárum in persóna quæ mittitur, quando scílicet principáliter quærit Dei honórem, et animárum salútem. Tértium est fructificátio et convérsio auditórum. Per primum sunt núntii Patris, per secúndum Filii, per tértium Spíritus Sancti. De primo: Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii. De secúndo: Non enim nosmetípsos prædicámus, sed Jesum Christum Dóminum nostrum. De tértio: Pósui vos ut eátis, et fructum afferátis, et fru
vester máneat; et qui si
titur potest dícere illud:
ritus Dómini super m
quod dedúxerit me.

Te Deum laudámus.

DIE XXIV OCTOB

IN FESTO

SANCTI RAPHAE

archangeli.

(DUPLEX MAJUS)

AD VESPERA

Antiphona Missus
gelus Ráphael, *cum*
de Laudibus.

Psalmus Dixit D
cum reliquis de Do
131, *et loco ultimi*
Laudáte Dóminum
gentes, 135.

CAPITULU

[Tob. c. 12.]

Quando orábas
crymis, et sepelié
tuos, et derelinque
dium tuum, et mór
condébas per diem
tua, et nocte sepeli
ego óbtuli oratión
Dómino.

HYMNUS.

Tibi Christe splend
Vita, virtus córdium
In conspéctu Angel
Venetis, voce psálli
Alternántes concre
Melos damus vócib

Collaudámus ve
Omnes cœli Princip
Sed præcípue fidéle

ómitem
virtúte
ionem.
procul pelle,
ssime,
níci,
et córpore:
tuo.
ntia.
i melódis
cibus:
o canámus,
ito:
inus Deus
ila.

ngelus juxta

uríbulum áu-
sua.
, *Antiphona.*
phael Angelus,
Dóminum: vos
ite Deum, et
mirabília ejus.
rio.
átum Raphaé-
lum Tobiæ fá-
mitem dedísti
le nobis fámu-
ísdem semper
stódia, et mu-
. Per Dóminum
n Christum Fi-

UTINUM.
n. — Regem
m Dóminum, *
mus.
enite.
ibi Christe, *ut*
peris.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Ingréssus Tobias invénit júvenem præcinctum : et quasi parátum ad ambulándum, et ignórans quod Angelus esset, salutávit eum.

Psalmus Dómine, Dóminus noster, *cum reliquis Psalmis secundum ordinem Nocturnorum, ut in festo Dedicationis sancti Michaelis*, 449.

Antiphona.

Angelus Ráphael seipsum occúltans, ait : Ego sum Azarias, magni Ananíæ filius.

Psalmus In Dómino confido, 450.

Antiphona.

Sanum ducam filium tuum in regiónem Medórum, et sanum tibi redúcam. Allelúia.

Psalmus Dómine, quis habitábit, 450.

℞. Data sunt Angelo incénsa multa.

℣. Ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

De libro Tobíæ.

LECTIO I.

[Cap. 12.]

Vocavit ad se Tobias filium suum, dixitque ei : Quid póssumus dare viro isti sancto, qui venit tecum ? Respóndens Tobías, dixit patri suo : Pater, quam mercédem dábimus ei? aut quid dignum póterit esse benefíciis ejus? Me

dare? Sed peto te, pater mi, ut roges eum, si forte dignábitur medietátem de ómnibus, quæ alláta sunt, sibi assúmere.

℟. In illo témpore exaudítæ sunt preces ambórum in conspéctu glóriæ summi Dei: * Et missus est Angelus Dómini sanctus Ráphael, ut curáret eos ambos: quorum uno témpore sunt oratiónes in conspéctu Dómini recitátæ.

℣. Tobias et Sara in tribulatióne pósiti, cum lácrymis oráre cœpérunt.

Et missus.

LECTIO II.

Et vocántes eum, pater scilicet et filius, tulérunt eum in partem: et rogáre cœpérunt, ut dignarétur dimídiam partem ómnium, quæ attúlerant, accéptam habére. Tunc dixit eis occúlte: Benedicite

turbáti sunt, et tre-
es cecidérunt super ter-
in fáciem suam. Dixit-
eis Angelus: Pax vobis,
te timére. Etenim cum
m vobíscum, per volun-
m Dei eram: ipsum be-
cite, et cantáte illi. Vi-
r quidem vobíscum man-
re, et bibere: sed ego
invisíbili, et potu, qui
minibus vidéri non po-
utor. Tempus est ergo
értar ad eum, qui me
vos autem benedícite
, et narráte ómnia
ília ejus. Et cum hæc
et, ab aspéctu eórum
s est, et ultra eum vi-
non potuérunt. Tunc
áti per horas tres in fá-
enedixérunt Deum, et
éntes narravérunt óm-
irabília ejus.

Ingréssus Angelus ad
m, salutávit eum, et
Gáudium sit tibi sem-
Forti ánimo esto, in
mo enim est, ut a Deo
s.

Et respóndens Tobías,
Quale gáudium mihi
qui in ténebris sédeo,
men cœli non vídeo?
ti ánimo.
ria Patri.
ti ánimo.

SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

xit autem Angelus: Ap-
nde bránchiam piscis,
he eum extra aquas.

Psalmus Cœli enárrant, 452.

Antiphona.

Obsécro te, Azaría frater, ut dicas mihi, quod remédium habébunt ista quæ de pisce serváre jussísti?

Psalmus Dómini est terra, 453.

Antiphona.

Lúmina fel sanat, sed virtus cordis et jécoris diáboli expéllit potestátem.

Psalmus Benedícam Dóminum, 453.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini.

℟. De manu Angeli.

Sermo sancti Augustíni, Episcopi.

LECTIO IV.

[Serm. in Dom. 15, de Beato Tobia.]

Beatus Tobías, qui panem suum nóverat frángere esuriénti, mercédem célerem mercenário præparat laboránti. Patiénter lectióne percépta, quæ nuper est recitáta, admirabámur patris, filiíque tractátum, quemádmodum Angelus monet, quem æstimábant terrénum sub cœlésti glória mercenárium. Ad hoc enim cæcitátis incúrrit exítium, ut Angelum suscíperet médicum, qui divínis fácibus incénsus sic anhelávit; Honésta est orátio cum jejúnio, et eleemósyna. Orátio justi clavis est cœli. Ascéndit precátio, et descéndit Dei miserátio. Lá-

propriétas membrórum, erat illis singuláris germánitas animórum. Fili, inquit, dimittámus istum hóminem, adjiciéntes ad mercédem plácitam, quia nobis multa ópere suo cóntulit bona : et rogáre cœpit mercenárium, ut mercédis suæ sumat efféctum. Frater, inquit, áccipe quod tuum est, et tunc vade salvus. Récipe mercédem tuam, quia mihi, et filio meo bonam præbuísti misericórdiam. Tolle, ut dixi, substántiam, quam cum fílio meo reportásti; nam grátia, quam tibi debémus, non potest ponderári.

℟. Interrogávit Tobías Angelum : De qua domo, aut de qua tribu es tu? Qui respóndens, ait : * Ego sum Azarías, Ananíæ magni filius.

℣. Genus quæris mercená-

Tobías, ut lavá-
ıos, et ecce piscis
ivit ad devorán-
qui expavéscens
oce magna, di-
ine, invádit me.
Angelus : Ap-
bránchiam ejus,
ım ad te. * Exén-
scem, et cor ejus,
cur repóne tibi,
ıecessária ad me-
utíliter.
xit autem Tobías
siccum, et palpi-
ante pedes ejus,
us ei.
ı.
CTIO VI.
atefácto mystérii
onóre, voce Ra-
chángeli attóniti
obías, collápsi in
ruérunt, vocem
pénitus occultavé-
vocem insólitam
Quid metuístis,
is, filiusque To-
cenárium habére
et tanquam ope-
áre terréstrem ?
bis Angelus no-
rias sum, inquit,
gni filius; et cum
sum Ráphael An-
vit in primo nó-
tátem, ne fáceret
rrórem. Si enim
go sum Angelus,
Tobíæ mercená-
ta est dignitas nó-
postrémo magni-

túdo claresceret dignitátis. Vidéte, charíssimi, quantum sit eleemósynæ méritum. Angelum méruit habére operárium. Vidétis quantum próficit mórtuos sepelíre, ut oblátio ejus per Angelum Raphaélem ad cœléstem ascénderet majestátem. Vidétis, quia eleemósyna a morte líberat, et ipsa purgat peccáta, facit purgatiónem oculórum, líberat a tenébris peccatórum. Tobis via sua dedúcitur, Sara tot viris contristáta per Angelum matrimónio copulátur.

℟. Ubi introíeris domum tuam, dixit Angelus Ráphael ad Tobíam, statim adóra Dóminum Deum tuum, et grátias agens ei, accéde ad patrem tuum, et osculáre eum : * Statímque lini super óculos ejus ex felle isto piscis, quem portas tecum, scias enim, quóniam mox aperiéntur óculi ejus, et vidébit pater tuus lumen cœli, et in aspéctu tuo gaudébit.

℣. Tolle tecum ex felle isto piscis, erit enim necessárium.

Statímque.
Glória Patri.
Statímque.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antiphona.

Est hic Sara Raguélis fília, quæ tibi conjúgio dábitur, et omnis substántia ejus.

Psalmus Cantáte Dómino, 456.

Antiphona.

Septem viros hábuit, quos dæmónium oppréssit, tímeo ne mihi símile contíngat.

Psalmus Dóminus regnávit, exúltet, 457.

Antiphona.

Per tres dies oratióni cum uxóre tua vacábis, ut in sémine Abrahæ benedictiónem in filiis consequáris.

Psalmus Bénedic, ánima mea, Dómino, 457.

℣. Apprehéndit Angelus Ráphael dæmónium.

℟. Et religávit illud in desérto superióris Ægypti.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 5.]

In illo témpore, Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni, Epíscopi.

[Tractatu 17 in cap. 5 Joannis.]

Mirum non esse debet a Deo factum miráculum, mirum enim esset, si homo fecísset. Magis gaudére quam mirári debémus, quia Dóminus noster, et Salvátor Jesus Christus homo factus est, quam quod divína inter hómines Deus fecit. Plus est enim ad salútem nostram, quod factus est propter hómines,

quam quod f
nes; et plus es
návit animór
sanávit langu
moriturórum

℟. Benedic
dixit Angelu
coram ómnil
confitémini ei
biscum miseri

℣. Ipsum
cantáte illi, et
mirabília ejus.

Quia fecit.

LECTI

Sed quia ip
eum nóverat,
erat : et ócul
carne, unde f
vidéret; nond
nos in corde
laténtem agn
quod vidéri
narétur unde
terat. Ingréss
ubi jacébat m
languéntium,
dórum, aridó

℟. Tempus
ad eum qui
Angelus Ráph
tem benedic
et narráte ó
ejus.

℣. Confité
ómnibus vivé
cit vobiscum
suam.

Vos autem.
Glória Patr
Vos autem.

LECTIO IX.

... cum esset médicus et ...márum et córporum; et ... venisset sanáre omnes ...mas crediturórum; de il... languéntibus unum elégit ...em sanáret, ut unitátem ...nificáret. Si medíocri cor..., et quasi humáno captu et ...génio considerémus facién...m, et quod ad potestátem ...rtinet, non magnum áli...id perfécit: et quoad be...gnitátem, parum fecit. Tot ...ébant, et unus curátus est, ...n posset uno verbo omnes ...gere.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

...Missus est Angelus Rá...el ad Tobíam et Saram, ...curáret eos.

Psalmus Dóminus regná..., *cum reliquis de Laudi... Dominicæ*, 18.

Antiphona.

...ngréssus Angelus ad To...m, salutávit eum, et dixit: ...udium sit tibi semper.

Antiphona.

...Forti ánimo esto, Tobías, próximo enim est, ut a ...o curéris.

Antiphona.

...Benedícite Deum cœli, et ...am ómnibus vivéntibus ...nfitémini illi, quia fe... vobíscum misericórdiam ...am.

Antiphona.

Pax vobis, nolíte timére: Deum benedícite, et cantáte illi.

CAPITULUM.

[Tobiæ, c. 12.]

Quando orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino.

HYMNUS.

Christe, sanctórum decus
Angelórum,
Rector humáni géneris et
Auctor,
Nobis sacrátum tribue benígnus
Scándere cœlum.

Angelum nobis Médicum
salútis
Mitte de cœlis Ráphael, ut
omnes
Sanet ægrótos, paritérque
nostros
Dírigat actus.

Hinc Dei nostri génitrix María,
Totus et nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et
beáta
Cóncio tota.

Præstet hoc nobis Déitas
Beáta
Patris, ac Nati, paritérque
sancti

Spíritus ; cujus réboat in omni
Glória mundo.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum Ráphael Angelus, qui adsto ante Dóminum : vos autem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui beátum Raphaélem Archángelum Tobíæ fámulo tuo cómitem dedísti in via, concéde nobis fámulis tuis ut ejúsdem semper protegámur custódia, et muniámur auxílio. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Antiphona Ingréssus Angelus.

Capitulum Quando orábas, *ut supra*, cclxxj.

℟. *breve.* Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit.

℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

℟. Juxta aram templi.
Glória Patri. Stetit Angelus.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini.

℟. De manu Angeli.

AD SEXTAM.

Antiphona Forti ánimo.

CAPITULUM.
[Tob., cap. 12.]

Et nunc misit me Dóminus, ut curárem te, et Saram uxórem filii tui a dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphael Angelus, unus ex septem qui adstámus ante Dóminum.

℟. *breve.* Ascéndit fumus arómatum, * In conspéctu Dómini. Ascéndit.

℣. De manu Angeli.

℟. In conspéctu Dómini.
Glória Patri. Ascéndit.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum : et confitébor nómini tuo.

AD NONAM.

Antiphona Pax vobis.

CAPITULUM.
[Tob., c. 12.]

Tempus est ut revértar ad eum qui me misit : vos autem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus.

℟. *breve.* In conspéctu Angelórum * Psallam tibi, Deus meus. In conspéctu.

℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

℟. Psallam tibi, Deus meus.
Glória Patri. In conspéctu.

℣. Adoráte Deum.

℟. Omnes Angeli ejus.

In secundis Vesperis, Antiphona Missus est Angelus *cum reliquis Antiphonis de Laudibus*, cclxxj.

Psalmus Dixit Dóminus, *um reliquis de Dominica*, 31, *et loco ultimi Psalmus* Confitébor tibi, Dómine, in oto corde meo, quóniam, 46.

Capitulum, Hymnus, et Versiculus, ut in primis Vesperis, cclxiv.

Ad Magnificat, Antiphona. Princeps gloriosissime, Rápha el Archángele, esto meior nostri; hic, et ubique emper precáre pro nobis fiium Dei.

Oratio Deus, qui, *ut sura*, cclxxij.

DIE XXVI OCTOBRIS.

COMMEMORATIO ANCTORUM MARTYRUM

QUORUM CORPORA VEL RELIQUIÆ IN PROPRIIS ECCLESIIS ASSERVANTUR.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, præter a quæ sequuntur.

ORATIO.

Auge in nobis, Dómine, resurrectiónis fidem, qui in anctórum tuórum relíquiis mirabília operáris, et fac nos mmortális glóriæ participes, ujus in eórum cinéribus pígora venerámur. Per Dóminum nostrum.

Lectiones primi Nocturni le Scriptura occurrente. Ubi utem est Duplex majus, licuntur de Communi Fratres Debitóres, xlj.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex tractátu Sancti Joánnis Damascéni de Fide Orthodóxa.

LECTIO IV.

[Lib. 4, cap. 15.]

Christus Dóminus Sanctórum relíquias, velut salutíferas fontes, præbuit ex quibus plúrima nobis benefícia manant, suavissimúmque unguéntum prófluit. Nec vero quisquam huic sermóni fidem détrahat, nam si aqua in desérto ex áspera et sólida rupe, atque ex ásini maxílla ad sedándam Samsónis sitim, Deo ita volénte, prosilíit, erit ne, cur cuíquam incredíbile videátur, ex Mártyrum relíquiis suáve unguéntum scaturíre? Mínime certe: iis quidem, quibus Dei poténtia, honórque, quo Sanctos suos áfficit, perspéctus et explorátus est. Atque illud quidem véteri lege comparátum erat, ut quisquis mórtuum contigísset, immúndus censerétur; verum hi mortuórum número mínime habéndi sunt.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in mari Rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt.

Terra appáruit.

LECTIO V.

Ex quo enim ipsamet vita, ac vitæ auctor inter mórtuos adscriptus est, eos, qui in spe resurrectiónis, fideique erga eum, diem extrémum clausérunt, mórtuos haudquáquam appellámus. Quómodo enim mórtuum corpus mirácula édere queat? Per ea dæmones expellúntur, morbi profligántur, ægróti sanántur, cæci perspíciunt, leprósi mundántur, tentatiónes ac mœróres discutiúntur; ac dénique omne donum óptimum a patre lúminum, eórum ópera, ad eos, qui fide mínime dúbia póstulant, descéndit. Quid non labóris suscípias, ut Patrónum quemdam nanciscáris, qui te mortáli Regi ófferat, ac tuo nómine ad eum verba fáciat? An non ígitur hi honorándi sunt, qui totíus humáni géneris patrónos se profiténtur, ac Deo nostra causa súpplicant?

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine, * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes fierent.

LECTIO VI.

Honorandi certe, et quidem ita, ut in eórum nómine templa Deo extruámus, dona offerámus, eórum memóriam colámus, atque in ea spirituáliter oblectémur; quo ... mirum lætitia nostra iis, ... quibus invitámur, congru... ne, dum eos cólere, et ... meréri studémus, offendám... pótius, et irritémus. Quib... enim rebus Deus cólitur, ii... dem quoque servi ipsíus d... lectántur: quibus autem De... offénditur, iisdem étiam ... síus mílites offendúntur. Q... circa in psalmis, et hym... et cánticis spirituálibus, ... compunctióne, et eórum ... in egestáte versántur ... miseratióne, quibus ... quiis Deus potíssimum ... ciliátur, Sanctos colám..., státuas ipsis, ac visíbiles im... gines erigámus, imo ipsi vi... rtútibus eórum imitándis ... consequámur, ut vivæ ... státuæ atque imágines ...

℟. Tanquam aurum ... fornáce probávit elécto... minus, et quasi holocáu... hóstiam accépit illos, et ... témpore erit respéctus il... rum; * Quóniam donum ... pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in il... intélligent veritátem; et fi... les in dilectióne acquiésc... illi.

Quóniam.

Glória Patri.

Quóniam.

In tertio Nocturno, Hom... lia in Evangelium Descén... dens Jesus de monte, ... *Communi plurimorum Ma... tyrum secundo loco*, liij.

DIE XXX OCTOBRIS.

IN FESTO
.PHONSI RODRIGUEZ,
confessoris,
SOCIETATIS JESU.
(DUPLEX MINUS.)

*mnia de Communi Con-
is non Pontificis, præ-
quæ sequuntur.*

ORATIO.

, fortitúdo fragílium et
ium celsitúdo, qui fá-
m tuum Alphónsum
mortificatiónis stúdio,
imiæ humilitátis laude
cere voluísti, da ut
mitatióne carne morti-
et in húmili crucis Filii
quéla fidéliter perseve-
, glóriam consequámur
um. Qui tecum vivit et
t.

*primo Nocturno Lectio-
Scriptura occurrente.*

SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

ONSUS Ródriguez Dí-
patre mercatóre Segó-
Hispánia natus, ab ipsa
ueritia egrégium futúræ
itátis spécimen exhíbuit.
enim paréntum curis
ose obsecútus, sacer-
us ad Aram operántibus
nis religiosíssime inser-
et Sanctíssimam Dei
em impénse cólere pué-
adhuc in delíciis há-
Complútum ad lítteras
céndas missus, haud
o post ob mortem patris
ad mercatúram faciéndam revocátus a matre, eáque hortánte honestíssimæ puéllæ fœdere nuptiáli est junctus. Interim tamen, quæ Dei sunt, sollícite quærens, piis opéribus exércitam vitam duxit. Verum ad majóra vocátus a Deo, ut uxóre, et bina ex ea suscépta prole orbátum morte se vidit, negotiatióni, terrenísque ómnibus valedícere, et perfectiónis vitæ currículum iníre constítuit. Quare totíus vitæ máculis sacra Exomologési diligentíssime detérsis, oratióni, divinárum rerum contemplatióni, vigíliis, jejúniis, flagellatiónibus, omníque austeritátum géneri, ut mórtuus córpore spíritu víveret, se pénitus addíxit.

LECTIO V.

Quum autem in via christiánæ perfectiónis tam strénue, et felíciter progrederétur Alphónsus, adhuc tamen, ut árctius Deo, firmiúsque adhæréret, de religióso áliquo Institúto amplecténdo cogitáre cœpit. Qua in deliberatióne quum ex visu quodam se ad Societátem Jesu vocári intellexísset, in litterárum vero stúdiis se parum, aut nihil profecísse sciret, ut in húmili inserviéntium gradu in eámdem Societátem admitterétur, instánter pétiit, et obtínuit. Virtútes ejus in religiósæ vitæ

bus invícta patiéntia tolerátis, accéssit malórum spirítuum in eum immánis furor, et pugna. Eórum tamen astus, et impetus beatíssimæ Vírginis ope, cujus aspéctu et allóquio idéntidem recreabátur, fortis elúsit semper atque protrívit.

LECTIO VI.

Erga próximum charitáte fervens, animárum salútem, quantum in ipso erat, studióse curávit necdum précibus, sed et piis adhortatiónibus, et salutáribus consíliis, præsértim in adventántibus ad jánuam, cujus per annos ámplius trigínta máximo humilitátis, patiéntiæ, et charitátis exémplo, in Majoricénsi Collégio custos fuit: imo étiam scriptis plúribus cœléstí plane sapiéntia refértis non léviter promóvit. In Deíparam Vír-

olémni ritu beatórum fastis dscrípsit.

In tertio Nocturno Homilia *ı Evangelium* Nolíte timére, c.

DIE XXXI OCTOBRIS.

FESTUM

SANCTI WOLFGANGI,

episcopi ratisponensis et confessoris.

(DUPLEX.)

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea uæ sequuntur.

ORATIO.

Deus, qui nobis ætérnæ salútis beátum Wolfgángum Epíscopum et minístrum tribuísti, præsta, quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

LECTIO IV.

Wolfgangus, nóbili in Suévia génere prognátus, rerum exterárum fuit et sui contémptor egrégius, solum ex ánimo Deum quærens, honóres amplíssimos ab Henríco Trevirénsium Epíscopo sibi oblátos recusávit; illóque demórtuo, pollicitatiónibus aliórum contémptis, monásticam tandem vitam, cujus semper desidério flagráverat, est ampléxus. Sacris Ordínibus a beáto Udalrico initiátus, cum in Pannóniam, prædicándi Evangélii causa, se prius contulísset, propter conjúnctam in eo exímia cum pietáte prudéntiam, Othónis Imperatóris stúdio, totiúsque Cleri et pópuli acclamatióne, Ecclésiæ Ratisponénsi rite præfícitur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Manus enim.

LECTIO V.

Suscepto Episcopátus múnere, gregem Dómini verbo pavit et exémplo, sanctissimísque Ecclésiam temperávit institútis. Monastério sancti Emmeráni, quod jam diu Epíscopi administráverant restitútis provéntibus, magno illius bono insignem virum Romuáldum præpósuit. Sanctimoniálium Cœnóbium, quod ipse fundáverat, tam sancte instítuit, ut collápsa in áliis disciplína eo exémplo sit fácile restauráta, novóque pietátis odóre capta Brígida, Baváriæ Ducis fília, sponsum Christum secúta ad sacras se Vírgines aggregávit. Bohémis, quo amplióra apud illos Fides increménta cáperet, contémpto suæ Ecclésiæ detriménto, rejéctis aliórum consíliis, próprium dari Epís-

copum libentissime permísit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum.

Manus.

LECTIO VI.

Egregiam viri sanctitátem comprobárunt energúmeni, et váriis languóribus oppréssi, quos precatióne sanávit. Divino afflátus instinctu, sanctum Henricum Imperatórem regnatúrum, fratrem ipsius Brunónem ad Episcopátum promótum iri; e soróribus álteram Reginam, Abbatistam álteram fore prædixit. Dénique cum vigínti et ámplius annis in séduli Pastóris múnere peráctis extrémum sibi diem imminére intellígeret, quæ ex usitáta liberalitáte supérerant, per manus páuperum præmísit, sacræque Eucharístiæ viático præmunítus, in sancti Othmári æde, ut divínitus ántea futúrum accéperat, sanctíssimam vitam pari morte conclúsit, Ratispónæ in templo sancti Emmeráni sepúltus.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrina ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est qui con[...] sit vitam mundi, et p[...] ad cœléstia regna.

Ipse intercédat.

Glória Patri.

Ipse intercédat.

In tertio Nocturno H[...] in Evangelium Vigiláte[...]

DIE XIII NOVEMB[...]

[...]

S. STANISLAI KOST[...]

confessoris.

(DUPLEX SECUNDÆ CLA[...]

Omnia de Communi [...] fessoris non Pontificis, [...] ter ea quæ hic hab[...] propria.

In Hymno Iste Conf[...] *dicitur* Méruit suprémos[...]

ORATIO.

Deus, qui inter cæter[...] piéntiæ tuæ mirácula étia[...] ténera ætáte matúræ sa[...] tátis grátiam contulísti, [...] quæsumus, ut beáti Sta[...] exémplo, tempus insta[...] operándo rediméntes, [...] ætérnam íngredi réq[...] festinémus. Per Dómin[...]

In primo Nocturno L[...] nes de Libro Sapientiæ [...] tus si morte, lxxvij.

IN SECUNDO NOCTU[...]

LECTIO IV.

Stanislaus Senatória [...] kárum gente ortus in P[...] quam olim esset milit[...] cutúrus, nomen Jesu [...] nuntiávit, paritúræ [...] grémio divínitus inscri[...] Virginitátem adhuc p[...]

térna in mensa
pudíce dictum
e horróre exá-
ret. Ad Vien-
tria seminárium
usa missus, non
plo sodálibus,
tióni fuit. Coác-
áni hóspitis ædes
ue a Paulo fratre
n vitam omni
átum génere in-
ésticum bellum
constantissime
ætérna se, non
tum affirmans.
n illi erat rerum
sidérium, per-
eo consuetúdo,
ræ ádeo tener,
avíssime appel-

um fecit illum
custodívit eum
t a seductóribus
: * Et dedit illi
érnam.
dedúxit Dómi-
ectas, et ostén-
n Dei.

TIO V.
Æ fratris vexa-
pse jejúnia, fla-
ue insóntis cor-
átus adjíciens,
orbum íncidit.
cénte, cum Dæ-
ndi canis spécie
gno Crucis ter
rum Viáticum,
tica domo de-

cúmbens frustra ab homínibus petébat, ab Angelis accépit. Mox ad púeri Jesu compléxum a beatíssima ejus Matre cómiter admíssus, ac Societáti jussus nomen dare, súbito convaluit. Sed cum áditum ad illam patris timor in Germánia præclúderet; peregríni hábitu solus, pedes, mendícus fugam arrípuit, certus non sístere, nisi voti compos fiat. Iter non uno Dei benefício prósperum fuit. Nam præter ália, Pauli prófugum fratrem jam assequéntis equi, immísso divínitus torpóre, constitérunt. Et Stanisláus Angelórum pane íterum Angélico ministério reféctus, post duodécies centéna pássuum míllia, tandem Romæ in Societátem Jesu a Sancto Francisco Bórgia Generáli Præpósito méruit cooptári.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas Paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

Tironis emeríti virtútes in Religiósæ vitæ palæstra splendídius eluxére; Cháritas præsértim erga Deum, in quem assídue alienáta a sénsibus mente rapiebátur. Inde illi fácies semper accénsa, nonnúnquam rádians, perénnes

choro stipata vocatus est ex Quirináli domo probatiónis, anno innocéntis vitæ décimo octávo, óperum plénior quam diérum. Multis post óbitum miráculis in sua præsértim Polónia enítuit; cujus armis contra formidábiles Turcárum exércitus spectábilis e cœlo áffuit non semel; et civitátes álias peste, álias incéndio liberávit. Quamóbrem Clemens Décimus eum inter primários totíus Regni Patrónos constituit. Benedíctus vero Décimus Tértius (quod a Cleménte Undécimo jamprídem fúerat decrétum) in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

ni ópere malo,
in innocéntia

dat.
VIII.
go, inquit, et
justificatiónes
oblítus. Non
nei, qui obliti
m tuórum. Vi-
inor ætáte non
atiónes Dei, do-
icis suis ætáte
ui obliti sunt.
st, júnior ego
us, nisi illi ma-
unt? Sed con-
icit hic júnior:
st major: quia
contemptibilia
Deus, et ea,
, tanquam sint,
nt, evacuéntur.
novíssimi qui
et primi, qui
ni.
ibi vestri præ-
érnæ ardéntes
estris: * Et vos
ibus expectán-
m suum, quan-
a núptiis.
ergo, quia nes-
Dóminus ves-
it.

i.

IO IX.
únior non est
non suam vó-
justítiam, sed

Dei; de qua étiam nunc dicit: Justítia tua justítia in ætérnum. Propter hanc passus est persecutiónem júnior, a majóre, ut díceret júnior quod séquitur: Tribulátio et necéssitas invenérunt me; mandáta tua meditátio mea est. Sæviant, persequántur; dum tamen mandáta Dei non relinquántur, et ex ipsis mandátis étiam qui sérviunt diligántur. Intelléctum da mihi et vivam. Intelléctum poscit iste júnior, quem si non habéret, non super senióres intellígeret. Sed eum poscit in tribulatióne, et necessitáte, quo intélligat, quam sit contemnéndum, quod ei possunt auférre persequéntes inimíci, a quibus se dicit esse contémptum.

Te Deum laudámus, 17.

DIE XVI NOVEMBRIS.

QUARTA INFRA OCTAVAM

SANCTI STANISLAI.

(SEMIDUPLEX.)

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Ambrosii, Epíscopi.

LECTIO IV.

[In obitu Valentiniani.]

Amísimus Júvenem, in quo duo páriter acérbant dolórem, annórum immatúritas, et consiliórum senéctus. Et ille quidem se suárum virtú-

tum remuneratióne solátur, eo quod in juventúte sua labóres absórbuit, perícula multa tolerávit. Jugum máluit grave emendatióris propósiti, quam molle illud ac plenum deliciárum invitaméntis cervíce portáre. Plúrimi sunt, qui se a peccátis et lúbrico juventútis in senectúte revocáre potuérunt; rarus autem, qui in juventúte grave jugum séria sobrietáte portáverit. Hoc est illud jugum, de quo Dóminus in Evangélio ait: Tóllite jugum meum super vos. Si quis ergo, ántequam gravi onerétur peccatórum sárcina, túlerit jugum in juventúte; singuláriter sedébit, non cum plúrimis.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Et quid jam de áliis dicam, qui étiam ludo juventútis putáverint abstinéndum, resecándam ætátis licéntiam, lenitátem senectútis in aliénis annis deferéndam? Cœpit ita frequentáre jejúnium, ut plerúmque ipse impránsus convívium suis comítibus exhibéret. Quis tam Dóminus servi, quam ille sui córpori[s]
fuit? Quis tam aliórum ...
biter, quam ille suæ ...
ætátis? Quid de pietáte ...
loquar? Orábat. Sed ...
dicátur: Quid ei prófuit ...
orátio? Ecce in primo ...
óccidit cursu. Esto tamen ...
doléndum sit, quod prim...
obíerit ætáte: gratulánd...
nihilóminus est, quod ...
tum stipéndiis veteráno...
césserit. In illo ómnibus ...
brico adolescéntiæ témpor...
tanta laus morum ejus ...
ut omnem memóriam ...
lóris obdúcat. Quod ...
óbiit, fragilitátis est; ...
talis fuit, admiratiónis.

℟. Amávit eum Dómin...
et ornávit eum: stolam ...
riæ índuit eum, * Et ad ...
tas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dómin...
lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Sed quia vita Sanctór...
non hic in terris est, sed ...
cœlo (justis enim vi...
Christus, et mori lu...
quia et dissólvi et cum Chr...
esse multo mélius) doléndum
est, quod nobis cito ...
sit; consolándum, quod ...
melióra transíerit. Nec ...
tet áliquis, méritis ejus ...
celeritáte detráctum. R...
est Enoch, ne malítia ...
ret cor ejus: et Josías ...
mo octávo anno regni ...
ita Dómini pascha cele...

it, ut omnes retro princi-
es devotióne superáret; nec
iútius fidei suæ méritis su-
ervixit. Próspicis ígitur nos,
ancta ánima, de loco supe-
ióre tanquam inferióra res-
iciens. Habitásti in córpore,
anquam calceaménto eo usa,
on ut involúcro; ut, quasi
upérior et eminéntior, quo
elles, tuum circumférres
ine ulla offensióne vesti-
ium. Super colúmbas sim-
lícior, super áquilas lévior,
uper agnos cleméntior, su-
er vítulos innocéntior.

℟. Iste homo perfécit óm-
ia quæ locútus est ei Deus,
t dixit ad eum: Ingrédere
n réquiem meam: * Quia te
idi justum coram me ex óm-
ibus géntibus.

℣. Iste est qui contémp-
it vitam mundi, et pervénit
d cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii se-
cúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Obláti sunt
Jesu párvuli, ut manus eis
impóneret. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii,
Epíscopi.

[In Luc. cap. 18.]

Sinite púeros veníre ad me. Atqui ætas hæc infirma est víribus, inválida ingénio, immatúra consílio. Non ergo ea præfértur; alióquin obésset adoléscere. Cur autem púeros aptos regno dicit esse cœlórum? Fortásse quia malítiam nésciant, fraudáre non norint, referíre non áudeant, opes, honórem, ambitionémque non áppetant. Verum, non ignoráre ista virtútis est, sed contémnere; nec continéntiæ laus, ubi infirmitátis intégritas. Non ígitur puerítia, sed æmula puerílis simplicitátis bónitas designátur. Dénique hoc ipse Salvátor expréssit dicens: Nisi convérsi fuéritis, et efficiámini sicut puer iste; non intrábitis in regnum cœlórum.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Quis est ergo puer imitándus Apóstolis Christi? nisi forte ille, de quo Isaías dicit: Puer natus est nobis. Ipse enim tibi puer dixit: Tolle crucem tuam, et séquere me. Et ut agnóscas púerum, cum maledicerétur, non remaledíxit; cum percuterétur, non

percússit. Hæc est enim perfécta virtus. Itaque et in pueritia est quædam venerábilis morum senéctus; et in senectúte innocens pueritia. Senéctus enim venerábilis est, non diutúrna, nec número annórum computáta: cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Unde et scriptum est: Laudáte, púeri, Dóminum; quia nemo nisi perféctus laudat Dóminum.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.
Glória Patri.
Et vos.

LECTIO IX.

Ergo fugiámus supérbiam, sequámur puerilem simplicitátem: quia véritas adversária supérbiæ: simplícitas autem concúrrens veritáti in ipsa humilitáte sublímis. Nec, sicut Cain, fratérna spécie dolum percussóris abscóndat; sed foris, intráque sit frater. Nunc distántiam verbórum inténde. Ubi ad se infántes accédere jubet, ut eos vel precatióne, vel mánuum impositióne benedíceret, púeros appéllat: ubi præcipit non scandalizándos, pusillos vocat. Non enim scandalizántur qui tangúntur a Christo; non labúntur, qui Christo propinquant: sed labéntur illi, quos pusillos, non ætátis exiguitas, sed virtútis pusíllitas fecit.

Te Deum laudámus, 17.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, commemoratio Octavæ.

DIE XX NOVEMBRIS.

DIES OCTAVA

SANCTI STANISLAI

(DUPLEX.)

Officium ut in Festo, præter Lectiones, quæ sunt.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Sermo sancti Ennódii Episcopi.

LECTIO IV.

[In Vit. S. Epiphan. Ep. Ticin.]

Beati Stanisláï paréntum quid retéxam sánguinis prærogativam, quorum familiæ et nobilitátis caput est filius! Hic procéssu témporis et labóris ad sextum et décimum ætátis annum divíno favóre perdúctus, cana consília in annis puerílibus meditabátur. Vernábat in illo præ céteris mater bonórum óperum verecúndia. Formósitas hujus corpóreæ index ánimæ fuit. Ridébant genæ; nítida simul lábia commendábant duplíciter mella sermónum: ne

quocúmque vertísset óculos, erenitátem mentis nuntiábat spéctus; frons céreæ pulhritúdinis et candóris illíus, quæ Solis passa rádios colóem traxit ab æthere: vultus itæ símilis.

℟. Honéstum fecit illum óminus, et custodívit eum b inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit lli claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dómius per vias rectas, et osténlit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Erat prióribus sancta inungéntibus obsecúndans, equálibus blandus atque oficiósus, sequéntibus mera haritáte commúnis: nulli se præferens, cum religióso ursu per cœléstem trámitem mnibus anteire; laudatiónis amóre vácuus, cum quoidie in eo laudándo adoléserent. De pudicítia Juvenis nei quid loquar? Carnem se abére, nisi cum se moritúrum esse meminerat, nesciébat. Utebátur lectióne pro réquie; quid libri douíssent, vita signabátur. Jam si illa retéxam, quas inimiórum sustínuit insoléntias, uali procéllas pessimórum irtúte contémpsit; ad hæc narránda lingua non suffiiet. Sub tali cruce triénnium luxit, soli Deo dolórum suórum secréta maniféstans. Romam pétiit; in quo itínere quid molestiárum sustinúerit, quid virtútum gésserit, festínans ad majóra prætéreo.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Conversi íllico ómnium óculi, nemo illum in mortálium número computábat, cui ómnia cœléstis grátiæ vidébant bona constáre. Talis jam ad décimum octávum ætátis suæ pervénit annum, in quo servórum Dei número dedicátus, senum cœtibus puer adjúnctus est. Stupuérunt plúrimi, sed extérni, qui mores illíus cum ætátis immaturitáte jungébant; seram credébant dignitátem hanc rédditam esse, qui nóverant. Scimus júvenem istum non oportére pro ætátis immaturitáte censéri: nec debére gravis consílii homínibus téneros pro quoquam óbice annos afférri. Vir namque cana morum integritáte probábilis gemináta laude dignus est, si illi ad venerábile mentis impérium puerile corpus obtémperet. Conversátio, non anni, aut adolescéntiam áperit, aut senéctam.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 19.]

In illo témpore, Obláti sunt Jesu párvuli, ut manus eis impóneret. Et réliqua.

Homilía Venerábilis Bedæ, Presbyteri.

Sinite párvulos veníre ad me; tálium est enim regnum Dei. Significánter dixit: Tálium est, non istórum: ut osténderet, non ætátem regnáre, sed mores; et his, qui similem habérent innocéntiam et simplicitátem, præmium repromítti. Quisquis non recéperit regnum Dei, velut párvulus, non intrábit in illud. Sicut puer non persevérat in iracúndia, non læsus méminit; non videns pulchram mulíerem delectátur; non áliud cógitat, áliud lóquitur: sic et vos nisi talem habuéritis innocéntiam et ánimi puritátem, regnum cœlórum non potéritis intráre. Et compléxans eos benedicébat. Compléxus benedícit párvulos; ut húmiles spíritu sua benedictióne grátiæ dignos delectióne esse signíficet.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, abstínens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Quidam genu flexo ante eum rogábat eum, dicens: Magister bone, quid fáciam, ut vitam ætérnam percípiam? Audíerat, credo, iste quæsítor vitæ ætérnæ, tantum eos, qui parvulórum vellent esse símiles, dignos esse introítu regni cœléstis; atque ideo curam gerens tractátus certióris, poscit sibi non per parábolas, sed apérte, quibus óperum méritis vitam ætérnam cónsequi possit, expóni. Jesus autem dixit ei: Præcépta nosti? Hæc est puerílis innocéntiæ cástitas, quæ nobis imitánda propónitur, si regnum Dei vólumus intráre. At ille respóndens ait: Magister, hæc ómnia observávi a juventúte mea.

nt lumbi vestri præ-
et lucérnæ ardéntes
bus vestris: * Et vos
ominibus expectánti-
ninum suum, quan-
rtátur a núptiis.
giláte ergo, quia nes-
hora Dóminus ves-
úrus sit.
os.
a Patri.
s.

LECTIO IX.

t putándus homo iste
tentántis, ut quidam
e, Dóminum interro-
vel de sua esse vita
s, cum se legis man-
stodisse dicébat; sed
ter, ut víxerit, esse
is. Quia si mendácii,
ulatiónis noxa reus
ır, nequáquam intúi-
ína cordis ejus eum
dicerétur Jesus. Di-
im Dóminus eos qui
a legis, quamvis mi-
ıstódiunt: sed nihiló-
quod in lege minus
iis, qui perfécti esse
ant, osténdit: quia
it sólvere legem, aut
tas, sed adimplére.
m profécto adimple-
pértinet, quod hic
iénter adjúngitur:
quæcúmque habes,
et da paupéribus, et
thesáurum in cœlo;
, séquere me.
eum laudámus, 17
eræ de Præsentatione beatæ Mariæ virginis cum Commemoratione Octavæ.

DOMINICA II
OCTOBRIS.

FESTUM MATERNITATIS
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

(DUPLEX MAJUS.)

Ad Vesperas, Antiphona Beáta es, Virgo María, *cum reliquis de Laudibus, ut infra.*

Psalmus ut in Officio Parvo beatæ Mariæ virginis, clix.

CAPITULUM.

[Eccli. c. 24.]

Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in eléctis meis mitte radíces.

℟. Deo grátias.

Hymnus Ave, maris Stella.

℣. Benedícta tu in muliéribus.

℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnificat, Antiphona. Cum jucunditáte Maternitátem beátæ Maríæ semper Vírginis celebrémus.

ORATIO.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, præsta supplícibus tuis ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

In fine Hymnorum Con-

mam inter céteras esse cantatúram, nemo est qui ámbigat. Puto autem illam, præter illud quod solis licet, cum ómnibus tamen virgínibus ei, ut dixi, commúne erit, dulcióri quodam atque elegantióri cármine lætificatúram esse Civitátem Dei. Hujus ítaque dulcísonos deprómere vel exprímere módulos ne ipsárum quidem vírginum ulla digna inveniétur: quia mérito decantándum servábitur illi, quæ sola de partu, et partu divino gloriátur. Gloriátur, dixi, de partu, non in se, sed in ipso quem péperit. Deus síquidem, Deus enim est, quem péperit; et qui Matrem suam in cœléstibus donatúrus glória singulári: in terris prævenire curávit et grátia, qua vidélicet ineffabíliter et intácta concíperet, et páreret incorrúpta.

℟. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet; * Ecce Virgo concípiet, et páriet Fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel.

℣. Joseph, Fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est.

Ecce Virgo.

Benedictio Cujus Festum cólimus, ipsa Virgo Vírginum.

LECTIO

Deum hujús
nativitas, qua
Virgine nascer
gruébat et Virg
non páreret,
Proinde Factor
homo fíeret
hómine, talem
bus débuit d
cóndere Matrem
se decére sciéb
verat placitúram
que esse Virgin
immaculáta imm
céderet, ómniu
purgatúrus. Vól
lem, de qua mi
lis corde prodi
in se virtútum
ómnibus salub
exémplum osten
Vírgini partum,
ante et Virginit
verat votum, e
prærogáverat m
ígitur, quæ Sanc
rum conceptúra
et paritúra, Sanc
pore, accépit d
nitátis; ut ess
accépit donum
O admirábilem
nóre digníssima
O Fœminam sin
nerándam, sup
minas admiráb
tum reparatric
rum vivificatri
est Angelus
vírginem car
mente, vírgine

am, et in habita-
ta coram ipso mi-
t sic in Sion firmáta
Civitáte sanctifi-
ter requiévi, et in
potéstas mea. Et
n pópulo honori-
in parte Dei mei
illíus, et in pleni-
nctórum detêntio

tactu pudóris in-
Mater Salvatóris :
lum terrámque re-
se clausit víscera,
no.
edícta tu in muliè-
benedíctus fructus
i.
lum.
ECTIO III.
drus exaltáta sum
, et quasi cypréssus
Sion : quasi palma
sum in Cades, et
ntátio rosæ in Jéri-
si olíva speciósa in
et quasi plátanus
um juxta aquam in
icut cinnamómum
mum aromatízans
dedi : quasi myrrha
di suavitátem odó-
uasi storax, et gál-
t úngula, et gutta :
Líbanus non incísus
habitatiónem meam,
bálsamum non mix-
r meus. Ego quasi
hus exténdi ramos
rami mei honóris et
Ego quasi vitis fruc-
umn.

tificávi suavitátem odóris.

℟. Multæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas : * Speciósa facta es, et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

℣. Séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam maternitátem.

Speciósa.

Glória Patri.

Speciósa.

IN SECUNDO NOCTURNO.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ex Sermóne sancti Leónis Papæ.

LECTIO IV.

[Ser. 1 de Nat. Domini.]

Virgo régia Davídicæ stirpis elígitur, quæ sacro gravidánda fœtu, divínam humanámque prolem prius concíperet mente, quam córpore : et ne supérni ignára consílii ad inusitátos pavéret affátus, quod in ea operándum erat a Spíritu Sancto, collóquio dídicit Angélico; nec damnum crédidit pudóris Dei génitrix mox futura. Cur enim de conceptiónis novitáte despéret, cui efficiéntia de Altíssimi virtúte promíttitur ? Confirmátur credéntis fides étiam præeúntis attestatióne miráculi. Donátur Elísabeth inopináta fœcúnditas, ut qui

mam recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi.

℣. Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte mirábilis Genitrícis Dei.

Cujus Dóminus.

LECTIO V.

[Ser. 2 de Nat. Domini.]

Ingreditur hæc ínfima Jesus Christus Dóminus noster de cœli Sede descéndens, et a patérna glória non recédens, novo órdine, nova nativitáte generátus. Novo órdine, quia invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris; incomprehensíbilis vóluit comprehéndi, ante témpora manens esse cœpit in témpore. Nova autem nativitáte génitus est, concéptus a Vírgine, natus ex Vírgine, sine patérnæ carnis con-

, non áliter cré-
n esse, quam cé-
l ut fieret, éditus
ex Virgine, quam
ıctus fœcundávit :
mnibus mátribus
ne peccáti sorde
hæc inde purga-
it unde concépit.
ícta tu inter mu-
enedíctus fructus
* Unde hoc mihi,
later Dómini mei

íxit humilitátem
e, et fecit mihi
potens est.
: mihi.
ıtri.
c mihi.
IO NOCTURNO.
mihi magna qui

córdia ejus a pro-
ogénies timénti-

ncti Evangélii se-
cam.
TIO VII.
Cap. 2.]
pore, Cum redí-
sit puer Jesus in
et non cognové-
es ejus. Et réli-

sancti Bernárdi,

Laud. Virg. Matris.]
Dóminum Ange-
ía suum fílium
cens : Fili, quid
s sic? Quis hoc

áudeat Angelórum? Súfficit eis, et pro magno habent, quod cum sint spíritus ex conditióne, ex grátia facti sint et vocáti Angeli, testánte David; Qui facit Angelos suos Spiritus. María vero Matrem se agnóscens, majestátem illam, cui illi cum reveréntia sérviunt, cum fidúcia suum núncupat filium : nec dedignátur nuncupári Deus, quod esse dignátus est. Nam paulo post subdit Evangelísta : Et erat súbditus illis. Quis? quibus? Deus homínibus : Deus, inquam, cui Angeli súbditi sunt, cui Principátus et Potestátes obédiunt, súbditus erat Maríæ.

℟. Beáta es, virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino : perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi : Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. Proptérea.

Benedictio Cujus festum cólimus, ipsa Virgo Vírginum.

LECTIO VIII.

MIRARE utrúmlibet, et élige quod ámplius miréris, sive fílii benigníssimam dignatiónem, sive Matris excellentíssimam dignitátem. Utrinque stupor, utrinque miráculum. Et quod Deus fœminæ obtémperet, humílitas absque exém-

plo : et quod Deo fœmina principétur, sublimitas sine sócio. In láudibus Vírginum singuláriter cánitur, quod sequúntur Agnum quocúmque íerit. Quibus ergo láudibus júdicas dignam, quæ étiam præit? Disce, homo, obedíre; disce, terra, subdi; pulvis, obtemperáre. De auctóre tuo loquens Evangelista : Et erat, inquit, súbditus illis. Erubésce, supérbe cinis. Deus se humíliat, et tu te exáltas. Deus se homínibus subdit, et tu dominári géstiens homínibus, tuo te præpónis auctóri. Felix María, cui nec humílitas défuit, nec virgínitas. Et quidem singuláris virgínitas, quam non temerávit, sed honorávit fœcúnditas. Et nihilóminus speciális humílitas; quam non ábstulit, sed éxtulit fœcúnda virgínitas : et incomparábilis prorsus fœcúnditas, quam virgínitas simul comitátur et humílitas. Quid horum non mirábile? quid non incomparábile? quid non singuláre? Mirum vero si non hæsitas in horum ponderatióne : quid tua júdices dignius admiratióne, utrum vidélicet pótius stupénda sit fœcúnditas in Vírgine, an in Matre intégritas? sublímitas in prole, an cum tanta sublimitáte humílitas? Nisi quod indubitánter horum síngulis præferénda sunt simul cuncta, et

incomparabiliter exc
tius est atque felicius
percepisse, quam áliqu
quid mirum, si Deus
mirábilis cérnitur et
in Sanctis suis, mirábi
exhíbuit in Matre sua?
rámini ergo, Cónjuge
carne corruptíbili ca
tegritátem : vos, Sacr
gines, in Vírgine fœcu
tem. Imitámini, omnes
nes, Dei Matris humil

℟. Congratulámini
omnes, qui dilígitis
num, quia cum essem
vúla, plácui Altíssimo
de meis viscéribus
Deum et hóminem.

℣. Beátam me dicen
nes generatiónes, quia
lam húmilem respexit

Et de meis.

Glória Patri.

Et de meis.

Nona Lectio de H
Dominicæ occurrenti

AD LAUDES

ET PER HORA

Antiphona.

Beáta es, Virgo Ma
ómnium portásti Cre

Psalmus Dóminus
vit, *cum reliquis de*
nica, 18.

Antiphona.

Genuisti qui te f
in ætérnum pérmane

Antiphona.

Beátam me dicent
generatiónes, quia
húmilem respéxit D

Antiphona.

Fecit mihi magna qui po-
ens est, et Sanctum nomen
jus.

Antiphona.

Vidérunt eam Filiæ Sion,
t beátam dixérunt, et Re-
inæ laudavérunt eam.

CAPITULUM.

[Eccli. c. 24.]

Qui creávit me, requiévit
 tabernáculo meo, et dixit
ihi : In Jacob inhábita, et
 eléctis meis mitte radíces.

HYMNUS.

Te, Mater alma Núminis,
rámus omnes súpplices,
 fraude nos ut Dæmonis
ua sub umbra prótegas.

Ob pérditum nostrum ge-
nus,
rimi Paréntis crímine,
d ínclytum Matris decus
e Rex suprémus éxtulit.

Cleménter ergo próspice
apsis Adámi pósteris :
 te rogátus Fílius
epónat iram víndicem.

Jesu, tibi sit glória,
ui natus es de Vírgine,
um Patre et almo Spíritu
 sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Germinávit radix Jesse,
rta est stella ex Jacob.

℟. Virgo péperit Salvató-
m, te laudámus, Deus nos-
r.

d Benedictus, Antiphona.

Sancta María, succúrre
iseris, juva pusillánimes :
réfove flébiles, ora pro pó-
pulo, intérveni pro clero, in-
tercéde pro devóto fœmíneo
sexu : séntiant omnes tuum
juvámen, quicúmque céle-
brant tuam admirábilem Ma-
ternitátem.

ORATIO.

Deus, qui de beátæ Maríæ
Vírginis útero Verbum tuum,
Angelo nuntiánte, carnem
suscípere voluísti, præsta
supplícibus tuis ut qui vere
eam Genitrícem Dei crédi-
mus, ejus apud te interces-
siónibus adjuvémur. Per eúm-
dem Dóminum nostrum Je-
sum Christum.

Ad Primam in responsorio brevi dicitur ℣. Qui natus es.

Ad Horas, Antiphonæ et Oratio sumuntur ex Laudibus, reliqua ex Officio beatæ Mariæ in Sabbato, clvj.

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Matérnitas tua, Dei Gé-
nitrix Virgo, gáudium annun-
tiávit univérso mundo : ex te
enim ortus est Sol justítiæ
Christus Deus noster.

DOMINICA III OCTOBRIS.

FESTUM PURITATIS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

(DUPLEX MAJUS.)

Ad Vesperas, Antiphona Sicut lílium inter spinas, *cum reliquis de Laudibus.*

Psalmi consueti de sancta Maria, ut in ejus Officio parvo, clix.

CAPITULUM.

[Sap., c. 4.]

O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus, quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

HYMNUS.

Præclara Custos Vírginum,
Intácta Mater Núminis,
Cœléstis aulæ jánua,
Spes nostra, Cœli gáudium,
Inter rubéta lílium
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérminans
Nostro medélam vúlneri.
Turris Dracóni impérvia,
Amíca Stella náufragis,
Tuére nos a fráudibus,
Tuáque luce dírige.
Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter dévios
Tutam reclúde sémitam.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Cum jucunditáte Virginitátem beátæ Maríæ semper Vírginis celebrémus.

℟. Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Nihil inquinátum in eam incúrrit: candor est lucis ætérnæ, et spéculum sin[e] mácula.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnip[o]tens ætérne Deus, ut puri[s]simæ Vírginis Maríæ integ[er]rimam Virginitátem fest[iva] celebritáte venerántes, e[jus] intercessióne puritátem m[en]tis et córporis consequ[amur]. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitatorium. — Virgi[ni]tátem Deíparæ celebrém[us], Christum ejus fílium ad[ore]mus Dóminum.

Psalmus Venite, ex[ulte]mus, 2.

HYMNUS.

O Stella Jacob fúlgida,
O Solis instar spléndida
Auróra, qua nil púrius
Refúlget inter sídera.
Stolis amíctæ cándidis
Tibi catérvæ Cœlitum
Plaudunt, sacræque Vírgin[es]
Laudes perénnes cóncin[unt].
Quin obsequéntes ófferu[nt]
Ligústra et alba lília:
Candor sed horum vínci[tur]
Candóre casti péctoris.
Nostra Angelórum lau-
dibus
Abjécta tellus ássonans
Ad astra voces éfferat,
Et Vírginis præcónia.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Antiphonæ et Psalmi N

Antiphona.
nihi magna qui po-
et Sanctum nomen

Antiphona.
nt eam Filiæ Sion,
dixérunt, et Re-
lavérunt eam.

APITULUM.
[Eccli. c. 24.]

ávit me, requiévit
áculo meo, et dixit
Jacob inhábita, et
meis mitte radíces.

HYMNUS.
er alma Núminis,
omnes súpplices,
nos ut Dæmonis
umbra prótegas.
ditum nostrum ge-

éntis crímine,
um Matris decus
aprémus éxtulit.
iter ergo próspice
lámi pósteris:
tus Filius
iram víndicem.
ibi sit glória,
es de Vírgine,
e et almo Spíritu
érna sæcula.

ninávit radix Jesse,
ella ex Jacob.
o péperit Salvató-
idámus, Deus nos-

ictus, Antiphona.
María, succúrre
uva pusillánimes:
réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam admirábilem Maternitátem.

ORATIO.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, præsta supplícibus tuis ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum.

Ad Primam in responsorio brevi dicitur ℣. Qui natus es.

Ad Horas, Antiphonæ et Oratio sumuntur ex Laudibus, reliqua ex Officio beatæ Mariæ in Sabbato, clvj.

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.
Matérnitas tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est Sol justítiæ Christus Deus noster.

DOMINICA III
OCTOBRIS.
FESTUM PURITATIS
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.
(DUPLEX MAJUS.)

Ad Vesperas, Antiphona
Sicut lílium inter spinas, *cum reliquis de Laudibus.*

tránsiit, imber ábiit et recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra.

℣. Surgam, et circuíbo civitátem, per vicos et pláteas quæram quem díligit ánima mea.

Jam hiems.

LECTIO III.

[Cant., c. 4 et 8.]

Veni de Líbano, sponsa mea, veni de Líbano, veni: coronáberis de cápite Amana, de vértice Sanir et Hermon, de cubílibus leónum, de móntibus pardórum. Vulnerásti cor meum, Soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ, soror mea sponsa! Pulchrióra sunt úbera tua vino, et odor unguentórum tuórum super ómnia arómata. Favus distíllans lábia tua, sponsa, mel et lac sub lingua tua, et odor vestimentórum tuórum, sicut odor thuris. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus.

℟. Adjúro vos, fíliæ Jerúsalem, si invenéritis diléctum meum, ut nuntiétis ei quia amóre lángueo. * Qualis est diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum?

℣. Diléctus meus cándidus, et rubicúndus, eléctus ex míllibus. Talis est diléctus meus, ipse est amícus meus, fíliæ Jerúsalem.

Qualis.

Glória Patri.

Qualis.

IN SECUNDO NOCTURNO.

℣. Post partum Virgo invioláta permansísti.

℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Ex libro sancti Ambrósii Episcopi de Virgínibus.

LECTIO IV.

[Lib. 2.]

Sit vobis tanquam in imágine descrípta Virgínitas, vitaque beátæ Maríæ, de qua, velut in spéculo, refúlget spécies castitátis, et forma virtútis. Hinc sumátis licet exémpla vivéndi, ubi, tanquam in exemplári, magistéria expréssa probitátis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis, osténdunt. Primus discéndi ardor nobílitas est magístri. Quid nobílius Dei Matre? Quid splendídius ea, quam splendor elégit? Quid cástius ea, quæ corpus sine córporis contagióne generávit?

℟. Beatíssima Virgo María, hortus conclúsus, fons signátus, Regína Angelórum, Dómina mundi: * Per quam Deus descéndit in terras, ut hómines ascéndere mereréntur ad Cœlos.

℣. Ad te clamámus éxsules fílii Evæ: recordáre nostri, Sanctíssima Virgo.

Per quam.

LECTIO V.

)E céteris ejus virtútibus uid loquar? Virgo erat, non olum córpore, sed étiam nente, quæ nullo doli ám-itu sincerum adulteráret af-ctum. Corde húmilis, ver-is gravis, ánimi prudens, oquéndi párcior, legéndi tudiósior, non in incérto ivitiárum, sed in prece páu-eris spem repónens; inténta peri, verecúnda sermóne, rbitrum mentis, sólita non óminem, sed Deum quæ-ere: nullum lædere, bene elle ómnibus, fúgere jac-ántiam, ratiónem sequi, náre virtútem.

℟. Beáta María tantæ éx-itit puritátis, ut Mater Dó-nini esse mererétur: * Deus quam elégerat creávit; de qua crearétur elégit.

℣. Ipsa est stella ex Jacob, ujus rádius univérsum or-em illúminat.

Deus quam.

Ex sancto Petro Chrysó-ogo.

LECTIO VI.

[Serm. 143.]

Hæc dedit cœlis glóriam, erris Deum, fidem géntibus, nem vítiis, vitæ órdinem, nóribus disciplínam. Grá-iam, quam détulit Angelus, ccépit Virgo, salútem sæcu-s reddìtúra. Vere benedicta irgo, quæ et Virginitátis óssidet decus, et Matris di-nitátem: vere benedicta, quæ et supérni concéptus méruit grátiam, et servávit integritátis corónam. Vere benedícta, quæ et divíni gér-minis suscépit glóriam, et Regína éxtitit totíus casti-tátis.

℟. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognós-co? Spíritus Sanctus super-véniet in te: * Et virtus Al-tíssimi obumbrábit tibi, ideó-que * Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

℣. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini; fiat mihi se-cúndum verbum tuum.

Et virtus.

Glória Patri.

Quod nascétur.

IN TERTIO NOCTURNO.

℣. Invenísti grátiam apud Deum.

℟. Sancta Dei Génitrix, Virgo immaculáta.

Léctio sancti Evangélii se-cúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

In illo témpore, Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem des-ponsátam viro. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi, Abbátis.

[Hom. 2 super Missus est.]

Novum cánticum illud, quod solis dábitur in Regno Dei cantáre Virgínibus, ipsam Vírginum Regínam, imo pri-

n *

dulos ne ipsárum quidem vírginum ulla digna inveniétur: quia mérito decantándum servábitur illi, quæ sola de partu, et partu divino gloriátur. Gloriátur, dixi, de partu, non in se, sed in ipso quem péperit. Deus síquidem, Deus enim est, quem péperit; et qui Matrem suam in cœléstibus donatúrus glória singulári: in terris prævenire curávit et grátia, qua vidélicet ineffabíliter et intácta concíperet, et páreret incorrúpta.

℟. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet; * Ecce Virgo concípiet, et páriet Fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel.

℣. Joseph, Fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam: quod enim in

...inem dénique, qualem ...ribit Apóstolus, mente ...rpore sanctam. Nec nó..., nec fortúito invéntam; ...sæculo eléctam, ab Al... præcógnitam, et sibi ...tam, ab Angelis ser..., a Pátribus præfigurá... Prophétis promíssam.

...Beáta Dei Génitrix Ma... ...plum Dómini, sacrá... Spíritus Sancti, * Sola ...exémplo placuísti Dó... nostro Jesu Christo.

...Genuísti qui te fecit, et ...ternum pérmanes Virgo.

...

...ria Patri.

...la.

... *Lectio de Homilia ...icæ occurrentis.*

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Antiphona.

...Sicut lílium inter spinas, ...amíca mea inter fílias.

...salmus Dóminus regná... *cum reliquis de Domi...*, 18.

Antiphona.

...Diléctus meus mihi, et ego ...qui páscitur inter lília.

Antiphona.

...Quam pulchra es, amíca ..., quam pulchra es.

Antiphona.

Una est colúmba mea, per...ta mea.

Antiphona.

Vidérunt eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavé...nt.

CAPITULUM.

[Sap., c. 4.]

O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus, quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Hymnus O Gloriósa Vírginum, *ut in Officio parvo beatæ Mariæ*, clxxj.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Benedictus, Antiphona.

Sancta et immaculáta Maríæ virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio; quia per te Redemptórem nostrum suscépimus Dóminum nostrum Jesum Christum.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnípotens ætérne Deus, ut puríssimæ Vírginis Maríæ integérrimam Virginitátem festíva celebritáte venerántes, ejus intercessióne puritátem mentis et córporis consequámur. Per Dóminum nostrum.

Ad Horas, Antiphonæ sumuntur ex Laudibus ut supra. Reliqua omnia ex Officio B. Mariæ in Sabbato, clvj.

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, Sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo.

Oratio ut supra.

Deinde fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

DOMINICA IV OCTOBRIS.

OFFICIUM PATROCINII

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

(DUPLEX MAJUS.)

In Vesperis, Antiphona Dum esset Rex, *cum reliquis Antiphonis, Psalmis, Capitulo et Hymno ut in Officio parvo beatæ Mariæ,* clix.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, óra pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto fœmineo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam solemnitátem.

ORATIO.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Sancta María, Dei génitrix, virgo, * Intercéde pro nobis.

Psalmus Venite, [illegible]mus, 2.

Hymnus Quem ter[illegible]

Antiphonæ et Psal[illegible] turnorum, ut in Offici[illegible] beatæ Mariæ, clvij.

IN PRIMO NOCTU[RNO]

℣. Spécie tua, et [illegible]túdine tua.

℟. Inténde, prósp[illegible]céde, et regna.

Lectiones et resp[illegible] ut in Festo beatæ [illegible] Mariæ de Mercede [illegible] Septembris, 438.

IN SECUNDO NOCTU[RNO]

℣. Adjuvábit eam [illegible] vultu suo.

℟. Deus in médio [illegible] non commovébitur.

Sermo sancti Joánni[s] [illegible]sóstomi.

LECTIO IV.

(Apud Metaphrasten.)

Dei Fílius non divite[illegible] locuplétem áliquam [illegible]nam sibi matrem elég[illegible] beátam Vírginem illa[illegible]jus ánima virtútibus [illegible] erat. Cum enim beáta [illegible] supra omnem humána[illegible]túram castitátem ser[illegible] proptérea Christum [illegible]num in ventre concép[illegible] hanc ígitur sanctíssima[illegible]ginem et Dei matrem [illegible]réntes, ejus patrocín[illegible]litátem assequámur. [illegible] quæcúmque estis vir[illegible] ad matrem Dómini [illegible]

pulchérrimam,
m, et incorrup-
essiónem patro-
bis conservábit.
cedrus exaltáta
no, et sicut cy-
onte Sion: quasi
, * Dedi suavi-
.
it cinnamómum
a aromatizans.

CTIO V.
véra miráculum,
íssimi, fuit beáta
go María. Quid
majus aut illús-
nquam témpore
t, seu aliquándo
erit? Hæc sola
ram amplitúdine
uidnam illa sánc-
Prophétæ, non
n Mártyres, non
non Angeli, non
a Dominatiónes,
im, non Chéru-
nique áliud quid-
eátas res visíbiles
es, majus aut ex-
veniri potest. Ea-
Dei est et mater:
o et génitrix.
est ista quæ pro-
sol, et formósa
rúsalem? * Vidé-
æ Sion, et beátam
reginæ laudavé-

it dies verni cir-
eam flores ro-
sárum, et lília convállium.
Vidérunt.

LECTIO VI.

Hæc ejus mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere quanto virgo hæc præstántior sit cœléstibus poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem velántes suam, hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur. Ave ígitur mater, cœlum, puélla, virgo; thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum, assídue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum et Dóminum nostrum: ut per te misericórdiam invenire in die judícii, et quæ repósita sunt iis qui díligunt Deum, bona cónsequi possimus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul et Sancto Spirítui glória, et honor, et impérium, nunc et semper in sæcula sæculórum.

℟. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum.

℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte.

Et vidéntes.
Glória Patri.
Unguéntum.

IN TERTIO NOCTURNO.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Lectiones de Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri Magnæ devotiónis, *cum suis responsoriis ut in Festo Beatæ Virginis Mariæ de Mercede, die* xxiv *septembris*, 441.

Lectio nona de Homilia Dominicæ occurrentis.

Ad Laudes et alias Horas Antiphonæ, Psalmi, Capitulum et Hymnus, ut in Officio Beatæ Mariæ Virginis in Sabbato, clvj.

Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta es María, quæ credidísti : perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino. Allelúia.

ORATIO.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

In secundis Vespe-
nia ut supra in pri-
peris, ccc.

Ad Magnificat, Ant-

Beátam me dicent
generatiónes, quia
húmilem respéxit De-

Oratio Concéde
supra.

Deinde fit Comme-
Dominicæ occurrenti-

OFFICIA VOT-

OFFICIUM

DE SS. CORPORE C-

Recitandum sub
miduplici omnibus
quintis, non impedi-
novem Lectionum,
translato, excepto A-
Quadragesima, Vig-
etiam Feria illa, in
cundum Rubricas
Dominicæ aliquand-
ponendum, juxta
Decreti Sacræ ritu-
gregationis 20 *marti-*

AD VESPER-

Antiphona.

Sacérdos in æt-
Christus Dóminus se-
órdinem Melchised-
nem et vinum óbtul-

Psalmus Dixit D-
131.

Antiphona.

Miserátor Dómin-
cam dedit timéntib-
memóriam suórum
lium.

Psalmus Confitébor, 133.

Antiphona.

Cálicem salutáris * accípiam, et sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus Crédidi, 135.

Antiphona.

Sicut novéllæ olivárum, * Ecclésiæ filii sint in circúitu mensæ Dómini.

Psalmus Beáti omnes qui timent, 142.

Antiphona.

Qui pacem ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus.

Psalmus Lauda, Jerúsalem, 154.

CAPITULUM.

[I Cor. c. 11.]

FRATRES, Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis : quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit et dixit : Accípite, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem.

HYMNUS.

PANGE lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cœnæ,
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit :
Fitque sanguis Christi merum
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui :
Et antiquum documéntum
Novo cedat rítui :
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio :
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

℣. Panem de cœlo præstitísti eis.

℟. Omne delectaméntum in se habéntem.

Ad Magnificat, Antiphona.

O quam suávis est, Dómine, spíritus tuus, qui ut dulcédinem tuam in filios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito esuriéntes reples bonis, fastidiósos dívites dimittens inánes. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti, tribue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Christum Regem adorémus dominántem géntibus : * Qui se manducántibus dat spiritus pinguédinem.

Psalmus Venite, exultémus, 2.

HYMNUS.

Sacris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia :
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.
Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedisse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.
Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.
Dedit fragílibus córporis férculum
Dedit et tristibus sáng póculum,
Dicens, Accipite quod t vásculum,
Omnes ex eo bibit
Sic sacrificium istud tuit,
Cujus officium committ luit
Solis Presbyteris, quib cóngruit,
Ut sumant, et den teris.
Panis Angélicus fit p hóminum,
Dat panis cœlicus figúris minum :
O res mirábilis, mand Dóminum
Pauper, servus, et milis.
Te, trina Déitas, una póscimus,
Sic nos tu visita, sicut te limus :
Per tuas sémitas duc nos téndimus,
Ad lucem quam inhábit
Amen.

IN PRIMO NOCTURNO.

Antiphona.

Fructum salutiferum * g tándum dedit Dóminus m tis suæ témpore.

Psalmus Beátus vir, 3.

Antiphona.

A fructu fruménti * et vi multiplicáti fidéles in p Christi requiéscunt.

Psalmus Cum invoc rem, 159.

Antiphona.

Communióne cálicis,* quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine congregávit nos Dóminus.

Psalmus Consérva me, Dómine, 10.

℣. Panem cœli dedit eis.

℟. Panem Angelórum manducávit homo.

Pater noster.

Absolutio Exáudi, Dómine.

℣. Jube, domne.

Benedictio Benedictióne perpétua.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. j. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ: * Et edent carnes, et ázymos panes.

℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: ítaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis.

Et edent.

Benedictio Unigénitus Dei Fílius.

℟. ij. Comedétis carnes, et saturabímini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum.

℣. Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum.

Iste est panis.

Benedictio Spíritus sancti grátia.

℟. iij. Respéxit Elias ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit et bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei.

℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Et ambulávit.

Glória Patri.

Et ambulávit.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antiphona.

Memor sit Dóminus * sacrifícii nostri, et holocáustum nostrum pingue fiat.

Psalmus Exáudiat te Dóminus, 15.

Antiphona.

Parátur nobis * mensa Dómini advérsus omnes qui tríbulant nos.

Psalmus Dóminus regit me, 33.

Antiphona.

In voce exultatiónis * résonent epulántes in mensa Dómini.

Psalmus Quemádmodum desíderat, 66.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti.

℟. Et de petra, melle saturávit eos.

Pater noster.

Absolutio Ipsíus píetas.

℣. Jube, domne.

Benedictio Deus Pater omnípotens.

menta venerunt. Consilium enim omne de cœlo est. Vere autem magnum est et divinum miráculum, quod pópulo pluit Deus manna de cœlo: et non laborábat pópulus, et manducábat. Tu forte dicis: Meus panis est usitátus. Sed panis, iste panis est ante verba Sacramentórum: ubi accésserit consecrátio, de pane fit caro Christi. Hoc ígitur adstruámus. Quómodo potest, qui panis est, corpus esse Christi? Consecratióne. Consecrátio ígitur quibus verbis est, et cujus sermónibus? Dómini Jesu. Nam réliqua ómnia quæ dicúntur, laudem Deo déferunt, orátio præmíttitur pro pópulo, pro régibus, pro céteris: ubi venitur ut conficiátur venerábile Sacraméntum,

c fácite in meam comme-
rationénem.
℣. Memória memor ero,
tabéscet in me ánima mea.
Hoc fácite.
Benedictio Ignem sui amó-

LECTIO VI.
[Cap. 5.]

m redi mecum ad propo-
iónem meam. Magnum qui-
m et venerábile, quod
nna Judæis pluit e cœlo.
d intéllige, quid est ám-
ius, manna de cœlo, an Cor-
s Christi? Corpus Christi
ique, qui auctor est cœli-
inde, manna qui man-
cávit, mórtuus est; qui
nducáverit hoc corpus,
ei remíssio peccatórum,
on moriétur in ætérnum.
o non otióse, cum ácci-
tu dicis, Amen; jam in
itu cónfitens quod accí-
Corpus Christi. Dicit tibi
rdos, Corpus Christi: et
icis: Amen, Hoc est, ve-
. Quod confitétur lingua,
at afféctus.
℟. Ego sum panis vitæ;
es vestri manducavérunt
nna in desérto, et mór-
sunt: * Hic est panis de
lo descéndens, ut si quis
ipso mandúcet, non mo-
tur.
℣. Ego sum panis vivus,
i de cœlo descéndi: si
is manducáverit ex hoc
ne, vivet in ætérnum.
Hic est.

Glória Patri.
Hic est.

MENSE NOVEMBRI.

Sermo beáti Cyrilli Epíscopi Jerosolymitáni.

LECTIO IV.
[Catechesi mystagog. 4.]

Ipsa beáti Pauli doctrína abúnde sufficere vidétur, ut certam vobis de divínis mystériis fidem fáciat, quibus digni rédditi, concorpórei, ut ita dicam, et consanguínei Christi facti estis. Ipse enim modo clamábat, quod in nocte qua tradebátur Dóminus noster Jesus Christus, accípiens panem, grátias agens fregit, et dedit discípulis suis, dicens: Accípite, et manducáte, hoc est corpus meum. Et accípiens cálicem, et grátias agens, dixit: Accípite et bíbite: hic est sanguis meus. Cum ígitur ipse de pane pronuntiáverit ac díxerit: Hoc est corpus meum: quis audébit deinceps ambígere? Et cum idem ipse tam asseveránter díxerit; hic est sanguis meus: quis unquam dubitáverit, ut dicat non esse ejus sánguinem?

℟. Cœnántibus illis, cccvj.

LECTIO V.

Aquam olim in vinum convértit in Cana Galilææ, quod habet quamdam cum sánguine propinquitátem: et eum parum dignum existimábimus, cui credámus quod

vinum in sánguinem transmutárit? Ad eas núptias, quibus córpora copulántur, vocátus, præter opiniónem ómnium hoc fecit miráculum: et non multo magis sic eum corpus et sánguinem suméndo nobis donásse persuásum firmiter habébimus, ut ea cum omni certitúdine tanquam corpus ipsíus et sánguinem sumámus? Nam in spécie panis dat nobis corpus, et in spécie vini dat nobis sánguinem: ut, cum súmpseris, gustes corpus et sánguinem Christi, factus ejúsdem córporis et sánguinis párticeps. Sic enim efficimur Christíferi, hoc est, Christum in corpóribus nostris feréntes, cum corpus ejus et sánguinem in membra nostra recípimus; sic secúndum beátum Petrum, divínæ natúræ consórtes réddimur.

℟. Accépit Jesus, cccvj.

LECTIO VI.

Olim cum Judæis Christus disserens, Nisi manducavéritis, inquit, carnem meam, et bibéritis meum sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Cum autem illi, quæ dicta fúerant, non spirituáliter accepissent, offénsi abiérunt retro: putábant enim, quod eos ad manducándas carnes hortarétur. Erant et in véteri Testaménto panes propositiónis: verum illi cum fúerint véteris testaménti, finem jam

accepéru
testamént
tis, et cal
ánimam
cant. Qu
hæc atténd
sint nudus
nudum et
corpus eni
Christi. Na
illud tibi re
men te conf
rem ex gu
ullam dubit
tum reddat
factus, qui
guinis Christ
℟. Ego s
IN TERTI
Ant
Introibo
sumam Chri
vat juventút
Psalmus J
73.
Ant
Cibávit n
ádipe frumé
melle saturá
Psalmus E
An
Ex altári
Christum su
cor et caro
Psalmus
bernácula,
℣. Edúc
℟. Et vi
hóminis.
Pater n

utio A vinculis.
ɔe, Domne.
lictio Evangélica léc-

MENSIBUS
ıBRI ET OCTOBRI.

o sancti Evangélii se-
Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

témpore, Dixit Jesus
udæórum : Caro mea
t cibus, et sanguis
ere est potus. Et ré-

ilía sancti Hilárii Epis-

. de Trinit., ante medium.]

t humáno aut sæculi
ı Dei rebus loquén-
uæ scripta sunt legá-
quæ legérimus intel-
, et tunc perféctæ
icio fungémur. De na-
nim in nobis Christi
: quæ dícimus, nisi
iscimus, stulte atque
ícimus. Ipse enim ait:
ea vere est esca, et
meus vere est potus.
it carnem meam, et
ánguinem meum, in
et, et ego in eo. De
carnis et sánguinis
lictus est ambigéndi

Qui mandúcat meam
, et bibit meum sán-
, * In me manet, et
eo.
on est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis.

In me manet.

Benedictio Divínum auxílium.

LECTIO VIII.

Nunc enim et ipsius Dómini professióne, et fide nostra vere caro est, et vere sanguis est. Et hæc accépta atque hausta id efficiunt, ut et nos in Christo, et Christus in nobis sit. Anne hoc véritas non est? Contingat plane his verum non esse, qui Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, et sumus in eo, dum secum hoc quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per sacraméntum communicátæ carnis et sánguinis simus, ipse testátur, dicens : Et hic mundus jam me non videt, vos autem me vidébitis, quóniam ego vivo, et vos vivétis : quóniam ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, * Et qui mandúcat me, vivet propter me.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus.

Et qui.

Glória Patri.

Et qui.

Benedictio Ad societátem.

LECTIO IX.

Quod autem in nobis natu-

superius jam nocuerat, dicens: Sicut me misit vivens Pater, et ego vivo per Patrem: et qui mandúcat meam carnem, et ipse vivet per me. Vivit ergo per Patrem: et quo modo per Patrem vivit, eódem modo nos per carnem ejus vivémus.

Te Deum laudámus, 17.

MENSE NOVEMBRI.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

LECTIO VII.

[Cap. 6.]

In illo témpore, Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrilli Episcopi Alexandríni.

[Lib. 4 in Joan. cap. 17.]

Qui mandúcat, inquit, carnem meam, et bibit sángui-

ıino eris vivíficæ hu-
ificatiónis.
sit me, cccix.

LECTIO IX.

pias, quæso, cogita-
suscípias, studióse
e vivas, et benedic-
ırtícipes: quæ (mihi
ıon mortem solum,
tiam morbos omnes
Sedat enim, cum in
áneat Christus, sæ-
membrórum nostró-
em: pietátem corró-
perturbatiónes ánimi
t: ægrótos curat:
redíntegrat: et sicut
bonus, qui ánimam
o óvibus pósuit, ab
ɔs érigit casu.
eum laudámus, 17.

AD LAUDES
T PER HORAS.

Antiphona.

TIA ædificávit * sibi
, miscuit vinum, et
nensam. Allelúia.
nus Dóminus regná-
reliquis, 18.

Antiphona.

lórum esca * nutri-
ɔpulum tuum, et pa-
cœlo præstitisti eis.
ı.

Antiphona.

uis est panis Christi,
ræbébit delícias régi-
lelúia.

Antiphona.

rdótes sancti * incén-
panes ófferunt Deo.
ı.

Antiphona.

Vincénti dabo manna abscónditum, et nomen novum. Allelúia.

CAPITULUM.

[I Cor., c. 11.]

Fratres, ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis: quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

HYMNUS.

Verbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem,
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium:
Bella premunt hostília.
Da robur, fer auxílium.

Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória,

Qui vitam sine término
Nobis donet in Pátria.
Amen.

℣. Pósuit fines tuos pacem.

℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Allelúia.

ORATIO.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquisti, tribue quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tua sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas.

℟. *Ad primam. breve.* Christe Fili.

℣. Qui natus es de Maria vírgine.

AD TERTIAM.

Antiphona Angelórum esca.

Capitulum Fratres, Ego enim accépi, cccxj.

℟. *breve.* Panem cœli, * Dedit eis. Panem.

℣. Panem Angelórum manducávit homo.

℟. Dedit eis.

Glória Patri. Panem.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti.

℟. Et de petra, melle saturávit eos.

AD SEXT

Antiphona Ping
nis.

CAPITUL

[1 Cor. c. 11

Quotiescumque
ducábitis panem
cálicem bibétis,
Dómini annuntiáb
véniat.

℟. *breve.* Cibávit
ádipe fruménti. Ci

℣. Et de petra,
turávit eos.

℟. Ex ádipe.

Glória Patri. Cib

℣. Edúcas panem

℟. Et vinum læ
hóminis.

AD NONA

Antiphona Vinc
manna.

CAPITULU

[1 Cor. c. 11

Quicumque man
panem hunc, vel bi
licem Dómini indig
erit Córporis et S
Dómini.

℟. *breve.* Edúcas
* De terra. Edúcas.

℣. Et vinum læti
hóminis.

℟. De terra.

Glória Patri. Edú

℣. Pósuit fines t
cem.

℟. Et ádipe frur
tiat te.

In secundis Vesp

...nia dicuntur sicut in primis Vesperis, cccij.

℣. Panem de cœlo præstitisti eis.

℟. Omne delectaméntum in se habéntem.

Ad Magnificat, Antiphona.

O sacrum convivium, in quo Christus súmitur, recólitur memória passiónis ejus, mens implétur grátia : et futúræ glóriæ nobis pignus datur. Allelúia.

Oratio Deus, qui nobis sub Sacraménto, *ut supra.*

OFFICIUM

CONCEPTIONIS

B. VIRGINIS MARIÆ.

Hoc Officium recitari post ritu Semiduplici in sin...lis Sabbatis non impeditis ...fficio novem Lectionum, ex...ptis tantum iis Sabbatis, in ...ibus reponendum sit Offi...um Dominicæ, juxta De...tum Sacræ Rituum Con...gationis, die 15 mar... 1804.

AD VESPERAS.

...ntiphona Concéptio glo...e, *cum reliquis de Lau...*, cccxix.

...almi consueti de Sancta ...a, ut in ejus Officio ,clix.

...pitulum Ab inítio.

...mnus Ave, maris stella,

...Concéptio sanctæ Ma...ginis.

...utumn.

℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Antiphona.

Gloriósæ vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, quæ et genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.

ORATIO.

Famulis tuis, quæsumus, Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre, ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Conceptiónis ejus votíva commemorátio pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Ad Completorium et alias Horas, in fine Hymnorum dicitur Jesu, tibi sit glória.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. — Conceptiónem vírginis Maríæ recolámus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Psalmus Venite, 2.

Hymnus Quem terra.

Antiphonæ et Psalmi Nocturnorum ut in ejus Officio parvo, clix.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. j. Concépta est beáta virgo María ex progénie David : * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo.

℣. Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio recolámus.

Per quam.

℟. ij. Beatís[illegible]æ vírginis Maríæ Concep[illegible]nem devotíssime rec[illegible]s :* Ut ipsa pro nobis [illegible]cedat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis devotíssime recolámus. Ut ipsa.

℟. iij. Gloriósæ vi[illegible] Maríæ Conceptiónem [illegible]nissimam recolámus,* [illegible] Dóminus humilitátem [illegible]péxit, quæ Angelo nu[illegible] concépit Salvatórem m[illegible]

℣. Beatissimæ vírginis [illegible]riæ Conceptiónem devotíssime recolámus. Cujus.

Glória Patri.

Cujus.

MENSIBUS

SEPTEMBRI ET OCTOBRI.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Ex Epístola sancti Ambrósii Episcopi ad Siricium Pápam.

LECTIO IV.

[Epist. 18. al. 7.]

De via perversitátis prodúntur dícere : virgo concépit, sed non virgo generávit. Pótuit ergo virgo concípere, non pótuit virgo generáre, cum semper concéptus præcédat, partus sequátur ? Sed si doctrínis non créditur sacerdótum, credátur oráculis Christi, credátur mónitis Angelórum dicéntium : Quia non est impossíbile Deo omne verbum. Credátur Symbolo Apostolórum, quod Ecclésia Romána intemerátum semper custódit et servat. Audívit María vocem Angeli, et quæ ante díxerat : Quómodo fiet istud, non de fide generatiónis intérrogans, respóndit póstea : Ecce ancílla Dómini, [c]ontingat mihi secúndum verbum tuum.

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, claræ ex stirpe David, * Cujus vita inclyta cunctas illústrat Ecclésias.

℣. Concépta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus vita.

Ex libro sancti Hieróny[mi] Presbyteri advérsus Jov[inia]num.

LECTIO V.

[Apol. ad Pam. pro lib. adv. Jov.]

Christus virgo, mate[r] ginis nostri virgo perp[illegible] mater et virgo. Jesus clausis ingréssus est [illegible] in sepúlcro ejus, qu[illegible] vum et in petra du[illegible] fúerat excísum, ne[illegible] quis, nec póstea po[illegible] Hortus conclúsus, [illegible] nátus : de quo fonte vius manat, juxta [illegible] irrigat torréntem v[illegible] vel spinárum : fu[illegible] catórum, quibus [illegible] gabámur ; spiná[illegible]

ant seméntem patris
is. Hæc est porta orien-
ut ait Ezéchiel, semper
, et lúcida, opériens
, vel ex se próferens
sanctórum: per quam
titiæ et Póntifex nos-
cúndum órdinem Mel-
ech ingréditur et egré-

Cum jucunditáte Con-
nem beátæ Maríæ re-
us: * Ut ipsa pro nobis
édat ad Dóminum Je-
hristum.
Corde et ánimo Christo
us glóriam in hac sacra
emoratióne præcélsæ
ícis Dei Maríæ.
ipsa.
libro sancti Irenæi Epis-
t mártyris advérsus hæ-

LECTIO VI.

[Lib. 5, cap. 19.]

a própria veniénte Dó-
, et sua própria eum
nte conditióne, quæ
tur ab ipso, et recapi-
nem ejus quæ in ligno
nobediéntiæ, per eam
n ligno est, obedién-
aciénte; et seductióne
lúta, qua sedúcta est
lla, quæ jam viro des-
erat virgo Eva: per
tem evangelizáta est
ab Angelo jam sub viro
María. Quemádmodum
lla per angélicum ser-
n sedúcta est, ut ef-
fúgeret Deum, prævaricáta verbum ejus: ita et hæc per Angélicum sermónem evangelizáta est, ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et sicut illa sedúcta est, ut effúgeret Deum, sic hæc suása est obedíre Deo, ubi vírginis Evæ virgo María fíeret advocáta. Et quemádmodum adstríctum est morte genus humánum per vírginem, solvátur per vírginem: æqua lance dispósita virginális inobediéntia, per virginálem obediéntiam.

℟. Concéptio tua, Dei génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ex te.
Glória Patri.
Qui solvens.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Homil. 2 in Matth.]

CUJUS vero rei grátia librum ipsum generatiónis Christi vocat, ubi non sola útique generátio, sed tota prorsus ipsius mystérii dispensátio continétur? quia totius scilicet dispensatiónis caput, radix atque princípium ómnium nobis in hoc consístit bonórum. Ut enim Móyses librum cœli appellávit ac terræ, cum certe non de cœlo solum terráque loquerétur; sed de cunctis quæ inter ipsa subsístunt : ita étiam Evangelista ab ipso ómnium fonte et cápite bonórum librum vocávit.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Quia fecit.

LECTIO VIII.

QUA vero de causa non eum ante filium Abrahæ, et póstea filium David nuncupávit? Non, sicut opinántur áliqui, ab inferióribus volens ad superióra conscéndere. Céterum fecísset quod fecit et Lucas : nunc autem e contrário facit. Cur ergo commemorávit priórem David? Quia ipse procul dúbio in ómnium ver-

sabátur or
nóris et
quoque tém
tióra. Etsi e
míserat De
lud quasi
bátur, hoc
vum et rec
celebrabátur

℟. Felix n
virgo María,
dignissima : *
tus est sol just
Deus noster.

℣. Ora pro
veni pro cle
pro devóto fe
séntiant omne
men, quicúm
tuam sanctam
nem.

Quia ex.

Glória Patri.

Christus.

LECTIO

IPSI namque Ju
Nonne ex sémi
Béthlehem cásto
David venit Chr
ígitur illum fili
sed omnes filium
minábant : qui
rabilióres quos
titáte Reges, qu
fuisse referúntu
nes vocábant.
lum, verum
nam et Ezéchi
phétæ dicunt,
túrum esse eis
rum : non de il
tuo jam loqué

rtútem erant imi-
ɩtérea ígitur a no-
n, et celebratióre
mit exórdium : et
n ad antiquiórem
réntem.

ı laudámus, 17.

ENSIBUS
I ET DECEMBRI.
DO NOCTURNO.

sitióne sancti Gre-
in libro Regum.

TIO IV.
Reg. c. 1.]

r unus de Ra-
phim de monte
Potest hujus mon-
beatissima sem-
María Dei génitrix
Mons quippe fuit,
m eléctæ creatúræ
ı, electiónis suæ
anscéndit. An non
limis María, quæ
ceptiónem ætérni
tingeret, meritó-
em supra omnes
ı choros, usque ad
itátis eréxit? Hu-
nontis præcellen-
dignitátem Isaías
, ait : Erit in no-
iébus præparátus
us Dómini in vér-
um. Mons quippe
nóntium fuit, quia
ariæ supra omnes
fúlsit.

céptio gloriósæ,

tola Sancti Leónis Papæ ad Pulchériam Augústam.

LECTIO V.
[Epist. 13.]

Sacramentum reconciliatiónis nostræ ante témpora ætérna dispósitum, nullæ implébant figúræ : quia nondum supervénerat Spíritus sanctus in Vírginem, nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut et intra intemeráta víscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fieret, et forma Dei ac forma servi in unam conveniénte persónam, creátor témporum nascerétur in témpore, et per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo factus in similitúdinem carnis peccáti nostram susciperet vetustátem, et consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur et matri, naturámque sibi nostram solus a peccáto liber uníret; sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captivitas.

℟. Cum jucunditáte, cclxiij.

De expositióne sancti Basilii Episcopi, in Isaíam Prophétam.

LECTIO VI.
[In Cap. 8.]

Accessit, inquit, ad prophetissam, et in útero accépit, et péperit filium. Quod María prophetissa fúerit, ad quam próxime accéssit Isaías

per prænotiónem spíritus, nemo contradíxerit, qui sit memor verbórum Maríæ, quæ prophético affláta spíritu locúta est. Quid enim ait? Magníficat ánima mea Dóminum : et exultávit spíritus meus in Deo salutári meo ; quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quod si ánimum accommodáveris univérsis ejus verbis ; non útique contentióre negáveris eam fuisse prophetissam, quod Dómini spíritus in eam supervénerit, et virtus Altíssimi obumbráverit ei.

℟. Concéptio tua, cccxv.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII.

[Cap. 1.]

Liber generatiónis Jesu Christi, fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

[Hom. 2. in Matth., cap. 1.]

Duo sunt quæ páriunt quæstiónem. Unum, quæ causa sit, ut in generatiónum catálogo Virgo sileátur : álterum vero qua ratióne Joseph memorétur, cui certe nihil cum Christi generatióne est commúne. Vidétur enim et unum abundáre, et álte-

rum deéss
cémus? qu
mum illud
memorári ;
ex David V
Unde hoc
Audi ad G
Dóminum :
nem despo
nomen Jos
familia Da
dire mani
domo et fa
Vírginem e
℟. Beátan

LEC

Non erat
bræos gene
gum per fœ
ergo et mo
neve in ipso
viderétur an
et nobis V
indicáret, p
cens atque r
seph genera
Sive enim
Vírgine, nov
gísset invidia
reticuísset,
mus ex qua
sísteret. Ut e
cernerémus,
ria, vel unde
legis perman
generatiónu
que ad spo
dúxit, ac
David esse
℟. Felix na

LEC

Hoc enim

ıoque páriter osténdit, ıod scílicet inde esset Vir- › : quia útique nequáquam stus ille paterétur uxórem bi aliúnde, quam unde lex æcipiébat, elígere. Póssu- us vero áliam quoque et tiórem quidem proférre tiónem, ob quam paréntes írginis prætermíssi sunt. ed quæ ea est, nóluit Evan- lista recénti adhuc témpore vi illíus admirandíque par- s Judæis esse maniféstum, ıod Christus natus fuísset Vírgine. Neque próprius ster hic sermo est, sed a bis de Patrum atque insí- ium virórum traditióne scéptus.

Te Deum laudámus, 17.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Antiphona.

Concéptio gloriosæ * vír- nis Maríæ, ex sémine Abra- e, ortæ de tribu Juda, ara ex stirpe David.

Psalmus Dóminus regná- t, *cum reliquis*, 18.

Antiphona

Concéptio recólitur sanctæ ariæ * vírginis, cujus vita clyta cunctas illústrat Ec- ésias.

Antiphona.

Regáli ex progénie * Ma- a exórta refúlget : cujus écibus nos adjuvári mente spíritu devotíssime pósci- us.

Antiphona.

Corde et ánimo * Christo canámus glóriam, in hac sacra commemoratióne præ- célsæ Genitrícis Dei Maríæ.

Antiphona.

Cum jucunditáte * Con- ceptiónem beátæ Maríæ re- colámus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Je- sum Christum.

Capitulum Ab inítio.

Hymnus O gloriósa Vírgi- num, clv.

℣. Concéptio sanctæ Ma- ríæ vírginis.

℟. Cujus vita inclyta cunc- tas illústrat Ecclésias.

Ad Benedictus, Antiphona.

Conceptiónem perpétuæ Vírginis genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit. Allelúia.

Oratio Fámulis tuis, *ut supra*, cccxiij.

Per Horas Antiphonæ Laudum, Capitula et res- ponsoria brevia ut in Offi- cio beatæ Mariæ in Sabbato.

In secundis Vesperis om- nia ut in primis, cccxiij.

Ad Magnificat, Antiphona.

Concéptio tua *, Dei gé- nitrix virgo, gáudium an- nuntiávit univérso mundo : ex te enim ortus est sol justí- tiæ, Christus Deus noster : qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem : et con- fúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam

Et fit Commemoratio Dominicæ.

OFFICIA VOTIVA.

OFFICIUM SANCTI IGNATII, per annum.

MENSIBUS SEPTEMBRI ET OCTOBRI.

ORATIO.

Deus, qui ad majórem tui nóminis glóriam propagándam, novo per beátum Ignátium subsidio, militántem Ecclésiam roborásti, concéde, ut ejus auxilio et imitatióne certántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cœlis. Qui vivis et regnas.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN SECUNDO NOCTURNO.

De Sermóne sancti Joánnis Chrysóstomi.

LECTIO IV.

[De sancto Philogono.]

Quantum autem sit pietátis arguméntum, quod Deus illum tanto magistrátu dignum judicárit : audi. Christus excitátus a morte, quid dicit Petro? Postquam enim illum interrogásset, Petre, amas me? isque respondisset, tu, Dómine, scis quia amo te, dicit illi : Si diligis me, pasce oves meas. Hoc autem dicébat, non solum ut nobis certíssime declaráret, quantópere ipsum diligeret Petrus, verum étiam, ut palam fáceret, quantam habéret benevoléntiam erga suas oves. Itaque si quis voluerit illi commendátus esse, curam hábeat óvium illius, públicam quærat utilitátem, fratrum suórum saluti prospiciat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Nullum enim officium hoc Deo cárius est, et ob id alicubi dicit : Simon, Simon, expetivit te Sátanas, ut cribráret te tanquam tríticum, sed ego rogávi pro te, ne deficiat fides tua. Quid igitur hujus sollicitúdinis curæque præmium mihi rependis? Eámdem curam, quam nobis impéndit, repóscit. Nam et tu, inquit, aliquándo convérsus confirma fratres tuos. Neque prorsus ália res est, quæ perinde decláret, doceátque quis sit fidélis, et amans Christi, quam si fratrum curam agat, proque illórum salúte gerat sollicitúdinem.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Hæc omnes áudiant et Mónachi qui móntium occupárunt cacúmina, quique modis ómnibus seipsos mundo crucifixérunt, quo pro víribus Ecclesiárum præféctos ádjuvent, horúmque curas léniant précibus, concórdia, charitáte; sciéntes, quod nisi modis ómnibus opitulénlur iis, qui tot perículis objiciúntur, per grátiam Dei, totque negotiórum curas sústinent, quibuscúmque possunt ratiónibus auxiliéntur, quanquam procul habitántes, et victus sors illis periisset, et tota in scópulum impegísset sapiéntia.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.

℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.

Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Designávit Dóminus et álios septuaginta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem, et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii, Epíscopi.

[Lib. 7 in Luc.]

Si quem movet, qua ratióne in Ægypto calceáti jubéntur édere agnum, Apóstoli autem sine calceaméntis ad prædicándum Evangélium dirigúntur: is consideráre debet, quia in Ægypto pósitus debet adhuc morsus cavére serpéntis: multa enim venéna in Ægypto, et qui in typo Pascha célebrat, patére potest vúlneri, qui autem minister est veritátis, evítat venéna, non trépidat. Et ut scias hoc verum esse, ipse Dóminus ait: Ecce dedi vobis potestátem calcándi super serpéntes, et scorpiones, et supra omnes virtútes inimíci, et nihil vobis nocébunt.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Non virgas in manu jubéntur tóllere Apóstoli. Quid est virga, nisi proferéndæ potestátis insígne, et ulciscéndi

instruméntum dolóris, ergo húmilis Dómini (in humilitáte enim judícium ejus sublátum est) húmilis, inquam, Dómini præcéptum discípuli ejus humilitátis officiis exequúntur : eos enim misit ad seminándam fidem, qui non cógerent, sed docérent, nec vim potestátis exercérent, sed doctrínam humilitátis attóllerent. Habet tamen, quos et cum virga, Apóstolos míserit, sicut Paulus testificátur dicens : Quid vultis? in virga véniam ad vos, an in charitáte, et spíritu mansuetúdinis? Hanc virgam étiam et Timótheo dedit Apóstolus, dicens : Argue, óbsecra, íncrepa : aut fortásse ante Passiónem Dómini, quæ nutántium populórum corda firmávit, necessária sola fúerit mansuetúdo, post passiónem corréptio.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos.
Glória Patri.
Et vos.

LECTIO IX.

Certe múlceat Dóminus, íncrepet Paulus : suádeat, qui potest péctora étiam dura

mollire, árguat, qui
test univérsa suad
gam igitur Paulus ex
legis assúmpserat,
enim : Qui parcit
odit filium suum :
Dóminus in véteri
ménto ait : Visitábo
iniquitátes eórum.
autem se ipsum
ignósceret univérsis,
Si me quæritis,
abíre. Sed et Paulus
quidem minátur, sed
ritu mansuetúdinis
derelinquéntes.
scias mitem esse
eórum ipsórum,
cónsulit voluntátem
vultis, inquit, in
niam ad vos, an in
et spíritu
Semel virgam dixit,
tióra subjécit,
suetúdinem charitáti.

Te Deum laudámus

MENSE NOVEM

In primo Nocturno
nes de Scriptura

IN SECUNDO NOCTU

Sermo sancti Bern

LECTIO IV.

[Serm. ... de S. ...

Gaudete in Dómin
lectissimi, qui inter
nua suæ pietátis
indúlsit hóminem
cujus multi salvaréntur
plo. Iterum dico
quod factus de médio
piávit Deo ut multo
ejus intercessióne

tur: in terris visus est ut esset exémplo; in cœlum levátus est, ut sit patrocínio. Hic infórmat ad vitam, illic invitat ad glóriam: factus est mediátor ad regnum, qui fuit incitátor ad opus. Bonus mediátor qui sibi jam póstulans nihil, totum in nos transférre desíderat, et supplicántis afféctum, et supplicatiónis fructum: quid enim quærat sibi qui nullíus eget?

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Hæc dies glorиósæ migratiónis ejus, dies lætítiæ cordis ejus, exultémus, et lætémur in ea. Introívit in poténtias Dómini, gaudeámus: quia nunc poténtior est ad salvándum. Hódie Ignátius pósito córpore, tanto alácrior, quanto expedítior penetrávit in sancta, símilis factus in glória Sanctórum. Hódie despécto mundo, et mundi príncipe triumpháto, supra mundum victor ascéndit, accípiens de manu Dómini corónam victóriæ. Ascéndit autem cum imménsa supelléctili meritórum, clarus triúmphis, miráculis gloriósus: sedet veteránus miles, débita jam suavitáte, et securitáte quiétus: secúrus quidem sibi, sed nostri sollícitus O venerándam étiam ipsis Angelis sanctitátem: quam pari stúdio, etsi díspari voluntáte, et mali fúgitant, et frequéntant boni, nec fácile dixerim quid virum ádstruat sanctiórem horum favor, aut pavor illórum.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

O miles emérite! qui christiánæ milítiæ duris labóribus Angélicæ felicitátis réquiem commutásti, réspice ad imbélles et imbecílles commilitónes tuos, qui inter hostíles gládios, et spirituáles nequítias tuis láudibus occupámur. Quam pium, quam dulce, quam suáve, o Ignáti, in hoc loco afflictiónis, et in hoc córpore mortis te cánere, te cólere, te precári. Nomen tuum et memoriále tuum favus distíllans in lábiis captivórum: mel et lac sub lingua eórum qui tui memória delectántur. Eia ergo, fortis athléta, dulcis patróne, advocáte fidélis, exúrge in adjutórium nobis, ut et nos de nostra ereptióne gaudeámus,

Quia te.
Glória Patri.
Quia te.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

LECTIO VII.

[Cap. 10.]

In illo témpore, Designávit Dóminus et álios septuaginta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilia venerábilis Bedæ, Presbyteri.

[Ex comm. in Luc.]

Sicut duódecim Apóstolos formam exhibére simul et præmonstráre, nemo est qui dúbitet; sic et hos septuagínta duos figúram Presbyterórum, id est, secúndi órdinis Sacerdótum gessisse sciéndum est : tametipsi primis

bus vestris: * Et vos
ominibus expectánti-
ninum suum, quan-
rtátur a núptiis.
giláte ergo, quia nes-
ı hora Dóminus ves-
úrus sit.
ɔs.
a Patri.
ɔs.

LECTIO IX.

multis sanctæ Scrip-
:is per tres dies mys-
Trinitátis osténditur,
ıe, quia Dóminus tér-
esurréxit a mórtuis.
n véteri Testaménto
ı ad montem Sínai
ens die tértia legem
Idem flúvium Jordá-
juo Baptismi grátia
ndáta est, tértia,
lierat die transívit.
eum laudámus, 17

OFFICIUM

NCISCI XAVERII,

PER ANNUM.

ORATIO.

qui Indiárum gentes,
rancísci prædicatióne
iculis, Ecclésiæ tuæ
íre voluísti, concéde
ıs, ut cujus gloriósa
venerámur, virtútum
imitémur exémpla.
minum nostrum.
rimo Nocturno Lectio-
Scriptura occurrente.
tiones secundi Noc-
possunt semper esse
sequentes, vel eædem quæ in Officio sancti Ignatii per annum assignantur.

LECTIO IV.

Franciscus in Xavério Diœcésis Pampelonénsis, nobílibus paréntibus natus, Parísiis sancto Ignátio sese cómitem et discípulum junxit. Ipso magístro, eo brevi devénit, ut in rerum divinárum contemplatióne defixus, a terra aliquándo sublímis elevarétur. Quod illi sacrificánti coram pópuli multitúdine aliquóties evénit: has ánimi delícias magnis sui córporis cruciátibus merebátur. Nam interdícto sibi, non carnis solum et vini, sed panis quoque tritícei usu, vílibus cibis vesci sólitus, per bíduum subinde triduúmque, omni prorsus aliménto abstinébat. Férreis in se flagéllis ita sæviébat, ut sæpe copióso cruóre difflúeret: somnum brevíssimum humi jacens carpébat.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei.

Et dedit.

LECTIO V.

Vitæ austeritáte, ac sanctitáte, Apostólico múneri jam matúrus, cum Joánnes T

tius, Lusitániæ Rex, áliquot nascéntis Societátis viros a Paulo Tértio pro Indiis postulásset : Sancti Ignátii hortátu ab eódem Pontifice ad tantum opus cum Apostólici Núntii potestáte deligitur. Eo appúlsus, íllico difficíllimis, et váriis linguis divinitus instrúctus appáruit. Quin eum quandóque único idiómate ad divérsas gentes conciónántem, unaquæque sua lingua loquéntem audívit. Províncias innúmeras pédibus semper, et sæpe nudis peragrávit. Fidem Japóniæ, et sex áliis regiónibus invéxit. Multa centéna hóminum míllia ad Christum in Indiis convértit; magnósque Príncipes regésque complúres sacro fonte expiávit. Et cum tam magna pro Deo ágeret, ea erat humilitáte, ut sancto Ignátio, tunc præpósito suo, flexis génibus scriberet.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.

Et ad portas.

LECTIO VI.

Hunc dilatándi Evangélii ardórem multitúdine et excelléntia miraculórum Dóminus roborávit. Cæco visum réddidit. Tantum marínæ aquæ solo crucis signo convértit in dulcem, quantum quingéntis vectóribus, qui siti adigebántur ad mortem sat suffécit; qua in várias quoque regiónes asportáta, ægri plúrimi súbito curáti sunt. Plures mórtuos revocávit ad vitam, inter quos prídie sepúltum érui jussum e túmulo suscitávit, duósque álios, dum efferréntur, apprehénsa eórum manu, paréntibus e féretro vivos restítuit. Prophetíæ spíritu passim afflátus, plúrima et loco et témpore remotíssima enuntiávit. Demum in Sanciáno Sinárum ínsula, die secúnda Decémbris, ad cœléstem glóriam evolávit. Demórtui cadáver viva calce per multos menses óbrutum, sed pénitus incorrúptum, odóre, et sánguine manávit; et ubi Malácam delátum est, urbem illam a sævíssima peste liberávit. Dénique, ubíque terrárum novis, máximisque fulgéntem miráculis Gregórius décimus quintus Sanctis adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus.
℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna.

Quia te vidi.

Glória Patri.
Quia te vidi.

IN TERTIO NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

LECTIO VII.

[Cap. 16.]

In illo témpore, Dixit Jesus discípulis suis : Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

[Homilia 29. in Evangelia.]

Potest omnis creatúræ nómine omnis nátio géntium designári: ante enim dictum fúerat, in viam géntium ne abiéritis, nunc autem dícitur, prædicáte omni creatúræ: ut scilicet prius a Judæa Apostolórum repúlsa prædicátio, tunc nobis in adjutórium fíeret, cum hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium supérba repulísset. Sed cum discípulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit? et pauca grana mittit in sémine, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum ; * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua.

Ipse intercédat.

LECTIO VIII.

Neque enim in univérso mundo tanta fidélium messis exsúrgeret, si de manu Dómini super rationábilem terram illa elécta grana prædicántium non veníssent. Séquitur: qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit : qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat : ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit, qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit.

Et vos símiles.
Glória Patri.
Et vos símiles.

LECTIO IX.

Signa autem eos qui creditúri sunt, hæc sequéntur. In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, s

PSALMORUM INDEX.

CANTICORUM INDEX.

KALENDARIUM SANCTORUM

PRO ALIQUIBUS LOCIS.

PARS AUTUMNALIS.

OFFICIA

FESTA MOBILIA.

Dominica secunda octobris, festum Maternitatis B. Mariæ Virginis (*Duplex majus*). cclxxxvij

Dominica tertia octobris, festum Puritatis B. Mariæ Virginis (*Dupl*
jus).

Dominica quarta o
festum Patrocinii
riæ Virginis (*Dup*
jus).

OFFICIA VOTIVA.

Sanctissimi Corporis Christi. ccccij

Conceptionis B. Mariæ Virginis. ccxiij

Sancti Ignatii per

Sancti Francisci Xa
annum.